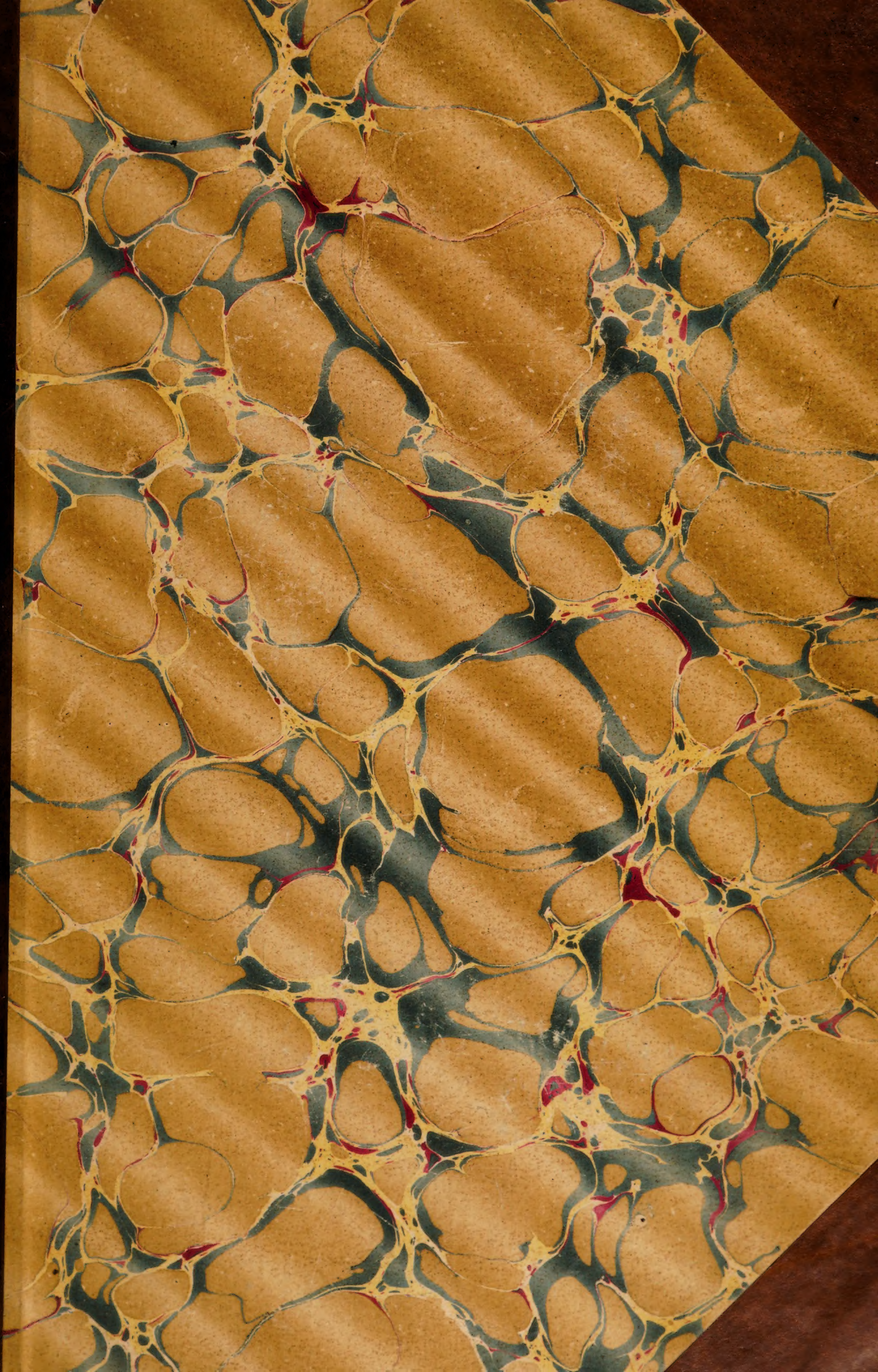


JO. ALBERTI FABRICII,

D. Prof. Publ. & h. a. Gymnasii Rectoris,

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

LIBRI V. PARS ALTERA,

Sive *Volumen Sextum*,

Quo Graeci Auctores Annalium, & Historiæ Ecclesiasticæ ac Byzantinæ, nec non Erotici Scriptores recensentur.

Accessit præter LEONIS Imp. Naumachica, & Carmen HELIODORI de Chrysopœia ad Theodosium Imp. aliaque aliorum inedita hactenus monumenta, Auctoris dissertatio, qua probatur *Crucem* qua in cœlo visa DEUS usus est ad *Constantini M.* animum permovendum, fuisse phænomenon (perinde ut iridem) naturale, in halone solari.



HAMBURGI,

Sumptu CHRISTIANI LIEBEZEIT,

ANNO MDCC XIV.


WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

NOBILISSIMO VIRO

ZACHARIÆ CONRADO ab UFFENBACH,

J. U. Doctori Consultissimo,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.



Liceat quæso mihi TE, VIR AMPLISSIME, haud invito, Nomen Tuum omni Laude florens libro huic meo tesseræ systaticæ instar præfigere, atque oblatione præsentis Voluminis, quod Tibi sacrum esse volo, tanquam testimonio publico, meæ in Te observantiæ & amoris mei firmare fidem, memoriamque mei apud Te, magnis terrarum intervallis disjuncti recentare. Nemo eorum qui Virtutes Tuas perspectas habent, ac Te noverunt, sibi imperare potest, ut Te non amet colatque inter decora Francofurti

Tuæ atque ornamenta longe clariſſima: Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui non idem eruditionem Tuam, humanitatem & pronam juvandi Literas voluntatem celebret laudibus, atque commemoret libenter. Neque tam omnes expetunt oculis animisque uſurpare apparatiſſimum illum librorum in Bibliotheca Tua delectum, & copiam, quæ non mediocri ſumtu judicioque non minori Tuo amplificatur quotidie, & rariſſimis monumentis locupletatur; quàm Te, adeo inſtructi ac pulchri Muſarum ſacrarii æditimum, & theſauri librarii ſcientiſſimum Dominum ac cuſtodem, doctrina & ingenio ac variorum itinerum uſu præſtantem convenire & alloqui. Memini ipſe quantam ex colloquio Tuo voluptatem ceperim, cum in hac Urbe mihi daretur frui honore Te videndi coràm, cujus per literas jam fueram humanitatem expertus, & amicitiam quam abſentes jam inter nos junctam pri-

dem

dem habebamus, cum præſente magis conglutinandi, ſtrictiusque ſanciendi. Geſtiit inde animus monumento aliquo publico teſtatum omnibus facere, quanti virtutes Tuas æſtimem: quod cogitanti mihi alia inſuper cauſſa ſe ſuggeſſit, quæ hocce Volumen ut Tibi dicarem, me facile potuit impellere, effecitque ut quod ex parte jam per ſe Tibi proprie debebatur, totum jam à me jubeatur eſſe Tuum jure merito. Sane haud ingratum, ſpero, erit doctis cognoſcere, quale ſit Cerimoniale illud Aulæ & Eccleſiæ CPolitanæ, quod locuples opus Conſtantini Porphyrogeniti juſſu & auſpiciis conditum, ac necdum luci publicæ donatum, à Te MStum aſſervatur, & cujus notitiam atque argumenta benevole à Te mihi communicata huic libro * cujus magna pars in recenſendis Hiſtoriæ CPolitanæ ſcriptoribus verſatur, inſerui, eoque veluti purpureo limbo telam meam exornavi. Quod vero omnes eru-

diti

* Pag. 622. ſeq.

diti mecum à Te uno ore flagitabunt, qvod invidere Tu illis pro Tua in literas voluntate neutiqvam potes, omnem rogo impendas operam, ut qvam primum bees Orbem literatum tam egregio thesauro, patiarisq; scriptoribus Byzantinis addi opus lucee dignissimum, ac singularis pretii, è qvo ad Historiæ pariter latifundia amplificanda, & ad cognoscenda penitius linguæ Græcæ labentis nondum satis reclusa adyta, cognitionemque jucundam Antiquitatis, nova insignia haud dubie auxilia & adminicula nobis poterimus polliceri. Ita prosperi Tibi sint laudum Tuarum conatus & ex voto fluant, diuqve felix sis ac sospes, ut cum communi utilitate conjuncta felilicitas Tua prosperet rem literariam ac publicam pulcherrimis successibus. Vale. Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C. CIↃ IↃ CCXIV.

AD LECTOREM.



Um scriptorum Græcorum à temporibus Constantini M. copia non permiserit mihi hoc volumine omnia complecti, quæ ad librum quintum absolvendum superant, rogandus à me es, quisquis illorum amore duceris, ut serena interim fronte accipias quæ jam Tibi à me exhibentur. Ut autem videas quid adhuc restet, reliquatoremq; me ad breve temporis feras æque ac patienter, ecce Tibi indicem capitum proximo studio, si conatibus meis porro benigniter adspiret optimum Numen, tecum deinceps communicandorum:

1. De Dionysio Thrace, Hephæstione, Apollonio Dyscolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græcis editis, ineditis atqve deperditis.
2. De Libanii Rhetoris scriptis & qvædam illius hactenus inedita, cum versione ac notis Rev. Viri, D. Godfridi Olearii.
3. De Juliano Imp. ejusqve libris adversus Christianos, & aliis scriptis editis, ineditis, & deperditis, subjuncto elencho trecentorum amplius pro Christianæ Religionis veritate scriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphanio & aliis qvi adversus hæreses scripserunt: ac de scriptis Græcis Hæreticorum qvarti à CHristo nato sæculi, & posteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroqve, Nazianzeno & Nysseno, ac de duobus Basiliis, Magno & Seleuciensi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piside, Emanuele Phile & aliis Poëtis Græcis Christianis.
7. De Cyrillo utroqve, Hierosolymitano & Alexandrino, atqve Patriarcharum utriusqve Sedis notitia Chronologica atqve Alphabetica.
8. De Themistio Euphrada ejusqve Orationibus & scriptis in Aristotelem, atqve Index scriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chrysostomo, & series Chronologica atqve Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis qvarti sæculi sive qvi exstant, sive qvi intercidere, Græcis scriptoribus.
11. De Asterio, Synesio, Theodorito & aliis sæculi qvinti scriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis qvos superioribus Voluminibus indictos prætermisi. Index scriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anastasio Sinaita & aliis scriptoribus Græcis qvi floruere sæculo post CHristum natum sexto.
14. De scriptis Syriani, Procli, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum Platonis & Aristotelis interpretum non Christianorum, atqve indices scriptorum qvi ab iis laudantur.
15. De scriptis Johannis Philoponi atqve aliorum Christianorum Philosophi interpretum, nec non index scriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.

16. De S. Maximo & aliis fæculi VII. fcriptoribus, atqve de Joanne Stobæo, & Antonio Meliffa. Index fcriptorum ab his laudatorum.
17. De Joanne Damafceno & aliis fcriptoribus Græcis fæculi VIII. Index fcriptorum qvi in Damafceni parallelis aliisqve fcriptis allegantur.
18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol. & aliis fcriptoribus fæculi IX. cum indicibus fcriptorum ab illis laudatorum.
19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atqve ineditis, de qvibus libro IV. dictum à me non eft. Indices fcriptorum in iisdem & in Mœridis Atticifta allegatorum.
20. De Joanne Tzetza fcriptoribusqve Græcis fæculi X. XI. XII. & XIII. Index fcriptorum qvi in Tzetzæ Chiliadibus laudantur.
21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chryfocephalo, Niceta, Oecumenio, Olympiodoro aliisqve qvi Catenas commentariorum in libros facræ Scripturæ five editas five ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Index fcriptorum in illis catenis allegatorum.
22. De Georgio Palama, Barlamo, Maximo Planude & aliis fcriptoribus fæculi à CHrifto nato XIV.
23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemifto Plethone & aliis fcriptoribus Græcis fæculi XV. XVI. & XVII.
24. De Confeffionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusqve Ecclefiæ Græcæ, & fyllabus Græcorum qvi contra fuorum placita ad Occidentis Ecclefias propius acceſſerunt.

Hifce capitibus abfolutis licebit mihi demum, quod jampridem cupio, progredi ad librum fextum five ultimum, quo juris utriusque fcriptores Græcos, Legum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos, Chirurgos, ac Chemicos exponam, perfequarq; fuppofititios quosdam & alios fcriptores in prioribus voluminibus prætermiffos, & non dictas alibi à me auctorumGræcorum collectiones: quo facto totum opus indicibus neceffariis inftruere, colophonemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognofcas neq; huic, quod præfens tibi offero, volumini argumentum dignum ftudio tuo deeffe, en tibi fumma ejus capita brevi tabella defcripta:

Index eorum, qvæ hoc Volumine fexto five LIBRI QVINTI parte fecunda continentur:

Caput III. De Conftantino Magno Imperatore, ejusq; Orationibus, Epiftolis & edictis. De Confeffione & Donatione qvæ fub Conftantini nomine feruntur. p. 1.

Donationis ipfius exemplum Græcè & Latine. p. 5.

Digreffio brevis, qva difputatur Crucem qvam in cœlis vidiffe fe juravit Conftantinus M. fuiffe Phænomenon naturale in halone folari. p. 8.

Ca-

Caput IV. De Euſebio Cæſareenſi, & aliis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ atqve Chronicorum ſcriptoribus. Acacii plures. Euſebii ſcripta edita, inedita atqve deperdita. Indices ſcriptorum in Euſebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libris allegatorum p. 63. Epiſtola Euſebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Euſebii amplius ſexaginta. p. 105.

Scriptores Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Græci deperditi. p. 112.

De editis, Philoſtorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121. Theodorito pag. 124. Evagrio pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephoro Calliſto. p. 130.

Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.

Chronographi poſt Euſebium, Græci editi Jo. Malalas ab Joanne Antiocheno diverſus p. 138. Chronici Alexandrini ſive Paſchalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Cangio p. 143. ſq. De Dorotheo Tyrio aliisqve Dorotheis p. 145. Chronicon Georgii Syncelli p. 149. Theophanis Confeſſoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli p. 154. Hippolyti p. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonaræ p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Conſtantini Manaſſis. p. 157.

Indices ſcriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgio Syncello ac Theophane pag 177. Chronico Alex. & Mich. Glyca p. 205. laudatorum.

Caput V. De Byzantinæ ſive CPolitanæ Hiſtoriæ ſcriptoribus p. 219. Corporis Byzantini qvod è Regia Lupara Pariſiis prodiit, conſpectus p. 221. Nova ejus editio promiſſa p. 228.

Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.

Excerpta de Legationibus. p. 230.

De Dexippo Herennio pag. 231. Eunapio 232. Petro Magiſtro p. 234. Priſco Panite p. 235. Malcho Philadelphienſi p 236. Menandro Protectore. ibid. Zoſimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Iſauro p. 239. Theophane Byz. & Nonnoſo. ibid. Heſychio illuſtri p. 240. alii Heſychii p. 243.

De Procopio Cæſareenſi pag. 246. Index ſcriptorum ab eo laudatorum p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus ſcriptorum ex Bibl. Segvieriana (hodie Cosliniana) propediem vulgandorum p. 253. ſeq. in notis.

De Agathia Myrinensi p. 260. Index scriptorum ab eo citatorum, cap. 263.

De Paulo Silentiario p. 279.

De Theophylacto Simocatta p. 280. Index scriptorum ab eo laudatorum p. 290. alii Theophylacti p. 284. Theophylacti Bulgaror. Episcopi Institutio Regia & alia scripta p. 285.

De Nicephoro CPolitano Patriarcha p. 295. Conspectus operum ejus ab V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum p. 640.

Nicephori Gregoræ scriptorum notitia tradita à Viris doctiss. Bernardo de Montfaucon & Joanne Boivin. pag. 300. De Nicephori Gregoræ Historia Byz. pag. 318. Index scriptorum in libris XXIV. Historiæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ tributum p. 322.

Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariss. Boivini ad Gregoram inserta pag. 323. Tomus tertius & qvartus à Boivino promissus p. 322.

De Nicephoro Blemmida, pag. 341. Bryennio p. 343. Chumno & aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.

Scriptores post Theophanem p. 348. Anonymus de vita Leonis Armeni & qvatuor proximorum Imperatorum p. 349. Constantinus Porphyrog. de vita Basilii Maced. ibid. Anonymus de Leone Philosopho & aliis Imperatoribus usq; ad Romanum juniorem p. 350. Joannis Monachi Hierosol. Joannis Cameniatæ, Demetrii Cydonii &c. ib. Simeonis Magistri Annales & Georgii Monachi vitæ Imperatorum pag. 352. Index scriptorum à scriptoribus post Theophanem laudatorum p. 354.

De Leonis Sapientis aliorumqve Oraculis res CPol. spectantibus p. 363. Alia Leonis Imp. scripta p. 367. Leo Philosophus à Leone sapiente Imp. diversus pag. 366. De Leonis Imp. Tacticis. p. 368. Ejus Naumachica nunc primum edita Græce & Latine. p. 372. De aliis Leonibus qvi Græce scripserunt p. 379.

De Joanne Scylitze, Thracesio, Curopalata p. 386.

De Anna Comnena p. 390. Index scriptorum ab ea laudatorum. pag. 394. De scriptis Alexii Comneni aliorumqve Comnenorum p. 392.

De

De Joanne Cinnamo p. 396.

De Niceta Acominato Choniata, p. 401. Fragmentum de ſtatuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum theſauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420. Index ſcriptorum in Nicetæ Choniatæ Hiſtoria Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 429. 430. De Nicetæ fratre Michaële Acominato p. 402.

De Georgio Acropolita p. 448. Index virorum illuſtrium ab eo memoratorum p. 452.

De Joële Chronographiæ ſcriptore & Joanne Canano p. 456.

De Georgii Pachymeris Hiſtoria Byz. pag. 458. & aliis ſcriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De ſapientia Indorum, qvam Poſſinus Pachymeræ priori volumini ſubjecit p. 460.

De Joannis Cantacuzeni Imp. Hiſtoria Byz. pag. 458. & aliis ſcriptis. p. 473. Matthæi Cantacuzeni ſcripta p. 474.

De Laonico Chalcocondyla p. 474.

De Georgio Codino p. 476. Index ſcriptorum in ejus Antiqvitatibus CPol. allegatorum p. 481.

Matthæi Μοναχȣ̃ οἰκτρȣ̃ καὶ θύτȣ (ita in MS. Vindob. * pro Μοναχȣ̃ ἰατρȣ̃) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De ſcriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.

De Emanuele Chryſolora. pag. 484. Joanne Anagnoſta &c. pag. 486.

De ſcriptis Conſtantini Porphyrogeniti Imp. p. 486. Index ſcriptorum in libris de thematibus & adminiſtrando Imperio allegatorum pag. 518. κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων opus, ejusqve tituli, atqve inde ſervata excerpta de legationibus p. 230. excerpta Peireſciana. p. 490. Hippiatrica p. 493. Index ſcriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica pag. 500. Index ſcriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 623.

* Vide Lambecium VIII. p. 469.

De Simeone Metaphraste pag. 509. Vitæ sanctorum sive à Metaphraste sive ab aliis scriptæ, ordine Alphabetico pag. 510. Alia Metaphrastæ scripta pag. 564. Simeon νέ☉ Θεολόγ☉. pag. 558. Constantinus novus Metaphrastes p. 562. Julius Metaphrastes p. 514.

De Philippi Solitarii Dioptra p. 566.

De Ducæ Historia Byz. p. 567.

Anonymi varii rerum Byz. scriptores pag. 568. 573. 574.

De Imperio Orientali V. C. Anselmi Bandurii. pag. 569. De Hieroclis Synecdemo pag. 568. Agapeti scheda regia pag. 570. De Basilii Macedonis capitibus exhortationum p. 572.

De scriptis Athanasii Patriarchæ CPol. p. 582.

De Eudocia Macrembolitissa ejusqve Ἰωνιᾷ MS. p. 587.

Anonymus de Hippodromo CPol. p. 603.

De scriptis Georgii sive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 603.

De Zosimo ejusqve Historiarum libris p. 605. alii Zosimi p. 612.

De Georgio Phranze p. 615.

De Josephi Genesii Historia Byz. MS. p. 620.

De Cerimoniali MS. Constantini Porphyrogeniti qvod exstat Francofurti ad Mœnum apud Nobilissimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 623.

Scriptores qvidam alii inediti ad Historiam Byz. facientes p. 683.

Scriptores deperditi Historiæ Byz. p. 684.

De Francisci Combefisii fasciculo Originum rerumqve CPol. pag. 687.

De Frid. Sylburgii Saracenicis p. 689. Scriptores Græci adversus Muhamedanos p. 691.

De Martini Crusii Turco Græcia pag. 692. Catalogus MSS. qvorundam CPol. p. 702.

De

De Leonis Allatii συμμίκτοις p. 704.

Catalogus Epiſcoporum Byzantinorum qvi ante Conſtantinum fuiſſe incerta fide feruntur p. 707.

Conſpectus Chronologicus Imperatorum & Patriarcharum CPol. à Conſtantino M. usqve ad captam CPolin à Turcis, annotatis ſubinde præcipuis qvi ſingulorum res expoſuere ſcriptoribus. pag. 709.

Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Turcas Urbe usqve ad A. 1708. p. 746.

Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 757. tempore qvo præfuerunt ad ſingulorum nomina annotato.

Godfridi de Villeharduin Hiſtoria CPoleos à Gallis Venetisqve A. C. 1204. captæ Hiſtoria Gallice ſcripta p 762. Cangii Hiſtoria CPolitana ſub Imperatoribus Gallis pag. 763. Alii ſcriptores de illo argumento & de Europæorum in Palæſtinam expeditionibus. pag. 763. Cangii Hiſtoria Byz. duplici commentario illuſtrata ſive familiæ Byzantinæ, & CPolis Chriſtiana: & gloſſarium duplex ad ſcriptores mediæ Græcitatis & Latinitatis. pag. 766. Anſelmi Bandurii opus promiſſum de Imperatorem CPol. numiſmatibus p. 767.

Martini Hanckii de Byz. rerum ſcriptoribus p. 768.

Rud. Cappelli Byzantina. ibid.

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de qvibus præſenti volumine hactenus dictum eſt p. 769.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatio, Longo, Euſtathio, ſive Eumathio, Theodoro Prodromo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. p. 784. V. C. Maturini Veiſſierii la Croſe Epiſtola ad V. C. Jo. Chriſtoph. Wolfium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de ara Doſiadæ pag. 800. Heliodori carmen Jambicum ad Theodoſium Imp. nunc primum Græce editum è MS. Bibl. Regiæ Pariſ. pag. 790.

INDEX Homonymorum, in ſex Voluminibus hujus Bibliothecæ hactenus diſcuſſorum p. 828.

Unum adhuc est quod te velim, Lector Benevole, de scriptore ad calcem Bibliographiæ antiquariæ, ante anni spatium à me edito, Codex MS. membranaceus qui Carmen non contemnendum de ritibus Missæ mihi sub nomine Mauritii Senonensis offerebat, verba dedit mihi, persuasitque ut illud quoniam editum non memineram, Bibliographiæ meæ annecterem atque tibi legendum offerrem. Ab eo tempore ex auctione Bibliothecæ egregii viri & cum viveret mihi amici Theodori Jansonii Almelooveenii nactus sum fragmenta Caroli M. & Rabani aliorumque de veteris Ecclesiæ ritibus, Wolfgango Lazio curante excusa Antwerpiæ A. 1560. 8. in quibus idem carmen sed sine nomine auctoris & parum emendatum vidi exstare pag. 112. hoc titulo: Incipiunt versus de Mysterio Missæ, in vetustissimo Codice, incerto auctore: qvos ob antiqvitatem, cum pleriqve sint manci, aut ubiqve non constent, mutare consulto noluimus. *Postea allatum ad me è Belgio est volumen Operum Hildeberti, Cenomanensis primum deinde Turonensis Episcopi, sæculo duodecimo, eodem quo Mauritius vixit clari, editum Parisiis A. 1708 fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Benedictini opera expolitum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen sub Hildeberti nomine accurate recensitum ad Codices sex MSS. atque editionem Hildeberti Parisiensem A. 1548. Exstat etiam sub Hilberti nomine in Bibliothecis Patrum Parisiensibus universis, nec non in Coloniensi T. XI. & Lugdunensi T. XXI. Ex emendationibus vero quas vir doctus Christophorus Augustus Heumannus Actis Eruditorum Lipsiensibus Anni superioris MDCXIII. p. 542. seq. fecit inseri, sunt quæ consensu Codicum constanter repudiantur, & sine quibus sensus pulchre consistit, ut primo statim versu, vocabulum* piorum *quod jubet reponere pro* priorum *quod est in omnibus editis ac MSS. & instituto scriptoris optime congruit, & versu 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam quæ scite excogita sunt, nec temere repudianda, ut quod versu 31. vir Clarissimus legit:*

Ille stat à dextris, qvia qvæ fuit antea inanes
Exsecrata Deos, gens qvasi dextra fuit.

Similiter versu 73. recte monet legendum esse probat, *& versu 158.* actor, *pro* auctor *quod posterius etiam novo operum Hildeberti editori placuisse video. Vale.*

BIBLI-



BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ LIBRI V. PARS ALTERA.

CAPUT III. DE CONSTANTINO MAGNO, IMPERATORE.

Constantinus M. 1. *Ejus Orationes, Epistolæ & edicta.* 2. *Confessio & Donatio supposita Constantino.* 3. *Dissertatio sive Digressio qua probatur crucem quam vidit in cœlo Constantinus, fuisse Phænomenon naturale Crucis in Halone solari.* 4.

I.



C. Flavius Valerius Aurelius Claudius CONSTANTINUS, cognomine *Magnus*, Flavii a) Valerii Constantii Chlori F. natus Naisi Daciæ opido A. C. 274.

A die

a) Ita vocatur in numis, ut apud Tristanum T. 3. p. 395. qvanqvam alii, ut Aurelius Victor Julium Constantium appellant. Constantini M. numos illustrarunt præter alios, qvi numismata Imperatorum edidere, Cangius in familiis Byz. atqve Alexander Wilthelmius S. I. in Actis Sanctor. T. V. Maji p. 22. seq.

die 27. Febr. Parenti in Imperio ſucceſſit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minervinam* Criſpi matrem, eaqve defuncta Herculii filiam Flaviam Maximianam *Fauſtam*, ex qva Conſtantinum, Conſtantium & Conſtantem, Conſtantiamqve & Helenam genuit. Idem poſt viſum in Cœlo Crucis inſigne Chriſtiana ſacra amplexus & victoria de Maxentio potitus eſt A. C. 312. Hinc Maximino à perſeqvendis Chriſtianis deſiſtere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermiſſum qvod ad Eccleſiam CHriſti ornandam amplificandamq; & ſtudia literarum fovenda b) facere poſſet. Unde à Græcis ἰσαπόστολος vel ὁ ἐν βασιλεῦσι c) Ἀπόστολος dicitur & ſolenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Hiſtoria religioſa p. 768. appellatur Chriſtianorum Zorobabel, qvi fideles è captivitate liberavit & templa eis reſtituit. Deniqve multis pace & bello præclare geſtis, morti vicinus ab Euſebio Nicomedienſi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptiſmum d) ſuſcepit, & paucis diebus poſt diem obiit ſacro Pentecoſtes feſto 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS. cum regnaſſet 30. annos, menſes novem, dies 27. vixiſſetqve annos 63. menſes duos, & dies 25.

II. Exſtant ejus *Epiſtolæ* complures ab Euſebio & aliis ſervatæ, qvæ à doctiſſimo Caveo in Hiſt. literaria ſcriptorum Eccleſiaſticorum diligenter recenſentur. Ejus obſervatis pauca hæc ſi placet addes. *Epiſtolæ ad*

b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Conſtantino: *Commodiſſimus rebus multis fuit: Calumnias ſedare legibus ſeveriſſimis, nutrire artes bonas, præcipue ſtudia literarum: legere ipſe, ſcribere, meditari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Euſebii Orat. de laudibus Conſtantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo conſtitutis.

c) Vide Valeſ. ad Euſeb. IV. 60. de vita Conſtantini, & Mich. le Qvien ad Damaſcenum T. 1. pag. 630.

d) Baptiſmum alterum, qvem à Silveſtro Epiſcopo Romano ſuſcepiſſe lepra obſitum Conſtantinum, acriter adverſus Tentzelium τὸν μακαρίτην diſputat Clariſſimus Schelſtratenus, fabulis adſcribunt non modo Proteſtantes, ut præter laudatum Tentzelium parte 2. diſſ. ſelectar. Abraham Scultetus in diſſ. antiBaroniana de baptiſmo Conſtantini Romano, Neoſtadii 1607. 4. ſed pleriqve etiam in Romana Eccleſia eruditi viri, ut Benedictini ad Ambroſium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hiſt. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctor. T. V. Maji 21. pag. 14. ſq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, qvæ præmittitur Actis Sanctorum T. 1. Junii pag. XVI. ſeq.

ad Athanasium fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. 1. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum prius pro pace* Christianis concedenda, qvod Græce Eusebius refert X. 5. Hist. servavit latine Lactantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesias de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodoritum lib. 1. Hist. Eccles. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* qvam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. 1. suppositia videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* qvam habent Eusebius IV. 42. de vita Constantini, & Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 29. diversa est qvæ exstat apud Socratem lib. 1. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum cœtum, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini diserte innuit.

Similiter à nescio qvo è latino Græce versa est brevis *Oratio ad Synodum Nicænam de Pace*, qvam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixiorem qvæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodoritus, ut ex ejus lib. 1. cap. 7. Historiæ colligitur.

Edicta qvam plurima Constantini illustrant Jac. Godofredus ad Codicem Theodosianum, Franciscus Balduinus JCtus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qvi ad tempora qvælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiæ Imperatorum. Cæterum edictum qvod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholicæ cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmondus ad Sidonium pag. 245.

e) Neqve tamen Arii hæresin ideo probavit Constantinus, de qva nondum ei satis liqvebat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. seq. de vita Constantini, & ad illam B. Balthas. Bebelii exercitationem Historico Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, qvæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumqve scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio qvæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum f) judicio ac consensu itidem est commentitia. Primus ejus meminit Æneas Parisiensis, qvi circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Græcorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 111. inde Hincmarus Rhemensis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliiqve. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una qvam habent Acta spuria Silvestri, qvamqve Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canoum lib. IV. cap. 32. DEus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti dist. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiqvioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus ArchiEpiscopus Flo-

f) Primus prolixa & diserta Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Valla*, qvæ & separatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Hutteni præf. in Ortuini Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londinenses recuso, & in Simonis Schardii syntagmate tractatuum de Imperiali jurisdictione legitur. Æneæ Sylvii aliorumqve plurium testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, qvibus adde Baronium ad A. C. 324. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isaacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ ἀρχιερατικὸν pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallice edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deqve origine ac progressu potestatis sæcularis Romani Pontificis c. 8., Petrum de Marca III. 12. de Concordia Sac. & Imperii & VI. 6. §. 6. Antonium Pagi ad A. 324. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantelium Hist. urbium metropol. parte 2. diss. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex. Sec. IV. diss. 25. Qvos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de munificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolstad. 1610. 4. pag. 86. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henelius in Otio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. dispp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloqvio cum Hardto pag. 227. seq. Franciscus Hottomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia Sæculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712. &c. *Edictum seu fictum seu depravatum, adeoque indignum quo Silvestri Pontificis Historia augeatur*, inqvit Papebrochius, propylæo ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. 1.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus* autem *Balsamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balsamonis versio una cum altera *Matthæi Blastaris* edita etiam est à Marqvardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est qvam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscripsit *Bartholomæus Picernus* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, qvam modo memoravi fictitiam Constantini *confessionem*, atqve post editionem Colon. 1515. sæpius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1661. & 1703. atqve Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo. donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atqve *Augustinum Steuchum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag. 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: *sed fraus*, inqvit, *facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur.* Alia Græca versio (*Constantini Harmenopuli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) exstat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. memoratur, sed qvoad sensum eadem est cum illa Balsamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & qvoniam brevis est, hoc etiam loco exstare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

*Θέσπισμα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, περὶ τοῦ πάπα ῥώμης. θεσπίζομεν * πᾶσι τοῖς σατράπαις, καὶ τῇ συγκλήτῳ τῆς ἡμῶν βασιλείας, τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον καὶ διάδοχον τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ κυρίου μου πέτρου, πλείονα τῆς βασιλείας ἔχειν ἐξουσίαν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, κατὰ πάντων πολλῷ πλέον ἢ τὸν βασιλέα τιμᾶσθαι καὶ σέβεσθαι κεφαλήν τε εἶναι τῶν τεσσάρων ἀρχαίων θρόνων, κρίνεσθαί τε πρὸς αὐτοῦ, καὶ ψηφίζεσθαι τὰ τῇ ὀρθοδόξῳ συμβαίνοντα πίστει. δωρού-*

Edictum, ac effatum divinum magni Constantini de Pontifice Romano. Omnibus Provinciarum rectoribus, & Senatui R. Imperii, Romanum Pontificem, successorem Sanctorum Apostolorum, & Domini mei Petri, majorem quam Imperator habere potestatem per universum orbem adversus omnes, (deest καὶ) *& plusquam Imperatorem coli & honorari, caputque esse quatuor antiquarum sedium, & ab eo judicari, & decerni quæ orthodoxæ fidei conveniunt, Edicimus:*

* MS. Vindobonense addit, σύν. *Decernimus una cum omnibus Satrapis & Senatu Imperii nostri.*

δωρούμεθα γὰρ τῷ πατρί μου τῷ μακαρίῳ Σιλβέστρῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ διαδόχοις τὸ ἡμέτερον παλάτιον, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διάδημα ἐκ λίθων τιμίων καὶ μαργάρων συγκείμενον, τὸ κυκλοῦν τὸν τράχηλον ὠμοφόριον, τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα, τὸν κόκκινον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, τὰ τῶν βασιλικῶν ἵππων ἀξιώματα, τὰ σκῆπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς βασιλείας κοσμήματα, καὶ τὴν δόξαν ἅπασαν τῆς ἡμῶν ἐξουσίας. τοὺς δὲ τῷ κλήρῳ τῆς ἁγιωτάτης ῥώμης κατειλεγμένους, κοσμεῖσθαι κελεύομεν παραπλησίως τῇ συγκλήτῳ ἡμῶν ἐνδύμασιν, ἵπποις ἐποχουμένους, ὀθόνας περικειμένους λευκάς. ὡς δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τούτων ὀθονίων εἶναι πεποιημένα λευκῶν, καὶ ὃς ἂν αἱροῖτο κληρικὸς, ἐκ τῆς ἡμῶν συγκλήτου γενέσθαι τοῦτον πρός τινος μηδαμῶς εἴργεσθαι. ὅτι γε μὴν τὴν ἐκ χρυσίου στεφάνην φρονήματος μετριότητι ὁ πατήρ μου ὁ ἅγιος Σίλβεστρος παραιτεῖται, ταῦτά τοι τὸν ὑπέρλαμπρον χῶρον σημαίνοντα τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν, τῇ ἁγίᾳ κεφαλῇ αὐτοῦ ἰδίαις χερσὶν ἐπεθήκαμεν. ἡμεῖς στράτωρος ὀφφίκιον ὑπελθόντες, καὶ τὰ χαλινὰ τοῦ ἵππου αὐτοῦ κατέχοντες, τῆς αὐλῆς τῶν ἱερῶν αὐτοῦ ἐξίεμεν ἀνακτόρων, αἰδοῖ καὶ φόβῳ τοῦ κυρίου μου τοῦ ἁγίου συνεχόμενοι πέτρου. τῶν χρησίμων δὲ κομιδῇ καὶ θεοφίλων νενομίκαμεν, ἐκστῆναι μὲν τῆς πόλεως ῥώμης, καὶ τῶν δυτικῶν ἁπάντων χωρῶν τε καὶ πόλεων τῷ ἁγιωτάτῳ πάπᾳ, τὸ δὲ τῆς βασιλείας κράτος πρὸς τὰ τῆς ἑώας μέρη μετενέγκειν, καὶ τὴν ἐν καλλίστῳ τῶν ὑφ' ἡλίῳ τοῦ Βύζαντος πόλιν καταλαβεῖν, καὶ ἐν αὐτῇ ἱδρύσασθαι τὰ βασίλεια, ἄδικον οἰη-

mus: Donamus enim Patri meo Beato Sylvestro, & successoribus ejus nostrum Palatium, diadema capitis lapillis pretiosis & gemmis intextum, epomidem quæ collum cingat, chlamydem purpuream, coccineam tunicam, & omnia regia vestimenta, ephippia quibus equi regii insternuntur, sceptra, & reliqua imperii ornamenta, & gloriam omnem meæ potestatis. Eos autem qui in clerum Romanum allecti sunt, ornari jubemus iisdem quibus Senatus noster vestimentis, (* lego παραπλησίοις) *equo vehi, albis vestibus tegi. Ita & calceos eorum fieri ex pannis albis, & eum qui lectus sit clericus, à nemine impediri posse, quo minus sit Senator. Quando vero coronam auream pater meus S. Sylvester, qua est humilitate & moderatione respuit, hæc ornamenta quæ sanctam resurrectionem, & superillustrem locum significant* (lego καὶ τὴν ἁγίαν) *sancto ejus capiti imposuimus. Nos stratoris officium obeuntes, & frena ejus equi tenentes, ex aula palatii eximus, reverentia & metu Domini mei S. Petri. Maxime autem utile & amicum DEO esse duximus cedere urbe Roma, & omnibus occidentis locis ac urbibus sanctissimo Papæ, & robur imperii transferre ad ortum, & capere Byzantium urbem optimo sub sole situ, & eo sedem imperii ponere: iniquum existimantes ut Imperator in eo loco summam potestatem habeat, ubi Christianæ fidei cælitus principium nobis fuit. Cum hæc manu propria scripserimus, & reliquiis Domi-*

* Emendationes hæ sunt interpretis Bulengeri.

οἰηθέντες ἐξουσίαν ἔχειν τὸν ἐπὶ γῆς βασιλέα, ἔνθα καὶ ἀρχὴ τῆς τῶν χριστιανῶν θρησκείας ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀπῆρξεν ἡμῖν. ταῦτα ταῖς ἰδίαις χερσὶ γράψαντες, καὶ τῷ νεκρῷ τοῦ κυρίου μου ἐπιθέμενοι πέτρου, πίστεις ἐνόρκους ποιούμεθα, οὐ μὴν ὅλως παραβῆναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἡμέτερον δεξαμένοις κράτος φυλάττειν ἀπαράθραυστα παρεγγυώμεθα πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν πάππαν, καὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους.

Domini mei Petri imposuerimus, jusjurandum damus, non modo nos servaturos quæ sanximus, verum & nostros successores, ut sancte ac religiose servent, obstringimus, idque jurati patri nostro Papæ, & successoribus ejus pollicemur.

IV. Claudam hoc caput dissertatione de literis qvas in cœlo legisse creditur Constantinus Imperator, ἐν τούτῳ νίκα, & de Cruce qvam vidisse se † juravit, & juranti libenter credimus. Qvamvis autem digressio ista paullo alienor ab argumento Bibliothecæ hujus Græcæ videri possit, tamen existimavi hoc non inoportuno loco satisfacere me posse desiderio illorum, qvi sententiam super illa re meam, à communi nonnihil abhorrentem, argumentis confirmatam videre voluerint. Est autem de Cruce Constantini diatribe ante septem annos à me edita, & respondente Nobilissimo Viro *Christoph. Woltereck* Glukstadiensi, publice in Gymnasio Hamburgensi defensitata qva probavi Crucem qvam in Cœlo vidit Constantinus Imp. fuisse phænomenon Naturale, qvale in halonibus non Lunaribus modo sed etiam Solaribus conspiciendum se subinde, licet haud ita freqventer offert: nec mediocriter in sententia mea confirmatus sum, cum postea intellexi idem non absurdum visum Reverendo Helmstadiensium Theologo ac Philosopho, Mathematicas inprimis disciplinas egregie docto, D. Jo. Andreæ Schmidio in diss. de Luna in Cruce visa, Jenæ 1681. atqve in Historia Sæculi IV. fabulis maculata, Helmst. 1712.

Exer-

† Nolim igitur rem totam pro astuto Constantini commento & strategemate habere cum V. C. Jacobo Tollio, qvi notis ad Lactantium c. 44. de mortibus persecutorum: *strategema*, inqvit, *hoc Constantini non minus scitum, quam illud Philippi Macedonis fuit quo sacrilegos Phocenses protrivit.* & ad c. 46. *Non minus egregium hoc Licinii strategema atque illud, de quo supra, Constantini. Eodem ferme astu usus Sertorius apud Plutarchum: nec Scipionis in templum Jovis secessus, aut Numæ ad Deam Egeriam aditus diversi generis sunt.* Et præf. ad Gallicam Longini versionem: *Mais moy - trouvant que le Roy Antigonus successeur d'Alexandre le Grand s'est servy du méme stratageme, feignant d'avoir veu au ciel une pentagone, qui est le symbole du Salut, avec ces paroles,* in hoc signo vinces, *& qu'il le fit peindre aux boucliers de ses soldats, & gaigna ainsi la bataille: trouvant aussi, qu'un Roy de Portugal a eu la méme vision que Constantin, & qu'il a par là ramporté la victoire sur ses ennemis, j'avoue que je considere tous ces miracles comme de finesses militaires des grands Capitaines.*

Exercitatio Critica,

qva disputatur, Crucem, qvam in Coelis vidisse se juravit Constantinus Imp. fuisse Phænomenon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SAnctus STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio, per imbrem saxeum intuetur cœlos apertos, Divinam gloriam videt, ac Jesum, veluti paratum in sui auxilium, lætus contemplatur stantem * à dextris DEI. Act. VII. 55. At Magnus CONSTANTINUS ingressus Imperium Romanum, & coronam capiti firmaturus suo, pro CHristo nudam crucem in cœlo conspicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus sub tecto ** clarissima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit DEum videre qvalis est: Constantinus contrà sub dio clausum suspicit cœlum, de qvo crucis imago, res mira sed vacua, ad oculos corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præstantiorem fuisse ac

* Accurate rem putando hoc *stare* ad dextram DEI, non magis situm certum corporis denotat, quuam quod alibi dicitur *sedere*. Nihil enim aliud hæc verba significant, quam CHristum etiam secundum humanam naturam participem esse throni ac Majestatis Divinæ, imperiique in creaturas ac singillatim in Ecclesiam. Sic non Hebræi tantum sed Græci quoque & Latini passim utuntur verbis incedere, stare, venire, pro esse. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *orbus incedo*. Neque alio sesu Virgilius 1. 50. Æneid. *Ast ego quæ Divum incedo Regina.* Idem V. 68. *Aut jaculo incedit melior levibusque sagittis.* Seneca Epist. LXXI. *quærimus sæpe eos, quibuscum stamus* i. e. sumus, sive versamur. Mamilius IV. 547. *Judex extremæ sistet vitæque necisque.* Sistet i. e. stabit, quod iterum positum pro erit, ut pluribus scriptorum testimoniis ad eum locum docuit illustris Huetius.

** Augustinus cap. 42. de, cognitione Veræ vitæ: *Concio illa, in qua Stephanus stans CHristum conspexit, in domo aliqua fuit, cujus tecti culmen ipsius corporeus oculus penetrare minime potuit. Constat igitur quod non oculo corporeo, sed intuitu interioris hominis CHristum non in corporeo sed in intellectuali cælo viderit.* Confer. D. Philippi Nicolai τῦ μακαρίτυ Opera Latina T. 1, pag. 258.

ac diviniorem imaginem oblatam Stephano morienti, qvam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Addes fortaſſis, qvanto præſtantiorem, tanto qvoqve certiorem, fideque digniorem. Ita eſt profecto, neqve enim humana teſtimonia comparanda divinis ſunt. At ſi me audis, non ſtatim hinc, qvod faciunt multi, crucem illam à Conſtantino viſam totam callidis adſcribes commentis, Politicæqve regnaturientis fraudi, ſed vere oblatam ipſius oculis, credes tot teſtibus antiqvis, Conſtantino deniqve ipſi, ſaltim jurato: neqve tamen illico propterea eam ſtupebis tanqvam rem miraculis proprie accenſendam. Hoc præſentis diatribæ eſt inſtitutum, hæc ratio, qvam ſi probavero tuæ æqvitati, non temere de hoc argumento poſt tot viros egregios in arenam deſcendiſſe videbor. Si non probavero, certe ero verecundior his, qvi non dubitant veterem hiſtoriam omnem meris ſuſpicionibus ſuis conculcare, ac Conſtantinum principem Eccleſiæ Patronum ſola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Diſſertationis.

Teſtimonium Conſtantini ipſius de Cruce in cœlo viſa, apud Euſebium. §. I. *Artemii teſtimonium dubium.* 2. *Lactantii & aliorum, qvi ſomnii ſolius meminerunt, nullum.* 3. *In numis antiqvis nihil pro cruce in cœlo viſa præſidii.* 4. *Philoſtorgii, aliorumque Euſebio ſuffragantium teſtimonia.* 5. *De loco, anno ac die viſæ in cœlo crucis.* 6. *Non fuiſſe hoc commentum Politicum Conſtantini.* 7. *Neque tamen fuiſſe miraculum proprie dictum, ſed crucem in Halone ſolari viſam fuiſſe à Conſtantino & excercitu.* 8. *Huic ſententiæ ex aſſe favere deſcriptionem Euſebii, formam & materiam crucis, tempus, ſpectatores.* 9. *Præcipue alias cruces ſimiliter in cœlo viſas & pro miraculo habitas, quarum decem amplius exempla afferuntur.* 10. *De cruce quam in cœlo vidit Waldemarus ſecundus Daniæ Rex, unde ordo Equitum Danebrogæ. De cruce viſa ab Electore Saxoniæ Friderico Sapiente, ejusque Fratre Johanne. ibid. De literis quas cruci adjunctas vidit Conſtantinus, In hoc vince.* 11. *Error ridiculus de Nica Etymologici M. auctore ex verbis ἐν τούτῳ νίκα ortus. ibid. Locus Philoſtorgii, de lucido tractu quem ſuo tempore in cœlis per aliquot menſes obſervatum ſcribit, mantiſſæ vicem illuſtratus.* 12.

I.



DUas res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, qvæ neutiqvam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilanti contigit, altera ac posterior dormienti. Vigilans primum crucem in cœlo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseqve, hoc ut in hostes tanqvam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris solius meminit auctor Chronici Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitque vocem sibi dicentem: porta hoc signum, vinces hostes tuos.* De priori imagine Crucis, qvæ vigilantis sese obtulit oculis, potissimum hac dissertatione solliciti erimus, itaq; ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. 1. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaque vanitate atqve impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlorus jam favere Christianis cœperat) adhærere constituisse. *Hujus ergo opem implorare cœpit, orans atque obsecrans, ut se ipsi noscendum præberet, ac præsentibus negotiis adjutricem manum porrigeret. Hæc precanti ac suppliciter postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum aparuit.* Θεοσημία τις ἐπιφαίνεται παραδοξοτάτη, ἣν τάχα μὲν ἄλλου λέγοντος οὐ ῥάδιον ἦν ἀποδέξασθαι, αὐτοῦ δὲ τοῦ νικητοῦ βασιλέως τοῖς τὴν γραφὴν διηγουμένοις ἡμῖν μακροῖς ὕστερον χρόνοις, ὅτε ἠξιώθημεν τῆς αὐτοῦ γνώσεώς τε καὶ ὁμιλίας, ἐξαγγείλαντος, ὍΡΚΟΙΣ ΤΕ ΠΙΣΤΩΣΑΜΈΝΟΥ ΤῸΝ ΛΌΓΟΝ, Τίς ἂν ἀμφιβάλοι μὴ οὐχὶ πιστεῦσαι τῷ διηγήματι; μάλισθ᾽ ὅτε καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἀληθῆ τῷ λόγῳ παρέσχε τὴν μαρτυρίαν. *Quod siquidem ab alio quopiam diceretur, haud facile quis fidem esset habiturus. Verum cum ipse Victor Augustus nobis, qui hanc Historiam scribimus, longo post tempore, cum videlicet in ejus notitiam & familiaritatem pervenimus, id retulerit, & SERMONEM SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quis posthac fidem huic narrationi habere dubitabit? Præsertim cum id quod subsecutum est tempus, sermonis hujus veritatem testimonio suo confirmaverit.* Ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν ἔφη ἐν αὐτῷ οὐρανῷ ὑπερκείμενον τοῦ ἡλίου σταυροῦ τρόπαιον ἐκ φωτὸς συνιστάμενον, γραφήν τε αὐτῷ συνῆφθαι, λέγουσαν, τούτῳ νίκα. *Horis diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cœlo ex luce conflatum, Soli superpositum ipsis oculis*

se

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: hac vince. Θάμβος δ' ἐπὶ τῷ θεάματι κρατῆσαι αὐτόν τε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὴ στελλομένῳ ποι πορείαν, συνείπετό τε καὶ θεωρὸν ἐγίνετο θαύματος. *Eo viso & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores miraculi fuerant, vehementer obstupefactos.* In hoc luculento testimonio, qvod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, qvæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed qvæ jurejurando etiam ille confirmaverat, & qvæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex qvo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 23. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plurimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 21. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicesimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, qvod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *Ad CHristum declinavit Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neqve per homines sed οὐρανόθεν sive de cœlo vocatum Constantinum scribit etiam Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium. Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis Solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello interessemus, & literas legimus: quinetiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in excercitu Tuo.* Verum per me qvisqve ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est qvantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsa multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji p. 445. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cœlo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Commoni-*

tus est in quiete Constantinus, ut cœleste signum DEI notaret in scutis, atq; ita prælium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X. litera summo capite circumflexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus capit ferrum. Possit qvidem videri à Lactantio dici *coeleste signum DEI*, qvasi in cœlo ostensum à DEO & in cœlo à Constantino visum: verum qui hoc in dubium vocaturus esset, facile posset afferre loca plura scriptorum Græcorum, Latinorumqve, qvibus sine illo respectu ad Constantini visionem crux vocatur signum cœleste, qvoniam de cruce veteres pleriqve interpretabantur locum Matthæi XXIV. 30. ut docuit vir eruditissimus Gerh. Joh. Vossius in Thesibus Theologicis pag. 228. seq. Somnium qvoqve solum, qvod miror, commemorat non Johannes modo Malala in Chronica Historia lib. 2. pag. 2. καὶ ἑλκυσθεὶς εἰς ὕπνον εἶδε κατ' ὄναρ ἐν τῷ οὐρανῷ σαυρὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἐν τούτῳ νίκα. καὶ ἀναγνοὺς τὸ ἐπιγεγραμμένον ἐν τῷ σαυρῷ, διυπνίσθη, καὶ ἀναστὰς ἐποίησε σίγνον σαυροῦ &c. *Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem in cœlo, cui inscriptum erat: In hoc vince. Perlecta autem inscriptione, è somno expergefactus est. Surgens itaque &c.* Sed qvoqve antiqvior longe Rufinus lib. IX. historiæ Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellæ XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum cap. 33. Abbas Urspergensis in Chronico, & Haymo Halberstadensis VIII. 4. Hist Eccles. *Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de imminentis belli necessitate pervolvens iter ageret, atque ad cœlum sæpius oculos elevaret, & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporem ad Orientis partem signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, ac novo perturbaretur adspectu, adstare sibi videt Angelos, dicentes:* ἐν τούτῳ νίκα, *id est in hoc vince.* Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita lib. 1. cap. 4. e Sozomeno pag. 404. edit. Valesiii. At alias insuper fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag 63. Chronici. *Hic Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Danubium parata ad bellum foret contra Imperium Romanum, cum timeret multitudinem, audivit in somno, noli timere, sed respice sursum & vide. Intendens ergo in cœlum, vidensque Crucem in claro, & desuper scriptum titulum, in hoc vinces, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolorum, cum adhuc paganus esset, quærebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt quidam, hoc signum cœlestis DEI est, & evangelizarunt ei fidem CHristi. Mittens igitur ad Eusebium Episcopum urbis Romæ, baptizatus est.* Eruditis constat, baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse,

qvam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obiisse. Itaqve ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, inserendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Etsi vero elegantia sunt nec inficianda qvæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate CHristi notatis, qvale etiam occurit in Optatiani Porphyrii (Constantini æqvalis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Velseri: & qvalia etiam observata sunt in numis aliisqve monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de cruce cap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Cangio de inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemq; * aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, qvo crux in cœlo à Constantino visa diserte confirmetur. Qvanqvam non negaverim, Constantinum numis crucem in cœlo visam insculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομίσματι τό, τε οὐρανοφανὲς σημεῖον τοῦ σωτηρίου σταυροῦ καὶ θεανδρικοῦ χριστοῦ χαρακτῆρα ἐν αὐτῷ μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνατυπώσασθαι, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores veteres qvamplurimi, qvi Eusebii narrationi de cruce in cœlo, non per somnum, sed à vigilante conspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. I. c. 6. ansam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καθ᾽ αὐτὴν, apparuisse τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ μήκιστον διῆκον, αἴγλης αὐτὸν καταπληττούσης καὶ ἀστέρων αὐτὸν κύκλῳ περιθεόντων ἴριδος τρόπῳ, καὶ πρὸς γράμμα τὸν χαρακτῆρα ῥυθμιζομένων. τὸ δὲ ἄρα ῥωμαίων ἔλεγε φωνῇ, ἐν τούτῳ νίκα. *Signum crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente, & stellis undique circa eam currentibus instar cælestis arcus, & literarum formam exprimentibus. Porro literæ latino sermone hæc verba designabant: In hoc vinces.* Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. 1. Hist. cap. 2.

* Vide B. D. Dorshei pentadecadem diss. pag. 251. 252.

ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἀμφισβητήσει τυγχάνοντι, καί πȣ ἅμα τοῖς στρατιώταις ὁδεύοντι, συνέβη θαυμάσιόν τι καὶ λόγȣ κρεῖττον θεάσασθαι. Περὶ γὰρ μεσημβρινὰς ἡλίȣ ὥρας, ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινȣ́σης, εἶδεν ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ στῦλον φωτὸς σταυροειδῆ, ἐν ᾧ γράμματα ἦν λέγοντα, ἐν τȣ́τῳ νίκα. Τȣ̃το φανὲν τὸ σημεῖον τὸν βασιλέα ἐξέπληττεν. Αὐτός τε τοῖς οἰκείοις σχεδὸν ἀπιστῶν ὀφθαλμοῖς ἠρώτα καὶ τȣ̀ς παρόντας, εἰ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ἀπολαύȣσιν ὄψεως. τῶν δὲ συμφωνησάντων, ἀνεῤῥώννυτο μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ θέᾳ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ. *Porro, dum in ancipiti deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum militibus iter facienti admirabilis quædam & quæ omnem dicendi vim superat visio oblata est. Horis enim meridianis cum jam dies vergeret in vesperum,* lucis columnam instar crucis *in cælo videt, cui inscripta erant* (Nicephorus VII. 29. eandem rem è Socrate referens, interserit verba: γράμμασι Ῥωμαϊκοῖς δι' ἀστέρων ἐκτυποθεῖσιν *literis latinis per stellas ex simili luce expressis*) *hæc verba: In hoc Vince. Hujusmodi signo statim obstupefactus est Imperator. Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant, num & ipsi idem signum vidissent. Quibus idem sibi quoque visum esse testantibus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabili visione.* Ex hoc Socratis loco emendandus Svidas in Μαξέντιος, ubi male στροφειδῶς excusum pro σταυροειδῶς. εἶδεν ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ στύλον πυρὸς σταυροειδῶς γράφοντα, ἐν τȣ́τῳ νίκα, καὶ γέγονε χριστιανός. *Vidit in cælo lucis columnam crucis forma, scribentem, in hoc vince, & factus est Christianus.* Gelasius Cyzicenus in Historia Concilii Nicæni lib. I. cap. 4. celebrans qvantopere DEUS adamaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον τȣ̃ σταυρȣ̃ σύμβολον φωτοειδῶς ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ, *ostendens ei salutare Crucis signum ex lucis splendore in cælo figuratum*, additis literis qvibus visionis usus ac ac vis significaretur, τȣ́τῳ νίκα, *hoc vince*: subjungit, istud nec Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorumqve libris incredibiliora proferri qveant, qvæ tamen ab illis creduntur esse verissima. Scriptor Anonymus Actorum Concilii Nicæni, qvæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit Combefisius Historiæ Monothelitarum pag. 576. Photius autem Cod. CCLVI. retulit sub titulo πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνȣς καὶ Ἀλεξάνδρȣ p. 765. συμπλακεὶς μάχῃ (πρὸς Μαξέντιον ὁ Κωνσταντῖνος) τὰ πρῶτα μὲν ἐγγὺς γίνεται τȣ̃ λαβεῖν τὸ ἧττον. φανέντος δ' αὐτῷ κατὰ τὸν ȣ̓ρανὸν τȣ̃ τύπȣ τȣ̃ σταυρȣ̃ φωτὶ ἀΰλῳ ἐγκεχαραγμένȣ, καὶ γράμματι τῆς αὐτῆς ὕλης εὐαγγελιζομένȣ τὴν νίκην, ἔλεγε γὰρ τὸ γράμμα, ἐν τȣ́τῳ νίκα, συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις καὶ τȣ̃ πολέμȣ καὶ τȣ̃ τυράννȣ σκυλεύει τὸ κράτος.

Com-

Commiſſa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Conſtantinus. Crucis demum in cœlo apparente figura , inſculpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam, dicebat enim ſcriptura : in hoc Vince, cum hoſtibus congreſſus belli pariter & tyranni vim frangit. Duo hic cum Maxentio commiſſa prælia ſupponit ſcriptor, addit enim ; *περὶ δὲ τῆς συμπλοκῆς τὴν θείαν ὄψιν εἰς τροπαίου σχῆμα μορφώσας καὶ χρυσοκολλήτοις λίθοις ἁρμόσας, ἐδίδου φέρειν τοῖς προϊππεύουσι. Ante vero prælium* (alrerum puta) *quam viderat oſtenſam crucem trophæi inſtar efformans, gemmisque auro inſertis concinnans, iis ferendam dedit qui equitatui præibant.* Michaël Glycas parte IV. Annalium pag. 247. *Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἡνίκα κατὰ Μαξεντίου ἐστράτευε, τότε εἶδεν ἐν οὐρανῷ τὸν τίμιον σταυρὸν ἐφ' ᾧ νενίκηκεν, εἶτα ῥαθυμήσας καὶ κατ' ἐχθρῶν ὁρμήσας ὕπνωσε, καὶ κατ' ὄναρ ὑπὸ ῥάβδου πλήττεται τοὺς μυκτῆρας, κᾀκεῖθεν αἷμα ἐξιὸν τὸν σταυρὸν ἐν ὀθόνῃ χάραξε. Quo tempore Conſtantinus Magnus copias contra Maxentium ducebat, ſignum Venerandæ Crucis in aëre conſpexit, indeque cum hoſte congreſſus victor diſceſſit. Tum vero negligentior factus, ubi rurſus in hoſtem prorupiſſet, victus eſt, quo detrimento accepto quendam in mœrorem incidit & conſopitus eſt. Heic per quietem viſus eſt ſibi nares virga quadam verberari. Moxque de naribus ſanguis promanans in veſte linea notam crucis expreſſit.* Auctor Chronici qvod Alexandrinum vulgo vocant, & præſtantiſſimus Cangius in editione ſua inſcripſit Chronicon Paſchale, pag. 280. *κινήσαντος κατὰ τῶν δυσσεβεστάτων Τυράννων Μαξιμίνου, Γαλερίου καὶ Μαξεντίου, ὤφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμῆσαι, φωτοειδῶς ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μέσον, καὶ ὑποκάτω διὰ φωτοειδῶν γραμμάτων ταῦτα, ἐν τούτῳ νίκα, καὶ φανερώτατα. In impiiſſimos Tyrannos Maximinum, Galerium, & Maxentium* (Conſtantino) *bellum moventi, cum in eos prælio decertaturus progrederetur, fulgens in cœlo Crucis ſignum in medio apparuit, in cujus infima parte* (ita malo reddere hunc locum qvam cum eruditiſſimo Cangio: *crucis ſignum apparuit, in cujus media & infima parte) fulgidis & manifeſtis characteribus ſcriptum erat, in hoc Vince.*

VI. Obtulit ſeſe crux videnda Conſtantino poſt prælia cum barbaris commiſſa, de qvibus Nazarius in panegyrico c. 18. ſub dio in Caſtris, cum Romam obſideret, An. Chriſti CCCXII. die ſeptimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baluzius, vir ſupra laudes, è Lactantio, qvi ſomnium Conſtantini, qvod Euſebius mox inſecutum eſſe poſt viſam in cœlo crucem affirmat, perſpicue ad illum locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites prævalebant, donec postea confirmato animo Constantinus & adutrumque paratus* (urbem obsidendum & prælio decernendum) *copias omnes ad urbem propius admovit, & è regione pontis Milvii consedit. Imminebat dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c.* Non igitur audiendi sunt ii, qvi conjecturis qvibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vesontinam Civitatem, ut contendit Patriæ * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chifletius Vesontionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallice editæ pag. 573. seq.

VII. Multo minus audiendos putaverim, qui cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiqvorum pag 463. totum hoc negotium de cruce ostensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro strategmate non minus scito, qvam fuit illud Philippi Macedonis, qvo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, jussis militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atqve ita veluti DEO duce in prælium pergere, teste Justino VIII. 2. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qvi cum Galatis prælium conserturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, ac *κελευειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης παραδοῦναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν*, præcepisse tesseræ loco dari militibus suis vocabulum *ὑγιαίνειν* ** sive *valere*, qvo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 5. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est enimvero ornandæ patriæ studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi enim id fecerit, quanto fuerit eruditior, tanto pronior erit ad patrias traditiones qualescunque animosius fidentiusque propugnandas, nec poterit quam sint eæ male fundatæ agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moyne p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiocho militibus affirmant, nescio qvo auctore, licet constat Pentagonum esse symbolum τȣ̃ ὑγιαίνειν. Nisi forte colligunt hoc è numo, qvem dat Pierius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 37.

retulit, ut narrat Lucianus pro lapſu inter ſalutandum Tom. I. pag. 499. ſeq. Vel Antigoni, qvi Alexandro in regno Macdoniæ ſucceſſit, atq; exercitui ſuo perſuaſit vidiſſe ſe in cœlo pentagonum Salutis Symbolum cum verbis *ἐν τούτῳ νίκα*, illoqve ſcuta militum ſuorum ornavit. Vel deniqve Regis primi Portugalliæ Alphonſi Henrici, qui (ex relatione Anno 1596. demum publicata) traditur Anno 1142. conflicturus cum incredibili Maurorum multitudine, CHriſtum vidiſſe in cruce ſplendida promittentem ſibi victoriam, & futura familiæ ſuæ fata prædicentem. At enim ab his omnibus longe diverſa eſt qvæ Conſtantini oculos perſtrinxit cœleſtis crux, qvia non ſolus eam vidit Conſtantinus, ſed totus exercitus, *τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν*, teſte Euſebio eam oculis uſurpavit, & eſt admirata. Itaqve hæc res Conſtantini qvidem, ſed non ſolius fide nititur, cum multi qvi excercitui illi interfuerant, Euſebio ſcribente adhuc ſuperſtites, eum facile potuiſſent mendacii convincere, niſi vere hoc de ipſis prodidiſſet. Utqvi nec Zoſimus Ethnicus, qvi diu poſt ſcripſit, Conſtantini nomini infeſtiſſimus, hoc velut à Chriſtianis falſo proditum exagitat, ſed abominatus, plane prætermittit, & loco ejus oſtentum noctuarum muros urbis Romæ opplentium memorat lib. II. cap. 16. Qvemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de cœlo miſſos in ſubſidium Conſtantini auxiliatores refert: *Flagrabant verendum neſcio quid umbones coruſci, & cæleſtium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hæc ipſorum ſermocinatio, hoc inter audientes ferebant: Conſtantinum petimus, Conſtantino imus auxilio.* Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum è Chriſtianis crucem viſam præterierint etiam Sulpicius Severus, atq; in Hiſtoria ſua ipſe Euſebius, contentus dixiſſe Conſtantinum *τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας ἀνημμένον divino adjutum auxilio*, hoſtes fudiſſe, & deinde victorem Romæ imagini ſive ſtatuæ ſuæ cum cruce appoſuiſſe hanc hypographen: *τούτῳ τῷ σωτηριώδει σημείῳ τῷ ἀληθινῷ ἐλέγχῳ τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ τοῦ τυράννου διασωθεῖσαν ἠλευθέρωσα* &c. *Hoc ſalutari ſigno, qvod veræ virtutis inſigne eſt, veſtram urbem Tyrannicæ Dominationis jugo liberatam ſervavi.* lib. IX. 9. Neqve Conſtantini fidei, qvi juratus Euſebio crucem viſam à ſe in cœlo affirmavit, vel hilum detrahere poteſt Zoſimi calumnia, qvi lib. II. cap. 27. ait ſolenne ipſi fuiſſe jurisjurandi religionem violare, *τοὺς ὅρκους πατήσας, ἦν γὰρ τοῦτο αὐτῷ σύνηθες*, nam illo ipſo in loco qvo Con-

ſtantinum perjurii reum peragit, falſo hoc à Zoſimo & ex præconcepto adverſus Conſtantinum odio fieri palam eſt, cum Licinius, qvem contra fidem ſacramenti occiſum Theſſalonicæ qveritur, res novas interim denuo ſit molitus, teſte Socrate & aliis. Et qvoniam nonnulli, neſcio qvo ſtudio, malunt uni Zoſimo Ethnico Conſtantinum proculcanti credere, qvam mille Chriſtianis, audiant & alterum Ethnicum, Praxagoram Athenienſem, qui in libris de Conſtantino, qvos legit Photius cod. LXII. fatetur, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσαντῖνος ἀπεκρύψατο. *Quod omni virtutum & honeſtatis genere, omnique adeo felicitate omnes omnino qui ſe anteceſſerunt Imperatores facile obſcuravit Conſtantinus.* Argumentis cæteris, qvibus totum hoc de viſa cruce negotium præfidenter nimis inter commenta adſcripſerunt viri qvidam docti, diatriba ſingulari Witebergæ Anno 1706. edita ſatisfecit Clariſſimus doctrina atqve ingenio Vir & Collega meus conjunctiſſimus Jo. Chriſtophorus Wolfius, Wernigerodenſis: itaqve hoc in loco nihil aliud addo, qvam Centuriarum Magdeburgenſium ſcriptores à Molineto * præter rem referri inter eos, qvi narrationem illam Euſebii plane in dubium vocant adqve adſpernantur: Centuria enim qvarta duobus in locis, capite ſecundo & tertio decimo, ita illam referunt, ut pro vera habuiſſe ſe non obſcure teſtentur.

VIII. Qvemadmodum autem vere crucem in cœlis viſam à Conſtantino fuiſſe, non ſine cauſa, ut opinor, mihi perſvadeo, ita ex altera parte vix ac ne vix qvidem aſſentior iis, qvi per ſingulare miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiqvam ſane, qvod dubitem de divina potentia, qvis enim ſtupor eſſet exiſtimare, DEum, qvi cœlum & terram, qui ſolem & ſidera condidit, eundem ſi velit non poſſe etiam crucem lucidam præter conſvetas naturæ leges producere, atqve in cœlis tropæi inſtar ſuſpendere. At viciſſim leges Naturæ tanta mihi ſapientia & tam conſulto à ſummo Numine ſancitæ videntur, tanta qvoqve eſt cordatorum omnium judicio poſt ſtabilitam utriusq; fœderis Eccleſiam miraculorum non inficiandorum raritas, ut qvi narrationibus qvibuscunqve incredibilibus divinæ ſtatim omnipotentiæ magnitudine volunt fidem addere,

* Ephemerid. Pariſ. Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amſtelod.

re, iis occinendum ſit illud Ciceronis 2. divinatione, qvod potuiſſet DEus illos qvoqve, qui nihil non credunt, minus ſuperſtitioſos reddere, ſi voluiſſet. *Nihil eſt, inquiunt, qvod DEus efficere non poſſit. Utinam ſapientes eos effeciſſet, ne omnia cum ſuperſtitioſa ſollicitudine & miſeria crederent.* Præterea, ſi ex naturalibus cauſis, & uſu vitæ de re aliqva conſtat, non minus temere recurritur ad miraculum, qvam imperiti qvondam Aſtronomiæ populi, & majorum noſtrum memoria Americani, Eclipſes tanqvam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Conſtantino viſa ejuscemodi ſit, ut non admodum conveniat aliis viſionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apoſtolum & vas electum convertendus eſſet, non nuda crux, ſed Chriſtus ipſe, qvem perſecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam qvod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perſpicue poſſit explicari: cum phænomenon illud Naturale ſit adeo rarum, ut longe facilius qvam Eclipſes potuerit in admirationem rapere Conſtantinum, militesqve ſpectantes, & miraculi ſpeciem illis objicere: cum deniqve ævo Conſtantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Phyſices, Opticesqve & Aſtronomiæ: non video qvi poſſit abſurditatis vel impudentiæ argui opinio, qva veriſimillimum mihi videtur, Crucem Conſtantino ejusqve exercitui in Cœlo oblatam, fuiſſe admirandum ejusmodi phœnomenon naturale, qvo Crux lucida in Halone ſolari cum parheliis conſpici ſolet, neqve magis ideo adſcribendam miraculis, qvam qvod Dio Casſius inter prodigia, everſionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φαντάζεσθαι δοκώμενον, ἕνα γε αὐτῶν στεφάνου πυρώδους τινὸς περιέχοντος, *ſolem triplicem viſum & corona ignea circumdatum.* Xiphilin. pag. 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum eſt Aſtrophilis, pleroſqve Halones ſolares & parhelios, * uti lunares qvoqve & paraſelenas, ſine cruce apparere-

* Confer deſcriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Gaſſendo, Carteſio, Hevelio, Hugenio, tum qvæ exhibentur in Transactionibus Piloſoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. ſeq. In Actis Erud. T. 2. ſupplem. p. 229 ſq. & Anno 1694. Menſe Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701. p. 175. ſeq. & 1702. p. 116. In Obſervationibus Hiſtoricis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Memoires de Trevoux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

parere, ac præcipue circa solares coronas & parhelios cruces esse rarissimas, qvo magis miranda res Constantino visa merito fuit, cum hodieq; multi sunt, qvos facile credo per omnem vitam ne parhelios qvidem ne dum crucem in halone solari vidisse. Neq; enim aër semper tranqvillus, neq; nubes tranqvillo aëre ita sunt freqventissime comparatæ, ut specularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis semipellucidis turgidæ, Solis imagines tam fulgide reddere, & circa eas arcus, è qvibus inchoatis fere cruces constituuntur, circumscribere possint. Fieri illud tamen nonnunqvam, & naturæ legibus fieri, res est Physicorum & Astronomorum filiis testatissima, ut patet vel ex figura Halonis solaris, qvam è Transactionibus Philosophicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adjunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Caspare Bussingio observatam addidi, etiam qvarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in se conspicuam habentis, qvam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipse oculis usurpare me memini Lipsiæ admodum adolescens. Jam si Eusebii descriptionem Crucis à Constantino visæ accuratius inspiciamus, huic sane Phænomeno naturali Halonis solaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diserte enim ait fuisse ὑπερκείμενον τοῦ ἡλίου σταυροῦ τρόπαιον, *crucis tropæum soli superpositum*, ut solem vel parhelium decussatim scinderet, qvemadmodum in apposita figura videmus: Deinde ait Eusebius *constitisse ex luce*, ἐκ φωτὸς συνιστάμενον, neqve enim ex alia re cruces in halonibus ejusmodi constant, qvam ex luce solis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro sub radiis solis in aëre libratus, halonem qvendam in mensa supposita describit. Nec fides habenda Eutychio Tom. 1. Annal. pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è stellis fulgentem* Constantino per ipsum meridiem apparuisse. Porro addit Eusebius, apparuisse crucem illam in cœlo ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης *horis diei meridianis*, * *sole in occasum vergente*. Qvis vero nescit, hoc ipsum esse tempus solenne, qvo conspiciendos se Halones Solares

Tab. I. Fig. 1. 2, 3, 4.

* Joh. Columbus Vir Clariss. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus persecutor. p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus qvod post medium diem est, sive qvod non longe antecedit occasum solis. Atqve ita intelligendum esse hoc loco Eusebium, ostendunt verba, ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης, die jam in vesperum inclinante.

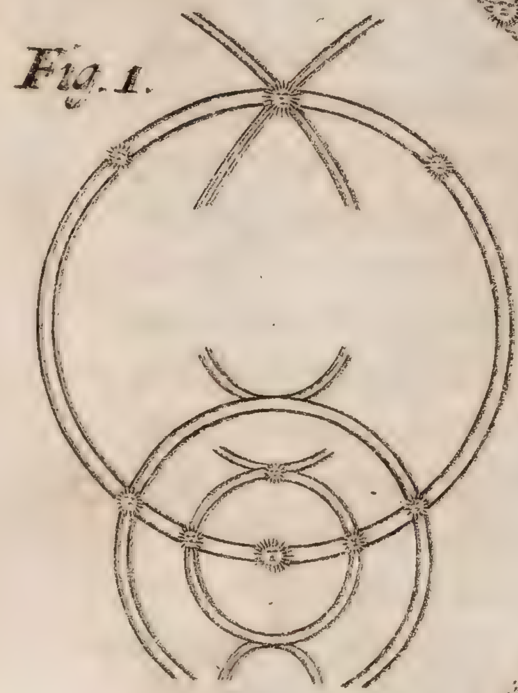


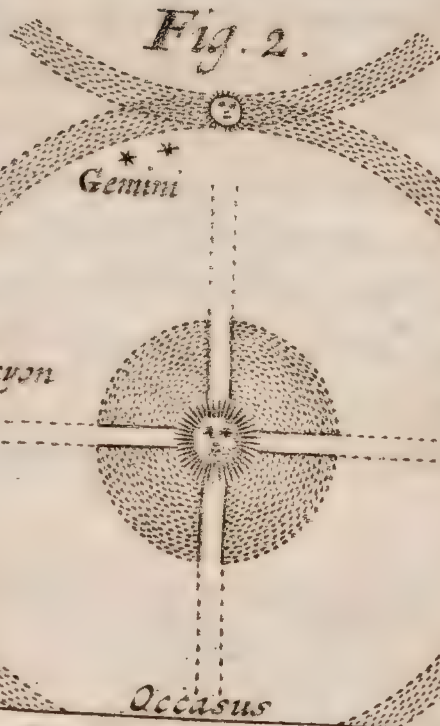
Ad pag. 2

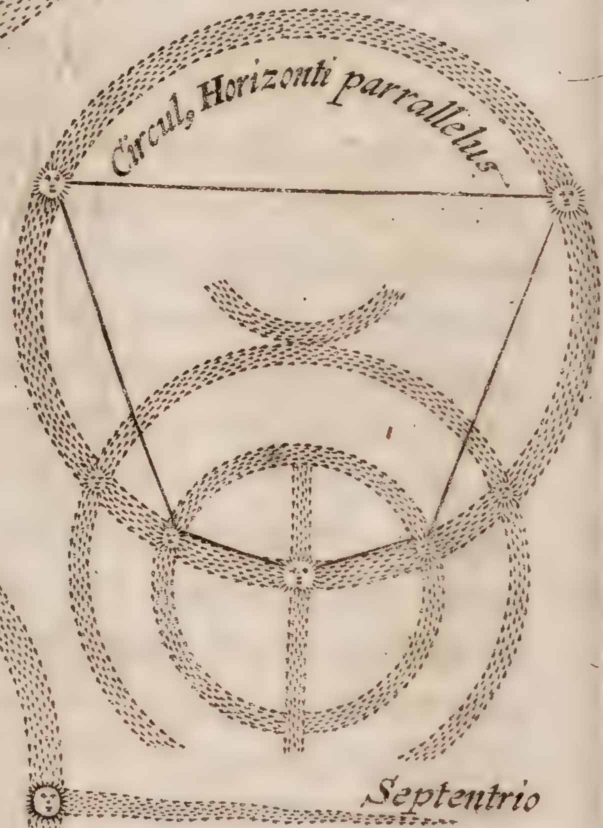
Fig. 3.

Bremæ Aº MDCLXXXI
ult. Maji Hora VIII. matu
observ. à C. B.

1. Sol verus. Ej
altitudo 37. 35.
2. 3. etc. Parelii.







Parafelenæ Gedani Aº 1660. die 17. Decembris observatæ à Io. Herelio, et delineatæ in libro de Mercurio in Sole viso post paginam 172.

res præbent hominibus, non minus qvam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. *γίνονται δὲ, ὥσπερ εἴπομεν, περί τε τὰς δυσμὰς καὶ περὶ τὰς ἀνατολάς. Contingunt autem, ut diximus, circa occasum & circa ortum solis.* Neqve autem tempus ortus vel occasus tam arcte hic computandum est, qvin horas aliquot ortum sequentes, vel antecedentes occasum complectatur, qvemadmodum usus & exempla parheliorum visorum demonstrant. Deniqve qvod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qvalis contigit Paulo divinitus perculso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, nonminus militum qvam Constantini oculis obvium, qvo ipso tamen velut iride, DEus ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, ni fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cœlo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, qvas jam commemoraturus sum, cruces in cœlo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo qvod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumqve postea crucem in cœlo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vespera diei erat, & Imperator languidus & mœstus inopia consilii continue oculos in cœlum intendit, atque ibi rursum, itidem ut Romæ, quum contra Maxentium bellum gereret, scripturam stellarum ordine atque distinctione conformatam vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tuæ, & liberabo te, & glorificabis me* (ex Psal. L 15.) *Stupore igitur percitus rursum oculos in cœlum sustulit, atque iterum καὶ σταυρὸς πάλιν ἀπὸ ἀστράσιν ἐστηριγμένος ἐν οὐρανῷ καὶ γραφὴ περικύκλῳ ταῦτα διαγορεύουσα, ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ πάντας νικήσεις τοὺς πολεμίους. Crucem stellis sicuti antea effigiatam in cœlo, & inscriptionem circum eam conspexit, cujus hæc sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinces.* Iterum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constantinus, Danubio per pontem saxeum juncto VII. 49. *Istrum fluvium, qui Danubius quoque dicitur, ponte saxeo junxit: eoque transito, Scythicam gentem quæ ultra id flumen coluit, sibi subjugavit. Quo tempore*

ei denuo in cœlo τὸ σωτήριον ὅπλον *salutifera illa armatura apparuit, victoriamque eam, sicuti & antea, conciliavit*, sive uti malim reddere, *fidem reportandæ victoriæ fecit*, τὴν νίκην ἐμνηστεύσατο. Confer si placet Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, qvæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI visa est crux in cœlo, Nonis Maji, qvam ita describit Cyrillus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium περὶ τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ σταυροῦ pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles: ὁ μακάριος σταυρὸς φωτὸς μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτων ἐν Ἱεροσολύμοις ὤφθη. Ἐν γὰρ ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς νόνναις Μαΐαις περὶ τρίτην ὥραν παμμεγέθης ὁ σταυρὸς ἐκ φωτὸς κατεσκευασμένος ἐν οὐρανῷ ὑπεράνω τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ καὶ μέχρι τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. *Beata crux lucis radiis resplendens visa est Hierosolymis. Sacris enim hisce Pentecostes diebus, Nonis Maji circa horam tertiam diei* (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) *permagna Crux ex luce facta in cœlo super sanctum Golgatha, ad usque montem extensa olivarum apparuit.* Meminit & Eutychius T. 1. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρανίου ἐκπεταμένου δι' ἀστέρων ἕως τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum qvas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. 1. Maji, ad diem Maji septimum *memoria Crucis apparentis tempore Constantii:* licet in icone apparitio Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistola, certiorem de hac re factum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis qvidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. Ὁ μὴν οὖν Κωνστάντιος ἐγκρατὴς τοῦ τυράννου γίνεται, κἀνταῦθα τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ ἐπὶ μέγιστόν τε προφανέντος καὶ καταπληκτικωτάταις αἴγλαις ὑπεραστράψαντος τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. Ὤφθη δὲ ἐπὶ τῶν Ἱεροσολύμων περὶ τὴν τρίτην ὥραν μάλιστα τῆς ἡμέρας, ἑορτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐνισταμένης. Ὁ δὲ θεογράφος τύπος ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ λεγομένου κρανίου μέχρι καὶ τοῦ ἐλαιῶν ὄρους διήκων ὡρᾶτο, ἴριδος μεγάλης στεφάνου τρόπον πανταχόθεν αὐτὸν περιελιττούσης. Ἐδήλου δὲ ἄρα ἡ μὲν ἶρις τὴν τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναληφθέντος εὐμένειαν,

ὁ δὲ

ὁ ᾗ στέφανος τὴν τῦ βασιλέως νίκην. Τὸ ᾗ σελασφόρον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον θέαμα ὐδὲ τοῖς ἐπὶ στρατοπέδυ ἀθέατον ἦν &c. *Et Constantinus quidem victoriam de Tyranno* (Magnentio) *reportavit , cum signum Crucis illic quoque visum esset ad longissimum spatium protensum , & diurnam lucem splendidissimis ad stuporem usque radiis longe superans. Apparuit autem Hierosolymis circa horam tertiam ejus diei , quæ vulgo dicitur Pentecoste. Porro hoc signum divinitus pictum à Calvariæ monte usque ad montem Olivarum pertingere videbatur , magna Iride instar Coronæ illud undique ambiente. Et Iris quidem CHristi crucifixi & in cœlum assumpti clementiam designabat : Corona vero Imperatoris victoriam. Porro splendidum istud ac venerandum signum , ne militum quidem oculos effugit , sed ab utroque exercitu clare conspectum , Magnentium quidem & eos qui à partibus illius stabant , utpote dæmonum cultui addictos , supra modum terruit : Constantio vero & iis qui cum illo erant , invictam quandam fiduciam addidit.* At vero tempus prælii adversus Magnentium commissi parum cum tempore * visæ crucis convenit, siqvidem Idatii Fasti cum Magnentio Constantinum ad Mursam conflixisse testantur IV. Kal. Octobris (Anno Christi CCCLI. Sergio & Nigriniano Coss.) qvod confirmat Julianus Imp. confectum illud bellum testatus ληγύσης ἤδη τῆς ὀπώρας, *autumno jam desinente.* Orat. I. pag. 38. In iisdem Fastis ad 3. Kal. Februarii ejusdem Anni traditur , apparuisse in Oriente signum Salvatoris , qvod die Pentocostes apparuisse præter jam laudatos referunt acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad Annum CCCLIII. num. 23. Auctor Chronici Alex. tum Theophanes, Cedrenus , Glycas , & Nicephorus IX. 32. Auctor Historiæ Miscellæ XI. 20. *Tunc Constatius Imperator Gallum patruelem suum Cæsarem fecit , cui nomen suum imponens Syriam Antiochiæ habitandam destinavit , ut partes per eum custodirentur Orientales. Quo ad Antiochiam veniente , circa Orientem signum apparuit in cœlo die Pentecostes. Columna namque sub speciem crucis in cœlo visa est* (στύλος σταυροειδὴς ἐν τῷ ὐρανῷ ὀφθείς Socrati II. 28. Hist.) *speciem luminis habens extensam à Golgotha usque ad montem Olivarum : in circuitu autem ejus Corona erat velut Iridis speciem habens. Hoc & Constantius Gallus vidit.* Iisdem fere verbis è Socrate rem refert Tripartita V. 5. Meminit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci editione : *Syriæ populis crucis signum & maximo inspicientium terrore in Orientali plaga apparuit.*

Anno

* Confer Illustris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244. seq.

Anno CHristi CCCLXIII. cum Julianus Imp. Hierosolymas instaurari jussisset, non modo *metuendi globi flammarum prope fundamenta, crebris assultibus erumpentes fecere locum, exustis aliquoties operantibus, inaccessum*, ut præter Christianos scriptores testatur Ammianus Marcellinus XXIII. 1. sed crux qvoqve in cœlo visa terruit hostes Christianorum, ut his verbis refert Gregorius Nazianzenus invectiva in Julianum secunda non longe ab initio pag. 112. ὃ δὲ ἐπὶ τούτῳ παραδοξότερον καὶ περιφανέστερον, ἔστη φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ τὸν σταυρὸν περιγράφον, καὶ τὸ πρότερον ἐπὶ γῆς ἀτιμαζόμενον τοῖς ἀθέοις τὸ σχῆμα, νῦν ἐν οὐρανῷ δείκνυται πᾶσιν ἐπίσης, καὶ γίνεται τρόπαιον τῷ Θεῷ τῆς κατὰ τῶν ἀσεβῶν νίκης, τρόπαιον παντὸς ὑψηλότερον. Πρὸς ταῦτα τί φήσονται οἱ τοῦ αἰῶνος τούτου σοφοί; *Quod autem hoc etim mirabilius clariusque fuit, lux in cælo stetit, crucem in orbem describens, ac nomen illud & figura quæ in terra prius impiis contemtui fuerat, in cœlo nunc omnibus æque ostenditur, Deoque victoriæ de impiis relatæ tropæum efficitur, tropæo omni sublimius & præclarius. Ad hæc porro quid dicturi sunt hujus sæculi sapientes?*

Eneconi, Graciæ, cognomento Aristæ, filio, qvi primus Arragoniæ ac Navarræ Regis nomen assumsit (Anno CHristi DCCLVIII. ut ad illum annum notat Antonius Pagi num 12.) idem plane qvod Constantino accidit, si credimus Lucio Marinæo Siculo, aliisqve rerum Hispanicarum scriptoribus. Cum enim adversus Mauros prælio decertaturus esset, visum & illi in cœlo crucis signum est, qvo fretus primo statim impetu incredibilem vim hostium fudit protrivitqve. Hæc ipsa crux deinde ab Enecone armis insculpta, hodieqve sempiternæ memoriæ ergo in Arragonici Regni insignibus cernitur.

Anno qvoqve CHristi DCCLXXIV. rubra CHristi crux in cœlis post solis occasum apparuit, ut notatum * Chronologo Saxoni ad illum annum, pag. 61. cujus loci indicium debere me fateor indicio Nicolai Gurtleri Viri Clariss. in Historia Templariorum num. LXXVIII. Edidit illud Chronicum Edmundus Gibson Oxon. 1692. 4to.

Dodechinus abbas, qvi Chronicon continuavit Mariani Scoti, atqve in Joh. Pistorii collectione scriptorum rerum Germanica-

* In eodem Chronico ad A. DCCCVI. *Hoc ipso etiam anno XI. Non. Junii Crucis signum ostensum est in luna qvodam Mercurii die sub Auroram. Postea item hoc anno 3. Kal. Septembris mirabilis Circulus conspicuus fuit circa solem.*

nicarum legitur, Ad Annum CHristi MCXLVII. pag. 473. *Quum Episcopus & omnis populus Clerusqve* (Merseburgensis) *qui ad diem festum convenerant, adstarent, quasi iris in cœlo apparuit, ac in medio cruces ostensæ sunt.*

Robertus de Monte, in appendice ad Chronicon Sigeberti Gemblacensis ad A. C. 1177. p. 662. edit. ejusdem Pistorii; *In nocte Sancti Andreæ factus est ventus vehemens, & in ipsa festivitate & in prædicta vigilia apparuit lux, mane veniens ab Oriente usque ad Occidentem, qua die pugnaverunt Christiani cum paganis apud S. Georgium de Ramula. Putabat enim Salaadin, qui duxerat uxorem Naraadin jam defuncti, quod posset capere urbem Hierusalem defensoribus destitutam, quia Comes Flandrensis duxerat fere omnes Christianos milites ad obsidionem Harenc. Sed tamen Rex Hierusalem & Patriarcha & alii religiosi Viri habentes paucos milites, & servientes; per virtutem sanctæ Crucis vicerunt innumirabilem exercitum paganorum, cujus crucis longitudo à terra ad cœlum paganis apparuit, sicut ipsi dixerunt.*

Matthæus Paris ad A.C. MCCXVII. sub Richardo III. p. 203. *Sub his quoque diebus mense Majo, feria scilicet sexta ante Pentecosten, excitata fuit provincia Coloniensis in obsequium Salvatoris. Nam in villa de Bebon Frisia, apparuit in aëre triplex forma Crucis: una coloris candidi adversus Aquilonem, altera versus Meridiem, ejusdem Schematis & coloris: tertia medio colore colorata, habens crucis patibulum, & formam hominis in eo suspensi brachiis elevatis & extensis cum infixione clavorum in manibus & pedibus & capite inclinato: Et hæc media fuit inter alias, in quibus corporis humani effigies non apparebat. Alia vice & alio loco, in villa scilicet Frisiæ, quæ Fuserhuse appellatur, Crux apparuit juxta solum crocærulei coloris, & hanc plures quam priorem viderunt. Tertia apparuit in villa de Docthum, in qua B. Bonifacius martyrio coronatus est: ubi in festo ejusdem Martyris, cum multa hominum millia convenissent, visa est Crux magna & alba, ac si lignum trabis ex transversa alterius trabis artificialiter construeretur. Movebatur autem paulatim ab Aquilone ad Orientem, & hanc plurimi homines conspexerunt.*

Nescio sitne hisce adjungendum, qvod biennio post, Anno MCCXIX. Waldemarus II. Daniæ Rex, in prælio cum Livonis amissa aqvila sive vexillo suo vidisse fertur descendentem ad se de cœ-

D lo

lo albam crucem rubro circumdatam cingulo, qva Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livonorum aciem acerrimo conflictu perrupit, atqve egregiam ad suos, fusis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliqvis inde conjicere, halonis solaris cum cruce non ita pridem in Cœlo visi ectypon Regem fieri curasse, atque vexilli loco divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero res tam feliciter & ex voto successisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Eqvestrem instituit, à cœlesti illo labaro, qvod Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus qvoqve Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo jussit comparere, ut narrant Joh. Isaacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 770. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi qvoqve crucem ejusmodi in cœlo conspectam refert anno CHristi MCCXLVI. *Ego fidelium novissimus, antequam piissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab Incarnatione MCCXLVI. crucem transmarinam susciperet, crucem in cœlo ex clarissimo & sidereo lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel figura vidisse.*

Deniqve ut recentius qvoqve exemplum subjungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxoniæ, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo*, inqvit, *anno, quo primum mense Novembri editæ sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis,* (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) *cum ex templo Wimariæ in Natali CHristi duo Fratres* (Fridericus Elector & Johannes) *& Filius Dux Johannes Fridericus una post mediam noctem, ut magna in utroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cœlo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura. Ibi cum diu starent attoniti spectatores, Fratres colloqui de Religione cœperunt, & eo signo portendi futura certamina de doctrina & domus Saxonicæ pericula vaticinati sunt.* Vix dubito quidem, hanc Crucem Principibus gloriosæ me-

memoriæ de nocte viſam, aliam fuiſſe qvam qvalis in halonibus lunaribus offerre ſe ſolet, & qvalem Figura 4. expreſſam vides, ac prope perſvadeo mihi, lectorem æqvum, ſi hæc exempla cum Conſtantini Cruce cœleſti contulerit, minus mihi vitio daturum eſſe, qvod illam qvoqve nihil aliud qvam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone ſolari fuiſſe, audeam affirmare.

X. Non deerunt tamen, qvi huic ſententiæ vel maxime opinabuntur obſtare, quam Cruci ſuperadditam ſimiliter Euſebio juravit Conſtantinus γραφὴν, *Hôc vince.* Qvis enim unqvam in halone ſolari ejusmodi literas conſpexit, qvis ſine abſurditate tam admirandam Scripturam cœleſtem cauſis tribuet naturalibus? Eqvidem ſi mihi perſvaderem, de literis expreſſis in cœlo à ſe viſis, ſive Græcis ſive Latinis (neqve enim conſentiunt inter ſe ſcriptores, qui Euſebii locum perperam ut mox oſtendam acceperunt) Conſtantinum iſtud vere affirmaſſe, ne dubitarem qvidem de miraculo, qvoniam neqve nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœleſti apud Gaffarellum fidem habeo, neq; literas hominum invento & conſilio ſignificantes, à Natura ſola ſibi relicta tam appoſite conjungi credo: qva enim qvæſo ratione in cœlo per cauſas naturales ad ſignificandam rem tam conceptam coire, & ſecundum regulas Grammaticas conſtrui poſſe hos characteres aliqvis non plane plumbeus exiſtimaret? Si vero circa literas haſce fraudis haberem Conſtantinum ſuſpectum, & qvanqvam juratum, tamen haud dubitarem verba dediſſe Euſebium lectoribus, cum literas illas in cœlo Conſtantinus vidiſſe ſe affirmavit, Euſebius ſcripſit: qvo demum colore poſſim reprehendere eos, qvi univerſum viſum callidis commentis andacter accenſent, & univerſam narrationem pro falſa atqve incredibili explodunt? Vide igitur qvomodo Euſebii verba intelligenda eſſe cenſeam. Ait nimirum ex ore Conſtantini, tropæo crucis cœleſtis συνῆφθαι γραφὴν, λέγουσαν, τούτῳ νίκα *adjunctam fuiſſe picturam, indicantem, in hoc ipſi eſſe vincendum.* Qvalis qvæſo hæc fuit pictura? Coronam fuiſſe reſpondeo, qvalis ſolet eſſe halonum ſolarium, Coronam, inqvam, ſymbolum notiſſimum Victoriæ. Non opus eſt docere eruditos, γραφὴν recte à me transferri hoc loco picturam, & picturam recte poſſe dici λέγειν ſive innuere. Minime autem coactam eſſe hanc interpretationem de corona, victoriam per Crucem promittente, docet Philoſtorgius, qvi III. 16. agens de alte-

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, ἐδήλȣ δὲ ἄρα, inqvit, ἡ μὲν ἶρις τὴν τȣ̃ σαυρωθέντος ϗ ἀναληφθέντος εὐμένειαν, Ο ΔΕ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem CHristi crucifixi & in cœlum assumti clementiam designabat*, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM. Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV. Tom. I. p. 112. ȣ̃τος τῆς τȣ̃ χριςȣ̃ νίκης ὁ σέφανος. *Hæc victoriæ CHRISTI corona erat.* Habemus igitur illud τȣ́τῳ νίκα in cœlo expressum γραφῇ, symbolo & pictura Coronæ, atqve inde intelligimus, qvam non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini visum interpretati sint pleriqve de literis, vel Græcis vel Latinis cœlo inscriptis τȣ́κῳ νίκα, vel ἐν τȣ́τῳ νίκα, *Hoc vince, in hoc vince*, qvas vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaserunt. Non mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiqvis verba ipsa deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogrammate, etiam superstite Constantino, qvam coronæ symbolum conspici qvia illis clarius hoc, qvod volebant, qvam per Symboli ænigma indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figuram cum verbis τȣ́τῳ νίκα passim appingere, ut libris qvoq; vetustis ne sacri qvidem agumenti, qvin imo Tabulæ lusoriæ apud Gruterum pag. MXLIX. 1. inscripta reperiantur. Neqve aliam originem habet virorum qvorundam doctorum error sane festivus, qvi scriptorem Græcum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammaticos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte codicis, qvi fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum verbis ἐν τȣ́τῳ νίκα, literis ἐν τȣ́τῳ ex altera parte detritis ac deletis, hæ qvæ supererant νίκα, egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emerico Bigotio, qvem Is. Vossius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap. LXXVI. Anti-Bailleti. In vetusto Codice scriptorum laudati Nazianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus V. C. pag. 251 Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco altero insigni Philostorgii, qvo aliud Phænomenon cœleste mirandum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum præstantissimorum nostræ ætatis, qvibus talia propius cognoscere, inqve domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII. 8.

Ἐκλεί-

῎Εκλείποντι δὲ τῷ ἡλίῳ φέγγος τι κατὰ τὸν οὐρανὸν συνανεφάνη κώνου σχῆμα παραδυόμενον, ὅ, τινες ἐξ ἀμαθίας ἀστέρα κομήτην ἐκάλουν. Καὶ γὰρ ὧν ἐκεῖνος ἐδείκνυ, οὐδὲν ἦν κομήταις παράσημον. Οὔτε γὰρ τὸ φέγγος εἰς κόμην ἐπέβαινεν, οὔτε ἀστέρι ὅλως ἐῴκει, ἀλλ' οἷον λύχνου τις μεγάλη φλὸξ ὑπῆρχε καθ' ἑαυτὴν ὁρωμένη, μηδενὸς ἀστέρος θρυαλλίδος αὐτῷ τινος μορφὴν ὑποτρέχοντος. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ κινήσει παρήλλαττε. Καὶ γὰρ κινηθεὶς ὅθεν ὁ ἥλιος κατὰ ἰσημερίαν ἀνίσχει, ἐκεῖθεν τὸν κατὰ τῆς οὐρᾶς ἄρκτου τεταγμένον ἔσχατον ἀστέρα ὑπερενεγκὼν ἠρέμα προὔβαινε πορευόμενος ἐπὶ δυσμὰς, ἐπεὶ δὲ διεμέτρει τὸν οὐρανὸν, ἀφανὴς ἦν, πλείους τεσσάρων μηνῶν ἐξανυσθείσης αὐτῷ τῆς πορείας. Ἡ δὲ κορυφὴ τοῦ φέγγους νῦν μὴν εἰς μῆκος μέγα ὠξύνετο, ὡς ἐκβαίνειν τοὺς τοῦ κώνου λόγους, νῦν δὲ πρὸς τὸ ἐκείνου μέτρον συνεστέλλετο, καὶ ἄλλα δὲ παρεῖχε τερατώδη θεάματα, δι' ὧν τῆς τῶν συνήθων φασμάτων ἐξηλάττετο φύσεως. ἤρξατο δὲ ἀπὸ μέσου θέρους σχεδόν τι μέχρι τῆς τοῦ μετοπώρου τελευτῆς. *Eo ipſo tempore, quo ſol defecit* (ſub Theodoſio Juniore Anno CHriſti CCCCXI. die XIX. Julii) *fulgor quidam in cælo apparuit, coni ſimilitudinem referens, quem nonnulli præ imperitia Cometam vocarunt. In his enim quæ fulgor ille nobis oſtendit, nihil erat ſimile Cometæ. Nam neque in comam deſinebat lux illa, neque ullam omnino ſtellæ ſpeciem præferebat. Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per ſe ipſam ſubſiſtens videbatur, nulla ſubtus ſtella ellychynii ſpeciem præferente. Sed & motus ejus longe diverſus fuit à motu Cometarum. Mota enim primum ab ortu ſolis æquinoctiali, inde ultimam ſtellam in cauda Urſæ ſitam transgreſſa, paulatim ad occaſum proceſſit. Poſtquam vero univerſum Cœlum permenſa eſt, tandem diſparuit, cum curſus ejus plus quam quatuor menſes duraſſet. Porro ejus vertex, nunc quidem in magnam longitudinem acuebatur, adeo ut coni modum ac menſuram excederet, nunc vero ad coni menſuram redibat. Alias præterea prodigioſas ſpecies oculis ſubjecit, quæ à vulgarium ſignorum natura illam differre oſtendebant. Cœpit autem à media æſtate & ad exitum ferme autumni perſeveravit.* Ne longior ſim, tantum adnotabo ſimile admirandum ac rariſſimum Phænomenon ante hos tres & viginti annos obſervatum eſſe ab illuſtri Mathematico Joh. Dominico Caſſino, & accurate deſcriptum ac delineatum in Ephemeridibus Pariſienſibus Anni MDCLXXXIII. pag. 131. Occurrit etiam in Actis laudatiſſimis Eruditorum Lipſienſibus ejusdem anni p. 174. unde deſcriptionem integram petet qvi deliciis ejusmodi ducitur, conferetq; qvæ in iisdem Actis Anni MDCXCIV. pag. 58. de non plane diverſa cœleſti luce ex obſervatione V. C. Georgii Chriſtophori Eimarti traduntur.

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA.

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæſareenſi, & aliis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ atqve Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Euſebii vita & doctrina. 1. *Ejus ſcripta Græce edita. Chronicon.* id. *Præparatio Evangelica.* 2. *Index plenior ſcriptorum in illo opere laudatorum.* id. *Demonſtratio Evangelica.* 3. *Hiſtoria Eccleſiaſtica.* 4. *Index ſcriptorum & virorum illuſtrium in illa memoratorum accuratus.* id. *De Martyribus Palæſtinæ.* 5. *contra Hieroclem.* 6. *contra Marcellum.* 7. *de Eccleſiaſtica Theologia.* 8. *Epiſtola de fide Nicæna.* 9. *de locis Hebraicis.* 10. *Commentarii in Pſalmos* 11. *in Canticum Canticor.* 12. *De vitis Prophetarum.* 13. *in Eſaiam Commentarii.* 14. *Canones Evangeliorum cum præmiſſa ad Carpianum Epiſtola, quæ Græce & Latine exhibetur.* 15. *De diſſonantia Evangeliorum.* 16. *Oratio de Conſtantini M. laudibus.* 17. *Libri IV. de vita ejusdem Conſtantini.* 18. *Fragmenta ex libris de vita Pamphili Martyris.* 19. *Ex collectione veterum Martyriorum.* 20. *Epiſtola ad Conſtantiam Auguſtam.* 21. *Quæ Latine tantum exſtant, liber primus Apologiæ pro Origene.* 22. *Opuſcula XIV. à Sirmondo publicata.* 23. *Acta ſpuria Silveſtri I. Papæ.* 24. *Scripta inedita.* 25. *deperdita* 26. *Alii Euſebii amplius quinquaginta* 27. *Alii Scriptores Græci Hiſt. Eccleſiaſticæ deperditi.* 28. *Alii qui integri vel ex parte exſtant, Philoſtorgius.* 29. *Socrates.* 30. *Sozomenus.* 31. *Theodoritus.* 32. *Evagrius.* 33. *Theodorus Lector.* 34. *Nicephorus Calliſti.* 35. *Chronicorum ſcriptores Græci deperditi.* 36. *Alii qui exſtant* 37. 38. 39. 40.

I.



EUSEBIUS *Pamphili* Martyris non filius vel ſororis filius nec ſervus, ſed amicus a) ſingularis (ut ab eo nomen tulerit) frater vel conſobrinus Euſebii Nicomedienſis

a) Hieron. Epiſt. 65. & c. 81. de S. E. Photius Cod. 13. Hanckius de ſcript. Hiſt. Byz. pag. 4. Sic C. Avianum Philoxenum Aviani nomen ab amico ſuo Flacco Aviano conſecutum ſcribit Cicero XIII. Epiſt. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus uterqve à fratre.

dienſis, b) Dorothei forte Evnuchi presbyteri Antiocheni diſcipulus, *Cæſareæ* Palæſtinæ, qvæ prius Turris Stratonis appellabatur Epiſcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. qvo diem obiit major ſeptuagenario. Vir Conſtantino Imp. charus qvem genere etiam longius * contigebat, & ſua ætate eruditiſſimus fuit, ac Baſilii de Spiritu S. cap. 29. judicio διὰ πολυπειρίας ἀξιόπιστος, atqve ut à Nicephora Gregora lib. XIX. Hiſt. pag. 592. vero elogio appellatur, τῶν πότε λογίων πρῶτος. De illius vita, de qva liber Acacii c) poſt Euſebium Epiſcopi Cæſareenſis, & librorum ejus heredis interci-

b) H. Valeſius de vita & ſcriptis Euſebii ex Epiſtola Arii apud Epiphan. LXIX. 6. Cæterum Dorotheum illum (de qvo Euſeb. VII. 32. Hiſt.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Epiſcopo. Vide Acta Sanctor. T. 1. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo, qvia Euſebius Nicomedienſis, noſtri Euſebii fràter Julianum Imp. genere contingebat, teſte Ammiano XXII. 9.

c) Acacius *Cæſareenſis* Epiſcopus vitam Magiſtri ac deceſſoris ſui Euſebii ſcripſerat teſte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hiſt. tripartita IV. 3. licet claruit etiam Agapius Cæſareenſis Epiſcopus, ſed is ante Euſebium fuit, eumqve in clerum adſcivit & deinde ſucceſſorem habuit. Inter alia Acacii hujus ſcripta fuerunt *libri XVII. in Eccleſiaſten*, Hieron. Catalog cap. 98. συμμίκτων ζητημάτων ſive ut idem Hieron. Epiſt. 152. ad Minerium & Alex. T. 3. p. 125. librum qvartum laudans appellat, συλλεκτῶν ζητημάτων *libri VI.* id. *Epiſtola & ſcripta nomine Synodi CPol.* A. 360. concepta. Philoſtorg. IV. 12. *Fidei formula* in Synodo Seleucienſi A. 359. edita qvam ſervavit Epiphanius LXXIII. 25. & Socrates II. 40. Ἀντιλογία *adverſus Marcellum Ancyranum.* Epiph. LXXII. 5 - 9. ubi inſigne ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillemontius qvod *de fide adverſus Sabellium* ſub Euſebii nomine edidit Sirmondus. Vide Tillemont. Tom. VI. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 2. p. 111. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta qvædam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit, licet ejusdem ætatis Acacius *Tarſi* Epiſcopus de qvo Philoſtrog. V. 1. Alius presbyter & Archimandrita *Beroëenſis* cujus & Pauli Presb. *Epiſtola ad Epiphanium* qva eum A. C. 375. ad ſcribendum contra hæreſes invitavit, cum Epiphanii reſponſione, hujus panario præmittitur. Neſcio idemne Acacius Beroënſis Epiſcopus circa A. C. 431. annos 110. natus cujus *Epiſtolæ binæ ad Alex. Hierapolitanum* leguntur in variar. Epiſtolarum volumine ad Concil. Epheſinum ſpectantium in editione Chriſtiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. ſed in Jo. Garnerii (auctar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confeſſio fidei*, edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garnerii cap. 178. *Epiſtola ad Cyrillum Alex.* T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Concilii Epheſini T. 3. edit. Labbei pag. 382. De Acacio *Melitenes* in Armenia Epiſcopo & Neſtorii oppugnatore videndus Caveus ad A. 431. Hujus *homiliam* in Synodo Epheſino habitam & Neſtorii hæreſi oppoſitam Combefi-

tercidit, nolo repetere qvæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Henr. Valesius, d) Martinus Hanckius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis * in præsenti memorem. Tantum profiteor me assentiri viris doctis, qvi agnoscunt varia qvidem in Eusebii scriptis esse de dogmatibus qvibusdam, qvæ durius & parum commode dicta videntur, tamen Mysterium SS. Triadis & συναΐδιον Filium ex Patris essentia DEum de DEo genitum αὐτόθεον agnovisse, atq; adeo ab hæresi propria Arii fuisse alienum, diserteq; rejicere eos qvi CHRISTUM κτίσμα vel ἐξ οὐκ ὄντων dicere ausi sunt, lib. 1. de Ecclesiast. Theolog. cap. 9. lib. 3. c. 2. p. 150. sq. qvæ loca jam laudat Socrates II. 21. & qvanqvam homousii

besisius latine exhibet in Bibl. sua Concionatoria ad festũ Annunciationis. Ad istum Acacium Epistolas Firmi Episcopi edidit doctissimus Muratorius Patav. 1709. 4. in Analectis Græcis, qvi pag. 300. observat plures hujus nominis Episcopus illo tempore claruisse, Episcopum *Cotenorum*, Episcopum *Hellada*, Episcopum *Scopenorum*: Plures etiam circa A. C. 450. ut Episcopum *Antiochiæ minoris*, Episcopum *Ariarathiæ*, Episcopum *Cynnensem*, Episcopum *Proconissi*. Fuit & Acacius *Armeniæ præfectus*, cujus in Justiniani Novella 31. mentio. De Acacio Patriarcha *CPol.* cujus una alteraqve Epistola exstat, idem Caveus ad A. C. 471. Vide & Photium Cod. 42.

d) H. Valesius Histor. Eccles. Eusebianæ non modo præmisit commentationem suam de Eusebii vita & scriptis, sed etiam testimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adjunxit.

e) Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. cap. 1.

f) Gvil. Caveus in Chartophylace & Hist. literaria, atqve Vitis Patrum Anglice editis Latineqve & Belgice translatis, T. 2. & in Epistola Apologetica adversus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.

g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hist. Eccles.

h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Universal. pag. 380. seq. & in Epistolis Criticis Epist. 2. Cum qvo Eusebium Arianismi arguunt (ne veteres Valesio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris diss. de V. Synodo c. ult. p. 105. ut Sandium aliosqve omittam. Defendunt vel excusant Valesius, Bullus, defens. fidei Nicænæ pag. 392. seq. 442. seq. 478. seq. 517. seq. B. Caloyius in Confessione Martyrum T. 2. Opp. anti Socin. p. 519. Florentinius ad Hieronymi Martyrolog. pag. 71. seq. Caveus diss. & Epistola contra Jo. Clericum, Petrus Molinæus contra Perronum III. 2. &c.

* Ut Jo. Christophori Ernesti, Keulâ Schwartzburgici, in duabus de Eusebio dissertationibus, Witeberg. 1688.

ſii vocabulo i) primum uti veritus eſt, tamen re maturius perpenſa deinde id probaſſe, & damnationi Arii in Synodo Nicænâ, bona fide ſubſcripſiſſe. Neqve adeo negaſſe Spiritus S. divinitatem, ſed modo eum à Patre & Filio diſtinctum & à filio proficiſcentem docuiſſe. Vide lib. 2. de Eccleſ. Theol. c. 5. ſq. Cæterum cum magno fructu uſus Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili inſeruit, & altera qvam in Ælia urbe ſive Hieroſolymis ab Alexandro Epiſcopo conditam teſtatur lib. VI. Hiſt. cap. 20. Veteris Hiſtoriæ omnis, Eccleſiaſticæ maxime, & aliarum rerum ſcitu digniſſimarum tam præclara ſervavit monumenta, licet non ſemper fortaſſe accurate ſatis expoſita, ut ſcripta ejus qvæ jam referam, pleraqve ad nos perveniſſe, & in tanto bonorum ineptorumqve librorum naufragio non ſimul periiſſe, ſingularis felicitatis eſſe arbitrer.

1. *Chronicon* ſive Παντοδαπὴ ἱστορία, *de cunctis temporibus Historia*, ut titulus Operis k) latine transfertur in Epiſtola Auguſtini 35. ex qvo loco etiam conſtat non ubiqve obvios jam tum fuiſſe Chronici Euſebiani Codices. In libros duos diviſum fuit ab auctore, qvorum priorem inſcripſit χρονογραφίαν, poſteriorem χρονικὸν κανόνα. Atqve hanc *Epitomen* vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apollodoro, Phlegonte, Joſepho, Africano aliisqve origenes & ſucceſſiones resqve memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per varia capita perſecutus eſt: in poſteriore omnia ſerie unâ ad annos ſuos relata digeſſit ab Anno l) vocationis Abrahami, h. e. ante

i) Hinc Athanaſio dicitur prius fuiſſe συντρέχων τῇ Ἀρειανῇ αἱρέσει, ὕστερον δὲ ὑπογράψας ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ γράψαι τοῖς ἰδίοις διαβεβαιούμενος, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν τινας λογίους καὶ ἐπισκόπους καὶ συγγραφεῖς ἔγνωκεν ἐπὶ τῆς τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ Θεότητος τῷ τοῦ ὁμοουσίου χρησαμένους ὀνόματι. Epiſt. ad Africanos T. 1. pag. 721. Confer Euſebii Epiſt. ad Cæſareenſes, apud Socratem lib. 1. cap. 8.

* Vide lib. VI. Hiſt. cap. 32.

k) χρονικὰ συγγράμματα ſua memorat Euſebius in Eſaiæ XIII. 17. χρονικοὺς κανόνας X. 9. præparat. p. 484. & lib. 1. Hiſt. Eccleſ. cap. 1 Ἀρχαιολογίαν atq; ἀρχαιολογικὴν ἱστορίαν vocat Anaſtaſius Sinaita qv. 41. & 65. *temporum Hiſtoriam* Auguſtinus II. 39. de Doctrina Chriſtiana. *Digeſtionem temporum* Hieron. 1. in Rufin. χρονογραφίαν Epiphanius ſub extremum libri de ponder. & menſur. *Chronicorum Hiſtoriam* breviarium MS. Eccleſiæ Lemovicenſis, Valeſio laudatum. Alia veterum loca titulos Chronici Euſebiani varie referentia notavit Scaliger ante Græca Euſebii, Chroniconqve Hieronymianum, Hanckius pag. 87. ſeq. de ſcriptoribus rerum Byz. & Allatius ad Euſtathii Hexaëm. pag. 13.

l) Euſebiani Chronici Epocham initium capere ab Cal. Sept. ſive autumno anni ante CHRISTUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. diſputat Petavius lib. IX. de doctrina temporum cap. 1.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usqve Constantini M. A.C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexaëmero sub init. cui Eusebius vocatur ἁγίων τις, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctor. Junii T. 1. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit, præter fragmenta & lacinias qvas recentiores Chronologi servarunt, Syncellus inprimis, & Cedrenus, Chroniciqve Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, *qui post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse censuerunt, quod non hujus fontibus irrigatum esset.* Ex illis Græca ut potuit collegit ediditqve & illustravit doctissimis notis idem *Scaliger*, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) usus est, sed etiam varia ad Eusebium retulit, qvæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. *Latine* vertit & Vincentio cuidam ac Gallieno inscripsit *Hieronymus*, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus qvædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A. C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia librariorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodvvelli diss. 3. ad Irenæum. §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat qvoqve vetustissimam editionem Mediolanensem, qvam nec Pontacus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen *Arnoldus Pontacus* Episcopus Vasaten-

m) Is. Vossius in auctario castigatt. Georgii Hornii pag. 370. *Quia apographum Syncelli quod Scaligero transmissum fuit, raptim & vitiose admodum descripserat Casaubonus nescio an alius, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis quam in nominibus errores fuere commissi.* Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum pag. 504. - 528.

n) Vide Conringium de Medicina Hermet. pag. 21 & 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S. * 32. 2. b. Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diss. ad periocham Josephi de CHRISTO, cap. 2. § 7. seq.

tensis præter Codices MSS. duodetriginta, editiones octo, p) atq; ex illis præclaram suam concinuavit, in qva mirum studium atq; industriam non dubitavit etiam Scaliger Epist. 104. atq; alibi omnibus laudibus proseqvi, editorisq; doctrinam candorem modestiam & diligentiam celebrare. Et omnium correctissima vocatur Jo. Morino pag. 277. Exerc. Bibl. Prodiitqve notis Pontaci & castigationibus illustrata una cum Prosperi Chronico, Burdigalæ 1604. fol. sed raro hodie reperitur. Neq; ubivis obvia altera *Auberti Miræi*, posteriorem tantum partem à CHRISTO nato exhibens, additaq; habens Chronica Sigeberti & Anselmi Gemblacensis, Antvverp. 1608. 4. confer B. Ittigium de Bibliothecis Patrum pag. 743. Cæterum ob præclaras accessiones atqve doctissimas notas freqventissime in manibus eruditorum versatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac postuma Amstelodamensis A. 1658. fol. qvæ Alexandri Mori præfationem & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græca Eusebii emendatos & tertia parte auctiores (qvam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Isagogicorum Chronologiæ Canonum ejusdem Scaligeri subjunctos habet. Chronico Eusebiano subjecta sunt Hieronymi de qvo dixi supplementum & *Prosperi Tironis* ab A. C. 379. ubi desiit Hieronymus, ad A. 444. *Victoris* Tunnunensis Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis* Abbatis *Biclariensis* ab A. 565. usqve ad annum Mauritii octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus desinit ad 428. *Marcellini Comitis* ab A. C. 379.

E 2 ad

p) Veteres Chronici EusebioHieronymiani ante Pontacum editiones sunt Veneta 1483. 4. Parif. 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Basil. 1529. fol. edente Jo. Sichardo cum Chronicis Prosperi, Cassiodori, Hermanni Contracti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Eusebii scriptis, & Prosperi ac Matthæi Palmerii Chronico Basil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Parif. 1581. fol. *Alphonsi Tostati* commentarius in Eusebii Chronicon, Hispanica lingva, Salmanticæ prodiit sumtu Francisci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. qvinqve Voluminibus.

q) Recensetur à Labbeo T. 1. de script. Eccles. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. seq. Emendationes Salmasii ex Codd. Palatinis IV. cum Conr. Sam Schurzfleischi τȣ̃ μακαρίτȣ ad Eusebii Chron. observationibus edidit frater Clariss. D. Henr. Leonhardus Schurzfleischius Witeb. 1712. 4. in notitia Principalis Bibliothecæ Vinariensis, in qvam editio Lugd Bat 1606. manu Salmasii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices Is. Vossii cum MSS. collatos Colomesius n. 1. memorat Chronicon Eusebianum editionis Scaligerianæ, qvod cum MSS. commisit Cornelius Tollius.

ad A. 534. & Veteris scriptoris sive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Eusebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteanæ. Post hæc seqvuntur Græce qvæ Scaliger velut Eusebiana collegit ac digessit. Anonymi ἐπιτομὴ χρόνων (Chronici Alex. vel Fastorum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii vicesimum, A. C. 629. ex Codice If. Casauboni. Nicephori Patriarchæ χρονογραφία. Deniqve seqvitur ἱστοριῶν συναγωγὴ & ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ, non veteris scriptoris, sed ut recte viri docti notarunt, ipsius Scaligeri, qvi illam ex scriptoribus editis & ineditis collegit ac digessit, etiam Latinis, qvorum loca Græce transtulit & hisce collectaneis inseruit.

Reprehendit Eusebius hinc inde Africanum, ipse vicissim reprehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, interdum etiam ubi ipsi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarsensi de qvo Svidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus.

2. Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευὴ r) *Præparationis Evangelicæ* ad Theodotum Episcopum Laodicenum *libri XV.* sive collectio pulcherrima argumentorum variorumqve notatu dignissimorum monumentorum ac testimoniorum ex scriptoribus externis (magnam partem hodie deperditis) qva animus lectoris præparetur ad demonstrationes de veritate Evangelii CHRISTI ex sacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasq;. *Latine* vertit & Nicolao V. Pontifici inscripsit *Georgius Trapezuntius* sed cujus interpretationem valde mancam ac confusam esse merito qveritur Allatius de Georgiis p. 375. & Petavius XIV. 11. de incarnatione §. 2. *Trapezuntius latina sua versione non tam Eusebio lucem attulit, quam eo fœde laniendo, addendo ac depravando justam de se querelam posteris reliquit.* Confer Vossium de Hist. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Censuram Apocryphorum librorum Tom. 1. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii versio Tarvisii 1480. fol. Hagenoæ 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Eusebii opera Basil. 1542. 1548.

r) Eusebius ipse VI. 10. præparat. pag. 280. ὧν δὴ καὶ μάλιστα ἡμῖν δεῖ εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευήν. Adde lib. XV. cap. 1. ubi post expositam horum librorum anacephalæosin ait jam ad demonstrationem Evangelicam tanqvam nobilius argumentum se progredi. Τοῦτο δὴ οὖν σὺν θεῷ διὰ τῆς ἀληθείας ἡμῖν ἐπισφραγισθέντος, τὰ μὲν τῆς προπαρασκευῆς ἐνταῦθα μοι περιγραφήσεται. Μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὴν ἐντελεστέραν ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως &c. Libros XV. προπαρασκευῆς Evangelicæ memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Parif. 1581. fol. fed in libris qvatuordecim fupplevit *Jo. Thomas Freigius* & qvi fcholia etiam addidit *Jo Jacobus Grynæus*: librum decimum qvintum vertit *Marcus Hopperus*.

Græce primus vulgavit Rob. Stephanus Parif. 1544. fol. typis Regiis. Deniqve *Francifcus Vigerus* Rothomagenfis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiæ, qvorum altero Stephanus ufus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recenfuit, novamqve meliorem verfionem fuam & notas addidit Parif. 1628. fol. qvæ editio *Græcolatina* recufa eft Lipfiæ (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exftant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, tefte Clariff. Montfaucono p. 42. Diarii Italici) aliisqve. In Codice Bibl. Regiæ in fine trium priorum librorum numerus στίχων adfcriptus eft, ut notavit idem Montfauconius in palæographia Græca pag. 276. In Catalogo MSS. If. Voffii num. 197. annotat Colomefius exftare librum præparationis nonum, ex qvo multa reftitui poffint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranis antiqvis. Difpofitionem operis, librorumq; fingulorum qvindecim argumentum breviter exponit Eufebius libri XV. capite 1. teftatus, ut dixi, fe inde ad τὴν ἐντελεστέραν ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως *ad auguftius argumentum, Demonftrationem Evangelicam* progreffurum.

Index Scriptorum in Eufebii præparationis Evangelicæ libris laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit. Græcolatinæ Parif. & Lipf.

ABraham Arithmeticam & Aftrologiam Chaldæos docuit. 418. 419. inftituit Φαρεθώνην Ægypti Regem ac Phœnices. 420.
Abydenus. ἐκ τῆς Ἀβυδηνοῦ γραφῆς. 414. feq. ἐν τῇ λεχθείσῃ περὶ τῶν Ἀσσυρίων γραφῇ. 416. 456. feq.
Academicorum fucceffio. 726. à Platone diffident. 732.
Acufilaus 415. Argivus 478. multa caftigat in Hefiodi genealogiis. ibid. Plato eum fecutus in Timæo 497.
Ἐν ἀδεσπότοις εὑρομένων. 420.
Æacus 579 Æaci preces 463.

Ἀιγυπτιακοὶ λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq 184. 330. Ἀιγυπτίων ἀκριβεῖς χρόνων ἀναγραφαί. 493.
Æmilianus Rhetor, Epitherſis Grammatici F. 206. 207.
Ænesidemus 758. Alexandriæ clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ἐννέα διέξεισι τρόπους. 760. στοιχειώσεις Ænesidemi 761.
Æschines 462.
Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epiſtola 744. seq.
Æschyli Euphorionis F. verſus 689. 681. à Platone reprehensi 643. 647.
Africanus τρίτῳ χρονογραφιῶν 487 - 491.
Agis 498.
Alcæus (junior) λοιδόρων ἰάμβων, καὶ ἐπιγραμμάτων ποιητὴς παρέδηκε τὰς Ἐφόρου κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
Alcinoi Apologus 563.
Alcmæon 847.
Alexander Aphrodiſienſis ἀνὴρ εὖ μάλα διαφανὴς ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν λόγοις, ἐν τοῖς περὶ εἱμαρμένης 267 - 271.
Alexander Polyhiſtor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πολύνους ὢν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τε μὴ πάρεργον τὸν ἀπὸ παιδείας καρπὸν πεποιημένοις Ἕλλησι γνωριμώτατος, ἐν τῇ περὶ Ἰουδαίων συντάξει 418.
Alexinus ὁ ἐριστικός 791. ejus ἀπομνημονεύματα. ibid.
Τὰ Ἀλμενιχιακά. 92.
Amelius Platonicus 540.
Ammonius 205.
Amphiarai oraculum 469.
Amphilochi oraculum 215. 469.
Amphion 495. 499.
Anaxagoras Clazomemius, Hegeſibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755. 509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσιολογία. 855. ἐν τοῖς περὶ ἀρχῶν λόγοις 750. qvæ Socrates in eo reprehendit. id. ſq. ejus diſcipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
Anaxarchus Diogenis Apolloniatæ diſcipulus 758.
Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Mileſius 748. 754. Praxiadæ F. 504.
Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Mileſius 748. Euryſtrati F. 504.

Anaxi-

Anaximenem Ephorus deſcripſit 464.
Andron ἐν τῷ Τρίποδι περὶ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου τὰ περὶ τὰς προῤῥήσεις (ἱστορικῶς 464.
Anticlides νόστοι 157.
Antigonus Caryſtius Pyrrhonis æqvalis, ejus vitam ſcripſit 762.ſeq.
Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus Colophonius.
Antiochus qvintæ Academiæ princeps 727. Mneſarchi Stoïci auditor 739.
Antiochus Hiſtoricus de rebus Siculis 478.
Antipater (Stoicus) Carneadis adverſarius 738.
Antiphanes περὶ εὑρημάτων 476.
Antiphanis Comici οἰωνιστὴς ex Menandri δεισιδαίμονι deſcriptus 465.
Antiphon 838. 815.
Antiſthenes 728. Socratis diſcipulus, Herculeo vir animo 816. (Ἡράκλεια δόγματα 797.)
Apelliconis Teji libri 793.
Apio Poſidonii F. περιεργότατος γραμματικῶν, ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν 490. qvinqve libros Αἰγυπτιακῶν ſcripſit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Pliſtonices in qvarto Αἰγυπτιακῶν ἱστοριῶν 496.ſeq.
Apollodorus χρονογράφος 498. Grammaticus 492. in Chronico.498.
Apollonius Tyanenſis ἐν τῷ περὶ θυσιῶν 150.
Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
Aratus ἐν τοῖς Φαινομένοις ἐπιγραφομένοις 674.
Arceſilaus 257. 730.ſeq. Πιτανεὺς 733. ſecundæ conditor Academiæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platonicos, tum Theophraſtum, Diodorum Dialecticum & Pyrrhonem 729. necnon Menedemum. ibid. Pyrrhonius 731. 736. ejus cum Zenone Citieo controverſia 732. 733.
Archelaus 504. Archelai Φυσιολογία 855.
Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687. ab Oraculo laudatus 227. 228.
Aretadis περὶ συνεμπτώσεως de fortuita ſcriptorum idem tradentium convenientia 466.
Arete Ariſtippi filia 746.
Areus (Ἄρειος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philoſophicorum) 817.ſeq. 820 - 822. περὶ τῶν ἀρεσκόντων Πλάτωνι 545.

Ariſtæus ſive Ariſteas Proconneſius, Arimaſpiorum carminum auctor 495.

Ariſteas Argivus 499.

Ariſtæus ſive Ariſteas ſub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ἰουδαίων νόμου 453. ſeq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων. 438.

Ariſtarchus Mathematicus 848.

Ariſtarchus Grammaticus 492.

Ariſtippus ἐν πρώτῃ Ἀρκαδικῶν 499.

Ariſtippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ diſcipulus 736. Socratis, 763. ſeq. ubi plura de Ariſtippo.

Ariſtippus nepos, μητροδίδακτος 764.

Ariſto Chius 854.

Ariſtobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. ſq. 375 - 378. Ariſtotelicam cum patriâ Philoſophia conjunxit, idemq; eſt cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν Φιλομήτορα 410. ἐκ τῶν βασιλεῖ Πτολεμαίῳ προσπεφωνημένων 663 - 668.

Ariſtocles Peripateticus 758. περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἑβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756 - 770. male 510. ἐν ἑβδόμῳ συγγράμματι περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.

Ariſtodemus περὶ εὑρημάτων 476.

Ariſtophanes 458. (lege ex Joſepho Ἀρφάνης)

Ariſtophanes Comicus 585.

Ariſtophanes Grammaticus 492. ἐν ταῖς παραλλήλοις Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ὧν ἔκλεψεν ἐκλογαῖς 465.

Ariſtoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γραμματεύς. 810. Epiſtolæ ad Antipatrum 793. ſcripta Moralia πραγματεῖαι Εὐδήμειοί τε καὶ Νικομάχειοι καὶ μεγάλων ἠθικῶν ἐπιγραφόμεναι, judice Attico Platonico μικρόν τι καὶ ταπεινὸν καὶ δημῶδες περὶ τῆς ἀρετῆς Φρονοῦσι 795. non melius Epicuro ſentire de providentia 799. ſeq. ejus à Platone diſſenſus 794 - 811. animus entelechia 811. ſeq. ejus περὶ εὑρημάτων 476.

Ariſtotelis calumniatores ab Ariſtocle confutati 791. ſeq. tributa falſo ipſi in Hermiam poëmatia 791. & Epiſtolæ contra Athenienſium civitatem 792.

Ari-

Ariſtotelici 136. 139.
Ariſtoxenus Muſicus ἐν τῷ βίῳ τ͂ Πλάτωνος 791.
Arius Didymus. Vide ſupra, Areus.
Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
Arſepedonaptæ Ægyptiorum ſapientes 472.
Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαϊκοῖς 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429.ſq. 431.
Asbolus 495.
Aſclepiades Medicus 773.
Aſitus Vitas Philoſophorum accurate ſcripſit, & libros Theodoti, Hypſicratis & Mochi ex Phœnicia lingva convertit Græce 493.
Aſteriæ oraculum 225.
Atlas Aſtronomiæ repertor 419.
τὰ Ἀττικὰ συγγραψάμενοι 498.
Atticus Philoſophus Platonicus contra Ariſtotelem, & de ejus à Platone diſſenſu 794 - 811. 509.ſeq.
ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro ἀπὸ τῶν αὐτῶν legendum ἀπὸ τῶν Ἀττικοῦ.) usqve ad 816. ταῦτα ὁ Ἀττικός.
Bacchylides Lyricus 679.
Bardeſanes Syrus ἐπ' ἄκρον τῆς χαλδαϊκῆς ἐπιστήμης ἐληλακὼς, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ἑταίρους διαλόγοις 273 - 280. Chriſtianus 279.
Beroſus 417. 455.ſeq.848. Chaldæus ἱστορικὸς συγγραφεύς. 413.414. Babylonius 488. Beli ſacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ συναγαγών. 415. Ἀντιόχῳ τῷ μετὰ Σέλευκον τρίτῳ τὴν χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλέων ἐκτιθέμενος 493. Beroſo uſus Jobas. ibid.
Bion Sophiſta 731.
Brachmanes ſapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
Cadmus Mileſius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum repertor 499.
Cæcilius 465.
Callias de rebus Siculis 478.
Callietes Stoicus 464. 468.
Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἰάμβοις 753. Grammaticus 492.
Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
Calliſthenes Hiſtoricus 464.
Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. ſeq. Arceſila præceptore ſollertior 738.

Caſſianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγητικῶν 496. mirum qvid ſibi velit interpres, qvi reddit *in primo Pontificalium*.
Caſtoris hiſtoriæ 488. Syriacas res ſcripſit 489.
Cayſtrius 464. forte Evelpis Caryſtius.
Cebes qvi à Platone loqvens inducitur 554. 555.
Cephiſodorus Rhetor, Iſocratis diſcipulus, calumniator Ariſtotelis 792. 732.
Cercylus ἐν τρίτῃ 498.
Chæremon 92. 103. 118. ὁ ἱερογραμματεύς. 198.
Charondas 619.
Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
Chamæleon Peripateticus 492.
Charmides qvartæ princeps Academiæ 726.
Chœrilus Poëta antiqvus 412.
Chryſippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. ſucceſſor Cleanthis 816. Stoicus 262. ejus πλῆθος τοσούτων (vel τοσοῦτον) βιβλίων 264.
περὶ εἱμαρμένης 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ εἱμαρμένης βιβλίῳ 262.
Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittiei ſucceſſor 816. ἔν τινι ποιήματι 679.
Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίῳ pag. 409. ſeq. (ex Joſephi 1. contra Apion. pag. 1047. edit. Lipſienſ.) 410.
Clemens Alex. ὁ θαυμάσιος Κλήμης ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας προτρεπτικῷ 175. ſq. ἐν τῷ πρώτῳ Στρωματεῖ 410. ſeq. 475. ſeq. 496 - 500. Πέμπτῳ 668-691. ἐν ἕκτῳ ςρωματεῖ. 461 - 463. 548. 549.
Cleodemus vates ὁ προφήτης, ὁ καὶ Μαλχᾶς, ἱςορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων 422.
Cleombrotus 205. 206.
Clitomachus tertiæ Academiæ conditor. 726. Carneadis ſucceſſor 739.
Conon 548. ubi male Κόμων.
(Corybus & Melitides, ſtulti 761.)
Crantor Platonicus πιθανουργικός 729. 731.
Crates Grammaticus 492.
Creophylus 619.
Crates 846. Diogenis Cynici ſucceſſor 816. 725.
Cteſias. infra in Pollio.

Cyclici

Cyclici Poëtæ in qvibus Θεογονίαι & Γιγαντομαχίαι & Τιτανομαχίαι. 39.
Cydippus Mantinensis περὶ εὑρημάτων 476.
Cynici 136. 139.
Cyrenaici 764.
Dædalus 480. 481.
Daimachus Historicus 464.
Damasus. infra, Hellanicus.
Demaratus ἐν πρώτῃ τραγῳδουμένων 157.
Demetrius 184. 205. 206.
Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 422. 439. 445.
Demetrius Geometra 464.
Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842. 844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos qvinqve apud Ægyptios versatus 482. Leucippum audivit 504. 758. ejus scriptis usus Pyrrho 763. maluit causam unam rerum naturalium reperire qvam Rex esse Persarum. 781. ὑποθηκῶν ἀρχόμενος 782. Βαβυλωνίων λόγους ἠθικοὺς πεποιῆσθαι λέγεται 472.
Demodocus 495.
Demosthenes 462. an Hyperides ejus plagiarius? 466. ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος. ibid. κατ' Κόνωνος, αἰκίας. id.
Δευτερωταὶ Hebræorum 513. 574.
Diagoras Melius 753.
Dialectici 510.
Dicæarchus de anima 810.
Didymus vide Areus.
Dinarchus ἐν τῷ πρώτῳ κατ' Κλεομέδοντος, αἰκίας. 466.
Dioclis Cnidii Διατριβαί 731.
Diodorus. Siculus: ejus Βιβλιοθήκη ἱστορική 19. 27. 44. 88. 488. 489.
ex libro I. 480 - 482.
liber III. & IV. 52.
liber XX. 160. seq.
Diodorus Sophista 729. 730. 731.
Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori discipulus 758.
Diogenes Cynicus, Antisthenis discipulus & successor 816.
Diogenianus 136 - 139. Peripateticus, περὶ εἱμαρμένης contra Chrysippum 261 - 267.

Dionysius (Alexandrinus) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Σαβέλλιον. 333.seq.
Ex Dionysii Episcopi περὶ Φύσεως contra Epicurum. 772-784.
Dionysius Argivus 498.
Dionysius Halicarnass. ἀνὴρ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἀκριβῆ τὴν γραφὴν ἅπασαν ἐκθέμενος 158-160. ἐν τοῖς χρόνοις 497.
Dionysius Olynthius 492.
Diphilus Comicus 683.seq. 690.
Dorotheus τετάρτῃ Ἰταλικῶν 157.
Δωσίδας 157.
Draconis leges 479. 496.
Drymon 495.
Ecophilus. infra, Herophilus.
Ecphantus Pythagoreus 850.
Eleatica secta 471.
Empedocles Agrigentinus 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845. 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 749. seq.
ejus ἔπη. 185. 187. 206. ἡ Φιλόσοφος ποιητική. 685.
Enoch Astrologiæ inventor. 419. idem cum Atlante. ibid.
Epeis Ἐπῆεις Ægyptius Hierophanta & Hierogrammateus, ab Ario Heracleopolita Græce versus 41.
Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiarius 464. seq. infra Lysimachus. Castigat Hellanicum, reprehenditur ab Timæo 478.
Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comœdiæ princeps 721. ἐν τῇ πολιτείᾳ (dramatis hoc nomen) 682.
Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 823. 718. 754. 773. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum secutus 749. & Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis & Nausiphanis auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuisse neminem. id. Socratis fatum veritus 783.
ἐν τῇ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων Ἐπιστολῇ. 791. ἡ ἐκ τῶν ἀτόμων Ἐπικούρου θεογονία 781.
Epicurei 136. 139. ab Epicuro suo neutiqvam dissentientes 727. seq. confutantur 769. seq.
Epicuro non melius de providentia sensisse Aristotelem 799. seq.
Epimenides Cretensis qvi Spartam migravit 495.
Ἐπιμενίδειοι καθαρμοί 226.
Epitherses Grammaticus, Æmiliani Rhetoris Pater 206.
Erasistratus 852.

Eratosthenes 849. Grammaticus 492.
Eretrici Philosophi 728.
Evander, Lacydis discipulus, Academicus 736.
Eubulides ἐν τῷ κατ' Ἀριστοτέλους βιβλίῳ 791.
Euclus Cyprius 495.
Eudoxus Mathematicus 480. 482.
Evelpis Carystius 155.
Evemerus Historicus 458.
Evemerus Tegeates, Atheus 753.
Evgrammo Cyrenæus Musæi librum totum περὶ θεσπρωτῶν pro suo venditavit. 462.
Evmolpus ἐν Βακχικοῖς 27.
Evpolemus 430.452.455.458. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων τῆς Ἀσσυρίας 418. ἔν τινι περὶ τῆς Ἠλίου προφητείας 447.
Euripides τραγωδεῖ. 157. τῆς Σωκράτους διατριβῆς καὶ φιλοσοφίας ἐκπεσών 227.
oraculo laudatus 227. 228. 229. σκηνικὸς φιλόσοφος, Anaxagoræ discipulus 504.
ejus versus 242.258.259.466.679. D.(ex Euripidis Antiope) 681. Μεναλίππη. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν πειρίθῳ δράματι 681.
Eusebius suum περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπαιδείας scriptum allegat 310. seq. χρονικοὺς κανόνας pag. 484. Dispositio & Argumentum librorum de præparatione 788. seq. Εὐαγγελικὴν ἀπόδειξιν promittit 789. seq. 856.
Ezechiel ὁ τῶν Τραγῳδιῶν ποιητὴς 436 - 439. ἐν τῇ ἐξαγωγῇ 439-442. 443. ἐν τῷ δράματι τῷ ἐπιλεγομένῳ ἐξαγωγή 444 - 446.
Hecatæus 415. Abderita ἀνὴρ φιλόσοφος ἅμα περὶ τὰς πράξεις ἱκανώτατος ἰδίαν βίβλον ἀναθεὶς τῇ περὶ Ἰουδαίων ἱστορίᾳ. 408. seq. (ex Josephi I. contra Apion. pag. 1049. edit. Lipsiens.) βιβλίον περὶ τοῦ Ἀβραάμ 417. ὁ τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ κατὰ Ἄβραμον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους 680. Sophocle junior. ibid.
Hecatæus Milesius. infra, Herodotus.
Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικὰ νόμιμα ex Herodoto & Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis dissidet ab Acusilao 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticas scripsit 489.

Heracleo 206.
Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ὄγκοι 773.
Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848. 849. 720. 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum ποταμὸς ὕλη ῥοώδης alluditur 819. Ἡρακλείτειοι 723.
Herculea dogmata 797. Antisthenes Ἡρακλεωτικός τις ἀνὴρ τὸ φρόνημα Herculo vir animo 816.
Hermogenes 458. alius qvi loqvens à Platone inducitur 515.
Herodotus 462 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. Hecatæum Milesium descripsit. ibid. infra in Pollio. reprehenditur ab omnibus 478.
Herophilus 852. ita legendum pro Ηκόφιλος interpreti *Ecophilus.*
Hesiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780. 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebræis profecit 667.
ejus versus 164. 643. fabulæ de Diis, à Platone reprehensæ 641. Genealogiæ ab Acusilao 478. Ἡσιόδειοι Θέοι 233.
Hestiæus 415. 416.
Hieronymus Ægyptius ἱστορικός συγγραφεύς 413. ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν φοινικικὴν συγγραψάμενος 414. 415.
Hippasus Metapontinus 748.
Homerus 486. 184. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 730. 766. 480. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabulæ ejus de Diis à Platone reprehensæ 641. 646. versus 674. 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragœdiæ princeps 723. 618. seq.
oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex Hebræis profecit 667. seq Ὁμηρικὴ νόστος 211.
Ὁμήρειοι 723. Græci nihil Homerica poësi antiqvius habent. 478. 491. seq. qvi antiqviores Homero ferantur 495.
ὁ ποιητής 85. 88. 89. 90. 158. 594. è Rep. ab Homero ejectus 619. sq.
Horus Samius 495.
Hyperides πρὸς Διώνδαν, & περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν 466. Demosthenis æqvalis. ibid.
Hyperochides 409.
Hypsicrates scriptor Phœnicius qvem Græce vertit Asitus 493.
Ἰάδες Μοῦσαι 725.

Jan-

Jannes & Jambres Αἰγύπτιοι ἱερογραμματεῖς 411.
Icetes. vide Oecetes.
Iliadis parvæ autor. 498.
Jobas de Assyriis scribens, Beroso usus est 493.
Jonica secta 471.
Flavius Josephus scriptor Judæus
ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413-415-417. 418-422. 455. 456-458. ἀπὸ τοῦ πρώτου περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος 500-502. ἐν δευτέρῳ συγγράμματι 361-370. 476-479.
Isæus ἐν τῷ περὶ Κύλωνος κλήρου descripsit Isocratis Trapeziticum 466.
Isatis 495.
Isocrates 462. ejus Areopagiticus 464. in agone Mausoleo à discipulo Theopompo victus. ibid. Trapeziticum ejus exscripsit Isæus 466.
Ister ἐν τῷ περὶ τῆς Αἰγυπτίων ἀποικίας 499.
Lacydes Arcesilæ successor, propter avaritiam dictus οἰκονομικός 734.
Latinus: ejus sex libri περὶ τῶν οὐκ ἰδίων Μενάνδρου 465.
Leo ὁ τὰ περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον θεῶν πραγματευσάμενος 499.
Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audivit 758. 504.
Lini versus 668. ex Hebræis profecit. ibid. circa Trojana tempora vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.
Longinus 464. περὶ ψυχῆς 822. seq. (confer Longinum Jac. Tollii pag. 252. seq.).
Lyco qvi se Pythagoricum appellat 792.
Lycophron 467.
Lysimachi libri duo de Ephori furtis. 467.
Lycurgus 619. 590. 500. 509. Spartiata 480. ex Ægyptiis profecit 482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. sq. 260.
Lyricus 674. (Pindarus.)
Lysias 462.
Mæoras 464.
Magi Persarum 471.
Manetho (Μάνεθως) 88. ἐν ἱερᾷ βίβλῳ καὶ ἑτέροις αὐτοῦ συγγράμμασι. 44. ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτιακῶν ποιησάμενος ἀναγραφήν. 415. Græce Ægyptiam Historiam scripsit è sacris interpretatus monumentis 500. δευτέρᾳ Αἰγυπτιακῶν id. seq.
Mathematici 846. 847. 849.
Maximus 464.

Maxi-

Maximus τῆς χειςῦ διατριβῆς, οὐκ ἄσημος ἀνὴρ, ἐν λόγῳ περὶ ὕλης. 337-346.
Megaclides Peripateticus 492.
Megarenſes Philoſophi 728. 756.
Melampus 480. 481.
Megaſthenes συγγραφεὺς, ὁ Σελεύκῳ Νικάνορι συμβεβιηκὼς, ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἰνδικῶν 410.
Megillum loqventem inducit Plato 631.
Melanippides Lyricus 680.
Meliſſus 724. 756. 757. Parmenidis diſcipulus 720. 758. 504.
Μήλων, ὁ τὴν συσκευὴν κατὰ ἰουδαίων γράψας 420. lege Μόλων, atqve intellige Appollonium Molonem, de qvo Joſephus.
Ὁ μελοποιός (Pindarus) 674.
Menander Comicus 682. ſeq. 688. ſeq. plagiarius. 465. ejus δεισιδαίμων. ſupra in Antiphanes.
Menander Pergamenus Hiſtoricus 493.
Menedemus 729.
Mentor Carneadis diſcipulus 738.
Mercurius Triſmegiſtus 36. 46.
Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24. 766. 846. Neſſæ diſcipulus 758. Democriti. 765. γράφων περὶ φύσεως. id.
Philoſophus & Propheta Mileſius 136. (Thales)
Mnaſeas 414. 458. Scepticus 731.
Mneſarchus Pythagoræ F. 504.
Mneſarchus Stoicus 739.
Mochus ſcriptor Phœnicius qvem Græce Aſitus transtulit 493.
Molus, Μόλος 415. leg. ex Joſepho Μόλων. Vide paulo ante Μήλων.
Monimus ἐν τῇ θαυμασίων συναγωγῇ. 157.
Muſæus 469. 480. 498. 500. (Moſes) 411. 662. Orphei Magiſter 432. 495. Ἑρμῆς dictus. ibid. Vide & ſupra in Eugrammone Cyrenæo. Theologorum antiqviſſimi Linus, Muſæus, Orpheus 470.
Myrſilus Lesbius 159.
Nauſiphanes Pyrrhonis diſcipulus. 768.
τῶν νεωτέρων τινές. 852.
Neſſas Democriti auditor. 758.
Nicagoras cognomento ἑρμῆς, Alexandri M. tempore 791. alius Nicagoras Sophiſta. 464.

Nico-

Nicolaus 415. Damaſcenus ἱστορικὸς συγγραφεύς 413. ἐν τῇ τετάρτῃ. 417. ἐν τῇ ἐννενηκοστῇ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ. 414.
Nicomachus Ariſtotelis F. 793.
Numa Pythagoreus 410.
Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀποῤῥήτων. 650. ſeq.
ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ. 536. 537. 538. 539. 543. πρώτῳ περὶ τἀγαθοῦ. 411. 819. 544. ἐν δευτέρῳ. 525-527. ἐν τῷ πέμπτῳ 544.
ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημιακῶν πρὸς Πλάτωνα διαστάσεως. 727. ſeq. 737. ſeq.
Nymphodorus Amphipolitanus ἐν τρίτῳ νομίμων Ἀσίας 499.
Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)
Oenomai Cynici γοήτων φωρά. 209-213-234. 254-261. parodiæ ad Oracula p. 231. 233.
Oenopides Chius 480. 482.
Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.
Oracula 123. 124. 125. 145. ſeq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200-205. 209-212. 214-227. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256. 257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. ſeq. 463. 469. ubi Amphiarai, Amphilochi &c. mentio. 472. 689. favrorum hominum commenta 131. ſeq. 213. 290. etiam confeſſione ipſorum ἱεροφαντῶν, θεολόγων καὶ προφητῶν in tormentis 135. Peripateticorum, Cynicorum & Epicureorum 136.
Origenes ὁ θαυμάσιος ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγητικοῖς 280-295. 334-336.
Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Moſis diſcipulus 432.
Ὀρφικὰ ἔπη. 83. 89. 100. ſeq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687. 688. 690. 839.
Θεογονία. 47. ſeq. ἐν ποιήμασι τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῷ λεγομένων 664-666.
ab Ægyptiis Theologiam ſuam hauſit Orpheus 103.
Ὀρφικοὶ καθαρμοί. 226. Orpheo tributa, ſcripta ſunt ab Onomacrito Athenienſi 495.
Oſtanes 202. ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ὀκτατεύχῳ. 42.
Pallas ὁ ἄριστα περὶ τῶν τοῦ Μίθρα συναγαγὼν μυστηρίων 156.
Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724. 756.

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παρμενίδης ὁ μέγας. 680. (ejus verſus. ibid.
Periander 509.
Pericles Anaxagoræ diſcipulus. 504.
Peripatetici 136. 324. 718.
Phemius 495.
Phemonoë prima oracula cecinit 499. ſeq.
Pherecydes 41. Σύρι@ 465. 470. 478. 500.
Philammon 495.
Philarchus 156. 164.
Philemon Comicus 687.
Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
Philiſtus de rebus Siculis 478.
Philo qvartæ Academiæ princeps 726. Clitomachi ſucceſſor 739.
Philo Byblius. Φοινικικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. ſeq. libri novem Sanchoniatonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex Phœnicio Græce redditi 31. libri tres παράδοξου ἱστορίας. 32. περὶ Ἰουδαίων. 40. Ἐθωθιῶν * ὑπομνήματα 41.
Philo ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα. (verſibus Heroicis) 421. 452. ſq. ἐν τῇ ιδ' τῶν περὶ Ἱεροσόλυμα. 430. hic eſt Φίλων ὁ πρεσβύτερ@ 458.
Philo Hebræus 331. 378. 546 - 548. τὰ οἰκεῖα πατρόθεν ἀκριβῶν 323. ſeq. ὁ τὰ Ἑβραίων πεπαιδευμέν@ 704.
ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν εἰς νόμον 384 ſeq.
ἐν τῷ περὶ γεωργίας προτέρῳ 323.
ἐκ τοῦ πρώτου ζητημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογίᾳ 378 - 381.
περὶ τῆς προνοίας 336. ſeq. 385 - 400.
περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον ἐλεύθερον εἶναι 381 - 384.
ἐκ τοῦ πρώτου συγγραμμάτων ὧν ἐπεγράψεν ὑποθετικῶν, 351 - 361.
περὶ τοῦ τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι Φιλεῖν ἐπιτίθεσθαι. 533. 534.
Philochorus 490. Athenienſis 492. res Atticas ſcripſit 489.
Philolaus Pythagoreus 836. 843. 850.
Philomelus Scepticus 731.
Philoſtephanus περὶ εὑρημάτων 476.
Philoſtratus Alexandrinus περὶ τῆς τοῦ Σοφοκλέους κλοπῆς 465.
Phlegontis hiſtoriæ 488.
Οἱ ἀναγεγραφότες τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίδι. 392.
Phocylides 687.

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab עתות: Montacutii Codex ἠθικῶν.

Phœnicum πρῶτοι Θεολόγοι 107. eorum doctrina de hominum ortu. 83. 184.
Ἡ Φοινίκων γραφή. 28. Vide infra in Philone Byblio, & supra in Hieronymo Ægyptio. οἱ τὰ Φοινικικὰ συντάξάμενοι. 415. Φοινίκων ἀναγραφαί. 458.
Ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητής 497.
Φρύγιοι λόγοι. 83. 184.
Physici Philosophi 718. 719. 720. 790. 843. &c.
Pindarus ὁ Βοιώτιος μελοποιός. 125. 395. 499.
Lyricus. 674. 688. Pythagoreus 675.
Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 851. 852. 590. seq. 596. seq. 681. 573. 574. 576. 586. 471. 480. 539. 554. seq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 411. 462. 511. 508. seq. 795. 790. 794. seq. 753. 754. 815. 816. 717. 718. 720. 722. 801. seq. Platonis etymologiæ 517. seq.
Moses Ἀττικίζων 411. 527. ex Hebræis profecit. 523. seq. 663. seq. 668. seq. ex Ægyptiis. 482. ex Protagoræ libro de ente. 468. Pythagora haud inferior. 727. Πυθαγορίσας 728. 745. 843. Πυθαγόρειος 729. μεσεύων Πυθαγόρου καὶ Σωκράτους. ibid. 505. Αἰγυπτιάζων τῷ δόγματι 689. ejus Peripatus 791.
Alcibiade 551.
Cratylo 28. 87. 103. 515. 518. 526.
ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογίᾳ 659-662.
Critone 651-659.
ἐν Ἐπινομίδι 702. 640. & 471. 534. ubi excusum ἐν Ἐπιμηνίδῃ.
ἐν μεγάλῃ Ἐπιστολῇ. 530. Epistola ad Dionysium. 530. seq. 541. ad Hermiam, Erastum, Coriscum 534. 675.
Euthyphrone 649. 650. 651.
Gorgia 577-580.
Λύσιδι. 672.
ἐν Θεαιτήτῳ, 602. seq. 615. 672. 722. seq. 766.
ἐν νόμοις 607. 610. 589. seq. 711. seq. 706. seq. 99. 369. 410. ἐν πρώτῳ 587. seq. 573. δευτέρῳ 593. ἕκτῳ 581. ἑβδόμῳ, 610. δεκάτῳ 703. 670. 621. seq. 549. ἑνδεκάτῳ 575. τελευταίῳ 669.
ἐν πολιτείᾳ 745. sq. 544. 611. 697. sq. 707. ἐν πρώτῳ 582. 614. δευτέρῳ τῆς πολιτείας 583. 641-647. 678. τρίτῳ 610. πέμπτῳ 608. sq. ἕκτῳ 593. ἑβδόμῳ 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Ere Armenii & 675.

ἐν πολιτικῷ 559. seq. 582.
ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
Συμποσίῳ 584. seq. (542. 544. 545. 675. 703.
ἐν τῷ Τιμαίῳ 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
Φιλήβῳ 770.
περὶ ψύχης 696. seq. 26. 750. seq. 551-554. 564. seq. 567. seq.
Verba Platonis (non nominati) de DEo qvod non ſit malorum cauſa. 250. C.
πλατώνεια dies feſtus in memoriam Platonis 467. 464.
Ariſtotelem calumniantur qvidam Platonis libros διαφθεῖραι. 791. Zeno & Cephiſodorus contra Platonem ſcribentes 732. de Platonis ſucceſſoribus 726. Academicorum à Platone diſſenſus. ibid. seq. 732. Platonis ab Ariſtotele 798. &c.
Plotinus ἐκ τῷ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς δευτέρου, (contra Ariſtotelem qvi animum entelechiam eſſe contendit) 811. seq.
περὶ τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων 535. 536.
περὶ ψυχῆς. 824-835. adde Ennead. IV. 7.
Πλωτίνεια 464. legendum Πλατώνεια ex 467. d.
Plutarchus 82-86. 99. 119.
περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747-750. 753-755. 836-839. 841-852.
περὶ τοῦ εἶ τοῦ ἐν Δελφοῖς 527-529.
περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἶσιν καὶ Αἰγυπτίων Θεοὺς. 90. 91. 186-188.
περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων 83-86.
Στρώματα 20.
περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων 183-185. 188. 189. 205-207.
πρώτῳ περὶ ψυχῆς 563. seq. ex qvo Antylli qvi revixit & Soſitelis atqve Heracleonis, nec minus Nicandæ cerdonis mentio.
Poëſis Hebræorum 514.
Poëtæ verſus 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776. 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητής τις οὐκ ἄσημος 688. ὥς οἱ ποιηταί που φασίν 388. 823. ποιητικὴ πᾶσα Μοῦσα. 669.
Vide & ſupra, in Homero.
Polemo Xenocratis ſucceſſor 726.
Polemo ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῶν 490.
Pollionis Epiſtola ad Soterindam de Cteſiæ, & liber de Herodoti furtis. 467. ejusdem ἰχνευταί, ibid.

Polybii hiſtoriæ 488.
Polyhiſtor. 421. Vide ſupra, Alexander.
Porphyrius περὶ ἀγαλμάτων 97. 98.
ἐν τῇ πρὸς Ἀνεβὼ (Νεκτεναβὼ 740.) τὸν Αἰγύπτιον Ἐπιςολῇ 92. 192. 197 - 199. 741.
neſcio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.
ἀπὸ τῶν πρὸς Βόηθον περὶ ψυχῆς. 554-556. 812.ſeq.
περὶ τῆς τῶν ἐμψύχων ἀποχῆς 28. 93. (idem reſpicit pag. 144. D. ἐν ἑτέροις) 147.ſeq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166.ſeq. 171-173. 403-407.
ἀπὸ τῆς α̅ τῆς Φιλολογίας ἀκροάσεως 464 - 468.
περὶ τῆς ἐκ λογίων Φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174. 189. (ἐπομνύμενος κρύπτειν ἀπόῤῥητα Θεῶν 144. 189.) 192. ſeq. 203. 204. 234. 236-241. 741.ſeq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. ſeq.
ἐν τῇ καθ' ἡμῶν συσκευῇ ſive in opere adverſus Chriſtianos, 178. 189. ὁ τὴν καθ' ἡμῶν διαβολὴν πεποιημένος 234.
ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.
Poſidonius 844.
Prodicus Chius 619.
Prometheus ſapientiam deferens ad homines 539.
Pronætides (al. Protænides) Athenienſis 495.
Proſenes. Προσήνης Peripateticus 464. 467.
Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti diſcipulus 504. 758. pro Atheo habitus. Ejus περὶ θεῶν σύγγραμμα 722. 766. Socratis ætate vixit. 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ ἄνθρωπος. ibid. ex libro ejus de ente qvædam hauſit Plato 468.
Protarchus 629. 770. 771.
Ptolemæus Mendeſius Sacerdos τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱςορῶν 497. 490. τὰς τῶν βασιλέων πράξεις ἐν τρισὶν βίβλοις ἐκθέμενος 493. ἐν τοῖς χρόνοις. id. ſeq.
Pyrrho 790. 718. 729. 730. ab Democrito edoctus 731. hoc eſt libris ejus uſus 763. diſcipulus Anaxarchi, Eleus, nihil ſcripſit. 758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum ſecutus 765.
Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851. 852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834. 478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περατώδης σοφία. 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
Pythagoras Rhodius 193. 196.
Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμονοίας 157.
Rhadamantus 662.
Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas devictos 410.
Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hiramum) Tyri Reges 448. seq.
Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
Scammon Mytilenæus de inventis 476.
Seleucus Theologus 155.
Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπλά με Φωνήεντα &c. 520.
Severus Platonicus περὶ ψυχῆς 700. 701.
Sibylla 495. 678. 681. 416.
Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράψαντες 390.
Σικελικαὶ Μȣσαι 725.
Simonides 466.
Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 855. 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens 728. ex Pythagoræ fonte hausit. ibid. Archelai discipulus, Protagoræ ætate vixit 504.
Solon 471. 500. 509. 619. ἐν ταῖς ἐλεγείαις. 688. Atheniensis 480. ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
Sophistæ Græcorum 495.
Sophocles 680. bis 687. sq.
vide & supra, Philostratus Alex.
Speusippus, Platonis successor 726. 727.
Stesimbrotus Thasius 491.
Stilpo 729. 756.
Stoici 102. 362. 676. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850. 851. 852. 816 seq. usqve ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755. 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime impetuntur 723. à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
Strato Peripateticus περὶ εὑρημάτων 476.
Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
Synal-

Synallus Ariſtippi diſcipulus 764.
ὁ τῆς Συρίας χρονογράφης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.
Σύρων ἀναγραφαί. 458.
Taautus Phœnicius. 31. 39.ſeq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱεραὶ γραφαί, qvibus uſus Sanchoniaton. 34. 41.
Tatianus 497. λόγος ὁ πρὸς Ἕλληνας. 491-496.
Telavges Pythagoræ F. 504.
Teracles (Telecles) 482.
τερατοσκόποι 224.
Thales Mileſius 22. 320. 747.ſeq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510. 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem ſapientum antiqviſſimus 496.
Thalli hiſtoriæ 488. Syriacas res ſcripſit 489.
Thamus Ægyptius 206. ſeq.
Thamyris 495.
Theagenes Rheginus ſub Cambyſe clarus 491.
Theano Pythagoræ uxor 504.
Thearidas ἐν τῷ περὶ Φύσεως 690.
Theocriti Chii Epigramma in Ariſtotelem & Hermiam 793.
Theodectes tragœdiarum ſcriptor. 355. in Alcmæone 466.
Theodorus 482. alius 603.ſeq.
Θεοδώρειοι Philoſophi 731.
Theodoto Epiſcopo Laodiceno libros περὶ παρασκευῆς Euſebius inſcripſit.
Theodotus 458. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων (verſus Heroici) 426-429. adde Grotium ad Joh. IV. 5.
Theodotus ſcriptor Phœnicius qvem Græcè Aſitus vertit. 493.
Theognis 574.
Theologi Veteres 187. 788. &c.
Theophilus 452. 458.
Theophraſtus Ereſius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ariſtotelis filium educavit. 793. ab Arceſila auditus 729. 731. ejus περὶ εὑρημάτων 476.
Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. ſeq. in undecimo de Philippo deſcripſit Iſocratis Areopagiticum. ibid. in undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἔμψυχον καὶ ἐνεργὸν affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

Thucydides 462. 479.
Timæus Locrus ἐν τῷ Φυσικῷ συγγράμματι 681.
Timæus Tauromenites ἐν ταῖς ἱστορίαις 791. de rebus Siculis 478.
Timo Phliasius in Sillis. 855. 729. 763. ubi plura de eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem lacerat. 759. ἐν τῷ Πύθωνι 761. ejus versus οὐκ ἂν δὴ Πύῤῥωνί γ' ἐρίσειεν βροτὸς ἄλλος 761. versus alii Timonis ibid. & 762.
Timochares ἀπὸ τῶν περὶ Ἀντιόχου 452.
Tragœdia. 645. 684.
Triptolemus 662.
Tyrtæus 575.
Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.
Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.
Xenocratis discipulus Epicurus 768.
Xenocrates Carthaginiensis. 681. Xenocrates Stoicus 846.
Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythagoræ & Anaxagoræ tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps. 471. Colophonius. 23. 678. seq. 790. 718. 725. 753. 756.
Xenophon 678. ἐν ἀπομνημονεύμασιν 853. seq. 743. seq. Epistola ad Æschinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.
Ὕμνοι, ᾠδαὶ καὶ τῶν τελετῶν ἀπόῤῥητα 91. ἐπαοιδαί. 271. 330. &c. Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ &c. 97. 118.
Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.
Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821. 823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem, Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta diligenter evolvit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετέσχε τῶν Ἡρακλειτείων, non ut interpres *Heraclitum audivit*, qvod temporum ratio non patitur) 729. contra Arcesilam & Platonem scripsit 732. 733.
Zeno Myndius 71.
Zeno junior, successor Chrysippi 816. 820.
Zenodotus Grammaticus 492.
Zethus 499.
Zopyrio 458.
Zopyrus Physiognomon 270.
Zoroaster 184. 484. ejus ἱερὰ συναγωγὴ τῶν Περσικῶν. 42. idem cum Ere Armenii 675.

3. Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις *Demonstrationis Evangelicæ* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usq; ad decimum itidem extrema parte truncum. Hujus operis, qvo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticinia de CHRISTO colligit atqve interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconiqve judicio (s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiqvo, qvi exstat in Bibl. Regis Galliæ: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atqve in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea qvædam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit τῆς καθόλου στοιχειώδους εἰσαγωγῆς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Propheticarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superesse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc libri qvarti Eclogarum Propheticarum: ἀλλὰ γὰρ ἐν τέτταρσι καὶ τὴν τῶν ἐκλογῶν ὑπόθεσιν ἐν τῷ ΤΗ͂Σ ΚΑΤΟ΄ΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩ΄ΔΟΥΣ ἘΙΣΑΓΩΓΗ͂Σ ἘΝΝΑ΄ΤΩΙ τούτῳ συγγράμματι περιγράψαντες, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤΩΙ τοῖς ἀπὸ τῶν ἀθέων αἱρέσεων τὸν λογισμὸν ἀποβεβλαμμένοις ἑτέραν ἁρμόττουσαν ἔφοδον παραχεῖν πειρασόμεθα. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ γὰρ ἐν οἰκείοις ὑπομνήμασι τὰς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ͂Σ ἘΚΛΟΓΑ͂Σ συναγαγόντες, ἈΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩ΄ΤΕΡΟ΄Ν τε τὰ περὶ αὐτοῦ δηλούμενα ἐν ἙΤΕ΄ΡΟΙΣ συστήσαντες, τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεσθησόμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν qvidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiqvam meminit. Verba sunt: εἰ γοῦν τι δύναται καὶ ἡ ἡμετέρα ἱστορία, καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν πάλαι βοωμένην Σιὼν ζεύγεσι βοῶν

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856. quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; cæteros novem continenter ita ab auctore fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsis librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cujusq; exprimitur, patet.

s) Montfauconus Diar. Italic. pag. 12. 42.

ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνδρῶν δεχμένην ὀφθαλμοῖς παρειλήφαμεν. Uberiorem ἐξέτασιν *locorum Propheticorum de Vocatione Gentium* facturum se promittit lib. 2. Demonstrat. pag. 53. qvæ in præsenti ἔτε ἀναλέγειν ἔτε ἑρμηνεύειν καιρός. pag. 48. Illa ἐξέτασις perinde ut decem ultimi Demonstrationis libri intercidere. Et dubito an diversi ab editis exstent in Bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: *il y a au Vatican les dix derniers livres* ἀποδείξεων *d'Eusebe, mais les Italiens sont si jaloux, qu'ils ne les voudroint pas prester.*

Latine vertit *Bernardinus Donatus Veronensis*, dicavitqve Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc Colon. 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1548. 1559. & 1570. fol. additis Scholiis *Jo. Jac. Grynæi*: & Paris. 1581. fol. Nonnulla in ejus versione castigat Jacobus Billius in observationibus suis sacris, & Georgius Calixtus §. 54. diss. qvod Filius DEI Patribus V.T. in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraqve de CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpretatum, ut emolliret. Atqve ob similem causam omisisse qvædam, monet Possevinus in apparatu sacro.

Græce typis nitidis Regiis è Codice Regio edidit primus Rob. Stephanus. Paris. 1545. fol.

Græce & latine cum Donati versione, & variis lectionibus & castigationibus brevibus Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tribus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est Coloniæ (sive Lipsiæ potius) 1688. fol.

4. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, *Historiæ Ecclesiasticæ Libri X.* * e qvibus ultimum dicavit Paulino t) qui Tyri atqve inde per sex menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Absolutum opus Crispo u) adhuc superstite, qvem X. 9. βασιλέα φιλανθρω-

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν ὀκτάβιβλον, legendum τὴν ὀγδόην βίβλον, ut Combefisius etiam in notis animadvertit. Adde Hanckium p. 100. de scriptoribus Byz. Fallitur enim Jacobus Goarus, qvi putat Theophanem ad opus Eusebii qvo veterum Martyrum acta collegerat respicere idqve octo libris constitisse.

t) Hunc Paulinum ἱερώτατον vocat Eusebius Lib. X. cap. 1. Senem jam fuisse patet ex p. 317. d. De illo multis Hanckius p. 106--113. contendens ante Eustathium sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed veriora videntur, quæ habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hanckius, p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctor. April. p. 108. Pagi ad A. C. 326. n. 18. 19.

λανθρωπότατον, & mox θεοφιλέστατον καὶ κτ' πάντα τῶ πατρὸς ὅμοιον appellat. Qvanqvam vero Hegesippus, & Africanus, qvodam modo Eusebio præiverant, Papias qvoqve & Justinus ac Clemens Alexandrinus, Irenæus aliiq; varia in scriptis suis annotaverant, qvæ ad Historiam Ecclesiæ & Hæresium facerent, justum tamen Ecclesiasticæ Historiæ corpus nemo ante Eusebium condidit, unde merito ait, se πρῶτον τῇ ὑποθέσει ἐπιβῆσαι *primum aggressum esse hoc argumentum.* Deduxit autem illud a Christianismi primordiis usqve ad Licinium a Constantino M. superatum extinctumqve, & pacem Ecclesiæ redditam A. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio præfixos docet Valesius. Τὴν καθόλε ἱστορίαν, *Historiam universalem* Ecclesiasticam vocat opus suum Eusebius lib. VIII. cap. 2. pag. 294.

Latine vertere voluit Hieronymus, * scripturus Historiam Ecclesiasticam, qvi etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis pleraqve omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper satis accurate. Vertit Eusebii Historiam *Rufinus*, sed ita ut varia passim, librumqve decimum x) integrum propemodum omitteret, alia adderet atqve interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret y) producentes Historiæ telam ad Theodosii M. obitum usq;, sed incertis qvibus scatent & parum credibilibus narrationibus judicio & fidei Eusebii neutiqvam respondentes. Rufini versio dicata Chromatio Aqvilejensi Episcopo, & jam Augustino lib. de cura pro mortuis c. 6. laudata, qvæ lucem vidit Rom. 1476. fol. Mantuæ. 1479. fol. Paris. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione Goffredi Boussardi 8. Lugd. 1523. 8. Paris. 1541. fol. & Basil. 1523. 1528.

H 2 ex

* Hieron. in vita S. Malchi: *Prius exerceri cupio in parvo opere, & veluti quandam rubiginem lingvæ abstergere, ut venire possim ad latiorem historiam. Scribere enim disposui, (si tamen vitam Deus dederit, & si vituperatores mei saltem fugientem me & clausum persequi desierint) ab eventu Salvatoris usq; ad nostram ætatem, id est, ab Apostolis usque ad hujus temporis faciem, quomodo & per quos CHristi Ecclesia nata sit & adulta, persecutionibus creverit, martyriis coronata sit, & postqvam ad Christianos Principes venerit, potentia quidem & divitiis major, virtutibus minor facta sit.*

x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, qvod decimus liber hujus operis in Græco, quoniam perparum habet in rebus gestis, per reliqua omnia in Episcoporum panegyricis tractatibus nihil ad scientiam rerum occupatus, omissis qvæ videbantur superflua, historiæ, si quid habuit, nono conjunximus libro, & in ipso Eusebii narrationis dedimus finem. Decimum vero & undecimum librum nos conscripsimus, &c.*

y) De horum duorum Ruffini librorum Græca versione dixi infra in Socrate.

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1535. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vitensis de persecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi libri V. Hist. Ecclesiasticæ Theodoriti. Prodiit iterum Rufini versio cum Hist. tripartita Basil. 1539. 1568. Francof. 1588. Itidem Basil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum *Jo. Jac Grynæi* scholiis, inter alia Eusebii opera. Novam versionem composuit & Eduardo VI. Angliæ Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum versione librorum de vita Constantini, Historiæqve Socratis, Sozomeni, Evagrii ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & qvem Camerarius transtulit Theodoriti, Basil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Rufino etiam præteritum librum de Martyribus Palæstinæ, qvamobrem perinde ut ob alios nævos à Valesio reprehenditur. Tertia versio Historiæ Eccles. Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sorzomeni & Evagrii, auctore *Jo. Christophorsono* Cicestriensi Episcopo, prodiit Lovanii 1570. & Coloniæ 1470. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. & Paris. 1571. fol. qvam licet *latinissimam* vocat Montacutius. T. 1. Orig. p. 264. tamen multis in locis infeliciter reddere Eusebium & Baronio errandi ansam passim dedisse, multi jam observarunt, qvorum judicia collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. sq. & B. Tho. Ittigius præf. ad Hist Eccles. seculi 2. p. 3. sq. Vide & D. Dorschei diatyposin Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæstinæ Christophorsonus in octavum Historiæ librum transfudit. Qvartam versionem *Meredithi Hanmeri*, illius qvi Chronicon Hiberniæ edidit, haud vidi, neqve editam puto. Sexta *Henr. Valesii* prodiit, Græcis Eusebii omissis, Paris. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii Historiam Ecclesiasticam elegantissimis typis ex Codd. Regiis edidit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. Confer. laudati Ittigii librum de Patrum Bibliothecis p. 727. sq.

Græce & Latine eosdem scriptores vulgarunt Genevenses, addita Jo. Christophorsoni versione & Suffridi Petri annotationibus, Anno 1612. fol. qvæ editio quia parum emendata est, ideo nihil ea flagitiosius prodiisse ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines Ecclesiasticas.

Ab eo tempore Eusebii Historia, liber de Martyribus Palæstinæ, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad Sanctos

ctos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à præclara industria erudissimi viri *Henrici Valesii*, qvi Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. qvibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumqve optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, qvas notis suis plerasqve Valesius inseruit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savilii Codicibus: tum novam & accuratiorem * versionem notasq; doctas atq; omnibus Historiæ Ecclesf. studiosis legendas addidit, deniqve præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramq; partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam de originibus Christianismi in Gallia, qvo de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introducta in Galliam Christianæ religionis (de qva Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca dispunctione. Dissertationes Valesius notis suis subjunxit has qvatuor 1) de schismate Donatistarum usqve ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis a Constantino Hierosolymæ conditis. 3) Ad Jac. Usserium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX. Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio qvod Rosvveidus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valesii Græce & latine Paris. perqvam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitré, & ex Valesii chirographo paucis qvibusdam in versione mutatis atq; pluribus additis qvæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus ex secundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit. recusus Moguntiæ ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amsterd. 1695. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii qvod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valesius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaq; ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublæum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. & cura nobilissimi Viri Frid. Ben. Carpzovii, atqve in vitis selectorum

* Non desunt qvidem in hac etiam versione sui hinc inde nævi, à viris doctis partem ab eo tempore notati, sed propter plurima qvæ rectissime atqve eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æqvis & cordatis lectoribus, nedum veniam ob qvantulascunqve hallucinationes.

aliqvot virorum a Guil. Batesio collectis & Londini A. 1681 & 1704. 4. editis p. 719. & ante Eusebium Valesii edit. Amst. 1695. fol.

Germanice Eusebii & Rufini atqve tripartitam historiam cum continuatione usqve ad A. C. 1545. edidit D. Caspar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvagium 1545. fol.

Belgice prodiit Dordraci 1613. fol.

Anglice per Samuelem Parkerum versos & in Epitomen redactos Eusebii libros X. Historiæ Ecclesiasticæ, didici ex Novellis Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto. pag. 229.

Gallice Claudio Seysselio, Archi-Episcopo Taurinensi interprete, qvæ versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis (essais de literature T. 1 pag. 35.) Novissime ex interpretatione Lud. Cousini. Paris. 1675. 4. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoreti locos aliqvot sublesta fide vertisse arguit Paulus Colomesius in Observatt. sacris. p. 61.

Eusebii Historiam integram propemodum in suum opus transscripsit Nicephorus Callistus, unde Valesius ad singula Eusebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum qvoq; ut jam dixi Catalogum suum scriptorum Ecclesiasticorum, paucis exceptis, ex Eusebii Historia concinnavit transtulitq; Hieronymus, neqve enim alioqvi puto ab illo Historiam ipsam Eusebii integram latine translatam, licet hoc aliqvis suspicari possit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Eusebium in Ecclesiastica Historia, in digestione temporum, in descriptione sanctæ terræ, & hæc ipsa opuscula in latinum vertens meæ lingvæ hominibus dedi.* Etiam Hieronymo versionem Eusebianæ historiæ tribuit Bridefertus Ramesiensis in glossis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini esse constat. Qvo sensu autem Apocryphis accenseatur Historia Eusebii in Gelasiano decreto, disputant Jo. Pearsonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroqvanus in Observationibus ad Personianas Vindicias pag. 35. seq. Vide & Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani pag. 717. seq. edit. Mastrichtianæ, ubi confutat Carolum Molinæum, qvi de altero Eusebio Pamphili & altera Historia Eccles. cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita Auctoribus

ribus per hæreticos & falſa, ſed etiam vera & certisſima non hæreticorum modo manifeſtariorum, ſed qvoqve eorum ſcriptorum, qvorum doctrina non per omnia Eccleſiæ probata erat, uti Euſebius Arianiſmi ſuspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atqve Meletianorum *z)* familiaritate male audivit.

INDEX accuratus Scriptorum, Epiſcoporum & aliorum Virorum illuſtrium, Hæreticorum qvoqve memoratorum in Euſebii Hiſtoria Eccleſ. & libris de vita Conſtantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatinæ Valeſianæ Pariſienſis & Moguntinæ.

ABdus Abdi F. (Rufino) Abdias. 34.
Abercius ſive Avircius Marcellus. 179.
Abgarus, infra Agbarus.
Acacii & Strategii Comitum literæ ad Conſtantinum. 59.
Achæus, judex. 263.
Achillas presbyter Alexandrinus, ſcholæ catecheticæ præfectus. 289.
Acta Apoſtolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
Acta falſa de Chriſtianorum ἀθεμιτουργίαις. 350. ſeq.
Acta Pilati 40. ſeq. in Chriſtianorum conficta odium, & pueris ediſcenda data. 350. 352. τὸ πλάσμα τῶν κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ὑπομνήματα χθὲς καὶ πρώην διαδεδωκότων. 27.
Acta Paſſionis Carpi, Papuli & Agathonicæ. 163.
Adauctus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr ſub Diocletiano. 304.
Adrianus Manganæenſis, Martyr ſub Maximino. 341.
Ædeſius Philoſophus Apphiani frater, Martyr. 326.
Αἰγυπτίων μάντεις, Θεοπρόποι &c. 445 449. Geometriæ, Aſtronomiæ & Arithmeticæ inventionem ſibi tribuunt Ægyptii. 645.
Ælia-

z) Confer Tillemont. T. V. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 1. pag. 156.

Ælianus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Ælius Publius Julius, Develti in Thracia Episc. 187.
Æmilianus præfectus Ægypti. 257. 258. 259. 260.
Æmilius Frontinus, Asiæ Pro COS. 185.
Julius Africanus. 18. Ejus *Epistola ad Aristidem* περὶ συμφωνίας τῆς ἐν τῆς εὐαγγελίοις γενεαλογίας. 20-23. alia ejus scripta. 230.
Agabus Propheta N. T. 41. 42. 46.
Agapius Cæsareæ Palestinæ Episcopus. 288.
Agapius Martyr sub Diocletiano, 321. 327. alius 322.
Agathobulus cognomine διδάσκαλος, scriptor Judæus ante Philonem. 287.
Agathonica, Martyrium passa. 136.
Agbari Edessæ Regis *Epistola ad CHristum* 32.
Agrippæ Castoris contra Basilidem. 120.
Agrippinus Episcopus Alexandrinus, 141. 174.
Albinus Procurator Judææ, Festi successor 66.
Alcibiades Martyr Montanista 167. 168. Forte pag. 179. pro Μιλτιάδην legendum Ἀλκιβιάδην, uti pag. 183. Ἀλκιβιάδου pro Μιλτιάδου.
Alexander Episcopus Cappadociæ atqve inde Hierosolymæ, sive Æliæ 210. 212. 228. 248. ubi Bibliothecam instruxit. 222. Confessor CHristi, in carcere mortuus 234. Huic Alexandro Clemens Alex. librum de Canone Ecclesiastico adversus Judaizantes nuncupavit 214. Ejus Epistola ad Antinoitas. 212. ad Antiochenses 212. 213. ad Demetrium 222. ad Origenem 216.
Alexander Episcopus Romæ 115. 117. 170.
Alexander Phryx, Medicus & Martyr 183. alius 239. alius 261. alii duo, Ægyptius & Gazæus (A. C. 304.) 321.
Alexander Montanista, Pseudomartyr. 185.
Alexandrina schola. 175. 280. 285.
Alpheus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
Ambrosius, à Valentini secta ab Origene revocatus 218. Origenis ad scribendum ἐργοδιώκτης 224. ei librum de martyrio dicat Origenes 228. Confessor sub Maximino. 228.
Ammia Philadelphensis, Prophetis Nov. Test. 183.
Ammon Berenicensis Episcopus, ad qvem scripsit Dionysius Alex. Epistolas contra Sabellium 277.

Ammon Martyr, ſub Decio. 240.
Ammonarium, virgo martyrio ſub Decio coronata. 239. Alia hoc nomine. id.
Ammonianus Martyr, ſub Decio. 239.
Ammonius Philoſophus, Origenis præceptor ex Chriſtiano Ethnicus teſte Porphyrio 220. Euſebius tamen huic Ammonio tribuit librum de conſenſu Moyſis & JEſu, aliaqve ſcripta Chriſtianum anctorem teſtantia. 221.
Ammonius præfectus Alexandrinæ, Martyr ſub Diocletiano. 308.
Anacletus ſive rectius Anencletus, Epiſcopus Romæ. 87. 91. 170.
Anatolius Alexandrinus, Epiſcopus Cæſareenſis 288. inde Ladoice. 284. ſeq. ubi de ejus multiplici eruditione. Ab Alexandrinis rogatus ſcholæ Ariſtotelicæ recturam in ſe ſuſcipere. 285. Ejus Canon Paſchalis. 286. ſq. Iſagoge Arithmetica libris decem. 287.
Andreas Apoſtolus 71. Ejus Acta Apocrypha. 97.
Anicetus, Romæ Epiſcopus. 124. 125. 127. 141. 142. 171. 193.
Annales & commentarii publici Edeſſenorum. 32. ſq.
Annianus Epiſcopus Alexandrinus. 66. 87.
Anteros Epiſcopus Romæ. 229.
Anthimus Epiſcopus Nicomedienſis, Martyr. 297. 307.
Antinous. 121. Antinoi Prophetiæ. 122.
Antipater Herodis Aſcalonitæ F. 19. 22.
Antoninus presbyter, Martyr ſub Maximino. 333.
Anulinus Africæ Procos. 391. 393. ad eum Epiſtola Conſtantini M. 390. altera 394.
Apelles hæreticus 177. multis libris ſcripta ſacra Veteris Teſt. inſectatus. 178.
Apionis & Petri diſputationes. 110.
Apio Judæorum adverſarius. 43. liber ejus contra Judæos. 85.
Alius Apio Chriſtianus ſcriptor in Hexaëmeron. 195.
Apocrypha ab Hæreticis ſuppoſita. 143.
Ἀπογραφαὶ, cenſuales tabulæ 355.
Claudius Apollinaris 141. 169. 187. Epiſcopus Hierapolitanus 146. 149. 169. Ejus Apologia pro Chriſtianis ad Verum Antoninum. 146.

146. alia ſcripta 149. contra Montaniſtas 179. 186. Hæc ſunt γράμματα qvæ memorantur. 187.
Apollonia martyrium paſſa. 237.
Apollonides (ex Artemonis hæreſi) ſacras Scripturas corrumpit. 198.
Apollonius ſcriptor adverſus Montaniſtas. 184-186.
Apollonius Martyr. 189. ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βεβοημένος. Oratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. ibid.
Apollophanes Philoſophus. 220.
Apoſtolica vox, γίνεσθε δόκιμοι τραπεζῖται. 253.
Apoſtolicus presbyter S. Irenæo laudatus. 173. S. Clementi Alexandrino. 215.
Apoſtolorum Acta Apocrypha. 97. διδαχαί id.
Apphianus Martyr, ſub Maximino. 322-325.
Aqvila Confeſſor, ſub Valeriano. 261.
Aqvila Ponticus qvi libros V. T. Græce vertit, 173. 217.
Aqvila Præfectus Ægypti 204. 207.
Arabianus, Chriſtianus ſcriptor, 195.
Arabum Pſychopannychitarum error ab Origene confutatus. 233.
Archelaus Herodis Magni F. 27.
Archiva Edeſſena. 32.
Ares, Martyr ſub Maximino. 335.
Ariſtidis Apologia pro Chriſtianis. 116. ſeq.
Ariſtion, vir Apoſtolicus. 111. ejus διηγήσεις τῶν τοῦ Κυρίου λόγων à Papia laudatæ, 112.
Ariſto Pellæus, ſcriptor. 118.
Ariſtobulus, ex Paneade, ſcriptor Judæus 215. unus è LXX. Interpretibus. 287. ejus βίβλοι ἐξηγητικαὶ τοῦ Μωϋσέως νόμου ad Ptolemæos, Lagi & Philadelphum. ibid.
Ariſtoteles. 197. Ariſtotelica ſchola Alexandriæ. 281.
Artraxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
Artemas. 282.
Artemonis hæreſis, 195. ſq.
Aſclepiades Antiochiæ Epiſcopus. 212. 223.
Aſclepiodotus Theodoti coriarii, hæretici diſcipulus. 197. ſacras Scripturas corrupit. ibid.
Aſclepius, ſectæ Marcionitarum Epiſcopus, Martyr ſub Maximino, 335. ſq.
Aſterius Urbanus, ſcriptor. 182.

Aſty-

Aſtyrius Senator Romanus, Martyr. 264.
Ater (al. Aſter) Ægyptius, Martyr. 239. ſq.
Athenodorus, Gregorii Thavmaturgi frater, Origenis diſcipulus, Eccleſiæ alicujus in Ponto Epiſcopus. 230. 263. 278.
Attalus Pergamenus, Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.
Atticus, Vir Conſularis. 104. alius Epiſcopus Synnadenſis in Phrygia. 222.
Auctoris neſcio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montaniſtas 179-183. Alius contra Artemonis hæreſin. 195.
Avilius Epiſcopus Alexandrinus. 87. 90.
Avircius Marcellus. 179.
Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.
Avtolycus ad qvem Theophilus Antiochenus ſcripſit. 146.
Auxentius Martyr ſub Maximino. 329.
Babylas Epiſcopus Antiochenus. 229. Confeſſor Chriſti, in carcere mortuus. 234.
Bacchius Juſtini Martyris avus. 126.
Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de qvo mox.
Bacchylus Corinthiorum Epiſcopus. 190. Ejus Epiſtola de Paſchate. 191.
Barcabbas & Barcoph, Baſilidis Prophetæ. 120.
Barcochebas. 118. 122.
Bardeſanes Syrus. 151. Ejus errores & ſcripta. ibid.
Barnabas. 30. 38. Ejus Epiſtola. 214. 215. ſpuria. 97.
Juſtus Barſabas, vir Apoſtolicus. 112.
Bartholomæus Apoſtolus. 175.
Baſilicus Marcionita. 177.
Baſilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evangelium. 120.
Baſilidiani. 142. Eorum Prophetæ, ſupra in Barcabbas.
Baſilides Martyr. 207. 208.
Baſilides Pentapolitanus Epiſcopus, ad qvem ſcripſit Dionyſius Alex. 277.
Benjamin, Epiſcopus Hieroſolymitanus.
Beryllus Boſtrenorum Epiſcopus & ejus ſcripta. 222. error. 231.
Beſas Martyr, 239.
Biblias martyrium paſſa. 158. ſeq.

Bibliotheca Æliæ urbis. 222. Pamphili Martyris. 231.
Blandina martyrium passa, 157. 161. 164.
Blastus hæreticus. 178. 187.
Bolanus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Cæcilianus Carthaginiensis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola Constantini M. 393.
Caji duo, Episcopi Hierosolymitani. 176.
Cajus adversus Artemonem, 195. contra Proclum Montanistam Ζήτησις sive Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
Cajus Episcopus Romanus. 284.
Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
Callistio ad qvem Rhodon scripsit. 178.
Callistus Episcopus Romanus. 223.
Candidus in Hexaëmeron. 195.
Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
Carpocrates hæreticus 120. Carpocratiani. 142.
Carpus Martyr. 136.
Cassianus Hierolymorum Episcopus. 176.
Cassiani χρονογραφία. 215.
Cassius Tyri Episcopus. 194.
Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Montanistæ.
Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
Celerinus Confessor sub Decio. 242.
Celsus Iconii in Pisidia Episcopus 222.
Cephas (Galat. II, 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. CHristi discipulis 30.
Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90 115.
Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus ἀποκαλύψεις. 100. illi tributa à nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum eo uti Johannes noluit 100. 128.
Chæremon Diaconus. 257. 258. 261.
Chæremon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus 240.

Chæ-

Chæremon Stoicus. 220.
Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.
CHristo tributa ad Abgarum Epistola. 32. CHristi dicta qvæ in Evangeliis non leguntur, 108.186. ξέναι παραβολαὶ καὶ διδασκαλίαι, libris Papiæ insertæ. 112.
Chrysophora. 145.
Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.
Clemens 216 Alexandrinus 175. Pantæni discipulus 214. presbyter 213. scholæ Catecheticæ Alexandrinæ præfectus 208. assertor Divinitatis CHristi 196. Præceptor Origenis. 208. de ejus scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.
Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.
Libro de Paschate 147. 215.
Libro, Qvis dives salvetur, 91-94.
Clemens Episcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebræos Græce vertisse à qvibusdam traditur. 110. 227.
Ejus Epistola ad Corinthios 88. 110. 142. 145. 170. 215.
Epistola secunda. 110.
πολυεπῆ καὶ μακρὰ συγγράμματα heri & nudius tertius Clementi supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.
Cleobius Judæus hæreticus. 142. Cleobiani. ibid.
Conon Hermopolitanæ Ecclesiæ Episcopus, ad qvem scripsit Dionysius Alexandrinus 247.
Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicænam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. seq. Epistolæ & edicta. Vide infra, Epistolæ. Statuæ ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus τῶν ἐκτός. 537.
Coracio Chiliasmi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.
Cornelius Episcopus Antiochenus 141.
Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochenum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epistolæ. 242.
Cornutus Stoicus. 220.
Crescens Philosophus. 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias 74.

Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Licinium Comes. 398. 399.
Cronion Eunus Martyr. 238.
Cronius Philosophus. 220.
Culciani Præfecti Ægypti sub Maximino, & Christianorum hostis supplicium. 366.
Cyprianus Episcopus Carthaginiensis, rebaptizandos hæreticos docuit. 251. Ejus Epistolæ. 242.
Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
Aurelius Cyrenius, Præfectus sub Gallieno. 262.
Cyrus Rex Persarum 408.
Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
Δαιμονία προσημείωσις. 317.
Dalce. 134.
Damas Magnesiæ ad Mæandrum Episcopus. 107.
Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
Demetrianus Episcopus Antiochiæ. 248. 251. 263. 277. ejus filius Domnus. 282.
Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 216. 221. 222. 228. 229.
Demetrius presbyter. 261.
Demetrius Judæus scriptor. 215.
Desposyni, Servatoris nostri cognati 23.
Didymus ad qvem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano qvodam detractum & publice discerptum. 296. *Etsi non recte*, inqvit Lactantius cap. 13. de mortibus persecutorum, *magno tamen animo.*
Diodorus ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπιτιμῶν. 646.
Dionysia Martyrium passa. 239.
Dionysius *Areopagita* primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
Dionysius *Corinthiorum* Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolæ variæ. 143. sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68. 144. 145.
Dionysius Origenis discipulus, 229. scholæ catecheticæ præfectus ibid. inde *Alexandrinus* Episcopus. 232. 261. 278. 289. ὁ καθ' ἡμᾶς 100. (Confer Dodvvelli diss. ad Irenæum pag. 227.) Ejus Epistolæ *de baptismo*, I. ad Stephanum Episcopum Rom. 251.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. ibid. Epistolæ *Paschales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos. ibid. ad Hieracem Episcopum. 266. sq. ad Flavium. 266. aliæ, ibid. Ejusd. Epistolæ ad *Cornelium* Episcopum Rom. 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium* Antiochenum Episcopum. 236-241. 246. Ad Antiochensem Ecclesiam. 279. Adversus *Germanum* Episcopum. 235. 257-261. ad *Hermammonem* & fratres in Ægypto constitutos. 250. 255-257. 269. 270. ad *Novatum*. 247. Epistola de sabbato 296. alia περὶ γυμνασίυ ibid. aliæ Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. - - 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.

Dionysius ad qvem scripsit, qvisqve συμπρεσβύτερον vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus *Romanus* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.

Dionysius *Tripolitanus*, Martyr 321. Alius Dionysius Martyr. 322.

Dionysius ὁ ἀπὸ ὑπατικῶν. 547.

Dioscorus Confessor. 239. alius presbyter. 261.

Dius presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Dius Episcopus Hierosolymitanus. 211.

Docetæ. 214.

Dolichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Domitius ad qvem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.

Domninus Martyr sub Maximino. 328.

Domnus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 263.

Domnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 282. 284.

Donatistæ innuuntur. 473.

Dorotheus Evnuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, qvem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. baphii apud Tyrum Procurator. ibid. & 292. Martyr 296. 297.

Dositheus hæreticus. 142. Dositheani. ibid.

Dracilianus, præfectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.

Dusa-

Dusares ab Arabibus cultus. 645.
Ebionæi. 99. 173. 218.
Elevtherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142. 153. 168. 170. 171. 189.
Elias Martyr sub Maximino. 335.
Elpistus. 144.
Encratitarum hæresis. 149 seq.
Ἐνναθὰς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. sq.
Τὰ ἐν τῷ ἐνὼχ μαθήματα. 287.
Vettius Epagathus, Martyr. 155. sq.
Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 122 123. 148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses & omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189. *Gallieni* ad Dionysium & reliqvos Episcopos, 262. *Aureliani* contra Christianos 283. *Diocletiani.* 294. 296. 298. 318. 360. 364. *Galerii Maximiani* palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316. 437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365. Ejusdem ad civitatem Tyriorum 352. seq. ad Sabinum præfectum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum *Licinii* contra Christianos 396. *Constantini & Licinii* pro Christianis 388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis. 390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexandrum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium missa. 473 - 478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæcilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanorum Episcopum. 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam 486. post Synodum Nicenam 491-494. ad Eusebium Cæsariensem Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. qvarta ad eundem de conficiendis sacris Codicibus. ibid. Lex de hæreticis. 520. seq. aliæ 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Macarium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem & reliqvos Episcopos Palæstinæ. 509. seq. ad Miltiadem Episcopum Urbis Romæ & Marcum. 391. ad Provinciales Orientis edi-

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodotum, Theodorum, & reliqvos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum, Rationalem Africæ memoratur 393.

Sabini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græce è latino versa. 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandriæ Episcopum & reliqvos Episcopos conta Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Elevtherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroënæ* provinciæ de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provinciæ *Palæstinæ*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesiæ *Smyrnæorum* ad Philomelienses & reliqvas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesiæ ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154--165. 166. 167. sq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdras librorum Propheticorum, Artaxerxis tempore restitutor. 174.

Essæi. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum receptum. 99. Syriacum 143. Διὰ τεσσάρων Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganæensis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Evelpis laicus in Ecclesia Larandensi concionatur 222.

Eumenes Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Cronion Eunus, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

Euphranor ad qvem ſcripſit & cui librum de tentationibus dicavit Dionyſius Alexandrinus. 277.
Euphronius presbyter. 519.
Eupolemus Judæus. 215.
Euporus ad qvem ſcripſit Dionyſius Alexandrinus. 277.
Euſebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. poſtea Epiſcopus Laodicenus. 261. 284.
Euſebius Cæſareenſis, uſus Bibliothecâ Æliæ urbis ab Alexandro Epiſcopo inſtructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus indicem inſeruit libris de Pamphili vita. 231. Euſebii χρονικοὶ κανόνες 4. libri de Demonſtratione Evangelica. 10. Eclogarum Propheticarum libri. ibid. Orationes. 405. 542. 550. De Martyribus Palæſtinæ. 308 d Antiqviorum Martyrum paſſiones. 135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Origene ab Euſebio & Pamphilo communi ſtudio elaborata. 232. Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili, libri tres 231. 288. 308. 336. ἱϛορήσαμεν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν τόπων γενόμενοι. 301. Antiochenum Epiſcopatum repudiat. 516. 518.
Eutychianus Epiſcopus Romæ. 284.
Eutychius qvi interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samoſatenum. 279.
Fabianus Epiſcopus Rom. 229. Martyr. 234.
Fadus, Φάδος, Procurator Judææ. 49.
Fabius Epiſcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.
Fauſtinus Confeſſor ſub Valeriano. 261.
Fauſtus 236. 260. idem forte Fauſtus Diaconus. & Confeſſor ſub Valeriano. 257. 258. 261. ac poſtea Martyr. 261.
Fauſtus presbyter Alex. martyr ſub Diocletiano 308.
Felix Epiſcopus Rom. 283. 284.
Feſtus Procurator Judææ. 61.
Firmilianus Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus. 228. 247. 251. 252. 263. 278. 279. 280.
Firmilianus Præſes Palæſtinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus ſupplicium 342.
Flavianus Præſes Palæſtinæ. 318.
Flavius ad qvem ſcripſit Dionyſius Alex. 266.
Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

Florus Procurator Judææ. 68.
Æmilius Frontinus Aſiæ Pro-COS. 185.
Ad Minucium Fundanum Aſiæ Pro-COS. reſcriptum Hadriani, 122. ſeq. 148.
Galenus 197.
Galilæi. 17. 143.
Gallieni Imp. reſcripta pro Chriſtianis. 262.
Georgius presbyter. 519.
Germanicus Martyr 129.
Germanio Epiſcopus Hieroſol. 211.
Germanus Epiſcopus ad qvem ſcripſit Dionyſius Alex. 257. 260.
Germanus Martyr ſub Maximino 333.
Gordius Epiſc. Hieroſol. 211.
Gorgonius procurator provinciæ ſub Ethnico Imp. Chriſtianus. 292. martyr ſub Diocletiano 297.
Gortheus hæreticus Judæus à qvo Gortheni. 142.
Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
Gratus Aſiæ ProCOS. 180.
Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis diſcipulus, Eccleſiæ in Ponto Epiſc. 230. 263. 278.
Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hieroſolymam reverti. 118. reſcriptum ad Minucium Fundanum. 122. ſeq. 148.
Hegeſippus 87. 88. 89. ſeq. 103. 104. 105. 121. ſeq. 125. 141. videtur à Judæis ad Chriſtianos acceſſiſſe 143. qvinqve libris traditiones Apoſtolicas ὑπομνηματισάμενος 121. ubi locus ex illo opere : & plura 142. 143. ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπομνήματι 63-65.
Helceſaitarum hæreſis ſimul nata ſimul exſtincta 232.
Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
Helena Auguſta Conſtantini M. mater. 504. 505. 506.
Helena Simonis Magi. 50.
Helenus Tarſi Epiſcopus 247. 251. 252. 278. 279.
Heliodorus Laodiceæ Epiſcopus 251.
Hemerobaptiſtæ. 143.
Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Epiſcopus Alex. Origenis diſcipulus. 204. 228. 229. 232. 253. 254.
Heraclides procurator prædiorum Imp. Conſtantini 393.
Heraclides Martyr, Origenis diſcipulus. 206.

Ad Heracliti Philosophi dictum πάντα ῥεῖ ποταμοῦ δίκην alluditur 613.
Heracliti Christiani scriptoris εἰς τὸν Ἀπόστολον 195.
Herais catechumena martyrium perpessa. 206.
Hermæ Pastor 72. 97. 173.
Hermogenes hæreticus 146.
Hermophilus (ex Artemonis hæresi) sacrarum Scripturarum corruptor. 198.
Hermon Episcopus Hierosol. 289.
Hero Origenis discipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
Hero Antiochenus Episcopus. 108. 141.
Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
Hesychius Ægyptius Episc. Martyr sub Diocletiano 308.
Hieracas Ægyptius Episc. ad qvem scripsit Dionysius Alex. 266.
Hierax qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum 279.
Hippolytus 222. ejus liber de Pascha & alia scripta 223. seq.
Historici non Christiani, οἱ ἄποθεν τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου συγγραφεῖς. 89. 116. 154. 169. ἴδιός τις αὐτῶν συγγραφεύς. 268.
Homerus. 319. 608.
Βρέβιον ab Hosio missum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 393.
Hosius Episcopus Cordubensis. 393. 487.
Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
Hymenæus Hierosolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
Hyrcanus. 19.
Jacobi Epistola 66. 97. Jacobus Justus Episcopus Hierosol. 38. seq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra 265. sq.
Ignatius Antiochensis Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistolæ. 106. sq. 110. locus ex Epistola ad Rom. 107. ad Smyrnæos. 108. Epistolarum ad se missarum meminit Polycarpus, easqve una cum aliis qvas potuit invenire, ad Philippenses misit. 109.
Incerti auctoris adversus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
Incerti auctoris contra Artemonis hæresin. 195.
Ingenuus, ἰγγένης, sub Decio Martyr. 240.
Joannes Apostolus. 90. 91. sq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128. bene Græce scripsit. 276. Ejus Evangelium.

94. ſq. 172. 216. 226. 227. Epiſtola prima. 274. 275. ſecunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypſis. 96. 97. 146. 172. ſq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. ſq. 275. dictio ὀκ ἀκριβῶς ἑλληνίζουσα. 276. Acta Apocrypha. 97. ſepulchrum. 102. ſq. 191.

Joannes presbyter Vir Apoſtolicus. 111. utriusqve Joannis ſepulchrum Epheſi. 111. 275. ejus παραδόσεις à Papia laudatæ. 112.

Joannes Epiſcopus Hieroſol. 117.

Joannes Lector memoria excellenti, Martyr ſub Maximino. 343. ſq.

Joſephus Barſabas Vir Apoſtolicus. 112.

Flavius Joſephus 287. 215. Ejus laus & ſcripta. 84. ſq. Hiſtoria. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis ſtudium. 49. Antiqvitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi teſtimonium de CHriſto, & 43. ſeq XIX. 47. ſq. 49. XX. 60. ſq. 65. ex Antiqvitatum Epilogo (ſive de vita ſua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. ſq. 45. 61. V. 76. ſq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.

Joſephus Epiſcopus Hieroſol. 117.

Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunenſis 168. Epiſcopus. 170. Eccleſiarum Galliæ præcipuus. 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis ſtudioſus 191. Ejus libri qvinq; adverſus hæreſes. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. ſq. 170. 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epiſtola ad Florinum de Monarchia. 187. 188. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoade. 177. Epiſtola Synodica ad Victorem Epiſcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus ſcripta. 187. 194. CHriſtum Deum & hominem confitetur. 196.

Iſchyrion Martyr, ſub Decio. 240.

Iſidorus Ægyptius Martyr. 233. ſub eodem.

Judas Galilæus 17. 18.

Judæ Apoſtoli Epiſtola. 66. 97. 214. 215.

Judas ſcriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.

Judas Epiſcopus Hieroſol 118.

Judæorum in Chriſtianos odium & maledicta. 140. ſeptem hæreſes. 64. 142. Judaicæ δευτερώσεις. 143.

Juliana à qva Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

Julianus Episcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo Episcopi Hierosol. 176.
Julianus Apameensis Episcopus. 182.
Julianus Martyr. 238. alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.
Ælius Publius Julius, Develti Coloniæ Thraciæ Episcopus. 187.
Justinus. 98. 105. 173. assertor Divinitatis CHristi. 196. ejus scripta. 139. sq. γράψας κατὰ Μαρκίωνος σύγγραμμα. 125. 144. adversus omnes hæreses. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136 137-139. dialogo adversus Tryphonem. 140.
Justus Episcopus Alexandrinus. 117.
Justus Barsabas vir Apostolicus. 112.
Justus Tiberiensis, Historicus. 86.
Jacobus Justus Episcopus Hierosol. Vide supra, in Jacobus. Alius Justus Judæus, Hierosol. Episcopus. 106. 117. alius Junior, itidem Episcopus Hierosol. 117.
Lætus præfectus Ægypti. 447.
Latronianus Conrector Siciliæ. 392.
Leonides Origenis pater, Martyr. 201.
Levi, Episcopus Hierosol. 117.
Libri Veteris Test. 149. 225. Novi. 97.
Liber qvem cœlo delapsum jactabant Helcesaitæ. 234.
Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide & supra Epistolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.
Linus Romæ Episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.
Longinus Philosophus. 220.
Lucæ Evangelium Paulo Apostolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à qvibusdam Græce vertisse Epistolam ad Hebræos. 110. 215. 227.
Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr sub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediæ præsente Imperatore. 307. 351. De Luciano Epistolam ad Dionysium Romanum scripsit Dionysius Alexandrinus. 255.
Lucius Martyr. 139.
Lucius Episcopus Romæ. 250. sq.
Lucius qvi in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Lucius presbyter. 261.
Lucuas Judæorum Dux. 116.
Lupus Ægypti præfectus. 115.
Lusius Qvietus, dux exercitus Romani. 116.
Macar Martyr. 239.
Τὰ Μακκαβαϊκὰ Σαρβὴθ Σαρβανὲ ἔλ. 226.
Macrianus. 270. ἐπὶ τῶν καθόλȣ λόγων τȣ̃ βασιλέως Catholicus sive Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος τῶν ἀπ' Αἰγύπτȣ μάγων, qvod instar Magorum Ægypti Moysi resistentium, præstigias superstitiosas Valeriano svasit.
Malchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278. 279.
Malchus Martyr sub Valeriano. 261.
Manes hæreticus. 283.
Manichæi. 284.
Marcella martyrium passa, unà cum filia Potamiæna. 287.
Marcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis. 257.
Marcellinus Episcopus Rom. 284.
Marcianus S. Irenæi frater. 104.
Marcianus hæreticus Doceta. 213. 214.
Marcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.
Marcionistæ 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub Maximino. 335.
Marcius Turbo, Dux exercitus Romani. 116.
Marcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95. 96. à Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri interpres. 95. 96. 112. seq. 172.
Marcus Episcopus Alexandrinus junior. 125.
Marcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.
Marcus ad qvem Constantini M. Epistola. 391.
Marcus hæreticus. 124.
Maria CHristi mater, 23, 24. alia Maria, 79. 80.

Marinus Martyr. 263.
Marinus Tyri Epiſcopus. 251. alius 391.
Masbothæi, Judaica hæreſis. 142.143.
Maternus. 391.
Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. ſeq. 113. 172. 175.
Matthias Apoſtolus 30.31.38. Evangelium ei ſuppoſitum. 97.
Matthias Epiſcopus Hieroſolymitanus. 117.
Maturus Martyr. 157. 161.
Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqveo gulam ſibi fregit. 181.
Maximinus Epiſcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hieroſolymitanus. 176.
Maximini Imp. edicta. Vide ſupra Epiſtolæ.
Maximus Boſtrenſis Epiſcopus. 278.
Maximi liber, unde malum, & qvod materia creata à DEo ſit. 195.
Maximus qvem compresbyterum vocat Dionyſius Alex. 257. 258. qvi in Epiſcopatu Alexandrino poſt Dionyſium ſucceſſit. 261. 278. 279. 289.
Maximus presbyter Romanus, Confeſſor ſub Decio. 242.
Maxys, tribunus militum ſub Maximino. 334.
Mazabanes, Epiſcopus Hieroſol. 234. 251. 263.
Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
Meletius Ponticarum Eccleſiarum Epiſcopus. 289. Vir in omni genere doctiſſimus, propter eloqventiam vero *Mel Atticum*, μέλι τῆς Ἀττικῆς dictus. Euſebio per ſeptennium notus. id.
Meletiani. 472.
Melito 141. 215. Sardianus Epiſcopus. Ejus Scripta. 146. ſeq. ex libro de Paſcha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147. 148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Oneſimum. 148. ſeq. CHriſtum DEum & hominem confitetur. 196.
Melito Evnuchus. 191.
Menander hæreticus. 98. 119. μενανδριανισαὶ 142.
Mercuria martyrium paſſa. 239.
Meruzanes, Epiſcopus Armeniorum. 247.
Metras Martyr. 237.
Metrodonus Marcionis ſectæ presbyter, Martyr. 135.

Mil-

Miltiades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.
Miltiadis Montanistarum adversarii liber qvod non deceat Prophetam in ecstasi loqvi. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Divinitatis CHristi 196.
Ad Miltiadem Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M. Epistola. 391.
Moderatus Pythagoricus. 220.
Modestus, scriptor. 141. contra Marcionem. 146.
Montanus hæreticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqveo gulam sibi fregit. 181.
Montanistæ plures se jactabant habere Martyres. 182.
Mopsus à Cilicibus cultus. 645.
Moses presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.
Musæus scriptor Judæus, post Philonem ac Josephum laudatus. 287.
Musanus scriptor. 141. contra Encratitas. 149.
Mysteria gentium. 621.
Narcissus Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.
Narcissus ad qvem Constantini M. Epistola. 519.
Natalis Confessor, Theodotianorum Episcopus. 196. seq.
Nemesion Ægyptius, Martyr. 240.
Neon Episcopus Larandensis. 222.
Nepos Episcopus Ægyptius Chiliasmi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 270. ejus ἔλεγχος Ἀλληγοριστῶν. 271. Psalmi. ibid.
Nicæna Synodus 486. seq.
Nicetes, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.
Nicolaitæ 101. Nicolai dictum: ὅτι παραχρᾶσθαι τῇ σαρκὶ δεῖ. ibid.
Nicomachus Iconii Episcopus. 278. 279.
Nicomachus Pythagoreus. 220.
Nilus Ægyptius Episcopus & Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
Novatus (rectius Novatianus) Ecclesiæ Rom. presbyter. 241. seq. Novati σχίσμα. 248. νεωτεροποιΐα, 251.
Numenius Philosophus. 220.
Obandes ab Arabibus cultus. 645.
Olympiadum scriptores. 46.
Onesimus Ephesiorum Episcopus. 107.
Onesimus ad qvem excerpta s. Eclogas S. Scripturæ scripsit Melito. 148.

Oraculum de Domino terrarum ex Judæorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis redditum de ipsorum Hierosolymis commoratione 75. 186.

Oracula Jovis Philii. 349. qvibus deceptus Maximinus. 363.

Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Episc. dicta. 371-388. de ædificatis & restauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. seq. 208. seq. 216. seq. 218. seq. 234. seq vendit λόγων ἀρχαίων συγγράμματα. 205. Philosophos veteres illustravit 219. presbyter 209-224. ejus auditores 263.

Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epistola ad Leonidem patrem, qva eum ad Martyrium sustinendum hortatur puer, 202. ex alia Epistola. 221. Epistola ad Philippum Imp. & Severam Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Ejusdem Tom. III. expositionum in Genesin 71. Tom. IX. 225.

Expositio primi Psalmi 225. 226. Homilia in Psalm. LXXXII. 233.

Tom. I. Expositionum in Matthæum. 226.

Tom. V. Expositionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.

Homiliæ in Epistolam ad Hebræos. 227.

Libri de principiis. 225. de resurrectione libri duo. 225. στρωματεῖς decem. 225. liber de martyrio ad Ambrosium & Protoctetum. 228. Epistolæ variæ 235. 229. ultra centum 233. ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Psycho-pannychitas. 233. ad Fabianum Episc. Rom. & alios Episcopos de recta fidei suæ ratione. 233. pleniorem Indicem scriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad Origenem scripsit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius Ægyptius 254. Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Palma Episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus Cæsareensis presbyter. 288. seq. Martyr sub Maximino ibid.

ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Euſebio Apologeticum Origenis compoſuit. 232.

Pantænus ex Stoico Philoſopho præfectus Scholæ Chriſtianæ Alexanxandrinæ 175. 208. 214. 216. 221.

Papias Hierapolitanus Epiſcopus. 53. 106. Ejus qvinqve libri λογίων κυριακῶν ἐξηγήσεως. 110. Ex procœmio librorum ipſius 111. alter locus è libris Papiæ 112. σφόδρα σμικρὸς τὸν νοῦν. ibid.

Papyrius. 191.

Papulus Martyr. 136.

Patermuthius Martyr ſub Maximino. 343.

Patricius Vicarius Præfectorum. 393.

Paulinus Laicus concionatur Iconii. 222.

Paulinus cui librum X. Hiſtoriæ dedicat Euſebius. 369. Tyriorum Epiſcopus 371. Idem innuitur 376. c. d. 385.

Paulus Antiochenus, vir diſertus ſed hæreticus qvi Alexandriæ docuit Origenis tempore. 203.

Pauli Apoſtoli Actus Apocryphi 72. 97. Epiſtolæ. 226. rejectæ ab Ebionitis 99. Helceſaitis 234. Epiſtola ad Hebræos 72. 110. 194. 215. ſeq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur à Dionyſio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265. qvanqvam in latino inverſus ordo conſpicitur.

Paulus Jannitenſis, Martyr ſub Maximino. 336.

Paulus Samoſatenus 195. 284. Epiſcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. ſq. & depoſitus. 282. Ducenarius qvam Epiſcopus vocari maluit. 280. Ἐπιστολὰς ἀναγινώσκων καὶ ὑπαγορεύων ἅμα βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος. ibid. Ejus Pſalmi. 281.

Alius Paulus qvi Samoſatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.

Servilius Paulus Aſiæ ProCOS. 147.

Alius Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. ſeq. ubi piæ ejus ante mortem preces.

Pauſis Ægyptius Martyr (A. C 304.) 321.

Peleus Ægyptius Epiſcopus, Martyr ſub Diocletiano. 308. 343.

Perennis Judex. 189.

Petri Apoſtoli Epiſtola ſecunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

Evangelium 72.97.213. Prædicatio 72. Revelatio ſive Apocalypſis 72.97.215. Uxor paſſa martyrium. 102.
Petri & Pauli Martyrium. 71. ſepulchrum Romæ 67. ſeq.
Petri & Apionis διάλογοι Clementi Rom. ſuppoſiti 110.
Petrus Alexandrinus Epiſcopus 289. & Martyr 290. 308. 351.
Petrus Aſceta, Ἀψέλαμος dictus. ex vico Anea in agro Elevtheropolitano, Martyr ſub Maximino. 335.
Petrus Imp. Diocletiani cubicularius, Martyr. 297.
Alius Petrus 236. 260. 261.
Phariſæi. 143.
Phileas Epiſcopus Thmuitanus, Martyr ſub Diocletiano. 301. 308. in Philoſophia & externis literis doctiſſimus. 302. Epiſtola ad fratres Thmuitas 302 - 304.
Philemon qvem συμπρεσβύτερον vocat Dionyſius Alex. 252. presbyter Romanus. 253.
Philetus Epiſcopus Antiochenus. 223. 224.
Philippi Apoſtoli filiarumqve ejus ſepulchrum. 102. 103. de ejus filiabus. 109. 112. 183. 191. ubi & de Philippo, defuncto Hierapoli.
Philippus Aſiarcha 132.
Philippus 141. Gortynenſis in Creta Epiſcopus. 144. Ejus contra Marcionem. 146.
Philippus Epiſcopus Hieroſolymitanus. 117.
De Philippo Imperatore κατέχει λόγος, qvod Chriſtianus fieri cupiens ab Epiſcopo juſſus fuit prius pœnitentiam agere, idqve fecit. 232.
Philo Judæus. 43. 215. 287. Petro Apoſtolo familiaris 53. Ejus ſcripta. 58. τὰ κατὰ Γαΐον Ἰουδαίοις συμβάντα libris qvinqve. 43. Legatio ad Cajum Imp. 44. ſeq. Liber de Virtutibus 45. de Vita contemplativa. 54 - 57.
Philoromus Procurator Alexandrinus, Martyr ſub Diocletiano. 301.
Picentius (Πευκέτιος) ter ſub Maximino Conſul, & perſecutor Chriſtianorum. Ejus ſupplicium 366.
Pierius presbyter Alexandrinus. 289. Concionibus Eccleſiaſticis laudatiſſimus. id.
Pilatus 27. 40. 46. Ejus acta ſupra, Acta.
Pinytus Gnoſſiorum in Creta Epiſcopus. 141. Ejus Epiſtola ad Dionyſium Corinthium. 144.

Pio-

Pionius Martyr. 135. seq.
Pius Episcopus Romanus. 125. 171. 193.
Plato 220. σωφρονέστατ@. 590. 577.
Plinii ad Trajanum Epistola de Christianis. 105.
Plutarchus Martyr, auditor Origenis. 204. 206.
Poëtarum fabulæ 578.
Polybius Trallianorum Episcopus. 107.
Polycarpus 100. 127. seq. 188. Episcopus Smyrnæus 106. 107. 134. 191. cum Johanne Apostolo familiariter versatus. 193. cum Aniceto Romæ Episcopo. ibid. Ejus Epistola ad Philippenses. 108. 128. plures Epistolæ. 188. Martyrium 128 - 135. Preces. 133.
Polycrates Ephesiorum Episcopus 190. Epistola ejus ad Victorem Episcopum Romæ. 102. 191.
Pontianus Episcopus Romanus. 224. 229.
Ponticus Martyr, frater Blandinæ, 164.
Porphyrius Pamphili famulus, Martyr, sub Maximino. 339. 340.
Porphyrii Philosophi in Sicilia celebris, libri tres adversus Christianos. 219. seq.
Potamiæna martyrio clara. 207. seq.
Pothinus Lugdunensis Episc. & Martyr. 159. seq. 170.
Potitus Marcionita, 177.
Primus Alexandriæ Episcopus. 115. 117. alius Corinthiorum, 142.
Prisca 184.
Priscilla Montani Prophetis. 178. 180, 187.
Priscus Justini Martyris Pater. 126.
Priscus Martyr sub Valeriano. 261.
Probus Martyr sub Maximino. 335.
Procopius Cæsareensis Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 318.
Proculus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Prophetæ & Sacerdotes simulacri Maximini. 367.
Protoctetus Presbyter Cæsareensis, cui librum de Martyrio dicavit Origenes. 228.
Protogenes qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Proverbium οἷ@ ὁ λόγ@, τοῖ@ ὁ τρόπ@. 205. ὐδὲ μέχρις ὄνυχ@. 311.

Pſalmi Therapevtarum Philonis. 55. 57. ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ ἀδελφῶν 196. 271. 281. 349. 371. Pſalmi Pauli Samoſateni. 281.
Ptolemæus Martyr. 138. alius ſub Decio. 240.
Ptolemæus Lagi. 173. 174.
Publius Epiſcopus Athenienſis & Martyr. 143.
Pythagoras Moſen imitatus. 590. Pythagoreorum ſilentium qvinqvenne imitatus Baſilides. 120.
Pythii Apollinis oracula. 467. 468. 627. Vide ſupra Oracula.
Qvadratus. 109. Publii in Epiſcopatu Athenienſi ſucceſſor, 143. Propheta. 183. Ejus Apologeticon pro Chriſtianis, ad Imp. Hadrianum. 116.
Luſius Qvietus, Vide ſupra, Luſius.
Qvinta martyrium paſſa. 237.
Qvintus Phryx, temere ſe offerens Martyrio cui ſuſtinendo erat impar, 129.
Qvirinius (Κυρήνιος) Præſes Syriæ. 18.
Reticius in Gallia Epiſc. 391. 392. a
Rhodonis liber ad Calliſtonem, Marcioni oppoſitus. 177. Commentarii in Hexaëmeron 178. ad Tatiani Præceptoris ſui qvæſtiones reſpondere voluit ibid. varios libros ſcripſit, 177.
Romanus Cæſareenſis Diaconus & exorciſta, Martyr Antiochiæ (A. C. 303.) ſub Diocletiano 320. De hoc etiam Euſebius lib. 2. de reſurrectione, T. 1. Opp. Sirmodi p. 66. ſeq.
Romulus Subdiaconus Dioſpolitanus Martyr (A. C. 304.) 321.
Ἡ κατὰ Ῥωσσὸν παροικία. 213. Eccleſia in Rhoſſo Syriæ opido.
Rufus Martyr. 108.
Οἱ κατὰ Σαβέλλιον αἱρετικοί. 252. Dionyſii Alex. contra Sabellium Epiſtolæ. 277.
Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio ſub Maximino, 347. 348. ejus Epiſtola. 347.
Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. ſeq. Sacri libri in foro exuſti. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
Sadducæi. 143.
Sagaris Epiſcopus. 191. Martyr, 147.
Salomonis Proverbia, σοφία πανάρετος. 143. 149.
Salomonis Sapientia. 173. 194. 214.
Samaritæ, 143.
San-

Sanctus, Σάγκτος, Diaconus Viennensis & Martyr. 157. seq. 161.
Barbari Saraceni. 241.
Saturnilus Antiochenus, hæreticus. 119. 150. Saturniliani. 142.
Sejanus Judæos acerbe persecutus. 44.
Seleucus Martyr sub Maximino. 339. seq.
Senatus Rom. decretum de Deo non nisi qvem ipse probasset recipiendo. 41.
Seneca Episcopus Hierosolymitanus. 117.
Septuaginta interpretes. 173. seq. 217. aliæ Græcæ librorum V. T. versiones. ibid.
Serapio Episcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epistola ad Caricum & Ponticum, contra Cataphrygas. 186. seq. liber de Evangelio Petri & alia scripta. 213. Alius Serapio Martyr. 237.
Serapion lapsus. 246.
Serenii Graniani, Asiæ ProCos. litteræ ad Hadrianum de Christianis non temere occidendis. 122. 123.
Serenus Origenis discipulus, Martyr. 206. Alter eodem nomine. ibid.
Servilius Paulus, Asiæ ProCos. 147.
Severus hæreticus. 150. Severiani. 150.
Sexti liber de resurrectione. 195.
Sibylla Erythraea. 591. seq. 597. Ejus Acrostichis. 592.
Sidonius Confessor sub Decio. 242.
Simeon Cleopæ filius, Episcopus Hierosol. 142. 87. 91. 106. 117. ejus Martyrium. 103. seq.
Simon Magus. 39. seq. 50. (ubi inscriptio statuæ, Simoni Deo Sancto) seq. Ejus discipulus Menander. 98. 119. Magicæ illius præstigiæ. 120.
Simoniani. 51. 142.
Jesu Siracidæ liber. 214.
Socrates Philosophus. 576.
Socrates Episcopus Laodicenus. 284.
Sotas Anchialensis Episc. dæmonium Priscillæ ejicere voluit. 187.
Soter Episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus Epistola ad Corinthios. 145.
Stephanus Protomartyr. 38.
Stephanus Episcopus Laodicenus. 288.

Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.
Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.
Sylvanus Gazæ Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.
Symmachi Ebionæi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus Commentarii. 218.
Syneros Marcionita. 177.
Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.
Synodus contra Arabes Psychopannychitas. 233. Contra Beryllum 231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. ibid. Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebaptizandis. 254. In caussa Cæliciani. 391. Synodus Antiochena qva firmare qvidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278. Synodus Nicæna. 486. seq.
Ἐκ τοῦ καθ' Ἑβραίους εὐαγγελίου καὶ τοῦ Συριακοῦ nonnulla profert Hegesippus. 143.
Tatianus Encratitarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes. 137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τεσσάρων. 150. Qvæstionum liber qvas resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor Divinitatis CHristi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus verbis reddere aggressus. 151. πολύ τι πλῆθος συγγραμμάτων, *magnam multitudinem scriptorum* reliqvit. ibid.
Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.
Telesphorus ad qvem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.
Thebutis hæreticus. 142.
Thecla junior, martyrium passa sub Maximino. 321. 327.
Thelymidres Episcopus Laodicenus. 247. 251.
Themison 182. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.
Theoctistus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.
Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.
Theodorus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Theodorus Laicus, Synnadæ in Phrygia concionatur. 222.
Theodosia Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328.

Theodotio Ephesius. 173.217.
Theodotus Episcopus Laodicenus, 288. Medicæ artis peritissimus. ibid.
Theodotus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta habitus. 168. 181.
Theodotus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas sacras corrupit. 197.
Theodotus argentarius, coriarii discipulus. 169.
Theodulus Martyr sub Maximino. 340.
Theonas Episcopus Alexandrinus. 289.
Theophili Antiocheni 141. ad Avtolycum, & alia scripta. 145. sq.
Theophilus Episcopus qvi in Concilio Antiocheno Paulum Samosatenum condemnavit. 279.
Theophilus Cæsareæ in Palæstinæ Episcopus. 190. 194.
Theophilus miles, Martyr sub Decio. 240.
Theophrastus Philosophus. 197.
Theotecnus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 263. 278. 279. 288.
Theotecnus Curator Antiochiæ. 349. Præses Provinciæ sub Maximino. 367. Ejus supplicium. ibid.
Therapevtæ Philonis. 54. 55. seq.
Thomas Apostolus. 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.
Thrasea Martyr. 186. Eumeniæ Episcopus. 191
Timæus Episcopus Antiochenus. 284.
Timolaus Ponticus, Martyr. 321.
Timotheus Martyr, Gazæ sub Diocletiano. 321.
Timotheus Pauli Apost. discipulus, Episcopus Ephesinus. 73.
Timotheus. 235. Dionysii Alexandrini Episcopi filius, 277. cui libros περὶ φύσεως Pater inscripsit. ibid.
Titus Cretæ Episcopus. 73.
Tobias Episcopus Hierosolymorum. 117.
Τραγικῆς ἀκοῆς μεῖζον. 334.
Marcius Turbo, vide Marcius.
Tyrannio, Tyri Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 307. 308.
Tyrannus Episcopus Antiochenus. 284.
Valens Episcopus Hierosolymitanus. 176.
Valens Diaconus Hierosol. Martyr sub Maximino. 336.
Valentina Cæsareensis, sub Maximino passa martyrium. 331.

Valentinus hæreticus, Romæ. 124, 150. 187. Valentiniani. 142.
Valentini sectator per aliqvod temporis Bardesanes. 151.
Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
Vates & Poëta qvidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo. Pearsonium Annalibus Cyprianicis. pag. 11. & Henr. Dodvvellum diss. XI. Cyprianica Sect. 56.
Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
Victor Episcopus Romanus. 190. 191. 195. literæ de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemone sensit. 196.
Virgilius ἐξοχώτατ[ος] τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ποιητῶν. 593. Ex Ecloga ejus qvarta versus qvidem Græcis versibus translati. 593-597.
Ulpianus Tyrius, Martyr. 325.
Urbanus Confessor, sub Decio. 242.
Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum. 330.
Asterius Urbanus, scriptor. 182.
Urbicius Judex. 138. 139.
Ursus, Rationalis Africæ. 393.
Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. Ζάμβδας.
Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
Zamolxis à Getis cultus. 645.
Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
Zeno Martyr, sub Decio. 240.
Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
Zosimus Martyr. 108.
Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
Zoticus Episcopus Comanensis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μαρτυρησάντων. *De martyribus Palæstinæ* in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310 passis

a) liber

a) liber, in editione Græca *Rob. Stephani* & Græcolatina *H. Valesii* cum ejus versione libro octavo Historiæ Ecclesiasticæ subjicitur: à Rufino & Musculo prætermissus, à *Christophorsono* pro parte libri octavi editus, & à *Suffrido Petri* scholiis illustratus. Hunc latine ex Valesii versione cum notis suis *Theodoricus Ruinartus* inseruit Actis Martyrum * selectis, pag. 330 - 352. Paris. 1689. 4. A *Vincentio Marinerio* translatus, fuit apud Jo. Bollandum, ut ipse testatur præf. ad T. 1. Act. Sanctorum Januarii pag. 45. b. Librum illum tanqvam ab opere Hist. Eccles. diversum promittit Eusebius VIII. 13. pag. 308. οἷς γε μὴν αὐτὸς παρεγενόμην, τούτους καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς γνωρίμους δι' ἑτέρας ποιήσομαι γραφῆς.

6. Liber *contra Hieroclem* Bithyniæ ex Vicario Præsidem & postea Alexandriæ b) ἔπαρχον, πρὸς τὰ ὑπὸ Φιλοστράτου εἰς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα διὰ τὴν Ἱεροκλεῖ παραληφθεῖσαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Χριστοῦ σύγκρισιν. Auctor & consiliarius Diocletiano ad faciendam persecutionem fuit ille Hierocles teste Lactantio c. 16 de mortibus persecutorum, & *libros duos ad Christianos* scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. Institutt. divinar. (λόγους φιλαληθεῖς πρὸς τοὺς χριστιανοὺς inscripsisse colligas ex eodem atq; Eusebio,) qvibus inter alia ostendere voluit Apollonium vel paria cum CHRISTO vel etiam majora fecisse. Primus Eusebii librum, qvem Photius Cod. 39. ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως Ἱεροκλέους λόγους vocat, *Græce* edidit Aldus cum Philostrati Apollonio Venet. 1502. fol. & 1535. 8. *latine* vertit *Zenobius Acciajolus* Florentinus Ord. Prædicatorum, præmissa ad Laurentium Medicem Epistola, Colon. 1532. 8. cum Philostrato de vita Apollonii, atqve sæpius inter Eusebii opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica demonstratione. Pessime à Florentino interprete versum esse hunc librum, notavit Pearsonius præf. ad Hieroclem. *Græce & latine* cum Acciajoli versione, & variis lect. è Codice Regis Galliæ à *Federico Mo-*

a) Vide Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 118. & D. Christianum Kortholtum de persecutionibus Vet. Ecclesiæ pag. 468. Δεκαετῆ χρόνον durasse illam persecutionem notat Eusebius VIII. 15. Hist. cum post octavum annum aliqvantisper remisisset. id. 16.

* Acta illa Martyrum selecta viderunt etiam lucem Gallice, Droueto & Malpertuio interpretibus, Paris. 1708. 8.

b) Vales. pag. 177. ad Euseb. Epiphan. LXVIII. 1. De Hierocle juniore cujus commentarius in aurea carmina exstat, aliisqve ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de Philostrati opere lib. 4. cap. 24. §. 2.

rello adſcriptis prodiit inter Philoſtrati Opera p. 433. Pariſ. 1608. fol. Deinde cum caſtigationibus ex eodem Regio Codice ab *Luca Holſtenio* adnotatis, qvi etiam verſionem locis qvibusdam interpolavit: ad calcem librorum Euſebii de demonſtratione (non, ut clariſſ. Caveus memoriæ lapſu ſcripſit, cum libris de præparatione) Evangelica, Pariſ. 1628. fol. Lipſ. 1688. fol. Deniqve cum nova verſione notisqve Rev. D. *Godfridi Olearii*, qvi etiam librum in capita diſtinxit, & collatis Philoſtrati locis paſſim emendavit, Lipſ. 1709. fol. in luculenta illa Operum Philoſtrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Couſinus Pariſ. 1684. 4. *diſcours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane* &c.

7. Κατὰ Μαρκέλλου, *Libri duo contra Marcellum* Ancyræ Epiſcopum, ejusqve σύγγραμμα c) prolixum decies mille prope verſuum, qvo Sabellianiſmum incautus propugnaverat, Filiumqve & Patrem docuerat ὀνόμασι μὲν διαφόροις Πατέρα καὶ υἱὸν χρηματίζοντας, οὐσίᾳ δὲ καὶ ὑποστάσει ἓν ὄντας, oppugnaveratqve Aſterium maxime Cappadocem, tum Euſebium τὸν μέγαν, (Nicomedienſem) Paulinum Tyri ac deinde Antiochiæ Epiſcopum, Origenem, Narciſſum Neroniadis Epiſcopum & alterum Euſebium Cæſareæ Paleſtinæ. Damnavit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Aſia, Phrygia, Bithynia, Thracia & ulterioribus regionibus congregata CPoli A. C. 336. & Euſebio ut illum confutaret in mandatis dedit, ut ipſe narrat extremo libri poſterioris. Hos libros anteqvam ederentur lectos Turriano, primus è MS. Codice recenſuit & latina verſione ac notis illuſtravit *Rich. Montacutius*, editos ad calcem librorum de demonſtratione Evangel. Pariſ. 1628. fol. Lipſ. 1688. fol. MStum Codicem habuit V. C. Thomas Galeus.

8. Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας, τῶν πρὸς Μάρκελλον ἐλέγχων βιβλία γ. *De Eccleſiaſtica Theologia* adverſus eundem Marcellum

c) De hoc Marcelli libro qvo Aſterium Sophiſtam & Arianos impugnans in alterum extremum prolapſus & cum Sabellio vel Paulo Samoſateno facere viſus eſt, confer Socratem lib. 1. cap. 36. Sozomenum II. 33. Tripartitam III. 9. & Nicephorum VIII. 53. Hiſt. Marcellus in Synodo CPol. depoſitus poſtea in Sardicenſi A. C. 347. Epiſcopatum recuperavit, profeſſus ſe non ita ſentire ut ab Euſebio accuſatus fuerat. Socrates lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 20. & ex eo Nicephorus ajunt Marcellum ab Euſebio confutatum *libris tribus*. Idem numerus occurrit in tripartita. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de Eccleſiaſtica Theologia eidem Marcello oppoſitos, è qvibus nonnulla profert lib. 2. cap. 21. Marcelli hujus diſcipulus fuit Photinus

lum,confutationum *libri III.* inſcripti Flaccillo, Antiochiæ ad Daphnem Epiſcopo, & ab eodem Montacutio cum ſuperioribus duobus libris latina verſione ac notis illuſtrati, & ad calcem Demonſtrationis editi. Hos qvinqve libros adverſus Marcellum Labbeus putat innui ab Hieronymo in Catalogo cap. 81. & Svida, qvando inter Euſebii ſcripta memorat libros qvinqve περὶ Θεοφανείας. Videtur enim hoc idem illi eſſe qvod Θεολογίας. Sed id tanqvam incertum omitto, cum Hebed JEſu qvoqve in Catalogo librorum Chaldaicorum memoret Euſebii librum *de ortu divino.* Libros tres Eccleſiaſticæ Theologiæ MSS. habuit Galeus, adſcriptis etiam ex alio Codice emendationibus.

9. *Epiſtola de Fide Nicæna ad Cæſareenſes* qvam ſervarunt Gelaſius Cyzicenus in Actis Corcilii Nicæni II. 35. ſeq. 50. Epiſtolam Encyclicam appellans, & Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. ſeq. atqve Theodoritus lib. I. hiſt. cap. 12. unde repetunt Tripartita lib. 2. cap. 11. & Nicephorus VIII. 22. Hoc eſt ἀπολογητικὸν eidem Gelaſio memoratum. lib 2. cap. 1. qvod ad Epiſcoporum Orthodoxorum κοινὸν miſſum affirmat. Ex hac Epiſtola nonnihil producit S. Athanaſius Epiſt. ad Africanos Epiſcopos T. I. pag. 937. & ad calcem Epiſt. de Synodi Nicænæ decretis MStum occurrere in Bibl Vindobonenſi notat Lambecius III. p. 86. Verba qvæ Theodoritus pag. 40. aliiqve habent, & Socrates pag. 27. atqve Tripartita omittit, illa Caveus in Apologia adverſus Jo. Clericum pag. 89. contendit cum Euſebii Doctrina de æterna Filii hypoſtaſiè diametro pugnare, adeoqve non eſſe Euſebii, ſed Ariani cujusdam fraude inſerta, qvod etiam affirmaverat in diſſ. pro Euſebio pag. 47. edit. Genev.

10. Περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, *de locis Hebraicis*, de qvo libro non repetam qvæ dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. & cap. 35. §. 1. tantum addam in Catalogo MSS. Iſaaci Voſſii num. 10. memorari Euſebium de locis ſacris cum expoſitione Hieronymi, & prolixis Petri Bertii commentariis hactenus ineditis. Inſcripſit hunc libellum Euſebius *Paulino*, Tyri Epiſcopo qvem ἱερὸν Θεοῦ ἄνθρωπον vocat, eidem nempe cui decimum hiſtoriæ Eccleſiaſticæ librum conſecravit. Cæterum & *Hieronymus*, cujus adhuc exſtat latina interpretatio, ſæpius etiam in Operibus ejus edita, meminit alterius verſionis ſed imperitæ & parum latinæ, qvam ante

M 3 ipſum

ipſum neſcio qvis componere auſusfuerat. MS. habuit Euſebii libellum & Hieronymi verſionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 247. in ædibus Jacobæis n. 850. Euſebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo. Pearſonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfreriano meliorem. Præmiſerat Euſebius huic libello *topographiam terræ Judææ & diſtinctas tribuum ſortes, ipſius quoque Hieruſalem, templique in ea cum breviſſima expoſitione picturam*, ut ex Hieronymi præfatione conſtat, ſed illa jampridem interciderunt. Neſcio topographiamne illam intelligat Hebed Jeſu, qvando in Catalogo librorum Haldaicorum pag. 18. memorat Euſebii librum *de figura Mundi*.

11. Commentarios eruditiſſimos in Pſalmos 150. ſcripſiſſe Euſebium noſtrum teſtatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Svidas. Illos *latine* interpretatus fuit *Euſebius Vercellenſis* ut idem Hieron. auctor eſt Epiſtola 89. ad Auguſtin. & cap. 96. Catalogi, atqve contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc eſt qvæ Arianam * hæreſin ſapere videbantur ab interprete prætermiſſa. Allegatur Euſebius in Pſalmos à Gelaſio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Pſalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Pſalmos. Primus Euſebii ὑπομνήματα ſive *Commentaria in Pſalmos* CXVIIII. ex tribus Codicibus Perroniano, Segvieriano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atqve editis in Pſalmos eruit & cum latina verſione ſua atqve erudita præliminari diſſertatione edidit *Bernardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo I. Pariſ. 1607. fol. Latina verſio Euſebii Vercellenſis, & Græca ipſa in Pſalmos poſteriores 31. interciderunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum Aqvilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam *Origenes* in Pſal. 119. pag. 723. & in Pſal. 4. *Aſterius* pag. 28. Euſebii περιοχαὶ ſive ὑποθέσεις *argumenta brevia in Pſalmos* ex codice vetuſto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinenſ. pag. 137. ſeq. Fragmentum in Pſalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Mediceæ video memorari Euſebium in Pſalmos. Præfatiunculas duas, alteram περὶ τῆς διαψάλματος, alteram ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ψαλμῶν memorat Lambecius III.

* Tale eſt, qvod in verba Pſalmi CX. 1. *Dixit Dominus Domino meo*, affertur in Synodi ſeptimæ ſive Nicænæ Act. 6. ſect. 5. T. 3. Binii pag. 662. qvod in Montfauconi editione haud legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos ſcriptos ab Euſebio circa A. C. 337. notat Montfauconus in Epiſtola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis *in Canticum Canticorum*, fragmenta Græce edidit *Jo. Meurſius*, cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει & Mich. Pſelli ἑρμηνείᾳ verſibus ſcripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum qvidem illum Commentarium ſub Euſebii nomine, ex Codice Bibl. Palatinæ editum Euſebii non eſſe, perſpicuum eſt, in qvo occurrunt fragmenta *Athanaſii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nyſſeni* pag. 11. 14. *Philonis Carpathii* pag. 13. ſeq. 32. 34. 39. 44. 52. ſeq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. Περὶ τῆς τοῦ βιβλίου τῶν προφητῶν ὀνομασίας, *De vitis Prophetarum*, Euſebii ἀποσπασμάτιον ex antiqviſſimo codice Rupefucaldino (qvem hodie ſervat Bibliotheca Collegii Jeſuitar. Pariſ.) Græce edidit, latinamqve verſionem addidit *Jo. Curterius*, ante Procopii Gazæi Commentarios in Eſaiam. Pariſ. 1580. fol.

14. *Commentarios in Eſaiam* libris decem ſcripſiſſe Euſebium Hieronymus teſtatur cap. 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum qvod libri qvindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Eſaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regiis reſtituit, Græceqve cum verſione & præfatione ſua primus edidit ſupra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Pariſ. 1706. fol. Ex hoc Euſebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus (qvi etiam ubi Euſebius ab Hebræo doctore aliqvid edidiciſſe ſe ſcripſit, idem veluti de ſe teſtatur) Procopius Gazæus & Catenarum Græcarum in Eſaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter aliiqve. Fallitur enim Lambecius qvi III. pag. 41. Catenam MS. in Eſaiam memorans, ubi Euſebius laudatur, ait ſine dubio intelligi ejus libros Eclogarum Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Euſebii commentariis freqventer laudantur fragmenta veterum interpretum Aqvilæ, Symmachi ac Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraqve Prophetæ capita non tam Euſebii commentarios integros, qvam prolixiora ex illis excerpta tantum ſervata eſſe. Diſtinctio etiam in libros & commentarios in caput totum 61. periit. Neqve ab Euſebio videtur eſſe clauſula: ἧς καὶ ἡμεῖς ἀξιωθείημεν εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Cæterum monendus eſt lector Commentarios in

Eſaiam

Esaiam, qvi feruntur sub nomine Basilii Cæsareensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qvi hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniæ *Evangeliorum* cum præmissa *ad Carpianum Epistola.* De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. III. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qvi & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus qvibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atqve inde vulgata est in Orthodoxisgraphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marcianæo in divina qvam vocat Bibliotheca prætermissam miror, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmisit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in qvatuor Evangelia: *Canones quoque, quos Eusebius Cæsareensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressimus.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origg. ait Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, qvos postea secutus sit Eusebius Cæsareensis. Verum Canones illos neutiqvam excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniæ Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, eiqve deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturqve aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc ut aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed qvid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevis admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in qvibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermissa, hic infra ponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musei Italici pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Institutt. divinar. Et freqvens illorum usus fuit in Ecclesiis Orientis pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viri docti. Ευσε-

* In Codice Vindobonensi hoc adjectum legitur scholion: Κανόνες δὲ προσηγορεύθησαν διὰ τὸ εὐθὲς αὐτῶν καὶ ἀκριβές. ὥσπερ γὰρ ἰθυτενέσι τισὶ γραμμαῖς ταῖς ἰδίαις εὐθύνησι χρώμενοι οὐκ ἐῶσι τὸν νοῦν περιπλανᾶσθαι τοῦ ἀκροατοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἄγουσιν αὐτὸν τῶν ἐνεχθεισῶν φωνῶν τοῖς Εὐαγγελισταῖς.

Εὐσέβιος Καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς, πολλὴν ὡς εἰκὸς φιλοπονίαν καὶ σπουδὴν εἰσαγηοχὼς, τὸ διὰ τεσσάρων ἡμῖν καταλέλοιπεν εὐαγγέλιον, τῷ κατὰ Ματθαῖον τὰς ὁμοφώνους τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν περικοπὰς παραθεὶς, ὡς ἐξ ἀνάγκης συμβῆναι τὸν τῆς ἀκολουθίας εἱρμὸν τῶν τριῶν διαφθαρῆναι, ὅσον ἐπὶ τῷ ὕφει τῆς ἀναγνώσεως. ἵνα δὲ σωζομένου καὶ τοῦ τῶν λοιπῶν δι' ὅλου σώματός τε καὶ εἱρμοῦ, εἰδέναι ἔχοις τοὺς οἰκείους ἑκάστου εὐαγγελιστοῦ τόπους, ἐν οἷς κατὰ τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν φιλαλήθως εἰπεῖν, ἐκ τοῦ πονήματος τοῦ προειρημένου ἀνδρὸς εἰληφὼς ἀφορμὰς, καθ' ἑτέραν μέθοδον κανόνας δέκα τὸν ἀριθμὸν διεχάραξά σοι τοὺς ὑποτεταγμένους· ὧν ὁ μὲν πρῶτος περιέχει ἀριθμοὺς ἐν οἷς τὰ παραπλήσια εἰρήκασιν οἱ τέσσαρες, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ιωάννης. Ο δεύτερος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς. Ο τρίτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ιωάννης. Ο τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Μάρκος, Ιωάννης. Ο πέμπτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς. Ο ἕκτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Μάρκος. Ο ἕβδομος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Ιωάννης. Ο ὄγδοος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Μάρκος, Λουκᾶς. Ο ἔννατος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Ιωάννης. Ο δέκατος, ἐν ᾧ περὶ τινων ἕκαστος αὐτῶν ἰδίως ἀνέγραψεν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ τῶν ὑπο-

Eusebius Carpiano Fr. in Domino S.

AMMONIUS qvidam Alexandrinus, magno studio atqve industria unum nobis pro qvatuor Evangeliis dereliqvit. Namqve trium Evangeliorum sensus exceptos, omnes similes contextus Matthæi Evangelio qvasi ad unum congestos, annexuit: ita ut eorundem qvantum ad tenorem pertinet lectionis, seqvens jam stylus interruptus esse videatur. Verum ut salvo corpore, sive textu cæterorum hic Evangeliorum propria & familiaria loca, in qvibus eadem similiterqve dixerunt, scire possis, ac verè disserere, accepta occasione ex prædicti viri studio, alia ratione decem numerorum tibi titulos designavi. Qvorum primus, qvatuor in se continet numeros, in qvibus similia ab universis dicta sunt, Matthæo, Marco, Luca, Joanne. Secundus, in qvibus tres, Matthæus, Marcus, Lucas. Tertius, in qvibus tres, Matthæus, Lucas, Joannes. Qvartus in qvibus tres, Matthæus, Marcus, Lucas. Qvintus in qvibus duo, Matthæus Lucas. Sextus in qvibus duo, Matthæus Marcus. Septimus, in qvibus duo, Matthæus, Joannes. Octavus in qvibus duo, Marcus, Lucas. Nonus, in qvibus duo, Lucas, Joannes. Decimus, in qvibus singuli de qvibus-

ὑποτεταγμένων κανόνων ὑπόθεσις. ἡ δὲ σαφὴς αὐτῶν διήγησις, ἐστὶν ἥδε. ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων ἀριθμός τις πρόκειται κατὰ μέρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου, εἶτα δευτέρου, καὶ τρίτου, καὶ καθεξῆς προϊὼν δι' ὅλου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βιβλίου. καθ' ἕκαστον δὲ ἀριθμὸν ὑποσημείωσις διὰ κινναβάρεως πρόκειται, δηλοῦσα ἐν ποίῳ τῶν δέκα κανόνων κείμενος ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷον εἰ μὲν α, δῆλον ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ δευτέρῳ. καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῶν δέκα. εἰ οὖν ἀναπτύξας ἕν τι τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων ὁποιονδήποτε, βουληθείης ἐπιστῆναί τινι ᾧ βούλει κεφαλαίῳ, καὶ γνῶναι τίνες τὰ παραπλήσια εἰρήκασι, καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἑκάστῳ τόπους εὑρεῖν ἐν οἷς κατὰ τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν, ἧς ἐπέχεις περικοπῆς ἀναλαβὼν τὸν προκείμενον ἀριθμὸν, ἐπιζητήσας τε αὐτὸν ἔνδον ἐν τῷ κανόνι ὃν ἡ διὰ τῆς κινναβάρεως ὑποσημείωσις ὑποβέβληκεν, εἴσῃ μὲν εὐθὺς ἐκ τῶν ἐπὶ μετώπου τοῦ κανόνος προγραφῶν, ὁπόσοι καὶ τίνες τὰ παραπλήσια εἰρήκασιν. ἐπιστήσας δὲ καὶ τοῖς τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι ᾧ ἐπέχεις ἀριθμῷ παρακειμένοις, ἐπιζητήσας τε αὐτοὺς ἔνδον ἐν τοῖς οἰκείοις ἑκάστου εὐαγγελίου τόποις, τὰ παραπλήσια λέγοντας εὑρήσεις.

busdam proprie ſcripſerunt. Et qvidem ſubjectorum titulorum id eſt argumentum, clara vero eorum narratio hæc eſt: Etenim per ſingula loca Evangeliorum qvidam numerus videtur appoſitus, paulatim incipiens à primo, deinde ſecundo, poſtremo tertio, & per ordinem librorum ad finem usq; progrediens. Itaq; per ſingulos numeros ſupputatio, per lineæ diſtinctionem invenitur inſerta, ſignificans cui de decem titulis appoſitus numerus aſſignetur. Veluti ſiqvidem primum, certum eſt in primo. Si vero in ſecundo, & eodem modo usqve ad decem. Si igitur evoluto uno qvalicunq; cum qvatuor evangeliis, cuilibet capitulo velis inſiſtere & reſcire qvi ſimilia dixerint, & loca propria agnoſcere ſingulorum, in qvib⁹ eadem ſunt prolocuti ejusdem ſenſus qvem tenes, relegens propoſitum numerum qvæſitumqve eum in titulo qvem demonſtrat tituli ſubnotatio, continuò ſcire potes ex ſupraſcriptionibus, qvas in fronte notatas invenies: qvi aut qvot de his qvæ inqviris ſimilia dixerint. Veniens etiam ad reliqva Evangelia per eundem numerum, qvem continent, videbis appoſitos per ſingulos numeros, atq; eos in ſuis propriis qve locis ſimilia dixiſſe reperies.

16.

16. Περὶ τῆς τῶν Εὐαγγελίων διαφωνίας, *De Evangeliorum diaphonia* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & ex eo Svidas. *Librum resolutionum contrariorum quæ sunt in Evangeliis*, vocat Hebed JEsu in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atqve in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus Latinius T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc qvi in lucem illos proferret. Græca Catena MS in Marcum, de qva Rich. Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium ἐν τῷ πρὸς Μαρῖνον * περὶ τῆς δοκούσης ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις περὶ τῆς ἀναστάσεως διαφωνίας. Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaita qv. CLIII. Alia fragmenta duo Græce & Latine edidit Combefisius in Auctario Novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum qvod ex Ambrosii Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam teste Sixto Senensi exstat in illud: ὀψὲ σαββάτων, *sero Sabbatorum*. Alterum περὶ τῶν ἐν μνημείῳ ἀγγέλων, *de Angelis ad monumentum visis*. Volerat hæc qvoqve edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 112. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepulturæ Domini* memorat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnulla in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, qvorum pleraqve ex eodem ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaitæ qvæst. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumenti. Clariss. Caveus memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum*. Qvæ vero *de symphonia* sive *concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI* Eusebius Africanum secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. iisqve usus Ambrosius in 3. Lucæ.

17. Λόγος τριακονταετηρικός, *Oratio de Constantini M. laudibus* in ejus tricennalibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 46. de vita Constantini. Meminit & in Proœmio Libri I. ubi addit se etiam in vicennalibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo, ut lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille qvidem εἰκοσαετηρικὸς ὕμνος sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, qvarum posterior incipit à capite IX Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi, donario-

* Ex Eusebio πρὸς Μαρῖνον fragmentum in Codice Vindob. de qvo Lambecius T. IV. pag. 173.

nariorumqve ejus, ſed qvæ temporum injuria intercidit, & Conſtantini Oratione ad ſanctorum cœtum ex latino Græce translata Euſebius ut lib. IV. cap. 46. teſtatur, libris de vita Conſtantini ſubjunxit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Chriſtophorſonus* atqve inde *Valeſius* qvi notis etiam illuſtravit.

18. *De Vita Conſtantini M.* jam A. C. 337. defuncti *libri IV.* * qvibus ait ſe de induſtria omittere conflictus & prælia, res fortiter geſtas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara inſtituta, & tantum tradere μόνα τὰ πρὸς τὸν θεοφιλῆ συντείνοντα βίον, qvæqve ad DEI cultum pertinent. lib. 1. cap. 11. unde titulum operis fecit περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν βίου τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ut notat Valeſius p. 256. Cæterum falli Jac. Gothofredum ** qvi hos libros ab Euſebio ſcriptos eſſe negavit pag. 273. ad Philoſtorg. & in Epiſt. ad Andream Rivetum ſub nomine Jacobi Pacidii edita, facile ex ipſo opere & Socratis, Sozomeni, Photii, Gelaſii aliorumqve veterum teſtimoniis demonſtrarunt Martinus Hanckius de ſcriptoribus Byz. pag. 81. ſeq. Jo. Andreas Boſius de Pontificatu maximo Imperatorum Rom p. 63. ſeq. & Valeſius pag. 216. Omni etiam deſtituta veriſimilitudine Sandii conjectura, qvi in nucleo Hiſtoriæ Eccleſ. p. 48. Macarii Hieroſolymitani eſſe hariolatur. Πανηγυρικῇ ὑφηγορίᾳ uſum Euſebium multi annotarunt, neqve tamen fides hiſtorica illi propterea in rerum ſumma deneganda. Primus hos libros Græce cum Hiſtoria Eccleſ. edidit Rob. Stephanus, Pariſ. 1544. fol. pro qvinto libro numerans Orationem ad Sanctorum cœtum, qvæ Conſtantini M. eſt, non Euſebii. Latine primus qvatuor libros (non tres primores tantum ut ſcribit clariſſ. Hanckius pag. 86. de ſcriptoribus Byz.) *Joannes Porteſius* vertit. Hinc *Wolfgangus Muſculus*, nec minus *Jo. Chriſtophorſonus* qvi Porteſii verſionem non viderat notante Valeſio pag. 216. ſq. Hujus Chriſtophorſonianæ verſionis cum liber qvartus caſu qvodam amiſſus eſſet, qvartum *Nicolaus Carrus* ſupplevit. Deniqve idem *Henricus Valeſius* Græca ad Codices MSS. caſtigavit, verſionem meliorem notasqve doctiſſimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, qvia Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ hi libri ſubjungi ſolent, ſupra num. 4. annotatrs videre licet. Tantum monebo in editionibus qvibusdam latinis brevia *Jo. Jac. Grynæi* & *Suffridi Petri* ſcholia adjuncta eſſe. Gallicæ qvoqve

* Male *libri VI.* excuſum in Clariſſ. Jo. Molleri Homonymoſcopia pag. 461.

** Jac. Godofredo aſſenſus B. Dorsheus in diatypoſi Concilii Nicæni de S. Cœna p. 3.

qve interpretationis inſtar eſt, qvod auctore *Joanne Morino* prodiit opus: Hiſtoire de la delivrance de l'Egliſe Chreſtienne par l'Empereur Conſtantin, Pariſ. 1630. fol.

19. *De Vita S. Pamphilii Martyris* ſcripſiſſe ſe teſtatur lib. 6. * cap. 32. Euſebius, & lib. 7. Hiſt. Eccleſ. c. 32. p. 288. & de Martyribus Palæſtinæ cap. 11. ubi *tribus libris* diſtinctum á ſe opus illud fuiſſe refert, qvod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & adverſus Rufin. pag. 135. ubi libros elegantisſimos appellat. Hujus ut putat operis genuinum ἀποσπασμάτιον de Pamphili Martyrio Græce ex MS. Codice Mediceo Regis Chriſtianiſſimi deſcriptum exhibet Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Iunii p. 64-74. cum latina verſione. Latina illa ex Euſebio an Metaphraſte dederant Lipomannus & Surius 1. Junii, & Valeſius pag. 178. ad Euſeb.

20. Τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων συναγωγήν, *antiqvorum Martyriorum collectionem* ſcripſiſſe ſe Euſebius teſtatur in Hiſt. Eccleſ. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. procem. pag. 153. & cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere præclaro, & qvod integrum ad nos haud perveniiſſe dolendum eſt, multa ſupereſſe videntur, in vitis Patrum latine ſub Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraſte, qvi Græco ſtylo Sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Euſebiano dare ſe credidit Papebrochius *narrationem de Decem Martyribus Ægypti*, Græce è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti verſione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 420. ſeq. Sic *Acta martyrii S. Luciani* apud Surium & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Uſſerius apud Caveum ſuſpicatus eſt Metaphraſtem petiiſſe ex Euſebio. Integram ejus μαρτυρίων ἀναγραφήν in Bibl. Scoriacenſi ſuperfuiſſe affirmat Franciſcus Bivarius ad Pſeudo Dextri Chronicon. ad A. C. 308. Atqve *Libros tres* Martyrum Euſebii nondum de Græco verſos ibi extitiſſe, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1579. didicit & ad Baronium ſcripſit Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. *Undecim libris* conſtitiſſe illud opus tradit ſcriptor Actorum S. Silveſtri à Combefiſio editus. Confer de eodem opere Euſebiano Bollandum præf. ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henſchenium T. 2. Aprilis. pag. 539. Baronium diſſ. Martyrologio Ro-

N 3 21.

* Docet ibi Euſebius, illo ſe in opere exhibuiſſe πίνακας ſive indices librorum tum Origenis tum aliorum ſcriptorum Eccleſiaſticorum, qvos Pamphilus ſummo ſtudio Bibliothecæ ſuæ adornandæ collegerat.

mano præmissa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Martyrologium Ecclesiæ Germanicæ. pag. 5. seq.

21. *Epistola ad Constantiam Augustam*, Licinii uxorem, laudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicænæ secundæ Act. V. pag. 608. & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Constantinopol. Patriarcha impugnata. Eam pleniorem Græce è MS. Regio edidit V. C. Jo. Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Gregoram pag. 795. Spuriam & Eusebio suppositam esse non dubitat Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. In iisdem Actis Nicænæ Synodi affertur etiam aliqvid pag. 608. & 662. ex Epistola Eusebii ad Euphrationem sive Euphrasionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exstant:

22. *Apologiæ pro Origene liber primus* ex Rufini versione, inter Origenis atqve Hieronymi Opera sæpius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex (tot enim Apologia illa libros complexa est) Pamphilum una cum Eusebio priora qvinqve composuisse, sextum ab Eusebio additum esse testatur Photius Cod 118. Confer Eusebium ipsum VI. 33. Hist. & qvæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccles. parte 3 pag. 60. seq. & 357. seq. Hebed-Jesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19 memorat Eusebii *librum Apologeticum pro homine qvodam Origenista, qvi exponebat Scripturas per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro.* De Antipatri Bostrensis ἀντιῤῥήσει τῆς εὐσεβίου ὑπὲρ τοῦ Ὠριγένους ἀπολογίας, dicam infra in Antipatro.

23. *Opuscula XIV.* à *Jacobo Sirmondo* edita ex duobus MSS. Monasterii Herivallensis & S. Cornelii Compendiensis, T. 2. Var. Opusc. Paris. 1643. 8. unde recusa sunt in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Paris. 1696. fol.

Adversus Sabellium liber sive potius Homilia *I. & II.* In harum priore Marcellus Ancyranus perstringitur his verbis pag. 10: *Pater qvi genuit non pœnitetur de bona progenie, non devorat suum filium.*

Inri-

Inridemus fabulas gentium , & iterum easdem inducimus, non nos ſed qvi auſus eſt Galata. Deus enim non vocem genuit ſed Filium, non ſermonem ſed Vitam, non dictum ſed DEum. In poſteriore ſæpius laudatur *memoria beati viri*, per qvem Valeſius intelligit Pamphilum, editores operum Sirmondi veriſimilius Agapetum Euſebii deceſſorem.

De reſurrectione & aſcenſione Homilia I. & II. in qvarum poſteriore prolixe celebratur S. Romanus, de qvo Euſebius cap. 2. de Martyribus Palæſtinæ, & Homilia Euſebii Gallicani T. VI. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 671. Prudentius periſteph. hymno X. Martyrologia 18. Nov. &c.

De incorporali & inviſibili DEO, atqve incorporali anima & ſpirituali cogitatu hominis Homiliæ. VI.

De eo qvod ait Dominus Matth. X. 34. *non veni pacem mittere in terram.*

De Mandato Domini Matth. X. 37. *qvod dico vobis in aure, ſupra tecta prædicate.*

De operibus bonis & malis, Homilia I. & II. ad 2. Cor. VIII, 9. ſeq.

Hæc Opuſcula ex Græco verſa eſſe variis argumentis colligitur, neqve Euſebio Cæſareenſi indigna ſunt, eiqve tribuuntur à Sirmondo, Valeſio, du Pinio aliisqve. Neqve placet opinio Clariſſ. Cavei, qvi incerta conjectura mavult referre ad Euſebium Emeſenum.

24. *Acta Sylveſtri Papæ* ad Euſebium auctorem referuntur in qvibusdam Codd. & à Ratramo libro 4. contra errores Græcorum. *Sed error ex multis manifeſtus arguitur*, inqvit Baronius ad Martyrolog. 31. Dec. *cum & Gelaſio teſte acta Sylveſtri incerto auctore ſint ſcripta.* Confer. Wilh. Erneſti Tenzelii diſſ. ſelectas pag. 304. ſeq. Exſtant latine apud Mombritium Tom. 2. Et alia ex Metaphraſte apud Lipomannum Tom. 5 & Surium ad 31. Dec. Edidit & Combefiſius Acta Silveſtri & Conſtantini, è qvibus diſputationem adverſus Judæos præſente Conſtantino à Silveſtro & Zambre habitam repetit in Bibl. Concionatoria T. 2. ad Dom. I. Qvadrageſimæ. Ex illis hauſere Zonaras ac Cedrenus, & in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus & Simeon Lagotheta. Vide Cangium ad Zonaram pag. 28.

25. *Inedita.*

Liberi IV. Eclogarum Propheticarum, de qvibus supra n. 3.
Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. If. Vossii n. 179.
De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.
Præfatio ad Canticum Mosis in Exodo. Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Præter multas partes operum, de qvibus jam dictum est, *Ecclesiasticæ præparationiis libri*, in qvibus *Eclogæ*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλȣ ςοιχειώδης εἰσαγωγή. supra n. 3.

Ecclesiasticæ Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colomesius qvatuor libros fuisse putat, qvia qvatuor libri *Eclogarum Propheticarum* exstant MSti in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri qvarti illarum Eclogarum diserte tradit Eusebius, hnnc esse librum operis nonum. Et Eclogas Propheticas verisimilius habeat aliqvis pro parte τῆς καθόλȣ ςοιχειώσεως εἰσαγωγῆς, ut notavi supra num. 3.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de qvibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse qvæ contra Danielis Prophetias argutatus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romæ adhuc servari, nimis temere multi credunt, inqvit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, qvæ Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, præfert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχȣ καὶ Ἀπολογίας *Confutationis & Apologiæ* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, *libri duo*, atqve alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisqve propemodum iidem, (forte altera priorum ἔκδοσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valesius qvi libros contra Porphyrium cum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss. Caveus, qvi cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de qvo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de *donariis* ibi dedicatis, qvam licet prolixiorem stans Imperator Constantinus auscultavit. Euseb. IV. 33. de vita Constantini.

De

De Festo Paschali liber eidem Constantino dicatus, complexusqve μυςικὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἑορτῆς λόγου, sive rationes Cycli novendecim annorum & historiam controversiæ de Paschate. Euseb. IV. de vita Const. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Eusebium Epistola qva ipsi gratias agit, & meminit latini interpretis, qvi scripta ejus in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam ἐννεακαιδεκαετηρίδα occasionem dederat S. Hippolytus sua ἑκκαιδεκαετηρίδι, teste Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atqve ita capiendus Isidorus Hisp. VI. 17. Orig. & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπαιδείας scripsisse se testatur Eusebius VI. 8. præparat Evangel. pag. 310. Idem opus in qvo Basilius de Spiritu S. cap. 29. legisse se significat, ἐπαπορήματα περὶ τῆς τῶν ἀρχαίων πολυγαμίας.

Epistolæ quamplurimæ, præter illas de qvibus supra num. 21. in qvibus omnibus Arianorum se fautorem prodere arguunt Acta Concilii Nicæni Act. VI. T. 3. edit. Binianæ p. 662. vertuntqve ipsi vitio, qvod licet Synodo Nicænæ subscripserit, & ποτὲ μὲν τὴν ἀλήθειαν ὑποκρινόμενος ἀποδείκνυται, *nonnunquam veritatem simulare deprehenditur*, tamen non veniam publice petierit de scriptis suis eaqve rectractaverit, & pro Epistolis speciatim suis λόγον Ἀπολογίας non composuerit, vulgaveritqve.

Sermonem de defectu pluviæ memorat Hebed JEsu in Catalogo librorum Chaldæorum. n. 20.

XXVII. *Alii Eusebii, amplius sexaginta.*

Eusebius ex *Alexandrino* Diacono Episcopus Laodicenus, tertio sæculo clarus, de qvo supra cap. 1. pag. 275.

Eusebius Episcopus Alexandriæ cujusdam in Asia, qvarto sæculo, cujus Homilias qvasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco retuli.

Eusebius Alexandrinus Rhetor, de qvo Eunapius in Proæresio p. 125. nescio idemne Eusebius Sophista, cujus μελέτας sive declamationes memorat Photius Codice 134.

Eusebius *Ancyranus* Episcopus, ad qvem Theodoriti Epist. & qvi interfuit Concilio Calchedonensi.

Eusebius Andegavensis, vide infra, Bruno.

Eusebius *Apolloniæ* in nova Epiro Episcopus, qvi interfuit eidem Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Arabius* Sophista, Ulpiani Rhetoris æmulus, de qvo Svidas.

Eusebius *Asiaticus*. infra, Novatianus.

Eusebius Episcopus *Asponorum*, qvi Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Beryti* Episcopus. infra in Nicomediensi.

Eusebius Episcopus *Bononiensis*, qvi S. Ambrosium Mediolani audivit verba facientem de virginitate. De eo Baronius ad Martyrologium Rom. 26. Sept.

Eusebius *Bruno*, Episcopus *Andegavensis*, in dogmate de S. Evcharistia Berengarii ex amico & suffragatore adversarius.

Eusebius *Cæsareensis* in Cappadocia Episcopus, cui Magnus Basilius successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. & è recentioribus Franciscus Maria Florentinius ad Martyrologium Hieronymianum pag. 607. seqq.

Eusebius Basilii Cæsareensis æqvalis, & cum eo eadem domo & pædagogo eodem usus, ad qvem exstant ejusdem Basilii, Gregorii Nysseni & Nazianzeni Epistolæ. vide Laur. Alexandri Zaccagnii monumenta vetera pag. 354.

Eusebium *Cappadocem* Rhetorem pro Eustathio, ex memoriæ lapsu nominat Vossius de Rhetoricæ natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunapius in Ædesio pag. 45. seq. qvem jactat propemodum persvasisse Sapori Persarum Regi, ut tiaram privata vita permutaret.

Eusebius qvem ab Eusebio Samosateno *Chalcidis* Episcopum constitutum scribit Theodoritus V. 4. Hist. Tripartita IX. 3. & Nicephorus XII. 5.

Eusebius Episcopus *Clazomenitanus*, qvi subscripsit Concilio Ephesino, A. C. 431. atqve Chalcedonensi etiam interfuit A. 451.

Eusebius *Comes* sub Constantino, idemqve *Consul* A. C. 359. Gruter. Inscript. pag. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius Comes sub Honorio. Vide Jac. Godofredi prosopographiam Codicis Theodosiani pag. 359.

Eusebius *CPolitanus* Episcopus. Vide infra in Nicomediensi. Alius Eu-

Eusebius Diaconus CPolitanus, Chrysostomi defensor. Idem forte ad qvem S. Nili Epist.

Eusebius *Cremonensis* in cujus gratiam S. Hieronymus de optimo genere interpretandi testatur se Epistolam Epiphanii ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum è Græco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. 1. pag. 369. seq. ubi vitam à Francisco Ferrario scriptam exhibet cum notis.

Eusebius *Cyzici* Episcopus, qvi subscripsit Synodo CPolitanæ sub Menna, A. C. 536.

Eusebius *Diaconus*, ad qvem S. Nili Epistola 235. lib. 1. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eusebius Diaconus sub Eutyche T. 2. Concil. edit. Binianæ pag. 130. 131.

Eusebius *Doberorum* (Δοβήρων T. 2. Binii pag. 40. 158. Δυβήρυ p. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima Episcopus, qvi interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Dorylæensis* in Phrygia Salutari Episcopus, Nestorii adversarius & Eutychis, contra qvem Synodo CPolitanæ A. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Clariss. Caveum ad illum annum, & Paschasium Qvesnellum ad Leonem M. pag. 830. *Epistola* hujus Eusebii *ad Imperatores Valentinianum & Marcianum* legitur in Actis Concilii Chalcedonensis actione 1. T. 2. edit. Binianæ, Colon. 1618. pag. 42. *Oratio ad Synodum*. pag. 175.

Eusebius *Emesenus* in Phœnicia Episcopus, semi Arianis favens, & A. C. 360. defunctus, de qvo Tillemontius T. VI. memor. Hist. Eccles. parte 2. pag. 124. seq. Genuina ejus scripta Hieronymo cap 91. de S. E. memorata interciderunt, præter κατὰ συλλογισμὸν πρὸς τὺς ἰυδαίυς qvi MS. exstat in Bibl. Vindobonensi, teste Lambecio lib. IV. pag. 184. Alias tres homilias 1. de Joanne Baptista, CHristi adventum apud inferos prædicante, 2. de proditione Judæ & 3. in Diabolum & infernum post proditum à Juda CHristum, in eadem Bibliotheca Græce exstare testatur lib. V. pag. 135. sq. Hic est Eusebius Phœnix, qvi contra Manichæos scripsit, sed qvod opus itidem intercidit. Homiliæ 50. autem ad populum & Monachos, sub ejus nomine editæ à Jo. Gagnejo Paris. 1547. atqve ibidem 1561. 8. & Antvverp. 1555. recusæ, atqve sub nomine Eusebii *Gallicani* recensitæ ab Andrea Schotto in Bibl. Patrum Coloniensi T. V. A. 1618. atqve inde Tomo VI. Lugd. farrago

 sunt

sunt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd. Fausti Regiensis qvi & ipse *Eusebius* dictus, Cæsarii, Maximi Regiensis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Evcharistia pag. 877. Combefisium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recensione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccles. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Ecclesiastic. T. 4. p. 175. & Latini Latinii Bibliothecam sacro-profanam T. 1. pag. 114. seq. ubi castigationes qvædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ sunt homiliæ CXLV. in Evangelia festosqve dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combefisiana, atqve una cum prioribus editæ Paris. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. qvæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisqve Patribus habere se affirmat, inter Brunonis Astensis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas qvæ Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit Jo. Livinejus Antvverp. 1602. 8. De Vita hujus Eusebii Emeseni à Georgio Laodiceno Episcopo scripta vide Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Eusebii *Episcopi* nomine exstat latine à Carolo Fabiano versa oratio *de commemoratione sanctorum* ex edit. Thomæ Galleti, in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi A. 1639. T. 1. pag. 826. In hac refertur, qvid Eusebius Episcopus nescio qvis responderit Alexandro roganti, qvem fructum ferant qvi sanctos ac beate defunctos colunt.

Eusebius Episcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depositus cum Eustathio & Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius Episcopus, ad qvem plures exstant Epistolæ Isidori Pelusiotæ.

Eusebius Episcopus cujus Opus adversus Andream ἐγκλειςὸν sive inclusum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Eusebius Thessalonicensis.

Eusebius *Evnuchus* sub Constantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. & in Prosographia Codicis Theodos. p. 359.

Eusebius *Gallicanus*. Vide supra in Emeseno. *Plaustra sermonum* ab eo composita ait Honoratus Massiliensis sive qvisqvis auctor vitæ Hilarii Arelatensis, apud Henschenium ad V. Maji Tomo 2. Atqve hunc Baronius atqve Schottus putant notari ab Hartmanno,

no, Rabani Mauri discipulo, cujus in poëmate qvodam apud Canisium T. V. Antiqv. Lect. laudantur Episcopi *Martinus*, *Proclus*, *Cæsarius*, *Eusebiusque*.

Eusebius Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium, qvem oppugnavit Hieronymus. *Eusebius*, inqvit, *scripsit de crucis Domini mysterio*, *& Apostolorum, præcipueque Petri constantiam virtute crucis, indeptam*.

Eusebius Episcopus *Heracleensis*, qvi subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius Pater S. *Hieronymi* Stridonensis, qvi & ipse integro nomine Eusebius Hieronymus appellatur.

Eusebius *inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martylogia 14. August. Romæ ejus nomine Ecclesia dedicata est.

Eusebius *Laodicensis* Episcopus. supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebins Laodicensis presbyter, qvi in Concilio Chalcedonensi vices Macarii Episcopi Laodic. gessit.

Eusebius Episcopus *Larissenus*, qvi interfuit Synodo CPolitanæ sub Menna. A.C. 536.

Eusebius *Lyciæ* & Pamphiliæ præses sub Constantino M. Cod. Theodos. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.

Eusebii Martyres complures in Martyrologiis memorantur, qvos singillatim referre nihil attinet, uti nec eos, qvi in Gruteri Inscriptionibus sunt obvii.

Eusebius *Magnesiæ* Episcopus, qvi subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius *Mediolanensis* præfectus. Vide infra, Eusebius præfectus.

Eusebius *Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qvi Synodo Chalcedonensi suffragatus synodicas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. 12. August.

Ensebius *Monachus*, cujus meminit Nicephorus XI. 37. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne qvem apud Carras philosophatum scribit, XI. 40. vel ad qvem scribit S. Nilus lib. 1. Epist. 136. edit. Allatii. Certe alius de qvo mentio in Theodori Studitæ lib. 2. Epist. 24.

Eusebius *Myndius* sive Myndo Cariæ oppido oriundus, Ædesii discipulus. Eunapius in Maximo. pag. 69.

Eusebius *Nicomediensis*, Eusebii Pamphili frater vel consobrinus, Beryti primum, tum Nicomediæ Episcopus, deniqve circa A.C. 338. in locum detrusi Pauli Confessoris evectus ad sedem Constan-

tinopolitanam à Conſtantio Imp. Nicomediæ teſte Zonara Julianum educavit (poſtea Imperatorem) *quem genere longius contingebat*, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris diſcipulus, atqve inde Collucianiſta Ario apud Theodoritum p. 21. Hiſt. Cujus Arii magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio Rom. urbis Epiſcopo & communionem cum Eccleſia Catholica ad obitum usqve retinuit, ut obſervat Valeſius ad Socratem pag. 181. Confer Bulli defenſionem fidei Nicænæ. pag. 515. Nihil ejus hodie exſtat præter Epiſtolam ad Paulinum Tyri Epiſcopum apud Theodoritum lib. 1. cap. 6. & qvæ de altero libello ſive Epiſtola coram Synodi Nicænæ Patribus producta Ambroſius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodoritus lib. 1. Hiſt. cap. 8. Tum libellus pœnitentiæ ſive ſatisfactionis qvo ad Epiſcopos miſſo A. C. 328. ſedi ſuæ Nicomedienſi reſtitutus eſt, apud Socratem 1. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII. 43. licet illam Palinodiam ſuppoſititiam eſſe contendit auctor Apologiæ portus Regii, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag. 32. ſeq. neqve habet qvæ objectonibus ejus reſpondeat Tillemontius in Memoriis Hiſtor. Eccleſ. T. VI. parte 3. pag. 926. ſeq.

Euſebius Epiſcopus *Nicopoleos*, qui Concilio Epheſino ſubſcripſit.

Euſebius *Novatianus*, qvem de partibus Aſiæ ad ſe veniſſe ſcribit Casſiodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet ſub qvintum ætatis annum oculorum uſu penitus privati.

Euſebii *Officionum Magiſter* ſub Athanaſio Imp. memoratus Theodoro Lectori lib. 2. Hiſt. pag. 559.

Euſebius *Palatinus* nullus eſt, ſed duo Martyrum Afrorum nomina ſunt Euſebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.

Euſebius Epiſcopus *Peluſii*, qvi Concilio Epheſino ſubſcripſit.

Euſebius *Phœnix*, qvi ſcripſit contra Manichæos. Vide ſupra, Euſebius Emeſenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638. Theodoritus lib. I. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hiſt.

Euſebius Mediolanenſis *præfectus* ſub Honorio Imp. Paulinus in vita S. Ambroſii. Vide ſupra, Euſebius Comes. Ad hunc Euſebium Symmachi Epiſtolæ, VIII. 34. IX. 52.

Euſebius *presbyter* Alexandrinus, qvi interfuit Concilio Nicæno. Gelaſ. II. 3. de actis Concilii Nicæni.

Euſebius *presbyter* ad qvem ſcribit Iſidorus Peluſiota lib. 1. Epiſt. 10.

Euſe-

Eusebius presbyter Nicænus, qvi una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vices gessit.

Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de qvo Martyrologia XXVI. Sept. Jactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas explodit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.

Eusebius Lector Romanus. infra in Vercellensi.

Eusebius Episcopus *Samosatenus*, fidei Catholicæ adversus Arianos strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium, post cujus mortem ab Ariana muliere, qvæ è tecto in transeuntis caput tegulam immisit, fuit occisus A. C. 379. De eo multa Theodoritus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii. Tillemontius Tomo VIII. Memor.

Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.

Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qvi heroico versu libris IV. Græce scripsit Γαϊανίδα sive de bello Arcadii contra Gainam Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist. Eccles. cap. 6. pag. 362.

Eusebius Episcopus *Sebastiæ* Palæstinæ. Vide Godofredum ad Philostorgium pag. 244.

Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.

Eusebius *Seleucoboli* in Syria Episcopus, qvi interfuit Synodo Chalcedonensi.

Eusebius *Seleuciæ* Syriæ Episcopus, qvi subscripsit conciliabulo Seleuciensi. Epiphan. LXXIII. 26. T. 1. pag. 874.

Eusebius Episcopus *Thessaliæ*, qvi Andream Monachum, Aphthartodocetarum hæresi addictum, breviore primum parænesi, deinde decem libris confutavit, de qvibus videndus Photius Cod. 162. Ad hunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qva Episcopum Thessaliæ fuisse constat, qvod Photius tacuit, Episcopum modo fuisse testatus. Alii pro *Thessaliæ* Episcopo legunt *Thessalonicensem*, qvod probatur Clarissimo Caveo ad A C. 601.

Eusebius Tyri Episcopus, qvi Synodo qvintæ interfuit. A. C. 553.

Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.

Eusebius Sardus, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus, qvi Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere qvæ

Ad

ad A. C. 354. præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiqvo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italiæ sacræ Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sit in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios heretici hominis vertit in nostrum eloquium, licet heretica prætermittens, optima quæque transtulerit.* Deniqve Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italiæ, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi T. 1. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1227.

XXVIII. *Scriptores Græci Hist. Ecclesiasticæ deperditi.*

Hegesippus * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de qvo opere dixi supra cap. 1. pag. 188. seq.

Judas & *Julius Africanus* in suis Chronographiis, de qvibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catlaogo cap. 38. legas *Cassiani* χρονογραφίας mentionem fieri in Clementis Stromatis, qvam in opere illo Clementis non reperio.

Philippi Sidetæ Presbyteri, qvi post sæculi V. initia claruit, χριστιανικῆς ἱστορίας sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumqvemqve λόγοις sive τόμοις XXIV. iterum distinxerat, qvod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. *multam* visum est *habere confusionem, nec satis prodesse legentibus*, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

* Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clemens*, neqve improbabile est, qvod Valesio placere video, respici ab eo opus recognitionum Clementi Rom. tributum, licet Clemens etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus autem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebius pag. 4. Hist. ait πρῶτον σε τῆς ὑποθέσεως ἐπιβῆσαι, primum argumento huic explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animum applicuisse.

tum hujus Philippi inſigne de Scholæ Alexandrinæ ſucceſſione vulgavit illuſtravitqve V. C. Henr. Dodvvellus ad calcem diſſertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Acta diſputationis de CHriſto, in Perſide Chriſtianos inter Gentiles ac Judæos habitæ, cui ipſe Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio lib. V. pag. 137. qvi tamen fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Perſici & ferri Indici. Nam verba βαφὴ τοῦ παρὰ Πέρσαις ἐξευρημένου χαλκοῦ γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi deſcriptam ſignificant, ut recte notavit Cotelerius T. 3. monument. pag. 598.

Heſychius presbyter Hieroſolymitanus, è cujus Hiſtoria Eccleſiaſtica locus de Theodoro Mopſveſteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii parte 2. pag. 71.

Johannes *Presbyter Ægeates ſcripſerat à depoſitione Neſtorii & Theodoſii junioris temporibus Hiſtoriam Eccleſiaſticam libris decem. Ex his qvintus (ſolos enim priores qvinqve legiſſe ſe teſtatur Photius Cod. XLI.) deſinebat in depoſitione Petri Fullonis A C. 483. Idem eſt ὁ Διακρινόμενος in Originibus CPol. Combefiſii pag. 24. 28. 33. cum Euſebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Hiſtoria Eccleſiaſtica affertur nonnihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hiſt. Eccleſ. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. ſeq. Vocabant enim ſe Diacrinomenos ** qvi à Chalcedonenſis Synodi decretis recedebant, & Dioſcorum ſectabantur. Hic vero Johannes non in iſta tantummodo Hiſtoria ſua, ſed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonenſem oppugnavit, ut refert idem Pho-

* Hunc Joannem diverſum puto à Joanne Rhetore, cujus Hiſtoriam laudat Evagrius licet cum eo eundem facit V. C. Mich. le Qvien ad Damaſcenum T. I pag. 369. nec minus diverſus eſt haud dubie à Joanne Antiocheno Malala, cum qvo confundit Combeſius in Origg. Cpolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. theſauri: Διακρινομένους ὠνόμασαν ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ μὴ συντίθεσθαι τοῖς δογματισθεῖσι παρὰ τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων πατέρων. Adde Cotelerium Tomo 3. monument. Eccleſ. Græc. pag. 641. & Cangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Neſtorianum † appellat, calami lapſu credo, qvem Eutychianum volebat dicere.

Baſilius Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco ſcholio ad Evagrii III. 21. is nempe à qvo Hiſtoriam Eccleſiaſticam libris tribus ſcriptam teſtatur Photius Cod. XLII. à Marciano Imp. usqve ad tempora Juſtini Thracis, qvæ libro tertio perſecutus fuit. Eundem Cilicem Baſilium Presbyterum Antiochenum Anaſtaſio imperante clarum & fautorem Neſtorianiſmi libros XVI. dialogi in morem ſcripſiſſe adverſus Jo. Scythopolitanum Μανιχαΐτμȣ (qvo nomine tum temporis hæreſin Eutychis perſtringebant) defenſorem refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex qvo diſcimus opus illud inſcriptum Leontio cuidam ὁσιωτάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ πατρὶ, colloqventesqve inductos Lampadium, Taraſium & Joannis propugnatorem Marinum. Qvod ſi idem eſt Baſilius cujus Svidas in Ἀρχέλαος & Βασίλειος meminit, ut ſane ætas qva vixit ſvadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Epiſcopus, ſcripſit etiam eodem Svida teſte adverſus Archelaum presbyterum κολωνείας.

Ex *Philonis* Philoſophi Hiſtoria Eccleſiaſtica profert nonnulla Mich. Glycas, Annal. pag. 282. ſeq.

Neſcio cujus *Amorionis* Hiſtoria Eccleſiaſtica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scratiacenſis memoratur apud Poſſevinum in Appendice ad Apparatum ſacrum, qvi etiam *Zachariæ* Rhetoris Hiſtoriam Eccleſiaſticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qvi *Theodori Metochitæ* citent Hiſtoriam Eccleſiaſticam, inqvit Labbeus in protreptico de ſcriptoribus Hiſt. Byz. pag. 51. qvam mihi nondum vidiſſe fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Boriſſi pago Cappadox, Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anyſius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Neſtorianus* nomen, qvi Hiſtoriam ſuam ad Leonem juniorem perduxit. Chronicon Paſchale pag. 324. καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως Λέοντος, συνεγράψατο. Eadem habet Jo. Malala II. pag. 85. qvi Neſtoriani etiam meminit. pag. 11.

a) Philoſtorgius ipſe IX. 9. qvi teſtatur Eulampium matrem perſvaſionibus ſuis patrem Anyſium fratresqve & alios propinqvos ab homouſii profeſſione ad Eunomii ſectam deduxiſſe. Alius Philoſtorgius ἄριστος ἰατρῶν ſub Valentiniano & Valente, de qvo noſter VIII. 10. Alius cujus meminit Arrianus III. 17. Epictetearum diſſertationum,

byter erat) filius, Eunomianus & ipſe, atqve tum cum Eunomius Cæſarea A. C. 388. pelleretur, viginti annos b) natus. Hic ſemi-Arianos non minus qvam Catholicos graviter paſſim perſtringit, Arianos vero & Eunomianos defendit, celebratqve libenter, & effert laudibus, unde diu eſt qvod Hiſtoriam ejus non Hiſtoriam ſed *Encomium Hæreticorum & criminationem atqve vituperationem Orthodoxorum* inſcribendam eſſe monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero dictum fuiſſe Philoſtrogium male colligunt viri docti ex hoc Epigrammate perperam accepto, qvo Eunomianus qvidam laudare utiqve, non proſcindere opus Eunomiani hominis voluit:

ἱςορίην ἐτέλεσσα, Θεῦ d) χαρίτεσσι σοφῇσι.
Πρήγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος.

Hiſtoriæ telam bene Numine dante peregi,
Contexens opere plurima vera meo.

Scripſit *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* * ab controverſiæ Arianæ initiis ſive ab A. C. 300. usqve ad A. 425. qvo Valerianus Junior Honorio ſucceſſit, Volumina duo, qvorum ſingula in τόμους, λόγους ſive libros ſex diſtincti erant, ut adeo in univerſum *libri* eſſent *duodecim.* Horum primæ literæ ſi conjungerentur, nomen auctoris referebant, cujusmodi ἀκροςιχίδας e) operibus ſuis intexuere olim Epicharmus & Heraclides Ponticus, atqve Philoſtorgii exemplo Nicephorus

b) Idem X. 6.

c) Photius: ἡ δὲ ἱςορία, τῶν αἱρετιζόντων ἐςὶν ἐγκώμιον αὐτῶ, ὥσπερ καὶ τῶν ὀρθοδόξων διαβολὴ καὶ ψόγος μᾶλλον ἢ ἱςορία. Atqve iterum: ἱςορεῖ δὲ τἀναντία σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἐκκλησιαςικοῖς. Ἐξαίρει τοὺς Ἀρειανίζοντας ἅπαντας, λοιδορίαις πλύνει τοὺς ὀρθοδόξους, ὡς εἶναι τὴν ἱςορίαν αὐτοῦ μὴ ἱςορίαν μᾶλλον ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἱρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγορίαν τῶν ὀρθοδόξων.

d) Jacobus Godofredus, qvi in prolegomenis ad Philoſtorgium fuſe atqve erudite de illo ſcriptore, & de ejus eruditione in omni genere literarum diſſerit, legit ἐτέλεσσ' ἀθέου, putatqve eſſe Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium nomen. Sed Godofredum refellit Jo. Pearſonius notis ad Symbolum Apoſtolicum pag. 309. edit. latinæ.

* Hinc Nicephoro audit ὁ Ἐκκλησιαςικὸς lib. XII. 29. Hiſt. qvem alioqvi tanqvam hæreticum ſolet vocare θεομισῆ *inviſum Deo* lib. 1. pag. 35. & lib. VII. cap. 19.

e) Vide Mureti Varias Lect. IX. ult. Menagium ad Laërt. p. 227. Voſſium Hiſt. Græc. II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Calliſtus, è latinis Ennius, Commodianus, Damaſus aliiqve. Opus ipſum Philoſtorgii diu eſt qvod intercidit: ſed præter brevem de eo notitiam judiciumq; ac cenſuram in *Photii* Bibliotheca Cod. XL. obviam, ejusdem Photii ampla ex ſingulis duodecim libris excerpta ſervata ſunt, qvæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Geſnero teſte, & primus ex codice Bongarſiano Græce edidit, & capitibus diſtincta cum verſione ſua & uberrimis doctisqve annotationibus & prolegomenis indiceqve locupletiſſimo in lucem protulit *Jacobus Godofredus*, Genev. f) 1642. 4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere ſe teſtatus eſt Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atqve Bocharti codicem Valeſio à ſe communicatum refert Stephanus le Moyne notis ad Varia ſacra pag. 379. Itaqve ad eum & Scoriacenſis codicis lectiones paſſim provocat *Henr. Valeſius*, nec minus ad emendationes, qvas Codici ſuo Lucas Holſtenius adſcripſerat. Edidit laudatus Valeſius Philoſtorgii excerpta emendatiora cum meliore verſione ſua notisqve ad calcem Hiſtoriæ Theodoriti, Evagrii & Theodori Lectoris Pariſ. 1673. fol. qvæ editio recuſa eſt Moguntiæ ut habet titulus ſive potius Francofurti 1679. nam qvæ Amſtelodamum A. 1695. in fronte præfert, illa ipſa Moguntina eſt, novo titulo ornata. Præter *fragmenta* Philoſtorgii ex Nicetæ lib. V. theſauri, ex Johanne Antiocheno (cujus locum primus attulit Salmaſius p. 407. ad Solin.) Svida & Photio à Jac. Godofredo producta, nova etiam ex Svida à ſe obſervata Valeſius editioni ſuæ ſubjunxit. In notis Valeſii Godofredus freqventiſſime reprehenditur, interdum etiam ſatis acerbe, ut pag. 130. ubi imperitiam ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ lingvæ in illo imperitiam caſtigat. Verum audiendus ſane erat Godofredus, vir bene doctus & multis nominibus præclare de literis meritus, qvi in prolegomenis pag. 57. ſeq. veniam à lectore æqvo ſibi pollicetur his verbis: *Novi ipſe, quam in multis contextus ipſe inemendatus exeat, quam multa qvoqve deſiderari poſſint in prima hac Interpretatione, quot denique mendæ ubi-*

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος, οὔνομα καλόν,
Τοὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους,
Ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος, εἶτ' ἐν ἐφεξῆς
Καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἑὸν οὔνομα γράψας.

f) Male 1634 excuſum in Eliæ du Pin Bibl. Scriptorum Eccleſ. T. 4. pag. 77. Godofredi Diſſertationes in Philoſtorgium theſaurum ſinceræ totius Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ vocat Claudius Sarravius Epiſt. 45.

ubique irrepserint. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non unâ ratione: Ipsa primum scripti hujusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in Manuscriptis versantur, quam inemendatis his uti plerunque contingat, cujusmodi certe fuit is quo nos usi sumus ex illustrissima Bernatum-Bongarsiana bibliotheca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi *mihi concesso: Notum deinde, quantus labor in hujuscemodi eclogis, fragmentis, ἀποσπασματίοις, quorum series interrupta, probe statim in capita dissecandis, inque Latium vertendis versetur: quando multa sæpe aliunde adsumi oportet ad eorum sensum probe adsequendum, multum certe manu animoque versanda illa, priusquam de fine & scopo cujusque, sensuve liquido constare possit. Adde qvod Photii censuram judiciumque à Philostorgianis distinguere sæpe operosum erat. Altera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literariæ juvandæ studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex abdito quid eruere primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla comperendinatione depromere in summa voluptatis meæ parte ipse ponere soleo. Hinc igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor prætulerit optimus quisque tam lentis nominibus hominibusque, qui longa exspectatione alios torquere solent, adque scientiæ suæ auctoritatem pertinere putant, si repertis à se soli quam diutissime incubent. Quare pro scuto mihi illud,*

> Da veniam subitis, non displicuisse meretur,
> Festinat, Cæsar, qvi placuisse tibi.

Postrema excusationis nostræ ratio est, quod Philostorgii sive mavis Photii contextus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque assidue fungente, vel Consulare munus obeunte, typis mandata sunt: qvæ alioquin sub oculis meis constituta prælo saltem currente emendare accuratius, subque limam revocare attentius potuissem. Etiam à *Stephano Clerico* Philostorgium recensitum, & in eo non pauca, qvæ & Godofredum & Valesium præterierunt observata, notat filius Joannes Clericus præfat. ad parentis sui patruiqve Davidis Clerici qvæstiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atqve educatus, Grammaticos ibi audivit Ammonium atqve Helladium b) ambos à CHristi nomine alienos, & ob templa Idolorum A. C. 389. Timasio

P 3

a) Socrates ipse V. 16. b) Idem ibid. ac Photius Codice 28.

sio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atqve CPoli commorantes. Postea Troilo Sophistæ in Rhetoricis operam dedisse non sine caussa Valesius d) conjicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut caussas eum in foro egisse noscamus. Novatianis favisse se non uno prodit loco, f) qvod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Observatt. sacr. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse καθαρὸν sive Novatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum g) aliosqve qvi illud affirmant, pluribus disputat laudatus Valesius, præcipue illo pugnans argumento, qvod Socrates VI. 20. & 23. Novatianos hæreticis annumerare non dubitavit, & perpetuo Ecclesiæ & Catholicis solet eos opponere.

Scripsit *Historiæ Ecclesiasticæ* ad Theodorum, h) qvem ἱερὸν Θεοῦ ἄνθρωπον vocat, *libros VII.* ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. qvo Constantinus Imperator est renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Consulatum Theodosii junioris XVII. i) Annum CHristi 439. *Rufini* k) primo fidem secutus, postea ex

c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodoritus V. 21. seq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.

d) Valesius in Socratis vita.

e) Scholastici, Rhetores dicti sunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Vales. ad Socratem pag. 77. Cangii glossaria & qvæ viri docti, ad Petronium. Hanckius de Romanarum rerum scriptoribus pag. 178. seq.

f) Ut qvando Novatum s. Novatianum Martyrio functum sub Valeriano scribit IV. 28. qvod diserte negant Eulogius apud Photium Cod. 182. & Pacianus lib. de pœnitent. Confer Jo. Felli Episcopi Oxoniensis notas ad Cypriani Epist. 61. p. 145.

g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.

h) Gregorius M. VI. 31. Epist. ait Sozomeni Historiam Ecclesiasticam ab Apostolica sede non recipi, qvod *Theodorum* Mopsvestiæ laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico universali putat à Gregorio per memoriæ lapsum, Sozomenum nominatum esse pro Socrate. Videtur itaqve Hofmannus existimasse Theodorum hunc cui opus suum Socrates inscripsit, & qvem laudat II. 1. & IV 48. esse Theodorum Mopsvesterum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum suum post A. C. 439. alloqvitur.

i) Socrates ipse VII. ult. Ait autem Historiam suam complecti Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qvi est 133.

k) *Rufini* libros duos Historiæ Ecclesiasticæ, qvos ab Arii initio ad Theodosii M. obitum productos non accurato valde studio, atq; ut Valesio in vita Socratis videtur, memoriter composuit, inscripsitqve Chromatio Aqvilejensi Episcopo, è latino *Græce* ver-

ex melioribus in qvæ incidit monumentis emendavit qvæ perperam ille tradiderat, & librum primum ac secundum, qvibus pleraqve Rufini expresserat, de integro novos fecit. Passim qvoqve ostendit multum se tribuere *Sabino* Macedoniano l) à qvo & ipso subinde deceptum viri docti, arguunt. Merito tamen judicii & industriæ laus ei relinqvitur, qvam pro cæteris argumenti illius scriptoribus Socrati Valesius vindicat. Socratem libenter seqvitur Sozomenus, ne de Nicephoro dicam, qvi integrum prope in Historiam suam transtulit.

*Græ-*verterunt *Gelasius* Cæsareensis & *Cyrillus* Hierosolymitanus, teste Photio Cod. 89. Rufini Historia usum se fuisse testatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec diffitetur in libro primo & secundo Historiæ suæ, vestigiis ipsius prius institisse. Sed postea Athanasii scripta & clarorum illa ætate Virorum Epistolas nactus, intellexit pleraqve à Rufino tradi perperam & falso, itaqve totum suum librum primum & secundum non dubitavit ἄνωθεν ὑπαγορεῦσαι *novos ex integro dictare*, atqve locupletare libello depositionis Arii, & Imperatoris Constantini Epistolis. Socratem usum fuisse Græca Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de jure Laicorum sacerdotali pag. 278. Theodoritum Petavius in diatriba de potestate consecrandi p. 83. atqvi ambo unum locum Rufini diversimode interpretantur, itaq; saltim alteruter ipsorum functus ipse loco interpretis fuerit. In Actis septimæ Synodi sive secundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianæ p. 494. afferuntur qvædam Græce ex Rufini Historia Ecclesiastica, verum qvæ non apud Rufinum sed Socratem lib 2. cap 27. & 38. iisdem verbis leguntur, ut etiam Valesius observavit. At enim qvod ab illo viro doctissimo est omissum, in iisdem Actis pag. 401. producitur Græce locus prolixior ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Ῥουφίνου πρεσβυτέρου Ῥώμης ad verbum translatus ex Rufini lib. 1. Hist. cap. 28. seq.

l) Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanasii : *Plusieurs celebres auteurs de nostre siecle avoient déja remarqué un tres grand nombre de fautes dans l'histoire de Socrate*, dont Sozomene *n'a presque esté que le copiste. Et en effet cet Historien aiant suivi en plusieurs rancontres un ancien auteur nommé* Sabin, *de la secte des Macedoniens, il ne faut pas s'etonner, qu'il se soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas esté fort fidelle.* De Sabino illo Macedonianorum Heracleæ in Thracia Episcopo, cujus συναγωγὴν τῶν συνοδικῶν sive *Actorum Synodicorum collectionem* (à Concilio Nicæno usqve ad Valentis tempora, sub qvo vel sub Gratiano scripsisse videtur) laudat Socrates pag. 22 31 92, 95. 146. 182. 204. 224. 231. Illam MStam CPoli ante hos centum & qvinqvaginta adhuc annos latuisse ex Verderio notat Possevinus in Appendice ad apparatum sacrum. Plura de Sabino vide apud Tillemontium Memor. Hist. Eccles Tom. VI parte 2. p. 504. seq. Stephanum le Moyne ad Varia sacra p. 783 & B. Ittigii Historiam Concilii Nicæni pag. 38. seq. ubi refellit Sandium qvi in nucleo Hist. Eccles. pag. 166. Sabino illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων, qvam Ravius ex oriente secum attulit, atqve Usserius refert ad Photium Tyri Episcopum, qvi interfuit Concilio Chalcedonensi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89. ad Eutychii Origines Alexandrinas.

Græce primus hos libros una cum Eusebio, Sozomeno, Theodorito Eclogis Theodori Lectoris atqve Evagrio in lucem edidit Rob. Stephanus. Paris. 1544. fol. typis regiis.

Latine primus qvodammodo vertit Socratem, Sozomenum & Theodoritum in unum corpus *Historiæ tripartitæ* libris XII. distinctum contrahendo *Epiphanius Scholasticus*, sub sexti sæculi initia, auspiciis Cassiodori, qvi hoc testatur in præf. ad illam Historiam, & cap. 17. libri de divinis lectionibus. Historia illâ tripartita usus jam medio sexto sæculo fuit Liberatus Carthag. Archidiaconus in breviario Hist. Nestorianæ cap. 2. At Rufinum ex Historia tripartita suam Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, à B. Ittigio pag. 732. de Bibliothecis Patrum recte notatus, cum Socrate ipso Theodorito ac Sozomeno antiqvior Rufinus fuerit. Prodiit Historia tripartita Parisiis sine anni nota in octavo apud Franciscum Regnault, & postea ex *Beati Rhenani* recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atq; Francof. 1588. fol. una cum Historia Ecclesiastica Eusebiana qvam Rufinus vertit & duobus libris continuavit. Deniqve *Jo. Garetius* Monachus Benedictinus in nova Operum Cassiodori editione Historiam tripertitam ad MSS. Codd. recensuit, & locorum Socratis, Sozomeni & Theodoriti qvæ Epiphanius interpretatur paginas, ex Valesiana editione, utili instituto annotavit. Rothomag. 1679 fol. *Gallicam* versionem Ludovici Cyanei, Paris. 1568 fol. apud Ægidium Gourlinum excusam memorat Franciscus à Cruce in Bibl. Gallica pag. 293. *Germanice* cum Eusebio & Rufino, Casp. Hedione interprete prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Versio latina *Wolgangi Musculi* prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro Lectore, Evagrio atqve Dorothei Tyrii vitis Prophetarum & Apostolorum ex ejusdem Musculi interpretatione, & Theodoriti Hist. Eccles. ex versione Joach. Camerarii.

Johannis Christophorsoni Cicestriensis Episcopi, qvi Eusebium, Socratem, Theodoritum, Evagrium, & exceptis tribus postremis libris à *Suffrido Petri* suppletis Sozomenum vertit, sed ad Socratem interpretandum nullos, ut observat Valesius, Codices MSS. adhibuit, Paris. 1571. Colon. 1581. fol. & ex *Jo. Jacobi Grynæi* recognitio-

gnitione atqve cum ejus notis Basil. 1570 fol. & apud * Sebast. Henricum Petri 1611. fol. Socrates & Sozomenus ex Christophorsoni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisqve, in Bibliothecis Patrum T. 5. Colon. & T. 7. Lugd.

Græce & latine Socrates cum Christophorsoni versione, junctus Eusebio, Sozomeno, Theodoreto atqve Evragio vidit lucem Genev. 1612. fol. Inde *Henricus Valesius* ex Regio MS. qvo Rob. Stephanus usus fuerat, & Variis Lectionibus Codicum Florentini Bibl. S. Laurentii, & Sfortiani Bibl. Vaticanæ, nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro Lectore qvi in Historiam suam tripartitam plura libri 1. & 2. Socratis transtulit, hunc scriptorem castigavit, & cum Sozomeno, latina versione nova atqve eruditis notis illustratum vulgavit Paris. 1668. f. qvæ editio recusa Moguntiæ 1677. f. Eo ipso anno Parisiis scriptores Hist. Ecclesiasticæ ex Valesii versione, latine, Græco textu notisqve interpretis omissis prodierunt. Editioni Græcolatinæ qvam dixi lucem vidisse Moguntiæ, novus A. 1695. titulus præfixus est, Amstelodamum præ se ferens.

Gallice Socrates & Sozomenus Ludovico Cousino interprete, Paris. 1676. 4. Confer Ephemerides Parisienses illius anni p. 101. sq. ubi hallucinationes qvædam Socratis notantur, qvemadmodum & ab Elia du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. p. 79.

Hæc de Socrate, *scriptore* (ut non abre judicat Stephanus le Moyne prolegomenis ad Varia sacra) *satis accurato*. Ex ejus Historia Ecclesiastica affertur aliqvid in Synodo septima (Nicæna II.) Act. 1. T. 3. Binii pag. 492.

XXXI. *Salamanes* a) *Hermias* SOZOMENUS, narrat avum suum patre Ethnico natum, Betheliæ Gazæorum vico primum

* Vide hanc editionem recensitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag 737.

a) Ita nomen hujus scriptoris effert Theodorus Lector & Photius Cod. 30. Ac Salamanis qvidem nomen, qvo Monachus appellatur apud Sozomen. VI 32. VIII. 15. potest ei hæsisse ab uno è majoribus, qvos è Palæstina ortos scribit V. 15. Vide Valesium in Sozomeni vita & in notis pag. 98. Alii vocant *Hermiam Sozomenum*, Salaminium; ut Codices duo MSS. eodem Valesio teste, & Nicephorus Callistus in πίνακι sive indice capitum: vel *Hermiam Sozomeni* ut in jure Græco Romano pag. 293, & 295. ὁ Σωζομενȣ̃ ἑρμείας, qvod interpres vertit: *Hermias Sozomeni Filius*.

cum toto domo sua Christianam fidem amplexum esse, & postea ingenio & doctrina, atqve interpretandis sacris literis b) valuisse. Ipse vero, scholasticus sive caussidicum agens CPoli, c) molestias fori dispunxit commentando aliqvid ac componendo, & non diu ut videtur post Socratem * scripsit, ac Theodosio Juniori Imp. dedicavit *libros IX. Historiæ Ecclesiasticæ* ab A. C. 323. ad 439. ** sive à tertio Consulatu Crispi & Constantini Cæsarum, usqve ad Consulatum XVII. jam dicti Theodosii. Hoc cum ipse Sozomenus perspicue d) testatur, certum est libros plures ab eo scriptos non esse qvam hodie exstant, neqve postremum librum ulterius ab auctore productum qvam nos hodie habemus. Nam inventio reliqviarum Zachariæ Prophetæ qvæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Consulatu Theodosii junioris decimo septimo, e) ut Marcellinus in Chronico testatum reliqvit. Qvod porro Gregorius M. lib. VI. Epist. 31. *In Historia*, inqvit, *Sozomeni, de quodam Eudoxio qui Constantinopolitanæ Ecclesiæ Episcopatum arripuisse dicitur, aliqua narrantur. Sed ipsam quoque Historiam sedes Apostolica suscipere recusat, quoniam multa mentitur, & Theodorum Mopsvestiæ nimium laudat, atque usque ad diem obitus sui magnum Doctorem Ecclesiæ fuisse perhibet.* Non dubium est Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluisse, cum in Theodorito ista legantur V. 39. Sic Svidas in Ἀγαπητὸς pro Philostorgio allegat Eusebium: In Actione 1. Synodi septimæ pro Socrate citatur Historia Ecclesiastica Rufini, & in jure GræcoRomano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomenus.

b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. διέπρεπε δὲ ὁ ἐμὸς πάππος ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν ἱερῶν γραφῶν εὐφυής τε ὢν καὶ οἷος γνῶναι ἃ δεῖ, καὶ κατὰ λόγον μετρίως ἡγμένος, ὡς καὶ ἀριθμητικῆς μὴ εἶναι ἄμοιρος.

c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. οἷα τε Ἀκυλίνῳ ὑπῆρξεν ἀνδρὶ εἰσέτι νῦν ὑμῖν συνδιατρίβοντι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις δίκας ἀγορεύοντι &c.

* Valesius in Sozomeni vita, Caveus in Hist. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptor. Eccles. pag. 80. ubi hallucinationes qvasdam Sozomeni notat.

** Male in Kœnigii Bibl. usqve ad A. 1423.

d) Sozomenus in præfat. pag. 397.

e) Confer Combefisii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.

f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combefisius T. 1. Bibl. Concionatoriæ pag. 16. 41. Valesius ad veterum testimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud visum Baronio ad A. 434. num. 4. & ad Martyrolog. Rom. 23. Dec. Vossio de Hist. Græcis, Miræo in Bibl. scriptorum Eccles. Raynaudo in lib. contra Cyriacos sive Dominicanos & Paschalio Qvesnello diss. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoscit etiam Gregorii de Sozomeno censuram Anastasius Bibl. in præfat. Hist. Ecclesiasticæ.

nus. Qvid itaqve incredibile, hallucinatam ſimiliter Gregorii memoriam, *cujus auctoritas tamen tanta non eſt* g) *ut ad ipſius nutum vel Sozomenum vel Theodoritum manibus excutere debeamus. Certe hæc de Sozomeno Gregorii M. cenſura non impedivit, quin in Concilio Florentino ſeſſ. 2. & hucusque magnus illius Hiſtoriæ uſus inter eruditos fuerit, ut Petrus Guſſanvillæus in notis ad illam Gregorii Epiſtolam obſervat.* Novatianis perinde ut Socratem faviſſe, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuiſſe ſectæ ſcribit Labbeus T. 2. de Script. Eccleſ. p. 372.

De Hiſtoria Tripartita *Epiphanii* Scholaſtici qvi tamen ex libro Sozomeni ultimo nihil in illam retulit, & de verſionibus latinis *Wolfg. Muſculi*, & qvi morte præventus tres poſtremos libros *Suffrido Petri* transferendos reliqvit, *Johannis Chriſtophorſoni*, atqve accuratiſſima *Henrici Valeſii*, nec non de Græcis & Græcolatinis Sozomeni editionibus verſioneqve Gallica, jam dictum eſt in Socrate, cui ſemper jungi ſolet, & cujus veſtigiis libenter videtur inſiſtere, licet nusqvam nominet, & non raro recedat ab ejus ſententia, plura etiam ab eo omiſſa ſuppleat, & de Monachis atqve Eremitis utpote inter Monachos verſatus & ab eis inſtitutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexat Socrati prætérita. Socratem judicio, Sozomenum ſtyli elegantia qva Xenophontem referre voluit, præſtare viri docti obſervant. Valeſius ad Græca emendanda præter Codicem Regium, qvem expreſſerat Rob. Stephanus, conſuluit etiam meliorem Fuketianum, atqve Varias lectiones ex Codice Allatiano Theodori Lectoris, qvi Socratis, Sozomeni qvem τὸν μακαρίου Σωζόμενον vocat, & Theodoriti Hiſtoriam in compendium miſit.

Scripſerat Sozomenus etiam *libros duos de rebus ab adſcenſu CHriſti usque ad Licinii exauctorationem*, ut ipſe in præfat. Hiſtoriæ ſuæ p. 401. teſtatur, ex Clemente, Hegeſippo, Africano & Euſebio maxime compendium iſtud compoſuiſſe ſe teſtatus. Sed illud non amplius exſtat.

Petrus Lambecius ab eoqve perſvaſus W. E. Tenze ius Sozomeno tribuunt etiam *irriſionem Gentilium* qvam ſub *Hermiæ* nomine habemus. Sed de illa parum veriſimili doctorum Virorum conjectura vide ſi placet qvæ notavi cap. 1. pag. 96. 97.

g) B. Ittigius præf. ad ſelecta capita Hiſtoriæ Eccleſ. ſæculi ſecundi §. VI.
* Valeſius in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenus Præfecti domesticus ad qvem Isidori Pelusiotæ Epistola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Pistoriensis, & Florentiæ educatus, qvi latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usq; ad A.C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, qvem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174 qvi hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A.C. 458. defunctus, præter alia scripta (de qvibus alibi) composuit * A. C. 450. ineunte, *libros quinque Historiæ Ecclesiasticæ*, in qvibus veluti suppleturus omissa à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usqve ad principatum Theodosii junioris. Neqve plures libros, nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. qvanqvam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, qvos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennalibus Constantini M. ad suum usqve tempus, usqve ad imperium Leonis senioris sub qvo & mortuus sit. Sed sive falsus fuit Gennadius ut Valesio videtur, sive qvinqve libros posteriores alius nescio qvis Theodorito subjunxit vel supposuit, qvæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri qvinti testatur se in morte Theodori Mopsvesteni A. C. 427. Historiam suam claudere. Eqvidem qvæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in qvinqve illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliqvo Theodorito Historico cogitaverit, qvem suspicatur Episcopum Cariæ Alindensem qvi interfuit Synodo CPol. sub Menna A.C. 536. sed illius scripta si qvæ fuere, non potuere Gennadio Massiliensi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodoritus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem qvo Garnerius p. 193. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perstringeret, merito parum verisimile videtur B. Ittigio præf. ad Hist Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Eliam du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus ſedibus Romæ, Antiochiæ, Alexandriæ Hieroſolymorum & CPolis, qvem Sirmondus ſed minus emendatum edidit, & Jo. Heſſels apud Robertum Cocum multo poſterioris ſcriptoris eſſe ſcribit.

Primus Theodoreti Hiſt. Eccleſiaſticam edidit *Græce* ex Codice bonæ notæ Beatus Rhenanus ad calcem Hiſtoriæ Euſebio Rufinianæ & Tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenſis libris III. de perſecutione Vandalica & Annonymi excerptis ex Nicephori Calliſti Hiſtoria, incerto interprete. Baſil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Euſebio & aliis lucem vidit Græce Pariſ. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regiis duobus Codd. MSS. uſi.

Latine, poſt *Epiphanii* Scholaſtici abbreviationem, vertit *Joachimus Camerarius*, cujus interpretatio Juſto Jonæ dicata prodiit primum A. 1536. ab eo tempore ſæpius, etiam inter alia Theodoreti opera, vulgata latine: perinde ut cum aliorum Hiſt. Eccleſiaſticæ ſcriptorum verſionib9 *Jo. Chriſtophorſoni* interpretatio recuſa eſt, ut ſupra in Socrate dixi, ubi etiam de editionibus, verſionibusq; Germanica & Gallica *Hiſtoriæ Tripartitæ*, & de *Henr. Valeſii* verſione latina ſcriptorum Hiſt. Eccleſiaſticæ, qvæ ſine Græco textu & notis præla evaſit Pariſ. 1677. fol.

Græce & latine cum *Jo. Chriſtophorſoni* verſione inter ſcriptores Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ vulgata eſt iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova *Jac. Sirmondi*, ſive ex Camerarii potius & Chriſtophorſoni conflata, qvi ad eosdem binos Codices Bibl. Regiæ qvibus uſus Stephanus fuerat, Græca recenſuit, legitur in luculenta editione Operum Theodoriti Pariſ. 1642. fol. Tomo tertio. Deniqve *Henr. Valeſius* Græca caſtigavit ad Varias Lectiones Codicis Saviliani, qvas Uſſerius, atqve ad Hiſtoriam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus ἀντιγραφίας Allatius ad eum miſit. Addidit etiam verſionem novam, cum Sirmondianam ferri qvibusdam in locis non poſſe obſervaſſet, & cum eruditis notis ſuis Theodoritum ita vulgavit præmiſſum Hiſtoriis Evagrii, Philoſtorgii & Theodori Lectoris. Pariſ. 1673. fol. recuſum Mogunt. 1679. Amſt. 1695. fol.

Gallice poſt antiqviorem *Martini Matthæi*, Prioris in Monaſterio Novo apud Pictavos interpretationem, vertit *Ludovicus Couſinus*, Valeſii fere veſtigiis inſiſtens, Pariſ. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphaniensis a) Syrus, Scholasticus b) & ipse, sive (perinde ut Socrates & Sozomenus) caussarum in foro Patronus c) Antiochiæ vixit, atqve Gregorio Episcopo Antiocheno d) charus fuit, à Tiberio Constantino Imp. etiam auctus qvæstura, & à Mauricio Tiberio Codicillos honorariæ præfecturæ e) consecutus. Scripsit in eadem ut credibile est Antiochensi urbe, & sexgenario propior absolvit f) *Historiæ Ecclesiasticæ libros sex* à temporibus in qvibus Socrates & Theodoritus desierant, sive ab Ephesina Synodo qva damnatus est A. C. 431. Nestorius, ad annum usq; Mauricii Imp. duodecimum g) qvi annus cœpit A. C. 593. die XIII. Augusti. Allegat subinde Historias qvibus usus est Rhetorum, *Prisci*, *Eustathii* Epiphaniensis, *Zachariæ*, *Procopii* & *Johannis* qvi in Justini senioris anno septimo Historiam suam clau-

a) Evagrius III. 34. τὴν ἡμετέραν ἐπισκοπῶν Ἐπιφάνειαν, ἢ τὸν Ὀρόντην σύνοικον ἔχει. Hinc apud Nicephorum pro Εὐάγριος ὁ ἐπιφανὴς, Valesius legit ὁ Ἐπιφανεύς.

b) Photius Cod. 29. ἀνεγνώσθη Εὐαγρίου σχολαστικοῦ, ἀπὸ Ἐπάρχων, πόλεως δὲ Ἐπιφανοῦς τῆς κατὰ τὴν κοίλην Συρίαν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία ἐν τόμοις ἕξ.

c) Antiochiæ vixisse ex pluribus Evagrii locis recte Valesius observat, qvod vero ex primariis Antiochiæ civibus hunc scriptorem fuisse colligunt viri docti ex eo qvod lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus feriatum habuisse, eiqve fausta apprecatam esse, hoc in Valesii qvidem versione reperio, sed Græca alium puto habere sensum. Ait nempe Evagrius nuptias se celebrasse cum virgine sponsa die novilunii, qvo tota civitas feriabatur, non certe propter Evagrii nuptias sed ob solenne novilunii tempus. Ἐμοῦ κατὰ τὴν ἕνην καὶ νέαν ἡμέραν τοῦ ὑπερβερεταίου μηνὸς κόρην παρθένον νυμφεύοντος, καὶ τῆς πόλεως ἑορτάζούσης καὶ δημοτελῆ πανήγυριν ἀγούσης περί τε τὴν πομπὴν καὶ τὴν παστάδα. Igitur παστὰς non de thalamo nuptiali neqve πομπὴ de nuptiali pompa intelligi debet, sed de epulis & pompa qvibus novilunium celebrare mos erat.

d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Episcopi Antiocheni scriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum se testatur.

e) Idem lib. VI. cap. ult.

f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius se ista scribere anno ætatis suæ 58. Idem libro III. cap. 33. refert se scribere anno Antiochenorum 641. His si detrahas annos 48, qvibus æra Antiochena Christianam prævertit, habes A. C. 593. Cœpit enim æra Antiochena à confirmata illis à Julio Cæsare avtonomia mense Octobri Anno U. C. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.

g) Confer Valesium in Evagrii vita, & Henricum Noris diss. de qvinta Synodo, paragr. 3.

claufit, (vide IV. 5.) nec non *Zofimi.* ** A fabulofis narrationibus non nimis alienum effe Evagrium fcribit Cafaubonus Exerc. XIII. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus & latinis interpretibus *Mufculo*, *Chriftophorfono* & *Valefio*, Gallicoqve *Coufino*, videri poffunt qvæ jam in Theodorito dixi, cujus Hiftoriæ Evagrius fubjungitur. Tantum addam, qvod Valefius ad Græca emendanda præter Regium codicem qvem Rob. Stephanus expreffit, ufus eft variis Lect. Codicis MS. optimi Florentini in Bibl. Laurentiana, in qvo Socrates etiam continetur: & Codice altero non valde vetufto qvidem, fed minime tamen contemnendo Dionyfii Tellerii, Archiepifcopi Rhemenfis.

Scripfiffe præterea fe Evagrius lib. VI. cap. ult. teftatur *alterum volumen*, ἕτερον τεῦχος, in qvo ἀναφοραὶ, ἐπιστολαὶ, ψηφίσματα, λόγοι τε καὶ διαλέξεις: *relationes*, (Gregorii Epifcopi Antiocheni nomine fcriptæ) *Epiftolæ*, *decreta*, *orationes & difputationes*, aliaqve. In hoc opere puto etiam extitiffe *gratulationem* (ejusdem forte Gregorii fcriptam nomine) ad Mauricium Tiberium *de nato Theodofio filio*.

Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 92. refert fe vidiffe tractatum Evagrio Scholaftico adfcriptum περὶ διαφόρων λογισμῶν, diftributum in capitula qvinqvaginta. Sed verifimillimum eft, alterius effe *Evagrii Pontici*, cui etiam recte vindicat Combefifius in Bibl. Concionatoria qvæ in Catena ad Lucæ X. de eo qvi incidit in latrones, & ad Lucæ XIX. de minarum diftributione, Evagrio Scholaftico perperam Corderius tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qvi in aliis Catenis Evagrius allegatur, ut in Jobum, in Proverbia, in Catena MS. in Acta &c. De illius Evagrii Pontici fcriptis vide Cafimiri Oudini fupplementum de Scriptoribus Ecclef. pag. 48. feq. & doctiffimum Caveum ad A. C. 380. atqve adde Svidam in μακάριος. Ejus μοναχικὸν refpicit etiam Socrates VII. 17. Huic

** Alios Hiftoricos complures laudat V. c. ult. *Characem*, *Theopompum*, *Ephorum*, *Dionyfium* Halic. *Polybium* Megapolitanum, *Apianum*, *Diodorum* Sic. *Dionem* Caffium, *Herodianum*, *Nicoftratum* Trapezuntium Sophiftam, *Dexippum*, *Eufebium* qvi ab Octaviani, Trajani & Marci rebus exorfus Hiftoriam ad Imp. Cari obitum produxit, *Arianum*, *Afinium Qvadratum*, *Joannem* civem ac cognatum fuum & *Agathiam*.

Huic Evagrio ſcripta nonnulla, qvæ ſub S. Nili Aſcetæ nomine leguntur, tribuenda eſſe non diffitetur Joſephus Maria Svareſius pag. 613. ad Nili opuſcula à ſe edita teſtatus in MSS. Codicibus ſcripta amborum ita miſceri confundiqve, ut ægre diſcerni qveant. Idem confirmat Cotelerius notis ad T. 3. monumentor. Eccleſiæ Græcæ pag. 544. ſeq. Evagrii ſcripta ab diſcipulo ejus *Rufino* verſa latine plerosqve in Occidente lectitare, uti Græca eos qvi in Oriente habitant, ſcripſit Hieronymus ad Cteſiphontem. Plura etiam verſa à ſe teſtatur *Gennadius* de Script. Eccleſ. cap. 11. Idem eſt Evagrius Monachus *Scithenſis*, cujus Aſcetica & Ethica, Gnomas de Paſſionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & περὶ ὀκτὼ λογισμῶν memorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Evagrius, Epiſcopus *Antiochenus*, à qvo vitam Antonii de Græco Athanaſii verſam, qvæ etiamnum exſtat, (vide ſupra cap. 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epiſt. ad Florentium & cap. 125. de ſcriptoribus Eccleſ. Alius cujus *altercationem Simonis Judæi & Theophili Chriſtiani* laudat Gennadius cap. 50. & ex eo Honorius Auguſtod. p. 427. Alius Epiſcopus *CPolitanus* à Valente Imp. actus in exilium. At apud Marcianum Capellam p. 2. pro Evagrio Citharista legendum Oeagrius.

XXXIV. THEODORUS ἱστοριογράφος Κωνσταντινουπόλεως laudatur a Joanne Damaſceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis inſignis Leqvinianæ, qvi p. 380. præterea ἀναγνώστην ſive *Lectorem* CPoli fuiſſe refert, qvod firmant etiam Nicephorus lib. I. c. 1. Hiſt. Auctor παραστάσεων χρονικῶν in Combefiſii Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur Θεόδωρος χρονογράφος ἀναῤῥωσθεὶς ἀναγνώσμασιν & Svidas, qvi Theodorum vocat τὸν ἀπὸ ἀναγνωστῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Hic Juſtino & Juſtiniano ut videtur imperantibus clarus *duobus libris* ſcripſit *Compendium Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* Tripartitæ ex libris *Socratis*, *Sozomeni ac Theodoriti* qvod exſtat à vigeſimo anno Conſtantini M. usqve ad obitum Conſtantii Nam qvamvis lucem hactenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud Allatium, qvi edere voluit, cujus codicis variis lectionibus Sam. Tennulii, Profeſſoris Noviomagenſis, manu deſcriptis feliciter uſus eſt Valeſius ad eluendas ex triumvirorum illorum Hiſtoriis mendas, qvi etiam procemium Græce ac latine publicavit poſt præfat. ad Theodor. Neſcio an Allatii ille liber deſcriptus fuerit è codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt Poſſevinus & in Catalogo MSS. Venetorum

torum Thomasinus. Certe videtur extrema parte mancus fuisse, qvia Historiæ telam non usqve ad extrema junioris Theodosii perseqvitur.

Præterea composuit & ipse suo marte *Historiam Ecclesiasticam, libris* itidem *duobus*, ab extremis temporibus Theodosii junioris, in qvibus desinunt Socrates, Sozomenus & Theodoritus, ad Justinum Imp. Seniorem usqve. Hi libri duo ipsi qvidem jam diu est, qvod interciderunt. Exstant tamen ex illis ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου * excerpta, *Nicephoro Callisto* dictante servata. Græce prodiere cum Eusebii & aliorum Historia Ecclesiastica, ex codice Regio (qvo solo etiam Valesius usus) Paris. 1544. fol. *Latine* vertit *Wolfg. Musculus*, cujus interpretatio, ut Bibliothecas Patrum & alias latinas Historicorum Ecclesiasticorum editiones supra in Eusebio recensitas mittam, exstat etiam in Græcolatina Genevensi 1612. fol. Novissime cum versione & præclaris notis *Henr. Valesii*, qvi fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Theophane, Damasceno & Synodo septima subjunxit, ad calcem Theodoriti, Evagrii ac Philostorgii de qvorum editionibus jam dixi. Addendum & Historiæ Ecclesiasticæ ἀποσπασμάτιον de expositionibus fidei, qvod è Bibl. Vaticana produxit & cum versione sua edidit Josephus Maria Svaresius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum qvæ è Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combefisio illustratis. Ubi vero Damascenus III. de Imaginibus pag. 375. laudat τόμον sive librum Theodori Historiæ Eccles. qvartum, secundus horum venit intelligendus, qvia priores qvos memoravi duos compendii ex Socrate Sozomeno ac Theodorito simul computavit, perinde ut Svidas, qvi à Constantini temporibus ad Justinianum pertexuisse historiam Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo VII. T. 3. edit. Binianæ p. 494. ubi laudatur liber qvintus, Valesius ad Theodorum pag. 580. monet πρώτου pro πέμπτου esse legendum. Alius locus producitur in eadem Synodo septima, sive Nicæna secunda, Actione V. pag 609 seq.

* Valesius putat ne Nicephorum qvidem, plura alioqui inde in Historias suas derivaturum, integris Theodori Libris, sed excerptis istis solummodo usum esse, eaqve cuidam dictasse, atq; ideo dici ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου, uti Leontii liber de sectis à Theodoro Abbate dictatus amanuensi suo, inscribitur ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀββᾶ.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Calliſtides ſive *Calliſti Xanthopuli* F. Hiſtoriam ſuam obtulit Andronico Palæologo Imperatori jam ſeni, a) qvi A. C. 1327. ſeptuagenario major obiit: ipſeqve teſtatur eam ſe in juventute ſcribere aggreſſum, abſolviſſe cum annum ætatis 36. nondum emenſus b) eſſet, adjutumqve Bibliotheca S. Sophiæ CPoli c) in qva florem ætatis transegit. Michaëlis Palæologi Imperatoris & Andronici nepotis meminit in catalogo Imperatorum CPol. d)

Λαμπρὸς Μιχαὴλ, Παλαιλόγος τρίτος
ὄντως βασιλεὺς καὶ λόγοις καὶ πρακτέοις.
Ἀνδρόνικος παῖς, συνδρομὴ τῶν χαρίτων.

Qvin ad Imp. Joannis Cantacuzeni tempora perveniſſe atqve adeo circa medium ſæculi XIV. adhuc vixiſſe, ex Catalogo Patriarcharum, de qvo infra, cognoſcas. Exſtant *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libri XVIII.* (neqve plures tunc libros ſcripſiſſe ſe pag. 38. b. Nicephorus ipſe auctor eſt) à nato CHRISTO ad interitum usqve Phocæ h. e. ad A. C. 610. ex Euſebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philoſtorgio, Theodoro lectore, Baſilio Cilice, Evagrio (qvos pag. 35. nominatim laudat) aliisqve contexti. Igitur qvæ poſt argumenta librorum XVIII. ſeqvuntur Græce pag. 42. argumenta libri XIX. & ſeqventium usqve ad XXIII. & mortem Leonis Philoſophi ſive A. C. 911. ab alio auctore an Nicephoro ipſo additam nec amplius exſtantem Hiſtoriæ continuationem reſpiciunt, & ab interprete latino Jo. Lango ſunt rejecta ad calcem operis. Qvemadmodum porro ob ſtyli elegantiam *Thucydides Eccleſiaſticus* hic Nicephorus audit Clariſſ. Schurz-

a) Nicephorus in dedicatione Hiſt. Eccleſ. ad hunc Andronicum pag. 20. καί σε οἴομαι διὰ ταῦτα καὶ ἐς μήκιστόν σοι βιώσιμον προσγενέσθαι. itaqve pag. 7. ἄνθος ὥρας non reddendum *ætatis flos & vigor* ſed *flos venuſtatis*. Uti p. 24. d. ὁ Ἀρίστωνος male redditur *Ariſtonus*, cum vertendum ſit *Ariſtonis F.* nempe Plato. b) Lib. 1. cap. 1. pag. 43.

c) Lib. 1. cap. 1. pag. 37.

d) Apud Philippum Labbeum in Protreptico Hiſt. Byz. p. 34. nam qvi ibi de junioribus Imperatoribus ſeqvuntur verſus, ab alio fuerunt additi, itaqve neqve in altero Codice Regio, neqve in illo qvo uſus Jo. Langus, leguntur.

Schurzfleiſchio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) qvas miſcet, *Theologorum Plinium* appellari video pag. 238. Methodi ſtudii Theol. Illius tamen pannis purpuram qvandoqve intextam ex bonis qvi periere ſcriptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S.E.p. 102.

Prodiere libri illi XVIII. qvorum primæ literæ nomen Νικηφόρου Καλλίστου referunt, ex *Jo. Langi* Erphurdienſis verſione *latine* Baſil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum ejus ſcholiis. tum Antvverp. 1560. Pariſ. 1562. 1573. Francof. 1588. fol. Pariſ. 1566. 8. duobus Vol. Sed & *Gallice* interprete *Jo. Gilloto*, Pariſ. 1567. fol. Deniqve *Græce & latine* Pariſ. 1630. fol. 2. Vol. cum Langi verſione, per *Frontonem Ducæum* ut habet titulus recognita, ſed Combefiſius in Bibl. Concionatoria *Langi*, inqvit, *recognoſcenda verſione & caſtigandis notulis quæ paſſim adſperſæ ſunt, majorem Ducæi diligentiam vellem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusque præfixo nomine voluerunt libri pretium augere.* Græca à Ducæo deſcripta ſunt è Codice qvo olim uſus Langus, & qvi unicus creditur hodie ſuperare, qviqve ex Matthiæ Corvini Bibl. Budenſi direptus olim à Turcis, at CPoli redemtus ab homine Chriſtiano devenit in Bibl. Cæſaream f) Vindobonenſem, ubi hodieqve aſſervatur. Dicata editio Græcolatina Cardinali Richelio eſt, cum Imperatori (ut verſionem ſuam Langus) oblaturum ſe illam Ducæus promiſiſſet, ex cujus Bibliotheca Codicem Græcum acceperat. Vide Lambecium lib. 1. p. 158.

Alia Nicephori hujus ſcripta ſunt:

Σύνταγμα *de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem* uno à CPoli ſtadio, qvod lib. XV. cap. 26. Nicephorus ſe ſcripſiſſe teſtatur, adhuc exſtat MStum in Bibliothecis Cæſarea & Vaticana. De Cæſareo Codice Jac. Gretſerus ad Codinum p. 282: *Extat Viennæ in Cæſarea Bibl. fortaſſis unicum totius Europæ exemplar, cui niſi cito ſuccurratur, (vidi enim & percucurri allatum Monachium & huc Ingolſtadium) penitus à blattis tineisq; corrodetur: & jam nunc aliquot locis ab aquis peſſime acceptum eſt, ita ut multa legi nequeant, præſertim ſub finem.* Vide & Neſſelium parte V. p. 153. 154. Vaticani Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Simeo-

e) Confer Caſaubonum Exerc. 1. in Baron. ſect. 17. Camerar. ad Joh. XI. 1. Bezam ad Act. I. 13. & Blondelli pſeudoIſidorum p. 37. Poſſevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. I. pag. 108. ſeq. 152. ſeqq. & lib. VIII. pag. 55.

meonum ſcriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Chriſtiana lib. IV. pag. 183. ſeq. Extat & in eodem Bibl. Cæſareæ Codice Nicephori *Acoluthia* ſive *officium feſti Dedicationis templi hujus*, & *Canon* ſive *hymnus* cum antiqvis notis Muſicis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, verſibus Jambicis, Græce è Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hiſt. Byz. pag. 34. In Codice qvem Jo. Langus evolvit, & qvalis Græce editus Baſileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum ſacrorum Theodori Prodromi, qvemadmodum & in áltero Regio, deſinit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Conſtantinum Palæologum usqve, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, verſibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. ſeq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Deſinit in 141. Calliſto, qvem Patriarcham conſtituit Jo. Cantacuzenus, ut ipſe Imperator narrat IV. 17. Hiſt. Seqvitur apud Labbeum alius Catalogus neſcio qvo auctore, non ſcriptus verſu ſed ſola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Joſephum usq;, qvi Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *ſeriem Patriarcharum CPol. oratione ſoluta fuſius conſcriptam* (qvam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgaſſe ſe ſcribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Hiſtoriæ Byz. laudata, confirmatq; H. Warthonus appendice ad Hiſt. literariam Cavei) nusqvam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum ſub Nicephori CPolitani nomine ſæpius edita deſinit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus ſcriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce excuſorum Baſil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his eſſe omnia illa, qvæ velut ſibi haud viſa Nicephori ſcripta ex Gvil. Eiſengrinii Catalogo Scriptorum Eccleſiaſticorum memorat Poſſevinus in apparatu, & præclarus Voſſius de Hiſt. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Calliſto diſtingvi in indice ad Meurſii gloſſarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gotfridi Olearii Bibliotheca ſcriptorum Eccleſiaſticorum Jen. 1711. 4. T. 2 p. 8. ridicule excuſum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol.* pro *Catalogo metrico*.

Callisti Xanthopuli *versibus Jambicis* descripta πάσης τῆς θείας γραφῆς σύνοψις.

Τὰ μετὰ τὰ Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χριστοῦ καὶ αὐτῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλήμ.
Ἅλωσις Ἱερουσαλὴμ ὡς ὁ Ἰώσηππος ἱστορεῖ.
Ἀσσυρίων, Περσῶν, Αἰγύπτου, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων ἄνακτες.
Ἀθηναίων καὶ Κρητῶν ἄρχοντες.
Ῥώμης βασιλεῖς.
Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ μυστηπόλοι.
Εὐαγγελισταὶ καὶ Διάκονοι.
Αἱ μυῤῥοφόροι καὶ μαθήτριαι Λόγου.

Οἱ καλλύνοντεν ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν sive *Catalogus SS. Patrum Ecclesiæ* qvem adscribere integrum, qvia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύναντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν,
Μέγας Διονύσιος Ἀρείου πάγου,
Μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας,
Τὸ πνευματικὸν τοῦ Βασιλείου στόμα,
Ὁ Γρήγορος νοῦς τῶν βροτῶν ἡ περπνότης,
Γλῶττα μέλι ῥέουσα τοῦ Χρυσοστόμου,
Ἡ δαψιλής τε τοῦ Νυσσοῦς πανδαισία,
Ὁ βαθύνους Κύριλλος, Αἰγύπτου κλέος,
Καὶ λεπτὸς εἰς ἅπαντα Μαξίμου λόγος,
Ὁ τῆς Κλίμακος ἡ μετάρσιος βάσις,
Νεῖλος προφανῶς καὶ τὸ τοῦ Νείλου στόμα,
Ὁ Σύρος Ἐφραὶμ ἡ κατάνυξις λόγων,
Πανηγυριστῶν πατερικῶν βιβλία,
Καὶ Μεταφραστὴς ἡ γλυκύῤῥοος χάρις,
Ἐν οἷς πᾶσι πέφυκεν ὑπερεξέχων
Ὁ χρύσεος ῥοῦς ἡ γλυκίζουσα βρύσις,
Ὡς ἄφθονον μάννα τε πάντας ἐκτρέφον,
Καὶ νέκταρ ἀθάνατον ἐκρέον πίσιν.

Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὕμνων ἐνθέων, *Catalogus brevis Hymnographorum Ecclesiæ Græcæ*, qvem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodorum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἁγίων χρόνου sive *Menologium Sanctorum* breve, *versibus* (perinde ut qvæ jam memoravi) *jambicis*.

τριωδίου σύνοψις ἀκριβεστάτη.

Volumen totum claudit εὐχὴ ἐξομολογήσεως, proſâ non verſu.

Manu exarati etiamnum in Bibliothecis occurrunt hujus Nicephori hymni varii, ut χαιρετισμὸς *in B. Virginem.* Incipit: χαῖρε ἀνωτέρα τῶν νοερῶν.

Troparia duo, in eandem, ordine alphabeti: unum incipit, ἄχραντε παρθένε μῆτερ Θεοῦ, πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας ἀπολυθείς. Alterum, ἄχραντε παρθένε, μῆτερ Θεοῦ, ἡ δεδοξασμένη ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν βροτῶν.

Συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους τοῦ Τριωδίου ἑορτὰς, *Synaxaria in præcipua Triodii feſta quibus uniuscujusque eorum indicatur origo, qualitas & diſpoſitionis ratio.* Combefiſio qvidem in Bibl. Concionatoria judice *Triodium Græcorum Nicephorus peſſime habuit, dum Synaxariis augendo ſuis, ipſius ac ſequioris Græciæ erroribus inferciit.* Pluribus hac de re conqveritur Leo Allatius qvem ſi placet vide diſſ. de libris Ecbris Eccleſiaſticis Græcorum pag. 70. 92. ſeq. 115. 229. & contra Hottingerum p. 124. ac de Synodo Photiana p. 326. ſq. 527. ſq. Hæc Nicephori Synaxaria in lingvam Græcam vulgarem converſa à *Matthæo Cigula* Cyprio & *Maximo Margunio* Cytherorum Epiſcopo prodierunt Venet. apud Antonium Pinellum A. 1607. 1637. 1648. 4. Titulus eſt: συναξάρια ἤτοι βίοι ἁγίων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώττας μεταφρασθέντα παρὰ Μαξίμου ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Nicephoro qvoqve Calliſto velut auctori tribuere non dubitavit V. C. *Humfredus Hody* brevem librum qvem è MS. Barocciano edidit Græce & latine ſub titulo: *Anglicani ſchiſmatis redargutio,* in qvo libro pluribus exemplis probatur Epiſcopos injuſte depoſitos Orthodoxi ſucceſſoris communionem nunqvam refugiſſe. Oxon. 1691. 4. σύναξις ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν &c. Idem ſcriptum editurum ſe promiſerat doctiſſimus Cotelerius III. monument. Eccleſ. Græcæ pag. 645. *Offendi,* inqvit, *in opuſculo nunc inedito, olim ſi DEUS dederit edendo, de celebri ſchiſmate ob Joſephum Patriarcham CPol.* ſucceſſorem Arſenii depoſiti A. C. 1266. & Germani qvi ſe paulo poſt abdicaverat. Cæterum non Nicephoro ſed alii antiqviori ſcriptori qvi A. C.

1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse editor Humfredus Hodius. Vide ejus letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ & Historiæ tripartitæ Epiphanii Scholastici pag. 590-615. subjunxit *Historiam Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto interprete jam olim latine versam*, qvæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, desinitqve in morte Anastasii, qvem impium vocat & à qvibusdam fulmine divino percussum tradi scribit. Non modo brevius longe singula perseqvitur qvam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut alium illum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide qvæ de his Collectaneis Jacobus Billius lib. 1. Obs. sacrar. cap. 16.

De Excerptis è *Theodori Lectoris* libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, qvæ titulus profitetur accepta ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. *Chronicorum Scriptores Græci deperditi.*

De *Julii Africani*, & *Hippolyti* Chronicis jam dixi supra cap. 1.

Diodori Tarsensis χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων memorat Svidas in Διόδωρος. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Aniani & *Panodori* Monachorum Ægyptiorum, centum annis Eusebio juniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, qvibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliqvando etiam cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

A Joanne Malala plures laudantur Chronographi, *Arianus*, *Brunichius*, *Bottius* seu *Buttius*, *Clemens*, *Didymus*, *Domninus*, *Eustathius*, *Eutropius*, *Eutychianus*, *Licinius*, *Magnus* Carrensis, *Nestorianus*, *Pausanias*, *Theophilus* & *Timotheus*. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos qvoscunq;. Nam *Arrianus* qvidem non alius illi

est

eſt à notiſſimo ſcriptore Flavio Arriano, cujus libros de bellis Trajani adverſus Parthos reſpicit, de qvibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brunichio* nihil habeo hoc loco qvod notem, cujus libri hæc fuit inſcriptio teſte Malala T. 1. pag. 239. ἔκθεσις Βρουνιχίου Ῥωμαίου χρονογράφου. Pro *Bottio* ſive *Buttio* legendum *Brutius* Hiſtoricus & Chronographus Syncello etiam & Paſchalis Chronici auctori laudatus. Confer Euſebii Chronicon Græcum edit. Scaligerianæ pag 44. & Scaligeri notas pag. 205. *Clemens* intelligitur Hiſtoricus & Chronographus à Clemente Romano non minus qvam Alexandrino diverſus, de qvo Svidas: Κλήμης ἱστορικός. ἔγραψε τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, καὶ πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν ἰσοκρατικῶν σχημάτων, καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonenſi, fueruntqve illo nomine etiam inter Græcos non obſcuri doctrina atqve ingenio viri. Laudat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. qvi σοφώτατον vocat, Anonymus Combefiſianus in Originibus CPol. pag 32. Heſychius fragmento in CHriſti natalem, Svidas & Etymologicum Magum in ζάλην, ac Svidas iterum in ἥρας δὲ & Παλίμβολος. *Domninus* * freqventer laudatus à Malala & ſapientiſſimi Chronographi celebratus nomine, Clariſſ. Bentleio Epiſt. ad Jo. Millium pag. 73. videtur fuiſſe Epiſcopus Antiochenus, & Hiſtoriam produxiſſe usqve ad Juſtiniani tempora. *Euſtathius* non alius eſt ab *Euſtathio* Epiphanienſi, qvi in ſua χρονικῇ ἐπιτομῇ Hiſtoriam omnem duobus voluminibus complexus eſt, uno usqve ad exciſam Trojam, altero ad annum duodecimum Anaſtaſii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. qvi ſæpius illum laudat. *Eutropium* intellige notiſſimum Hiſtoriæ breviatorem latinum, qvem Græce verterunt Capito Lycius, & cujus qvoqve ætatem tulit interpretatio, Pæanius. *Eutychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatqve Protoſecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Hiſtoricum Romanum, Dionyſio Halic. Plinio aliisq; laudatum, de qvo copioſe Voſſius lib. 1. de Hiſt. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudare etiam Chronicon Paſchale pag. 379. ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου. ſed Malalæ T. 2. pag. 17. audit Μάγνος ὁ χρονογράφος ὁ Καῤῥηνός,

* Alius Domninus Origenis diſcipulus, memoratus Palladio in Hiſt Lauſiaca p. 108. Alius hoc nomine Philoſophus, Syrus, de qvo Svidas è Damaſcio in vita Iſidori.

νὸς, ὁ συνὼν αὐτῷ Ἰυλιανῷ βασιλεῖ, unde patet ætate etiam longe anteceſſiſſe, nam qvæ ex magno ſuo profert Paſchalii auctor, Mauricii Imp. obitum ſpectant, Juliano multum junioris. De *Neſtoriano* mentio in eodem Chronico Alexandrino ſive Paſchali p. 324. *Theophilum* diverſum utiqve Malalas intellegit à veteri illo qvi ad Avtolycum ſcripſit, neqve enim qvæ ex illo profert in hujus ſcriptis leguntur, & Theophilum atqve *Timotheum* una cum Clemente Θεοφιλεστάτυς χρονογράφυς laudat Heſychius fragmento in CHriſti natalem, qvod latine pridem in lucem edidit Hervetus cum qvæſtionibus Anaſtaſii Sinaitæ, Græce vero ac latine Cangius ad calcem Chronici Paſchalis, & prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodius, cujus doctiſſimi viri diatribam in qva de Theophilis, Clementibus & Heſychiis variis diſſerere voluit, acerbo auctoris fato interceptam merito dolemus.

Ab auctore Anonymo in Originibus Combefiſii CPolitanis laudatur pag. 5. ὁ Ἀγκυρανὸς χρονογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῦ, qvi Codino Ἀγγυρανὸς ἐν δεκάτῳ λόγῳ. Apud eundem Anonymum pag. 33. mentio Μιλιχίυ χρονογράφυ.

Heliconius Byzantius Sophiſta ſcripſit Svida teſte χρονικὴν ἐπιτομὴν, *Compendium Chronicum* ab Adamo usqve ad Theodoſium M. *libris X.*

Heſychii illuſtris, patria Mileſiii, *Hiſtoria Chronica* à Belo Aſſyriorum Rege usqve ad obitum Anaſtaſii Imp. ſcripta Juſtiniano imperante & comprehenſa *libris* ſive diſtincta in τμήματα ſive temporis διαστήματα *ſex*, celebratur à Photio Cod. LXIX. & eodem Svida in Ἡσύχιος, qvi præter rem negat eum fuiſſe Chriſtianum. Fragmentum libri ſexti, & primum qvidem ejus ut videtur caput, ad nos pervenit, editumq; à Meurſio eſt cum verſione & notis, ſub titulo πάτρια Κωνσταντινυπόλεως. Non poterat igitur ejus ſingillatim Svidas inter opera Heſychii meminiſſe. Laudatur Heſychius illuſtris ὁ φιλοσοφήσας ἐπὶ τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ε̄ χρονικῷ διαστήματι in gloſſario Juris Labbeano voce παλματίυς, atqve ἐν τῷ ς′ διαστήματι, voce φόλλις.

Ex *Iſidori* Diaconi Chronographia aliqvid affert Joannes Damaſcenus III. de imaginibus pag. 385. *Nicolaus* (ut à Nic. Damaſceno

S diſtin-

distingvatur dictus νέ☉ sive junior) Chronographus Photio suppar, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

Πύρων Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi qvam ex Glycæ annalibus pag. 82.

XXXVII. *Chronographi post Eusebium, Græci editi.*

JOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * diversus ab altero ** *Joanne*, Monacho *Antiocheno*, itidem Chronographo atqve similia passim tradente, & similibus delectato fabulis, *** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio qvousq; producta habemus Costantini Porphyrogennetæ excerpta, qvæ non ultra Phocæ tempora procedunt, atqve ex Peiresciano Codice Græce & latine cum notis edita sunt ab Henr. Valesio Paris. 1634. 4. Malelæ vero Histo-

* Malelas sive Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Sbholasticus, vel qvi Rhetoris munus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Malelas qvam Malela vel Malala, docet Rich. Bentleius Epist. ad Millium pag. 78. seq. licet antiqvissimos Latinos Græca nomina in as desinentia solitos in A pronunciare ut Ænea & Anchisa, testatur Qvintilianus lib. 1. cap. 5. Confer Claudii Dausqveji Orthographiam T. 1. pag. 59.

** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è qvibus illa digesta sunt, ita recensentur: εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν,

α΄ Ἰωσήπου Ἀρχαιολογίας,
β΄ Γεωργίου Μοναχοῦ (Hamartoli intellige)
γ΄ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῆς
δ΄ Ἰωάννου Ἀντιοχέως χρονικῆς ἱστορίας &c. Hic Joannes à Malela ut vides diversus, vocatur Monachus pag. 853. τέλ☉ τῆς ἱστορίας Ἰωάννου Μοναχοῦ. Codini, & utriusqve Tzetzæ de eo testimonia notavit laudatus Hody prolegom. ad Malelam, qvi alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam Chronographiam atqve περὶ ἀρχαιολογίας (nisi hæc idem cum illa, aut ejus pars est) notat integram exstare in Gallia, laudariqve à Nic. Alemanno ad Procop. Allatio ad Eustathii Hexaëmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cangio ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, anteqvam ad CPolitanam sedem efferretur, Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chronicon ferri, eidem Hodio observatum, qvi plures Joannes Antiochenos recenset, atqve uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis variis cum prophanis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS. sed qvæ lucem non vidit.

*** Multa qvoqve similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Paschali, Cedreno & aliis.

Hiſtoria Chronica ſive Chronicon, Damaſceno pridem III. de imagg. Tomo 1. p. 368. & Tzetzæ Chil. V. Hiſt. 29. 30. laudatum, qvod ab orbe condito ad obitum Juſtiniani I. Imperatoris ſive A. C. 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos evolverunt viri docti Montacutius, Uſſerius, Seldenus, Jo. Gregorius, Pearſonius, Gvil. Lloydus aliiqve. Hinc ex eodem MSto cum verſione & notis *Edmundi Chilmeadi* prodiit Oxonii, typis Sheldoniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore diſtributum fuerat in libros XVIII. Sed primus liber cum ſecundi parte deſideratur, itaqve ab editore defectus ille ex Georgio Hamartolo ſuppletus. Præmiſſa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qvi Malalam ad noni ſæculi initia detrudit, qvem tamen non adeo diu poſt Juſtinianum floruiſſe Clariſſimo Caveo lubens aſſentior. Poſt Indicem vocum Græcobarbararum qvæ in Cangii gloſſario Græco vel plane non vel alia ſignificatione reperiuntur, ſeqvitur præclara Epiſtola ad Jo. Millium, qva Vir egregius *Rich. Bentlejus* non Malalæ ſolum ſed & aliorum plurium ſcriptorum Græorum loca illuſtrat emendatqve.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum ad paginas edit. Oxonienſis.

b. *partem poſteriorem,* * *ſupplementum ex Georg. Hamartolo præmiſſum denotat.*

Acta Apoſtolorum Apocrypha (Clementis recognitiones) 329.

Æſchines Philoſophus 240.

Africanus Chronographus 63. 74. 83. 88. 111. 112. 201. 351.

Οἱ ἐκθέμενοι τὰ πάτρια Ἀλεξανδρείας τῆς μεγάλης 284.

Apollonius ὁ σοφώτατος ἱστορικός 97. ubi tamen videntur innui Apollonii Rhodii Argonautica.

Apollonius Tyanenſis, ejusqve τελέσματα. 342. ſeq.

Archilochus ὁ σωφώτατος 82.

Arrianus Chronographus (de Trajani expeditione contra Parthos) 358.

Ariſtoteles 240.

Ἀσκληπίων Aſtrologus Domitiani. 346. Svetonio, Zonaræ & aliis Ἀσκληταρίων.

Ἀυλέας ὁ σοφώτατος. 73. 174. ſub qvo nomine Æſchylum latere, clariſſ. Bentleio perſvaſum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmorrhouſæ libellus ſupplex ad Herodem Regem. 306.

Brunichius, Chronographus Romanus. 239.
Buttius f. Bottius (lege Bruttius) Chronographus. 39.326.340.
Callimachus ὁ σοφὸς ἐν τοῖς Ἐτησίοις. 221. leg. Ἀιτίοις.
Caftor Hiftoricus 200.
Cephalion ὁ σοφώτατος Κεφαλίων. 46. 52. 58. 111. 209.
Charax Hiftoricus 99. 221.
Clemens Chronographus 39.295. 298. 309. 312. 366. b. 155.
Cyrillus Epifcopus. 69. feq. ἐν τοῖς κτ̃ Ἰουλιανοῦ. 30. 240.
Daniel 200. de Bel & Dracone 20.
Debborius Philofophus τελεστής 344.
Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentlei Epift. ad Millium p.72.
Democriti φιλόσοφος συγγραφή. 104.
Deucalio diluvii particularis hiftoriam expofuit 85.
Dictys 134 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
Didymus ὁ σοφώτατος Δίδυμος, ὁ ἱστορικὸς χρονογράφος 99. 106. 212.
Diodorus (Siculus) 64. 83.
Dionyfi f. Bacchi Epitaphium 52.
Dionyfius Hiftoricus 243.
Dionyfius Areopagita 325.
Domitianus Imp. Philofophus dicitur 340, 346.
Domninus Chronographus 109. 181.265. 303. 345. 356. 372. fq. 377. feq. 392. 393.
Euripides. b. p. 61.
de Antiopa 58.
in Bacchis 51.
Cyclope 148. 149.
de Danae 39.
(in Hippolyto.) 109.
(Iphigenia in Tauris.) 174.
Meleagro 210.
Oedipo 63.
de Pafiphaë. 106.
(in Sthenebœa.) 104.
Eufebius Pamphili 63.68.85.191. 243.251.265.295.330.337. b. 155.
Euftathius Chronographus b. 115.
Eutropius Chronographus. b. 24. Romanorum Hiftoriographus, in Hiftoria fua Græcam in lingvam traducta. 267.
Eutychianus Chronographus b. 21.
Florus Livii epitomator. 270.
Ganymedis Epitaphium 99.
Hermes Trismegiftus 29.
Herodotus 29. 200.
Hippocrates 105.
Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
Jamblichus Philofophus in Daphne vitam degens 414.
Joannes Epifcopus 69.
Jofephus in Antiqvitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
Irenæus 203. 351.
Ifiodus (aliis Hefiodus) ex Japheti

ti posteris, Græcarum literarum repertor 70.
Julianus Chaldæus sive Astrologus & Magus 369.
Justiniani Imp. ad Indos legatus (Nonnosus) b. 194.
Licinius (Macer) Romanus Chronographus 229.
Livius Historicus 226. 233. 270. 277.
Lucanus Poëta 290.
Lucianus 93.
Lycurgus vir sapiens 52.
Magnus Carrensis, Chronographus, b. 17.
Marci Antonini Museum, Antiochiæ 369.
Manetho Historicus 27. 71.
Nestorianus Chronographus b. 11. usqve ad Leonem juniorem Imp. 85.
Ninus 93. ubi de Marsya Musico, qvem Philosophum vocat, putem pro *Nino* legendum *Linus*.
Oracula 27.79.90. 114.298. &c.
* Origenes 12.
Orpheus 88. 91. 92. ubi & versibus ejus qvibusdam ἑρμηνεία sive interpretatio subjicitur.
Palæphatus 26.38.48.63.75. 101. 267. oportet librum Palæphati pleniorem habuisse, qvam hodie exstat, cum pleraqve qvæ ex illo Malalas affert, in nostro hodie incassum qværas, ut monui l. 1. Bibl. Græcæ c. 21.
Paridis Hymnus in Venerem, nuncupatus Cestus, & Oratio in eam Encomiastica 115.
Pausanias ὁ σοφώτατος χρονογράφος 44.251.260.320. Neqve hæc in Pausania nostro legas qvæ ex Pausania Malalas attulit.
(Petissonius Pharao, Ægypti Rex, cognomine Comœdus, nisi nomen, qvod utiqve videtur, corruptum 76.)
Phidias Corinthius 149. idem Φειδάλιος dicitur 52.
Philochorus 52.
Philostratus (de Sapore Rege Persarum) 393.
Phlegon Atheniensis 310.
Plato de legibus 105. γράφων περὶ Τίμαιον περὶ Θεοῦ. 240.
Plinius Romanus Historicus 226.
Plutarchus χερρονήσιος 66. pro χαιρονεύς 66. 67.
Polybius Historicus 200.
Porphyrius ἐν φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονογραφίᾳ 67.
Priscus Thrax de bello contra Attilam scripsit. b. 60.
Pythagoras Samius Arithmeticam scripsit. 201. de bello Cyrum inter & Samios. ibid.
Rheginus, apud qvem nomina τῶν ἀποθεωθέντων 64.
Sallustii Historia Catilinaria. 266. seq.
Servius Romanus scriptor (in Virgilium) 206. 229.
Sisyphus Cous. 148. 152. 167.

Sophocles 47.
Sotades (Σωτάτης) de nominibus planetarum 27.
* Symmachus interpres Græcus Bibliorum V. T. 7.
Tatianus Chronographus 312.
Thales (forte Thallus) Historicus 200.
Theophilus Chronographus 32. 71. 105. 200. 269. 284. 295. 325. b. 155. 156.
Tiberiani Epistola ad Trajanum Imp. de suppliciis Christianorum 356.
Timotheus Chronographus 92. 200. 202. 295. 299. 155. 156.
Persarum βαςαγαρίκ sive bajuli, qvi post baptismum Timotheus dictus est, narratio de Manichæis affertur b. 178.
Tranqvillus (Svetonius) 39.
Virgilius Poëta 168. 206. 277. 374. in clypei descriptione 283.
Xenophon 5 240.

Farraginem Historico Chronologicam, qvam è Codice MS. Augustanæ Bibliothecæ sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Matthæus Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. deniqve sub veriore titulo *Chronici Paschalis*, nova meliore versione & eruditis notis illustratam à *Carolo du Fresne* habemus Paris. 1688. fol. Idem Fresneus sive Cangius nonnullas affert observationes *Jo. Baptistæ Hautini* sive Altini, qvi & ipse Chronici hujus editionem videtur molitus fuisse, rei Chronologiæ apprime peritus. Præterea ex MS. Codice & Holstenii observatione duos illius operis notat fuisse auctores, unum qvidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Constantini 17.) alterum vero qvi illud ad annum usqve vicesimum Heraclii continuavit. Index Imperatorum qvi usqve ad Imperatorem Constantinum Monomachum A. C. 1042. pertingit, ab alio est, idqve in ipso titulo diserte innui testatur If. Casaubonus p. 243. Epist. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inqvit Henricus Valesius p. 39. ad Eusebium & ad Theodoritum pag. 21. seq. cum qvo facit Stephanus le Moyne notis ad Varia sacra p. 131. Plurima qvoqve eadem leguntur atqve iisdem verbis in Chronico Joannis Antiocheni Malalæ. *CPolitanum Chronicon* appellat Usserius pag. 75. prolegom. ad Ignatium, illamqve convenientiorem esse inscriptionem disputat etiam Reinesius II. 17. Var. Lect. Cæterum Raderus auctorem domo *Alexandrinum* fuisse collegit ex iis qvæ de Jeremiæ cineribus Alexandriam jussu Alexandri M. deportatis leguntur pag. 366. & qvod Georgii successor Petrus Alexandrinus nota

nota in fronte libri appoſita opus illud commendavit, atqve inde Chronicon Alexandrinum Raderus inſcripſit: qvanqvam in eo potuit falli, & qvod de *Maximo* Monacho qvi Heraclio imperante vixit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: qvemadmodum & ejusdem plerasqve emendationes & conjecturas ſibi non probari teſtatus eſt Cotelerius T. 3. monumentorum Eccleſiæ Græcæ pag. 608. unde ſæpius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 36. Obſervationum ſacrarum: & parum accuratus interpres Raderus dicitur ab Henrico Warthono ad Uſſerium de ſcripturis ſacrisqve vernaculis pag. 349. Ex hoc ipſo opere petita ſunt qvæ *faſtorum Siculorum* nomine laudant eruditi, qvoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Auguſtino perlatus eſt Romam: indidem faſtos Conſulares excerpſit ediditqve Sigonius & Panvinius, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hiſt. Auguſtæ. Longe plura ex Codice ſuo, qvi deinde ad Sylburgium pervenit, & ab hoc per Hœſchelium redemtus, Bibliothecæ Auguſtanæ * illatus eſt, excerpſit Iſ. Caſaubonus, communicavitqve cum Joſepho Scaligero, qvi illa paſſim laudat nomine *Chronici Caſauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Euſebiani calcem, præfixo titulo ἐπιτομῆς χρόνων, ut paulo ante in Euſebio dicere me memini. Ex Malala in illud Chronicon multa deportata eſſe notavit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 203. idqve magis credo qvam qvod Clariſſ. Hodius prolegom. ad Malalam putat illa hunc ex Chronico deſcripſiſſe. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Chriſtiana Coſmæ Indoplevſtæ, unde *Coſmam* illum auctorem Chronici ſuſpicatus eſt Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Uſſerius vero & alii incerta conjectura *Georgii Piſidæ* tribuunt, Caſimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à qvo vitam Chryſoſtomi ſcriptam habemus. Non Alexandriæ tamen ſed CPoli ſcriptum eſſe illud Chronicon probat Henſchenius exegeſi præliminari ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjunxit Cangius Chronico Paſchali ſelecta qvædam vetera Monumenta ad rem Chronologicam facientia, qvorum ſyllabum hîc à me addi, non erit ſpero ab præſenti loco alienum.

1. Χρόνων ἀρίθμησις καὶ ὁμάς, pag. 404-408. *Temporum compendiaria* per Patriarchas & Reges *putatio* & ſumma, ab Adamo usqve ad Con-

* Vide Cavei Hiſt. literat. in Georgio Piſida.

Conſtantinum & Romanum ſcripta circa A. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum p.742. ſq. & Petavii Uranologio * p. 190. ſeq. ad calcem Computi S. Maximi Martyris. Similem putationem vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zoſimi, in ſcriptoribus Græcis Hiſtoriæ Romanæ minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη pag. 408. 409. *Explicatio inſigniorum quorundam eventuum*, qvando & ſub qvo ſingula contigerunt. Ex eodem Scaligero pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina verſio eſt à Cangio adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Auguſto ad Conſtantinum Monomachum*, pag. 410-412. qvi Chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. ſeq. inſertus legitur, ſed in Codice Holſtenii recte exulat, & juniorem agnoſcit auctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum*, p. 413-421. latinè ex veteri verſione, & editione Henrici Caniſii Tom. 2. Antiqv. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Codicis MS. Collegii Pariſ. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Pariſ. 1657. fol. pag. 298. Non abſurde ſuſpicatur Cangius breve hoc Chronicon deberi *Hippolyto* Portuenſi, Confer qvæ dixi ſupra cap. 1. p. 205.

5. *Fragmentum duplex Chronici Euſebiani* è Codd. Regiis 2431. fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350. Græce cum Cangii verſione pag. 421-423. de CHriſto nato anno mundi 5501. & de ratione anni menſiumqve Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. Ἡσυχίου εἰς τὴν γέννησιν pag. 424. Græce & Latine *Heſychii fragmentum ex Homilia in Natalem CHriſti* ex iisdem Codd. Vulgavit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, è Codice Bodlejano. Oxon. 1691. 8. & Caveus in Hiſt. literaria ſcriptorum Eccleſ. ubi de Joſephi Hypomneſtico, ad A. C. 420.

7. *Ex Anonymo de CHriſti nativitatis & paſſionis annis.* Græce & Latine pag. 424. 425. Ex Cod. Regis Galliæ 2431. fol. 172.

8. Σύγ-

* Utor editione Amſtelod. 1703. fol. qvæ Antwerpiæ nomen præfixum habet.

8. Σύγγραμα Ἐκκλησιαστικὸν * Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρὸς, πνευματοφόρου καὶ Μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Βασιλέων. *Procopii presbyteri ex latinis commentariis Dorothei Episcopi Tyri de LXX. Domini Discipulis, Patriarchis CPolitanis, & de duodecim Apostolis* ex Codd. Regiis 2760. & 2819. Græce & Latine pag. 426 - 436. Non repetam qvæ de hoc pseudoDorotheo, scriptisqve ei suppositis Vossius in Historicis Græcis, aliiqve monuerunt, sed tantum de editionibus ejus Opusculorum pauca annotabo. Dorotheus

T *de*

* Hic Dorotheus in Martyrologiis & Menologiis V. Junii celebris, cæteroqvi vix ulli veterum memoratus, Martyrium consummasse dicitur sub Juliano, anno ætatis suæ 107. De altero antiqviore Dorotheo Diocletiani Evnucho & inde presbytero Antiocheno atqve Martyre (è qvo duos præter rem facere videtur Clariss. Caveus) Vide Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 435. Alius Dorotheus Tyri Episcopus, qvi cum aliis Episcopis scripsit Epistolam de fide ad Leonem Imp. in Concilio Chalcedon. T. 2. edit. Binianæ p 385. Alius Dorotheus sive Theodorus Heracleæ Episcopus Arianus de qvo Valesius ad Philostorg. IX. 13. Alius Dorotheus Archimandrita Palæstinus sæculo VI. exeunte clarus, de qvo Acta Stor. T. 1. Junii p. 596. sq. Hujus opuscula Ascetica Græce & latine in Orthodoxographis A. 1569. & in Auctario Bibl. Patrum Paris. A. 1624. T. 1. p. 743. edita, & latine in pluribus Bibl. Patrum editionibus ex latina versione Hilarionis Monachi Cassinensis obvia, Gallice post versionem Francisci Boutoni S. I. prodiere interprete Jo. Arnaldo Butellerio Rancæo, qvi notior est sub nomine Abbatis Trapensis (Abbé de la Trape) Paris. 1686. 8. De Boutoni versione ita Theoph. Raynaudus in SS. Lugdunensibus T. 8. Opp. p. 91. sq. *Sanctum quoq; Dorotheum Gallice fecit è Græco, quod dum mentem Ascetici illius lectissimi pabuli usu reficeret, & latinis Græca componeret, observasset pleraq; non modo in* Hilarionis Veronensis, *quæ aperte misera est & mendosissima, sed etiam in politiore & venustiore* Chrysostomi Calabri *latina versione* (cum notis Balth. Corderii edita Antwerp. 1646. 12.) *peccari*. Alius Dorotheus Thebanus, & alter item junior Chiliocomensis, qvos ab Archimandrita distingvere jubent Acta Sanctor. T. 1. Junii pag. 592. Alius Dorotheus Nestorii acris sectator, & Martionopolitanus in Mœsia Episcopus, qvi interfuit Concilio Ephesino & cujus Epistolas qvasdam vulgavit Christiauus Lupus. Alius Dorotheus Alexandrinus, Monachus qvi Imp. Anastasio Apologiam pro Concilio Chalcedonensi obtulit, qvam ob concussam pro Eutychis hæresim Ecclesiam Tragœdiæ nomine, ut narrat Theophanes, inscripsit. Alius deniqve Dorotheus & longe junior Monembasiensis Metropolita, cujus Historia ab orbe condito ad captam à Turcis CPolin lingva Græca vulgari vidit lucem Venet. 1631. 4. Mihi est editio recentior excusa ibid. 1684. 4. Omitto alios ab Ecclesia alienos, ut Dorotheum Sidonium de qvo dixi lib. 3. cap. 20. Ascalonitam (nisi is idem cum Sidonio) & Atheniensem de qvibus Vossius in Hist. Græcis, Dorotheum Rhetorem, Plutarchi in cujus symposiacis inducitur æqvalem, Dorotheos JCtos, Medicosqve, de qvibus alibi.

de Prophetis & discipulis Domini ex versione *Wolfg. Musculi* primum vidit lucem latine post Eusebium, Socratem & alios Hist. Ecclesiasticæ scriptores, Basil. 1557.1598 fol. tum una cum Sulpicio Severo Paris. 1560. 12. edente Jacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atqve iterum cum Salviano, Maximi homiliis, Paciano de pœnitentia, Sulpicii Severi Historia & Haymonis Halterstad. Epitome Hist.Eccles. prodiit Rom. 1564.fol. ex edit. *Petri Galesinii*, qvi etiam notas adjunxit. Nec minus in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1575. Tom. 2. & A. 1589. atqve 1654. T. 7. & Colon. A. 1618. atqve Lugd. A. 1677. T. 3. Codicem MS. Græcum à latinis his editionibus non leviter discrepantem, qvi exstat in Bibl. Vindobonensi, commendat Lambecius lib.3 pag. 50. seq. Ac similis plane Codex est ex qvo Cangius suum Dorotheum edidit, qvemadmodum & ille è qvo Caveus in Hist. literaria vulgavit A. 1688. ea qvæ vidit in Latinis editionibus deesse, maxime de Patriarchis CPolitanis, qvæ & ipsa nullam mereri fidem fatetur Papebrochius T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 392. seq. Vide & pag. 436. Pars *de Prophetis* non modo in Cangii & Cavei sed etiam in Vindobonensi illo Codice desideratur, neqve hactenus Græce prodiit, suppleri tamen potest tum ex Codice altero cujus idem Lambecius facit mentionem lib. 3. pag. 173. 174. qvi plane geminus videtur esse illi qvo Musculus usus est, nisi qvod Chronologiam Patriarcharum CPolitanorum narrationibus de Prophetis subjunctam habet: tum ex iis qvæ de Prophetis eadem fere leguntur in Chronico Paschali pag. 146.sq. & è libro qvi inter Epiphanii Opera extat de Vitis Prophetarum. Etiam in Chronico MS. Simeonis Logothetæ non dissimilia legi testatur Cangius ad Chronicon Paschale pag. 505. Dorotheum Epiphanii interpretem vel imitatorem vocare solet illustris Huetius, qvi errores qvosdam ejus perstringit in Demonstratione sua Evangelica. Qvæ *de Apostolis* sub ejusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operæ pretium est cum iis qvæ de eodem argumento ex Codicibus Bibl. Regiæ 1007. 1789. & 1026. attulit Cotelerius ad Constitutiones Apostolicas lib. 2. c. ult. Præcipue cum Hippolyti synopsi de duodecim Apostolis, qvam Dorotheo præferre non dubitat Emanuel Schelstratenus in Antiqvitate Ecclesiæ illustrata Tomo 2. diss. 1. qvæ est de locis ubi CHristus & Apostoli fidem prædicarunt. *Describitur etiam*, inqvit Clariss. Cangius, *in alio Codice Regio 2951. fol. 233. syntagma* τοῦ Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου περὶ τῶν ἁγίων

Ἀπο-

Ἀποστόλων, πȣ̃ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε, καὶ πεὶ (leg. πῶς) καὶ πȣ̃ ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα πȣ̃ κεῖνται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, *cui quidem syntagmati subjiciuntur nomina & Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum nihil aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, & in illius serie XII. Apostolorum, ac illâ quæ præfigitur Commentariis Oecumenii.* Hippolytum de XII. Apostolis Græce & Latine cum notis edidit Combefisius in auctario novo Tomo 2. pag. 831. atqve similem *de LXX. Discipulis* sub Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Sæculo XI. scriptorem) habuit Sirletus, laudavitqve Baronius ad Martyrolog. 9. April. & alibi, ut dixi supra cap. 1. pag. 212. Crassiores qvasdam hallucinationes hujus Pseudo Dorothei perstringit David Blondellus libro de Episcopis & presbyteris pag. 104. seq.

9. Τῶν ιβ Ἀποστόλων αἱ πατρίδαι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων pag. 437. seq. *Duodecim Apostolorum patriæ, eorumque nomina ex quibus sunt nati.* Ex Cod. Reg. Hoc ἀποσπασμάτιον Græce & latine ediderat loco jam laudato Cotelerius.

10. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις Θεοδωρίτȣ, Ἐπισκόπȣ Τύρȣ περὶ τȣ̃ βαπτίσματος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκȣ pag. 438. *Ex S. Theodorito Tyri Episcopo de baptismo SS. Apostolorum & Deiparæ.* In Codice altero Vindobonensi post Dorothei synopsin seqvitur idem hoc fragmentum, sed sub nomine *Sophronii* Hierosol. sub qvo Græce & latine illud exhibet Lambecius lib. 3. pag. 52. seq.

11. Fragmentum ex *Fastis* Cuspinianeis Consulum Rom. in omissorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulum ex qvo primum ordinati sunt, *Fastorum Idatianorum* lemmate hactenus edita, ad MS. exemplar Collegii Paris. S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Episcopi Vasatensis editione collata. pag. 439 - 450.

13. *Fasti Græci* ab A. C. 138. ad A. 362. pag. 451 - 455. ex Cod. Saviliano & editione V. C. Henrici Dodvvelli, in appendice ad dissertationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & deinde Cypriano Jo. Felli semel iterumqve recuso subjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo Iſ. Voſſii ab A. C. 222. ad A. 630. pag. 456 - 463. Ex edit. ejusdem Dodvvelli.

15. Fragmentum Faſtorum ab A. C. 205. ad A. 354. pag. 463 - 466. ex Ægidii Bucherii Doctrina temporum, Antvv. 1634. fol. pag. 247. ſeq.

16. Ex temporibus Gallieni, qvis, qvantum temporis *præfecturam Urbis* adminiſtraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem Bucherio pag. 236. ſeq.

17. Catalogus *Pontificum Rom.* usqve ad Liberium pag. 468-470. in qvo Conſules paſſim ſimul memorantur, qvemqve Jo. Cuſpinianus totum in faſtos ſuos transtulit, atqve ediderat qvoqve Bucherius pag. 269. ſeq.

18. *Paſchalis* centum annorum laterculus ab A. C. 312. ad A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag 259. ſeq. ubi emaculatus datur.

19. Laterculus *faſtorum Conſularium* * ab Auſonii & Olybrii Conſulatu ad XVII. poſt-Conſulatum Baſilii, pag 472. ſeq. ex Cod. Colbert 240. & ex editione Arnoldi Pontaci poſt notas in Euſebii Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Conſulum, poſt Chronicon Caſſiodori Senatoris. Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qva invenitur cujusqve menſis qvæcunqve dies, & in qvam ſeptimanæ feriam incurrit, & in qvem annum incidit bisſextus. Græce & latine pag. 474 - 479. Ex Commentario *Heraclii* Imp. in προχείρους Ptolemæi κανόνας, ex edit. H. Dodvvelli V. C. ad calcem diſſ. Cyprianicarum.

22. Variæ lectiones ad binas Epiſtolas Dionyſii Exigui de ratione Paſchæ p. 479. ſeq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteo & Petaviano. 23. De

* Hiſce faſtis Conſularibus omnino addendi qvos è Codice Bibl. Cæſareæ edidit illuſtravitqve Henricus Noris ad calcem Operis eruditiſſimi de Epochis SyroMacedonum Lipſ. 1696. 4. atqve Grævius una cum ejusdem Noriſii Epiſtola Conſulari inſeruit Tomo XI. theſauri Antiqvitatum Romanarum.

23. De Paſchate Judæorum, pag. 479. 480. ſeq. ex Codice Colberteo.

24. Argumenta Ægyptiorum qvorum meminit Dionyſius Exiguus in Epiſtola ad Petronium, & Victorius in Canone Paſchali. pag. 481. 482. Ex Cod. Colberteo 240. poſt Epiſtolam Paſchaſini Epiſcopi ad Papam Leonem.

25. De triplici Græcorum æra, CHriſtum A. M. 5493. vel 5501. vel ut auctor Chronici Paſchalis, 5509. natum eſſe contendentium. pag. 482. ſeq. *ex Dionyſii Petavii Doctrina temporum IX. 3.*

26. De duabus Epochis nati CHriſti A. M. 5506. vel 5507. Pag. 483. *ex eodem Petavio lib. VII. Auctarii cap. 1.*

27. Methodus Epactarum, & Novilunii inveſtigandi ratio, qva utitur auctor Chronici Paſchalis pag. 483. ſeq. *Ex eodem lib. IX. Doctrinæ temporum cap. 5.*

28. Methodus ad Paſchales terminos ſive Judaica Paſchata cognoſcenda, qvâ Auctor Chronici Paſchalis utitur. pag. 484. *Ex eodem lib. VIII. Auctarii cap. 11.*

29. Laterculus Menſium Macedonicorum, qvos ſcriptor Chronici Paſchalis, ut & mediæ vetuſtutis ſcriptores Chriſtiani cum Syro Macedonicis ſeu Antiochenis confundere ſolent. pag 485.

Hactenus Appendix ad Chronicon Paſchale Cangiana.

XXXVIII. GEORGIUS Monachus, atq; Theophane * teſte Abbas, Patriarchæ CPolitani Taraſii A. C. 806. defuncti *Syncellus* ** (qvaſi *Concellanum* dicas & domeſticum) ipſe pag. 3. & 6. ſi modo ipſe, auctor

* Theophanes initio Chron. ὁ μὲν μακαριώτατος Ἀββᾶς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεγονὼς Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυτελέστατος, ἄλλους τε ἱστοριογράφους ἀναγνοὺς &c.

** Anaſtaſius Bibliothecarus circa A. C. 870. clarus Præfat. ad Hiſtoriam ſuam Eccleſiaſticam: *Operæ pretium duxi ex* Georgii *ſummatim quadam &* Theophanis *Chronographia plura ſed ſuccinctè carpenda; quorum prior usque ad Diocletianum, poſterior vero usque ad Leonem, qui poſt Michaëlem imperavit, patrem ſcilicet Ignatii qui adhuc ſupereſt habenas CPolitanæ tenens Eccleſiæ, prædicti operis ſui ſtylum protraxit. Qui autem ſint iſti, breviter annotabo. Horum igitur alter electæ* *Mona-*

auctor est se Chronico suo complecti velle res ab Orbe condito gestas usqve ad A. C. 800. Certe Syncellus morte præventus non ultra Diocletiani tempora pervenit, teste eodem Theophane, qvi continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno, qvod & titulus operis indicat: Γεωργίου τοῦ Μοναχοῦ χρονικὴ ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ διήκουσα μέχρι τοῦ Διοκλητιανοῦ. Josephus Scaliger qvi opere illo MS. usus est & ex illo pleraqve in Eusebium suum, minus licet emendata qvandoqve, ut notat Salmasius pag. 99. Epist. descripta derivavit, qveritur illud ab antiqvario qvi descripsit multis partibus mutilatum esse, & qvæ scriptor toties promittit, ea nusqvam comparere Epist. CLX. & CLXI. ad Marcum Velserum, à qvo alium codicem Venetiis afferendum exspectabat. Titulus Codicis ἐκλογὴ χρονογραφίας συνταγεῖσα ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ Συγκέλλου γεγονότος Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλ. Qvamqvam vero Jacobus Goarus contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Philippus qvoqve Labbeus notis ad Glycam ex Georgio qvædam allegantem, qvæ in illo haud leguntur, annotat pag. 367. *Ex ista pericope aliisque quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque partibus omnibus absolutum, quod è Codice MS. Bibliothecæ Regio à R. P. Jacobo Goaro Ord. Prædicatorum typis Regiis prodiit, sed quædam adhuc in eo desiderari, ex aliis, si quæ forte occurrant uberioribus membranis supplenda.* Allatius qvi de Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. seq. & Possevini, Vossii atqve aliorum hallucinationem qvi cum Georgio Hamartolo, de qvo mox, confundunt, castigavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem hoc

Monastica vita, mundoque contemto, CHristi se levi jugo & svavi sarcinæ mancipavit. Præterea contra hæreticos incessanti agone desudans, multis verberibus, Mundi Principibus contra Ecclesiæ ritum sævientibus, diversisque pœnis affectus est. Sic ergo stigmata CHristi in corpore suo portans, tam pro fidei suæ constantia, quam pro multarum virtutum insignibus, sanctæ memoriæ Tarasii *Regiæ urbis Præsulis* Syncellus *effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere arbitror ad præconium ejus, quod à sede approbatus sit Apostolica, quando scilicet vicarii ejus unà cum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo convenientes universalem Synodum celebrarunt: Siquidem & laus ejus in eodem septimo & sancto Concilio reperitur.* Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicius Cartanus Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, aliiqve. Etiam Tzetzæ Chiliad. 2. hist. 33. Γεώργιος ὁ χρονικὸς laudatur ante Joannem Antiochenum. De aliis Georgiis Chronicorum scriptoribus infra dicam.

hoc titulo: *Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων, καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ἀπὸ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ Συγκέλλου.* Sed in illo perinde ut in altero cujus meminit Reinesius Epistolis ad Nesteros pag. 17. & in qvo res ab Adamo ad Imperium usqve Michaelis cum Theodora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarrantur, lucubrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis cum Syncellianis videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico de Scriptoribus Byzantinis promisit Chronologiam Syncelli vulgandam ex MS. Bibl. Regiæ Paris. collato cum Vaticano qvem descripserat Holstenius & cum Mazarinianis, addita latina versione *Jo. Baptistæ Hautini*, sive *Altini*, qvem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli molitum esse editionem, ad eundem Rigaltium Romæ A. 1630. scripsit Josephus Maria Svaresius, in Epistola qvæ legitur T. 4. Operum Sirmondi pag. 663. At neqve illa versio neqve editio Altiniana vidit lucem, sed *Goarus* Syncellum cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice MS Regiæ Bibl. scripto A. C. 1021. qvem Corinthi paravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813. (Leonis Armeni 1.) continuavit THEOPHANES Isaurus, * cujus, confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut videtur Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipomannus, Surius, Henschenius: Græce & latine *Franciscus Combefisius* editioni Theophanis Lupareæ præmisit, qvæ cum versione & notis postumis *Jacobi Goari* atqve ejusdem *Combefisii* animadversionibus prodiit Paris. 1655. fol. Eam V. C. *Jo. Andreas Bosius* conferens cum MS. Codice Augustanæ Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem, alicubi & pleniorem, expletis qvibus passim fœdatus est lacunis aliqvot, dare se posse, idqve se facturum promisit Exercitatione in periocham Josephi de CHristo pag. 24. additurus Syncellum & utriusqve

* Anastasius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: *Porro de altero quid dicam? cum & ejus conscripta vita, qualiter videlicet amplius patrimoniis venditis crucem suam tulerit, qualiterve secutus CHristum Abbatis in Monasterio Agri functus officio, virtutibus fulserit, miraculis coruscaverit & Confessor obierit, satis aperteque per Byzantium & circum quasque regiones his qui prope & his qui longe sunt clamet. Sed & studia ejus ad nos usque perlata quis vel quantus vir iste fuerit, sollertibus manifestant.* Nota porro hunc Theophanem Abbatem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qvi de rebus Justini II. Imperatoris A. C. 578. defuncti scripsit libros X. lectos Photio Cod. 64.

qve continuatorem Genesium usq; huc ineditum. Publicandarum Bosii in Theophanem observationum, qvæ in publica Jenensis Academiæ Bibliotheca MSS. asservantur, spem fecit Georgius Scubartus præfat. ad postumam ejus introductionem ad Notitiam Rerump. à se editam, specimenqve illarum videre licet in Wilh. Ernesti Tenzelii & μακαρίτου Exercitationibus selectis pag. 315. *Joannis Buchardi* versionem latinam memorat Lucas Holstenius Epistola ad Lambecium T.6. de Bibl. Vindobonensi pag. 260. *Apud Puteanos fratres magnum opus Chronologicum reperies, in quo tuam exerceas industriam, Theophanem scilicet Agri* (Monasterii in regione Sigriana) *Abbatem cum* Jo. Buchardi *hominis accurate docti versione* * *edendum, quem nuper ex Barberina Bibliotheca ad ipsos misi. Adjunxi etiam Anastasium Bibliothecarium, antiquum ejus interpretem* (qvi præf. ad Hist. suam Ecclesiasticam plura ex Syncello & Theophane repetiisse se innuit, uti ex eodem Landulphus Sagax non pauca transtulit in postremam Historiæ miscellæ partem) *ex Casinensi Codice Longobardico depromtum. Præfigendum erit Theophani Chronicon Georgii Syncelli à Julio Cæsare usque ad Maximianum, cujus itidem exemplaria duo ad Vaticanos & Palatinos Codices accurate collata ibi offendes. Alia etiam Regia Bibliotheca suppeditabit.* De hoc Theophane conferendus inprimis Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byzantinarum scriptoribus cap. XI. Anteqvam vero de hoc Chronico dicere desinam, apponere juvat Godfridi Henschenii judicium ex ejusdem exegesi præliminari præmissa Tomo tertio Actorum Sanctorum mensis Martii edito A. 1684. in qva tabulas Chronicas Theophanis, saltim qvoad annos seriemqve Episcoporum in qvinqve sedibus Patriarchalibus nulla fide dignas esse observat. *Chronographia Theophanis*, inqvit, *qualem nunc habemus ex collatione quinque Codicum MSS. Regii scilicet, Peireziani, Barberini, Vaticani & Palatini, duabus constat partibus, quarum quæ potior est, & vere aurea, omnique acceptione dignissima, historiam exhibet per annos digestam: altera vix plumbea dici meretur, consistitque in tabulis Chronologicis* (Canonia *vocat Goar*) *quibus per loculos divisis primum annus Mundi, tum Christi incarnati, dein Imperatoris Romani, proximè Regis*

* Ex versione illa locum profert Allatius pag. 324 de Georgiis, sed is male *Jacobum Bullardum* vocat. Rectius Labbeus in protreptico ad scriptores Byz. edendos, *Jo. Jacobum Buccardum*. Parisinus hic fuit, Cardinalis Barberini Romæ domesticus, cujus laudatio funebris in Nicol Fabricium Peirescium & alia scripta qvædam referuntur in Catalogo Bibl. Barberinæ pag. 194.

gis Persarum , aut Ducis Arabum , rerum post Persas in Palæstina potentium, denique ex ordine , quinque Episcoporum præcipuorum seu Patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni *ordo & anni continentur. Tabulas autem istas magna cum diversitate non tantum præfixas annis non suis , sed etiam mendosissimè conscriptas esse, & plurimis hiare loculis , ac portentosis prorsus annorum , præsertim Patriarchalium supputationibus scatere , cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque : mirum est , aut ipsum , aut , qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem , Combefisium potuisse sibi persvadere , ab auctore Theophane esse : qui variorum autorum sententias & numeros secutos sit varios , opusque proprium urgente persecutionis necessitate non recensuerit , proindeque exigere à lectore suo possit , ut, qui dormitantem Homerum patitur , Theophanem quoque lapsum erigat, corririgatque : cum nimirum succedentes & ad invicem cohærentes numeros in sequiores transponit annos , seu etiam conjunctos annos in dissita canonia desultorie transfert : aut eidem viro nunc pauciores , mox plures diversis canoniis assignat annos : vel cum ejusdem viri pauciores anni , plura occurrant canonia : aut cum summa quæpiam ætatis æquales loculos sive Canonia quibusdam omissis non accepit : vel denique cum numero ejusdem anni repetito , confusio infertur non mediocris.* In eadem exegesi præliminari pag. X. seqq. mendas qvasdam , librariorum socordia Theophani adspersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisqve dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora qvæ Græce lucem viderunt paucis perseqvamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariã ab orbe condito ad suam usq; ætatem, latine jam circa A.C. 872. vertit *Anastasius Bibliothecarius*, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello , Theophane & Nicephoro collecta & *Joanni* urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis *Car. Annibalis Fabrotti* inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum , Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo : Colon. 1618. Tomo nono , & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario *Antonii Contii*, primum edito Paris. 1573. 4. qvem LXX. Interpre-

terpretibus * nimium tribuere, in expurgatorio Indice notat Jo. Maria Brasichellanus. *Latine* itidem, interprete *Joach. Camerario*, una cum ejus commentariis & diss. de Concilio Nicæno Basil. 1562. fol. & Lips. 1573. 4. atqve sine commentariis Basil. 1569. 8. ante Historiam qvam vulgo vocant Miscellam.

Græce in thesauro temporum *Josephi Scaligeri.* Lugd. Bat. 1606. & 1658. fol.

Græce & Latine, cum *Jac. Goari* notis, ad calcem Georgii Syncelli Paris. 1652 fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum & Patriarcharum qvorundam postremorum nomina à scriptore juniore adjecta esse, tum in Nicephori Græcis tum in Latinis Anastasii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani qvoqve genealogiam in Codicibus qvibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Epistolarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuationes reperiuntur jam ad Constantinum Ducam qvi A. C. 1067. obiit, jam ulterius etiam, usqve ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritæ, cognomento qvod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive *Hamartoli* circa A. C. 842. clari, qvem cum Syncello multi male confundunt, Chronicon ab O. C. ad Michaelem Theophili Imp. filium nondum integrum lucem vidit, etsi partes qvasdam illius & fragmenta habemus à Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero aliisqve sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronologica excerpta petita sunt qvibus Malalas ab initio suppletur; Confer Humfredi Hody diss. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de Georgiis pag. 329. seq. qvi Cedrenum, Theophanem, Glycam aliosqve posteriores Chronologos ex eo profecisse, atqve in Excerptis ineditis Constantini Porphyrogenneti περὶ πρέσβεων nonnulla ex hac Historia Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos legi, p. 334. notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ordinum apud Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiqvam contemnendum esse auctorem, *ex quo recentiores Græcorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, quod ut videas, latinum fecimus, & una cum textu Græco si per tempora licuerit tibi communicabimus.*

Illa

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam Criticam T. 2. pag. 470.

Illa Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi qvod procemium operis cum interpretatione sua, diatribæ de Georgiis inseruit. Duos Codices MSS. Regiæ Bibl. Parisiensis laudat Cotelerius ad lib. IX. recognitionum qvæ sub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vinbobonensem Lambecius II. p. 588. Mediolanensem & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus T. 2. de cruce & Matthæus Raderus in viridario sanctorum, notis ad vitam S. Ignatii. Baroccianum deniqve, qvi exstat in Bibl. Bodlejana, Humfredus Hody loco laudato. Bavaricus Monachiensis producitur usqve ad Imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalogum MSS. illius Bibl. num. 189.

HIPPOLYTI Thebani qvi seculo XI. floruit, Chronicon à CHristo nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodiit, exceptis fragmentis, de qvibus dixi hoc ipso libro V. Bibl. Græcæ cap. 1. pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI Monachi Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 1057. cum *Jo. Xylandri* versione & notis editum est Basileæ apud Jo. Oporinum & Episcopios fratres A. 1566. fol. atq; inter scriptores Hist. Byzantinæ, cum ejusdem Xylandri sed passim à Fabrotto emendata interpretatione notisqve, & notis posterioribus *Jacobi Goari*, qvibus Xylandri etiam versio & notæ passim emendantur, & glossario ejusdem *Caroli Annibilis Fabrotti*, qvi editionis hujus curam habuit. Paris. 1647. fol. In hac lacunæ ingentes tres aliaqve ex MSS. Altempsianæ & Vaticanæ Bibl. suppleta sunt, nam & Jo. Leunclavius notis ad Annales Turcios testatus erat apud se aliqvot folia Cedreni esse, qvæ in Xylandri editione desiderantur. Multa etiam emendata ac suppleta è *Joanne Scylitze* Curopalata, qvi Cedrenum * exscripsit, nec minus continuavit. Igitur Joannis Scylitzæ Historia ab A. 1057. ubi desiit Cedrenus, usqve ad extrema Nicephori Botaniatæ sive ad A. 1080. subjuncta est à Fabrotto *Græcè* è Bibl. Regia, & *latine* ex interpolata per eundem editorem Jo. Bapti-

* Fallitur Labbeus, qvi Cedrenum Joannis Scylitzæ exscriptorem facit, confundens hunc cum Joanne Protovestiario, cognomento Thracesio, qvem Cedrenus laudat inter eos ex qvibus profecit, & qvorum vestigiis insistere se non diffitetur, Syncellum, Theophanem, (Johannem) Siculum, Psellum &c. De Cedreno plura Allatius diatriba de Georgiis pag. 334. seq.

ſtæ Gabii verſione. In Codice Vaticano Æthiopicorum Heliodori annotatum eſt, illum ſcriptorem verſibus Jambicis etiam ad Imp. Theodoſium ſcripſiſſe de auro conficiendo, idqve Georgium Cedrenum teſtari. Γράφει δὲ διὰ στίχων ἰάμβων τὴν τοῦ χρυσοῦ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον, ὥς φησι Γεώργιος ὁ Κεδρηνός. *Neque vero hoc licet negare*, inqvit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *etſi in edito Cedreni volumine* (etiam Pariſienſis edit.) *non reperias. Notum enim, valde mutilum illud eſſe, & miris modis deformatum, quod jam Joſephus Scaliger eſt conqueſtus.* Vide tamen qvæ Scaligeri judicio, qvi breviarium tantum majoris operis & cadaver ad nos perveniſſe exiſtimabat, opponit Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Secretis Monaſticam vitam amplexi & plurimis aliis ſcriptis clari, Annales ab Orbe condito ad A. C. 1118. qvo obiit Alexius Comnenus, ex Vienneſi MS. & aliis qvatuor Codicibus cum *Hieron. Wolfii* notis prodiere Baſil. 1557. fol. Poſtea vir præclariſſimus *Carolus du Freſne* Wolfianam editionem ex 4. ſcriptis Codd. Regiæ Bibl. & uno Colbertino emendavit, latinam verſionem recenſuit, notasqve eruditas addidit Pariſ. 1686. fol. cumqve Wolfius contra auctoris mentem Annales in tres partes diremiſſet, Cangius diviſionem operis genuinam in partes duas, librosqve XVIII. reſtituit, & libros capitibus diſtinxit, ſubjuncto *brevi ſummario Chronologico Anonymi* ab Adamo ad Alexium Comnenum, qvod Dionyſ. Petavius cum Nicephori CPol. breviario Hiſtorico Græce & Latine vulgaverat Pariſ. 1616. 8. *Italice* qvoqve translati Zonaræ Annales ſunt à Marco Æmilio, Florentino Venet. 1560. 4. & *Gallice* à Joanne Mileto Pariſ. 1583. Nonnullis Zonaræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Scylitzæ*, forte qvod Capitibus opus diſtinxerit, ſummariaqve præfixerit. Vide Allatium de Georgiis pag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno CHriſti 1118. deſinunt etiam ab orbe condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi, qvorum partem à Julio Cæſare ad Conſtantinum M. ex codice Andreæ Schotti ſub falſo *Theodori Metochitæ* nomine Græce cum verſione & notis edidit *Jo. Meurſius* Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vertit vulgavitqve Latine *Jo. Leunclavius*, & ad captam usqve à Turcis CPolin continuavit Baſil. 1572. 8. Inde *Philippus Labbeus* pluribus Codd.

MSS.

MSS. usus Claromontano, Fontisebraldensi, & variis lectionibus ex Codice Bavarico, Vallicellano atqve Augustano Glycam *Græce* primus edidit, versionem *Leunclavii* recensuit notasqve suas, perinde ut Meursii qvoqve, & Leunclavii continuationem adjunxit. Paris. 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. *Pyronem* sive *Pyrrhonem* χρονογράφον, ex eoqve refert Adamum qvadragesimo demum cum conditus esset die paradisum esse ingressum.

Post Glycam scripsit circa A. C. 1150. sub Manuele Comneno qvem laudat pag. 53. edit. Reg. Chronicon suum ab Orbe condito ad A. C. 1081. sive Nicephori Botaniatæ imperium & Alexii Comneni initia tantummodo produxit CONSTANTINUS MANASSES. Titulus in MS. Philippi Labbei: τοῦ Μανασσῆ κύρου Κωνσταντίνου τοῦ γραμματικοῦ λαμπροῦ σύνοψις χρονικὴ διὰ πολιτικῶν στίχων ἐκ τῆς κοσμοποιΐας ἀρχομένη μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Βοτανιότου κύρου Νικηφόρου, πρὸς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν κύρην Εἰρήνην τὴν ἐπ' ἀδελφῷ νύμφην τοῦ βασιλέως Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ. Non prosa sed versibus prosæ simillimis, qvos *politicos* Græci recentiores appellant, scripsit Annales suos, sive σύνοψιν ἱστορικὴν ad Irenem Andronici Comneni uxorem, de qva Cangius in familiis Byzantinis pag. 181. Vertit hunc scriptorem ex Italico Codice vulgavitqve *Latine Jo. Leunclavius* Basil. 1573. 8. *Græce* ex Codice Palatino descriptum *Jo. Meursius* edidit, subjuncta *Leunclavii* versione ad calcem voluminis & notis ejusdem suisqve castigationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter Historiæ Byz. scriptores lucem vidit *Græce & Latine* Paris. 1655. fol. additis præter Meursii & Leunclavii notas variis Lect. è MS. Codice *Allatii*, & qvas *Carolus Annibal Fabrottus* collegit è duobus Regiis Codicibus, ejusdemqve *Fabrotti glossario.* Andreas Schottus in litteris ad Meursium datis 28. August. A. 1615. *De Manasse scito & penes me esse MS. ex libris Petri Pantini, eodem etiam latino interprete, cum ignoraret fortasse à Leunclavio esse conversum.*

XLII. *De Chronicis quibusdam Græcis ineditis.*

Latent longe plura ejusmodi Chronica adhuc inedita in abditis Bibliothecarum, qvæ si non integra, saltim ex illis excerpta à viris judicio præditis in lucem proferri esset operæ pretium. *Joannis Siculi* Chronicon ab orbe condito usqve ad imperium Michaëlis,

Theophili F. ſive ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, qvo uſum ſe teſtatur in præfat. ad Saracenica ſua Frid. Sylburgius, atqve ille ipſe omnino videtur ὁ Σικελιώτης qvem ſecutos ſe Cedrenus ac Jo. Scylitzes profitentur, ut probe etiam à Labbeo obſervatum eſt.

Georgii Acropolitæ περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων μέχρι ἁλώσεως Κωνσταντινουπόλεως fuit in Bibl. Scoriacenſi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qvi ejusdem Chronologiam CPolitanam Neapoli apud Carthuſianos MStam commemorat.

Simeonis Magiſtri & *Logothetæ* Chronicon collectum ex variis Chronicis & Hiſtoriis, ab Adamo usqve ad Conſtantinum Porphyrogennetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδὰμ ἔσχεν βίβλος, καὶ τέλος
Τὸ Πορφυρογέννητον εὐσεβὲς κράτος.

Codex MS. Regis Chriſtianiſſimi qvo uſus eſt Cangius in gloſſario Græco notisq; ad Zonaram & aliis in ſcriptis deſinit in Leone Armenio cum Theophane, cui in multis conſonat. De Codice Meſſanenſi & Scoriacenſi mentionem facit Labbeus in protreptico Hiſt. Byz. pag. 50. Hoc eſt qvod ab aliqvibus perperam tribuitur *Simeoni Metaphraſtæ*.

Simeonis Sethi Hiſtoria Chronica à creatione Mundi usqve ad Imperium Conſtantini Ducæ, lingva Græca vulgari, MS. memoratur inter libros qvi in Patriarchio CPolitano ſervantur. Vide Reineſii Epiſtolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Simeonibus pag. 184.

Theodoſii Melitini Chronicon MS. Conſtantinopoli à Stephano Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Cruſius, atqve ex eo fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paphlagonia oriundæ proponit poſt Epitomen Æthiopicæ Heliodori hiſtoriæ de Theagene & Chariclea A. 1584. 8. Francofurti editam, & variis obſervationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Hiſtoriæ Byz. pag. 52. qvi p. 39. notat etiam Cruſium in eodem libro de illis nuptiis afferre locum ex Chronico qvod ipſe poſſedit *Anonymi* ſcripto lingva vulgari, qvod fuit illuſtris Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martii A. 1578. juſſu Amurathæ III. in patria ſua Anchialo interfecti.

Ephræmi Chronograhi CPolitani circa ſæculi XIV. ut videtur initia clari Chronicon verſibus ſcriptum jambicis paſſim citat Allatius ut libro de conſenſu utriusqve Eccleſiæ pag. 699. 701. ſeq. 727. 776. de Pſellis pag. 42. de Georgiis pag. 341. 354. &.

Georgii Chumni Byzantini Hiſtoriam Rhythmicam à creatione rerum usqve ad regnum Davidis & Salomonis, ex Verderii ſupplemento qvi id CPoli extitiſſe ſua ætate MS. teſtatus eſt, memorat idem Allatius diatriba de Georgiis pag. 345.

Chronicon MS. è *Georgio Piſſide* & neſcio qvo *Cyrillo* decerptum ex Bibliotheca Collegii Annæi (in Auguſtana urbe ni fallor) legiſſe ſe profitetur Matthæus Raderus præf. ad Chronicon Alex. Georgii Piſidæ Hiſtoriam in Indice Bibl. Vallicellanæ inveniſſe ſe, at librum ipſum licet anxie qvæſitum reperire nusqvam potuiſſe ſcribit Allatius de Georgiis pag. 310.

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illuſtrium in Cedreni & Jo. Zonaræ Chronicis memoratorum.

Numerus nudus paginas Cedreni edit. Pariſienſis, cujus Tomus 2. à p. 459. incipit: Z præfixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus ſecundum denotat.

ABandazes ſcriba 372.
Ad Abgarum CHriſti Epiſtola 178.
Abjathar Judæus diſputans cum Silveſtro Papa 279.
Abrahamus Aſtronomus 27. (Z. 22.) Arithmeticam, Geometriam &c. Ægyptiis tradidit 26. 30. Ejus contra Aſtrologos & Magos diſputatio 20.
Acacius hæreticus 316.
Acacius CPol. Epiſcopus 352. Henotici conditor 353.
Academici Philoſophi 162.
Acephali hæretici 351. 357.
Acmes Epiſtolæ ad Herodem & Antipatrum. Z. 257.
Acœmeti Monachi 349.
Acuſilaus Hiſtoricus 11.
Adami Apocalypſes 9. futuri præſcientia 209. Ebraice locutus 12. prædictio de mundi conflagratione & diluvio Z. 18. ſepulchrum 428.
Adanctus Magiſter, Martyr, Euſebio celebratus 268.
Adelphius hæreticus Bogomilus 294.
Adriani Imp. reſponſum de Chriſtia-

ſtianis Z. 592. edictum qvo Judæa Judæis interdicitur id.
Ænigmatibus certatum inter Reges. Z. 85. (295.
Ænigmata de Imperatoribus Z.b.
Æſchylus Athenienſium Legislator 82.
Æſculapius 53. 83.
Æſopus fabularum auctor 156.
Africanus Hiſtoricus 3. 9. 251. Z. 623.
Agapetus Epiſcopus Rom. Concilium CPol. convocat 371.
Agatho Pauli in patriarchatum CPol. ſucceſſor Monotheletas damnat 421.
Alexander Dioſpolis Thraciæ Epiſc. 368.
Alexander Hieroſol. Epiſcopus, Martyr 258. Z. 626.
Alexander Epiſcopus ſub Conſtanſtantino, Philoſopho imponens ſilentium 284.
Alexandri Patriarchæ CPol. preces contra Arium Z. b. 23.
Alexii Imp. cum Manichæis Paulicianis diſputatio Z. b. 305.
Alexius Patriarcha CPol. Euſtathii ſucceſſor 719. 758.
Ἀλληλέγγυον, lex Baſilii Imp. qva opulenti jubebantur ſolvere perditorum pauperum penſiones 706. 723. 479.
Amanus, Alexandriæ ſecundus Epiſcopus Z. 572.
Ambroſius Origeni familiaris 252. 253. Z. 620.
Ambroſius Mediolanenſis Epiſc. ſucceſſor Eudoxii 311. d. libertas ejus in Theodoſium 318. 319. 326. Z. b. 22. cum Theodoſio contra Judæos diſputatio. id. 36.
Amphion & Zetus Muſici 24.
Anacharſis Scytha 204.
Anachoretæ 349.
Anagnoſtæ 298.
Ananias Avgari Regis Edeſſ. curſor. 175.
Ananilus primus alienigena Judæorum Pontifex 180. 183.
Anaſtaſia Martyr 347. c. 350.
Anaſtaſius Silentiarius 354.
Anaſtaſii Epiſcopi Antiocheni de Apollonio Tyaneo 246.
Anaxagoras 94. 158.
Anaximander 138. 158.
Anaximenes Alexandri M. præceptor 158.
Andreæ Apoſtoli reliqviæ Z. b. 24.
Andreas Scytha ſcholis præfectus 575.
Andubarius qvi Indos Aſtronomiam docuit 14.
Anthemii locus 523. forte nomen habet ab Anthemio Mechanico.
Anthimus & Timocles, tropariorum poëtæ 349.
Anthimus Epiſcopus CPol. 371.
Anthimus Martyr 265.
Antiochus Arianus 309.
Antiochus Perſa, pædagogus Theo-

Theophilo Arcadii Imp. Filio 334.
Antipas Martyr 323.
M. Antonii funebris in Cæſarem Oratio Z. 494.
Antonii monachi Alexandrini ad Didymum de oculorum jactura conſolatio 298.
Antonini Pii decretum pro Chriſtianis Z. 594.
Antonius Muſa, Medicus Z. 534.
Anyſius ἐν τῷ περὶ μηνῶν 168.
Apelles tragœdus 554.
Aphthartodocetæ hæretici 70.
Apollinaris, diſcipulus Macedonii 379. 317. 261. libros ſacros omni genere carminis expreſſit in uſum juventutis Chriſtianæ 305. Pſalterii Metaphraſis Z. b. 35.
Apollonius Tyaneus 41.151.197. 245. 246. Z. 582.
Apollonius Martyr & Philoſophus Z. 602.
Apoſtolorum ſcripta cur tam pauca 255.
Appiani Hiſtoria Z. 576.
Apio Alexandrinus, accuſator Judæorum Z. 277.
M. Aqvilius proditor Oraculorum Sibyllinorum Z. 331.
Ἀρκαδικοὶ ab Arcadio Imp. inſtitutum Collegium 327.
Archelaus Philoſophus 159.
Archimedes Z. 424. 425.& b. 56.
Ariſtæus de LXX. Interpretibus Z. 200.
Ariſtander vates Z. 183. 193.
Arius hæreticus 283. &c. Z. b. 50.
Ariſtoteles Philoſ. 145. 160. 161. (Z. 197. 185.) ejus de Palæſtina locus 427.
Arſacius S. Chryſoſtomi ſucceſſor 334.
Arſenius Monachus 327. 328. Arcadii & Honorii præceptor Z. b. 36. 38.
Artemidorus Cnidius Z. 491.
Artemius Martyr 296.
Artemo hæreticus 259.
Aſclepiades Antiochenus Epiſc. Z. 612.
Aſclepiodotus Z. 641.
Aſcletarionis prædictio. Z. 58.
Aſius præſtigiator, 130.
Aſtholius Epiſcopus 315.
Athanaſius 201. 299. (Z. b. 9.) &c. Ejus locus de vita Monaſtica 201.
Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
Athenienſes prius XVI. literis uſi, à Xerxis temporibus habuerunt literas XXIV. 145.
Athenodorus Gregorii Thavmaturgi frater 623.
Alius Athenodorus Alex. Philoſ. 172. Z. 544.
Athingani hæretici Manichæi Z. b. 124.
Atlas Aſtronomus 29. 82.

Atticus Episcopus CPol. 335. Z. b. 40.
Avnan Judæus cum Silvestro Papa disputans 275.
Babylas Episc. Martyr 257. 258. 264. 306. Z. 623. 626.
Babyloniorum lingva Syriaca Z. 165.
Bardesanes 550.
Barnabæ Apost. reliqviæ in Cypro repertæ 353.
Basilides Alexandrinus hæreticus 249.
Basilii M. Canon de arcendo per triennium à sacris qvi hostem interfecisset 658. legatio ad Valentem Z. b. 31.
Basilius Bogomilorum hæresiarcha Z. 300.
Berosus Historicus 10. 11. Z. 19.
Beryllus Neronis pædagogus Z. 289.
Biblicorum librorum numerus 4. in Græcam lingvam translatio 164.
Biblia aureis literis scripta in membranis Z. 200.
ἐπὶ ταῖς βίβλοις τῶν ἀξιώσεων τεταγμένος 564.
Bibliotheca Alexandrina. 164. ducenties mille librorum Z. 200. ejus conflagratio 488. CPolitana Z. b. 52.
Bogomili hæretici 294. 312. Z. b. 301.
Brachmanes 152. 153. 154. 204.
Bupalus Chius, statuarius 322.
Byzantes statuarius 322.
Cadmus 21. 25. 83. Bœotos literas docuit 23.
Cæsarius Gregorii M. (Naz.) frater, diversarum gentium mores & leges in compendio enarrans (qvod facit qvæst. 47.) 153. seq.
Cainano reperta Gigantum scriptura 15.
Calchas vates 124.
Callinici Martyris ædes 361.
Callinicus architectus Syrus, ignis Græci repertor 437. Z. b. 90.
Callistraticus Monachus Philippico vaticinatus Imperium 448.
Callistus Episcopus Rom. Z. 618.
Callistus Claudii libertus & libellorum supplicum Magister Z. 564.
Carbeas Manichæorum dux. 541. Charbeas 546.
Carpocrates hæreticus 249. Z. 592.
Carterius Monachus 329.
Cassii Clementis libera oratio & Apologia Z. 606.
Cathari hæretici Z. 627.
Cecropius Episcopus 302.
Celadion Episcopus Alex. Z. 594.
Cerdo hæreticus 250. Z. 594. alius Episcopus Alex. Z. 584.
Cerinthus hæreticus 249.
Chaldæi Astrologi 26. Z. 22. 195.
Chaldaicarum rerum scriptores 11.

Cherubicus hymnus 390.
Chilonis μηδὲν ἄγαν 153.
Chironis centauri justitia 204.
CHristi ad Abgarum Epistola Byzantium Edessâ translata 176. 177. 178. Z. b. 232. imago Edessena 176. 177. 178. Z. b. 192. 201. (474.
Chrysaorii in Evnuchos dictum
Chryses Apollinis sacerdos 126.
Chrysochir Manichæorum Dux 571.
Chrysostomus 6. 327. 332. 336. &c. citatur 52. 54. 227. 331. Z. 27. &c. Ejus orationes inscriptæ ἀνδριάντες 325. Libanii de ejus eloqventia testimonium 327. Origenista habitus Z. b. 41. commentariorum ejus in sacras literas, conflagratio Z. b. 117.
Chymicus ἀνήρ τις χειμευτής 359.
Ciceronis de Augusto somnium 171. Z. 495. Ejus & Q. Caleni consilium de Antoniano bello Z. 496.
Q. Cicero. Z. 502.
Claudii Imp. edictum pro Judæis Z. 166. Samaritanos condemnat Z. 287. (582.
Clemens Romanus 207. 245. Z.
Clemens Stromateus 249. 251. Z. 601.
Cleobulus Lindi Tyrannus, unus è VII. Sapientibus 322.
Cleopas Episc. Hierosol. Z. 588.
Colossi Rhodii inscriptio 431.
Cmœdia 336.
Constans Monthelita Z. b. 87.
Constantii Epistola ad Julianum Z. b. 21. eruditio 33.
Constantini M. statuæ subjecti versus 322. edictum pro Christianis Z. b. 2.
Constantinus Porphyrogennetus litterarum & disciplinarum sapientiæ instaurator 635.
Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
Cornificius Z. 517.
Cosmas Patriarcha Alexandriæ 460 Z. 629. CPol. Z. b. 290.
Crates Thebanus Philos. 158.
Cusech Judæus cum Silvestro Papa disputans de veritate Relig. 276.
Cyprianus 257. 258.
Cyriacus anachoreta, CVII. anno ætatis mortuus 349. 399.
Cyrilli Alexandrini contra Julianum 307. ad Theodosium literæ 339. 379. ad Nestorium 338. duodecim capita 328. Z. b. 42. (633.
Cyrillus Antiochenus Episc. Z.
Cyrillus Ephesi Epis. 339.
Cyrillus Gortynes in Creta Episc. 510. & Martyr. Z. b. 139.
Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
Cyrus Alexandriæ Episc. 420. Monothelita 438.
Cyrus Patriarcha CPol. 446.
Cyrus Phasidis Episc. 420
Cyrus Episcopus Smyrnæ 341.
Dadoa hæreticus Bogomilus 294.

Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus parallela Z. 268.
Damianus Hebræorum Rex 374.
Danielis visionum liber Z. 138. ejus oracula lecta Alexandro Magno, ibid.
Danielis monachi de Basilio Imp. vaticinium 562.
Daniel Stylita 341.
Darii Epistola ad Syriæ Satrapas Z. 175.
David Bulgariæ ArchiEpisc. 712.
Demetrianus Antiochenus Episc. Z. 631. Demetrius Martyr. Z. b. 239.
Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
Demetrius Phalereus 165. Alexandrinæ Bibl. curator Z. 200.
Democritus Philos. 121. alius Ætolorum dux Z. 452.
Demophilus Arianus 312. 315.
Demosthenes ἀγεάμματ☉ (coqvus Valentis Imp.) 313. alius Demosthenes Cæsareensis 630.
Deucalion Atticum diluvium descripsit 82.
Devterii Episcopi Arianorum perversa baptismi formula 359.
Dexiophanes Mechanicus 173.
Erasistratus Medicus, cognomine Διαφανής 166.
Desposyni, CHristi cognati 245.
Dictys Cretensis, de bello Trojano 127.
Didymus Alex. cœcus 298.
Dio Romanus Historicus 168. Z. 595. &c.
Diogenes Cynicus 204.
S. Diomedis de Basilio Imp. vaticinium 560. ædes Z. b. 164.
Dionysii Apostolici (Areopagitæ) de Monasticæ vitæ laudibus locus 202.
Dionysius Episcopus Alex. 258. Z. 626. 631. ejus Epistola pro lapsis recipiendis Z. 627.
Dionysius Corinthi Episc. 250.
Dionysius Episc. Rom. Z. 635.
Dioscorus hæreticus Eutychianus 343. 345. Z. b. 44.
Dipœnus statuarius 322.
Dius Historicus Z. 85. alius Hierosol. Episcopus Z. 612.
Doëg Judæus qvi cum Sylvestro Papa disputavit de veritate Relig. 276.
Domitiani edictum de persecutione in Christianos inhibenda 245.
Domitius Afer, optimus sub Caji imperio caussarum patronus Z. 566.
Domnus Antiochenus Episc. Z. 635. 639.
Draco Atheniensiũ Legislator 82.
Draconis intestinum, cui Homeri Ilias & Odyssea aureis inscripta literis 351. Z. b. 52.
Elcesæus hæreticus 258.
Eleazarus Vespasiani tempore è Salomonis libris Magiam exercens 70. Z. 84.
Empedocles Philos. 157. 259.
Endymion Astronomus 71.

Eno-

Enochi liber Apocryphus 11. litterarum inventor doctorq; 9.
Enthusiastæ hæretici 294. 312.
Ephectici Philosophi sive Sceptici qvorum princeps Pyrrho 161.
Ephorus Historicus 11.
S. Ephræmus 305.
Epicharmus Syracusanus literarum ζξψ inventor 125.
Epicurus 161.
Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
Erasistratus Medicus 166.
Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599
Esaias Rhodi Episc. 368.
Essæi 243. 265. Stoicis congruentes 217.
Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad CHristum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
Evchitæ hæretici 294. 302.
Eudocia 343. seq. ejus Homerocentones Z. b. 45.
Eugenia Martyrium passa Z. 625.
Eugenius Episcopus Byz. 257.
Eugenius presbyter & Martyr 306.
Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
Eunomius hæreticus 291.
Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
Euphrasius Antiochiæ Episc. 265.
Euphræmius Euphrasii successor 366.
Euphronius hæreticus Arianus 316.
Eupolemus Historicus 49.
Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
Eusebius Cæsareensis ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι 193. Ejus ad Marinum 201. de Martyribus 268. Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545. &c. in illa Arianis favere videtur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæsareæ Cappadociæ, cui successit Basilius M. 311.
Eusebius Dorylai Episc. 338. alius Nicomediensis 298. 336. alius Samosatensis Episc. 309.
Eustathius Antiochenus Episc. 294.
Eustathius CPolitanus Episc. 714. 715. 717. 719.
Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
Eutyches hæreticus 261. 381. Z. b 44. alius Patriarcha CPol. 391.
Eutychius Patriarcha CPol. 388. 394.
Euthymius Syncellus Z. b. 179. Patriarcha CPol. 357. 602 607.

Z. b. 182. alius Euthymius 350. Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
Euzoius Arianus 303. 309. 316. 366.
Flavianus Episc. Antioch. 294. 303. Z. 626. alius CPol. 342. 381. alius Rom. Z. 485. alius Martyr 236 Z. 626.
Gainas Alexandriæ Episc. 374.
Galenus Medicus 250.
Genesis parva. 2. 4. 26. 29. 48. 49.
Gennadius 348.
Geometrarum sententia de longitudine & latitudine terræ habitabilis 10.
Georgius Pissides 410.
Georgius Monachus Syncellus Chronographus 1.
Georgius Cappadox, Alexandriæ Episc. Arianus 299. 304.
Georgius CPol. Episc. 436. 438.
Georgius Martyr 675. ei sacrum Monasterium in Manganis 790.
Gerasinus Thavmaturgus 349.
Germanus Patriarcha CPol. 455. seq.
Godolias Judæus qvi cum Silvestro Papa de religione disputavit. 274.
Gregorius Magnus 284. Z. b. 105. 121. Dialogus 456.
Gregorius Naz. Theologus 312. 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus poëmata Z. b. 25. συνταχτήριος λόγος Z. b. 36. Macedonii hæresi se opponit Z. b. 36.
Gregorius Nyssenus 312.
Gregorius Thavmaturgus 259. Z. 623.
Gymnosophistæ Z. 194.
Hecatæus Historicus 11.
Hegesippus Z. 582. ejus Ἀποστολικοῦ κηρύγματος παράδοσις ἐν πέντε λόγοις. Z. 592.
Hellanicus Historicus 11.
Heraclitus Philos. 139. 157.
Heracleensis Episcopus Patriarcham CPol. designare solitus. Z. b. 195. Multa hujus rei exempla etiam recentioribus temporibus occurrunt in Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi, qvam edidit Crusius libro 2. TurcoGræciæ.
Heraclius Imp. Monothelita 420. Z. 85.
Hercules Tyrius Philosophus 18. 21.
Herennii Graniani ProCOS. Asiæ Epistola ad Hadrianum, pro Christianis 592.
Hermes Trismegistus 20.
Hermogenes Rhetor Z. 533.
Hermon Episcopus Hierosol. Z. 639.
Herodianus Mauricio Imp. eventura prædicens 401.
Herodotus Hist. 18. 139.
Hestiæus Historicus 11.
Hesiodus 11. 91. 97.
Hieronymus Ægyptius, Hist. 11. Z. 19.
Himerius protosecretarius & Logothe-

gotheta sub Leone Imp. 600. 608.
Hippocrates 121. 144.
Hippolyti Hostiensis Romæ Episc. Z. 620. de Johannis Evangegelistæ obitu locus 247.
Hirami ænigmata Salomoni proposita. Z. 85.
Homerus Poëta 91. 97. 204. Vide & supra, Draco. Homerocentones Pelagii & Eudociæ. Z. b 45. Homeri statua 369.
Homerus Architectus. Z. b. 52.
Honorius Episc. Rom. Monothelita 438.
Hyginus Romanus Episc. Z. 594.
Jacobitæ 468. eorum Catholicus Z. 85.
Jacobus frater Domini, Episcopus Hierosol. Z. 584.
Jamblichus 313.
Jamblichi, præceptoris Procli divinatio per Gallum Z. b. 32.
Jannes & Jambres Magi 46. 47.
Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
Græcorum Jatrosophistæ ex Salomonis scriptis proficientes 94.
Ibas Edessæ Episc. 339. Ibæ Epistola 382.
Iconomachi Z. b. 126. &c.
Ignatius Martyr 249. Z. 584. 588.
Ignatius Patriarcha CPol. 551. 569. Z. 488. b. 162. 168.
Illus Magister à Zenone Imp. interfectus 354.
Innocentius Episcopus Rom. 332.
Joannes Ægyptius Monachus 324.
S. Joannis Calybitæ cædes Z b. 50.
Joannes Episc. Antioch. 339.
Joannes Hierosol. Archiepiscopus, vivus à Saracenis exustus 661.
Joannes Chrysostomus. Vide supra, Chrysostomus.
Joannes Patriarcha CPol. sub Justino & Tiberio 391.
Joannes Damascenus 456. ejus parallela Z. 268.
Joannes Diaconus Rom. 438.
Joannes jejunator 364. ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν Patriarcha CPol. post Eutychium 388. alius Patriarcha CPol. pædagogus Theophili Imp. 527.
Joannes Monachus, Historicus 2.
Joannes Orphanotrophus, Patriarchatum CPol. post Alexium frustra ambiens Z. b. 238.
Joannes Protovestiarius cognomento Thracesius, Historicus 2.
Joannes Sidensis Metropolita Z. b. 287.
R. Jonas Judæus cum Silvestro Papa de veritate Relig. disputans 273.
Flav. Josephus 79. 191. 200. 217. 231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576. ejus locus de CHristo 196. Z. 268. ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῦ λόγῳ ὃς κατὰ Πλάτωνος ἐπιγέγραπται περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. ibid. confer Damasceni parallela T. 2. Opp. pag. 789.
Josephus Thessalonicensis Archi Ep. Z. b. 126.

Isaa-

Isaacus, Monachus Valentis fatum præsagiens 313. 314.
Isidis sacerdotes Z. 268. 269.
Isidorus Pelusiota 45. 331. 332.
Cum Judæis colloqvium Sylvestri Episcopi Romæ, præsente Constantino 273. Z. b. 5. Ad Judæos parænesis Cedreni 218. 225. 233.
Julianus Imp. Græcis disciplinis Christianos prohibens 305. Z. b. 25. ejus Ἐυαγγελίων ἀνατροπὴ à Cyrillo & aliis confutata 307. Cæsares Z b. 10. Misopogon Z. b. 26. dictum in Calumniatores Z. b. 25. Epitaphium 308. Z. b. 27.
Julianus Antiochenus Episc. 349. alius Halicarnassi. 262. 263. alius Episc. Alexandrinus Z. 601.
Julii Cæsaris lex de testamentis ab Antonino Pio abolita Z. 594.
Julius Gallicus caussidicus, jussu Caji Imp. in Tiberim conjectus Z. 566.
Justiniani Epistolæ 376. 378. leges 368. Novellæ. ibid. horologium 371. &c.
Justina Martyr 258.
Justinus Martyr 250. Z. 592. 598. Apologia & contra Marcionem Z. 594. locus de Simone Mago Z. 568.
Jacobus Justus, frater Domini 205.
Justus Episcopus Alex. Z. 592. alius Episc. Hierosol. Z. 588.
Juvenalis Episcopus Hierosol. 339. 345.
Labeo 168.
Lampetiani hæretici, qvi etiam Bogomili 294.
Lampus, ignis artificiosi navibus exurendis parandi peritus 437.
Proclus Larginus in Germania præsagiens necem Domitiani Z. 581.
Lazarus Monachus, pictor Z. b. 471.
Leges XII. tabularum 145.
Leo è Caria, Historicus 2.
Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51. Leo III. Carolum M. creat Imperatorem Z. b. 120.
Leo Philosophus sub Theophilo Imp. 548. seq. Z. b. 160. 178. 181. Episcopatu Thessalonicensi dejectus, CPoli juvenes docuit 550. ubi plura de ejus eruditione.
Leo Iconomachus Imperator Z. b. 106.
Leonides Martyr, pater Origenis 251. Z. 610.
Leontius Philosophus, Eudociæ Pater 336. Z. b. 41.
Libanius Sophista 304. 313. 327.
Liberius Episcopus Rom. 309.
Libri tanqvam ignaviæ instrumenta à Scythis relinqvuntur hosti Z. 636.
Linus Orphei discipulus 29.
Linus Episcopus Romanus Z. 570.

Lucas

Lucas Evangeliſtæ Z. 545. Ejus Martyrium & ſepulchrum 212. reliqviæ CPolin perlatæ. ibid. 296. 375. Z. b. 24.
Lucianus Martyr 295.
Lucinſius Leonis Papæ vicarius 345.
Lucius Arianus 309. 315.
Lucius Epiſcopus Rom. Z. 629.
Lycurgus Legislator 53. 107.
Lyſippus ſtatuarius 322.
Macarius Martyr 306.
Macarius Antiochenus Epiſc. Monothelita 438.
Macedonius hæreticus 302. 303. 316. 379. Z. b. 23. 36. 53. Epiſcopus CPol. 361. approbator Henotici Zenon 358.
Macedonius Monachus 320.
Magi 30. 41. 118 246. Perſarum 23. 184. Z. 118. Ægyptii 47.
S. Mamas. Z. b. 162. Mamantis Martyris templum 298.
Mammæa ab Origene in Chriſtiana religione inſtituta 257.
Mamumus Iſmaëlitarum Princeps, Geometriæ & aliis diſciplinis deditus 548.
Mancini Eſſæi de Herode præſagium Z. 243.
Manes (Scythianus) hæreticus. 259. 260. Z. 639.
Manichæi Pauliciani 364. 432. 433. 434. 435. 541. 571. Z. b. 157. &c. cum Alexio diſp. Z. b. 305.
Manichæorum Metropolis Cameia 573.
Manetho Hiſtoricus 10. 11. Alius magus Apollonii Tyanei tempore 246.
Manius Hetruſcus aruſpex Z. 366.
Maomedis errores 423. 424. Z. 86. ſeq. preces 425. tres paradiſi 429.
Marcellinus Epiſcopus Rom. 639.
Marcio hæreticus 250.
Marcus Epiſcopus Alex. Z. 572. Ejus Evangelium Petro hortante ſcriptum 198. Z. 568. Martyrium 212. alius Marcus junior, Epiſcopus Alex. Z. 594.
Marci Monachi vaticinum Leoni Philoſopho decem annorum vitam præſagiens 599. Z. b. 179. idem qvi tetraodium magni Sabbati ſupplevit Z. b. 178.
Mariani Comitis ſapientis & μυστικά τινα εἰδότος vaticinium de imperii ſucceſſione Zenoni Imp. editum 354.
Maris Chalcedonis Epiſcopus 306.
Marſyas 84. alius Agrippæ libertus hoc nomine.
Martinus Epiſcopus Rom. 421. 431. 435. Z. b. 87.
Maſſaliani hæretici 294. 312.
Maſtiphatis Dæmoniorum principis cum DEo colloqvium 29.
Matthæi Evangelium manu Barnabæ ſcriptum, repertum cum illius Apoſtoli reliqviis 353.

à Zenone in palatio repoſitum ibid.
Mauricii Imp. conjugis Epitaphium Z. b. 79.
Maximus confeſſor 255. 435.
Maximus Philoſophus 304.
Megaſthenes (Metaſthenes) Z. 51.
Meletius Epiſc. Alex. 309.
Memnon Epheſi Epiſc. 339.
Menander Magus & hæreticus 249.
Menander Comicus 193.
Menander Hiſtoricus Z. 85.
Menas Patriarcha CPol. 371.
Menedemus Philoſophus 165.
Mercurius Triſmegiſtus 20.
Methodius Patriarcha CPol. 498. 521. 121. 526. 537. 538. Z. b. 136. 150. 153. 154. 155.
Methodius monachus Romæ oriundus, pingendi artifex 540.
Metius ob Coſmographicam qvam habuit tabulam occiſus à Domitiano Z. 581.
Metrodorus Perſa Philoſophus molarum aqvaticarum architectus 295.
Metrophanes Byz. Epiſcopus 272. Z. b. 8.
Metrophanes Epiſc. Smyrnæ 537.
Michaëlis Balbi judaizantis & plus qvam Epicurei errores Z. b. 135. 136.
Michaël Patriarcha CPolitanus Z. b. 268. ſeq.
Minos Cretenſium Legislator 122.
Mnaſeas Damaſcenus Hiſtoricus Z. 19.
Mochus Hiſtoricus 11.
Mocii Μωκίε Martyris templum 587. Z. b. 506.
Petrus Mongus Epiſcopus Antioch. Eutychianus Z. b. 54.
Monophyſitæ 461.
Monothelitæ 420. ſeq. 440. Z. b. 86.
Moſes literarum inventor 49. ejus libri & ſepulchrum 79. Apocryphæ qvædam de Moſe traditiones 72. Z. 33. Moſaica inſtituta unde non adeo nota Græcis Z. 200.
Moſomachus ſagittarius auſpicem coarguens 155.
Muſonius Philoſophus Z. 577.
Narciſſus Hieroſol. Epiſcopus 256. Z. 612. alius Claudii Imp. ab Epiſtolis. Z. 563. &c. alius Commodi percuſſor Z. 601.
S. Nazarii templum 588.
Nectarius Epiſcopus CPol. 316. 327. Z. b. 37.
Neſtorius hæreticus 261. 338. 339. 345. 379. 381. 465. Z. b. 41.
Nicephorus Diaconus Phryx, hiſtoricus 2.
Nicephorus è laico Patriarcha CPol. 477. 490.
Nicephorus ex evnucho Imperatoris Monachus Studita 738.
Nicetas Paphlago, Hiſtoricus 2.
Nicolaus à qvo Nicolaitæ 249.

Nicolaus (Damascenus) Historicus 11. Z. 257.
Nicolaus Chrysobergius, Patriarcha CPol. 694. alius Nicolaus Grammaticus Patriarcha CPol. Z. b. 297.
Nicolaus ὁ μυστικὸς (i. e. qvi antea Senator secretioris consilii fuerat) Patriarcha CPol. 599. 624. Z. b. 178. seq. 182.
Nicolai publicani de Constantino Duca prædictio Z. b. 183.
Nicolaus Thavmaturgus Z. b. 299.
Nigidii Astrologi de Augusto præsagium 171. Z. 495.
De Noah qvædam Apocrypha, 11. 12.
Novati s. Novatiani hæresis 258. Catharorum auctor Z. 627.
Numæ numi 458. institutum de chlamyde purpurea gestanda 19. alia Z. 321.
Oeniandi Episcopi ad Anastasium Imp. liberior oratio 361.
Onesimus martyr 245.
Oppianus 251.
Oraculum Argonautis datum 119. de Cannensi clade Z. 417. Chalcedone repertum 310. Z. b. 32. de CHristo 119. & defectu Oraculorum 182. Z. b. 115. Crœso 143. de Dalmatia. Z. b. 141. de explendo hiatu Z. 361. Juliano 304. 307. Macrino Z. 616. de Mich. Balbo Z. b. 141. de Nerone 205. de orbis imperio, perperam intellectum à Flav. Josepho Z. 576. Oresti 133. 134. de Paride 123. Pharaoni Petissonio 41. de Scirto Z. b. 116. Valentiniano 313. de aliis Imperatoribus Z. b. 133. Oraculorum ambiguitas Z. 171.
Ordio Amphionis & Zethi educator 24.
Oribasius Juliani Imp. Medicus 304.
Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623. 626. ὁ συντακτικός 255. Hexapla & alia scripta 253. Z. 611. errores 253. 326. 378. Z. 626. b. 68.
Orion Nimrodus inter sidera relatus 14. 15.
Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scripta & ex Theogonia versus aliqvot 57. 58.
Pæan carmen bellicum Z. 161.
Palamedes literarum & tabulæ lusoriæ inventor 125.
Palladius Episcopus Antioch. Petri Cnaphei successor 354.
Pamphilus martyr 298.
Pantænus Philosophus Z. 601.
Paphnutius cœlibatum clericorum in Concilio Nicæno oppugnans 287.
Papianus (Papinianus) Z. 610.
Parabola, paroemia, imago, tropologia, problema 45. Z. 74.
Paris histrio Z. 580.
Paschasius Leonis Papæ vicarius 345.

Patricii Prusæ Episcopi de thermis & aliis rebus Physicis, vita, item æterna & inferorum suppliciis dissertatio 242. seq.
Pauliciani, supra Manichæi.
Paulinus Episcopus Alex. 309.
Paulinus Magister λογιώτατος καὶ ὡραιότατος Eudocia charus, 337. 343. *Z.* b. 45.
Pauli Apostoli Martyrium 205. 212. *Z.* 570.
Paulus Confessor Episcopus CPol. 298. 302. 316. Paulus Eutychianus, Episcopus CPol. 374. Paulus presbyter & Oeconomus Episc. CPol. 431. Paulus Lector, Cyprius, Episcopus CPol. 468. 470. Monachus fit *Z.* b. 116.
Paulus Antiochiæ Episc. 363.
Paulus Samosatenus, Episcopus Antiochenus, hæreticus 252. 259. 260. *Z.* 611. alius Paulus Samosatenus à qvo Pauliciani 432.
Paulus Emesæ Episcopus 339.
Paulus Astrologus Leontio prædicens Imperium *Z.* b. 93.
S. Pelagiæ templum 466.
Pelagii Patricii Homerocentra & Historia ab Augusto Imp. scripta versibus 354. *Z* b. 45.
Periander Corinthius *Z.* 331.
Peripatetici 161. eis similes Pharisæi *Z.* 217.
Petrus Apostolus certans cum Simone Mago 206. 207. 215. à Paulicianis Manichæis prorsus rejicitur 434. ejus Martyrium 212. *Z.* 570.
Petri & Pauli templum à Justino conditum 390.
Petrus Alexandriæ Episc. & Martyr 265. *Z.* 639. Petrus Athanasii successor, Episcopus Alex. 311. Petrus Mongus Alexandriæ Episc. 352. *Z.* b. 54. Petrus Monachus Episc. Alexandrinus 438.
Petrus Apameæ Episcopus 363.
Petrus Cnapheus ex presbytero Chalcedonensi Episcopus Antiochenus 303. 349. 352 seq.
Petrus Basilii M. & Gregorii Nysseni frater 312.
Petrus Damasci metropolita 460.
Pherecydes Philosophus 94.
Phidias statuarius 322.
Philadelphus Byzantii Episcopus 256.
Philetus Episcopus Antioch. *Z.* 623.
Philo Judæus *Z.* 278. de Therapevtis Christianis ἐξ Ἑβραίων 198. 200. de SS. Trinitate sententia 290.
Phœnix Agenoris F. Φοινικικοῖς γράμμασι συνεγράψατο τὴν Ἀριθμητικὴν Φιλοσοφίαν 19.
Photius Patriarcha CPol. 551. 573. 593. *Z.* b. 167. 291.
Pilati ad Tiberium de CHristo relatio 188. 191. *Z.* 269.
Pius Episcopus Rom. *Z.* 594.

Plato Philoſophus 94. 146. 159. 160. 161. 203. 242.
Plato Studites Z. b. 126.
Plato Monaſterii Saccudionis Abbas Z. b. 119.
Platonis Martyris templum 588.
Plautus Iſthmionices Z. 403.
Polycarpus 161. 250. Z. 597.
Polycrates 247.
Polyevctus Patriarcha CPol. 639. 649. 665. Z. b. 195. 200.
S. Pompeji mater Martia Z. 479. 511.
M. Porcius Cato Z. 447.
Porphyrius Philoſ. 251.
Porphyrius Martyr 298. (Porphyrius ceti piſcis nomen Z. b. 69.)
Poſidonius Philoſ. 140.
Primus, Epiſcopus Alexandrinus Z. 588.
Priſcilla Prophetis Montani 250.
Proclus Philoſophus 304. καὶ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καὶ ἐν τοῖς μηχανήμασι τάτε ἐν τούτοις περιβοήτου Ἀρχιμήδους ἅπαντα διελθὼν καὶ αὐτὸς ἐκείνοις προσεξευρών, ejus ſpecula uſtoria Z. b. 55. Jamblichi diſcipulus, Onirocrites 362. Z. b. 32.
Proclus Epiſcopus CPol. 338. 342.
Proclus Larginus. ſupra, Larginus. alius Scribonius Proclus Z. 558.
Procopius τὴν ποικίλην ἱστορίαν συγγραψάμενος Z. b. 105.
Procopius Martyr 265.
Prometheus 53. 81. literarum inventor & Grammaticæ 82.
Proterius Epiſcopus Alex. 345. 347. Z. b. 47.
Protoctetus Martyr Z. 621.
Pſelli hiſtoria 1. Z. b. 285. Mich. Pſellus Leonis Philoſ. præceptor 550. Alius ὕπατος τῶν φιλοσόφων, Michaëlis Ducæ Magiſter nimis eum immergens ſtudiis ab Imperii cura eum abducentibus Z. b. 286. Conſtantinus Pſellus ὁ τῶν φιλοσόφων ὕπατος ad Comnenum à Stratiotico miſſus 803.
Ptolemæi Philadelphi Bibliotheca Z. 200.
Pyrrho Philoſophus 161. Pyrrhonii 162.
Pyrrhus Epiſcopus CPol. 421. Monothelita Z. b. 88.
Pythagoras 94. Samius ſcripſit Hiſtoriam belli inter Cyrum & Samios 138. Arithmeticam ibid. aurea carmina 156.
Pythagoras auſpex Z 196.
Saba hæreticus Bogomilus 294.
Sabbatius Teſſarescædecatita 265.
Sabbatius iconoclaſtes 488.
Sabellius hæreticus 257. 291. 317.
Sadducæi reſpuunt traditiones qvæ præter Scripturam S. obtruduntur Z. 218.
Salomonis excantationes 69. 70. uxor Naaba 91. libri è qvibus Medici profecerunt 94. Z. 83. cremati à Rege Ezechia 94. 108. ſepul-

sepulchrum 89. ejus ruina præsagium exitii Judæorum Z. 591.
Samonæ famosus libellus in Leonem Imp. 605. Z. b. 181. seq.
Sappho prima Musarum 82.
Sardianus Episcopus Hierosol. Z. 631.
Saturninus Antiochenus hæreticus 249. Z. 592.
Scyllis statuarius 322.
Seneca Z. 565. 568.
Septem miracula Mundi, versibus descripta 170.
Septuaginta interpretes Z. 201.
Serapion Mathematicus s. Astrologus 255.
Serapio Episcopus Antioch. 601.
Alius Serapio lapsus de qvo Z. 627. ex Dionysii Alex. Epistola.
Sergius Episcopus CPol. 420.
Sergius Photii frater 545. alius, ab eo genus ducens, post Sisinnium Patriarcha CPol. 702. 717.
Sergius Leonis Philosophi discipulus, Geometrico Gymnasio præfectus 550.
Sethus Planetis imponit nomina 8. ubi & alia de illo Apocrypha.
Severiani diræ in Adrianum Z. 591.
Sextus Bœotius Philosophus 161. Z. 595.
Severus Antiochena sede pulsus Z. b. 58. hæreticus Eutychianus 252. 262. 374. 387. Z. b. 67.
Sibylla Sabæ regina 95. Cumæa 107. Samonæa 112. Samæa 142.
Siculi (Joannis) Historia 1.
Silvester Episcopus Rom. 268. 271. ejus cum Judæis disputatio de veritate Relig. 273 seq.
Simeon Cleophæ F. Episcopus Hierosol. 187. 215. Martyr 249.
Simeon Judæus cum Silvestro disceptans de veritate relig. 279.
Simeon hæreticus Bogomilus 294
Simeon stylites 340. seq. 341.
Simocatti Historia 397.
Simon Essæus, Archelai somnium interpretatur Z. 264.
Simon Magus 179. 211. dicta S. Scripturæ ab eo male explicata 208. præstigiæ 210. certamen cum Petro Apolo, 206. seq.
Simonides literarum η & ω inventor, ut Cadmus literarum φ ϑ χ 125.
Sisinnius Episc. CPolitanus Chrysostomi successor 337. 338. Z. b. 41.
Sisinnius Episcopus CPol. successor Nicolai Chrysobergii, 702. Medicæ rei peritus. ibid.
Socrates Philos. 139. 145. 146. 204. 205.
Solon legislator 82. 142.
Sophocles 46. 139.
Sophronius Patriarcha Hierosol. 420. Monothelitarum adversarius 426. Concilium adversus

ſus Monothelitas celebrans Z. b. 85.
Soſander Hippocratis frater 121.
Spyridion Epiſcopus Trimithuntinus Sophiſtam confutans in Concilio Nicæno 287.
Stephani Martyris reliqviæ 337. templum 338.
Stephanus Theopolis ſ. Antiochiæ Epiſc. 460.
Stephani Alexandrini vaticinia 409.
Stephanus Patriarcha CPol. 624.
Stephanus Syncellus 686.
Stoici 161.
Studius Monaſterii Accœmetorum conditor 349.360. Z.b. 122.
Symmachus 251.
Symmachus Papa Z. b. 55.
Synchyticorum ſ. Eutychianorum ſecta. Z. b. 54.
Synepon & Artemon hæretici. 259.
Synodi Oecumenicæ 283. 439. Nicæna 283. 285. 287. Z. b. 9. (Symbolum Nicænum Z. b. 10.) Synodus CPolitana 316. Z. b. 36. Epheſina 339. Z. b. 42. (Epheſina λῃστρικὴ Z. b. 44.) Chalcedonenſis 345. 357. 359. 363. 381. 382. Z. b. 46. qvinta 376. Z. b. 69. contra Monothelitas 431. Nicæna ſecunda 470. 471. Z. b. 117.
Synodus contra Theopaschitas CPolitana 371. Tomus Synodicus pro imaginibus Z. b. 110.
Leges XII. tabularum Z. 347.
Taraſius Patriarcha CPol. 470. 477. Z. b. 116. 134.
Tatianus 250.
Telesphorus Epiſcopus Rom. Z. 592. 594.
Terebinthi Buddæ, qvi Manetis Magiſter fuit, libri qvatuor, μυστηρίων, Εὐαγγέλιον, Θησαυρῶν, κεφαλαίων 259.
Tertullianus citatur Z. 552.
Thaddæus Apoſtolus Abgarum baptizans 176.
Thales Athenienſium legislator 82.
Thales Mileſius 157.
Tharras Judæus cum Silveſtro diſputans de veritate relig. 279.
Theano Antenoris uxor, ſacerdos 131.
Theclæ templum 354.
Themelus presbyter 637.
Theodectes tragicus, infra, in Theopompus.
Theodoritus Cyri Epiſc. 339. de hæreſibus 263. contra Epheſinum Concilium 382. duodecim capita Z. b. 42.
Theodorus Daphnopates Hiſtoricus 2. alius Sebaſtenus Hiſtoricus. ibid. alius Sidenſis Hiſtoricus. ibid.
Theodorus Papa Romæ 421.
Theodorus Martyr 272. Z. b. 213. ejus templum 682.
Theodorus Confeſſor Z. b. 147.
Theo-

Theodorus Graptus. infra, Theophanes.
Theodorus κεφαρᾶς vir eruditus qvi Bulgaros in religione Christiana instituit Z. b. 155.
Theodorus Monachus Zimiscæ Imperium præsagiens Z.b. 209.
Theodorus Mopsvestiæ Episc. 261. 376. 381.
Theodorus Raithensis presbyter citatur 260.
Theodorus Studita Z. b. 126.
Theodosius Episcopus Alex. 374.
Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.
Theodotus Melissenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.
Theodotus Monachus 442. seq.
Theodotus Rhetor, svasor cædis Pompeji Z. 487.
Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Páuli reliqviæ 298.
Theognis hæreticus Arianus 316.
Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.
Theopaschitæ 349. 371.
Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.
Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus compuncti propter imaginum cultum 520. eorum versus ad Methodium, Methodiiqve responsio Z. b. 150.
Theophrastus Philosophus 393.
Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.
Theophili Imp. lex. de crinibus tollendis 522. versus Confessorum vultibus inscripti. Z. b. 146. Hymni sacri Z. b. 47.
Theophylactus Edessenus presbyter 461.
Theophylactus Lacapeni F. Patriarcha CPol. 629. 638. Z. b. 190. 194.
Theopompus Historicus & Theodectes Tragicus mente & oculis capti ob sacras litteras temere tractatas 165. Z. b. 201.
Theotecnus γόης Galerio persecutionem svadens Christianorum 268.
Theudas pseudopropheta Z. 286. impostor sub Claudio Imp. Z. 568.
Thomæ Apostoli ædes Z. b. 176.
Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.
Thomas anti Cæsar Maomedicam amplexus impietatem 499. seq.
Joannis Thracesii Historia 2. Z. b. 271.
Thrasyllus Astrologus 196. Z 540.
Thurus Assyriorum Rex, Græcis Mars 15. 16.
Tiberius Imp. mortem comminatus accusatoribus Christianorum 188. affectus ejus in CHristum Z. 552. Astrologiæ peritus Z. 540. 557.
Timæus Episc. Antiochenus Z. 639.
Timocles Poëta Christianus tropario-

pariorum five Hymnorum facrorum, fub Leone Imp. 349.
Timotheus Ælurus, Epifcopus Alex. 347.352. alius Epifcopus Alex. Timotheus Salophaciolus 347.352.
Timotheus ὁ χρονοχράφ(ος) 58.
Timothei Gazæi tragœdia de chryfargyro tributo 357.
Timotheus ὁ Λιτροβόλης καὶ Κήλων, Epifcopus CPol. in locum Macedonii 360.
Timotheus Apoftolus & Martyr. 245. ejus reliqviæ 296.
Tirefias Philofophus 23.
Τερσάγιον, hymnus Z. b. 20.
Trypho Patriarcha CPol. 627. 628. Z. b. 191.
Tyrannus Epifc. Antiochenus Z. 639.
Valentis Aftrologi divinatio de CPoli Z. b. 7.
Valentinus hæreticus 250. Z. 594.
Victor Epifcopus Rom. Z. 601.
Virgilius Poëta 173.
Urbanus Epifcopus Rom. Z. 618.
Xenajas Hierapolitanus Epifc. 353. 354. Manichæus. ibid.
Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. Z. b. 275.
Xyftus Romanus Epifc. Z. 592. 629.
Zabdas Epifc. Hierofol. Z. 639.
Zachariæ Prophetæ reliqviæ 337.
Zacharias Patriarcha CPol. 420.
Zambres Magus, Judæus Z. b. 5. cum Silveftro Papa difputans de veritate relig. 273.280.281. 282.
Zebinus Antiochenus Epifc. Z. 623.
Zenonis Imp. Henoticum 353.
Zethus & Amphion Mufici 24.
Zilix auctor hærefeos τῶν Ζιλίκων 539.
Zoroafter 16.
Zofimus Rhetor Gazæus à Zenone Imp. interfectus 354.

XLIV. INDEX Scriptorum & Virorum Illuftrium in Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis memoratorum.

Numeri foli paginas Syncelli, Th. præfixum Theophanis denotant.

ABaris 238.
Abdaas Ctefiphontis Epifc. fucfenfo Ignis templo, perfecutionis cauffa in Chriftianos Th. 71.
Abdamis Brachmanus (aliis Dandamis) 261.
Abdenomus fapiens, Salomonis folvens dubia 183.
Abgari ad CHriftum Epiftola 329.

alter Abgarus junior Edessenus, ἱερὸς ἀνήρ 359.
Abibus cum patre suo Gamaliele Apostoli Pauli præceptore, funus curans S. Stephani protomartyris Th. 74.
Abrahami eruditio 98. seq.
Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40. 44. οἱ χαλδαϊκὰ συγγραψάμενοι Ἀλέξανδρος καὶ Ἀβυδηνός 226.
Acacius Berrhoënsis Episcopus Th. 63.
Acacius Eusebii in Episcopatu Cæsar. successor. Th 28. 45. 46.
Acacius Episc. CPolitanus Th. 104. 105. 110. &c.
Acacii Martyris templum in Caria Th. 68.
Acephali in qvinta Synodo damnati. Th. 193.
Achillas Alexandriæ Episcopus. Th. 10.
Action Milesius 212.
Actus Apostolorum 93. 94. 95. 330. 337.
Acusilaus 43. 64.
Adamanta Argis Sacerdos 172.
Adami vita Apocrypha 5. 6. forte & ex hac vel ex parva Genesi qvæ de pœnitentia & Apocalypsi Adami 10.
Adelphius Massalianorum antesignanus Th. 54.
Adrianus Episcopus Rom. Th. 388. d.
Ædesius & Frumentius Meropii Tyrii Philos. discipuli, Apostoli Indorum Th. 19.
Æmilius Alexandriæ Episc. 344.
Æschylus 247.
Æsopus ὁ μυθοποιός 239.
Æthalas Presbyter, Martyr à Sapore Persarum Rege jussus occidi Th. 20.
Aëtius Dux, Martyr Th. 455.
Aëtius Eunomii Magister 49. 59.
Africanus 3. 10. 17. 19. 20. 21. 36. 53. 54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 63. 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77. 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100. 105. 106. 107. 110. 111. 114. 115. 116. 121. 125. 148. 149. 154. 159. 174. 175. 176. 181. 197. 202. 204. 212. 219. 223. 232. 236. 249. 276. 289. 296. 306. 307. 309. 322. 325. 326. sub Pertinace floruit 355. ἕως τῶν χρόνων Ἀντωνίνου ἱστορήσας 107. à Manethone deceptus 96. Africanum seqvitur Eusebius 174.
τὰς ἱστορίας ἐν πεντάβιβλῳ συγγραψάμενος 358. ἐν τρίτῳ λόγῳ 65. 70. 125. 148. ἐν τέλει τοῦ ε λόγου 174. res à Flav. Josepho traditas refert ἐν ἐπιτόμῳ sive compendio 249.
τὴν Ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγεγραμμένην πραγματείαν ἰατρικῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν καὶ χυμευτικῶν περιέχουσαν δυνάμεις, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμμαίας προσφωνεῖ 359.

Agapetus, Romæ Episc. Th. 183. 184.
Agatho Abbas. Th. 204.
Agatho Romæ Episc. Th. 276.
Agathobulus Philosophus 349.
Agathodæmon. infra, in Hermes.
Agathymnus Historicus 192.
Ἡ ἄγραφος συνήθεια 174.
Agrippinus Alexandriæ Episc. 352. 354.
Alcman Lyricus 213.
Alcmæon 213.
Alexander Alexandriæ Episc. Th. 10.
Alexander Romæ Episc. 347.
Alexander Episcopus Hierosol. 362. 363.
Alexander Episcopus CPol. Th. 13. 16. 18. 26.
Alexander Diospolitanus Episc. Th. 150.
Alexander Martyr Anchialensis Th. 227. 235.
Alexander Polyhistor 14. 28. 30. 31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210. 359. ὁ τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας περιειληφώς 207. 226.
Alypius Gentilis, Christianorum inimicus, Juliani Imp. jussu præfectus restaurando templo Hierosol. 43.
Alypius junior sub Imp. Anastasio, ἀνὴρ πανταχόθεν ἐπαινετὸς καὶ φιλοσοφίας ἐραστής. Th. 124. 126. 127.
Ambrosius Origenis amicus 358.
Ambrosius Mediolanensis Th. 51. 62.
Amenocles triremium inventor 212.
Ammon Martyr 369.
Ammonaria Virgo & Martyr 368.
Amos Hierosol. Episcopus Th. 228.
Amphilochius Iconii Episc. Th. 52. 59. Massalianorum adversarius Th. 54.
Amphion & Zethus 156. 158.
Anacharsis Philos. 239.
Anacletus Episcopus Rom. 344.
S. Anastasiæ Martyris templum Th. 52. 57. reliqviæ Th. 95.
Anastasius presbyter Antiochenus Nestorii promachus Th. 76.
Anastasii duo, Monothelitarum adversarii, discipuli S. Maximi Th. 288. 292.
Anastasius Antiochiæ Episc. Th. 198. alius junior Th. 236. 242.
Anastasius qvi postea Imperator factus, itidem creatus Episcopus Antioch. Th. 116. ejus fidei libellus Th. 117.
Anastasius Romæ Episc. Th. 121. Henotico subscribere coactus ab Anastasio Imp. Th. 123.
Anastasius Episcopus CPol. Th. 342. discipulus S. Germani & Syncellus. ibid.
Anatolius Laodicenus Episc. φιλοσόφοις μαθήμασι διαπρέπων tempore Imp. Probi 385. seq.

Anatolius V.C. Alexandriæ combuſtus ſub Arcadio Th. 64.
Anatolius Epiſc. CPol. Th. 87. 94.
Anaxagoras Phyſicus 238. 254. οἱ Ἀναξαγόρειοι 239.
Anaximander 239.
Anaximenes 239. 275.
Andreas Epiſc. Orientis, in Synodo Epheſina depoſitus Th. 87.
Andreas Cretenſis Epiſc. Th. 320.
Andreas Italus κωμοδρόμος ſive circulator, fulvum & cœcum circumducens canem qvem habere πνεῦμα πύθωνος dicebant, qviqve ipſius nutu mira edidit ſpectacula Th. 189. ſeq.
Andreas Theodoſiopolis Epiſcopus Th. 115.
Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th. 292.
Andreas Calybita Martyr Th. 363.
Anianus 16. 17. 18. 32. 33. Monachus Panodori æqvalis 34. 35. 36. Ejus Cyclus Paſchalis annorum DXXXII. cum ſcholiis. 315. Videtur hic eſſe qvi Abulpharajo Abinanus Alexandrinus.
Anicetus Epiſcopus Rom. 351.
Anteros Epiſcopus Rom. 361.
Anthimus Tropariorum ſive hymnorum poëta Th. 98.
Anthimus Nicomediæ Epiſc. Martyr Th. 9.
Anthimus hæreticus Theopaſchita, è Trapezuntino Epiſcopus CPol. ab Agapeto depoſitus Th. 183. 184.
Anthimus incluſus, Monaſteriorum præfectus Th. 195.
Anthuſa S. Chryſoſtomi mater Th. 64.
Ἔν τινι ἀντιγράφῳ 216. de arca & altari per Jeremiam occultatis.
Antiochus Theodoſii jun. pædagogus qvi multum contulit ad Chriſtianiſmum in Perſis propagandum Th. 69. ſeq.
Antiochus Chartophylax qvi anathema ſcripſit ſextæ Synodo Th. 320.
Antiochus Seleucienſis 330.
Antiochus Syracuſanus Hiſtoricus 193.
Antiſthenes Rhetor 253.
Antonius Sylæi Epiſcopus, Iconoclaſtarum hæreſis inſtaurator Th. 436. 437. 438.
Aphraates qvi ob Arianiſmum coarguit Valentem Imp. Th. 53.
Apio Poſidonii Filius 63. περιεργότατος γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ, καὶ ἐν δ' ἱστοριῶν 64. 149.
Apio Epiſcopus Hieroſol. 353.
Apio Patricius ex Nicæno Epiſcopo Præfectus Prætorio creatus à Juſtino Imp. Th. 142.
Apocrypha in Scripturis Canoninicis allegata 27.
Apollinaris Hierapoleos Epiſc. 352.

Apollinaris, Alexandriæ Episc. Th. 192. 193.
Apollinaris Syrus, innocentiæ Athanasii præbens testimonium Th. 24. ejus λόγος ὑπὲρ ἀληθείας contra Julianum Imp. Th. 40. seq. hæresis Th. 53.
Apollodorus Atheniensis 28. 34. 36. 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275. ὁ χρονικός 91. ἐν τῷ η. 185.
Apollonia Virgo & Martyr 367.
Apollonius Stoicus, M. Antonini præceptor 351.
Apollonius Tyanensis 343. 345. 346. Pythagora ipso subtilior 334. de CHristi regno differit cum Vespasiano 341.
Ἀποστολικαὶ παραδόσεις de die creationis Mundi & resurrectionis Domini, qvod illa sit XXV. Martii, qvo conceptus est CHristus 312. Apostolorum templum CPoli Th. 18. 192.
Apsicimas Episcopus, in Perside Martyr Th. 20.
Aratus Phænomenon scriptor. 275.
Ἀρκαδικῶν ordo ab Imp. Arcadio CPoli institutus Th. 64. Interpres Goarus accipit de ordine & numero militum.
Arcesilaus Philosophus 276.
Archilochus 181. 213.
Archimedes 285.
Ariani Ἐξωκιονῖται Th. 150.
Arion Musicus 213.
Aristarchus (Grammaticus) 180.
Aristeas (qvi de LXX. Interpretibus scripsit) 272. 273.
Aristidis Atheniensis Christiani Apologia 348.
Aristides Rhetor Smyrnensis 353. ejus contra Platonem 258. à Platonicis confutatus 259.
Aristodemus de Olympiadibus 196.
Aristophanes Comicus 253. 257.
Aristoteles Philos. 192. ubi Φιλοίστορα vocat. Platonis ab anno ætatis decimo septimo auditor 258. præceptor Alexandri 260. 263.
Aristoteles Battus Cyrenes ex oraculi jussu conditor Thebanis 212.
Aristoxenus Musicus 213.
Arrachion Olympionica 239.
Arrianus Nicomediensis 351. idem ni fallor allegatur 284.
Arsacius Nectarii frater, Episcopus CPol. Th. 68.
Arsenius Th. 25. Monachus Ægyptius Th. 66.
Artemius Ægypti præfectus, Martyr Th. 46.
Artemon hæreticus 381.
Ascholius Thessalonicensis Episc. baptizat Theodosium seniorem Th. 58.
Asclepiades Antiochiæ Episc. 357. 358.
Aspasia Periclis 253. 257.

After Martyr 368.
Athanasius Alexandriæ Episc. Th. 23. seqq. testatur probatum ab Eusebio τὸ ὁμοούσιον Th. 22.
Athanasius Celites, Alexandriæ Episc. Th. 115. Alius S. resurrectionis Diaconus à Theodosio Dioscorita s. Eutychiano occisus Th. 92. alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. consobrinus, Dioscori violentia depositus Th. 84.
Athenais sive Eudocia ab Attico Episcopo CPol. baptizata Th. 72.
Athenodorus Tarsensis Philos. 318.
Athingani s. Pauliciami Manichæi 313. 317.
Athosthis Regis Ægypti βίβλοι ἀνατομικαί 55.
Atlas Astrologus 149.
Atticus Episcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus Platonicus Philosophus (353.
Auxentius Mediolanensis Episcopus Arianus Th. 51.
Babylas Antiochiæ Episc. 362. 363. 386. ejus reliqviæ Th. 42.
Οἱ τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες 205. Babyloniæ fabulæ 28. seq. ex Beroso, Alexandro Polyhistore &c. χαλδαϊκαὶ καὶ Αἰγυπτιακαὶ ἱστορίαι 23.
Bacchylides ὁ μελοποιὸς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres solet reddere Musicum) 247. 257.
Bardas Monachus Th. 86.
Barsen Edessæ Episcopus Th. 52.
Basianus Abbas Th. 98.
Basileus Amaseæ Episcopus Martyr Th. 13.
Basilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.
Battus qvi & Aristoteles, Cyrenes conditor 212. 213.
Basilius Antiochiæ Episc. Th. 92.
Basilius Cæsareensis Th. 50. 51. 52. 54. infra in Biblia.
Bassiani Monasterium Th. 122.
Bazanes Christianorum in Perside Episc. Th. 145.
Benedictus Romæ Episcopus. Th. 205.
Benjamin Episcopus Hierosol. 348.
Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad CHristum adductus. Th. 273.
Berosus ὁ τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας περιειληφὼς 207. ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὥς φησιν, καὶ εὑρὼν ἐν Βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφὰς φυλασσομένας ἐπιμελῶς, αἳ περιεῖχον ἐτῶν μυριάδων που δεκαπέντε &c. 14. 15. 28. scripsit eodem fere tempore qvo Manetho. 16. Chaldæorum gentem ejusqve antiqvitatem nimium qvantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαϊκῶν βίβλου 220.

220. 221. βασιλέων ἀναγραφή. 29.
Bezenus Elevtheropolitan9 Episc. Th. 63.
Bias Philosophus 239.
Biblia sacra à S. Basilio emendata ἐν ἑνὶ δὲ ἀντιγράφῳ λίαν ἀκριβωμένῳ κατά τε στιγμὴν καὶ προσῳδίαν, ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ καὶ ἐπεγέγραπτο ὡς ὁ μέγας καὶ θεῖος Βασίλειος τὰ ἐξ ὧν ἐκεῖνο ἀπεγράφη ἀντιβαλὼν διωρθώσατο βιβλία 203.
Bibliotheca in Capitolio Rom. 354. Bibliothecæ Athenis ab Adriano instauratæ 349.
Bio 359. ubi agitur de rebus Assyriorum.
Bonifacius Romæ Episc. 72.
Bruttius Historicus 344. ubi excusum Βρέττιος
Busas machinarum bellicarum artifex Th. 218.
Cadmus 152. &c.
Cajus Episcopus Hierosol. 352. alter Episcopus Hierosol. hoc nomine 353. alius Episcopus Romæ Th. 4.
Cajus Historicus qvi contra Proclum Montanistam scripsit 340. seq.
Calandion Episcopus Antioch. Th. 110. 114. 115.
Calanus Gymnosophista 351. 352.
Calepodius Evnuchus, Actorum Concilii Chalced. traditor Th. 133.
Callias ὁ τὰς πράξεις τοῦ Ἀγαθοκλέους γράφων 193.
Callinicus Episcopus CPol. 306. 307. 308. 313.
Callinicus Heliopolensis Syrus, architectus, inventor ignis marini Th. 295.
Callippus Cyzicenus Astrologus 274.
Callistus Episcopus Rom. 358.
Calocyris Monachus Th. 503.
Canon regum Ecclesiasticus 231.
Canon Chaldaicus & Astronomicus 206. 231. 313. 326. Vide & infra, Castor, Ptolemæus.
Capetulianus qvi sub Juliano Christianos igni tradidit Th. 43.
Capito Episcopus Hierosol. 353.
Carterius Abbas qvi Chrysostomum sacras literas docuit Th. 65.
Cassianus Hierosol. Episcopus 351.
Castor Historicus 92. 168. περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων 97. ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ 205. seq.
Cataphryges s. Montanistæ 353.
Catonis nomen excidisse videtur apud Syncellum 302. d.
Cebes Socraticus 257.
Cecropius Nicomediæ Episcopus Th. 38.
Celadion Episcopus Alex. 351.

Cele-

Celeſtinus Epiſcopus Romæ Th. 73. 76. 77.

Cephalio Hiſtoricus 92. 168. ἐπίσημος εἷς, οὐχ ὁ τυχών 167. Κεφαλίων Γεργισσαῖος (l. Γεργήθιος) συγγραφεὺς πάνυ παλαιός 192.

Cerdo Alexandriæ Epiſc. & Martyr 347.

Cerdo hæreticus 351.

Chæremon Martyr 369.

Chaldaicarum rerum ſcriptores Abydenus, Alexander Polyhiſtor, Beroſus &c.

Liber χῆμα de arte Chemica 13.

Chilo Lacedæmonius 239.

Chœrilus 254.

CHriſti ad Abgarum Epiſtola 529.

Chriſtinus Apoſtata anatomicis ſecandus traditus & poſtea combuſtus Th. 367.

Chriſtophorus Himerii Spatharius Martyr Th. 368.

χρονογραφεῖον Ægyptium vetus qvo Manethonem deceptum putat Syncellus pag. 254.

Chronicon latinum Anonymum 310.

Chryſaorius Diaconus Th. 122.

Cicero 299. 302. 303.

Cleanthes 276.

Flavius Clemens vir Conſularis, Martyr 344. ejus Epiſtola ad Corinthios lecta publice in Eccleſiis teſte Hegeſippo. ib.

Clemens Alexandrinus 63. 65. 345. Stromatevs 63. 65. 148. 355. ὁ ἱερὸς στρωματεύς 121. ἐν τῷ πρώτῳ στρώματι 227. 228. libro qvis dives ſalvetur 345. ſexto & ſeptimo Hypotypoſeon. 327. 332. 335.

Cleobulina 247.

Cleobulus Philoſophus 239.

Comœdia 172.

Conſtantinus Epiſcopus CPol. Th. 295. alius Silæi & hinc CPol. Epiſcopus Th. 359. 368. 369. 371. 372.

Conſtantinus Epiſcopus Romæ Th. 363.

Conſtantinus Seleuciæ Epiſc. qvi Synodum Chalcedonenſem anathemate percuſſit Th. 129.

Conſtantinus Patricius Podapogurus Martyr Th. 368.

Cornelius Antiochiæ Epiſc. 349.

Cornelius Epiſc. Rom. 363. 375.

Coroebus Elienſis, curſu victor 196. 197.

Coſmas Alexandrinus Epiſc. Th. 349. 365.

Coſmas Apoſtata Th. 262.

Crates Comicus 247.

Crates Cynicus 260.

Crates Platonicus 276.

Cratinus Comicus 247.

Creſcens Cynicus 351.

Cronion Martyr, cognomine ὁ νοῦς. 368. Interpreti *Benignus.*

Cteſias Cnidius 64. 167. 359. 257. ἐν τῇ 'β βίβλῳ 166.

Cynica periodus annorum CCCCXLIII. apud Ægyptios 51.

Cypria-

* Alius fuit Clemens Romanus, auctor Epiſtolæ à Clemente Conſulari, licet ſcriptores qvidam confundunt.

Cyprianus 363. 376. Acta Cypriani & confessio 363.
Κυρανvίδες βίβλοι 35. 52.
S. Cyriaci monasterium CPoli. Th. 97. 409.
Cyriacus Episcopus CPol. Th. 229. &c.
Cyri Regis Epistola 233 235.
Cyrillus Antiochiæ Episc. 385. 386. 387.
Cyrillus Diaconus, Martyr Heliopoli Th. 40.
Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34. Epistola ejus ad Constantium de visa Hierosolymis Cruce Th. 35.
Cyrillus Alexandrinus Episc. Th. 71. 76. 77. 78. 84. ejus contra Julianum Th. 44 scripta à Timotheo Æluro depravata Th. 95.
Cyrus Episcopus CPol. Th. 312. 319. 326.
Cyrus Hieropolitanus Th. 115.
Cyrus ex præfecto Episcopus Smyrnæ Th 83.
Dadoës Massalianorum antesignanus Th. 54.
Dalmatius Monachus, Episcopus Cyzicenus Th. 75.
Damastes ὁ Σιγειεὺς Sigeensis 192.
Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53. 56.
Daniel Propheta 230. 231. 232. 249. ejus LXX. hebdomades 309. seq. 323. seq. 349.
Daniel Stylites Th. 98. 105.
David Beser, Spatharius Martyr. Th. 368.
Δήχαρνος ὁ ποιητὴς οὐχ ὁ ῥήτωρ, 162. leg. ut apud Malalam, Δείναρχος.
Demagoras Historicus 192.
Demetrianus Antiochiæ Episc. 381.
Demetrius Phalereus 272. Olymp. CXXXI. defunctus 273. legislator tertius Atheniensium 273. 274.
Demetrius Alexandriæ Episc. 354. 355.
Democritus Abderites Philosophus Physicus 238. 248. 253.
Demophilus Arianus Episcopus CPol. Th. 49. 58.
Demosthenes Rhetor 260. alius Valentis Imp. coqvus Th. 54.
Dexippus 263. 334. 376.
Diaconica Epistola de pace, à Dionysio Alex. missa Romam per Hippolytum in caussa Novati 375.
οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι i. e. Diagoras (non *Diagoræ auditores* ut Interpres) 254.
Didymus in qvinta Synodo damnatus Th. 193.
Didymus ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ 161. 162.
Dinarchus 162. supra, Decharnus.
Dio Phœniciarum rerum scriptor 182. forte Dinon.

Dio Philoſophiæ cultor & Platonis 258. 259.
Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. ἐκ τῆς ζ'. 194.
Alius Diodorus Iſocratis æqvalis 257.
Diodorus Tarſi Epiſc. à Meletio ordinatus Th. 57.
Diogenes Cynicus 258. 260.
Dionyſia Martyr. 368.
Dionyſius ὁ τὰς πόλεις γράψας 274. Dionyſius Chalcidenſis 193. 275. 276.
Dionyſius Epiſc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epiſtolæ 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga ſua narratio 365.
Dionyſius Corinthi Epiſc. 341. 344. 345. 352.
Dionyſius Epiſcopus Rom. 381.
Dionyſius Halicarnaſſenſis ἐν πρώτῃ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας 194.
Dioſcorus Alexandriæ Epiſc. Eutychianus Th. 84. &c.
Dioſcorus junior, Alexandriæ Epiſc. nepos Timothei Æluri. Th. 139. 141.
Dioſcorus Martyr 368. 369.
Dodonæ Oraculum 213.
Dolichianus Hieroſol. Epiſcopus 355.
Domitianus Melitinæ Epiſc. Th. 224. 238.
Domninus Antiochiæ Epiſc. 381. 385.
Domnus Demetriani F. Antiochiæ Epiſc. 391. alius junior Antiochiæ Epiſcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonenſis Synodi defenſione Th. 131.
S. Dorotheus Martyr Alexandriæ Th. 56.
Dorotheus Tyri Epiſc. ſub Diocletiano & Juliano Confeſſor, Græce & latine doctus in utraqve lingva plura monumenta compoſuit, & de Byzantinis aliarumq; ſediũ Epiſcopis ſcripſit, Th. 19. obiit ſub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
Draconis leges 349. ætas 213.
Elceſaitarum hæreſis 362.
Eleazarus ſenior, Martyr 286.
Eleuſius Cyzici Epiſcopus Macedonianus Th. 47. 58.
Elevtherius Epiſcopus Rom. 353.
Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
Elias Hieroſol. Epiſcopus Th. 122. 129. 131. 134.
Eliſæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam lingvam docet. Th. 384.
Elpidius magnæ Eccleſiæ Diaconus qvi in ſextam Synodum anathema pronunciavit Th. 320.
Empedocles Agrigentinus 253. 254.

Eno-

Enochi liber Apocryphus 11-13. 24. 25. 26. 32. 33. 79.
Enthusiastarum Evchitarum Massalianorum hæresis Th. 54.
Ephorus Historicus 43. 172.
Ephræm Episcopus Hierosol. 350.
Ephræmi Syri λόγοι εἰς τὸν παράδεισον 15. S. Ephræmi laus Th. 53. 54.
Epictetus Philosophus 351.
Epicurus Philosophus 275. mortuus αὐτοματιστής 276.
Epimetheus 150.
Epiphanius CPol. Episcopus Th. 142. 145.
Epiphanius Episcopus Cypri Th. 67. 68.
Erasistratus Medicus Seleuci Regis 274.
Eratosthenes 180. 282. Regum Ægypti Thebanorum nomina à sacerdotibus Diospolitanis accepta in Græcam lingvam ex Ægyptia Regio jussu transtulit. 91. 147. κατὰ τὴν τοῦ Ἐρατοσθένους χρονολογίαν 193.
Erinna poëtria 260.
Esaias Rhodi Episcopus Th. 150.
Esdras 27. 216. 217. 223. 225. 229. 233. 236. 241. 244. 245. 249. 250. sq. ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφὴ τελευταῖα τῶν ἐνδιαθήκων βιβλίων τῆς παλαιᾶς θεοπνεύστου γραφῆς 250.
Evagoras Rex Cypri ab Isocrate laudatus 258.
Evagrius Episcopus CPol. Th. 49.
Evagrius alius damnatus in qvinta Synodo Th. 193.
Evangelia Apocrypha & παιδικὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν 317.
Evaristus Episcopus Rom. 344.
Evchitæ Th. 54.
Evctæus Musæi pater 153.
Eudocia Leontii Philos. filia Th. 72. &c.
Eudoxius Episc. CPolitanus Th. 38. 46. 49.
Eudoxius Cnidius 257. Astrologus 258.
Evenus ἐλεγείας ποιητής 254.
Evgamon Cyrenæus ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας 239.
Eulogius Alexandrinus Episc. Th. 211. alius Episcopus Edessæ Th. 59.
Eumenes Alexandriæ Episc. 350. 351.
Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
Eunomius Arianus, Samosatenus Episc. Th. 50. alius Episcopus Cyzici Th. 47. 49. &c.
Evodius Episcopus Antioch. 332. 334. alius Episcopus, Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
S. Euphemia Th. 82. 370.
Euphemius Episcopus CPol. Th. 115. &c.
Euphila Ευφίλας (aliis Uphila) Gothorum Episcopus, Arianus. Th. 55.
Euphræmius CPol. Episcopus Th. 115. &c.

Euphrasius Antiochiæ Episc. Th. 143. 147.
Euphrates Philosophus 345. 351.
Euphronius Antiochiæ Episc. Th. 27. in Synodo CPol. damnatus Th. 59.
Eupolis Comicus 257.
Euripides 149. 248. 254. 263.
Eusebius Pamphili 19. 35. 36. 41. 42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62. 63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111. 115. 116. 121. 156. 174. 175. 176. 181. 197. 202. 204. 214. 217. 226. 227. 228. 249. 255. 288. 291. 309. 324. 326. 342. 348. 355. 364. seq. 376. 377. Ecclesiastica Historia 335. 387. seq. ἐν τοῖς χρονικοῖς 40. χρονικὴ συγγραφὴ 168. ἐν τῷ κανόνι 335. ἐν τῷ τοῦ κανόνος προλόγῳ 63. 65. reprehenditur non raro à Syncello ut 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150. 153. 164. 165. 168. 169. 170. 203. 227. 376. interdum & defenditur ut 17. ubi πολυμαθῆ vocat & 35. 40. Origenis seqvitur dogmata 355. 364. 376. ὀκτάβιβλος (leg. ὀγδόη βίβλος) Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Th. 5. an Arianus Th. 22. 28. ὁμουσίῳ assentitur Th. 16. Athanasius ab hoc Eusebio timet Th. 25. Bibliothecam jussu Constantini instruit. Th. 21. brevi post defunctum Constantinum Magnum mortuus Th. 28.
Eusebius Cæsareæ Cappadociæ Episcopus Th. 49. 50 alius Episcopus Alexandrino Episcopatu repudiato Emesenus, Sabellianus Th. 3. Alius Nicomediensis Th. 17. &c. Alius Episcopus Romæ Th. 5. alius Eusebius Samosatenus Episcopus. Th. 50. 57. alius Samosatensis Episcopus junior Th. 115.
Eusebius CPol. urbis Scholasticus Th. 76. inde Episcopus Dorylæi Th. 86. 87.
Eustathius Episcopus Antioch. Th. 16. 49. 114.
Eustathius Sebastenus, princeps Massalianorum Th. 54.
S. Eustathius presbyter CPol. Th. 27.
Euthymius Episcopus CPol. Th. 484. 487. alius Euthymius Episcopus Sardus, Imaginum defensor. Th. 44.
Eutyches hæreticus Th. 86. 87. 91.
Eutychianus Episcopus Rom. 386.
Evzoius Diaconus Alex. Th. 24. 25. Antiochiæ Episc. Arianus Th. 39. 47.
Ezechiel Propheta 219. 225. 229.
Fabianus Episcopus Rom. 362. 363.
Fabianus Antiochiæ Episc. 375.
Q. Fabius 193. ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράψας 194.

Felix

Felix Episcopus Rom. 386. Th. 34. 111. &c. 147.
Festus Rom. Senator festum Petri & Pauli obtinet celebrari CPoli Th. 123.
Flavianus Antiochiæ Episc. 363. Th. 54. &c.
Flavianus Episcopus Rom. Th. 84. &c.
Fronto Rhetor 353.
Frumentius primus Indorum Episcopus Th. 19.
Gainas Alexandriæ Episc. Th. 124.
Galenus Medicus Pergamenus 353.
Cornelius Gallus 308.
Gamaliel Pauli Apostoli præceptor, Stephani protomartyris funus curat Th. 74.
Gelasius Romæ Episc. Th. 118.
Geneseos liber 1. 9. 10. 13. 19. 33. 37. 41. 45. 49. 50. 78. seq. 93. 94. 95. 100. 102. 105. 108. 110. 111. 116. 160. 201. 235.
Geneseos parvæ liber Apocryphus 4. 5. 8. seq. 98. 99. 102. 108. Ex eadem qvoqve petita sunt qvæ 10. 11. præter sacras litteras tradit Syncellus.
Gennadius Episcopus CPol. Th. 95. &c.
Georgius Alexandriæ Episc. Arianus Th. 31. 37. 40. alius Georgius Episc. Alex. junior Th. 253.
Georgius Apameæ Episcopus Th. 320.
Georgius Episcopus CPol. Th. 300. 301.
Georgius Cyprius Th. 359.
Georgii Syncelli Chronographia Th. 2.
Germanio Episc. Hierosol. 357.
Germanus Cyzici atq; inde CPol. Episcopus Th. 320. &c.
Γραφὴ τῶν Γιγάντων à Cainano in agro reperta & abscondita 80.
Gorgias 257.
Gregorius Episcopus Alex. Arianus Th. 30. 31.
Gregorius Antiochiæ Episc. Th. 206.
Gregorius Nazianzi Episc. Theologi Pater Th. 49.
Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ Γρηγόριος 3. 31. 377. Episcopus CPol. Th. 52. &c.
Gregorius Nyssæ Episcopus Th. 52. 59.
Gregorius Thavmaturgus. 376. ejus templum Neocæsareæ Th. 124.
Gregorius Romæ Episc. Th. 338. 342. 343.
Gregorius Episc. Sinopensis Th. 396.
Hecatæus 43.
Hegesippus 337. 344. 345.
Helena Simonis Magi 331.
Hellanicus Lesbius 43. 167. 238.
Henecas Episcopus Hierosol. 349. leg. Σενεκᾶς ex Eusebio.

Heraclas Alexandriæ Epiſc. 361. 362. 363.
Heraclius ὁ σκοτεινός 238. 254.
Hermes ἐν τοῖς Φυσικοῖς 13. 35. ἐν τοῖς Γενικοῖς & κυραννίσι βίβλοις 35. 52. Hermetis primi ſive Thothi columnæ ex Ægyptiaca lingva in Græcam translatæ ab Agathodæmone. 40. Ex ſecundi Hermetis libris tradita à Manethone, ibid.
Hermon Epiſc. Hieroſol. Th. 10.
Herodes Atticus Rhetor 350.
Herodianus γραμματεὺς (l. Γραμματικος) ἄριστος 353.
Herodianus qvi Mauricio Imp. eventura prædixit Th. 238
Herodotus Halicarnaſſeus 55. 63. 162. 167. 169. 250. ἐν τῇ δευτέρα 64. 149. Ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους 247. ſeq.
Heron Martyr 368.
Heron Thebaidos Epiſc. Th. 43.
Herophila Sibylla 213.
Heros Antiochiæ Epiſc. 350.
Heſiodus 43. 66. 173. 176.
Heſtiæus 43. ubi Ἀισιαῖος ſcriptum pro Ἑστιαῖος.
Heſychius presbyter atqve Epiſcopus Hieroſol. Th. 71 79.
Hieremias Propheta. 216. 217. 218. 219. 223. 225. 229. 233. 235. 236. 246. 250.
Hieronymi Ægyptii Φοινικικά 43.
Hilarion Epiſcopus Hieroſol. Th. 34. alius Epiſcopus Romæ. Th. 97.
Hipparchia Philoſopha, Cratetis uxor 260.
Hippias 257.
Hippocrates Cous 248. 255.
Hippolytus Portus Epiſcopus & Martyr ἐν τῷ κατὰ τὴν Σωσάνναν καὶ τὸν Δανιὴλ συγγράμματι 218. 219. 230. Ejus Cyclus Paſchalis 315. varia ſcripta 358. εἰς τὴν Ἑξαήμερον καὶ εἰς τὰ μετὰ τὴν Ἑξαήμερον, in Ezechielis & Danielis & pleraqve aliorum Prophetarum vaticinia, tum in Cantica, & in Apocalypſin, & adverſus Marcionem atqve alias hæreſes, & Canonem Paſchalem XVI. annorum in annum primum Alex. Mammææ, ibid.
Homerus 66. 73. 156. 157. 169. 173 (ubi pro Ἡσίοδον σύγχρονον ὁμοῦ leg. σύγχρονον Ὁμήρου) 176. 178. 180. 181. 296.
Horatius 318.
Hortenſius 318.
Horus Ægyptius 72. 151.
Hoſius Cordubenſis Epiſc. Th. 14. 36.
Hyginus Epiſcopus Rom. 350.
Hymenæus Epiſcopus Hieroſol. 386. 387. Th. 4
Hypatia Philoſopha, Theonis Filia Th. 70. ſeq.
Hypatius Heracleenſis Epiſc. Th. 46.

Jacobus Thavmaturgus Th. 86.
Jacobus Nisibenus Th. 16. 28.
Jacobus Protospatharius Confessor Th. 382.
Jacobi Apostoli Epistola 329.
Ibas in Ephesina Synodo depositus Th. 87.
Idæi Dactyli, ferri & operum ferrariorum inventores 158.
Jeremiæ Apocrypha 27.
Jesus Siracides auctor Panareti summus Pontifex post Oniam 276.
Ignatius Episcopus Antiochenus 342. Martyr. 347.
Ignatius Episcopus CPol. Photii adversarius Th. 460. &c.
Liber ἰμοῦθ, Zosimi. 13.
Ingenes ἰγγένης (Ingenuus) Martyr. 369.
Innocentius Romæ Episc. Th. 64. 68.
Joannes Chrysostomus 4. Th. 64. &c. ejus Orationes de statuis Th. 62.
Joannes Episcopus Hierosol. 348. alii Th. 65. 134. 136. 183. 208. 314.
Joannes Antiochenus Episcopus Th. 73. &c. alius junior Th. 107. alius Th. 110.
Joannes Alexandriæ Episc. Th. 205. 206. alius junior 248. Joannes Hemula Alexandriæ Episc. Th. 121. Joannes Nicæota Episcopus Alex. Th. 127. &c. Joannes Tabennesiotes Alexandriæ Episcopus Th. 110. 112.
Joannes Episc. Apameensis Th. 98.
Joannes Evangelista 345. 347. ejus Apocalypsis 344.
S. Jo. Baptistæ reliqviæ Th. 64. 362.
Joannes Manichæus, Timothei Episcopi CPol. Archidiaconus Th. 135.
Joannes Callistrati Monachus, Monothelita, Philippico præsagiens Imperium, Episcopus CPol. Th. 319. 320.
Joannes Cappadox, Episc. CPol. Th. 140. 142.
Joannes Nestevtes Episc. CPol. Th. 212. 213. 225. Alius Joannes Episc. CPol. Th. 293. Alius Joannes Syncellus Th. 453. 457. Joannes Hylilas, Lector, imaginum oppugnator cum Leone Armeno Th. 435. &c.
Joannes *Mansur*, *Chrysorohoas*, Damascenus, assertor imaginum Th. 342. Ejus Encomium Petri Majumæ Martyris Th. 350.
Joannes Romæ Episc. Th. 142. Alii Th. 199. 208. 274.
Jonas Propheta 204. 214.
Flav. Josephus 8. 36. 42-44. 62. 63. 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110. 112. 121. 134. 135. 148. 174. 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273. 289. 296. 306. 317. 320. 325. 331. 334. 335. 339. 342. 364. 365. ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς 249. 273. δύο λόγοι

λόγοι πρὸς ἔλεγχον Ἀπίων© 63. 103.
Josephus Episcopus Hierosol. 350.
Josephus Catharorum præpositus sive Episc. Novatianus Th. 397.
Josephus Thessalonicensis Episc. Th. 409.
Josuæ liber 143. seq.
Iphitus Olympicorum ludorum instaurator 196.
Irenæus 344. 347. 354. è libro secundo adversus hæreses 345.
S. Irenes templum Th. 18.
Isaacius Episc. Hierosol. Th. 236.
Isaacus Monachus, Valentis Imp. cladem præsagiens Th. 55. 56.
Ischyras Athanasio insidiatus Th. 24. seq.
Isæus Rhetor 253.
Isidorus Martyr 368.
Isocrates Rhetor 257.
Judicum liber 150.
Julianus Sabas Antiochenus Asceta Th. 53. alius Martyr 368.
Julianus Imp. contra Evangelia scripsit Th. 44.
Julianus JCtus 353. interfectus à Commodo 354.
Julianus Episcopus Hierosol. 351. 353. alius Cariæ & hinc Halicarnassi Th. 132. &c. alius Mopsvestiæ Th. 115. alius Antiochiæ Episc. Th. 99. 104.
Julius Episc. Alexandriæ. 354. alius Romanus Th. 23. &c.
Julius Canus, Stoicus Philosophus interficiendus à Caligula, promittens Antiocho Seleuciensi amico suo se post mortem edocturum amicum de statu animæ suæ 330.
Justina, de qva in suppositiis actis Cypriani 363.
Justiniani Imp. hymnus qvi incipit: ὁ μονογενὴς Th. 183. Horologium ibid.
Justinus Martyr 333. cognomento Philosophus 350. ἐκ τοῦ πρώτου λόγου πρὸς Ἀντωνῖνον βασιλέα ὑπὲρ χριστιανῶν. Apologiam suam obtulit Antonino Pio. ibid. reprehendit Crescentem Cynicum 351.
Justus 63. 65. 121. 148. Tiberiensis, Judæus Historicus 346. καθώς τινες τῶν ἐκ περιτομῆς ἱστορήκασιν 120.
Justus Episcopus Hieros. 347. 349. alius Episc. Alexandriæ. ibid.
Juvenalis Hierosol. Episcopus Th. 80. 91. 92. 96.
Laas cum Timæo Historico allegatur 193.
Laurentius antiPapa, deinde Episcopus Nucerinus Th. 123.
Leges XII. tabularum 254.
Leo Cubicularius Confessor Th. 382.
Leo Musicus Th. 479.
Leo Philosophus & Astrologus conjector. Th. 454. Ludo CPol. à Theophilo Imp. præfectus 455. Metropolita Thessaloni-

lonicensis Th. 465. ejus præsagia. ibid. & Th. 470.
Leo I. Episcopus Rom. Th. 82.87. 90. ejus Epistolæ ad Flavianum & coactam ab eo Synodum Th. 86.
Leo III. Th. 398. seq.
Leonides Origenis pater 355.
Leontius Antiochiæ Episc. Th. 38.
Leontius Philosophus Eudociæ pater Th. 72.
Lesches Lesbius, Parvæ Iliadis auctor. 213.
Letoius Melitines Episcopus Massalianorum adversarius Th. 54.
Levi Episcopus Hierosol. 349.
Libanius Sophista Th. 64.65. Magister Joannis Chrysostomi qvem in schola sua sibi successorem optavit. ibid.
Liberius Romæ Episc. Th. 31. &c.
Linus Thebanus λυρικὸς καὶ μουσουργός 158. 162.
Linus Romæ Episcopus 341.
Livius Historicus 318.
Longinus Rhetor 384.
Lucas Evangelista 80. 93. 168. 169. 325.
Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr Th. 9.
Lucius Episcopus Rom. 375.
Lucius Episc. Alexandriæ Arianus Th. 40. &c.
Lucius Samosatensis Episc. Arianus Th. 50.
Lucius Cæcilius Λεύκιος Κίγκλιος (l. Καικίλιος) ὧς τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου 193.
Lycurgi leges 185.
Lycurgus Olympicorum reparator ludorum 196.
Lysias Rhetor 253.
Macar Martyr 368.
Macarius Hierosol. Episcopus Th. 12. &c. Alius Macarius junior, itidem Episcopus Hierosol. Th. 204. 205.
Maccabæorum liber 376. sq. primus 285. 289. 293. secundus 249. 278. 293. tertius 281. 282. 293. qvartus 279. 293. vide & supra in Josepho, cujus ἱστορικὴ γραφὴ de Maccabæis, in qvo Reges Græcorum ab Antigono recensuerit, memoratur 273.
Macedonius Pnevmatomachus, Episcopus CPol. Th 35. seq.
Macedonius junior Episc. CPol. Th. 120. &c.
Machesius Zelotes, Arabs, Christianorum & Judæorum persecutor Th. 381. seq.
Malchion qvi Paulum Samosatenum coarguit 388.
Manetho 34.37.38.40.52.53.59. 69.72.73.74.78. 103.104. ἕως Ὤχου καὶ Νεκταναβῶ ὁ Μανεθῶς τὰς λά δυναστείας Αἰγύπτου περιέγραψεν τριῶν τόμου ἔτει ἄν, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν συγγραφέων 77.78.256. ψευδόμενος καὶ μεγαλύνων τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος 15.

15. 17. 23. 37. Sebennyta, Ægyptius Sacerdos 40. ſcripſit ad Ptolemæum Philadelphum eodem fere qvo Beroſus tempore 16. 18. ἐν τῇ βίβλῳ Σώθεως 40. Ex columnis Hermetis profeciſſe ſe profitetur ibid. Epiſtola ad Ptolemæum ibid. Veteri Chronico Ægyptio receptus 51. ἐκ τοῦ πρώτου τόμου Μανεθῶ, 60. ἐκ δευτέρου τόμου 59. 72. 73. ἐκ τρίτου. 78.
Manichæi 386.
Manichæi Pauliciani Th. 145. ſq.
Manus Hemeriæ Epiſcopus Th. 115.
Marcellus Apameæ Epiſc. ob everſa Gentilium templa occiſus Th. 61.
Marcellus Epiſc. Ancyranus in Synodo Sardicenſi vindicatus. Th. 76.
Marcellus Romæ Epiſcopus Th. 5.
Marci Evangelium 332.
Marcus Rhetor 350.
Marcus Monachus Martyr Th. 40.
Marcus Epiſcopus Hieroſol. primus non Judæus 351.
Mares defenſor Arii Th. 17.
Mares Epiſcopus Chalcedonenſis qvi Juliano exprobrat Apoſtaſiam Th. 40.
Mares Dolicæ Epiſcopus Th. 57.
Maria ſoror Moyſis 120. Maria Ἑβραία σοφή cum qva verſatus, & à qva Chemicam artem didicit Democritus 248.
Martinus Epiſcopus Rom. Th. 276. 288.
Martyrius Antiochenus Epiſc. Th. 94. &c. alius Epiſcopus Hieroſol. Th. 119.
Marutha Meſopotamiæ Epiſc. Th. 71. 72.
Maſſalianorum hæreſis Th. 54.
Maſtipham (Cedreni Codicibus *Maſtiphat*) Dæmoniorum princeps ejusqve cum DEo colloqvium 102.
Mathematici (Aſtrologi) à Domitiano ejecti 343.
Matthæus Evangeliſta 35. 219.
Matthæus Hieroſol. Epiſcopus 348.
Matthias Apoſtolus 328.
Maximianus Epiſc. CPolitanus Th. 78. 79.
Maximus Monachus & Philoſophus ἐν τῷ περὶ Πάσχα λόγῳ 305. 315. Maximus Confeſſor 371.
Maximus Abbas Th. 275. &c.
Maximus Tyrius Antonini Philoſophi præceptor 351.
Maximus Alexandriæ Epiſc. 381. 385. 386.
Maximus Antiochiæ Epiſc. 353. 354 alius junior Th. 87.
Maximus Epiſcopus Hieroſol. 351. alius junior 354. alius Th. 21. &c.
Mazabanus Hieroſol. Epiſcopus. 363. 375. 381.
Megaſthenes ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν. 221.

Melam-

Melampus Vates 161.
Meletius (in Ægypto Episc.) à qvo Meletiani Th. 17. 24.
Meletius Antiochiæ Episc. Th. 47. &c.
De Melchisedecho 98.
Melissenus Dux, Martyr Th. 455.
Melissus Physicus Philos. 248.
Melitonis Sardium Episcopi Apologia pro Christianis 352.
Memnonis admiranda statua ὁ φθεγγόμενος λίθος 72. à Cambyse confracta 15.
Memnon Ephesiorum Episcopus Th. 78.
Menandri Comici primum drama ὀργή 275.
Menander Ephesius, Historicus. 183.
Menas Episc. CPolitanus Th. 184. &c.
Menedemus ad Valentem legatus, Martyr Th. 50.
Menedemus Philosophus 272. 274.
Mercuria Martyr 368 Μερκουρία.
Mercurius Trismegistus supra in Hermes & Manetho.
Meropius Tyrius Philosophus Ædesii & Frumentii Præceptor qvi Indos Christianam religionem docuerunt Th. 19.
Mesomedes Cretensis Poëta 351.
Methodius Monachus, Episcopus CPolitanus Th. 457. 460.
Metranus Martyr 366.
Metrophanes CPol. Episcopus Th. 10.
Michæas Propheta 174. 187. 199.
Miltiades Episc. Romanus Th. 6. 14.
Minois leges 163.
Mochus 43.
S. Mocii templum Th. 18.
Modestus Hierosol. Episcopus Th. 278.
Monotheletæ Th. 274. seq.
Montanistæ ad baptismum coacti vivos se comburunt Th. 336.
Moysis Apocalypsis 27. alio titulo parva Genesis. ὡς ἐν λεπτῇ φέρεται Γενέσει, ἣν καὶ Μωυσέως εἶναί φασί τινες Ἀποκάλυψιν. 4. in latina versione Syncelli pag. 31. pro verbis: à Moyse plagiario subrepta, legendum *à Moyse* sive *Moysi subrepta plagiô.* Antiqvissimæ Græcorum res Moyse non antiqviores 65. Moysis ætas 62. 69. primus & præstantissimus Chronologus 143.
Moyses Antiochenæ Ecclesiæ Diaconus Th. 366.
Moyses Solitarius, Episcopus Saracenis datus Th. 54. seq.
Musæus Nymphæ & Eumolpi F. 153. 156.
Musianus (leg. Musanus) ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς 355.
Myrtæus Atheniensis Poëta 213. leg. Tyrtæus.

NarciſſusHieroſol Epiſcopus 354. 355. 359. Alius NarciſſusCommodi percuſſor 354. alius fautor Arii Th. 17.
Nathan Propheta 176. 181.
Naum Propheta 201.
Nectarius ex prætore nondum baptizato Epiſcopus CPol. Th. 59. ſeq.
Neemias 249.
Neſtorius hæreſiarcha Epiſc. CPol. 70. ſq. Neſtoriani 263. 273. &c.
Nicator Sophiſta Athenis 362.
Nicephorus Patriarcha CPol Th. 407. &c. Synodicæ ejus ad Leonem Papam Th. 419.
Nicetas Epiſcopus CPol. Th. 369. &c.
Nicetas Heliopoleos Epiſcopus Th. 360.
Nicetas Xylinites, monachus & Oeconomus magnæ Eccleſiæ CPol. Th. 472.
Nicolaus (Damaſcenus) Hiſtoricus 43.
Nicolaus ἀπὸ Καυκοδιακόνων (à Calicibus olim miniſter) σοφιστὴς γεγονὼς τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, Monothelita Th. 320.
Nicolaus προσμονάριος ſ. Manſionarius S. Diomedis, Baſilio præſagiens Imperium Th. 459. 471.
Nicolaus Monachus iconoclaſta. Th. 413. 421.
Nicolaus Myræ Epiſcops Th. 408.
Nicolaus Myſticus, Epiſcopus CPol. Th. 480. &c.
Nicoſtratus ὁ λογοποιός 353.
Nilus Ægypti Epiſcopus, Martyr. Th. 9.
Nonnus Edeſſenus Epiſc. Th. 79.
Novatus hæreticus 370. ſeq.
Oannes Ωάννης περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας γράψας 29.
Oded Propheta 199.
Oenomaus Philoſophus 349.
Olda Prophetiſſa 214.
Oppiani Cilicis Halievtica 352. 353.
Optimus, Piſidiæ Epiſcopus Th. 52.
Oracula 196. 198. 212. 262.
Origenes Leonidæ F. 355. 358. 361. 362. 364. ſeq. 377. ad Philippum Imp. ſcribit 362.
Orpheus Lyricus 156.
Ab Oſtano Medo ſacris literis imbutus Democritus 248.
Oziel Propheta 187.
Palæphatus 161. ἐν πρώτῳ 162. ἐν πρώτῃ ἀπίστων 163.
Palladius Antiochiæ Epiſcopus Th. 116. 117.
Pambecus Aſtrologus 360.
Pammenes Chymiæ ſtudioſus 248.
Pamphilus Presbyter Cæſareenſis, Martyr Th. 9.
Pamprepius Magiæ accuſatus & ut præſtigiator ab Illo & Leontio occiſus Th. 110. 112.

Pancratius Astrologus falsus divinus à Bulgaris occisus Th. 395.
Panodorus Monachus Ægyptius & Anianus coævi 34. Panodorus tamen post Anianum scripsit 35. sub Arcadio Imp. 326. Astrologiæ peritus 35. Chronologiæ & historiæ non indiligens scrutator, ἀλήθειαν ἀπαγαπασμένος ἐν πολλοῖς 326. Citatur præterea 16. 17. 18. 32. 33. 34. 35. 36. 40. 41. 79. 223. 312. 313. 326. 327.
Pantænus Stoicus 355.
Panyasis Poëta 248.
Paphnutius Confessor Th. 17.
Papias Hierapoleos Episc. 332. 346.
Paralipomenon libri 216. 218. 221. 222. 225. 235. 236. 345.
Parmenides Philosophus 253. 254. 257.
S. Pastillus Pergensis Episcopus Th. 359.
Patrophilus Scythopolitanus Episcopus Arianus Th. 26. &c.
Pauliciani Th. 360. 413. 417.
Paulinus Antiochiæ Episc. Th. 10. alius junior Th. 47. 57. 59.
Paulinus Eudociæ charus & ob pomum ab ea datum occisus Th. 85.
Paulus Apostolus 98. 328. Epistola posterior ad Timotheum 335. Apocryphis usus 27. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
Paulus Alexandriæ Episcopus Th. 185. 188.
Paulus Episc. Antiochenus Th. 141.
Paulus Callistrati Monachus qvi Leontio Imperium prædixit Th. 307.
Paulus Confessor Episcopus CPol. Th. 30. &c.
Paulus Monothelita Episc. CPol. Th. 275. 283.
Paulus tertius Episcopus CPol. Th. 303.
Paulus Lector Cyprius, Episcopus CPol. Th 332. 385. seq.
Pauli leprosi Monasterium Alexandriæ Th. 98.
Paulus Neocæsareensis Episc. qvi Concilio Nicæno interfuit Th. 16.
Paulus τῆς Σακελλίου Sacelli præpositus Th. 471.
Paulus Samosatenus, Antiochiæ Episc. 381. 387. 388. 389. 390. 391.
Pelagia, qvæ & Margarita, Nonni studio Antiochiæ conversa Th. 59.
Pelagius Laodicæ Episc. Th. 52. 59.
Pelagius Patricius τὸ θαυμαστὸν περὶ ποίησιν ἐπῶν ἀξιόλογος Th. 116.
Pelagius Romæ Episc. Th. 195.
Peleus Ægypti Episcopus Martyr. Th. 9.
Peregrinus Philosophus 351. 352.

Periander Cypseli F. 213.

Pericles 253.

Persicus (lege Priscus) Thrax Historicus Th. 100.

Petrus Apostolus 11. 13. Epistola prior 331. 332. Antiochenam Ecclesiam rexit ad obitum usqve, Romanam fundavit, & Alexandriam misit Marcum 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.

Petrus presbyter Alex. operum Cyrilli ab Timotheo Æluro corruptorum testis Th. 95.

Petrus Martyr Alexandriæ Episc. Th. 5. 9. alius junior Th. 51. 56. tertius Th. 284.

Petrus Apameæ Episc. Eutychianus Th. 142.

Petrus Basilii M. frater Th. 52.

Petrus Damasci Metropolita Th. 349.

Petrus Cnapheus s. Fullo ex Chalcedonensi presbytero Episcopus Antioch. Th. 97. &c.

Petrus Hierosol. Episcopus Th. 190.

Petrus Majumæ notarius, Martyr Th. 349. 350.

Petrus Mongus Episcopus Alex. Th. 107. &c.

Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabæ præpositus, Adriani Papæ ad septimam Synodum legati Th. 388.

Phanocles 161.

Phemonoë poëtria 161.

Pherecydes Historicus, Pythagoræ Magister 238.

Phidias statuarius 248.

Phidon mensurarum & ponderum inventor 198.

Philacitus Antiochiæ Episc. Th. 31.

Philammon Delphicus 162.

Phileas Thmueos Episc. Martyr. Th. 9.

Philetus Antiochiæ Episc. 359.

Philippus Diaconus docens Samariæ 329.

Philippus Hierosol. Episc. 349.

Philippus Sidensis sive Sidetes Presbyter Anno 22. Theodosii junioris scribit Historiam Christianam libris XXXVI. Th. 75.

Philistus 172.

Philo Judæus 196. ejus liber secundus de sua legatione 329. Flaccus sive liber in Flaccum 331.

Philochorus 148. 153. 180. ubi male interpres: *Philochorum rerum Jonicarum & Coloniarum scriptorem*, nam in Græco est: οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον (scil. Φασὶ γεγονέναι Ὅμηρον) τὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας καθ' ἕνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχίππου. *Philochorus affirmat Homerum ex Jonica Colonia ortum fuisse tempore unius ex Archontibus perpetuis nomine Archippi.* Idem ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ 158. 161. 162. 163.

Phi-

Philogenes Antiochiæ Episcopus Th. 9.
Philostratus 346. Vita Apollonii 334. 343. 346.
Philostratus Atheniensis ἱστοριογράφος, imperante Aureliano. 384. ἐν ταῖς ἱστορίαις 221.
Phlegon 322. 324. seq.
Phocylides Tragicus 238.
Photius Patriarcha CPol. Th. 463. &c.
Photius Abbas reconciliandis Ægypti Ecclesiis præpositus Th. 204.
Phrauitas Episc. CPol. Th. 114.
Phrynichus 254.
Pindarius 254.
Georgius Pisides (ὁ Πισίδης) allegatur ubi de rebus Heraclii agitur Th. 250.
Pittacus 239.
Pius Episcopus Rom. 351.
Plato Comicus 247. ἐν Σοφισταῖς 149.
Plato Philosophus 157. ἐν τοῖς νόμοις 163. ἐν Τιμαίῳ 120. ejus responsio ad interrogata Dionysii Tyranni 258. seq. Socratis auditor 257. 258. tempore Philippi Regis mortuus 263. allegatur 17. sed verba ὡς Αἰγυπτίων οἱ παρὰ Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα καταριθμοῦντες, eruditus interpres male vertit: *quæ Soloni velut auctori Ægyptiorum sacerdotes apud Platonem quondam adscripserunt*, sensus enim est: *quæ Ægyptiorum sacerdotes ad Solonis usque tempora numerant apud Platonem.*
Plato Moachus Th. 397. 407. 409.
Plinii Secundi Epistola ad Trajanum de Christianis 346. seq.
Plotini Enneades 361. τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς καθηγούμενος 362.
Plutarchus Chæronensis 299. 330. senex ab Imperatore jussus ἐπιτροπεύειν Ἑλλάδος 349.
Polemo Philosophus 276. alius Rhetor 350.
Polemo 63. ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν 64. 148.
Polyænus Atheniensis ἱστορεῖ 151. ubi de Memnonis statua à Cambyse confracta.
Polybius 92. de Olympiadum origine 196.
Polycarpus 347. 351. 352.
Polyevctus Monachus, Episcopus CPol. Th. 509.
Pontianus Romæ Episc. 361.
Porcius Cato ἀνὴρ φιλότιμος περὶ συναγωγὴν τῶν ἀρχαιολογουμένων ἱστοριῶν 193.
Porphyrius Plotini auditor 362. à Christianis Cæsareæ Palæstinæ pulsatus ad Ethnicos defecit & contra Christianos scripsit Th. 44.
Praulius Hierosol. Episcopus Th. 72. 76. 77.
Praxilla 247.
Priami Epistola ad Memnonem 155.

Pri-

Primus Alexandriæ Episc. 348.
Priscus Thrax, vide supra, Persicus. Ab hoc Rhetore & Historico diversus Priscus Thraciæ dux de qvo Th. 219. 232. &c.
Proclus Cyzici & inde CPol. Episcopus Th. 75. &c.
Proclus Onirocrites qvi Anastasii & Amantii insomnia exponit. Th 145.
Procopius scriptor Historiarum in expeditione Vandalica Belisario adfuit anno septimo Justiniani Th. 161. 162. 172.
Prodicus 257.
Prometheus 65. 149. 150.
Protagoras Sophista, cujus libros igne damnarunt Athenienses 248.
Proterius Episcopus Alex. Th. 91 &c.
Protogenes, Sardicensis Episc. Th. 36.
Pseudo Messias Syrus de qvo Th. 336.
Ptolemæus Martyr 260.
Ptolemæus Mendesius τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱστορῶν 64.
Claudius Ptolemæus, ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τῇ τῆς Ἀστρονομίας τοῖς ἀπὸ Ναβοναστάρου χρώμενος ἔτεσιν 206. 207. ejus πρόχειροι κανόνες 52. 261. 263. 326. χαλδαϊκὸς καὶ Ἀστρονομικὸς κανὼν 231.
Ptolemæi Philadelphi Regis Bibliotheca 272.
Publius Hierosol. Episcopus 351.
Pyrrhus Episcopus CPol. Th. 275.
Pythagoras 247. à Cambyse captus, Pherecydis discipulus 238. Pythagoras pugil Olympionica 239.
Qvadrati Apologia pro Christianis 348.
Qvinta, Martyr 366.
Regnorum libri 203. 204. 215. 218. 221. 222. 224. 225.
Repeatus Episcopus 180.
Rhadamantus 153. Lyciæ princeps 158.
Παρὰ Ῥωμαίοις λογογράφος παλαιὸς οὐδεὶς 193.
Romanus Chalcedonis Episc. Th. 115.
Rufinus ἱστορεῖ Th. 19.
S. Sabæ Laura Th. 409.
Sabas ex antesignanis Massalianorum Th. 54.
Sabbatius à qvo Sabbatiani Th. 53.
Sabellius hæreticus 378.
Sallustius Hierosol. Episcopus Th. 124.
Sallustius Historicus 318.
Samaritici Bibliorum Codices 80. 82. 85. 88.
S. Samuelis templum CPoli Th. 196.
Sardianus Episcopus Hierosol. 358.
Secundus S. Chrysostomi pater, nobilis Antiochenus Th. 64.

Secun-

Secundus Ptolemaidis Ægypti Episc. Th. 17.
Septem Ephesi dormientes Th. 76.
Septem sapientes Græciæ 239.
Septuaginta Interpretes 36. 41. 80. 81. 83. 86. 88. 89. 255. 269. 272.
Septuaginta & duæ gentes & lingvæ ex confusione Babylonica 46 seq. 89.
Serapio Martyr 367. alius pœnitens 373. alius Antiochiæ Episc. 355. alius Archidiaconus Antioch. Th. 67.
Serenus præfectus, pro Christianis scribit ad Imp. Adrianum 348.
Sergius Episc. CPol. Th. 248. &c.
Severianus Gabalorum Episc. Th. 67.
Severianus Episc. Scythopolitanus Th. 92.
Severus Episcopus Antiochenus Th. 132. &c.
Severus presbyter, Eudociæ comes Th. 88.
Sextus Philosophus 349. Pythagoricus 316.
Sextus Plutarchi nepos 353.
Sibylla 44. Samia & Cumæa 213.
Simeon stylites Th. 86.
Simeon Ctesiphontis ArchiEpisc. Martyr Th. 20.
Simmias Socraticus 257.
Simon Magus 330. 331. 333.
Simonides Musicus 213. ὁ μελοποιὸς sive Lyricus Poëta 238. 239. 254.
Simplicius Romæ Episc. Th. 100. 112.
Siricius Romæ Episc. Th. 57.
Sisinnius Episcopus CPol. Th. 75.
Sition (leg. Sotion) Philosophus Alex. 318.
Socrates 254. φιλόσοφος καθαρτικός 257. 258.
Solon 239. ejus leges 349. Vide & supra in Platone.
Sophocles ὁ τραγῳδοποιός 254. 257.
Sophronius Hierosol. Episcopus Th. 274. 279. 281.
Soterichus Cæsareæ Cappadoc. Episcopus à Macedonio consecratus Th. 131. Synodus Sidoniæ ab eo celebrata contra Chalcedonensem. ibid.
Sotion. supra, Sition.
Speusippus, Platonis successor 259. 260. 274.
S. Stephani protomartyris reliqviæ Th. 74. 75.
Stephanus Episcopus Rom. 381. alius Th. 337. alius Th. 371.
Stephanus Cyzici Episc. Th. 250.
Stephanus Antiochiæ Episc. Arianus Th. 35. alius Catholicus Th. 107. 108. 110. alius junior ibid. qvartus Th. 349.
Stesichorus 239.

Studius qvi condidit Monasterium Acoemetorum Th.97.
Sunia, Vestalis 254.
Sylvanus, Emesæ Episc. Martyr. Th. 9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th. 48. 58.
Sylvester Romæ Episc. Th. 6. alius junior Th. 6. 148.
Symmachus Romæ Episc. Th. 123.
Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th. 58. &c. &c.
Tarasius patriarcha CPol. Th. 386. &c. Synodicæ ejus à Papa Adriano probatæ Th. 388.
Tatianus 63. 65. 121. 148.
Taurus Berytius Platonicus 351.
Telesilla Poëtria 247.
Telesphorus Rom. 349.
Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
Terpander Musicus 213.
Tertullianus 328. 340. 346.
Thaddæus Apostolus CHristum prædicat Edessæ 329.
Thalassius σπλαγχνοσκόπος sive extispex Juliano Imp. charus, ruina domus obruitur Th. 43.
Thales Philosophus. 213. 238. 239.
Thallus 92. libro tertio Historiarum 322.
Theætetus Mathematicus 248.
Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
Theo Hypatiæ præter Th. 71.
Theodoctes στρατηγὸς (leg. ὁ τραγικὸς) δρᾶμα ποιήσας 272. vide infra in Theopompo.
Theodoritus Cyri Episc. Th. 87. Cyrilli capitula oppugnat Th. 78.
Θεόδωρος ἰσοχρικὸς reprehenditur Th. 139.
Theodorus Medicus Th. 230.
Theodorus Atheus 275.
Theodorus Abbas Santabarenus Th. 473. &c.
Theodorus Alexandriæ Episc. Th. 246. alius Antiochiæ Th. 358. 361. 364.
Theodorus Abuces Monachus Th. 503.
Theodorus Graptus sive inscriptus per stigmata faciem jambis & exul propter imaginum cultum, cum fratre Theophane Melodo Th. 455. 456.
Theodorus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
Theodorus Hierosol. Episcopus Th. 365.
Theodorus ὁ κρίθινος ArchiEp. Syracus. Th. 451. Memoratur hic etiam in Synodo VII. act. 7. T. 3. Concil. edit. Binianæ pag. 693.
Theodorus Mopsvestiæ Episc. à Joanne Antiochiæ Episc. & Synodo Oriental. declaratus Catholicus Th. 82. alius Theodorus Episc. Mopsvest. junior ad qvem scribit Chrysostomus Th. 66.

Theo-

Theodorus Pharanis Episcopus, antesignanus Monothelitarum Th. 274.
Theodorus Protospatharius Craterus dictus, Martyr Th. 455.
Theodorus Episc. Romæ Th. 275.
Theodorus Studii præpositus Th. 407. &c ei iniqvior Theophanes Th. 422. seq.
Theodosius Alexandriæ Episc. Th. 188. alius Ephesi Th. 359. alius Hierosol. Th. 92.
Theodotus Melissenus Cassiteras, Episcopus CPol. 441. &c.
Theognis Poëta 238.
Theognis Arianus Th. 17. 26. 59.
Theonas Episc. Alexandriæ 386. 387. Th. 4. Alius Marmarices Episc. Arianus Th. 17.
Theopaschitæ Th. 97. 184.
Theophanes Graptus, Melodus supra in Theodoro Grapto.
Theophanes Cubicularius, confessor Th. 382.
Theophantus Arii defensor Th. 17.
Theophilus Antiochenus. 352. alius Martyr 369.
Theophilus Alexandriæ Episc. Th. 60. &c.
Theophilus Castabalorum Episc. Macedonianus Th. 48.
Theophilus Patricius Martyr Th. 455.
Theophrastus Philosophus 275.
Theophylactus Antiochiæ Episc. Th. 352. 358.
Theopompus 262. ἐν τῷ τρικαρά-νῳ 65. Philosophus ob litteras sacras irreligiose tractatas cum Theodecte punitus 272. alius Chæronensis 362.
Theotecnus γόης persecutionis in Christianos svasor Galerio Th. 7. 13. alius presbyter Antiochenus, ad Ethnicos Apostata Th. 43.
Thermutis Pharaonis filia qvæ Moysen servavit 120.
Thomas Diaconus, Episc. CPol. Th. 246. alius Th. 289.
Thomas Thessalonicensis qvondam Episc. Alexandrini Episcopi in septima Synodo legatus Th. 389.
Thomas Cubicularius Confessor. Th. 382.
Thot Mercurius Ægyptiorum 40.
Thucydides 253.
Tiberius Imp. de CHristo colendo refert ad Senatum 328.
Timæus 193.
Timocles tropariorum s. hymnorum Poëta Th. 98.
Timotheus Ælurus Episc. Alex. Th. 94. &c.
Timotheus Episcopus CPol. Th. 133. 136.
Timotheus Leucus, Solophaciolus, Æluri in Episcopatu Alex. successor, Th. 96.
Timotheus Dalmati Monasterii præpositus Th. 195.

Tobias Hierosol. Episc. 347.
Tragici Poëtæ hirco donati 239.
Tyrannus Antiochiæ Episc. Th. 4.
Τυρίων γράμματα 182.
Tyrtæus supra, Myrtæus.
Valens Hierosol. Episc. 354.
Valentinus hæreticus 351.
Victor Episc. Romanus 354. 355.
Vigilius Romæ Episc. Th. 184 &c.
Vincentii templum CPoli Th. 196.
Vincentius & Vitus Sylvestri Episcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
Virgilius 318.
Vitalianus Archidiaconus Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
Vitalis Antiochiæ Episc. Th. 6.
Vitus vide Vincentius.
Ulphila, supra in Euphila.
Ulpianus JCtus 357.
Urbanus Episcopus Romæ 359.
Urbanus Confessor 371.
Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
Ursacius Athanasii calumniator. Th. 26.
Xenagoras ὁ συγγραφεύς 193.
Xenajas Episc. Hierapolitanus Th. 115. &c.
Xenocrates Speusippi successor. 260.
Xenophanes Physicus, τραγῳδοποιός 238.
Xenophon Historicus 255. 257. 258. 262.
Xistus Romæ Episc. 348. alius 381. alius Th. 79.
Xisuthrus (Noachus) 30. seq.
Zachæus Hierosol. Episcopus 347.
Zacharias Propheta 187. 222. 229. 245. 246. ejus reliqviæ inventæ Th. 74.
Zacharias Hierosol. Episcopus Th. 248. 252. 273.
Zacharias Episc. Romæ Th. 344.
Zaleucus Locrensium Legislator. 213.
Zebennes Antiochiæ Episc. 359. 361.
Zeno Martyr. 369.
Zeno Historicus 167.
Zeno Philosophus (Eleates) 253. 254. 257.
Zeno Stoicus 276.
Zenobius Sidonis Episc. Martyr. Th. 9.
Zenobius Architectus qvi Martyrium s. templum Martyrum Hierosol. struxit Th. 27.
Zephyrinus Episcopus Rom. 355. 356.
Zethus & Amphion 156. 157. 158.
Zeuxippus 167. 177.
Zeuxis pictor 247.
Zoilus Alexandriæ Episcopus Th. 188.
Zoroaster Magus 167. Zoroaster Rex Medorum 78. 79.
Zosimus Romæ Episc. Th. 70.
Zosimus Panopolites ἐν τῷ ἐννάτῳ τῆς ἱμοὺθ βιβλίῳ πρὸς Θεοσέβειαν 13.

XLV. INDEX Scriptorum, Virorumqve illustrium in Chronico Paschali sive Alexandrino, & Glycæ Annalibus memoratorum.

Numeri nudi paginas Chronici Paschalis, Gl. præmisso paginas Annalium Glycæ editionis Paris. denotant.

ABrahamus Astronomiæ peritus Gl. 131.
De Adami conditione, Concilii Carthag. verba Gl. 95. De Adami exilio oratio Jo. Chrysostomi. Gl. 91.
Ægyptii Geometriæ repertores. Gl. 127.
Ælianus (Hist. animalium) Gl. 54. 62.
S. Æmiliani Martyrium 297.
Æschylus Poëta 169.
Æsculapius τὴν ἰατρικὴν μετίει 79. Gl. 163.
Julius Africanus 104. 164. 165. 267. 268.
Alexandri M. columna in Insula Brachmanum Gl. 142.
Alexander Monachus ἐν τῇ διὰ τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ εὕρεσιν ἱστορίᾳ. Gl. 251.
Alexander Alexandriæ Episc Gl. 244. 284.
Alexander Episcopus CPol 285.
Alexander Hierosol. Episc. 270.
Ambrosius Origenis amicus, antea Valentinianus Gl. 242.
Ambrosius Mediolanensis. Gl. 257.
Amphilochius, Gl. 80. ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Βασιλείου θαύμασιν ἅπερ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος γραφῇ παραδοῦναι λέγεται Gl. 253.
Ἀναβατικός, liber Apocryphus Cainitarum Gl. 120. infra, in Paulo Apostolo.
Anacharsis Philosophus Gl. 234.
Anastasius Episcopus Antiochenus 337. 382.
Anastasius Presbyter & Syncellus CPol. 386. 387.
Anastasii Sinaitæ allegoriæ Gl. 10. 17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105. 166. 182. ἐν τῇ ἑξαημέρῳ αὐτοῦ 15. 46. ἐν τῷ περὶ ἀναστάσεως 86. 89. 94. 102. ἐξ ἱστορικῶν τινων μαθῶν qvæ de Manasse tradit 197.
Anatolius Patriarcha CPol. Gl. 263. (21. 202.
Anaxagoras Physicus 146. Gl. 20.
Anaximander Gl. 20. 21.
Anaximenes. ibid.
S. Andreæ Apostoli templum CPoli 306.
Andreas Hierosolymitanus, Cretensis ArchiEp. in Oratione de iis qvi obdormierunt Gl. 86. 231. 233.
Andromachus Medicus, Theriacæ repertor Gl. 59.

Andubarii Indi ſcripta Aſtronomica 36. Anomæi Gl. 242.
Anthimus Nicomediæ Epiſcopus Martyr 277.
Ex Antigoni & Ptolemæi ſcriptis accepta qvædam de Jeremiæ Prophetæ reliqviis per Alexandrum Regem translatis 156.
Antoninus Philoſophus Imp. Ejus reſcriptum ad commune Aſiæ 259. σοφίᾳ καὶ λόγοις ἐντετραμμένος τῆς μετόχης σοφίας καὶ γνώσεως διὰ τιμῆς εἶχεν ὅτι πολλῆς Gl. 241.
Apelles è LXX. diſcipulis CHriſti. 213.
Apelles * & Ariſto Apologiam pro Chriſtianis exhibent Adriano Imp. 255.
Apellianorum hæreſis Gl. 230.
Apocryphæ de CHriſto narrationes rejiciuntur Gl. 212.
Apollinaris Hierapoleos Epiſc. Apologia pro Chriſtianis 259. ὁ ἐγγὺς τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἐν τῷ περὶ τοῦ Πάσχα λόγῳ 6.
Apollinaris Laodicenus hæreticus 237. Grammatici filius 296. Gl. 70. 244. 271.
Apollonius Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum Πλίνιος è Malala T. 1. p. 226.
Apollonius Tyaneus Magus 254. ejus τελέσματα 250. Gl. 239.
Apollophanes Sophiſta Gl. 219.
Apoſtolici Canones Gl. 243.
Aqvila Ponticus Aſtrologiæ deditus, ſocer Hadriani, Apoſtata 255. Ejus verſio Græca librorum ſacrorum qva teſtimonia de CHriſto obſcurare eſt conatus ibid. & Gl. 241. Verba Geneſeos: *faciamus ei adjutorium* κατ' αὐτόν, *contra ipſum* ἐναντίως αὐτῷ, interpretatus eſt Gl. 82. alius Aqvila è LXX. diſcipulis CHriſti 213.
S. Aqvilanæ templum CPoli 338.
Arcadii Imp. reſponſum ad literas Innocentii Papæ Gl 259.
Archimedes 171. Mechanicus. 175.
Arius & Ariani 237. 282. 323. Gl. 244. 252. 270. 271.
Ariſtarchus Philoſophus 180. alius è LXX. diſcipulis CHriſti 214.
Ariſtides juſtus, exul 161.
Ariſto. vide ſupra in Apelle.
Ariſtobulus Judæus Philoſophus 178. Ariſtobulus Pontifex 184. &c. alius è LXX. diſcipulis CHriſti 213.
Ariſtophanes Comicus 169.
Ariſtoteles Philoſ. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 62. 71. 116. 202.
Arſacius Epiſcopus CPol. 307.
Artabanus ἱστορεῖ 64.
Artemas è LXX. CHriſti diſcipulis 214.
Aſua Adami filia Setho, & altera Azura Caino nupta Gl. 117.
Athanaſius Epiſcopus Alexandrinus 4. 369. 285. Gl. 28. 119. 132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251.

* Euſebio Ἀρίστων ὁ Πελλαῖος.

251. in Pſ.CXXXI. 223. ad Antiochum Gl. 91. 97. λόγῳ de aſſumtione Gl. 89. 122.
Athenais qvæ deinde Eudocia 311. Gl. 261.
Athenodorus Alexandrinus præcepta dans Auguſto Gl. 206.
Atticus Epiſcopus CPol. 309.
S. Auguſtinus 371.
Babylas Martyr 270. 274.
Babylonii Aſtronomiæ inventores, auctore Zoroaſtro Gl. 129.
Bacchylides 162.
Balanii templum Heliopoli 303.
Barlaamus ad Joaſaphum Gl. 88.
Barnabas Apoſtolus 224. 232.
Baſileus, Βαζιλεὺς, Epiſc. Amaſenus à Licinio interfectus Gl. 250.
Baſilus Magnus 203. 228. 355. Baſilii ſomnium de nece Juliani Imp. 297. Citatur Baſilius Gl. 3. 4. 8. 11. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101. 108. 114. 154. 155. 157. 207. 208. 222. 254. Ejus miracula 253.
ἐν τῇ περὶ φωστήρων ἕκτῃ Gl. 6. 18. ſeq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἑξαήμερον ἕκτῃ Gl. 25.
ἐν τῇ ἑξαημέρῳ Gl. 9. 80.
ἐν τῇ εἰς τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν ἑρμηνείᾳ 51. 105 112. 120. 195.
ἐν τῷ περὶ προνοίας. Gl. 42.
ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.
ἐν οἷς ἐπεξηγεῖται τὴν τοῦ λγʹ ψαλμοῦ ἐπιγραφήν 58.
προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα 228.
Alius Baſilius junior Cæſareæ Epiſcopus qvi Polyevctum Patriarcham CPol. inauguravit Gl. 303.
Baſilius Medicus, anteſignanus hæreſis Bogomilorum Gl. 334.
Beroſus 23.
Bibliotheca Alexandrina Ptolemæi Regis 173. Bibliothecæ Romæ combuſtæ 263.
Ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος (Theophylactus) Gl. 210.
Brachmanes Gl. 142. 234.
Bruttius ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος 38. 250.
Cadmus Phœnix 42.
Cæſarius Greg. Nazianzeni frater 80. 143.
Cajanitæ hæretici Gl. 120.
Cainan primus de Aſtronomia ſcripſit Gl. 129.
Cajus è LXX. diſcipulis CHriſti. 214.
Cajus Hiſtoricus qvi contra Proclum Montaniſtam ſcripſit Gl. 235.
Callimachi Ætia 111.
Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
Canon Chronicus 104.
Caſſia filia Jobi Gl. 147. Alia Caſſia ſ. Icaſia à Theophilo Imp. repudiata, cujus ſcitum reſponſum refertur 288.
Cathari hæretici 271.
Catholicæ Apoſtolorum Epiſtolæ 233.

Cecropius Episc. Nicomediæ 293.
Cerdo hæreticus 256. 273.
Cerinthus hæreticus 252.
Chanethotes Ægyptius à Moyse occisus 42.
ἐν χάρακι τῆς συφαπάτου ἱστορίας. 112.
Chilo Ephorus Lacedæmone Olymp. LIII. 143.
Chiron 37.
S. Chrysostomus, vide Joannes.
Cicero 185. 190.
Clemens è LXX. CHristi discipulis 214. Romæ Episc. 250. 252.
Clemens Alex. 219. 232. 251. Gl. 228. 242. ὁ ὁσιώτατος τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας γεγονὼς ἱερεὺς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ οὐ μακρὰν τῶν Ἀποστολικῶν γενόμενος χρόνων ἐν τῷ περὶ τοῦ Πάσχα λόγῳ. 7. ἐν τῷ πρώτῳ στρώματι 137. 145. Κλήμης ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ ὑποτυπώσεων 224.
Clementina. Πέτρος ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια 28. idem opus respicitur 23.
Clemens Chronographus 232.
S. Cononis templum CPoli 379. 394.
Constantinus Patriarcha CPol. Gl. 323.
Constantinus Sylvanus Pauli Samosateni successor ὃς ἐδίδαξε μόνοις τοῖς Εὐαγγελισταῖς καὶ τῷ Ἀποστόλῳ προσέχειν, καὶ τούτοις διεστραμμένως Gl. 278.
Constantini Imp. statuæ subjuncta inscriptio 280.
Cornelia Vestalis 249.
Cornelii Papæ Epistola ad Fabium Antiochen. 273.
S. Cosmæ & Damiani templum CPoli 389. 397.
Cosmas Magnus auctor tetraodii qvod supplevit Marcus Monachus, ejusdem Monasterii Oeconomus Gl. 374. in notis.
Cosmas Patriarcha CPol Gl. 332.
Crescens è LXX. discipulis CHristi 214. 252.
Ctesias 168.
S. Cypriani Martyrium 272.
Cyriacus Patriarcha Gl. 279.
Cyrillus Alex. 349. seq. Gl. 24. 69. 71. 82. 110. 116. 118. 119. 123. 124. 126. 127. 130. 132. 137. 146. 184. 185. 193. 210. 211. 218. 253. 261. 271. ad Optimum Episcopum, in verba *qui occiderit Cain* 241 - 244. ἱβ κεφάλαια 369. διάφοροι λόγοι κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Διοδώρου. ibid. ἔν τινι μέρει ἐπιστολῆς. ibid. ἐν τῇ βίβλῳ τῶν θησαυρῶν Gl. 78. ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν πνεύματι λατρείας βίβλῳ Gl. 159. ἐν τοῖς γλαφυροῖς. Gl. 119. ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανὸν 48. Gl. 124. 129. 130. 185. 199. ἐν τῷ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου λόγῳ. Gl. 88.
Cyrillus Hierosol. in Epistola ad Constantium Imp. de Crucis apparitione Gl. 253. 271.
Cyrillus Diaconus Heliopolitanus 295.
Cyrus Patriarcha CPolitanus 379. 381.

Joan-

Joannes Damaſcenus. vide Joannes.
Damaſus Epiſcopus Rom. Gl. 271.
Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101. 142. Prophetia Apocrypha 160.
Daniel Stylites Gl. 264.
Davidis Pſalmi 85. amplius trecentos collegit Eſdras, è qvibus ſolos CL. probavit Ezechias, reliqvis combuſtis Gl. 182. ſeq.
Democritus Philoſ. 146. 169. Gl. 20.
Demoſthenes 169.
Dexiphanes Cnidius, Phari Alexandrinæ architectus 192.
Diodorus ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ περὶ Θεῶν 44. videtur Diodorus Siculus intelligi.
Diodorus Tarſenſis Gl. 80.
Diogenes Cynicus 168. Gl. 20. 112. 202.
Diogenes presbyter Meletii ſchiſma probans 296.
Dionyſius Alexandriæ Epiſc. 271.
Dionyſius Areopagita ὁ θεοφάντωρ καὶ μέγας Gl. 76. 182. 195. 208. Epiſtola ad Polycarpum 219. Gl. 219. 220. ad Timotheum Gl. 232.
Dionyſius Corinthiorum Epiſc. Gl. 235. 241.
Dioſcorides de Stratonico qvodam Siciliæ Duce pulchritudinem liberorum per imagines uxori intuendas datas promovente Gl. 56.
Dioſcorus Alexandriæ Epiſcopus. 319. cum Eutyche faciens Gl. 263.
LXX. Diſcipulorum CHriſti nomina 212. ſeq.
S. Dometii Martyrium 297.
Domnus Antiochiæ Epiſc. 271. 317.
Dorotheus Martyr 277.
Ebionæorum hæreſis 252.
Empedocles Philoſ. 163. Gl. 202. 282.
Encratitarum hæreſis 260.
Enochi liber Apocryphus 21.
Epænetus & Epaphras, Epaphroditus è LXX. CHriſti diſcipulis 214.
Ἐπέραστος Eperaſtus à Paulo Apoſtolo de Chriſtiana religione edoctus nullus eſt, ſed Glycæ verba pag. 236. de Paulo hæc ſunt: ἐκ δευτέρου δὲ τῇ Ῥώμῃ ἐπιδημήσας, καὶ κατηχήσας τὸν οἰνοχόον Νέρωνος καὶ παλλακὴν αὐτοῦ ἐπέραστον *pellicem ipſi dilectam.*
S. Ephræmus Gl. 124. 125. & forte 39. Σύρος τις θαυμαστὸς ἀνήρ.
S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάνιος. 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 120. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τοῖς παναρίοις 23. ἐν τῇ βίβλῳ παναρίῳ Gl. 209. εἰς τὸν ἀγκύρωτον αὐτοῦ 25. περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων 255.
Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ ἐπὶ

τῷ γενεθλίῳ τῆς παναμώμȣ μητρὸς ȣ͂ Κυρίȣ Gl. 213. 290.
Eratosthenes 175.
Esaias serra lignea dissectus. Gl. 197.
Esdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλ☉ 163. libros sacros servat Gl. 182. 198. 199.
Evangelium in Circo populum allocuturus gestat Justinianus. 338.
Eudocia 312. Gl. 261. alia 384. Gl. 326.
Eudoxius Episc. CPol. 294. 296.
Eudoxus Cnidius 167. 169.
Eulogius Ethnicismi propugnator ἄμαχ☉ Ἑλλήνων in Concilio Nicæno victus & persvasus à Spyridone Gl. 250.
Eunice CHristi discipula 224.
St. Euphemiæ templum 321.
Eupolemus 64. 91.
Euripides 38. 43. 162. 166. 248. 254. 263 Gl. 202. Ejus *Danaë* 38.
Eusebius Pamphili 247. 255. ὁ πολυμαθὴς καὶ πολυΐστωρ Gl. 182. 227. 235. alius Eusebius Episcopus CPol. 286. Eustathii Antiocheni locus de die sub Ezechia Gl. 194. alius Eusebius Emesenus 296. alius Eustathius Tabularius 401.
De Eutelide formæ suæ admiratore locus Plutarchi Gl. 58.
Euthymius Patriarcha CPol. Gl. 299.
Eutychius Patriarcha CPol. Gl. 272.
Ἐξωκιωνῖται Ariani 303. 323. 327.
Euzoius Episcopus Antioch. 294. Gl. 235.
Ezechias Rex Juda 115. seq. Gl. 194. sq. Salomonis libros Medicos abolet Gl. 183. Davidis Psalmos seligit Gl. 182. seq.
Fabius Episcopus Antioch. 272.
Fasti Consulares τὰ ὑπατάρια 165. 381.
Flavianus Romæ Episc. Martyr. 270.
Flavianus Episcopus CPol. 317. Gl. 263.
Flavius Episc. Antiochenus 270. 271. Psalmos alternatim concinere instituit Gl. 252.
Galenus Medicus Gl. 56. 58. 59. 96. 111. 131. 133. 228. 242. falsum esse qvod cum S. Magdalena collocutus est. Gl. 231. M. Antonini meminit libro ad Pisonem, & Commodi ἐν τῷ περὶ ἠθῶν πρώτῳ. ibid.
S. Gelasinus è Mimo Martyr 275. 276.
Genesis parva, liber Apocryphus Gl. 104. 108. 211.
Gennadius citatur Gl. 80. ubi de Angelorum creatione.
Georgius (Syncellus) Chronographus Gl. 117. 118. 121. 122. 131. 139. 140. 156. 197. 198. 245. 246.
Germanus Patriarcha CPol. 280. 281.

281. ἐν τῷ εἰς τὴν κοίμησιν λόγῳ. Gl. 79. 233.
Gregorius Nazianzenus Theologus 228. 353. 370. 374. ἡ Θεολόγου γλῶσσα Gl. 3. 68. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120. 129. 208. 221. 254. 256. 271. 282. ἐν τοῖς ἐμμέτροις αὐτοῦ ἔπεσιν Gl. 83.
Gregorius Nyssenus 355. ὁ θεῖα σοφός Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 108. 109. 150. 161. 222.
Gregorius Patriarcha Antiochenus 377.
Gregorius I. Papa Rom. Gl. 240. 282.
Gregorius II. Papa ad Leonem de imaginibus scripsit Gl. 281.
Græci perfecerunt Astrologiæ disciplinam à Babyloniis cœptam ἡ τῶν Φαινομένων θεωρία παρ' Ἕλλησιν ἐτελειώθη, τῶν πρώτων τηρήσεων ἐν Βαβυλῶνι γενομένων 127. seq.
Gymnosophistæ 30.
Hadrianus Imp. τοὺς θεραπευτὰς τοῦ λόγου μεγάλως ἐδέξατο, συνεπομένους ἔχων αὐτῷ, καὶ οὓς ᾔδει ἄνδρας σοφούς Gl. 240.
Hegesippus 26. 262.
Hellanicus Historicus 146.
Heraclitus ὁ σκοτεινός 146. Gl. 74. 116. 202.
Heraclitus Philosophus, Eudociæ Augustæ pater 311. (aliis Leontius.)
Hercules Tyrius inventor purpuræ 43. Gl. 140.
Hermes è LXX. CHristi discipulis 213.
Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις πρὸς Ἀσκλήπιον 47. Ἄμμωνι τῷ σοφῷ ἐπιστέλλων Gl. 114.
Herodotus 47. 162. 163. Gl. 202.
Hesychius 371. citatur cum Sozomeno & Theodoreto, ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est.
Hippocrates Gl. 50. 202.
Hippolytus Martyr, Portus prope Romam Episcopus ἐν τῷ πρὸς πάσας αἱρέσεις συντάγματι 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
Hippolytus Thebanus Gl. 227.
Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
Jacobus Hierosol. Episcopus 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
Jacobus Cilix Medicus 322.
Jamblichus Gl. 107. ubi de angelis sermo.
Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.
Jason è LXX. discipulis CHristi. 213.
Ibas damnatus in Synodo Ephesina 317.
Jeremias Propheta Gl. 237.
Jesus Siracides Gl. 203.
Ignatius Martyr 223. 252. Epist. ad Trallenses 221.
Innocentii I. Papæ ad Arcadium Imp. literæ Gl. 259. seq.

Joannis Baptistæ reliqviæ. 295. 305. 320. templum CPoli 378.

Joannis Evangelii avtographum Ephesi (ubi illud scripsit 246.) servatum 5. Apocalypsin in Pathmo scripsit temporibus Domitiani Gl. 239.

Joannes Chrysostomus 233. 307. ὁ χρυσοῤῥήμων Gl. 2. 9. 12. 18. 27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79. 80. 82. 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94. 102. 104. 109. 115. 117. 118. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 131. 132. 135. 157. 189. 209. σάλπιγξ χρυσήλατος τοῦ παναγίου Πνεύματος Gl. 211. 214. 215. 220. 223. 225. 226. 229. 258. 259. 263. ἐν τῇ εἰς ἑξαήμερον τρίτῃ ὁμιλίᾳ Gl. 4. ἐν τῇ κά ὁμιλίᾳ εἰς ἑξαήμερον Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου Gl. 209. 210. 211. 212. 218. ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην ἑρμηνείᾳ Gl. 212. 219. ἐν τῷ πρὸς τοὺς κωλύοντας μονάζειν. Gl. 236. ἐν τῷ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἀνδριάντων Gl. 8.

Joannes Climacus Gl. 112. ὁ τῆς Κλίμακος Ἰωάννης ἁγιώτατος.

Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16. 17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81. 82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107. 111. 208. 209. 221. 240. 351. capite XX. decretorum suorum Gl. 4. *in latino, nam Græca locum illum non habent.*

Joannes Scylitzes Curopalates, Joannes Xiphilinus & Joannes Zonaras, vide infra in Scylitze, Xiphilino & Zonara.

Joannes Astronomus sub Constantino Imp. Leonis filio Gl. 300.

Jobus Gl. 146. 147.

Josephus 23. 94. 102. 207. 209. 217. 224. 228. 230. 233. 247. 248. 249. Gl. 12. 40. 102. 119. 121. 123. 126. 127. 130. 133. 139. 143. 145. 148. 150. 155. 158. 163. 164. 174. 175. 176. 177. 179. 183. 184. 185. 187. 188. 189. 192. 198. 228. φιλαλήθης Gl. 234. 238. ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἀρχαιολογίᾳ Gl. 4. ἐν ἐννάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας 102. φασὶ τὸν Ἰώσηπον λέγειν 94. Neronis mortem prædicit 240. Judæum describere excidium Hierosolymæ oportuit, ne Judæi fidem narrationi derogarent Gl. 238. à Moyse dissidet Gl. 139.

Josephi Patriarchæ προσευχὴ Apocrypha 171.

Jovis Epitaphium apud Cretenses 44. adde notas Cangii p. 499.

Irenæus 250. 251. 257. 262.

Isaacus Patriarcha CPol 382. Isaacus Monachus Gl. 255.

Isocasius Antiochenus Philos. 322.

Isocrates Rhetor 167. 169.

Isidorus Pelusiota Gl. 98. 223. 258.

Julia-

Julianus Apoſtata 293. 295. &c. ὁ παραβάτης Gl. 117. 128. 185. 199. 251. 253. 254.
Julianus Epiſc. Halicarnaſſenſis docuit CHriſti carnem incorruptibilem fuiſſe. Gl. 245.
Juli⁹ Cæſar εἰς ἄκρον ῥητορικῆς ἐληλύθει 187. leges tulit, indictiones & biſſextos ordinavit Gl 204.
Juſtinianus Imp. Gl. 266. 272. Codex 335. 343. edicta de fide 341.
Juſtinus Philoſophus & Martyr CHriſti, qvi Apologiam pro Chriſtianis ſcripſit 258. Gl. 4. 15. 19. 241.
Juſtus Epiſcopus Hieroſol. 253.
Juvenalis Epiſcopus Hieroſol. Gl. 232. 270. ubi de ſepultura & reſurrectione Mariæ Virginis.
Leo I. Epiſcopus Rom. Gl. 271.
Leo Sapiens Philoſophus Imp. Gl. 296. 297. 298. 299. 300.
Leo ArchiEp. Theſſalonicenſis Gl. 291. 292.
Leontius Martyr, pater Origenis Gl. 242.
Leontius Antiochiæ Epiſc. 270. alius Leo ſive Leontius Syrus ὁ ἀπὸ Σακελλαρίων 383.
Libanius Gl. 258. ubi ejus de Chryſoſtomo teſtimonium.
Licinius (Macer) Hiſtoricus 114.
Linus è LXX. CHriſti diſcipulis, 213.
Lois CHriſti diſcipula 224.
Lucas Evangeliſta 224. Gl. 236. 237. 281. Ejus reliqviæ 193. ſuſpenſus in olea Gl. 237.
Lucianus presbyter Antiochenus Ἀντιοχεῦσι γράφων 277. 279. 283.
Lucianus Samoſatenſis 240.
Lucius è LXX. Chriſti diſcipulis 214.
Lycurgus Legiſlator Gl. 163.
Macarius Abbas ὁ μέγας Μακάριος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Gl. 105. 255.
Macarius Epiſcopus Hieroſol. 286.
Maccabæorum libri 175. 180. Maccabæorum templum CPoli 392.
Macedonius Epiſcopus CPol. hæreticus 294. 304. Gl. 257. 271.
Magia à Medis ad Perſas manavit. Gl. 129. à Goëtia differt qvod hæc malorum illa bonorum ope geniorum fit. ibid.
Magiſtrianus Mauricii fatum præſagiens Gl. 274.
S. Mamantos templum 324.
Manes hæreticus 174 Gl. 82. 111. 204. è genere Brachmanum. Gl. 244.
Manichæi die Dominico jejunantes 17. abſtinentes à carnibus. 237. de anima terræ, error Gl. 48. de anima brutorum Gl. 104.
Manetho 46.
Martiani Imp. lex de ambitu Gl. 263.
Marcio Ponticus hæreticus 256. 257. 260. 263. Marcionitæ 237. 256.

Marcus Evangelista 224. Gl. 216. Alexandriæ Episcopus 230. 252.
Marcus Monachus, vide supra in Cosma.
Maria Prophetis 63.
Mariæ Virginis nativitas 192. Gl. 207. obitus Gl. 231.
Maria Magdalena, commentitium ejus cum Galeno colloqvium Gl. 234.
Matthæus Evangelista 213. Gl. 284. Hierosolymis scripsit 253.
Matthias Apostolus Gl. 214.
Maximus Monachus & Confessor ὁ μέγας Μάξιμος Gl. 5. 6. 25. 70. 71. 95. 110. ἐν τοῖς πρὸς Θαλάσσιον Gl. 3. 194.
Μηχανικαὶ βίβλοι. Gl. 252.
ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου 379.
De Melchisedeco narratio Apocrypha 49. 50.
Meletius Episcopus Antioch. 296.
Melitonis Apologia pro Christianis 258. 259. ubi ex ea fragmentum.
Memnonis statua admiranda vocalis 144.
S. Menas Martyr 275.
Menander Comicus 172.
Mercurius Trismegistus 47.
S. Mercurius à qvo Julianum interfectum vidit in somnis Basilius 298. Gl. 253. 254.
Methodius Patriarcha CPol Gl. 289. versus ejus qvibus Theodori & Theophanis Graptorum versibus respondet Gl. 289.
Metrophanes Episcopus CPol. 280.
Michaël Cerularius Monachus Patriarcha CPol. Gl. 319.
Michaël Parapinacius Imp. poëta ineptus Gl. 330.
Monotheletæ Gl 272.
Moyses literarum Hebr. repertor 64. ὁ κοσμογράφος. 238. ab Ægyptiis dictus ψὸμ-θὸμ-φὰν-χθή. 76. contra Æthiopes strategema Gl. 149. citatur passim in Chron. Alex. & in Gl. usqve ad pag. 157. 160. 211. Moysis sepultura Gl. 158.
Musanus scriptor Ecclesiasticus. 260.
Museum Antiochenum 316.
Nectarius Patriarcha CPol. Gl. 256.
Nemesius Gl. 64. 105. ὁ Ἐμμέσης Ἐπίσκοπος Gl. 102.
Nestorianus Chronographus 48. 342.
Nestorius 314. è Germanicia Syriæ, Patriarcha CPol. hæresiarcha Gl. 245. 260. 271.
Nicander ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ Gl. 56.
Nicephorus ὁ ἐν Πατριάρχαις ἀοίδιμος Gl. 137. 287. ejus Canon LI. de infantibus in casu necessitatis à Laico baptizandis Gl. 244.
Nicetas Patriarcha CPol. indignus Gl 284.
S. Nicolai templum CPoli 397.
S. Nilus Martyr 280.

Nova-

Novatus 271. Gl. 244.
Oenomaus Πισέων Pisensium Rex, ludorum Circensium inventor 110.seq.
Onesimus & Onesiphorus è LXX. CHristi discipulis 213. 214.
Oracula 39. 42. 46. 110. 113. 161. &c.
Origenes 163. ὁ κατάρατος 109. 162. 241. 242. 243. 270. ὁ ματαιόφρων Gl. 271. à Mammæa Alexandri Imp. Matre arcessitur 243.
Orpheus Gl. 163.
Palæphatus 44. 46.
Panaretus, Sapientiæ liber 175.
Papias Martyr 258.
Parmenides Philos. 163.
Πασχάλιον, Paschale Ecclesiæ Antiochenæ 381. Paschales tabulæ in templis affixæ 9.
Patricius Prusensis Episc. de thermis (ex Orat. in S. Pionium) Gl. 17.
Patrophilus Episcopus Scythopol. 295.
Pauliciani Gl. 209.
Paulinus Eudociæ charus 311. 313. 316. Gl. 261.
S. Paulus 20. 231. &c. Gl. 136. 213. 214. 227. 228. 229. 235. 236. 237. 239. Cajani jactabant in suo ἀναβατικῷ (Epiphan. ἀναβατικῷ) contineri qvæ Paulus in tertio cœlo audivisset Gl. 120.
Paulus Samosatensis, hæreticus Gl. 244. alius Gl. 278.
Paulus Sinopensis ὁ Σινώπης (MSS. qvædam Σινύπτης, pro qvo Labbeus legit Συνόπτης, conjicitqve de Paulo Silentiario) 63. ubi sermo est de rabie canum.
Pausanias ὁ σοφώτατος χρονογράφος 40. ubi de Perseo
Pelagius Patricius vir sapiens 328.
S. Peleus, Martyr 280.
Persarum Regis Καβάτου Σαδασαδασὰχ, τοῦ καὶ Σειρόου Epistola ad Heraclium Imp. 402.
Persis CHristi discipula 224.
S. Petrus Apostolus Gl. 124. 235. 236. ad Faustum scribens Gl. 26. 113. vide supra, Clementina. Cum Simone Mago disputatio Gl. 235.
Petrus Alexandriæ Episcopus & Martyr 276. ejus de Paschate 1. seq.
Pherecydes ἱστοριοποιός 144. ὁ δεύτερος ἱστοριογράφος 163.
Philemon è LXX. Christi discipulis 214.
Philippus Apostolus 229. alius è LXX. CHristi discipulis 214.
Philippus Imperator Christianus. 270.
Philo Judæus 228. 230. 249. Gl. 234.
Philonis Philosophi Ecclesiastica Historia Gl. 282. seq. ubi de vi anathematis Ecclesiastici sermo est.
Philolaus Pythagoricus Gl. 20.

Philologus & Phlegon è LXX. CHriſti diſcipulis 213.
Phlegon ὁ τὰς ὀλυμπιάδας συναγαγών 219. 222.
Phœbe CHriſti diſcipula 224.
Phœnices mercatores Arithmeticam invenere Gl. 128.
Photius Patriarcha CPol. Gl. 293. 297. 298.
Pindarus 161.
S. Pionius Martyr 270. ſupra in Patricius.
Plato Philoſophus 165. 167. 168. 169. Gl. 5. 202. 234. alius Plato præfectus Urbi 167. 169. 329.
Plinius. vide ſupra in Apollonio.
Plotinus Gl. 70.
Plutarchus 240. Gl. 58. 131.
Poëtæ de Europa Phœnicis filia cum Chronographis non conſentientes 42. legendum enim μὴ ὁμοφωνήσαντες pro καὶ ὁμοφωνήσαντες. Chronographi namq; Agenoris filiam tradunt Phœnicis ſororem.
Polycarpus Martyr 257. 258.
Polyænus Athenienſis ἱστορεῖ 144. ubi de Memnonis ſtatua vocali per Cambyſen confracta
Polyevctus Patriarcha CPol. Gl. 303. 306.
Porphyrius Gl. 107. eſt qvoqve Porphyrius ceti piſcis nomen Gl. 270.
Photinus Lugd. Epiſcopus 261.
Priſca CHriſti diſcipula 224.
Priſcilla & Maximilla Montani 263.
Priſcus Comes excubitorum in Clericum attonſus 384.
Priſcus Thrax ſcripſit de bello adverſus Attilam & Alaricum 318.
S. Probi templum CPoli 337. Cæſareæ 327.
Prochorus è CHriſti diſcipulis 224.
Proclus Patriarcha CPol. Gl. 260.
Proclus Onirocrites 331.
Procopius Cæſarienſis Gl. 270.
Prometheus Gl. 163.
Mich. Pſellus, ὁ σοφὸς τῷ ὄντι Gl. 171. 183. 328. 330.
Jacobus Cilix, urbis Archiater cognomine ψυχρεισός 322.
Ptolemæus Aſtrologus Gl. 134.
Pudens è LXX. diſcipulis CHriſti 214.
Pyron ſeu Πύῤῥων ὁ χρονογράφος. Gl. 82.
Pythagoras Philoſ. 143. Gl. 202.
Qvadraginta Martyrum templum CPoli. Gl. 319.
Qvartus è LXX. diſcipulis CHriſti 214.
Regnorum & Paralipomenon libri 154.
Rufus è CHriſti LXX. diſcipulis 213.
Rufus Medicus Gl. 63. ubi ſermo de Hydrophobia.
Sabellius hæreticus Gl. 243. 271.
Sabbatius Monachus. Gl. 287.
Salluſtius 183. 189.

Salo-

Salomonis Regis libri de Angelis Dæmonibus, gemmis, viribus herbarum &c. Gl. 182. 183. 184. 185.
Samaritanorum ſchiſma Gl. 243.
Scribæ in templo, qvi Ἡμερολογίᾳ ſive Diurnorum more adnotabant & in acta referebant vaticinia Prophetarum 153. ab iisdem digeſti Regnorum & Paralipomenon libri 154.
Jo. Scylitzes Gl. 245. 293. 294. 297. Chronographiam ſuam ſive χρονικὸν σύνταγμα incipit à Michaële Rangaba, ubi deſiit Theophanes Gl. 246. 286.
Semeronius de rebus Aſſyriorum ἅτινα συνεγράψατο Σεμηρώνιος ὁ Βαβυλώνιος Πέρσης 38.
Senuphius vir ſanctus & thavmaturgus Gl. 257. 258.
Septuaginta Interpretes 173.
Serapion Epiſcopus Antiochenus 263.
Serapio Mathematicus ſive Aſtrologus tempore Caracallæ Gl. 243
Sethum Syncellus tradit inveniſſe literas Hebraicas, ſigna cœleſtia, converſiones annorum, menſes, ſeptimanas, & ſideribus ac planetis indidiſſe nomina Gl. 121.
Severianus (Gabalorum Epiſc.) Gl 67.
Severus à qvo Severiani. 261. Acephalus Gl. 271. cum Diodoro citatur Gl. 80.
Sibyllæ 108. Sibylla Æthiopum Regina verſata cum Salomone. Gl. 183. ſeq.
Silas è LXX. CHriſti diſcipulis 214.
Σίλβιος Hiſtoricus 113. lege Λίβιος & T. Livium intellige.
Simeon Epiſc. Hieroſol. 246
Simeon Metaphraſtes Gl. 245.
Simeon Stylites. 321.
Simon Leproſus Lazari qvem CHriſtus ſuſcitavit Pater. Gl. 214.
Simon Magus 256 Gl. 235. 236. ejus canis & præſtigiæ Gl. 156.
Simonides 143.
Sirachides 175. Gl. 203.
Socrates Philoſ. 162. Socratici. 168.
Socrates Hiſtoricus 371.
Sophocles 162. 166. Gl. 202.
Soſibius 192. in latino: *refert Soſibius quendam Antiochenum.* Sed in Græco eſt: λέγει ἐν τοῖς (αὐτοῖς) χρόνοις Σωσίβιόν τινα Ἀντιοχέα συγκλητικὸν &c
Soſipater & Soſthenes è LXX. CHriſti diſcipulis 213. 214.
Sozomenus 371.
S. Stephanus è CHriſti diſcipulis. 214. Stephanus protomartyr 226. 231. ejus templum CPoli 384.
Svetonius Tranqvillus ὁ σοφώτατος

τ☉ Σϰετώνι☉ Τϱάγκυλλ☉ Ῥωμαίων ἱστοϱιογϱάφ☉ 117.
Sylvanus è LXX. CHristi discipulis 214.
Sylvanus Emesenus Episc. Martyr 279.
Sylvanus Gazæ Episc. Martyr 280.
Sylvester Romæ Episc. Gl. 248.
τὰ συμβολαῖα, Acta publica 383.
Symmachus 266. Gl. 242.
Synodi septem universales Gl. 272. seq. Nicæna 8. 282. Gl. 250. CPolitana 304 Ephesina 314. λῃστϱικὴ 317. Chalcedonensis Gl. 263. 319. Qvinta 344. Gl. 270. &c.
Synodus Carthaginiensis Gl. 95. &c.
Tatianus 91. 232. 260. 261.
Tertullianus 229. ἀνὴϱ ὁ ἐπὶ Ῥώμῃ λαμπϱῶν Gl. 235.
Thales 115. 143. prior locus forte intelligendus de Thalete Cretensi.
Tharbis Æthiopum Regina qvæ Moysen amavit Gl. 149.
Theodoritus Cyri Episc. 371. 376. Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132. 176. 179. 181. 187. 189. 192. 198. 211. 230. 261. 263. 270. ἐν Θεϱαπευτικῇ αὐτȣ̃. Gl. 79.
S. Theodori templum CPoli. 337.
Theodorus Episc. Mopsvestenus. 360. 361. 370. 371.
Theodorus & Theophanes Grapti. supra in Methodius.
Theodosius Calligraphus Arcadii F. Imperator. Gl. 260.
Theodotus hæreticus 263.
Theognis Poëta 143.
Theophanes Confessor, & Agri Abbas, Gl. 287. Georgii Syncelli Chronicon continuavit usqve ad mortem Nicephori τȣ̃ ἀπὸ γενικῶν Gl. 246.
Theophanes Episc. Nicænus. Gl. 290. alius Theophanes ὁ Καϱαμαλλ☉ cognomento χοῖϱινος Gl. 301. (interpreti Cæsareæ Pontifex, minus recte)
Theophilus Alexandrinus Patriarcha Gl. 257. 258. 259.
Theophilus Antiochenus 41.
Theophilus ὁ σοφώτατ☉ 41.
Theophylactus Bulgarorum Episc. Gl. 210. alius Patriarcha CPol. 301. 302.
Theotecnus presbyter Antioch. 296.
Thucydides Gl. 202.
S. Thyrsi templum CPol. 319.
S. Timothei reliqviæ 293.
Timotheus è LXX. CHristi discipulis 214.
Timotheus Cæsareæ Episc. 327.
Timotheus Patriarcha Alex. Gl. 271.
Trophimus & Tychicus è LXX. CHristi discipulis 214.
Trypho Patriarcha CPol. Gl. 301.
Tyrannio Tyri Episcopus Martyr 279.
Valens ἀκϱιβέστατ☉ ἀστϱονόμων tempore Constantini M. ex themate Astronomico CPolin urbem

urbem duraturam præſagiit DCXCVI. annos Gl. 249.
Valentinus hæreſiarcha 260. Gl. 111. 142.
Virgilius 113. 184.
Vitalis hæreticus à qvo Vitaliani 296.
Volageſus Epiſc. Niſibenus 291.
Urbanus è LXX. CHriſti diſcipulis 213.
Xenophanes Philoſ. 143. Gl. 20.
Xenophon Orzylai F. 168. (lege Grylli)
Jo. Xiphilinus Trapezuntius, Monachus. Patriarcha CPol. τὰ πάντα θαυμαστὸς λόγῳ, σοφίᾳ καὶ συνέσει καὶ ἀρετῇ Gl. 325. ſeq.
Zachariæ, qvi Jo. Baptiſtæ pater fuit, reliqviæ CPolin translatæ 309.
Zacharias Patriarcha Hieroſol. 382. 385.
Jannes & Zambres Gl. 156.
Zenobius presbyter, Martyr 294.
Jo. Zonaras Gl. 140. 294. 279. ἐν τῷ χρονικῷ αὐτοῦ συντάγματι Gl. 286.
Zoroaſter Aſtrologiæ ac Magiæ repertor 28. ejus ultima verba 37. ὁ περιβόητος Περσῶν Ἀστρονόμος Gl. 129. Aſtronomiæ Perſis inventor. ibid.

CAPUT V.

De BYZANTINÆ ſive CPOLITANÆ Hiſtoriæ Scriptoribus.

Corpus Hiſtoriæ Byzantinæ in Lupara Pariſienſi ſplendidis typis chartisque excuſi brevis conſpectus, & de nova editione illius operis, ante aliquot annos promiſſa in Belgio. Non eſſe omittendam, ſi nova curetur, per ſingulas ſummas paginas notationem Imperatorum CPol. de quibus agitur, & quantum poteſt fieri annorum CHriſti, & Patriarcharum CPol. 1. *De ſingulis ſcriptoribus accuratior notitia, Labbei Protrepticon, & excerpta de legationibus ex ſcriptoribus deperditis Dexippo, Eunapio, Petro Patricio, Priſco Sophiſta, Malcho Philadelphienſi & Menandro Protectore, nec non ex Theophylacto Simocatta qui etiamnum exſtat.* 2. *Excerpta Photiana ex ſcriptoribus deperditis Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonnoſo: Tum ex Heſychio Mileſio ἀποσπασμάτιον, Et de Imperatoribus rebusq; CPolitanis varia è Suida. ibid. De Procopio Cæſareenſi, atq; obiter notitia præcipuorum ſcriptorum*

ex Bibliotheca Seguieriana sive Coisliniana propediem vulgandorum. 3. *De Agathia.* 4. *Paulo Silentiario & Theophylacto Simocatta.* 5. *Nicephoro Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho.* 6. *Joanne Cameniata & aliis scriptoribus post Theophanem* 7. *De Leone sapiente & Joanne Scylitze* 8. *Nicephoro Bryennio & Anna Comnena.* 9. *De Joanne Sinnamo sive Cinnamo & Niceta Choniata ubi & de aliis hoc nomine & de Michaële Choniata* 10. *Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano.* 11. *Georgio Pachymere.* 12. *Joanne Cantacuzeno.* 13. *Nicephora Gregora.* 14. *Laonico Chalcocondyla.* 15. *Georgio Codino, Photii Oratione in Encænia templi CPol. Joanne Anagnosta, Matthæo Jatro, & Manuele Chrysolora & Leone Grammatico* 17. *Constantino Porphyrogenneto, Simeone Magistro & Georgio Monacho.* 18. *De Duca & Anonymis scriptoribus.* 19. *De Anselmi Bandurii Imperio Orientali* 20. *De illis qui corpori Byz. nondum sunt inserti, Zosimo.* 21. *Georgio Phranza,* 22. *Genesio MS.* 23. *De spisso Opere MS.* βασιλικῶν ταξιδίων *de officiis aulæ CPolitanæ Constantini Porphyrogenneti, quod exstat Francofurti ad Mœnum apud Nobiliss. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach.* 24. *Scriptores quidam Hist. Byz. inediti ac deperditi.* 25. *De Combefisii fasciculo Originum & rerum CPol.* 26. *De Saracenicis Frid. Sylburgii.* 27. *De Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi & aliis in Martini Crusii Turco Græcia obviis* 28. *De Leonis Allatii* συμμίκτοις 29. *Caroli Cangii merita in Hist. Byzantinam & elogium.* 30. *Godfr. de VilleHardouin & alii scriptores de urbe CPoli & rebus CPolitanis.* 31. *De CPolitanis Imperatoribus & Patriarchis Scriptores.* 32. *Martini Hanckii liber de Byz. rerum scriptoribus, Auctorisque elogium.* 33. *Catalogus Alphabeticus & Chronologicus Imperatorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt,* 34. *Catalogus similis Patriarcharum CPolitanorum.* 35. *Indiculus scriptorum de quibus dictum in hoc capite.* 36.

I.



Nteqvam de singulis Byzantinæ Historiæ Scriptoribus Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac veluti in Tabella Lectori sistere succinctam omnium recensionem, qvotqvot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis è typographia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regia excuso continentur. Sunt autem hæc:

1. *De Byzantinæ Historiæ Scriptoribus sub felicissimis Ludovi XIV. Francorum ac Navarræorum Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos* Προτρεπτικόν. *Proponente Philippo Labbe, Biturico, Soc. Jesu Sacerdote. Paris.* 1648.

Ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν. *Excerpta de Legationibus ex*

Dexippo Atheniense | *Prisco Sophista*
Eunapio Sardiano | *Malcho Philadelph.*
Petro Patr. & Magistro | *Menandro Protectore,*

Theophylacto Simocatta.

Omnia è Codd. MSS. à Davide Hæschelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro: cum ejusdem Notis. Accedunt Notæ & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. *fol.*

His Excerptis de Legationibus subjectæ sunt Eclogæ Historicorum de Rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Jesu Sacerdos.

2. 3. Προκοπίου Καισαρέως τῶν κατ' αὐτὸν ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. *Procopii Cæsareensis Historiarum sui temporis Libri VIII. Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gothico libri IV. Interprete Claudio Maltreto Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero: à quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Paris.* 1662.

Προκοπίου Καισαρέως περὶ τῶν τοῦ Δεσπότου Ἰουστινιανοῦ Κτισμάτων Λόγοι ἕξ. *Procopii Cæsareensis de Ædificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam ante & emendatiores. Interprete Claudio Maltreto, Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris.* 1663.

Προκοπίου Καισαρέως Ἀνέκδοτα. *Procopii Cæsareensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latinè reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adjecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Aniciensis, è Soc. Jesu Tomi II. Pars posterior. Paris.* 1663.

Ἀγαθίε Σχολαστικοῦ περὶ τῆς Ἰεστινιανοῦ βασιλείας βίβλοι πέντε. *Agathiæ Scholastici de Imperio & rebus gestis Justin. Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventuræ Vulcanii, & cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathiæ Epigrammata cum versione Latina. Paris.* 1660.

4. Θεοφυλάκτε Σιμοκάτλε ἀπὸ Ἐπάρχων καὶ Ἀντιγραφέως ἱστοριῶν βιβλία Η. *Theophylacti Simocattæ, Exprafecti, & Observatoris Coactorum, Historiarum libri VIII. Mauritii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio priore castigatior, & Glossario Græco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Parisiis*, 1647.

5. Πασχάλιον, *seu Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annum vicesimum. Opus hactenus Fastorum Siculorum nomine laudatum, deinde Chronicæ temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum: nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Franciæ apud Ambianos Quæstoris. Paris.* 1688. *De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.*

6. Γεωργίε Μοναχοῦ καὶ Συγκέλλε γεγονότος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίε Πατριάρχε Κωνσταντινεπόλεως χρονογραφία ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλητιανοῦ. *Georgii Monachi, & S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaëlis & ejus F. Theophili tempora: Græce & Latinè, cum tabulis Chronologicis & annotationibus. Cura & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Prædicatorum Congregationis Reformatæ S. Ludovici. Paris.* 1652. *De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*

7. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονογραφία. *S. P. N. Theophanis Chronographia. Leonis Grammatici Vitæ recentiorum Impp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Prædic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latinè reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit. R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem; integris, Leonem Grammaticum strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris.* 1655. *De Theophane itidem supra pag. 151. seq.*

8. Νικη-

8. Νικηφόρου Καίσαρος τοῦ Βρυεννίου Ὕλη Ἱστορίας. *Nicephori Cæsaris Bryennii Commentarii de rebus Byzantinis: opera & studio Petri Possini, è Soc. Jesu. Paris. 1661.*

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντιν. Ἱστορία σύντομος ἀπὸ τῆς Μαυρικίου βασιλείας. *S. Nicephori Patriarchæ Constantinopol. Breviarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauritii ad Constantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, è Soc. Jesu, cum ejusdem notis. Paris. 1648.*

9. Γεωργίου τοῦ Κεδρηνοῦ Σύνοψις Ἱστοριῶν. *Georgii Cedreni Compendium Historiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus. Accedunt huic editioni præter lacunas tres ingentes & alias expletas, notæ in Cedrenum P. Jacobi Goar, Ord. Prædic. & Caroli Annibalis Fabrotti, JCt. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Scylitzes Curopalates, excipiens ubi Cedrenus deficit, Græcè editus ex Bibliotheca Regia. Paris. 1647. 2. vol. De Cedreno dictum supra cap. 4. §. 40. p. 155. seq.*

10. Τοῦ Κύρου Μιχαὴλ Γλυκᾶ Σικελιώτου βίβλος χρονική. *Michaëlis Glycæ Siculi Annales, à mundi exordio usq; ad obitum Alexii Comneni Imper. Quatuor in Partes tributi. Philippus Labbeus Bituricus, Soc. Jesu Theologus, Græcum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit: Joannis Lewnclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit: indicem ex MS. Fontebraldensi præmisit, Latineque reddidit: Annotationes subjecit, in quibus, præter variantes Lectiones & Supplementa, interpretum atque aliorum plurimos errores correxit, tum præsertim Joannis Meursii, qui partem libri III. Annalium Glycæ Theodoro Metochitæ falso adtribuit, & Historiam Romanam inscripsit; quæ hic integra repræsentatur, cum notis atque indicibus necessariis. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq.*

11. 12. Ἰωάννου τοῦ Ἀσκητοῦ τοῦ Ζωνάρα γεγονότος τοῦ μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βίγλας καὶ Πρωτοασηκρῆτις χρονικά. *Joannis Zonaræ Monachi, magni antea Vigilum Præfecti, & primi à Secretis, Annales. Carolus du Fresne, Dom. du Cange, Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstor, Wolfianam Editionem cum scriptis Codd. contulit: Latinam versionem recensuit, Annales Notis illustravit. Tomi II. Paris. 1686. De hoc supra p. 156.*

13. Ἄννης τῆς Κομνήνης Πορφυρογεννήτου Καισαρίσσης Ἀλεξιάς. *Annæ Comne-*

na

næ Porphyrogenitæ Cæsarissæ Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Possino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Notæ mox opportunius edentur, una cum Cinnamo, continuatore Annæ, & aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Præfationes ac Notæ Davidis Hœschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννȣ Κιννάμȣ βασιλικοῦ Γραμματικοῦ Ἱστοριῶν λόγοι ἕξ. *Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Impp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, Regi à consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstoris, in Nicephori Bryennii Cæsaris, Annæ Comnenæ Cæsarissæ, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Notæ Historicæ & Philologicæ. His adjungitur Pauli Silentiarii descriptio Sanctæ Sophiæ, Græce & Latine, cum uberi commentario. Paris. 1670.*

Κωνσταντίνȣ τοῦ Μανάσση Σύνοψις Ἱστορική. *Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Græco-barbarum, studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiore §. 41. pag. 157.*

14. Νικητοῦ Ἀκωμινάτȣ χωνιατοῦ Ἱστορία. *Nicetæ Acominati Choniatæ, Magni Logothetæ Secretorum, inspectoris & judicis Veli, Præfecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Wolfio, Oetingensi, interprete. Editio Glossario Græco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.*

Γεωργίȣ τοῦ Ἀκροπολίτȣ τοῦ μεγάλȣ Λογοθέτȣ χρονικὴ Συγγραφή. *Georgii Acropolitæ, Magni Logothetæ, Historia, Joëlis Chronographia compendiaria, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Douzæ Observationibus. Accessit Diatriba ejusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.*

15. Γεωργίȣ τοῦ Παχυμερῆ, Μιχαὴλ Παλαιόλογος. *Georgii Pachymeris Michaël Palæologus, sive Historia Rerum à Michaële Palæologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina,*

na, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientiæ Indorum Veterum. Romæ, Typis Barberinis, 1666.

16. Γεωργίȣ τοῦ Παχυμερῆ Ἀνδρόνικος Παλαιόλογος. *Georgii Pachymeris Andronicus Palæologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Imperio gestarum usque ad annum ejus ætatis undequinquagesimum. E Bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres. Romæ, 1669.*

17. Ἰωάννȣ τοῦ Καντακȣζηνοῦ Ἀποβασιλέως Ἱςοριῶν βιβλία Δ'. *Joannis Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontanus Soc. Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Adnotationibus edidit. Græce nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliothecæ Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Franciæ Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.*

Λαονίκȣ Χαλκοκονδύλȣ Ἀθηναίȣ Ἀπόδειξις Ἱστοριῶν Δέκα. *Laonici Chalcocondylæ Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero, Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Othmanidaram, à Turcis lingua sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossarum Laonici Chalcocondylæ, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Paris. 1650.*

18. *Historiæ Byzantinæ Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjiciemus. Cura & studio R. P. Francisci Combefisii, Ordinis FF. Prædicator. Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.*

Auctores qui in hoc volumine continentur, à Michaële Curopalata Imperatore, in quem desinit Theophanis Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam scripsere.

Chronici, jussu Constantini Porphyrogenneti conscripti, à Leone Armenio usque ad Michaëlem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

Idem Constantinus Porphyrogennetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum nova versione.

Anonymus Continuator Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Constantini Porphyrogenneti F. Ex MS. Codice.

Orthodoxorum invectiva adversus Iconomachos. Ex MS. Codice.

Joannis Jerosolymitani Narratio de Iconomachis. Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Thessalonicæ. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logothetæ Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vitæ recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogennetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale Latinitate donatum ab Abrahamo Ecchellensi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriacæ & Arabicæ in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historiæ Orientalis, ab eodem concinnatum.* Paris. 1685.

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manuelis Chrysoloræ Epistolæ tres de comparatione veteris & novæ Romæ. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Græca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctæ ac Magnæ Ecclesiæ juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnæ Ecclesiæ & Aulæ Constantinopolitanæ. Ex versione P. Jacobi Gretseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manufactis Opere. In hac Editione præter comparatum cum Regiis MMSS. Græcum textum, & reparatam Latinam versionem, accedunt inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codini mentem lucupletes notæ. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatuum Notitiæ, voces honorariæ, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris. Ord. Prædic. Congreg. Reform. S. Ludovici. Paris. 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe, Bituricì, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac Notis. Paris. è Typographia Regia, 1651. 12.

20.

20\. *Anastasii Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripertita, Ex MS. Codice Bibliothecæ Vaticanæ. Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustissimum Casinensis Bibliothecæ, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notæ Caroli Annibalis Fabrotti JC. quibus obscura quæque Anastasii illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Græco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Paris.* 1649. *fol.*

Ducæ, Michaelis Ducæ Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Græcorum gestas complectens: A Joanne Palæologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon breve, quo Græcorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. E Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.

Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλικὴ· *S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgariæ, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris. è Typographia Regia.* 1651. 4.

21\. *Nicephori Gregoræ Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Caperonerii & ejusdem Boivinii. Paris.* 1702. *fol.* 2. *Volum. fol.*

22\. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinopp. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; præterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitanæ, qualis exstitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstore. Paris.* 1680.

*De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris ævi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: quæ edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodiit Paris.* 1678. *recusum Francof.* 1681. & 1711.

23\. *Anselmi Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitanæ in quatuor partes distributæ. Paris.* 1711. *fol.* 2. *Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaqve A. 1699. Bibliopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror. Cla-

* Glossarium Græcum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1688. fol.

Clariss. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kusteri professus est novam se illius velle dare editionem, qvæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium qvidem notæ Bonav. Vulcanii hactenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati

Genesii ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ *libri V. sive Historia rerum ab initio Leonis Armenii, usque ad excessum Basilii Macedonis Imp. gestarum, jussu Constantini Porphyrogenneti Imp. ante annos quasi* 800. *conscripta. Johannes Andreas Bosius è MSS. membranis Bibliothecæ Collegii Paulini Lipsiensis descripsit A. CHristi* 1652. *Hunc Scriptorem Cl.* Ludolphus Neocorus *in linguam Latinam transferet, & notis illustabit. Quin & sperare nos jubent viri docti* Georgii Phranzæ Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, *cujus epitome Latine tantum prodiit Ingolstadii, cura Jacobi Pontani; ut &* Georgii Pisidae * Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, Presbyteri S. I. *Præterea Celeb. Grævius omnes Europæ eruditos ac Principum Bibliothecarios per literas rogabit, ut, si qua forte penes illos latent, quæ cum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignentur. Jamque adeo eximia quædam & apprime huc facientia è Galliis & Germania nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huic operi perfectionem conciliandam, prolixe polliciti sunt.*

Cura & directio totius operis incumbet Viris harum literarum peritissimis, qui suas quoque animadversiones nonnullis Scriptoribus addent, & versiones Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Notæ Auctorum, quæ in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejectæ sunt, in nostra editione ipsi textui subjicientur; nisi forte serius quædam à viris doctis ad nos missæ fuerint: illæ enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædita erit ornamentis, incisisque æri literis majusculis; figuras vero æneas, præsertim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum opus

* Maltretus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holstenii habere *Georgii Pisidæ*, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum. Ab Allatio autem *Theodosii* Diaconi ἀκροάσεις qvinq; de capta à Romano Augusto Creta.

opus ea cura, accuratione & studio excudetur, ut spondere ausimus, editionem nostram non solum longe auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atqve intercedente Clarissimi Grævii * fato, hactenus abjectum, vel certe dilatum est. Qvod si qvando reassumetur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoribus utilitatem afferet, si ubiqve in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanæ Historiæ, consignentur nomina Imperatorum qvorum res explicantur, atqve ubi fieri licet anni etiam Imperii, anniqve æræ Christianæ, nec minus nomina anniqve, qvantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

II. Magno huic operi colligendo digerendoq; , ac tam magnifica forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Parisiis publicando animum primus adjecit PHILIPPUS LABBEUS S. I. qvi Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* ad omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ è Luparæa Typographia in lucem emittendis, in qvo continetur *Catalogus* & notitia brevis, Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ qvicunqve tum temporis sive editi sive inediti memoriæ ejus se offerebant, & è qvibus illi Codicibus & qvorum virorum doctorum opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispertitus: qvarum *prima* Imperatores CPolitanos serie Chronologica, & à qvibus scriptoribus singulorum res descriptæ sint, succincte perseqvitur, subjunctis Carminibus duobus Græcis jambicis è Codd. MSS. Regiæ Bibl. qvorum altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensentur, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. Pars *secunda* exhibet Alphabeticam seriem & notitiam scriptorum Historiæ Byz. tam editorum qvam ineditorum ac deperditorum. Pars *tertia* Descriptionem latinam Urbis CPolitanæ per XIV. regiones, veteri incerto auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora claro qvem vulgarunt Gyllius sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. Pancirollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem Carolus du Fresne in CPoli Christiana lib. I. pag. 63. seq. qvi etiam auctoris præfationem qvam è MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2. pag. 950. primus vulgaverat, præmisit. Lexicon Byzantinum qvod Partis

* Obiit diem Ultrajecti 9. Januar. A. 1703.

quarta loco voluit Labbeus subjungere, in aliud tempus distulit, sive aliis potius adornandum relinqvere est coactus.

Post hoc Labbei Protrepticon seqvuntur Ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων sive *excerpta de legationibus* jussu Constantini Porphyrogennetæ facta à *Theodosio* qvodam, cujus præfatio præmittitur, qviqve testatur se *de legationibus populi Romani ad Ethnicos horumque ad populum Rom.* excerpta collegisse *ex Petro Patricio & Magistro, ex Chronico Georgii Monachi, ex Joanne Antiocheno, ex Dionysii Halicarnass. Antiquitatibus Romanis, ex Polybio, Appiano, Zosimo Ascalonita, Josephi Antiquitatibus Judaicis, Diodoro Siculo, Dione Coccejano, Procopio Cæsareensi, Prisco Rhetore, Malcho Sophista, Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta.* Subjiciuntur vero tantum excerpta * è *Dexippo* Atheniensi, *Eunapio* Sardiano, *Petro* Patricio & Magistro, *Prisco* Sophista, *Malcho* Philadelphiensi, *Menandro* Protectore & *Theophylacto* Simocatta. Hæc (exceptis illis Simocattæ) è Codice Andreæ Schotti primus Græce publicavit *David Hœschelius* Augustanus, Augustæ Vindel. A. 1603. 4. cum corollario eclogarum è libris amissis Diodori Siculi XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. & XXVI. qvas è Codice Ludovici Alemanni Florentini Richardus Thomson Anglus ad eum miserat. Notas qvoqve addere voluit Hœschelius, sed qvæ non viderunt lucem. Meminit earum in literis ad Jungermannum ** datis 1603. feria Philippi & Jacobi; *De locis in Longino suspectis suaserim Rhodomannum consulas quem habes vicinum, qui suam mihi ἀγχίνοιαν καὶ εὐστοχίαν probavit in libro πρέσβεων περὶ, quod constabit cum notas edidero, nunc enim textus quem vocant impressus est modo.* Latine illas eclogas vertit *Carolus Cantoclarus* senator Regius & libellorum supplicum Magister, cujus interpretatio additis ad calcem nonnullis notis & castigationibus prodiit Paris. 1609. 8. filiis Renato & Petro à parente inscripta. Nullo MSto Codice usus est interpres & à sensu Græcorum verborum haud raro aberrat, ut pluribus Viris doctis *** jam observatum fuit. Retinuerunt tamen ejus versionem Corporis Byzantini curatores, sed notis ejus eruditas *Henrici Valesii* animadversiones antea inedi-

* Similes de Legationibus eclogas à *Joanne* qvodam CPolitano excerptas è Polybio, Dionysio Halicarnass. Diodoro Sic. Appiano Alex. & Dione Cassio, Fulvius Ursinus Græce cum notis edidit Antwerp. 1582. 4.

** Post Epistolas Hottomannorum pag. 455.

*** Vide Valesium in notis passim, Kusterum ad Svidam in Ἀερμάτιος &c.

ineditas adjunxerunt. Nunc de ſcriptoribus ex qvibus eclogæ illæ excerptæ ſunt, pauca qvædam annotare placet.

1. DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Athenienſis, Rhetor, ſub Valeriano, Gallieno, Claudio ſecundo & Aureliano Impp. clarus teſte Svida in Δέξιππος & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi χρονικὴν ejus ἱστορίαν memorat. Miror itaq; alium à Clariſſ. Kuſtero putari Dexippum Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæ non ex *Chronica* Hiſtoria, certe ex *Scythicis* hujus Dexippi petitæ ſunt, qvod non ab re veriſimilius videtur Voſſio de Hiſt. Gr. II. 16. & Hanckio de Rom. rerum ſcriptoribus lib. I. c. 22. licet ex Chronico excerptas malit Meurſius in Bibl. Attica, Valeſius vero id omne tanqvam rem incertam in medio relinqvit. Scythica qvoq; reſpicit Iornandes Dexippum laudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuiſſe qvi Chronicam Hiſtoriam & qvi Scythica compoſuit, ex Photii teſtimonio perſpicue conſtat. Ducem etiam exercitus geſſiſſe & patriam Achajam adverſus Scythas defenſitaſſe Trebellius Pollio teſtatur in Gallienis cap. 13. *deinceps Achajam omnem vaſtaverunt* (Gothi) *& ab Athenienſibus duce Dexippo, ſcriptore horum temporum victi ſunt.* Scripſit qvoqve τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον *de rebus poſt mortem Alexandri Magni libris quatuor*, qvorum argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisqve conſpirare teſtatus. Idem ejus σύντομον ἱστορικὸν ſive *compendium Hiſtoricum* usqve ad tempora Claudii (ſecundi hoc nomine Imperatoris) commemorat, qvod Valeſius putat compendium fuiſſe *Chronicæ* ejus *Hiſtoriæ* cujus *liber decimus* laudatur à Stephano Byz. in σουμχαῖοι & Conſtantino Prophyrog. lib. 2. de thematibus, themate IX. licet in Bandurii qvoqve editione editum ἐν χερρονικῷ δεκάτῳ pro χρονικῷ, liber *duodecimus* ab eodem Stephano & Etymologico Magno in ἔλουροι. A temporibus Mythicis hoc opus perduxit ad ſuam usqve ætatem, ut Evagrius lib. V. c. ult. auctor eſt, neqve enim audiendus Caſaubonus qvi ad Lampridii Severum cap. 49. ait orſum ab Alexandro Severo: neqve Valeſius qvi apud Evagrium Σκυθικῶν, vel alius qvi Μηδικῶν legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere (licet Scaliger ad Græca Euſebii pag. 120. non dubitat è libris de rebus poſt Alexandrum petita eſſe) Euſebius in Chronicon pag. 56. 57. & Syncellus pag. 263 334. 376. Regum Macedonicorum ante Alexandrum ſucceſſionem & alia qvædam repetunt. Etiam in Græcis Euſebii pag. 34 & apud Syncellum pag. 177. pro Ζεύξιππος

ἱστορεῖ, ſunt qvi legunt Δέξιππος. Citatur Dexippus à Lampridio in Alex. Severo cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. & in Gordianis c. 2. (ubi *etiamſi breviter, ad fidem tamen omnia perſecutum ſcribit*) & 9. 19. & in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellius Pollio in triginta tyrannis c. 32. & in Claudio ſecundo c. 2. Eqvidem Jo. Tzetzes Chiliad. IX. Hiſt. 274. huncqve ſecutus Meurſius & Voſſius eundem putant Dexippum auctorem Σκυθικῶν, cum Dexippo de cujus *libris tribus in Categorias*, latine ex Jo. Bernardi Feliciani verſione Venet 1546. 1566 fol. & Pariſ. 1549 8. editis dixi lib. IV. cap. 26. §. 8. Verum ille Philoſophus ætate junior, & Jamblichi diſcipulus fuit, ut ex eodem Tzetza & Simplicio in Categorias pag. 1. conſtat. De Dexippo Coo dicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus Comicus cujus Θησαυρὸν laudat Svidas in κώρυκαῖος, erratqve Meurſius qvi in Bibl. Attica cum Hiſtorico confundit.

2. Dexippi Herennii Hiſtoriam continuavit EUNAPIUS Sardianus Lydus teſte Photio Cod. 77. & *XIV. libris* produxit à Claudio ſecundo usq; ad ſua tempora ſive Honorii & Arcadii imperium. *Duas* illius operis paravit *editiones*, & licet in utraq; Chriſtianis Imperatoribus iniqvior, Julianum utpote Ethnicus miris laudibus extulit, in νέᾳ tamen ἐκδόσει ſive poſteriore editione plurima in Chriſtianos convicia & blasphemias reſcidit. Eunapii hiſtoriam exſcripſit Zoſimus * reſpicit eandem, Eunapium laudans pluribus locis, Svidas, atqve χρονογραφίαν vocat in Ῥουφῖνος. Meminit & Eunapius ipſe & lectores ad illud opus ablegat non uno loco in *Sophiſtarum Vitis* qvæ adhuc exſtant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remenſi qvi olim fuit Principis Lotharingii, & Regio Pariſ. duobusqve Mediolanenſibus emen-

* Photius Cod. 98. de Zoſimo: εἴποι δ' ἄν τις οὐ γράψαι αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίου, τῷ συντόμῳ μόνον διαφέρουσαν, καὶ ὅτι οὐχ, ὥσπερ ἐκεῖνος, οὕτω καὶ οὗτος Στελίχωνα διασύρει. Voſſius de Hiſt. Græcis II. 18. Ex Hiſtoria Eunapii *ſolum de legationibus fragmentum beneficio V. C. Andreæ Schotti lucem vidit, reliqua exſtare dicuntur in Bibl Veneta. Eo autem æquiore animo iſtis caremus, quod Zoſimum habeamus.* Qvod in Bibl. Veneta extare reliqva Eunapii Hiſt. dicuntur à Voſſio, incerta fide tradi videtur, & jam pridem Jo. Leunclavius in Epiſt. ad Henricum Stephanum ſcripſit in Centuria Epiſtolar. Philologicar. Goldaſti pag. 305. *Eunapii fuere libri XIV qui nusquam exſtant, ne quidem in Italia. Zoſimi ſex tantum. Photius ſtilum Eunapianum ob prolixitatem & τροπὰς frequentiores improbat, Zoſimeum laudat* ὡς σύντομον καὶ εὐκρινῆ καὶ καθαρὸν οὐδὲ τοῦ ἡδέος ἀπῳκισμένον.

emendatas (qvorum Varias Lectiones ex auctione Gudiana nactus sum) jampridem recudendas dare institui cum nova versione mea & notis, usus etiam observationibus If. Casauboni, atqve Variis Lect. è Codice Bodlejano, qvas benevole mecum communicavit Clariss. Hudsonus. Præter Codices Vaticanum, Venetosqve Gesnero memoratos, comperi etiam exstare MSS. Neapoli in Bibl. Patrum Augustinianorum in Cœnobio S. Johannis de Carbonaria. Prodierunt primum Græce è *Jo. Sambuci* Pannonii Tirnaviensis Bibliotheca, typis nitidis Antvverp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subjectis ad calcem castigationibus *Hadriani Junii* Hornani, cujus deinde latina versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore *Hieron. Commelinus* Eunapium ex duobus MSS. Palatinis emendavit & supplevit, ediditqve Græce & Latine, adjuncta Junii (licet à Græcis passim diffidente) versione Heidelb. 1596. 8. Editio Commeliniana recusa est Coloniæ Allobrogum sive Genevæ 1616. 8. atqve *excerpta de legationibus* ex Historia Eunapiana Græce subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem à Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seq. edit. Paris. & qvum legatione cum magno successu functus esset, jussum à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idqve fecisse cum laude, & judicibus persvasisse. Diversus hic videtur à nostro & ætate prior, idemqve forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Svidas in Μουσώνιος. De nostro videndus præ cæteris Hanckius lib. 2. de Romanar. rerum scriptoribus cap. 9. & Jonsius lib. 3. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 17. Cui in hoc uno non assentior, qvod scribit eum vicesimo ætatis anno demum gentili religione imbutum, sive ex Christiano Ethnicum factum esse, idqve Eunapium ipsum testari in Ædesio. En tibi ejus verba pag. 34. ὁ γοῦν ταῦτα γράφων ἐκ παιδὸς ἀκροατὴς Χρυσανθίου γενόμενος, μόλις εἰς εἰκοστὸν ἔτος ἠξιοῦτο τῶν ἀληθεστέρων, οὕτω μέγα τι χρῆμα εἰς ἡμᾶς τῆς Ἰαμβλίχου φιλοσοφίας διετάθη καὶ συμπαρέτεινε τῷ χρόνῳ. Sane Chrysanthius ille qvi à teneris Eunapium imbuit & consobrinam ejus Meliten habuit uxorem, Ethnicus fuit non Christianus: igitur & Eunapius ubiqve Christianismi hostem professus, non vigesimo anno primum Ethnica superstitione imbutus, sed tunc initiatus demum est arcanioribus Mysteriis Philosophiæ & Theurgiæ, qvæ paullo ante

Gg dixe-

dixerat præ Constantini Imp. metu jam cœpisse diutius occuli atqve pertinaciore silentio involvi. Atqve hunc esse verborum Eunapii sensum, & per ἀληθέστερα illa intelligi mysteria Philosophiæ sublimioris, perspicue patet ex illis qvæ de Jamblicho subjungit. Matutinas horas aliis arte Rhetorica imbuendis per aliqvod temporis collocasse se refert ipse in Chrysanthio p 153. Medicæ qvoqve artis peritus fuit, ut in eodem Chrysanthio scribit pag. 156. atqve ab Oribasio Medico tetrabiblum ei suam, qvæ etiamnum latine ex Jo. Baptistæ Rasarii versione exstat, inscribente, λογιώτατος appellatur. Confer Photium Cod. 219.

3. PETRUS gente Illyrius, patria Thessalonicensis, Rhetor sive Advocatus CPolitanus prudentiæ & eloqventiæ laude insignis fuit, qvem Justinianus Imp. teste Procopio lib. 1. de bello Gothico cap. 3. & 4. legatum misit ad Amalasuntham Theodorici Italiæ Regis filiam, eaqve interim à Gothis interfecta, bellum Theodahado jussit indicere, qvod ille deprecans in literis ad Justinianum Imp. apud Cassiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat *virum eloquentissimum, doctrina summum, & conscientiæ claritate præcipuum.* Postea Patricium fecit etiam Justinianus, ac Magistrum officiorum, misitqve de pace ad Chosroëm magnum, ut narrat idem Procopius lib. 2. de bello Gothico cap. 22. & lib. 4. cap. 11. & Svidas in Πέτρος, qvi testatur scripsisse Historias & περὶ πολιτικῆς καταστάσεως. Meminit hujus Petri & legationis ejus ad Persas etiam Menander Protector in excerptis de Legationibus pag. 150. Patricium & Magistrum sapientissimum vocat qvoq; Hermolaus Grammaticus, qvi sub Justiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in ἀκόναι. Corippus lib. 1. de laudibus Justini minoris v. 25.

Successorque boni redivivaque gloria Petri
Hinc Theodulus adest, patria gravitate Magister.

Eundem putat Valesius intelligi qvem Vigilius Papa in Epistola Encyclica ad universam Ecclesiam *magnificum virum Petrum Referendarium* appellat, qviqve memoratur in Synodo qvinta. Sed diversum omnino putem Petrum Rhetorem (licet Clarissimo Kustero ad Svidam aliter videtur) qvem Leontius Scholasticus in lib. III. Anthologiæ cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis collapso theatro obiisse. Non enim Rhetorem vocasset Poëta, sed Patricium & Magistrum.

ſtrum. Qvæ ex Petri hujus Magiſtri hiſtoriis ſuperſunt excerpta de legationibus, incipiunt à legatione Parthorum ad Tiberium Imp. neqve qvicqvam produnt recentius qvam legationem barbarorum ad Julianum Apoſtatam. Confer Hanckium lib. 1. de Romanarum rerum ſcriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Caſſio, ut Valeſio etiam notatum. Chriſtianum fuiſſe conjicio ex auctoritate qva ſub Juſtiniano principe valuit, Licet fateor argumentum eſſe non plane firmum certumqve.

4. PRISCUS è Panio Thraciæ * opido Rhetor & Sophiſta CPol. & Theodoſii junioris ad Attilam legatus, ** ſcripſerat *Hiſtoriam Byzantinam & de bello adverſus Attilam* † libris VII. Male pro Priſco Πατρίσκος ſcribitur apud Evagrium lib. 2. cap. 1. ut Valeſius annotavit, & Περσικὸς apud Theophanem p. 100. ut animadverſum Labbeo in protreptico, Valeſio p. 74. ad Evagrium & Martino Hankio, qvi de hoc ſcriptore bono & utili diligenter egit lib. de Byzantinis ſcriptoribus cap. 2. atqve eundem ultra annum XV. Leonis Thracis Imp. ſive CHriſti 471. ſuperfuiſſe demonſtravit. Præter illos Hiſtoriæ Byzantinæ libros, è qvibus eclogæ legationum excerptæ

 ſunt

* *Panitem* Svidas, *Thracem* vocant Theophanes & auctor Chronici Alex. *Sophiſta* eidem Svidæ appellatur; Evagrio I. 17. II. 1. & 5. & 16. & V. 24. & Nicephoro Calliſto in præfat. pag. 35. *Rhetor*: & ante excerpta de legationibus *Rhetor ac Sophiſta*.

** Jornandes de rebus Geticis cap. 34. *Attila Hunnorum omnium Dominus, & pæne totius Scythiæ Gentium ſolus in mundo regnator, qui erat famoſa inter omnes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remiſſus à Theodoſio juniore Priſcus* &c. Eundem Priſcum Hiſtoricum ſæpius laudat Jornandes ut cap. 24. 35 42. 49. atqve Juvencus in Attilæ vita. De illa vero legatione ſua fuſe Priſcus ipſe in eclogis pag. 49. ſeq. edit. Regiæ.

† Apud Svidam male κατὰ Ἄτταλον pro κατὰ Ἀττίλαν, ut Valeſio Hankius & Kuſterus aſſentiuntur. Auctor Chronici Alex. pag. 318. cum de Attilæ & Alarici motibus & exitio retuliſſet, ſubjungit: περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ Θρᾷξ. Evagrius lib. 1. c. 17. de eodem bello: ὃν περιέργως καὶ ἐς τὰ μάλιστα λογίως Πρίσκος ὁ Ῥήτωρ γράφει. *Videtur autem*, inqvit Voſſius p. 488. de Hiſt. Græcis, *hodieque exſtare. Sane citat Priſcum Baptiſta Fulgoſus in Memorabilium libris; inque Bibl. Vaticana eſſe, auctor eſt Raphaël Volaterranus lib. XIII. Anthropologiæ. Supereſſe etiamnum ait in Nomenclatore ſuo Rob. Conſtantinus.* Nemo tamen fuit hactenus qvi eum in lucem protulerit, vel in Bibliotheca hodie ſuperſtite legiſſe ſe ſit teſtatus.

sunt & qvorum sextum laudat Stephanus Byz. in σύλωνα, memorat Svidas etiam ejus μελέτας sive *declamationes* Rhetoricas, *Epistolasque*. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in Adversariis. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valesius ad Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus de qvo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) ῥητορικῆς εἰς ἄκρον ἐληλακώς ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qvi Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo Βυζαντιακὰ sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in qvibus substitit Priscus sive ab A. C. 457. usqve ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris VII.* qvorum exordio alia jam à se composita testatus est, qvemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scripturum promisit, itaqve integrius opus vidit Svidas, qvi memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qva res qvoqve Zenonis Isaurici ac Basilisci qvi post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPol. & statuarum τοῦ Αὐγουσταίου qvod incendium Basilisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus qvæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petitæ esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in Λέων βασιλεύς.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à qvibus ante abhor-

a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphiæ, tamen illam Syriæ intelligendam vel nomen Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qva Malchus, qvi deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philosophos notissimus, de qvo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 74.

b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.

c) Photius: ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδελφεὺς, εἴ τις ἄλλος κατὰ συγγραφὴν ἱστορίας ἄριστος, καθαρὸς, ἀπέριττος, εὐκρινὴς, λέξεων ταῖς ἀνθηροτάταις καὶ εὐσήμοις καὶ εἰς ὄγκον τινὰ ἀνηγμένας χρώμενος &c.

abhorruerat, applicans animum ſcripſit *hiſtoriarum libros VIII.* ab anno Juſtiniani Imp. XXXIII. (CHriſti 560.) ubi deſiit Agathias , usqve ad Tiberii ſecundi exceſſum (CHriſti A. 582.) à qvo auſpicatur Theophylactus Simocatta. Ipſe ſe apud Svidam in Μένανδρος teſtatur animum appuliſſe ad ſcribendum μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου cum Agathias jam eſſet defunctus, neqve continuare ipſe Hiſtoriam ſum poſſet. Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferuntur , etiam in δοκιμάσας , Μαυρίκιος & παλίωνες qvæ loca in utroqve indice Clariſſ. Kuſteri omiſſa, ſed à Valeſio pridem annotata ſunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Protectorem.* Qvod nomen explicat Menander ipſe in eclogis legationum pag. 171. ὁ δέ γε τῶν μεθορίων λεγόμενος προτίκτωρ, δηλοῖ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις τὸν ἐς τοῦτο καταλεγόμενον ἀξίας, τὴν βασίλειον προσκεπαστήν. Sed fuſe de hac dignitate Cangius in utroqve gloſſario. Eclogæ illæ legationum qvæ è Menandri Hiſtoria excerptæ exſtant paullo confuſo ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hœſchelio ſunt , qvorum alter altero integrior fuit & diverſas forte collectiones Theodoſii alter , alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Hiſtoriæ, & Conſtantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2. ubi eum Procopio , Agathiæ & Heſychio illuſtri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è qvo & ipſo excerpta Legationum in editione Regia pag. 176. ſeq. leguntur , dicam infra, ubi ejus Hiſtoriarum libros, qvi etiamnum exſtant, recenſebo.

Poſt hæc de legationibus excerpta Labbeus ſubjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro* , *Candido*, atqve *Theophane* Byz. tum *Heſychii* illuſtris de rebus CPol. cum verſione & notis Meurſii , & ex *Suidæ* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis , aliisqve perſonis rebusqve CPolitanam Hiſtoriam ſpectantibus cum notis & animadverſionibus. His addenda excerpta è *Nonnoſo* Photiana.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Ægypti oriundus & Theodoſii ad Hunnos legatus, licet à CHriſti ſacris Photio teſte alienus, ſcripſit ὕλης * Hiſtoricæ ſive *Commentariorum* libros XXII. de rebus ab A. C. 407. Honorio ſeptimum & Theodoſio juniore COSS.

 ad

* Ita etiam poſtea Commentarios ſuos ipſcripſit Nicephorus Bryennius.

ad A.C. 425. qvo Valentinianus III. ſecundum Conſul, renunciatus eſt Auguſtus. Argumenta librorum, qvos eidem Theodoſio Auctor dicavit, refert Photius Cod. 80. qvi ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα (non *Poëtam* ut vulgo interpretantur, ſed ut Reineſius * II. 5. Var. Lect. pag. 154. ſeq. *Operatorem Chymicum*) fuiſſe, ex ipſiusmet teſtimonio refert. Ac certe ποίησιν pro operatione Chemica poni pervulgatum, ut Cangius in gloſſario Græco bene obſervavit, necmodo inter Chemicorum nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Chemicorum Græcorum de qva libro VI. pluribus erit dicendi locus, Γίνωσκε ὦ φίλε καὶ τὰ ὀνόματα ποιητῶν, ἀρχὴ Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης ἱερεὺς, Δημόκριτος, Ζώσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιόδωρος, Στέφανος ὁ φιλόσοφος, Σοφὰρ ὁ ἐν Περσίδι &c. ſed etiam inter ſcripta ipſa Chemica habeo unum hoc titulo: Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως πρὸς Πετάσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν Ζωσίμου, ὅσα ἀπὸ Ἑρμοῦ καὶ τῶν φιλοσόφων ἦσαν εἰρημένα. Notandum tamen hunc Olympiodorum dici Alexandrinum non Thebanum, deinde ferri ejus commentarium in ſcriptum Zoſimi, cum Zoſimus Hiſtoricus Hiſtoricum Olympiodorum nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoq; eum ætate non videatur præceſſiſſe. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambos ſcripſiſſe Zoſimum & Olympiodorum, qvod veriſimillimum mihi videtur, vel alium fuiſſe Zoſimum Thebanum Panopolitam (Svidæ Alexandrinum) Chymicum ab Hiſtorico, vel locum in qvo Olympiodori mentio, per gloſſema libris Zoſimi Hiſtorici inſertum eſſe, ut viſum Lambecio, qvem vide lib. VI. p. 177. ſq. 188. Certe Olympiodorus ibi fere, ubi deſinit Zoſimus, auſpicatus hiſtoriam ſuam multo qvam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori Hiſtoricis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in Tomo tertio minorũ Hiſtoriæ Romanæ ſcriptorum, ſed minus integra ex Bibl. Franciſci Pithœi cum verſione & notis *Frid. Sylburgii* Francof. 1590 fol. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore, & altero juniore Alexandrino qvi vitam Platonis & commentarios in Platonis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia forte nonnulla ſcripſit, qvemadmodum & de Olympiodoro Chriſtiano ſcriptore & Diacono Alexandrino qvem Philoſophum & πολὺν τὰ θεῖα vocat Anaſtaſius Sinaita (qvi ſæculo VI. extremo vixit) ſub finem libri VI. in Hexaë-

* Confer Reineſii Epiſtolas ad Neſteros pag. 19. Hermanni Conringii de Hermetica Medicina pag. 49. & Olaum Borrichium de ſapientia Ægyptiorum p. 25. 34.

Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λοχαγὸν sive ductorem manipuli, cujus meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. & Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de qvo Philostratus. Olympiodori nescio cujus Rhetoris περὶ τῆς ἀπὸ ἐναντίων λόγου διάταξις MS. fuit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit affectata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis Thracis usq; ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod. 79. ubi argumentum operis recenset, de auctore qvi Christianus fuit hæc habet: ἔστι δὲ πατρίδος μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτός φησι, τῆς τραχείας, ἐπιτήδευμα δ' ἔσχεν ὑπογραφεὺς (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαύροις πλεῖστον ἰσχυσάντων· τὴν δὲ θρησκείαν χριστιανὸς ἦν καὶ ὀρθόδοξος, τήν τε γὰρ τετάρτην σύνοδον ἐπαίνοις στέφει, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς καινοτομούντων καθάπτεται δικαίως. Fragmentum ex hoc Candido Historico habet Svidas in χειρίζω, ubi pro Κάδδος ἱστοριογράφος, qvem ex corrupto Svidæ loco retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua de Historicis Græcis paralipomena, legendum esse Κάνδιδος, monuit Clariss. Kusterus, & ante eum Reinesius III. 2. Var. lect. pag. 366. & Valesius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore, * qvi in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justini utriusqve ac Justiniani attigit, diversus, eoq; multis ut videtur annis antiqvior & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commentarios de rebus Justiniani Imp. qvorum libro primo meminit, *X. libros Historiarum* ab anno secundo Justini junioris (CHristi 567.) ad annum ejusdem Justini duodecimum (CHristi 577.) ita ut singulis libris singulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius Cod. 64. plures etiam postea, qvibus decem istos continuaverit libros composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννοσος, Christianus scriptor, tradidit *Historiam legationum suarum*, cujus argumentum & ex illa excerpta qvædam servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani Imp. ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas, Saracenos qvorum φύλαρχος Caisus erat, & ad alios Orientis populos

* De hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. qvem *Georgium Theophanem* nescio qvo auctore vocant Vossius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinesius de palatio Lateranensi pag. 83. 84. Ansa forte, qvod *Georgium* Syncellum continuavit.

los legatus, filius Abrahami presbyteri qvem Justinus Thrax & Justinianus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratum Caisum præfectos Saracenorum: & *Nonnosi* nepos qvi ad Aretham eorundem Saracenorum præfectum legationem nomine Anastasii Imp. obierat. Hæc è Nonnoso nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis nescio qvomodo omissa sunt.

12. HESYCHIUS illustris, a) patriâ Milesius, Hesychii Advocati & Sophiæ Filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud videtur) itidem Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit *Historiam Chronicam* sex τμήμασι c) sive διαστήμασι distinctam, qvorum 1) de rebus qvæ à Belo Assyriorum Rege bellum Trojanum antecesserunt, 2) ab Ilio capto ad Romam usqve conditam, 3.) ab Urbe condita usqve ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) à Consulum initio usqve ad Julium Cæsarem. 5.) à Julio Cæsare usqve ad Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Constantino M. usqve ad excessum Anastasii Dicori Imp. Vide Photium Cod. LXIX. & Svidam in Ἡσύχιος. Sexti τμήματος initium ad nos puto pervenisse, sub titulo: Πάτρια d) Κωνσταντινουπόλεως, qvæ adeo à Svi-

a) Ἰλλούστριος non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadverterunt. Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de Byz Historiæ scriptoribus cap 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesych. ac præcipue Cangium in glossario Græco, Jonsium pag. 307. & Edmundum Chilmeadum ad Malalæ Chronicon T. 1. pag. 377.

b) Svidas Christianum non esse Hesychium, collegit ex eo, qvod in libello de viris eruditione claris Christianos scriptores non memorat. Sed aliud ejus fuit institutum, & in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldæam de CHristo vaticinatam, Tribonianumqve tanqvam Ἕλληνα h. e. Ethnicum atqve ἄθεον perstringit. Itaqve Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 268. de Hist. Græcis, Hanckius, Caveus, aliiqve, qvibus libenter assentior.

c) τμήματα Photius appellat, διαστήματα Svidas, & auctor glossarii juris in παλματίους ubi laudatur Ἡσύχιος ὁ Ἰλλούστριος ὁ φιλοσοφήσας ἐπὶ τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ε' χρονικῷ διαστήματι τῆς ἱστορίας. Idem in φόλλις allegat Hesychium ἐν τῷ ς' διαστήματι.

d) Sic Hyasis sive Oasis urbis Libyæ τὰ πάτρια sive origines atqve Antiqvitates scripsit Sotérichus Poëta teste Steph. in ὕασις: Diogenes Cyzicenus τὰ πάτρια Κυζίκου Svidæ laudata in Διογ. & eidem Stephano in βέσβικος, atqve alibi: Claudianus τὰ πάτρια Ταρσοῦ, Ἀναζάρβου, Βηρυτοῦ, Νικαίας, ut ad epigrammata Claudiani Græca annotatum in veteri Codice Allatius reperit, qvi etiam in Excerptis Rhetorum pag. 256. edidit apospasmation Callinici Sophistæ ἐκ τῶν εἰς τὰ πάτρια

Svida * totum opus Chronicæ Hiſtoriæ laudante haud ſingillatim memorari, minime eſt mirum. Primus illa ſub *Georgii Codini*, qvi excerpſit ac ſervavit, nomine Græce & Latine edidit *Georgius Douſa* Jani F. περὶ πατρίων τῆς Κωνςαντινȣπόλεως παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλȣ τȣ͂ χρονογράφȣ, Heidelbergæ apud Hieronymum Commelinum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita ad calcem libelli Heſychii de viris illuſtribus, è MS. Palatino Græce cum verſione ſua & notis ſub vero Heſychii nomine vulgavit *Joannes Meurſius* Lugd. Bat. 1613. 8. adjunxitqve *Beſſarionis* Cardinalis Epiſtolam ſcriptam Græco vulgari ſermone ad Thomæ Palæologi filiorum pædagogum Româ datam 9. Auguſt. 1465. qva eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem eorum curam habeat, neqve Anconæ diutius ſubſiſtat, ſed Siciliam petat. Meurſii verſio notæqve à *Labbeo* in editione Regia una cum Græcis recuſæ ex illius editione ſunt. Nonnulla in illa editione caſtigant Allatius ad Euſtathii Hexaëmeron pag. 126. & Ampliſſimus Vir Gisbertus Cuperus lib. IV. Obſervationum cap. 14. Interpretationis Douſianæ errores notavit *Jac. Gretſerus* Obſervationibus in Codinum, lib. 3. cap. 18. ejusq; editionem è Bavarico Codice auctiorem fecit cap. 19. *Nos etiam*, inqvit Allatius diatriba de Georgiis p. 362. *ex alio MSto Codice multo hiſce plura in noſtro* ** *Variorum Antiquorum Tomo I. protulimus, adeo ut jam Lector opus abſolutum ferme habeat. Nec aliud ab hoc opus eſſe mihi autumo, quod in Bibliotheca Carthuſiæ Neapolitanæ in indice MStorum legitur* Georgii Codini Chronologia CPolitana. *Legitur etiam MS. Romæ in Bibliotheca Vallicellana D. 23. & Scoriaci in Regia. Neque alius à Codino eſt* Georgius Conſtantini *qui* πάτρια Conſtantinopolis *& librum* de Sapientia *ſcripſiſſe traditur à Geſnero, Conſtantinus enim, ni fallor, locum Codini occupavit. Errorem ſecuti ſunt Geſneriani Epitomatores Robertus Conſtantinus, & qui ſine ullo delectu atque examine omnia exſcribit Paulus Bolduanus. Liber vero ipſius* de Sapientia *nullus alius eſſe videtur, quam ea pars* πατρίων *quæ in exſtructione Templi CPol. S. Sophiæ enarranda impenditur.* Confer qvæ de Codino infra, ubi pleniorem Originum ejus CPolitanarum editio-

τρια Ῥώμης. Tzetzes Chiliad. 2. verſu 973. ubi de Apollonio Tyanenſi: γράφȣσι ταῦτα πάτρια καὶ χρονικῶν τι πλῆθος. Conſtantinus Porphyrog. II. 11. themat. pag. 111. οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίȣ.

* Vide qvæ ſupra pag. 137. ** Non vidit lucem, qvod ſciam.

editionem à *Petro Lambecio* curatam recensebo. Hesychium illustrem citat Tzetzes Chiliad. 3. versu 877. atqve inter alios qvi Justiniani temporibus ἐπὶ τῆς Ἰȣςινιανȣ̃ βασιλείας scripserunt, Constantinus Porphyrogenitus lib. 1. themate 2. necnon lib. 2. themate 8. ubi de Indictionum origine.

Memorat & Photius alterum Hesychii hujus opus *de rebus sub Justino Thrace & per primores Justiniani annos gestis*, qvod ulterius continuare mors acerba filii *Joannis* haud permisit.

Cæterum superest adhuc *libellus* Hesychii illustris περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν, *de his qui eruditionis fama claruerunt*, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, qvibus utitur Laërtius, pauca qvædam de illis perstringens. Meminit ejus Svidas qvi vocat ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαςῶν, qvia vero subjungit ȣ̃ ἐπιτομή ἐςι τȣ̃το τὸ βιβλίον, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem qvem Callimachi exemplo inscripserit πίνακα, & alterum qvi hodie exstat breviorem ὀνοματολόγον qvi fuerit prioris veluti Epitome. Eqvidem Meursius putat supplenda esse verba: Διογένην τὸν Λαέρτιον μιμησάμενος ȣ̃ ἐπιτομή ἐςι τὸ παρὸν βιβλίον. Sed qvanqvam plurima è Laërtio iisdem ut jam dixi verbis repetiit, Epitomen tamen Laërtii neutiqvam præstat, ne dicam Codicem nullum Svidæ MS. conjecturæ Meursii audaciori suffragari, & Hesychium multa referre de qvibus in Laërtio ne γρύ. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus Svidas, non tantum in Ξάνθος, Ξενοκράτης, Ποτάμων Μιτυληναῖος, Φαίδων, sed etiam in Ἀπολλώνιος, Ἀρισέας & aliis qvamplurimis in locis. Prodiit primum Græce è Bibliotheca *Jo. Sambuci* Antvverpiæ, typis nitidis A. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subjunctaqve ad calcem versio latina *Hadriani Junii* cum ejus castigationibus, in qvibus ut Hesychium è Laërtio ita Laërtium viciffim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græce & Latine prodiit cum Junii versione & notis, novisqve *Henr. Stephani* animadversionibus ad calcem Diogenis Laërtii, ex laudati Stephani officina A. 1594. 8. Illa Laërtii editio & cum illa Hesychii libellus recusus est Genevæ apud Jo. Vignon 1615. 8. Interim *Joannes Meursius* Lugduni Bat. 1613. 8. Hesychii opuscula atqve in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusqve Junii ac Stephani notas

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcis ex adverso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii Hesychii.

HEsychius *Ægyptius* Episcopus, A.C. 310. vel 311. Alexandriæ passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII. 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qvi Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13. §. 14. Atqve eundem suspiçor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatiqve qvod sub Hesychii *Alexandrini* nomine habemus, vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandriæ* minoris Episcopus, qvi Concilio Antiocheno & Nicæno primo interfuit.

Hesychius *Apameensis.* infra, in Justino Hesychio.

Hesychius *CPolitanus* presbyter, cujus λόγȣς qvatuor de serpente æneo Moysis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de qvo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Esychium Virum Consularem contra quem Patriarcha Gamaliel gravissimas exercuit inimicitias, Theodosius Princeps capite damnavit, quod sollicitato notario chartas illius invasisset.* Hesychium intelligo proconsulem Achajæ, ad qvem Theodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium in rebus. Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qvi cum Synesio ad *Geometriæ* studium incubuit, postea Magistratu aliqvo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio Ægyptio.

Hesychius *presbyter Hierosol.* qvem Theophanes p. 71. ad Annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίαις sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusqve obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. CHristi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt exhausisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse, atqve ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henſchenium Tomo 3. ad 28. Martii pag. 713. De Heſychii Hieroſol. ſcriptis non repetam qvæ erudite Labbeus, Caveusqve. Tantum notabo 1) ϛιχηρὸν ejus ſive *κεφάλαια in XII. Prophetas* Minores cum latina verſione ſua edidiſſe Conradum Rittershuſium in Aſſe fatidico, ſive XII. Prophetis Metaphraſi latina donatis, Ambergæ 1604. 8. Confer de illis *κεφαλαίοις* Richardi Simonis Epiſtolas Criticas Gallice excuſas Baſileæ p. 75. ſeq. Laudantur & ejus ſcholia *in Ezechielem* ac *Jobum* atqve Conradus Clauſerus præf. ad Procopium Gazæum in Pentateuchum: *Utinam*, inqvit, *haberemus Heſychii ſcholia in Ezechielem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile dictu eſt, quantum lucis acceſſurum eſſet Propheticæ lectioni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodoreti & Heſychii extare in Codice Regis Pariſ. 1892. teſtatur doctiſſimus Montfauconus p. 316. Palæograghiæ Græcæ. 2) Heſychium Hieroſol. *in Pſalmos* è MS. Veneto edere promiſit C. V. Anſelmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag 46. Habeo & ipſe Homilias qvasdam Græcas MSS. in Pſalmos, qvas alii Codices Chryſoſtomo, alii rectius Heſychio tribuunt. Procemium Heſychii in Pſalmos fuit apud Jac. Sadoletum, qvi de eo ita in Epiſt. ad Eraſmum: *De Heſychio quod quæris, habueram Pſalmorum Græcorum librum vetuſtate inſignem, in eo procemium Heſychii luculente ſcriptum in eam ſententiam, ut probare conaretur omnes Pſalmos Davidis eſſe. Is liber mihi cum cæteris omnibus periit. Reliqua ſunt apud me Græca collectanea in Pſalmos, incerto auctore ſcripta non tam copioſe quam eleganter, quibus præcipue utor: in iisdem interdum citatur Heſychius.* 3) Libri VII. Explanationum allegoricarum *in Leviticum* ad Diaconum Eutychianum latine qvidem tantum exſtant, laudati pridem Amalario, Rabano, Strabo, aliisqve, & editi Baſil. 1527. fol. Pariſ. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: ſed videntur utiqve ſcriptoris eſſe Græci, Heſychii nempe, ut titulus habet, Hieroſolymitani † presbyteri, verſi latine ab interprete neſcio qvo, Heſy-

† In gloſſa Ordinaria vocatur etiam Epiſcopus, ſed non eſt tanta illius auctoritas, ut ideo non poſſit tribui Heſychio qvi presbyter Hieroſolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam ſibi celebritatem nominis paraſſe in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qvi verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscripsit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transsubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Evcharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Evcharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo Ἡσυχίου τοῦ Θεολόγου, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio qvo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qvi *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combefisius, prorsus abhorrente, qvi illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in *S. Andream Apostolum* de qva Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro Andreæ nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: σάλπιγξ ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvestri sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum qvæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut editor voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qvi sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. p. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. εἰς τὴν ὑπαπαντήν, incipit: Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων.

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 3. p. 112.

** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

In SS. Apostolus Petrum & Paulum, incipit: καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἐαρινῆς.

In S. Procopium Martyrem, incipit: Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν ταῦρον αὐτὸν ἰδών.

In Lazarum quatriduanum, incipit: δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὖθις.

8. De fragmento *Homiliæ* in *Natalem CHristi* dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius Hesychius *Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A. C. 600. ad qvem Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.

Hesychius *Episcopus* qvem cum aliis sex Episcopis missum ab Apostolis Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide Papebrochium T. 3. ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist. Eccles. pag 501.

Justinus Hesychius, Apameensis, Amelii Philosophi adoptivus, cui libros suos legavit. Porphyr. in vita Plotini c. 3.

Hesychius λαμπρότατος qvi domum splendidam construxerat animi ornandi negligens ac securus, ad qvem Epistola 156. Isidori Pelusiotæ lib. 2.

Hesychius *libertus* Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione apud Gruterum, p. DLXIV. 2. ut alios Hesychios libertos in eodem Gruteriano thesauro obvios prætercam.

Hesychios *Martyres* præter Ægyptium supra memoratum plures alios celebrant Martyrologia & Menologia ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Septembris, 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hesychius *Medicus* & *Grammaticus* CPoli sub Leone I. Imp. Vide Suidam in ἰάκωβος.

Hesychius *Monachus*, S. Hilarionis amicus de qvo Hieronymus in ejus vita qvæ inter hujus Epistolas atqve apud Surium 21. Octobr. legitur.

Hesychius *Salonitanus* in Dalmatia Episcopus, cujus Epistola una ad Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80. (in nova edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX 5. de Civ. DEI: *Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hesychium Salonitanæ Urbis Episcopum, cujus Epistolæ titulus est de fine sæculi.* Est illa Epist. 80. (in nova

nova edit. 199.) Epiſtola prima Zoſimi Papæ ad hunc Heſychium data fertur Honorio XII. & Theodoſio VIII. COSS. hoc eſt A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Heſychius ταχυγράφος qvem in Originibus CPolitanis citat Codinus, vereor ne idem ſit cum Heſychio Mileſio, licet à Codino refertur inter eos qvi inſtaurationi Urbis à Conſtantino M. factæ αὐτόπται interfuerunt. Etiam Heſychium Mileſium, *tabularium* vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Heſychius *Viennenſis* Epiſcopus, cui ſucceſſit Alcimus Avitus.

Adde his Heſychiam fœminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine ſtudium qvietis & concordiæ ſvaſit Oraculum Athenienſibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia verſibus non vaticinante p. 403.

Poſt Heſychii Mileſii πάτρια Κωνσταντινουπόλεως Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini ſubjunxit loca ex Svida ad Hiſtoriam Byz. pertinentia, cum verſione Æmilii Porti, illa nempe qvæ Svidas habet in Ἀγαθίας, Ἀγάπιος, Ἀγγέλιος, Ἀθηνᾶς, Ἀκάκιος, Ἀναστάσιος, Ἀναστάσιος σιλεντιάριος, Ἀντίοχος ὁ πραιπόσιτος, Ἀπόλλωνος ἄγαλμα, Ἀρδαβούριος, Ἀρειανὸς, Ἁρμάτιος, Ἅρματος, Ἀρτέμιος, Αὔγουστος, Ἀφουσία, Ἀφροδίτη, Βασιλικὴ, Βασιλίσκος, Βελισάριος, Βημάρχιος, Βηρίνη, Βόσπορος, Βόσποροι, Βούλγαροι, Βυζάντιον, Γεννάδιος, Γενικὸς, Γεώργιος, Γέσιος, Γρατιανὸς, Δημήτηρ, Διονύσιος, Ἑλένη, Ἐλεύσιος, Ἑλικώνιος, Ἑρμῆν, Ἑρμόλαος, Ἑστία, Ἑστιάδες, Εὔξεινος, Εὐστάθιος, Εὐτρόπιος, Εὐτύχης, Εὐφημίας, Εὐφήμιος, Ζεύξιππος, Ζεὺς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἥρα, Ἡράκλειος βασιλεὺς, Ἡράκλειος στρατηγὸς, Ἡσύχιος, Ἰανουάριος Ἰγνάτιος, Ἶλλος, Ἰοβιανὸς, Ἰουλιανὸς, Ἰουστινιανὸς, Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος, Ἰουστῖνος, Ἰωάννης Ἀντιοχεὺς, Θεμίστιος, Θεόδοτος, Θεοδόσιος, Θεόδωρος ὁ ἀπὸ ἀναγνωστῶν, Θεοφύλακτος σοφιστὴς, Κωνσταντῖνος, Κωνστάντιος, Κωνσταντινούπολις, Κυνήγιον, Κῦρος Πανοπολίτης, Λεόντιος Τριπόλεως, Λεόντιος Μοναχὸς, Λέων Βυζάντιος φιλόσοφος, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόνιος, Μάλχος, Μάμας, Μαναΐμ, Μάξιμος, Μάρης, Μάρκελλος, Μαρκιανὸς, Μαυρίκιος, Μελαντιὰς, Μένανδρος Προτίκτωρ, Μίλιον, Μιχαὴλ, Νάρσης, Νεστόριος, Ξηρόλοφος, Οὐαλεντινιανὸς, Οὐάλης, Ὡρεῖον, Ὧρος Ἀλεξανδρεὺς, Παμπρέπιος, Πατρίκιος, Παῦπερ, Πέτρος ὁ ῥήτωρ, Πέτρος ὃς ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, Πλάκιλλα, Πουλ-

χερία

χερία, Πρίσκος Πανίτης, Πρίσκος ὑός, Πρόκλος τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου Κοιαίστωρ, Προκόπιος, Προποντὶς, Ῥουφῖνος, Σαλούστιος ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος, Σεβαστιανὸς, Σέλευκος, Σώπατρος Ἀπαμεὺς, Σταυρὸς, Στήλη, Στούδιος, Τιβέριος, Τιμόθεος, Τραιανὸς, Τριβονάλιον, Τριβουνιανὸς, Τριβωνιανὸς, Τροΐλος, Φατριὰ, Φῆστος, Φιλιππικὸς ὁ Βαρδάνης, Φιλιππικὸς στρατηγος, Φόρος. De Svida dicturus ſum infra capite ſingulari qvod Lexicis Græcis dicavi. Excerpta qvædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Svida Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio minorum Romanæ Hiſtoriæ ſcriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæſarea Palæſtinæ Rhetor a) ſive cauſſarum Patronus ac Sophiſta, hoc eſt eloqventiam profeſſus CPoli. Hunc licet paganis adſcribere non dubitant Eichelius, b) & Mottanus Vayerus: Chriſtianum utiq; & Catholicum fuiſſe ſcripta ipſius perſpicue teſtantur, eum vero qvi ſubtiles & acres de religione con-

a) Svid. in Προκόπιος. Confer Voſſium de Hiſt. Græcis II. 22. & Hanckium de ſcriptoribus Byz. lib. 1. cap. 5.

b) Mottanus Vayerus in judicio de Hiſtoricis T. 1. Operum pag. 339. & Jo. Eichelius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qvi tamen & ipſe non poteſt diffiteri externa ſaltem profeſſione Chriſtianiſmum præ ſe tuliſſe. Qvæ vero affert ut ſimulatorem improbum & ſub Chriſtiani larva lateſcentem Ethnicum probent, ita ſunt pleraqve comparata, ut prudentem potius & ſanum demonſtrent ſcriptorem Hiſtoriæ, cujus neutiqvam eſt tanqvam ex cathedra controverſias Theologicas dijudicare. Qvod porro videtur nonnihil aliqvando tribuere ominibus & fortunæ, commune hoc ipſi eſt cum multis piis & Chriſtianis ſcriptoribus, qvi ad DEI providentiam hæc nomina referunt. De qva luculentum hoc Procopii teſtimonium exſtat cap. 4. Hiſt. arcanæ pag. 15. οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπινα, ὃ δὴ τύχην εἰώθασι καλεῖν ἄνθρωποι. Miror hinc Nicolaum Alemannum, qvi præfat. ad Hiſt. arcanam Procopii, ubi virtutes hujus ſcriptoris non indiſerte celebrat, eumqve aperte Chriſtianorum fidem profiteri non ſemel, & hæreticos atqve Samaritas aperte averſari obſervat, tamen ſubjungit ad eos ſe compoſuiſſe videri, qvos *Politicos* in Gallia avorum noſtrorum memoria appellabant, *ſed longe verius*, inqvit, *hæreſium omnium ſentinas prorſusque Atheos appellarent, qui licet in ſpeciem Catholici videantur, nullique ſectæ nominatim addicti ſint, privatis tamen rationibus vel Reip. commodis Chriſtianam religionem pietatemque metiuntur, neque de DEO quid ſentias, quidve doceas, ſi res ita ferat, vehementer laborant, Hæreticos autem & Aſtrologos aliasque ejusmodi Catholicæ fidei peſtes, pro ut è re ac tranquillitate publica eſſe illis videtur, ita recipiunt & inſectantur.* Non poſſum neqve volo ſtatuere qvam alienus ab hypocriſi, vel qvam bona fide Chriſtia-

concertationes c) neutiqvam probaret, nedum ut eas putaret Hiſtoriæ ambitioſe inſerendas eſſe: qviqve reprehendat Juſtinianum qvod hæreticos ſpoliandos bonis, & ſuppliciis d) afficiendos duxit. A Juſtino ſeniore ac Juſtiniano juſſus eſſe Beliſario e) Notarius ſive ὑπογραφεὺς, Comes ac Conſilarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res geſtas deſcripſit. Cooptatus inde in Senatorum g) illuſtriumqve ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut videtur i) ſexagenario.

ſtianus Procopius fuerit, ſed hoc audeo affirmare, ad tam immite de illo judicium ferendum neutiqvam idonea argumenta exſtare in ejus ſcriptis, atqve ſpeciatim in iis locis qvæ hanc in rem ab Alemanno & poſt eum ab Eichelio afferuntur. Chriſtianiſmi autem aperta & qvamplurima etiam in aliis ejus ſcriptis, ſed præcipue in libris περὶ κτισμάτων veſtigia.

c) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixiſſet controverſias, qvæ tunc inter Chriſtianos magna animorum contentione agitabantur, probe qvidem perſpectas ſe habere, ſed prolixius commemorare nolle, ſubjungit: ἀπονοίας γὰρ μανιώδους τινὸς ἡγοῦμαι εἶναι διερευνᾶσθαι τὴν τοῦ Θεοῦ φύσιν ὁποία ποτέ ἐστιν. *Veſana enim puto eſſe inſania, DEI naturam qualis ſit velle perſcrutari, nam humana hac ipſa, nedum DEI naturam perfecte aſſequi mortales haudquaquam poſſe exiſtimo. Quare tutius hac ego ſilentio prateribo* μόνῳ τῷ ΜΗ ΑΠΙΣΤΗ͂ΣΑΙ τετιμημένα, *qua religioſiſſime coluntur ſi modo fidem illis non detrectes*, (licet modum qvo ſunt exponere, intimasq; illorum rationes ſubtiliter expedire neſcias.) *Itaq; de DEO nihil ipſe aliud* (in præſenti Hiſtorici operis loco) *affirmaverim, niſi quod bonus omni ex parte ſit, resque univerſas ſua potentia complectatur. De illis vero controverſiis ita quisque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei ſentire libuerit.* In his verbis qvæ ab Alemanno, Vayero atqve Eichelio tanqvam in argumentum ſingularis profanæ impietatis adducuntur, & qvæ videntur etiam Clariſſ. Caveum permoviſſe ut Procopium neqve prorſus Gentilem neqve prorſus Chriſtianum fuiſſe affirmaret, nihil video qvod non ſcribere ſanus Hiſtoriæ ſcriptor Chriſtianus potuerit, haud profeſſus Theologum, & qvæ Chriſtianis propria ſunt dogmata, in alium oportuniorem locum rejicere ſe innuens.

d) cap. XI. Hiſt. arcanæ pag. 34. ſeq. & cap. XIII. pag. 40.

e) Procopius lib. 1. de bello Perſico cap. 1. & 12. ſeq. Photius Cod. 63. &c.

f) ab expeditione Vandalica qvæ contigit anno VII. Juſtiniani, (CHriſti 533.) per annos circiter triginta. Confer Hanckium de ſcriptoribus Hiſt. Byz. p. 148. ſeq.

g) Illuſtrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hiſt. & Anonymus Chronici auctor qvem MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuiſſe ſe innuit ipſe cap. 12. Hiſt. arcanæ pag. 37.

h) Procopium Urbis præfectum anno Juſtiniani XXXVI. CHriſti 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201, 202.

i) Vide Hanckium pag. 153.

1. Exſtant ejus *octo libri Hiſtorianum*, accurate diſerte atq; eleganter ſcripti, qvorum argumentum ſuccincte lib. 1. tradit Agathias qvi Procopium continuavit. Libros hoſce in duas tetrades Auctor diſtinxit, priores qvatuor libros inſcripſit Περσικά, poſteriores Γοτθικά teſte Nicephoro XVII. Hiſt. cap. 10. qvanqvam duobus poſterioribus primæ tetradis libris titulus Περσικῶν neutiqvam convenit. Nam in primis duobus libris qvidem Procopius perſeqvitur bella cum Perſis geſta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qvi morti vicinus A. C. 408. Iſigerdem Perſarum Regem filio ſuo Theodoſio tutorem dedit) usqve ad annum qvartum induciarum à Juſtiniano cum Perſis initarum, obitumqve Theodoræ conjugis A. C. 459. (Juſtiniani 23.) At in duobus poſterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisqve in Africa geſta ab Alarici Gothorum Regis prima A. C. 395. facta in Imperium Romanum irruptione, usqve ad domitos per Africam Beliſarii ductu & Juſtiniani auſpiciis Vandalos A. C. 545. (Juſtiniani 19.) His itaqve duobus rectius conveniret titulus Ὀυανδαλικῶν qvem illis tribuunt editores, vel etiam Λιβυκῶν, qvo totam tetradem priorem olim videntur Codices qvidam inſigniiſſe, unde Euſtathius ad Iliad. δ. p. 452. verba qvædam procemii libri I. adducens laudat Procopium ἐν τοῖς Λιβυκοῖς. Poſterior tetras ſive Γοτθικῶν qvatuor libri ſunt de bellis adverſus Gothos in Italia geſtis ab expeditione Theodorici A. C. 487. usqve ad victum & in prælio cæſum Tejam Gothorum Regem, pactamqve cum Gothis pacem A. C. 522. (belli Gothici 18. Juſtiniani 26.) Anachroniſmus Procopii qvo annum ſecundum & tertium belli Gothici in unum contraxit caſtigatur ab Henrico Noriſio diſſ. de Synodo V. capite VI. Libros octo Hiſtoriarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet Photius Cod. 63.

Editiones latinæ.

Libri primores qvatuor de bello Perſico & Vandalico ex verſione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inſcripta & Romæ 1509. fol. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Chriſtophori Perſonæ* k) Prioris S. Balbinæ interpretatione, cum Beati Rhenani præfat. Subjuncti

* Non Vaticano integerrimo, ſed alio lacero ac minus integro Codice MS. uſum Volaterranum notat Maltretus.

k) Librum tertium & qvartum Perſona in unum contraxit, unde in ejus verſione tres tantum libri Gothicorum numerantur. Atqve alioqvi graviter de illo interprete

juncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atqve *Leonardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qvi & ipsi, licet dissimulet l) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulginii editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atqve iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græca.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero Josephi Scaligeri, altero Isaaci Casauboni, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliqvod tempus moratus est, qvod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Procopium edere molitus fuerat, ut disces ex Gudii Epistolis p. 290. Inde Hœschelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas pag. 456.) *Procopius*, inqvit, *jam hîc cœptus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gratuler ἐκδότῃ, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiorem me facere, ne damno essem iis quorum ære & charta & operæ conductæ sunt.*

te conqveruntur eruditi, utpote qvi & τὰ καιριώτατα omiserit, & qvæ retinuit, pessima fide converterit, finemqve belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

l) Confer Mottanum le Vayer T. 1. Opp. pag. 345. seq. & Jac. Thomasium de plagio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Aretinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditus ille vir lusit nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græca Historia & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & Juliano Cæsarino nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græce scriptam* Blondus Flavius *industria primum suâ Italiam habuisse memorat: sed is cum in Historia Procopii modo desideret quæ nos hodie minime desideramus, modo carpat quæ in vulgatis editt. bene habere videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se linguæ Græcæ prorsus imperitum fateatur.*

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans, Græca è MS. Vaticano emendavit, lacunasqve plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hœschelianæ supplevit, libros capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, versionemqve perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris. 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à *Bonav. Vulcanio* recensitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum. Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger (qvi tantum usus est latina versione Basileæ excusa, in qva libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur.) Paris. 1669. 12.

2. Κτίσματα sive *libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspicio Justiniani Imp.* cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita S. Sabæ & Nicephorus XVII. 10 Hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium *de Justiniani fortunis*, qvasi περὶ κτημάτων non κτισμάτων scripsisset. Primus *Græce* edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathiæ latine excusarum Basil. 1531. fol. Inde Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, qvam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit qvæ *Francisco Cranenveldio* interprete cum notis *Theodorici Adamæi* Svvallenbergensis Geldri prodiit Paris. apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio latina

latina *Arnoldi Vesaliensis*, qvæ cum Historiarum Procopii libris & Zosimi latine editis vulgata est Basil. 1576. fol. Sed Græca ex MSS. longe auctiora & emendatiora dedit *David Hœschelius* ad calcem Historiarum, Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam omisisset. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Deniqve *Claudius Maltretus* Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bibliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Maussaco Tolosate descriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) & emendavit, emendatumqve novâ latina veste induit, & capitibus distinctum cum versione & argumentis suis atqve Variis lectionibus castigationibusqve vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inqvit Maltretus, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Gyllius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus nostro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius* (Segvierius) *& olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus, cujus Bibliothecæ Gyllius præfuit.* Codices MSS. Mazarinianum & Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri primi caput primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione sua & notis, in qvibus subinde Maltretus castigatur, exhibet *Franciscus Combefisius* in manipulo Originum rerumqve CPolitanarum Paris. 1664. 4. pag. 283. seq.

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida Ἀνέκδοτα sive liber IX. Hist. qvem Nicephorus XVII. 10. vocat ἀντίῤῥησιν ὧν πρὸς Ἰουστινιανὸν εἴρηκε δι' ἐπαί-

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codicibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessa, magis longe imposterum studiosis inserviet, qvorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum maxime ad prælo paratur, neqve Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publicanda Anecdota plurima monumenta præclara, & ineditorum operum prolixiorum specimina, selecta loca vel argumenta, ut B. Lectori patebit ex hoc syllabo qvem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmisit.

Syllabus Anecdotorum prolixiorum quæ cum Bibliotheca Coisliniana Græca propediem edenda publicabuntur.

1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum apologeticorum aliorumqve opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episcopos & alios: qvæ fere omnia ignota hactenus fuerunt; sed jam ex variis Bibliothecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne prolixumqve opusculum ejusdem Seve-

ἐπαίνου ποιῶν, καὶ ὡς ἂν τινα παλινῳδίαν τῶν αὐτῷ μὴ καλῶς εἰρημένων, retractationem eorum quæ in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non recte traditorum. Agathiæ, Photio & aliis ante Svidam nusqvam memorantur, neqve videntur lecta ab illis aut visa fuisse, qvemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atqve si qvis comparet qvanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit, ab eodem calamo tantas tamqve acerbas criminationes, partem etiam

Severi; ubi Concordantia Evangelistarum περὶ μυροφόρων fuse probatur, & de varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Apostorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S. Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theodori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio 7) Epistola Nicænæ secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis metropolitæ Chalcedonensis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras Imagines, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officialibus Constantinopolitanis, qvorum nomina & munia fuse describuntur. 9) S. Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Qvatuor tabellæ pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in qvarum prima Imperator Nicephorus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator & Maria Uxor à CHristo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio solio sedens qvatuor primos aulæ imperatoriæ ministros à dextris & à sinistris habet, cultu qvemqve suo ornatum: in qvarta repræsentatur Imperator stantibus hinc & inde S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum Jambis ad singulas tabellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 548. qvarum 276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis Codicibus sarciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis opera, qvinqve amplis voluminibus comprehensa: adferentur omnia librorum & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratiocinia hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insigne licet exiguum ex fine vitæ S. Gregor. Thavm. per Gregor. Nyssenum, qvod desideratur in editis & in multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qvi multa ascetica scripsit, compendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalatæ Scylitzæ magni Drungarii vigiliæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ habentur de Scriptoribus Byzantinis, qvi ante scripserant, parum nota hactenus, & qvæ in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina prolixa ex Lexico Manuscripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiqvissimis ejusdem Bibliothecæ. 17) Ὅροι τῆς πίστεως, definitiones fidei, ubi omnes hæretici numero 29. nominatim proscribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum Papam & ad Clerum Persanum, qvæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni obnoxium.

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiqvam tamen assentior Francisco Gvieto non obesæ licet naris Critico, qvi Anecdota n) non à Procopio scripta, sed suppotititium atqve alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Periander Rhætus in ej⁹ vita. Qvamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combefisium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdoton auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem forte quam Justiniano labem ascivit, ac quicquid reliquæ ejus historiæ est, plurimum elevavit*, ingens nimirum

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumqve Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisqve mendis respersо. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore renascentium, ex duobus Manuscriptis antiqvissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Æliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata, ubi de progressu Rhetoricæ antiqvi & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqvi & medii ævi, & de iis qvi in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis qvinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qvi Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamhili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislianis antiqvissimis & ex uno Regio. 26) Harpocrationis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24 lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusq; partis doctrina & ratiocinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Oecumenii Episcopi Triccæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, qvæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocrationis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo pluro alia Anecdota, breviora qvidem, sed non inferioris notæ, cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis edentur.

n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invectivis lucem haud facile ferentibus in eos qvi possunt proscribere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, qvem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum: ita-

mirum ſive adulator, ſive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diſſ. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celuy qui à fait les Anecdotes ſous ſon nom.* Fidem mereri pleraq; qvæ in hiſce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qvi primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamqve verſionem & doctas notas adjunxit, ac teſtimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hauſta diligenter conſignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniæ apud Jo. Wilh. Frieſſen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impreſſionis qvam Coloniam innuit. Contra Procopium & Alemannum fama Juſtiniani aſſeritur à *Thoma Rivio* in defenſione Juſtiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Obſerv. Apologet. adverſus qvosdam JCtos & Procopii Anecdota Pariſ. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Profeſſore Helmſtadienſi, qvi anecdotis Græce cum verſione Alemanni recuſis atqve in minores ſectiones 571. diviſis adjunxit animadverſiones, in qvibus pleraqve illorum loca *συγχρόνων* teſtimoniis convincere falſitatis annitur, Helmſt. 1654. 4. *Claudius* vero *Maltretus* qvi Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni verſione & notis ſubjunxit Pariſ. 1663. fol. notas nullas novas addidit, ſed Græca tantum ex Codice MS. ἀκεφάλῳ Segvieriano, & integriore Ambroſianæ Bibl. ſupplevit caſtigavitqve. Qvanqvam *partium* p) *videbatur docti inter-*

itaque ἀνέκδοτα quæ tibi uni legamus, Theopompino genere, aut etiam aſperiore multo, pangentur. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum ut volui perpolivi.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures ſunt inſecuti, ut auctor Chronici ſcandaloſi ſub Ludovico XI. Galliæ Rege conſignati, Varillaſius in anecdotis Florentinis, etſi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miſcellaneor. pag. 59. Illuſtris Leibnitius in Hiſtoria arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Walſinghamus in arcanis aulicis Eliſabethæ Angliæ Reginæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniæ ſub Johanne III. & Hiſtoriæ arcanæ Antonii Luſitaniæ Regis. Eſt qvi etiam virorum doctorum anecdota publicari deſideret Clariſſ. Reimannus parte 1. Hiſt. literariæ pag. 243. ſed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis diſcernere vix opis humanæ ſit. Et malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripſit Anecdota ſua Procopius anno XXXII. Juſtiniani, Vide pag. 66. 71. ipſo adhuc ſuperſtita, pag. 88. ſed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. ſeq.

p) Combefiſius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

interpretis, ut notas Alemanni quas unas repræsentavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani læsam Majestatem is recte tueatur, libratis omnibus ac æquo judicio, laudaret. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historiæ Byzantinæ librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in præfat. ad libros 2. de nævis jurisprudentiæ anteJustinianeæ Vir Consultiss. Christianus Thomasius professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanæ Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobiqve suis observationibus, affectus utriusqve & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hactenus nihil ejus lucem vidit. Neqve constat qvo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum qvos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta qvædam ex arcana Procopii Historia ab *Hugone Grotio* latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii qvas Moguntiæ Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunqvam vidi, suspicorqve esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Orationes obliqvas rectasqve non uno loco inseruit, qvas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hœschelii editione infinitis locis emendatus à *Bonav. Vulcanio*, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pæne infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & hactenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac deniqve Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. *Davidis Blondelli.* Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qvi illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capitis dicere me memini.

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusqve Pater hoc nomine, genus ducens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valente contentio. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. seq. qvi pag. 191. etiam de Procopio Anthemii filio sive genero: Valesium ad Socratem pag. 87. & ad Ammiani XXIII. 3. Adde his qvoqve Jacobum Godofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani pag. 380.

Procopius *Cæsareæ* ArchiEpiscopus, Photii in Synodo partes secutus contra Ignatium. Vide Allatium de Synodo Photiana pag. 148. seq.

Procopius *Chartophylax* CPol. cujus ἐγκώμιον in S. Joannem Apostolum & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum scriptis. Incipit: Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν πάντων συγκροτήσας πανήγυριν. MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius CPolitanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. de qvo Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius *Diaconus* haud credo à Chartophylace diversus, qvi scripsit elogium S. Marci Evangelistæ, qvod Latine ex Jo. Francisci Albani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. April. p. 345. Græce in appendice pag. 48. T. 3. in Actis Sanctor. Aprilis, è MS. Vaticano. Incipit: πάλιν Ἀποστολικὴ καταστράπτει Πανήγυρις. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combefisii, & Græce atqve latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Petro Possino Rom. 1673. fol. Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomium Angelorum Michaëlis & Gabrielis memorat Allatius pag. 81. de Simeonibus.

Procopius Edessenus, Palæstinæ præfectus sub Anastasio Imp. cujus meminit Procopius Cæsareensis περὶ κτισμάτων V. 7.

Procopius *Gazæus* Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus, Præceptor Choricii Sophistæ qvi ei etiam successit & defunctum diserta Oratione laudavit, qvam una cum eximiis Procopii hujus Commentariis in *Octateuchum*, & *Canticum Canticorum* ex Bibl.

Bibl. Augustanæ * Codice Græco descriptis & versione ac notis à se præclare ut solet illustratis edet amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. Ἐξηγητικὰς illas σχολὰς in Octateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hactenus latine tantum ex versione minus accurata Conradi Clauseri, qvi scholia in Genesin, Exodum & Leviticum vertit, & in qvibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thrasybuli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia *in quatuor libros Regum & duos Chronicorum* qvæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græce ea è Codice suo vulgavit, castigationesqve addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem Ἐξηγητικῶν ἐκλογῶν ἐπιτομὴ *in Proverbia* extat Græce MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de qvo Montfauconus in Palæographia Græca pag. 278. sq. Idemqve videtur cum commentario Procopii in Proverbia, qvem laudat Turrianus in defensione Epistolarum Pontificum IV. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii Commentarium *in Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græce vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580. fol. Qvos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii λόγοι sive *Orationes* varii generis, & *locorum Homericorum Metaphrases Oratoriæ* in varias ideas efformatæ, haud exstant qvod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazæi ineditas memorare videatur. De *Epistolis* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Æneas Gazæus ejus æqvalis Epistola 19. ὁ ἐμὸς Προκόπιος. Isaacum vero Vossium, qvi responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex Epistola 26. Procopii ad Hieronymum nescio qvem in Ægypto commemorantem concludere voluit Procopium Epistolarum scriptorem æqvalem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marcianæus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

* Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatqve perantiqvum atqve perelegantem, qvi olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, eumqve ipsum qvo usus Claudius Thrasybulus. Et Græca præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. Bibliothecæ Criticæ pag. 143.

Procopius *Martyr* Cæſareæ ſub Diocletiano, de qvo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Heſychii presb. Hieroſol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit: Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ταῦρον αὐτὸν ἰδών.

Procopius *presbyter* qvi ex Dorotheo Tyri Epiſcopo circa A. C. 525. compoſuit commentarium de LXX. diſcipulis CHriſti & duodecim Apoſtolis qvem poſt Cangii editionem de qva ſupra cap. 4. p. 145. hoc ipſo A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moyſis, notis Gilb. Gaulmini illuſtratorum.

IV. AGATHIAS è Myrina a) Æolidis civitate, qvæ & aliqvibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Pericleæ, trienni ei ereptæ & Byzantii ſepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dediſſet, profeſſione Scholaſticus, e) religione

* Agathias ipſe proœmio Hiſtoriæ: Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρὶς, Μεμνόνιος Πατήρ. Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρῖνα δέ φημι, οὐ τὸ Θρᾴκιον πόλισμα, οὐδὲ εἴτις ἑτέρα κατὰ τὴν Εὐρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῷδε κέκληται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Αἰολέων ἀπῳκισμένην ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθικοῦ ποταμοῦ.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρῖνα, παρά τισι Σμύρνα λεγομένη, ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic teſtimonio non valde multum tribuit Martinus Hanckius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυριναῖος legatur Σμυρναῖος, licet Μυριναῖος in Codicibes optimis Vaticano & Pariſienſi legi teſtatur Clariſſimus Kuſterus qvem ſi placet vide.

c) Agathias ipſe Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἐσσὶ δὲ τίς· Περίκλεια. γυνὴ τίνος; ἀνδρὸς ἀρίστου
Ῥήτορος ἐξ Ἀσίης οὔνομα Μεμνονίου, &c.

Habuit & Agathias ſororem eruditam *Eugeniam*, qvam defunctam celebrat Epigrammate qvod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hiſt. p. 52. edit. Regiæ

e) Falluntur qvi Smyrnæ, cauſſas in foro peroraſſe Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Voſſius, Heidenreichius. Nam licet patronum cauſſarum fuiſſe certum eſt, atq; ipſe non uno loco hoc tradit, tamen qva in urbe id fecerit nusqvam declarat, & ex Svida etiam emendato male colligas hoc eum feciſſe Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult qvam Agathiam fuiſſe Myrinenſem, & fuiſſe Scholaſticum hoc eſt Advocati in foro egiſſe partibus. Suſpicor Byzantii, ubi defunctam ſepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & qvo ſe Alexandria ubi ſtudiorum cauſſa fuerat commoratus, reverſum ſcribit lib. 2. Hiſt. p. 53.

gione Chriſtianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, juſtiqve & æqvi & ſectandæ in judicando modeſtiæ aſſiduus aſſertor, eleganti ſtylo Muſis Gratias admiſcere cupiens g) compoſuit poſt *Juſtiniani* Auguſti A.C. 566. defuncti fata, neqve ante A. 593. edidit h) de ejus Imperio ſive de rebus ipſo imperitante geſtis *libros V.* initio ſumto ab Anno ejus XXVI. CHriſti DLIII. i) ubi deſinit Procopius Cæſareenſis, k) usqve ad cladem Hunnorum in ſe ipſos inſtigante Juſtiniano arma vertentium anno ejus XXXII. CHriſti DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qvi Agathiam continuavit) Menandro, Heſychioqve Illuſtri Conſtantinus Porphyrogennetus lib. 1. de thematihus Orientis cap. 2. & Johannes Scholaſticus Epiphanienſis libro 1. Hiſtoriæ, cujus verba Procopii Anecdotis præfixit Nic. Alemannus.

f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: Χριςιανοὶ γὰρ ἅπαντες τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τῇ ὈΡΘΩΤΆΤΗΙ χρώμενοι δόξῃ. Tum longe magis id patebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Qvin illo ipſo ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memoratur Στεφάνου τοῦ θεσπεσίου ἱερόν, *Divi Stephani templum*, ex qvo non fuiſſe Chriſtianum volunt evincere viri doctiſſimi Voſſius de Hiſt. Græcis pag. 270. & Hanckius loco laudato. Nam qvod ait φασὶ, non neceſſe eſt ut ipſum vel dubitaſſe de rei veritate, vel per famam tantum eam accepiſſe velut alienum exinde concludamus, qvemadmodum illud de Moyſe, *ut ferunt*, apud Chalcidium pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus qvandoqve, licet ipſis plane perſvaſis, ut à Flavio etiam Joſepho fit interdum de rebus teſtatiſſimis ſcribente, præcipue ubi vident ſe tradere aliqvid qvod Ethnicis hominibus poſſit videri exoſum vel incredibile. Similem ob cauſam Chriſtiana religio Agathiæ dicitur ἡ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69. ἡ παρὰ Ῥωμαίοις κρατοῦσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα, uti apud Euſebium IV. 8. Hiſt. ἡ μόνη παρὰ πᾶσι κρατοῦσα καὶ ἀνομολογουμένη.

g) Agathias ſub init. libri III. ἐθέλω γὰρ, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη, ἢ περιπλείςου ποιοῦμαι, ταῖς Μούσαις, φασὶ, τὰς χάριτας καταμιγνύναι. De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.

h) Evagrius Epiphanienſis Syrus qvem Anno 593. 594. ſcripſiſſe ſupra demonſtravi, libro V. capite ultimo teſtatur *Johannem* popularem & cognatum ſuum & Agathiam eorundem Juſtiniani temporum Hiſtoriam tum compoſuiſſe qvidem, ſed nondum in vulgus dediſſe, εἰ καὶ μήπω ἔτυχον ἐκδεδωκότες.

i) Ita recte Labbeus in protreptico ad Hiſt. Byz. p. 38. Sed apud Hanckium de Hiſt. Byzantinæ ſcriptoribus p. 182. male excuſum 558. Annus duodetrigeſimus Imperii Juſtiniani memoratur ab Agathia lib. 2. p. 66.

k) Agathias ipſe in proœmio, & Svidas in Ἀγαθίας.

Editiones Agathiæ.

Latinè ex verſione *Chriſtophori Perſonæ*, (ſed qvi integras hinc inde, ut in proœmio ſtatim, periodos omiſit & alioqvi paſſim hallucinatus eſt, *) Auguſtæ Vindel. per Sigiſmundum Grimmium & Marcum Wirſungum, 1519. 4. & cum Procopio ac Jornande, Sidonii Apollinaris Epiſtola ** de Theodorico Imp. & Leonardi Aretini libris IV. de bello Italico contra Gothos, & Chuonradi Peutingeri Auguſtani de Gentium qvarundam emigrationibus, præmiſſa Beati Rhenani præfatione, Baſil. 1531. fol. apud Jo. Hervagium. Atqve cum Zoſimo, ex *Jo. Leunclavii* recenſione ſive interpolatione & cum ejus notis. ibid. apud Petrum Pernam 1576. fol.

Excerpta è libro I. & II. Agathiæ ad Gothos pertinentia, *Hugone Grotio* interprete, in ejus Hiſtoria poſtuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum, Amſtelod. 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice ſuo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox ſeparatim *latinam* ſuam verſionem, itidemqve notas & caſtigationes una cum Coronide Epigrammatum Agathiæ, Metaphraſi donata à Joſepho Scaligero & Jano Douſa. Lugd. Bat. 1594. 4. Vulcanii verſionem bonam in plerisqve & doctam, ſtatim in limine caſtigat Maltretus ad Procopium.

Græcè & Latine cum Vulcanii verſione, Pariſ. 1660. fol. in qva editione nihil acceſſit præter ſplendorem chartæ typorumqve & qvod Græca ex adverſo poſita latinis ſunt.

Codicis MS. Græci Hiſtoriarum Agathiæ Vaticani meminit Geſnerus, ſed qvi fallitur qvando Agathiam ſuſpicatur collegiſſe Apophthegmata Philoſophorum, qvia in Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ ſtatim poſt Agathiam illa ſine nomine ſcriptoris commemorantur.

Gallice Agathiam vertit poſt vetuſtam interpretationem Pariſ. 1587. Heidenreichio memoratam, *Ludovicus Couſinus*, ut ipſe memorat

* Vide Hadr. Junium lib. 1. animadverſ. cap. 4. Vulcanium præf. & in notis paſſim earumqve extremo: Voſſium arte Hiſtorica pag. 94. & Reineſium Var. lect. p. 416.

** Eſt illa libri I. Epiſtola ſecunda.

rat in Ephemeridibus Parisiensibus Anno 1701. pag. 570. edit. Amstelod. Videritne lucem illa versio non possum dicere, neqve enim usqvam in eam incidi.

Alia Agathiæ scripta.

De *Epigrammatibus* LXXX. qvæ leguntur in Anthologia & ad calcem editionis Vulcanianæ, nec minus de Κύκλῳ sive ςέμματι Ἐπιγραμμάτων qvod ille ex Epigrammatibus Poëtarum sui temporis concinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. Epigramma ejus in Sophiam Justini junioris legitur etiam apud Zonaram. Epigramma nescio cujus in Butelinum Francorum Ducem à Narsete debellatum, qvod habet Agathias libro II. p. 47. occurrit qvoqve in themate secundo Thematum Occidentis sive Europæ Constantini Porphyrogeniti, sed mutilum, qvia Fed. Morellum interpretem Gallum puduit credo reddere hæc verba:

Ἡνίκα Φραγκικὰ φῦλα κατέκτανεν Αὐσονὶς αἰχμή.

Sed restituit illa in novissima Constantini editione clarissimus Bandurius.

Scripserat porro Agathias præter alia multa Poëtica qvæ vocat ἀγωνίσματα etiam opus eroticum μύθοις πεποικιλμένον ἐρωτικοῖς, inscriptum Δαφνιακὰ *Daphniaca* Svidæ memorata, *versu Hexametro* ut ipse in procemio Historiæ auctor est, *libris IX.* ut idem docet hoc Epigrammate, VI. 9. Anthologiæ pag. 425.

Δαφνιακῶν βίβλων Ἀγαθίȣ ἐννεάς εἰμι,
Ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας ἄνθετό σοι, Παφίη.
Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον ἔρωτι &c.

INDEX Scriptorum ab Agathia allegatorum aliqvot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

ΤΑ' παλαιότατα τῶν Αἰγυπτίων λόγια 154.
Agathias de se 5. 52. 53. 72. 73.
EjusDaphniaca & alia scripta 5.
Ἀλαμανικοὶ μάντεις 42.
Alexander Polyhistor Historicus 63. 64.
Alexander Medicus 149.

Anthemius Trallianus machinarum ſtructor CPoli 149. ſeq. 152.

Poëtæ de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 77.

Ariſtoteles 149. cujus ſcriptis in Perſicam lingvam translatis delectatus Choſroës 66.

Aſclepiadæ clari in Co inſula 53.

Aſinius Qvadratus, Italus de rebus Germanicis accurate ſcripſit 17.

Athenocles, Beroſus & Simacus (Symmachus) Aſſyriorum Medorumqve res geſtas ſcripſere 62.

Ὡς ἐν ταῖς βασιλείοις διφθέραις ἀναγεγραμμένα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν βιβλίων 141. βασιλικὰ ἀπομνημονεύματα ibid.

Beroſus Babylonius 62.

Bion Hiſtoricus 63.

κατὰ τὴν ποίησιν (Callimachus) 69.

Cteſias Cnidius Hiſtoricus 63.

Damaſcius Syrus Philoſophus 69.

Delphicum πρόγραμμα, *Noſce te ipſum* 4.

Demoſthenes Thucydidis ſtudioſus 66.

Diodorus Siculus 55. 63.

Diogenes Philoſophus Phœnix 69.

Dioſcorus Medicus 149.

Epigramma in Butelinum Francorum Ducem 47. in Chæremonem ruſticum de patria Trallibus ſingulariter meritum 55.

Eulamius Phryx, Philoſophus 69.

Eutychianus junior 5.

Ἡ Γετικὴ παραφροσύνη 2.

Hermias Phœnix, Philoſophus 69.

Herus lucerna & Leandri amores Seſtum περιλάλητον ἐν ποιήσει καὶ ὀνομαστοτάτην faciunt 155.

Herodotus 59.

Hippocrates Cous. 53.

Homericus Therſites 68.

Iſidorus Gazæus Philoſophus 69.

Iſidorus junior machinarum fabricator 152.

Juriſconſulti (νόμων ἀφηγηταὶ) Beryto terræ motu concuſſa Sidonem commigrantes 51.

Juſtiniani Novellæ 145.

Magi 135. Perſarum 65. 68.

Manichæi 62.

Marſyas 133.

Metrodorus Grammaticus 149.

Nonni Panopolitæ Dionyſiaca 133.

Olympius Jurisperitus 149.

Oraculum de homine impio non ſepeliendo 72.

Pabecus coriarius ſcientiæ ſideralis peritiſſimus 65.

Paulus * Cyrus Florus de templo Conſtantinopolitano, verſibus Hexametris 153.

Per-

* Vel Paulus Cyri F. Flori nepos.

Perſæ Aſtrologi 154.
Pindarus (ἡ λύρα ἡ Βοιωτία) 72.
Plato 4. 69. 138. 147. Ejus Gorgias 69. Gorgiam, Phædonem, Parmenidem & Timæum Perſice translatos legit Choſroës 66.
PriſcianusLydius Philoſophus 69.
Procopius Cæſareenſis Rhetor 7-10. (ubi Hiſtoriæ ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus elog.) 138. 140. 141.
Pyrrho 68.
Φυσιολογοῦντες de cauſſis motus terræ 52.
Sergius Perſicæ lingvæ in Græcam interpres apud Regem Choſroëm, ex Regiis commentariis res Perſarum & inſtituta Regumqve ſucceſſiones Græce expoſuit & cum Agathia communicavit 141.
Sextus Empiricus 168.
Sibylla 20. 21.
Simplicius Cilix, Philoſophus. 69.
Socrates 138.
Symmachus. ſupra, in Athenocles.
Uranius Syrus Medicus, Ariſtotelis Philoſophiæ peritum ſe jactans 67. 68. 71. Ἐφεκτικὸς ſive Scepticus 68.
Xenophon 59.
Zamolxidis νόμιμα 2.
Zeno Rhetor Byzantinus 150. ſq.
Zoroaſtris Oromaſdæ διδάγματα & νόμοι. 62. Idem Ζωρόαδος ſive Ζαράδης, auctor Perſis τῆς Μαγικῆς ἁγιστείας. ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum qvorundam à Procopio memoratorum: ad paginas edit. Pariſ.

Soli numeri libros Hiſtoriarum, Æ præmiſſum libros de Ædificiis, A Anecdoca denotat.

ACacius Epiſcopus CPol. 195.
S. Acacii templum. Æ. 15.
Adolius Armenius Acacii F. Silentiarius τῶ εἰς τὴν ἡσυχίαν ἐν παλατίῳ ὑπηρετῶν 138.
Advocati legati ad Principes 147. 316.
Ægiſtus infans à capra nutritus 427. ſeq.
Æſchyli Prometheus ſolutus 579.
Æneas 349. 627. 629. Anchiſæ F. conditor Æni opidi. Æ. IV. 11. pag. 90.

Æthiopum Rex ἑλλιοθεαῖος Chriſtianus 60.
Alexander Logotheta cognomine ψαλίδιος ſive forficula, qvod aureos numos circumcideret 468. A. 69. alius Alexander Senator CPol. 64. 314. ſeq. 324.
Ambrus Saracenus Chriſtianus 136.
Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. ſeq.
Anaſtaſius Juſtiniani ad Choſroën legatus δόξαν ἐπὶ συνέσει ἔχων 93.
Andreæ Apoſt. Lucæ Evangeliſtæ & Timothei reliqviæ. Æ. 14.
Andreas Epheſi Epiſcopus A. 9.
Antæ & Sclaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris effectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illorum moribus & inſtitutis.
Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.
Apio Ægyptius, Qvæſtor exercitus, conſors Imperii ab Anaſtaſio declaratus 23.
Apollodorus Damaſcenus Architectus. Æ. IV. 6. p. 81.
Apoſtolorum templa Æ. 13. 95.
Οἱ ἀναγραψάμενοι τῶν ἱστοριῶν τὰ ἀρχαιότατα. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.
Arianos in Africa Honorius ad Chriſtianiſmum cogit 196. Traſimundus invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Chriſtianos οἷς τὰ εἰς δόξαν ὀρθῶς ἤσκηται 227. Romani milites qvidam Ariani 236. Gelimer noluit μεταθέσθαι τῆς Ἀρείου δόξης 256. Ariani prohibiti baptiſmo, feſto Paſchatos 269. 270. δόξα ὀρθὴ ἀποσειομένη τὴν Ἀρειανῶν γνώμην 320. Arborychi & Germani, Chriſtiani non Ariani 341. Amalaricus Arianus habuit uxorem δόξης ὀρθῆς οὖσαν 345. ſacerdotes Ariani Roma pulſi 486.
Arii ſecta, Ariani, A. 34. 53. ſeq. Gothi omnes τῆς Ἀρείου δόξης 178. 320.
Ariſtoteles Euripi æſtum non valens perſcrutari, præ mœrore obit 579.
Ἡ τῶν Ἀρμενίων ἱστορία 15. Æ. III. 1. p. 52. τῇ Ἀρμενίων φωνῇ 303.
Arſenius & Fauſtinus Samaritæ Chriſtianos ſe ſimulant A. 78. 80.
Aſclepiodotus. Vide Paſtor.
Aſtrologi puniti à Juſtiniano A. 36.
Athalaricus φοιτᾶν ἐς γραμματιστοῦ juſſus, 311.
Athanaſius præfectus 294. 298. 299. Alexandri ad Alaricum legati frater, miſſus à Juſtiniano ad Theodatum 323. 441. præfectus prætorii Italiæ ibid. ſq. & 460.

Avga-

Avgarus Edeſſenus 117. ejus ad CHriſtum literæ 118.
Auguſtus ſacerdos in templo Sophiæ CPoli, κειμηλίων cuſtos. 170. Auguſti hujus σχῆμα indutus Joannes Cappadox, ex divinatione qvadam ſperans ſe fore Auguſtum Imp. 170. 171.
S. Bacchi templum Æ. 13.
Bacchus Salomonis Ducis frater 287.
Baptiſmus θεῖον λουτρόν. Θεῖα λόγια προτεινόμενος, καὶ τὸ παιδίον τοῦ θείου λουτροῦ ἀξιωθέν. 299.
Βαράδοτος Epiſcopus Conſtantienſis 120.
Bartholomæi Apoſtoli templum. Æ 31. 35.
Baſiliſcus Imp. Eutychis ſectam fovens 195.
Beliſarius poſt triumphum reſtituit templo Hieroſol. vaſa, qvæ in triumpho duxerat Titus Imp. 255.
Blemyes & Nobatæ colunt Iſin, Oſirin, Priapum. Blemyes & Soli hominem immolant. 59. ſeq.
Boëthius à Theodorico injuſte occiſus 310. ejus uxor Ruſticiana Symmachi filia 514.
Bonifacius Gelimeris γραμματεὺς Byzacenus Afer 245.
Braducio ἑρμηνεύς 162.
Byzas Byzantii conditor, Ceroëſſæ Filius Æ. 16.
Candidus Sergiopolis Epiſc. 99. 135.
Καῤῥηνοὶ οὐ χριστιανοὶ ἀλλὰ δόξης τῆς παλαιᾶς 120.
Catholicus dici ſolitus Epiſcopus Perſarmeniæ regionis Δουβίου 149.
Chalcedonenſe Concilium A. 78.
Chriſtianos Catholicos hæreticis oppoſitos vocat δόξης ὄντας ὀρθῆς A. 34. πιστοὺς A. 35. εἰς μίαν ἀμφὶ τῷ χριστῷ δόξαν A. 40. ſub Juſtiniano οὐ πίστις πρὸς θεὸν ἀσφαλὴς ἡ δόξα. id. 41. πολυθεΐα vel αἵρεσις δόξης οὐκ ὀρθῆς multis ſub eodem cauſa ſupplicii. A. 57. Chriſtianorum DEus irreligentes plectit, cultores protegit 198. Miles ἄρτι βεβαπτισμένος καὶ τοῦ χριστιανῶν ὀνόματος μεταλαχών. 207.
Chryſes Alexandrinus μηχανοποιός Æ. II. 3.
De cometis variæ doctorum ſententiæ 95.
Conſtantinus qvæſtor, legum non imperitus ſed malus A. 59.
SS. Coſmæ & Damiani templum Æ. 17. 49.
S. Cypriani templum & feſtum Carthagine 226. circa illud oriri ſolita

lita tempeſtas κυπερανά. ibid. & 224. Cyprianus in ſomno viſus Chriſtianos ſolatur 227.
Cyprianus dux 205. 240. 251. 369. 442. 493. 525.
Cyrus opidum à Judæis conditum in honorem Cyri à qvo libertati reſtituti ex Medorum in Aſſyriam captivitate Æ. II. 11. p. 49.
S. Cyrilli caſtellum Æ. 83.
Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
Datius Mediolanenſis ἱερεύς 406.
Demetrius Philippenſium in Macedonia Epiſc. ſupra in Hypatius. Alii duo Demetrii. 480.
Demoſthenes Senator CPol. A. C. 12.
Dianæ Tauricæ fanum 48. in templum Chriſtianum mutatum 49.
Diogenes ἀνὴρ ἀςεῖος A. 48.
Eccleſia, templi nomen Antiochiæ 110.
Ἑλληνίζοντες Ῥωμαῖοι 165.
Elpidius Medicus Theodorici 311.
Ephræmius Antiochiæ ArchiEpiſc. 103.
Epiphanius Epiſc. CPol. 207.
Epiſcopus ſvadet bellum Vandalicum, diſſvadente Jo. Cappadoce præfecto Prætorii 203.
Ἐπισκόπε δόκησίντε καὶ ὄνομα περιβεβλημένος 441.
Epiſtolæ Avgari & CHriſti 118. Amalaſunthæ ad Juſtinianum 315. Antalæ ad Juſtinianum 290. Auximitanorum obſeſſorum ad Vitigem 450. Beliſarii ad Gothos 247. ad Juſtinianum 370. 492. ad Juſtum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narſetem 438. ſeq. ad Theodebertum Francorum ἡγέμενον 449. ad Totilam de Roma non excidenda 517. Cabadæ ad Juſtinum de adoptando Choſroë 30. Gelimeris ad Juſtinianum 201. ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. ſeq. Godæ Gothi ad Juſtinianum 204. 275. Gothorum ad Beliſarium 247. ad Vitigem 445. ſeq. Joannis ducis ad eundem 426. Juſtiniani ad Amalaſuntham 315. ad duces 431. ad Φράγγων Francorum ἡγεμόνας 320. ad Gelimerem duæ 200. ad Principes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323. Juſti ad Beliſarium 137. Martini ducis ad Beliſarium 437. Maurorum ad Salomonem ducem 258. Mermerois Perſarum ducis ad Gubazen Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad Beli-

Beliſarium 39. ſeq. Pharæ ad Gelimerem 249. Præjectæ ad Juſtinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. ſeq. Theodati ad Juſtinianum 322. Theodoræ ad Beliſarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totilæ ad Senatum Rom. 485. ad Juſtinianum 516. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximitanos 450. Usdrilæ Gothi ad Valerianum 646.

Ἑρμοῦ νεὼς, opidum in Africa 192.

Eruli πολύν τινα νομίζοντες Θεῶν ὅμιλον 419. ſenes interficiunt, & ad mortui mariti tumulum uxor vitam finit laqveo 419. ſub Juſtiniano Eruli facti Chriſtiani 421. ſed perfidi & nefandæ libidinis 422.

Ethnici, θρησκείαν τῆς πολυθεΐας ἐνόσουν. Æ. 110. τὴν Ἑλληνικὴν καλουμένην ἀθεΐαν id. 113. παλαιὰ δόξη ἣν νῦν Ἑλληνικὴν καλεῖν νενομίκασιν 76. 375.

Per Evangelia juratum 289. A. 18.

Evangelius Cæſarienſis Rhetor A. 86.

Evaris qvi templum S. Michaëlis condidit 113.

Eudubius Epiſcopus Perſarmeniæ 148.

Eugenius Martyr Æ. 62.

Euſebius Cyzici Epiſcopus 78.

Eutychis ſecta. vide in Baſiliſcus.

Fabula de hirco & leone 10.

Fauſtinus Samarita. vide Arſenius.

Feſtum Paſchatos 269. πρώτη τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἣν μεγάλην καλοῦσι 270. ante Paſcha jejunium 53.

Ἐπινίκιος ἑορτή 262.

Fidelius præfectus prætorii εὐξόμενος εἴς τινα νεὼν ὕστατος ἔμεινε, inde à Gothis occiſus 416.

Fœminas fatidicas Mauri conſulunt 253.

Franci, Chriſtiani licet, πολλὰ τῆς παλαιᾶς δόξης φυλάσσουσι 448.

Georgius ξυνετώτατος καὶ τῶν ἀποῤῥήτων τῷ Βελισαρίῳ κοινωνῶν 133. 162.

Georgii Martyris templum. Æ. 58.

Gothici belli anno XV. reſpondet Juſtiniani XXIII. & qvartus induciarum qvinqvennalium cum Perſis, pag. 566.

Gothici belli	Juſtiniani	CHriſti	Procopii Hiſt. p.
1	9	535.	326.
2	10	536	393
3	11	537	417
4	12	538	442
5	13	539	464
6	14	540	470
7	15	541	478
8	16	542	482
9	17	543	487
10	18	544	491
11	19	545	501
12	20	546	523
13	21	547	533
14	22	548	550
15	23	549	559
16	24	550	625
17	25	551	639
18	26	552	666

Γραικοὶ pro convitio A. 69.
Γράμματα πολὺ κεχώρισαι ἀνδρείας, Gothorum judicio 312.
Hebræorum Paſcha A. 81. ſeq. ἡ Ἑβραίων γραφὴ *Vanitas Vanitatum*, qvam in ore habuit Gilimer 256. Hebræum divinandi arte clarum conſulit Theodatus 330.
Hephæſtus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.
Hermogenes officiorum Magiſter 35. ſeq. A. 51.
Herodotus Halicarnaſſenſis, libro qvarto Hiſtor. 578. 579.
Himerius Thrax, Dux 291.
Homerus 6. 337. 628. & *præf. de Ædif.*
Homeritarum Rex Ἐσιμιφαῖος Chriſtianus 60. alius Abramus ibid.
Hypatius in templo Sophiæ CPoli obtruncatus A. 29.
Hypatius Epheſi & Demetrius Philippenſium in Macedonia Epiſcopus veniunt ad Epiſcopum Rom. δόξης ἕνεκεν ἣν χριστιανοὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀντιλέγουσιν ἀμφαγνοοῦντες 314.

Jaco-

Jacobus Eremita in Syria 20.
S. Iæ templum ; τῆς ἁγίας Ἴας. Æ. 22
De Jani templo locus insignis 375.
Iberes optimi Christiani 33.
ΙΗΣΟΥΣ ὁ ΘΕΟΥ παῖς Æ. 104. ejus cum Samaritana colloqvium, ibid. ἄνθρωπος ἥπερ ἐβούλετο γογονὼς ὁ Θεὸς καὶ γενεαλογεῖται ἐκ Μητρός Æ. 12. particula crucis CHristi Apameæ 115. qvotannis solenniter προσκυνεῖται. ibid. Epistola CHristi ad Avgarum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum τοῦ μεγάλου ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum Σοφίας, ταύτην δὴ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγούμενοι 193.
Inscriptio navis Agamemnonis, qvam Geresti Euboeæ opido Tenechus dicavit Dianæ Bolosiæ sive Lucinæ 629.
Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. Æ.II.18.
Joannes Cappadox ex Præfecto Prætorii presbyter, Petri adscito nomine 78.
Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων προσόδῳ decoratum 244.
Joannes Episcopus CPol. A. 21.
Joannis Theologi templum Ephesi Æ. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.
Joannis Baptistæ templum Æ. 21.
Josephius τῶν βασιλείων φυλάκων γραμματεύς 272.
Josua 257. 258. ubi inscriptio : ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ λῃστοῦ τοῦ Ναυῆ.
Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Casius 629.
S. Irene. infra in Sampson.
Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat. A. 83.
Isidorus Milesius, Mechanicus. Æ. 5. 7. 9. 34. 44.
Judæi Neapoli. 329. 335.
S. Juliani templum Antiochiæ 111.
Julianus ἀπορρήτων γραμματεύς 103.
Junilius Afer qvæstor latine peritus non Græce. A. 59.
Justiniana prima, ArchiEpiscopi Illyriorum sedes Æ. IV. 1. p. 67.
Justiniani Imp. icon. A. cap. 8. ἀμφὶ τὰ χριστιανῶν δόγματα ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διατριβὴν εἶχεν εὖ διαθέσθαι τὰ ἐν σφίσιν ἀντιλεγόμενα σπουδάζων τε καὶ διατεινόμενος μάλιστα. 549. περίεργος ἀμφὶ τῇ τοῦ

Θεῦ φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Præfectis peccantibus 601. Leges ſuas refixit ipſe A. 43. 61. 80. neqve ſecundum eas judicare penſi habuit. A. 41. per biduum interdum cibo abſtinens A. 25. præſertim ante Paſcha A. 41. ἀνοήτυς ejus οικοδομίας perſtringit Procopius A. 33. 57. 76. Juſtiniani annus *quartus* memoratur in Hiſt. pag. 47. *annus* VII. 207. *annus* X. 269. XIII. 94. 97. XVII. 287. XIX. 305. XXII. qvo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. qvo Procopius ſcripſit ἀνέκδοτα A. 66. 71.

Juſtinus (Senior) Imp. ἀναλφάβητος A. 101. 102.

SS. Laurentii, Priſci & Nicolai templa. Æ. 17.

Lazi Chriſtiani 161. Colchi à Lazorum Epiſcopis Sacerdotes accipiunt 568.

Leontius Referendarius 450. A. 51.

Lex ſive mos communis νόμος ανθρώπων κοινός. 621. κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.

Lege Romana ante Juſtinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de præſcriptione triginta annorum 182. Lex Perſarum ne hoſtem licet victum in ditione hoſtili eqvis perſeqvantur 14. Lex Cabadæ Regis Perſ. de promiſcuo concubitu 14. Lex Perſica de Magiſtratibus hereditariis 19. de Rege creando qvi integer & nullo vitio corporis fœdus eſſet 30. 60. 590. alia de non humandis ſed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.

Liberius ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς διαφερόντως 318.

Λογγιβάρδαι Chriſtiani 420.

Lucas Evangeliſta. Vide Andreas.

Lyſippus Sicyonius ſtatuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus bos æneus Romæ 626.

Magi Perſarum à Regibus conſulti 10. ſeq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium qvo Magi explorant Arſacis Armeniæ Regis fidem 16.

Manichæi & οἱ καλέμενοι πολύθεοι A. 35. Magiæ ſtudioſi A. 65.

Marcellus δικαίυ ἐπιμελητὴς ἀκριβὴς, καὶ τ̃ ἀληθὺς διαπυρώτατος ἐραστής 540.

Mariæ

Mariæ Θεοτόκου templa 592. Æ. 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. A. 11. & in latino 71. (perperam id qvidem, vide A. p. 216.) ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ Μητέρα ἰτέον 11.
Qvadraginta Martyres Legionis duodecimæ. Æ. 18. seq.
Mauri Φοινικὸν ἔθνος. Æ. lib. 4. cap. 3. pag. 112.
Mebodes Cabadæ Persarum Regis testamentum scripsit 63.
Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.
SS. Menæ & Menæi templa. Æ. 22.
Michaëlis Archangeli templa 113. Æ. 20. 21. 22. 49. 99. A. 48.
Mimi A. 28. & ὀρχησταὶ apud Vandalos. 248. Græci nihil sibi visum' ajebant in Italia qvam tragœdos, mimos & piratas 358.
S. Mocii templum. Æ. 15.
Monachi visum. A. 38. seq. Monachi τῶν χριστιανῶν σωφρονέστεροι 21. seq. οἷς τὰ εἰς τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤσκηται. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.
Monasterium, μετάνοια dictum, è lupinari. Æ. 21. sq. adde A. 49. sq.
Monasteria S. Thalelæi & aliorum Æ. 107. Qvadraginta qvinqve Sanctorum. Æ. 58.
Montanistæ, Μοντανοὶ A. 34. ἐν Φρυγίᾳ id. 35.
Mopsus vates, Mopsvestiæ conditor. Æ. lib. 5. cap. 5.
Moses 257. Æ. lib. 5. cap. 8.
Οἱ τῶν Μουσικῶν ἔργων τεχνῖται. 122. Vandalis ἀκούσματα συχνὰ καὶ θεάματα ὅσα μουσικά τε καὶ ἄλλως ἀξιοθέατα. 248. sq. μουσικοῖς ὀργάνοις χρῶντες ante portam in obsidione & excubiis cum canibus. 374. sq.
Myronis statuarii βοΐδιον Romæ 626.
Neapolis Christianos incolas jam olim (ἄνωθεν) habuit. 332.
S. Nicolaus. Vide Laurentius.
Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.
Oraculum Oresti & Iphigeniæ datum 48. aliud de Palladio 349.
Osiris DEus Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. Æ. lib. 6. cap. 1.
Παλαιοτέρων τισὶ γεγραπται de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 566.
Palladis simulacrum κατὰ τὸ λόγιον Æneæ à Diomede datum 349. sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante qvodam dicto 225.
S. Pancratii porta Præneste & Romæ 357. seq. 381.
S. Panteleemonis templum. Æ. 22.

Paſtor & Aſclepiodorus, Rhetores Neapoli 328. 329. 336.

Pauli Apoſtoli porta Romæ 551. & templum 396.

Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεστήκει τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ 292.

Paulus Epiſcopus Alex. A. 78.

Paulus ἑρμηνεύς, ὃς γραμματιστοῦ παρ' Ἀντιοχεῦσιν ἐφοίτησεν 102. 106. 153. 159.

Paulus Romanus 440. alius Paulus Cilix 551. ſeq. alius 649.

Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. ſeq. Totilæ in templo Petri Romæ occurrit, τὰ τοῦ Χριστοῦ λόγια ἐν χερσὶ φέρων. 513. Archidiaconus, Vigilii Epiſcopi Rom. nomine miſſus Alexandriam. A. 79.

Perſarum πυρεῖον ſanctiſſimum habitum, in qvo ignem æternum fovebant Magi. 147. Solem orientem adorant qvotidie 11. Sal per qvem pejerat Perozes Perſarum Rex, ab Hunnis in acie de vexillo ſuspenſus, atqve inde victi Perſæ. 12. vide & infra in Lex.

Petri τοῦ τῶν Χριστοῦ Ἀποστόλων κορυφαίου ſepulchrum & porta Romæ, antea Aurelia 359. muri pars Romæ in Apoſtoli tutela 368. τοῦτον τὸν Ἀπόστολον σέβονται Ῥωμαῖοι καὶ τεθήπασι πάντων μάλιστα 368. Petri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothis etiam in honore 396.

Petrus Juſtini Imp. γραμματεύς, inde Dux 124. στρατηγὸς ſub Juſtiniano 34. 55.

Petrus Barſames, Syrus, ex numulario præfectus prætorio. A. 63.

Petrus Theſſalonicenſis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Amalaſuntham 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atqve inde Magiſter officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Choſroën Perſarum Regem 591.

Phidias Athenienſis ſtatuarius 626. Æ. lib. 1. cap. 11.

Φιλοσόφων τις ἐκ Περιπάτου. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: ὡς καὶ τὰ ἐναντιώτατα ἐν ἀνθρώπου φύσει ξυμβαίνει εἶναι ὥσπερ ἐν τῶν χρωμάτων μίξει. id.

Οἱ Φοινίκων τὰ ἀρχαιότατα ἀναγραψάμενοι 257. Phœnicum lingva utuntur Mauri 258.

Photius Beliſarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Conſularis A. 6. Monachus A. 11.

S. Platonis templum Æ. 15.

Poëta-

Poëtarum fabulæ de Scylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo vincto. 566. Myſos ἀγχεμάχους appellant. Æ. lib. 4. cap. 7.

Porphyrius ceti piſcis nomen 532. (al. Πορφυρίων) centum & qvinqvaginta amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decem. id.

Praxiteles ſtatuarius. Æ. lib. 1. cap. 11.

Περγκίπιος, Πισίδης τὸ γένος 831.

S. Priſcus. vide Laurentius.

Priſcus Juſtiniani Imp. ἐπιστολογράφος. A. cap. 16. à Theodora cogitur Monachus fieri. id. p. 47.

Priſcus Emeſenus falſarius. A. cap. 28. pag. 80 ſeq.

Proclus Juſtini Imp. qvæſtor. 30. A. cap. 6. & 9.

Procopius Beliſario datus ξύμβουλος à Juſtino Imp. 35. qvæ vidit ſcripſit 6. ſomnio confirmatus ut in expeditione Vandalica Beliſarium ſeqveretur 207. Syracuſas miſſus. 211. ſeq. bono omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit ſeditionem 271. ſeq. miſſus Neapolim & in Campaniam 395. Thulen non adiit 423. diu in Africa ſe fuiſſe teſtatur A. 53. Cæſaream patriam ſuam laudat, ἐν Καισαρείᾳ τῇ ἐμῇ A. 35. Controverſias Chriſtianorum enarrare non vult, qvia ſtultum putat divina nimis alte ſcrutari, cum ne in humanis qvidem ſatis ſapiamus. 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657. 660. A. 15. 31. & paſſim. Conſilium dat Beliſario de ſigno pugnæ & receptus dando tuba duplici, coriacea altera, altera ænea. 444. Libros περὶ πολέμων ſcripſit ante libros de Ædificiis, illosq; laudat Æ. lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 5. & 6. Libros de Ædificiis, Juſtiniano adhuc ſuperſtite Æ. p. 98. Anecdota itidem ſuperſtite adhuc Juſtiniano A. p. 88. anno illius XXXII. A p. 67. 71. ſed poſt Theodoræ * obitum A. p. 2. 47. 51. narrat qvædam, præfatus ipſe ſe ea non credere 330. 624. &c. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422. 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34 37. 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium ſubjuncta libris

 octo

* Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperii Juſtiniani XXII. tertio induciarum qvinqvennalium cum Perſis. vide Procopium III. 30. de bello Gothico. Licet autem ſuperſtite Juſtiniano ſcripſiſſe ſe Anecdota Procopius diſerte innuit, ediſſe tamen haud crediderim.

octo Hiſtoriarum voluiſſe tanqvam nonum librum, licet veretur hujus ſe cauſa annumeratum iri τραγῳδιδασκάλοις & fabulatoribus. A. 2. Liber qvartus de bello Gothico diu poſt priores editus, nec tantum de Gothico ſed etiam de aliis bellis Juſtiniani auſpicio geſtis ποικίλην ἱστορίαν exhibet 565. 566. ἐν τοῖς ὄπισθεν λόγοις 79. 372. ἐν τῷ περὶ Γότθων μοι γέγραπται 211. ἐν τοῖς περὶ Γότθων εἰρήσεται 181. ἐν τοῖς ὑπὲρ Περσῶν λόγοις 581. ἐν τοῖς ὄπισθεν λελέξεται χρόνοις 196. ὅτε με ὁ λόγος ἐς τῶν Ἰταλικῶν πραγμάτων τὴν ἱστορίαν ἄγοι 268. Temporis qva utitur Procopius notationem vide ſupra in *Gothicum bellum* & *Juſtinianus*.

Proverbia καδμεία νίκη. 323. ἡ σὰρξ ἀπορῦσα τροφῆς, κατάγε τὸν παλαιὸν λόγον ἑαυτῆς ἐλείπετο (al. ἤπλετο) 435. γνῶθι σεαυτόν. 612. lupus pilum mutat, ingenium non mutat 618. riſus Sardonius 637. λέοντα ἐξ ὄνυχος Æ. I. 10. pag. 44. ἐπὶ τειχὸς ἡ σωτηρία. id. VI. 6. κονιορτῦ εἰς τὴν γνώμην κουφότερος A. 40. θᾶσσον τις ψάμμον ἐξαριθμήσειεν. A. 53.

Pſoës Diaconus Alex. A. 73.

Recithangus Thrax ἀνὴρ ξυνετός γε καὶ ἀγαθὸς τὰ πολέμια. 169.

Reparatus Epiſcopus Carthag. 299.

Reparatus Vigilii Papæ frater à Vitige occiſus 375.

Rhetorum ἀξίωμα à Juſtiniano imminutum. A. 74.

Romani maxime φιλοπόλιδες ſive decoris urbis ſuæ ſtudioſi 627.

Ruſticiana Symmachi filia, Boëthii uxor 514.

Ruſticus Romanus, Sacerdos à Theodato ad Juſtinianum miſſus 322.

Sabbatiani hæretici A. 34.

Salluſtii Hiſtorici domus Romæ exuſta ab Alarico 180.

Salomonis Hebr. Regis ſupellex Româ ab Alarico capta perfertur Carcaſſonem in Galliam 343.

Templum à Rege Salomone conditum Borii, urbe Mauris vicina in Africa. Æ. VI. 2. pag. 111.

Salomo Beliſarii domeſticus & Dux 204. 231. 253. &c. ejus mors 289.

De Samaritanis. Æ. V. 7. pag. 104. ſeq. Samaritanorum Rex Julianus Σαράβυ filius A. 35. Juſtiniani contra Samaritas leges A. 35. 55.

Sampſon templum S. Irenes condidit CPoli. Æ. 10. 18.

Saraceni per duos menſes anni DEo ſacra facientes abſtinent ab excurſionibus 127. 134.

S. Ser-

S. Sergii templum. Æ. 13. 44. Sergiopolis 99. Æ. 44. Sergius Bacchi filius A. 18. Cyri frater 287.
Severianus Emeſenus Phœnix, Aſiatici F. dux 292.
Sibyllæ ἔπος latinis verbis: *Africa capta eſt, Mundus & ejus nate periſtis*, ita leg. 324. antrum in qvo Sibylla vaticinata, oſtentant Cumani 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintili menſe Roma nil Geticum metuet* 372. Sibyllina nemo poteſt intelligere ante eventum, qvia nullo ſcripta ordine 372. ſeq.
Silverius Epiſcopus Rom. 339. 347. A. 3. 4. in Cretam à Beliſario relegatus 347.
S. Simeonis templum 26.
Sinaitæ Monachi, Æ. V. 8. In culmine montis Sina κτύποι διηνεκεῖς καὶ ἕτερα ἄττα θειότερα νύκτωρ ἀκούονται, δύναμίν τε καὶ γνώμην τὴν ἀνθρωπίνην ἐκπλήσσοντα. ibid. ἐνταῦθά ποτε φασὶ Μωσῆς τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους παραλαβόντα ἐξενεγκεῖν. id.
Stephanus Edeſſenus Medicus 154.
Symmachus Senator CPol. 276. alius Symmachus à Theodorico injuſte occiſus. 370.
Tatianus Senator Rom. A. cap. 12.
Tatianus Mopſveſtenus 110.
SS. Theclæ, Theodori, Theodoræ & Thyrſi templa. Æ. 15.
Templa pro Aſylo 78. 245. 298. 305. 527. A. 11. 29. 48. 50.
Templa à Vandalis profanata Mauri expiant conſecrantqve 197. ſeq. templum ab Arianis ereptum. 227.
Tenichus Architectus navis lapideæ ab Agamemnone dicatæ Ἀρτέμιδι Βολοσίᾳ ſive Lucinæ 629.
Terebinthus Epiſcopus Neapoleos Palæſtinæ, Zenone Imp. à Samaritanis truncatus Æ. V. 7. pag. 104. ſeq.
Terentius dux 205.
Theoctiſtus Medicus 392.
Theodahadus filius Amalafridæ ſororis Theodorici, λόγων μὲν λατίνων μεταλαχὼν καὶ δογμάτων Πλατωνικῶν 313. ſeq. 323.
Theodorici Regis imago fatidica ex opere Muſivo. 369. ſq.
Theodoritus δορυφόρος. 383.
Theodorus σοφίᾳ μηχανικῇ λόγιος ἀνήρ. 121.
Theodorus Silentiarius Æ. IV. 8. pag. 86.
Theodorus Referendarius 145.
Theodoſius Eunomianus A. 3. Monachus A. 5.

Thomas Apameæ Episcopus 113. 114.
In Thule insula festum ante ortum solis qvi XL. dies ipsos latet 423. incolæ Deos & Dæmones multos colunt ὀυρανίους, ἐγγείους, θαλασσίους καὶ ἄλλα δαιμόνια ἐν ὕδασι πηγῶν καὶ ποταμῶν 424. medullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Marti qvem maximum habent Deorum 424.
Timotheus, vide Andreas.
Totilas τὰ ἐς τὴν ὀρχήστραν ἐκ παιδὸς δεδιδαγμένος 653.
Tribonianus qvæstor 70. παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο 71. 75. venalis JCtus leges figebat & refigebat 71. vide & A. 59. ejus adulatio, vereri se ajentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cœlum raperetur Justinianus A. c. 13. pag. 40.
Tribunus Medicus, qvi Chosroën morbo levavit 160. Palæstinus genere vir λόγιος καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων, ἄλλως τε σώφρων τε καὶ Θεοφιλὴς καὶ τῆς ἐπιεικείας ἐς ἄκρον ἥκων. 590.
S. Tryphonis templum Æ. 22.
Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis præsagium ὡς εὐνοῦχός ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης, in Narsete Totilam vincente impletum 626.
Tzani τὴν δόξαν ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον μετέθεντο ἅπαντες χριστιανοὶ γεγενημένοι 45.
Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.
Vaticinium puerorum Carthag. τὸ Γ διώξει τὸ Β, καὶ πάλιν τὸ Β διώξει τὸ Γ (Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem) 226.
Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promotus, religato Silverio in Cretam. 374.
Xenophon de Cyri institutione. *præf. de Ædif.*
Zeno senator CPol. A. cap 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos, a) Nobilitate generis opibusqve, & dignitate, (siqvidem Justiniani Imp. *Silentiario-*

a) Agathias lib. V. pag. 153. ubi de templo S. Sophiæ: εἰ δέ τις ἐθέλοι πόῤῥω που τυχὸν τῆς πόλεως ἀπῳκισμένος ἔπειτα γινώσκειν σαφῶς ἅπαντα καθάπερ παρὼν καὶ θεώμενος, ἀναλεγέσθω τὰ ΠΑΥΛΩΙ Κύρου τοῦ Φλώρου ἐν ἑξαμέτροις πεπονημένα, ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάσας, γένους τε κοσμούμενος δόξῃ, καὶ πλοῦτον ἄφθονον ἐκ προγόνων διαδεξάμενος,

tiariorum ſive Secretariorum primicerius fuit) illuſtris, nec minus ingenii ac doctrinæ laude præſtans *Templum S. Sophiæ* hoc eſt CHriſto b) qvi DEI Patris Sapientia eſt, à Juſtiniano Imp. poſt Theodoram * conjugem jam extinctam, encæniis ſecundis anno Imperii ſui XXXVII. c) CHriſti 567. CPoli dedicatum, pulcherrima ἐκφράσει, verſibus Hexametris (Proœmium jambicis verſibus 134. conſtat) ita deſcripſit, ut oculis propemodum ſubjecerit, idqve per poſtremos duos encæniorum d) dies præſentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali prælegit, ex qvo ipſo etiam poëmate conſtat eum fuiſſe Chriſtianum. Allegatur ſubinde hæc templi Sophiæ deſcriptio à Salmaſio ad Plinium & Hiſt. Auguſtam: is enim A. 1607. è Codice Palatino deſcripſerat. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qvi edere promiſit præf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionenſis Salmaſianum *Cangio* transmiſit, neqve potuit in meliores manus incidere eximium iſtud antiqvitatis monumentum. Hic enim vir doctiſſimus Græca recenſuit atqve ex ingenio caſtigavit ac majoribus lacunis exceptis ſupplevit, verſionemqve latinam perſpicuam, & eruditiſſimum de templo Sophiæ Commentarium adjunxit. Pariſ. 1670. fol. ad calcem Jo. Cinna-

νος, ὅμως παιδεία γε αὐτῷ καὶ λόγων ἄσκησις διεσπȣ́δαςο, καὶ ἐπὶ τοῖςδε μᾶλλον ἤυχει καὶ ἐσεμνύνετο. Verſus ex hac ecphraſi Pauli Silentiarii laudat Svidas in ἤραν☉. Cæterum falli eos qvi noſtrum, Paulum Cyrum Florum appellant, ut præter Vulcanium, Voſſiumqve Reineſius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadverſum. Iidem veriſimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuiſſe Cyrum, Poëtæ Poëtam, cujus Epigrammata qvædam in Anthologia leguntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum ægre mihi perſvaſerim illum eſſe Florum ἀπὸ ὑπάτων ſive Conſulem Codicillarem, qvi eodem Juſtiniano imperante claruit, & cujus in Novellis atqve Codice mentio: paullo enim antiqvior Florus qværendus.

b) Procopius in Vandalicis pag. 193. diſerte teſtatur templum μεγάλȣ ΧΡιςȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ apud Byzantinos vocari templum Σοφίας, ταύτην δὴ μάλιςα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγȣμένȣς.

* Paulus Silentiarius procem. v. 59. ſeq.

c) De tempore dedicatæ poſt prioris templi conflagrationem à Juſtiniano ædis Sophiæ & de duplicibus ejus encæniis, qvorum poſteriora in annum qvintum poſt trullam Anno 32. Juſtiniani collapſam incidunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli ἔκφρασιν pag. 528. & Hanckius lib. de Byz. Hiſt. ſcriptoribus cap. 6. pag. 165. ſeq.

d) Durarunt encænia illa per dies XV. facto initio ab XXIV. Decembris.

Cinnami. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codinum, eundem ut opinor Codicem innuens, qvi è Palatina Bibl. in Vaticanam eſt translatus. Sophiæ templum plures deſcripſerunt è veteribus, ut Procopius lib. 1. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci à Combefiſio, Lambecio & Bandurio editi, è recentioribus præter Cangium illo qvem dixi ad Paulum Commentario, & libro tertio CPoleos Chriſtianæ, Grelotius in itinere CPolitano Gallice edito Pariſ. 1680. 4. è qvo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientalis pag. 744. ſeq.

Teſtatur Agathias e) plura alia poëmata à Paulo elaborata, pulcherrimum tamen eſſe qvod in Sophiam compoſuit. Ex illis ſunt *Epigrammata* Græca complura qvæ in Anthologia Maximi Planudæ leguntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine *in Thermas Pythias*, de qvo jam addere liceat, qvod idem prodiit Venetiis cum Metaphraſi latina *Claudii Acantheri* A. 1586. & qvod in Codice MS. Mediceo ſcamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter libros Gudianos, inſcriptio Carminis auctorem innuit non Paulum noſtrum qvi imperitante Juſtiniano vixit, ſed alterum longe juniorem Paulum Silentiarium clarum temporibus Conſtantini Porphyrogeniti. *Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ, ἡμίαμβα δίμετρα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον.* Incipit ibidem:

βούλει μαθεῖν Αὔγουστε
Κωνσταντῖνε κράτιστε
Θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα &c.

THEOPHYLACTUS gente Ægyptius & Petro Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clariſſimo Hanckio

e) Agathias loco laudato: *καὶ τοίνυν πεποίηταί οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἐπαίνου. Δοκεῖ μοι δὲ τὰ ἐπὶ νέῳ εἰρημένα μείζονός τε πόνου καὶ ἐπιστήμης ἀνάπλεα καθεστάναι, ὅσῳ καὶ ἡ ὑπόθεσις θαυμασιωτέρα.* Ejusdem Agathiæ Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero qvo Paulus ei reſpondet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603. 604. edit. Wechel. ex qvibus conſtat amicos ac familiares inter ſe fuiſſe. Meminit hujus Pauli etiam Svidas in *Ἀγαθίας. συνήκμασε καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ.*

a) *τῷ γένει Αἰγύπτιον* vocat Photius ex Theophylacto ipſo VII. 16. pag. 184. ubi de Nilo fluvio: *ἕλκοντες γὰρ γένος ἐντεῦθεν* & lib. VIII. 13. pag. 215. *Πέτρος δὲ κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Αἰγυπτιακῆς ἡγεμονίας τὰς ἡνίας διέθυνεν, ὃς καὶ συνῆπτετο πρὸς γένος ἡμῖν.*

ckio b) (qvem & ipse alibi c) secutus sum) patria Locrensis fuisse traditur ex loco parum emendato problematum Simocattæ Physicorum: d) εἰ δὲ καὶ μητέρα τέχνην ὅπω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἔστι μοι γένος ὅθεν ὑμῖν, καὶ Λόκρους ἔχω πατρίδα, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος * ἡμέτερα. At legendum uti in editione Commeliniana rectius expressum esse video: καὶ λόγους ἔχω πατρίδα. Hunc Theophylactum Christianum fuisse ex multis locis ejus Historiarum constat, atqve facile apparebit ex indice scriptorum ab eo laudatorum, qvem infra subjeci. Scripsit extremis Heraclii temporibus, cujus Imperatoris aliqvoties e) meminit, & qvoqve memorat belli Persici finem f) qvod interfecto Chosroë secundo Hormisdæ F. sopitum est Anno Heraclii penultimo, CHristi 628. Præfectum & Tabularium, ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ἀντιγραφέα vocant Photius Cod. LXV. & Theodosius præf. ad excerpta de Legationibus: neutri qvidem dicitur σχολαστικὸς aut Sophista, neqve additur nomen Σιμοκάτης vel Σιμόκαττος. Eundem tamen esse Σιμόκατον cujus οἰκουμενικὴν ἱστορίαν laudat Eustathius ad vers. 730. Dionysii periegetæ, & ex qvo de Sesostri qvædam refert Tzetzes Chil. III. hist. 69. qvæ in Theophylacti Historia VI. 11. leguntur, certum est, atqve ex styli qvoqve sophistici similitudine qvi in problematis Physicis & in Historia Epistolisqve idem est, apparet. Non dubium igitur eundem qvoqve intelligi à Svida g) cui memoratur Θεοφύλακτος σοφιστὴς, ᾧ ἐπώνυμον Σιμοκάτης, neqve alium esse Theophylactum σχολαστικὸν τὸν Σιμόκατον cujus exstant Epistolæ. Nec qvisqvam forte de hoc dubitasset, nisi doctissimo viro Ludovico Antonio Muratorio injecisset scrupulum Codex MStus Mediolanensis Epistolarum Græcarum è variis auctoribus collectus, ut ipsi visum, à Simocatto, in qvo præter Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου Epistolas etiam legun-

b) lib. de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 9. pag. 187.

c) supra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.

d) in procemio pag. 2. edit. Commelinianæ.

e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 68. lib. VIII. cap. 11. pag. 212.

f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.

g) illo qvidem loco Svidas Historias à Simocatta scriptas non memorat, sed passim alibi non modo ubi nominatim Σιμόκατος ab eo laudatur, sed etiam illo non nominato periodos integras ex Historia Theophylacti descriptas exhibet. Loca in indice utroqve annotavit Clariss. Kusterus.

guntur Epiſtolæ Photii, Theophylacto Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi ſui virum præſtantiſſimum, ut ipſe non audet diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanenſis illam Collectionem, in qva Photii fuere Epiſtolæ, falſo ad hunc Theophylactum retulit.

Exſtant ejus *Hiſtoriarum* de rebus Mauricii Imp. (ἱςορίαν οἰκουμενικὴν, qvoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Euſtathius loco laudato, & inſcriptio Codicis Græci MS. Bavarici qvo uſus Pontanus, itemq; alter Diegi Hurtadi, qvem Geſnerus memorat,) *libri VIII.* ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usqve ad Mauritium Tiberii ſucceſſorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus qvo Philoſophia & Hiſtoria inter ſe colloqvuntur, conqveſtæ qvod ſub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam ſub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraqve veluti reviviſcant vigereqve incipiant. Poſt Phocam cæſum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars eſt hujus Hiſtoriæ de Mauritii nece, qvam non ſine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipſe narrat lib. VIII. cap. 12. ubi Monodia etiam ſive lamentatio ejus in Mauricium, ſed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & verſionem notasq; addidit *Jacobus Pontanus* S. I. Ingolſtad. 1604. 4. præmiſſis ante ſingulos libros argumentis ex Photii h) Cod. LXV. atq; ſub-

h) Muratorius in Anecdotis Græcis pág. 280. præfatus ad Epiſtolas Græcas Firmi Epiſcopi ex illo Codice Mediolanenſi à ſe primum editas: *Dixi Epiſtolas Græcas variorum in unum redactas à Theophylacto fuiſſe, atque ita viſus ſum mihi deprehendere dum eſſem Mediolani. Nunc ſuboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus eſt, qui Heraclii temporibus ineunte ſæculo vulgaris Epochæ ſeptimo floruit, literisque ſuorum temporum hiſtoriam mandavit, quei Epiſtolas Photii longe poſterioris colligere is potuit? Aut igitur nihil ad illius Codicis Epiſtolas congregandas Theophylactus contulit, ſed ut unus tantum, ex earum Epiſtolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto ſcriptore Hiſtoriarum diverſus eſt Simocattus. Et illum revera Simocati cognomento non donat Photius, Simocatum autem Svidas nominat, at nullas ipſius Hiſtorias agnoſcit.*

* Mirum itaq; Iſ. Voſſium p. 245. ad Melam A. 1658. editum, verba qvædam Theophylacti ex omnimodâ Hiſtoria Græce proferentem, addere, lucem illa necdum vidiſſe.

i) Jac. Pontanus contendit Photium *non ipſum ex lectione & memoria argumentum librorum Simocattæ expoſuiſſe ſed lemmata ſeu ſummulas lectionum ab aliquo lectore aut librario inductarum & in veſtibulo totius operis ut mos eſt ſimul ordinatim poſitas ut invenerit ita in octo faſciculos conſtrinxiſſe, ac nihil pæne à ſe animadverſum interjiciendo*

ſubjuncto latine Georgio Phranza, de qvo infra dicturus ſum, & Georgii Trapezuntii Epiſtola Græce & Latine, qvo Jo. Palæologum Imp. hortatur ut ad Synodum in Italia celebrandam proficiſcatur. In editione Theophylacti Pariſienſi 1648. fol. præter chartæ typorumqve ſplendorem acceſſit gloſſarum, ſeu vocum aliqvot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotto*. Phranza autem & Trapezuntii Epiſtola omiſſa ſunt. Qvod ſi nova Simocattæ editio curanda olim ſit, non prætermittendæ *Jacobi Kimedomii*, Filii, ſeptendecim licet annos tum vix nati caſtigationes ad Photii è Theophylacto excerpta, & qvæ ex Svida, Simocattam ſubinde vel laudante vel loca ejus deſcribente ad illum emendandum caſtigandumqve facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus alioqvi ſcriptor p. 192. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocattæ Hiſtoria eſſe Græce editas ab Hœſchelio, & latine à Cantoclaro verſas, ſed neq; inter Hœſcheliana excerpta περὶ πρέσβεων, neq; in Cantoclari illorum excerptorum interpretatione, qvicqvam Theophylacti deprehendere potui. Verum Philippus Labbeus illa Græce & Latine cum laudati *Kimendoncii* verſione ſubjecit cæteris excerptis Pariſ. 1648. fol. qvamqvam nomen & notæ interpretis ab eo præteritæ ſunt. Prodierant porro Græce, & ſubjecta ad calcem voluminis Kimendoncii tum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & caſtigationibus A. 1599. 8. typis Commelianis, ex Andreæ Schotti k) Bibliotheca cum Jani Gruteri præfatione, opuſcula junctim Simocattæus in qvibus 1) Διάλογος περὶ διαφορᾶς φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεως αὐτῶν *Dialogus problemata phyſica eorumque ſolutiones complexus*, qvem cum Caſſii l) iatroſophiſtæ problematis Græce vulgaverat *Bonav. Vulcanius* Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atqve latine cum eodem Caſſio recudi curavit *Andreas Rivinas* Lipſ. 1653. 4.

ciendo, alienum laborem pro ſuo nobis obtruſiſſe & fucum feciſſe. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta ſint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plus contineant, nunc ab ordine rerum narratarum diſcrepent, nunc falſa ſint, hæc omnia vitia in Epitomis Photianis æque reperiri. Sed qvis præſtet Photium ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio ſapuiſſe, cum nulla alia qvam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus exiſtimaverit.

k) Puto falli Clariſſ. Caveum, qvi duas editiones laudat Heidelbergenſem 1598. 8. & auctiorem curante Schotto Antwerpienſem 1599. 8.

l) De hoc ſupra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epitome librorum VIII. Historiarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus* exterarum Gentium ad Romanos & Romanorum ad exteras Gentes, de qvibus jam dixi.

3) *Epistolæ* Morales XLIX. Rusticæ XXVIII. & Amatoriæ totidem, qvæ una cum aliorum Græcorum Epistolis m) lucem primum viderunt Græce apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocattæ qvæstionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcanio, nec minus Græce & Latine cum alia nescio cujus interpretatione recusæ in Græcolatina Epistolarum collectione Genevensi, qvæ ad Cujacium falso n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. pag. 416. hujusne Simocattæ sit breve *fragmentum quo improbantur risus & vociferationes in festis Sanctorum*, qvod sub Theophylacti nomine latine extat in Bibliothecis Patrum, in Appendice Bigneana Paris. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut scribit Clariss. Caveus sed) T. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam *fragmentum de Nicephoro Confessore*, qvod nusqvam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius sub Constantino Copronymo de qvo Nicephorus CPol. in breviario Historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha *CPolitanus* A. C. 962. defunctus, de qvo Cedrenus & Zonaras. 3) Theophylactus *Antiochiæ* Episcopus, de qvo Theophanes: tum 4) Theophylactus *Edessenus* presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de sobrietate admonitiones breves MSS. Gesnerus memorat, ac deniq; 6) Theophylactus Achridis in *Bulgaria* ArchiEpiscopus, A. C. 1070. clarus, qvem inde *Bulgarium*

m) De illa Epistolarum collectione dixi lib. 2. cap. 10.

n) Isaacus Casaubonus præfat. Opusculorum variorum Josephi Scaligeri Paris. 1610. 4. *Quædam sub Jacobi Cujacii, JCtorum hujus ætatis nominatissimi nomine sunt publicata, de quibus ille* οὐδ' ἐν ὀνείροις *unquam cogitavit. Ejusmodi est illa Græcarum Epistolarum latina interpretatio, quam inaudita mentiendi & falsa fingendi licentia Cujacio quidam adscripserunt, & sub tam illustri nomine obscuri cujusdam & mediocriter docti Germani versionem publicarunt, quum V. C. Franciscus Pithœus, à quo illi habuerunt, eam sæpe mihi in Bibliotheca sua ostenderit, & Basileæ nescio quo casu sibi repertam dixerit.*

rium & vulgata literæ B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios jam memorem, Thomas Aqvinas in catena aurea, Jacobus Faber atqve Erasmus in Nov. Test. & contra Stunicam, & Melanchthon in Apologia Augustanæ Confessionis artic. 4. p. 157. De hujus scriptis præsenti loco nonnulla subjungam, spicilegium qvoddam daturus ad Labbei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1) παιδεία βασιλική sive *Institutio Regia*, ad Constantinum Porphyrogenitum, Mich. Ducæ & Mariæ Augustæ Filium, in duo tributa tmemata panegyricum & paræneticum, qvæ & ipsa Corpori Byzantino accenseri solet, licet excusa minore forma, & cum *Petri Possini* S. I. versione, qvi Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata Paris. typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563. Deniqve *Anselmus Bandurius* cum Possini interpretatione eam Græce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Paris. 1711. fol. Tomo 1. pag. 193. & paucas qvasdam observationes suas adjunxit, ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus I. 7. γλυκύτητα Herodoti & πυκνότητα Aristidis. Meminit qvoqve II. 19. Platonis, Euclidis, Archimedis & Hypsiclis. Laudatur præterea II. 24. ab eo versus Poëtæ Tragici qvo πολιὰ sive canities senum traditur ἔχειν τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

2) *Epistolæ LXXV.* qvas è MS. Bibl. Mediceæ descriptas ab Andrea Schotto accepit, & primus cum castationibus suis Græce edidit *Jo. Meursius.* Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincentius Marinerius* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom. XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est & emendatione indiget, ut Epistola statim prima ψαρῶν redditur *pharorum* pro *sturnorum*. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud* πρὸς ἐκεῖνον, pro *adversus illum alterum*. Epistolas Theophylacti LIX. è Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine Sirmondus teste Baronio ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num. 16. - 22. qvæ in Meursianis non leguntur, & ad Annum 1073. num. 83. seq. At qvam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio dici Epistolam LXI, cum dixisset universas non plures fuisse qvam LIX, itaqve alterubi vitium in numeris, qvod transpositione unarii admitti facile potuit. Nomina eorum vel certe officia ad qvos scribit Theophylactus hæc

ſunt : *Adrianus* mugnus Domeſticus, frater Imperatoris Epiſt. 24. 30. 34. 43. *Amyrnæus* ὕπατ⊙ φιλοσόφων (forte Σμυρναῖ⊙ ex Epiſt. 49.) 40. *Ancyræ Epiſcopus* 16. *Anemus* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Cæſar.* 12. *Camateropulus.* 15. *Chartophylax.* 35. *Citri Epiſcopus* 14. 58. 66 *Conſtantinus Berrhœæ Dux*, 68. *Conſtantinus Ducas* 63. 64. *Corcyræ Epiſcopus* 17. 22. 23. *Debræ Epiſcopus* 67. *Doctor magnæ Eccleſiæ* 36. *Domina* 62. *Gregorius Camaterus* Logotheta & Protoſecretarius. 6. 71. *Gregorius Pacurianus* magni Drungarii gener. 7. *Gregorius Præſes Taronitæ* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Joannes Attaliata* 49. *Joannes Grammaticus Palæologi* 33. *Joannes Opheomachus.* 8. 10. *Joannes Pantechna, Magiſter.* 2. 65. *Joannes Peribleptenus.* 42. 46. *Joannes Philoſophus.* 45. *Macrembolita.* 53. *Magiſter libellorum ſupplicum* 54. *Mermentlarum Epiſcopus.* 18. 20. *Michaël Chalcedonis Epiſcopus.* 27. *Michael Pantechna Medicus Imperatoris* 44. 47. 73. 74. 75. *Nicephorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus Epiſcopi Chalcedonis*, Theophylacti diſcipulus 29. *Nicetas Medicus Imperatoris.* 55. *Nicetas Serrarum Epiſcopus, Doctor*, 9. *Nicolaus Callicles, Archiater*, 38. 39. 56. 57. *Nicolaus Patriarcha.* 3. *Opheomachus.* 8. 10. *Palæologus.* 70. *Pantechna* 59. 72. Adde ſupra in Johannes & Michael. *Sebaſtes Pancurianus* 25. *Semnarum Epiſcopus* 42. *Theodulus Metropolita Theſſalonicenſis* 11. *Triaditzæ Epiſcopus.* 32. Meminit præterea in his Epiſtolis Chryſelii Theodori Epiſt. 71. (qvod nomen in duos diverſos homines divellit interpres) Demetrii fratris 16. 39. 56. 61. 71. Gregorii Diaconi 5. Maleſobes Epiſcopi. 32. Lazari cujusdamqvem perſtringit 41. & 43. Medeni 43. Nicolai 19. Pauli cujusdam 16. & Petri, 27. Pelagonii 3. 32. Pſellum laudat 15. & Sides Metropolitam 49. Strombitzes Epiſcopi mentio Epiſt. 32. Theodoſii 37. Tornicii qvem γαμβρὸν ſuum vocat ἐπ' ἀδελφιδῆ Epiſt. 54. Carminum ſuorum meminit Theophylactus Epiſtola 20. & totius Bulgariæ ArchiEpiſcopum ſe cum iſta ſcriberet innuit Epiſt. 73. ὁ δὲ πάσης Βουλγαρίας Ἐπίσκοπ⊙, ὃν ὅσοιπερ ὁρῶσι τε καὶ ἀκούουσιν, οἴονται μεδίμνοις ἐκμετρεῖσθαι τοὺς χρυσίνους ἑκάστης ἡμέρας. Paſſim qvoqve Acridæ ſive Ἀχελδ⊙, ubi ſedem ſuam habuit, in his Epiſtolis mentio, vide edit. Meurſii p. 11. 51. 65. 68. ſq. 75. 77. 91. 97. ſeq. 101. Laudantur præterea S. Gregorius & Baſilius Epiſtola 5. & 18. Homeri verſus Epiſt. 5. 18. 26. 55. proverbium οὐχ οὕτω μαργίτης εἰμί. Epiſt. 5. Heſiodus 6. Bacchylides, Simonides & ἡ Βοιωτοῦ λύρα Pindari nempe. 8. Longini κρίσεις. 18.

ὁ σε-

ὁ σεμνὸς Θουκυδίδης. 30. proverbium οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, & Ἀράβιος αὐλητής 41. Empedoclis βουγενῆ ἀνδρόπρωρα. 44. Michæ Prophetæ locus VII. 12. 19. Epiſt. 58. λακωνισμός. 62. τὰ τοῦ Σταγειρίτου. 71. Atticus Herodis Sophiſtæ Pater. 71. Ptolemæus Aſtronomus, Aratus. ibid. Euripidis verſus 19. & Ariſtophanis 19. 27. Lyſias 19. βίβλος χρυσοστομική. 21. Anacharſidis dictum ad Solonem, Leges araneárum telis conferentis 24. Φραγκικῆς ἀπονοίας ὕψωμα. 26. Atlantis columnæ. 30. De Herodis Antipatri crudeli conſilio qvod paullo ante mortem cepit, refert ex Joſepho Epiſtola 13. ἄθεος Μωάμετ 7. 23. ὁ μὲν ἀθεώτατος Τοῦρκος. 26. &c.

3) Ἑρμηνεία ſive *Commentaria in XII. Prophetas minores*, qvæ dicuntur exſtare Græce in Bibliothecis Auguſtana, Argentinenſi, & Monachienſi, nondum in lucem prolata ſunt, niſi qvod *in Habacucum, Jonam, Naum*, & *in Hoſeam* ſed capite primo & parte ſecundi mutila, latine prodierunt ex interpretatione *Joannis Loniceri* Pariſ. 1542. 8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Baſil. 1554. 1570. fol. Commentarium *ad initium Capitis ſecundi Hoſeæ* Græce ex apographo *Jo. Andreæ Boſii*, qvi ex Codice Argentinenſi deſcripſerat, cum verſione ſua & notis edidit *Chriſtoph. Henricus Ritmeierus*, Græcarum literarum in Academia Julia Profeſſor, Helmſtad. 1702. 4. pagg. 38. *In Hoſeam, Jeremiam* (puto legendum *Jonam*) *Habacuc, Nahum & Michæam* exſtare Græce in Bibl. Regis Galliæ, teſtatur Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in quatuor Evangeliſtas* è Chryſoſtomo & aliis antiqvis ſcriptoribus miſſa in compendium, falli enim eos qvi ex ſolo Chryſoſtomo contracta putant, docet Rich. Simon qvi de his omnino videndus lib. 3. Hiſt. Criticæ Novi Teſtamenti cap. 28. Latine vertit *Jo. Oecolampadius*, Colon. 1536. 1541. 8. & 1701. 4. qvi ut Codice hinc inde minus integro, ſic etiam aliqvibus locis integriore eſt uſus qvam qvi Græcam editionem poſtea curarunt Romæ nitidis typis excuſam 1552. * fol. Vide eundem Simonium pag. 401. ubi etiam obſervat Pariſienſes qvi Græce & Latine hæc commentaria ediderunt Pariſ. 1631. fol. cum verſione Oecolampadii à *Phi-*

* Eſt mihi hæc editio in manibus, neqve alia Græca usqvam oculis meis occurrit, licet Geſnerus memorat editionem Græcam Anni 1542, & Caveus Labbeum, qvi ex Poſſevino id habebat, ſecutus addit præterea alteram Anni 1568.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atqve pridem edita Basil. 1554. * fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. nullos MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multas ad calcem adjectas ex Oecolampadii versione conjecisse. Posse autem longe accuratiorem editionem adornari collatis qvatuor qvi in Bibl. Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. qvibus possint addi etiam alii, ut Patavinus in Bibliotheca Monasterii S. Justinæ, de qvo Montfauconus in Diario Italico pag. 78. & Vindobonenses de qvibus Lambecius lib. V. pag. 47. seq. In Commentariis ad Johannem qvemadmodum & in Epistolis Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præbet, unde Combefisius miratur in Parisiensis editionis titulo vocari τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν. Certe in Romana nihil aliud est qvam Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἑρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

5) *Commentaria in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sixto IV. dicata sub *Athanasii* nomine edidit *Christophorus Persona* Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Colon. 1531. Paris. 1552. fol. *Et Athanasii cujusdam Byzantini Monachi, qui trecentis ante nostram ætatem annis floruit, plane esse, Sirletus confirmavit, atque in ea re non modo tecum sentit, qui Athanasii nomine eos commentarios citas, sed cum iis etiam qui plurimis abhinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris describendis præponi curarunt.* Hæc Latinus Latinius A. 1557. ad Andream Masium T. 2. Epist. pag. 58. Post Personæ versionem alia adornata à *Jo. Lonicero* est, & sub Theophylacti vulgata nomine Paris. 1542. 8. hanc ad Codicem Græcum qvi olim fuit Erasmi contulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1554. fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Deniqve Græca ex Codice MS. Arundeliano descripsit *Augustinus Lindselius* Episcopus Herefordensis, ex cujus apographo collato cum duobus Codd. Oxoniensibus, prodierunt è typographeo Regio Lond. 1636. fol. versio autem latina addita *est quidem*, ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*,) *verum ubiq; adeo à nobis interpolata, atq; ad Græcorum veritatem revocata, ut (si per operas typographicas licuisset importune festinabundas) minus tædium foret novæ prorsus condendæ, id quod committentibus liquebit.*

6) *Com-*

* Ad hanc editionem Observationes Latini Latinii leguntur in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice, Græce cum versione notisqve marginalibus *Laurentii Sifanii* prodiit Colon. 1568. additis Nysseni, Amphilochii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentatius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus ac Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacensi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homiliæ undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. Ἑρμηνεία Κυρȣ̃ Θεοφυλάκτȣ Βȣλγαρίας εἰς τὰ ἑωθινὰ Ἐυαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem venerandæ Crucis*, *medio jejuniorum tempore*, cum versione *Jacobi Gretseri*, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstad. 1600.) Incipit: τί δαί; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι;

10) Ex *Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127.

11) *Homiliam in S. Mariæ præsentationem in templo*, latine à se versam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit *Franciscus Combefisius* Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatoriæ.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum* Imperatorem legit Latinus Latinius atqve inde A. 1081. qvo imperitare Alexius cœpit, claruisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanæ. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachiensi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græce in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita *argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S.* qvæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Beccus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

INDEX Scriptorum, aliorumqve in Theophylacti Simocattæ scriptis memoratorum.

Numeri soli paginas in Historiarum libris edit. Parisiensis, Qv. præmissum paginas quæstionum Physicarum edit. Commeliniana, E, numeros Epistolarum denotat.

ABrahamus Judæorum προπάτωρ 129.
Academicorum & aliorum Philosophorum perpetuum bellum, ὁ περίπατος πρὸς τὴν στοὰν ἔχει τὴν ἅμιλλαν, ἡ στοὰ Πυθαγορείοις συμπλέκεται, Ἀκαδημαϊκοῖς λόγος Ἐπικουρείων οὐ σπένδεται, καὶ πόλεμός τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται. Qv. 3.
Ægyptiorum Sacerdotum de Nili originibus sententia 187. de ibidum ovis interficiendis Qv. 17.
Ælianus scriptor Qv. 22.
Agatharchides. vide Anarchides.
Alexander (qvæstionum Naturalium scriptor) Qv. 22.
Alexandri Martyris templum 149. 183.
Alexandri Magni votum ὦ Ζεῦ μίξον τι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δισύχημα E. 22. ejus bucephalus E. 46.
Alexandrini septimum à nato masculo diem festum agunt 215.
Anarchides Cnidius 180. sed legendum Agatharchides, ut probe monuit Kimedoncius.
Anaxagoras Physicus 187.
Andreas τῶν περὶ τὰς ἱερὰς ἀπασχολουμένων λιτάς 208.
Antisthenes & Polycrates loqventes inducuntur in Simocattæ Qvæst. Physicis.
Apellis πίνακες Qv. 6.
Apollogenes Corinthius. Qv. 2.
Ad Archimedem Procli nomine Epistola Simocattæ 73.
Aristagoras Timoclis F. Qv. 2.
Aristo Physicus. Qv. 2. Aristonis filius Qv. 14.
Σταγειρίτης i. e. Aristoteles 173. Qv. 22.
Avtonomi Martyris templum 209. 215.
Ἤκουσά που λέγοντος ἀνδρὸς Βαβυλωνίου ἱερομνήμονος, μεγίστην ἐμπειρίαν ἀπειληφότος τῆς περὶ τὰς βασιλικὰς διφθέρας ἀναγραφῆς 87.
Turris Babel è coctis lateribus reliqviæ à Ninive allatæ CPolin. 139.

De

De Baccho Semeles F. & Pane. Qv. 13.
Cadmus Hiſtoricus 186.
Calligraphus qvidam Alexandriæ à ſtatuis ſede ſua motis monetur de iis qvæ Imp. Mauricio acciderunt 215. ſeq.
Οὐκ ἀςρονομίαν μυηθεὶς ἢ τὰ χαλδαίων σοφίσματα. Qv. 10.
Οἱ τὰ χείρων@ καὶ Μαχάων@ τεχνώμενοι μελετήματα 38. Qv. 16.
Choſroës ſecundus, Perſarum Rex περὶ τοὺς ἀςέρας τῶν χαλδαίων ἐξησκημένος varia prædicit 139. Ejus Epiſtola ad Varamum 101. ad Mauricium Imp. cujus fidei ſe committit 104. & fit Chriſtianus 103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet Sergio Martyri 120. offertqve 136. Epiſtola gratias eidem agit pro impetrata ſobole 137.
CHriſti σωτήριον πάθος δι' οὗ τὸν κόσμον εἰσεποιήσατο ὁ μονογενὴς παῖς Θεοῦ ὁ τὴν φύσιν ταυτὸς τῷ Πατρὶ καὶ τὴν βασίλειαν ὁμότιμος 62. τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἀναςάσεως πανηγυρίζειν ἡμέραν 62. ἡ μεγάλη χριςιανῶν ἑορτὴ, πάθος ὁμοῦ καὶ ἀνάςασις τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ. 181. εἷς τῆς ὑπερκοσμίου Τριάδος 212. Infra, imago.
De Cometis diverſæ doctorum ſententiæ 173.
Κωμῳδοῦντες ἐμμελῶς τὸ ἀπαίσιον 55.
Crucis ſignum impreſſum frontibus Turcarum peſte laborantium 133. particula de ligno crucis CHriſti in haſtili aureo, vice vexilli 141.
Μηδὲν ἄγνωςον καλὸν, ὡς ἐμοίγε δὲ καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκεῖ. 1. & Qv. 4. Ariſtippum vel Callimachum intelligit.
Cyriacus ἱεράρχης ſive Patriarcha CPol. 208.
Cyrus Theodoſii Imp. temporibus Conſul ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐς τὰ μάλιςα καὶ περὶ τοὺς ἔρωτας τῶν λόγων σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐπεφύκει. 207. templum S. Mariæ condit CPoli. ibid.
Damaſcius ſcriptor. Qv. 22.
Darii Hyſtaspis, Regis Perſarum lex de rerum graviorum adminiſtratione inter ſeptem nobiliores familias diſpertienda hereditario jure 87.
David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. uſurpata θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ 217.
Democritus 188. ὁ Ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.
Diogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.
Domitianus Melitenes Epiſcopus 111. 113. 123. Ejus concio ἐπινίκιος

νίκιος de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. seq. Oratio ad milites 124. seq.

Τοῦ ἀριστέως ψυχὴ εἴ πω ἀνὰ Ἠλύσιον ποιητικῶς ἐπειγομένη ἀφικέσθαι χωρίον· ἀλλ' αἰσχύνομαι μύθῳ περιπηλακίζειν τὸ τῶν θριάμβων τὸ ἀξίωμα 39.

Ephorus Historicus 186.

Ἐπινίκιον πίνειν 127. convivium ἐπινίκιον 134. Oratio ἐπινίκιος 114.

Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata: ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν προεστὼς καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶν, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρον περιΐστησιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τόνδε τῆς νέας (Ῥώμης) δεσπότην 204.

Eunomus Locrensis Qv. 1.

S. Euphemiæ Martyris templum Chalcedone 216. corpus ejus qvotannis sangvinem ebullit, qvadringentis jam tum annis in monumento collocatam. id. seq.

Euripidis versus ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος E. 67.

Fabula de graculo pennis alienis superbiente E. 34.

Galenus. Qv. 22.

Καθάπερ Γεωγράφοι κηρύττουσιν Qv. 3.

Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.

Glyceriæ Martyris thavmaturgæ reliqviæ 22. templum 144.

Γολινδοὺχ fœmina è Magorum familia, Christianismum amplectitur: inde è carcere in qvem Magi eam conjecerant, liberata ab Angelo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.

Gorgias E. 69. Gorgiæ Filius E. 65.

Gregorius Antiochenus Episcopus 68. 111. 122.

Hecatæus 186.

Hellanicus 186.

Heracleæ Episcopus 22.

Hermagoras vir eloqvens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.

Herodotus 186.

Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.

Hippocrates Qv. 16.

Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 43. 49. 40. 25. Ὁμηρικὸν διήγημα in Alcinoi regia 3. ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ κατὰ τὴν ποίησιν. 197. ἵνα καί τινι ἔπει τῆς Ὁμηρικῆς τραγῳδίας καρυκεύσω τὸν λόγον. 205.

Jam-

Jamblichus. Qv. 22.
Ιμβεάζιος scriptor Qv. 22.
Imago θεανδρικὴ ἀχειροποίητος ἱεροθέων πρεσβειῶν ἀξιωθεῖσα 34. 63.
Joannis Prophetæ & Baptistæ templum 27. 210.
Joannes Patriarcha CPol. 20. 23. cognomento νηστευτής 172. ejus obitus. ibid.
Joannes Rhetor & Legum Rom. peritus 8.
ὁ τὰς ἱστορίας μετ' ἐπιμελείας συγγράψαντις 159. οἱ τὰς ἱστορίας ὥσπερ ἀγάλματα θεῖά τινα τῷ τεμένει τῆς μνήμης γραφῇ παριδρύσαντες 27. ubi de Scipione.
Judæi in Persia opibus affluentes 129.
Templum à Justiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.
Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortissimi 38.
Lydus Justiniani ætate scripsit de significatione animalium in Nilo apparentium 186.
Lysimachus Phalaridis Filius Qv. 20.
Machaon, vide Chiron.
Magi, supra in Γουδιλὰχ. δαιμονίων κάτοχοι 33. 85.
Marcionistarum hæresis Mauricio Imp. impacta 208.
Marias θεομήτορος προσηγορία, tessera militaris Romanis contra Persas 132. Mariæ imaginem veneratus Chosroës, cui illa in somnio pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ Θεομήτορος templum 202. 207.
Mauricii Imp. annus secundus 180. octavus 69. nonus 140. decimo nono ipsi Monachus & Herodianus qvidam exitium prædicunt 180. Epistola ad Priscum ducem 150. capite truncandi vox *justus es Domine & justa judicia tua* 211. preces ad CHristum ut delictorum pœnas in hac vita à se reposceret 212.
Melanippe Diodori neptis. E. 36.
Memphitici Philosophi 189.
Menander Historicus περιφανής 10.
Mithras Persarum 103. 114.
Moses ἱεροφάντης 33. 139.
Naturæ lex φύσεως θεσμός 95. 212.
De Nilo fluvio variorum virorum doctorum sententiæ 186. seq. lib. VII. cap. 17. Histor.
Oenopides Philosophus 190.

Pani & Nymphis primitiæ gregis ſacratæ. E. 29. & 2.
Parrhaſii pictoris πίνακες. E. 6.
Patriarchæ CPol. qvem Οἰκουμένης ἀρχιερέα καὶ πρόεδρον vocat, ut Philoſophiæ peritiſſimo blanditur. 2. Sergium intelligit.
Pauli Apoſtoli verba ex Hebr. XI. 3. pag. 23. templum Pauli Cilicis, τοῦ κατευαγγελισαμένου ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ σχεδὸν τὸ σωτήριόν τε καὶ παράδοξον κήρυγμα Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, conditum Tarſi ab Imp. Mauricio 216.
Paulinus πλείστης παιδείας μετειληφὼς ſed Magiæ deditus 22. ejus, filiique ſupplicium 23.
Pericles Corinthius Qv. 3.
Plato 173. Qv. 22.
Plotinus Q. 22. E. 1. & 25.
Plutarchus ὁ τῆς ἐπιστήμης πλοῦτος Qv. 22.
Τίς καὶ πόθεν κατὰ τὴν ποίησιν 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185. Ægyptum & Danaum πολυτεκνοτάτους celebrant Qv. 15.
Polycrates Soſiæ F. Qv. 15.
Priſcus Dux, Themiſtoclis more Ἀττικίζων Ῥωμαϊκῶς 154.
Probus Chalcidenſium Epiſcopus 139.
Proclus ſcriptor Q. 22.
Proverbia καδμεία νίκη 11. τὸ καθαρὸν τοῦ μὴ καθαροῦ οὐ θέμις ἐφάψασθαι 22. ἄπληστος ὀφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα καὶ οὐκ ὀνήσιμα 184. ἀκρόπολις τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία. 205. ἀδαμάντινος πόλεμος Qv. 3. ὥσπερ ἐν Σκυθικῷ λαβυρίνθῳ Qv. 4. Φινέως τινὸς καὶ ἁρπυίας λείψανα Qv. 5. ὁ μυθικὸς νάρκισσος. Qv. 6. ἀτλαντικὸν ὥσπερ πέλαγος τῆς θεωρίας. id. κορυβαντιᾶν Qv. 8. Ληνιάδες γυναῖκες Qv. 12. ὦτα ὀφθαλμῶν ἀπληστότερα Qv. 14. Φυσικαῖς ἀνάγκαις πέπεικας Qv. 15. εἶτα Τάνταλοι κολαζόμενοι Qv. 16. Αἰγύπτιον Πρωτέα ὁ λόγος ἡμῖν ὑποκρίνεται Qv. 18. μυθικὸς κολοιός Qv. 22. ὥσπερ ἐκ τρίποδος. E. 33. λυγκέως ὀξύτερον ibid. ὅρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδέν ἐστιν εὐχερέστερον. id. τὴν Ὀρέστου μανίαν νοσεῖν E. 29. Μηδείας καὶ Φαίδρας φοβερωτέρα. E. 24. Midæ fames βρόγχοις ὥσπερ χρυσοῖς ἀπαγχομένου E. 19.
Cicada taciturna ὥσπερ τὰ Πυθαγόρου διδαχθεῖσα δόγματα Qv. 16.
Sergius Martyr 120. ὃν καὶ τὰ Νομαδικὰ πρεσβεύειν ἔθνη εἰώθασι 120. Vide ſupra, in Choſroës.

Seſo-

Seſoſtris Ægypti Rex, rotarum currus ſui gyratione de fortunæ volubilitate admonetur 159.ſeq.
Simeon Amidæ Epiſcopus 34.
Σειρηναῖα ἀφηγήματα 2.
Slavi Muſicæ artis ſtudioſi 146.
Socratem Philoſophiæ Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίου ἐνέχυρα ſive liberos non habuit E. 58. ejus dictum qvid ſi me aſinus calcitret? E. 43.
In Sophiæ templo divinum ſomnium exſpectat, ſed fruſtra, Mauricius Imp. 140.
Soſipater Hermogenis F. Qv. 2.
Sotion ſcriptor Qv. 22.
Tavgaſtenſium Princeps vocatur Ταϊσὰν h. e. *filius DEi* 176. Tavgaſtenſibus θρησκεία ἀγάλματα, νόμοι δὲ δίκαιοι, καὶ σωφροσύνης ἔμπλεως ὁ βίος αὐτοῖς. id.
Thales 187.
οἷά τις Θεανὼ σιωπῶσα τὰ ἄρρητα Qv. 17.
Theophraſtus ἡ τῆς γνώσεως θάλασσα Qv. 22.
Theopompus 186.
Thucydides 186.
Τιμῶσιν οἱ Τοῦρκοι λίαν ἐκτόπως τὸ πῦρ, ἀέρα δὲ καὶ ὕδωρ γεραίρουσιν, ὑμνοῦσι τὴν γῆν, προσκυνοῦσι δὲ μόνως καὶ θεὸν ὀνομάζουσι τὸν πεποιηκότα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τούτῳ θύουσιν ἵππους καὶ βόας καὶ πρόβατα, ἱερεῖς κεκτημένοι οἳ καὶ τὴν μελλόντων αὐτοῖς δοκοῦσιν ἐκτίθεσθαι προαγόρευσιν 176.
Τὸ τρισάγιον λέγει, terſanctum Numen 11.
Varami Tyranni ad Choſroën Hormiſdæ F. Epiſtola 100.
Xenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum Taraſii A. C. 806. creatus & A. 815. ob propugnatum imaginum cultum depoſitus, atqve inde Homologeta ſive Confeſſor Græcis dictus in monaſterio A. 828. deceſſit. De qvo Menæa 2. Junii, Ignatius Diaconus CPol. in vita (qvam ab Allatio acceptam Combefiſius communicavit Henſchenio, à qvo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) & Martinus Hanckius de Byz. rerum ſcriptoribus lib. 1.cap.

1. cap. XII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiæ Parisiis editurum se recepit V. C. *Jo. Boivinius*, thesauri illius vere Regii custos dignissimus. Novam etiam operum Nicephori hujus editionem exspectamus ab *Anselmo Bandurio* Ragusino, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti è Congregatione Melitensi. Confer qvem infra cum Lectore communicabo *conspectum Operum S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ propediem duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hactenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac octo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis.* Paris. 1705. 12. & Memorias Trevultinas illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensioni qvæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo qvæ addam:

1.) *Breviarium Historicum* à Mauritii nece Anno CHristi 602. ad Annum CHristi 770. sive Leonis IV. & Irenes nuptias legit laudatqve Photius Cod. 66. idem nec plenius evolvisse se innuens qvam à Petavio Paris. 1616. 8. cum versione & notis editum & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. fuit recusum & Theophylacto Simocattæ solet subjici. Adjunxit Petavius Nicephori Gregoræ fragmenta p. 240 - 257. in antiqvioribus editt. omissa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Taurominitani in Sicilia Episcopi Homiliam in indictionis sive anni principium. p. 258 - 285. Seqvitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qvi inscriptus est βασιλικὸς, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286-309. Indiculus Metropolitanarum sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310-313. Georgii Pachymerii fragmenta Græce, qvæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315-407. Libellus Hippocratis περὶ τῶν φαρμάκων καθαιρόντων primum editus ex Codice Cujaciano, Græce pag. 408-410. Ac deniqve Nicephori Patriarchæ CPol. *fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu*, ex Theophanis Chronographia depromtum Græce & Lat. post Petavii notas pag. 206 - 218.

2.) *Chronologia* Compendiaria ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153. seq.

3.) Ex

* Confer indicem similem in jure Græco Rom. Freheri pag. 244. seq.

3) Ex Nicephori CPol. *antirrheticis tribus adversus Mamonam & Iconomachos* opuscula qvatuor latine ex Turriani versione vulgavit H. Canisius T. 4. Antiqv. Lect. sed passim infeliciter, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Parisf. 1654. Ex libro 2. & 3. duo fragmenta ejus qvibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combefisius Auctar. novo Bibl. Patrum T. 1. p. 267-280. Parisf. 1648. Integrum opus, *nec levi damno Christianæ rei ac litterariæ* (judice Combefisio) *delitescens* habetur Græce in Bibl. Regis Galliæ sub nomine *Theodori Grapti*, qvo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Colbertina ejusdem antiqvitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. Λόγε γ' caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum *de sex Synodis* Græce & Lat. edidit Combefisius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Parisf. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. *Habeo*, inqvit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem Combefisius, *quæ justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis: - - expleat forte Petri Segvierii Franciæ Cancellarii spissus satis charta bombycina codex. Alia offerebat Allatius* &c. Confer Combefisii Origines CPolitanas pag. 184. qvi pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Parisf. 1664. 4.

4) *Stichometriam librorum sacrorum*, Chronographiæ subjici solitam, Græce una cum versione latine *Anastasii* habes in operibus postumis Petri Pithœi, Parisf. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde eam recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recusis) Johannes Pearsonus. Nicephori esse negat idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiqvior esse, libros enim recenset eodem ordine qvo in calce synopseos Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis στίχων enumeratio est omissa. Chronographiæ Nicephori MS. Codex Græcus cum subjectâ stichometria, sed qvam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliæ, Angliæ, Italiæ prætercam. Alias στιχομετρίας & indiculos librorum sacrorum è MSS. Codicibus vulgavere Coteleri-

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, qvo olim usus Camerarius, vide Jo. Andreæ Bosii ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interterpretatione, qvam *Anastasii* Bibliothecarii esse putat, vulgata â Baronio ad A. C. 811. n. 20-43. Sed versio in edit. Græcolatina Commeliniana inter Acta Synodi Ephesinæ est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonaræ Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) Νικηφόρȣ ὁμολογητȢ *Canones Ecclesiastici XVII.* in libro secundo Juris Orientalis ab *Enimundo Bonefidio* Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atq; in Græcolatina *Marqv. Freheri* editione Francof. 1596. fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit Caveus, & qvi Catalogum Bibl. Barberinæ concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter *canones* illos *XXXVII.* qvos Græce & Latine edidit *Cotelerius* T. 3. monument. Eccles. Græcæ pag. 445. seq. à qvo pag. 451. seq. alias adhuc *novem* διατάξεις ἐκκλησιαστικὰς publicatas habes ex collectione qvæ complectebatur canones LXVI. Nam & Michaël Glycas p. 294. qvinqvagesimum primum laudat, & Cotelerio p. 652. observante ab aliis plures ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, qvo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam Cotelerio debemus p. 453-463. *Epistolam* Nicephori, *responsiones ad 17. capita* ab Hilario & Eustratio proposita complexam. *Expositionem fidei* MS. memorat Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem qvoq; fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnæ Ecclesiæ CPol. si verum est qvod notatur in Orthodoxographis, à Chartophylacis munere pervenisse ad Episcopatum Ecclesiæ CPolitanæ. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus Episcopus sive Patriarcha CPol. Nicephori nomine. Verum pul-

pulchre cum illa sententia congruit qvod à Clariss. Caveo Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chartophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qvi Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 662. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad sæculum septimum referri atq; à Patriarcha distingvi oportet. Utut sit, Nicephori Chartophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendique potestate, latine* legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atqve in qvibusdam Bibl. Patrum editt. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589. 1654. T. 3. *Epistolæ duæ* ad eundem *Theodosium* de qvæstionibus qvibusdam, Græce & Latine exstant in jure Græco Romano Freheri pag. 341 - 344. & in editione Bonefidiana Græc. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneanam A. 1579. & in cæteris qvas jam memoravi Bibliothecæ Patrum editionibus.

Vita Dionysii Areopagitæ, qvæ Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinæ Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Qvemadmodum scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregoræ.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnæ Ecclesiæ S. Sophiæ CPoli, cujus *Vita S. Andreæ* cognomine σαλȣ͂ sive *simplicis* scripta post sæculi decimi medium, qvæ Græce è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace sec. V. sed Leone sapiente, & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius qvoqve NICEPHORUS II. *Patriarcha CPolitanus* post Arsenium, antea Ephesinus Episcopus, clarus sub Michaële Palæologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Onirocriticon*, qvod sub Nicephori CPolitani Patriarchæ nomine versibus jambicis fertur,

& ex Astrampsycho magnam partem est descriptum, de qvo dixi lib. 4. cap 13.

Alius deniqve NICEPHORUS *Philosophus* & *Rhetor* CPoli, qvi Oratione funebri celebravit *S. Antonium* cognomine *Cauleam*, Patriarcham CPolitanum, A. C. 895. defunctum. Exstat λόγος ille ἐπιτάφιος Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi, & fortasse in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in qvibus primo memorandus loco:

NICEPHORUS GREGORAS, Byzantinus, Palamitarum strenuus adversarius, in Synodo CPol. A. 1351. à Callisto Patriarcha * cum cæteris Acyndini sectatoribus damnatus, in Monasterio consenuit, obiitqve post A. C. 1359. in qvo desinit ejus Historia. Vitam post Martinum Hanckium pag. 579. seq. de scriptoribus Hist. Byz. diligentissime descripsit Jo. Boivinus V. C. eamqve Historiæ Nicephori præmisit, elogia etiam qvamplurima præfixit & Catalogum scriptorum editorum ineditorumqve à Bernardo de Montfaucon Româ ad se transmissum, qvem hoc loco integrum inserere juvat.

Scripsit Gregoras per multa variæ eruditionis opuscula; qvorum pauca typis mandata; pleraq; autem extant Manuscripta in Codicibus Vaticanis, Cæsareis, Scorialensibus, Baroccianis, & aliis multis, ut Regios sileam: qvædam item videatur temporis longi injuria intercidisse. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. P. D. *Bernhardi de Montfaucon* schedis, Roma ad Boivinium transmissis, & ex variis Codicum Manuscriptorum Catalogis concinnatus. Hunc tu qvæso Indicem, B. L. qvantumvis longum, totum oculis percurre. In tanta librorum copia, qvot hic videbis enumeratos, erit credo aliqvid qvod ipso argmento placeat; qvod amissum doleas; qvod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqva fortasse, qvorum jacturam facile feras. Mihi qvidem librorum Catalogos perlegisse hoc sæpe jucundum fuit, qvod ex iis intellexerim, deesse mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De mensura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 48. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prologo,

* Tomum illius Synodi edidit Combefisius in Auctario noviss. T. 2. p. 135. seq.

go, & commentariis. Cod. Cæſar. Vindobon. Theolog. 174. Vide & indicem Prologorum inter opuſcula Rhetorica.

3. Αρίστη ἐπιλογὴ θείων τινῶν ῥήσεων τοῦ μακαρίου καὶ γενναίου Ἰὼβ, συμβαλλομένη παντὶ χριστιανῷ εἰς ὠφέλειαν. Optimus delectus ſacrarum qvarundam ſententiarum beati, & fortis Jobi, cuivis Chriſtiano utiliſſimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου Cod. Cæſar. Vindobon. Theolog. 174.

Dogmatica.

4. Antirrhetici & Steliteutici priores. Scripſerat Gregoras libros in Palamam Antirrheticos, anteqvam a) Cantacuzenus Imperio potitus eſſet, ut ipſe teſtatur, Hiſtoriæ libro XXV. (b) Eos decem fuiſſe indicat hoc programma, Codici Vaticano præfixum: πίναξ τῶν ἐκλεχθέντων ἐκ τῆς καθόλου ἱστορίας Ῥωμαϊκῆς λόγων τοῦ γρηγορᾶ, καὶ συντεθέντων ἐνταῦθα τοῖς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐτοῦ ΔΕΚΑ (c) ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΙΣ. Id eſt: Index librorum Gregoræ ex generali hiſtoria Romana ſelectorum, & cum DECEM ejus PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in Colvilliano Scorialenſis Bibliothecæ Catalogo d) (qvi in Mediolanenſi ſive Ambroſiana exſtat Manuſcriptus) indicantur tantum tres Stelitevticæ in Palamam, cum ſelectis Hiſtoriæ Romanæ decem libris conjuncti, idqve in duobus Codicibus; qvorum numeri ſunt V. H. 19. & I. Λ. 4.

5. Antirrhetici poſteriores. (e) Scripſit Gregoras libros decem Antirrheticos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCLIII. qvos ſtatim poſt Tomum promulgatum minatus erat ſe editurum, ut conſtat ex his Agathangeli verbis: (f) παρὰ ἀπειλῆς ἀνήνεγκας σχῆμα λόγοις ἀντιρρητικοῖς καταλύειν τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ νεωστὶ καὶ λάθρα συνθεῖναι τετολμήκεσαν. Id eſt: Minatus es, te eorum Tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum ſcili-

 cet

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Eorundem meminit Hiſt. lib. 18. c. 7. ſ. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticani titulus. At illi libri in Codice ipſo deſiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecæ Ambroſianæ Codice deſcriptam, cum Boivinio communicavit Nobiliſſ. Vir Friedericus Roſtgardius.

e) de qvibus Boivinius in Gregoræ Vita,

f) qvæ apud Gregoram leguntur, Hiſt. lib. XXV.

cet Tomum, qvem noviſſime & clanculum ii componere auſi fuiſſent. In Colvilliano Catalogo hi qvoqve Antirrhetici indicantur g) (ſed octo tantum) cum hac inſcriptione: *λόγοι ἀντιῤῥητικοὶ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου.* Orationes antirrheticæ contra Tomum Palamicum. Additur, *ὁ δὲ δεσμοφύλακας ἐνταῦτα λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν εἷς, περὶ οὗ πλατυτέρως εἴρηται ἐν τῷ κδ. λόγῳ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ.* Agathangelus autem ille, qvi clam cuſtodibus ingreſſus cum eo in his Dialogis colloqvitur, veterum diſcipulorum, & amicorum unus eſt, de qvo fuſius diſſeruit Hiſt. lib. XXIV. In hos poſteriores Antirrheticos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qvi exſtant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: *Τίνα δήποτε ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀρχὴν ἐποίησεν, ἤτοι θνητὸν, ἤτοι ἀθάνατον;* Qvem initio DEus hominem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæſar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.

7. Qvæſtio ſoluta: Græce inſcribitur *ἐπίλυσις περὶ τοῦ τίνος χάριν ὁ ὑμνῳδὸς ἐνδοξοτέραν τῶν Σεραφὶμ τὴν θεοτόκον ὑμνήσας, διὰ τῆς προσθήκης αὖθις τοῦ* ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ, *ἀσύγκριτον τὸ συγκεκριμένον ἐποίησε. καὶ πρὸς τίνα δὲ δόξαν ὁρῶν, ταύτῃ τὸν ὕμνον ἐξύφηνεν.* Qvare auctor Hymnodiarum, poſtqvam Deiparam Seraphinis glorioſiorem cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile eſſe ſtatuit id, qvod comparatum cum alio fuerat: it. ad qvam opinionem reſpexerit, cum hunc Hymnum compoſuit. Eodem Codice Cæſar.

8. Dogmaticæ diſputationes variæ, paſſim in Hiſtoriæ Byzantinæ libris dogmaticis.

Euchlogica.

9. Εὐχαὶ, ſeu Precationes.

a) Ad CHriſtum, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæſar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

b) *Πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτου ἄρτι χειροτονηθέντος.* Ad Imperatorem, * ex perſona Metropolitani recens inaugurati. Initium, *ὁ μέγας, καὶ ὑψηλὸς* ..... Cod. Vatic. 1086. fol. 214.

c) Ὡς

* Vel: *de Imperatore.*

c) Ὡς ἀπὸ μητροπολίτου, ἄρτι πρῶτον εἰσερχομένου εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν μητρόπολιν. ex persona Metropolitani, eam qvæ ipsi obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ibid. fol. 215.

d) Εἰς βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτου, ἄρτι χειροτονηθέντος ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitæ modo electi. Initium ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c. Ibid. fol. 216.

e) Ἐκφωνηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἔφεσον εἰσόδῳ ἡμῶν. * pronuntiata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

f) Ἐπὶ θεμελίῳ οἴκου καὶ πόλεως. In jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν νοερὰν &c. Ibid.

Philosophica.

10. Σύνταγμα συνοπτικὸν φιλοσοφίας. Philosophiæ Compendium. Non liqvet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qvi in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.

11. Dialogus inscriptus, ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΣ, ἢ περὶ σοφίας. *Florentius*, s. de Sapientia. Initium, πόθεν ἡμῖν ὁ καλὸς Φλωρέντιος; Cod. Reg. 3284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoras ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.

12. Ὅτι οἱ πρὸς ὁποτέραν σοφίαν ἐσχολακότες οὐ δικαίως ἂν σοφοὶ λέγοιντο. ὑποκριταὶ δὲ μᾶλλον τῇ ἀληθείᾳ τῆς ὄντως σοφίας. Qvi alterutri (sacræ & profanæ scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dici, sed potius imitatores reipsa ejus, qvæ vere sapientia est. Initium: μέγα μὲν ἀνθρώποις σοφία. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.

13. Περὶ τῶν ἐπιλαμβανομένων οὐκ ὀρθῶς καὶ νέων καὶ παλαιῶν σοφῶν. ** De illis, qvi recentiores & antiqvos sapientes non rectè reprehendunt. Initium, λόγος ἐξαναστάντας τινὰς τῶν, ὡς οὑτοί φασι βρενθυόμενοι, τῶν (an τὰ?) πάντα εἰδότων. Eod. Cod.

16. Ad

* Videndum, utrum ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitæ.

** Incertum utrum Gregoræ, an Maximi Planudæ.

14. Ad eos qvi Fatum statuunt. Indicatur à Possevino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, qvæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possevin. in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocc. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluviis & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccam, & sphæricam. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθὴς, ἢ περὶ ὑβριστῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρός τινα φίλον, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Ad amicum qvendam, de iis qvi Astronomiæ insolenter obtrectant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. At in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἄπρω, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Initium, τά τε ἄλλα διαπορθουμένουσι &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀνεπίγραφος, Initium, οἷον Εὐωδίας περὶ τὸν ἀέρα χεθείσης. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitæ, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλὴ μετὰ παρακλήσεως. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobiqve, εἰ μὲν ἐπίσης

* Gregoras, teste Possevino, scripserat qvædam in Aristotelem.

σης ἅπαζιν ἅπαντα &c. Fortaſſe hæc oratio eadem eſt, atqve illa indicata à Morello Epiſtola.

28. Adde Epiſtolam, τῷ χρυσολωρᾷ, qvæ & ipſa eſt de Aſtronomia. Vide infra, in indice Epiſtolarum.

29. Πῶς δεῖ κατασκευάζειν ἀςρόλαβον. Qvomodo Aſtrolabum conſtrui oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.

30. Πῶς δεῖ * κατασκευάζειν τὴν ἐν ἀςρολάβῳ ἀράχνην. Qvomodo Aranea in Aſtrolabo conſtruenda ſit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.

31. Περὶ τῆς ἐν ἐπιπέδῳ καταγραφῆς τοῦ ἀςρολάβου, προοιμιακὸς λόγος πρός τινα φίλον. De Aſtrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paſchate & Calendarii Correctione.

32. Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἰωσὴφ, περὶ τοῦ πάσχα, ἀπόδειξις ὅπως ἐσφάλη πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δεῖ ποιεῖσθαι τὴν τούτου διόρθωσιν. Ad reverendum Joſephum, de Paſchate, ut jampridem in eo erratum ſit, & qvomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδή μοι φίλος εἶ τῶν πάνυ. a) Exſtat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus eſt Hiſt. Byz. lib. VIII. cap. 13.

33. Ad eundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ δεύτεραί πως φροντίδες, Εὐριπίδης φησί που, σοφώτεραι. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.

34. Τὸ διορθωθὲν πασχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου φιλοσόφου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ οὗ καὶ ὁ Ἀργυρος ἐν τῇ ῥηθείσῃ μεθόδῳ διαλαμβάνει. Paſchalion à Nicephoro Gregora Philoſopho correctum; de qvo Argyrus in methodo ſupra dicta b) loqvitur. Exſtat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

* Recenſetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemæi libros, cum Ariſtoxeno & aliis, ſed is, ut puto Nicephorus Bryennius eſt, non Gregoras.

† Nicephori Aſtrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodiit Pariſ. 1557. 8.

a) Idem eſt initium Dialogi, qvi inſcribitur διάλογος δεύτερος. Vide Miſcellaneorum indicem infra.

b) Nempe opuſculum illud ſubjunctum eſt Iſaaci Argyri libro.

Historica, & Vitæ Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. *Libri duodequadraginta Historiæ Byzantinæ*, in qvibus nonnulli merè dogmatici. Ex iis Libri undecim * priores editi sæpius.

36. *Oratio* encomiastica, prolixa & elegans, *in Imperatorem Constantinum Magnum*; dignissima (inqvit Nesselius) ut supplemento corporis historiæ Byzantinæ aliqvando inseratur. Cod. Cæsar. Hist. 104.

37. Ex Eusebii Historia Ecclesiastica. Cod. Cæs. Theolog. 174.

38. De vita, & moribus, & conflictu S. Patris *Michaëlis Syncelli*. Initium, νόμος ὄντος ἤνθησε πάλαι παρ' Ἕλλησι, καὶ μέγα τῷ χρόνῳ τὸ κράτος εἰλήφει. Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium *S. Quadrati* à Gregora scriptum laudat.)

39. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Βασιλίσσης. Vita & disciplina *S. Basilissæ* seu Reginæ. Initium, Νικομήδεια πόλις ἐστὶ περιφανής. Cod. Vatic. 1086. fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam Βασίλισσαν virginem & martyrem fuisse.

40. Vita *Johannis*, Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi, qvi avunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipso Gregora. Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.

41. Vita *Antonii* Patriarchæ Constantinopolitani, *Cauleæ* dicti. Initium, εἰ ἦ καὶ θνητὴν φύσιν, (an ἔχει?) ὁ χρόνος, καὶ πάντων ἐστὶ πατὴρ, ὁπόσα φθορὰ καὶ γένεσις βόσκει. Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr.

Grammatica.

42. Τεχνολογία γραμματικῆς, *Ars Grammatica*. Indicatur à Morello, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.

43. Παρακολουθήματα καὶ ζητήματα γραμματικά. Incertum an Gregoræ. *Enarrationes* (an glossæ?) & *quæstiones Grammaticæ*. Catalog. Morell. ibid.

44. Περὶ κανόνων ἀστασίας. *De instabilitate Regularum*. Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt κανόνες ὀνομάτων, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat. 45. Περὶ

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius dicturus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

45. Περὶ ὀρθογραφίας. Initium, τὸ ᾶ δασύνεται. Catal. Bibl. Barocc. N. 48. Incertum an Gregoræ.

46. Περὶ ἀντιςοίχων, ſ. *de vocibus, quæ variè ſcriptæ, varia ſignificant*, ut, ἁγνὸς, purus; ἄγνως, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

47. Μελέτη πρεσβευτικὴ, Declamatio Legatorum. Initium ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum ſumtum ex *Thucydide*. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infeſto petebant. Ad eos legati Platæenſes veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.

48. Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν σύνοδον. Svaſoria ad ſacroſanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν οὕτως ἔχειν πρὸς τὴν παροῦσαν ἅμιλλαν &c. Exſtat hæc oratio in fine libri decimi Hiſtoriæ Byzant. Exſtabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie ſuperſunt tantum primi duo verſiculi: cætera abſciſſa, nempe eo qvod hæc oratio in Latinos ſcripta ſit.

49. Παραινετικὸς τῇ βασιλίσσῃ ἐξ αὐτοσχεδίου συντεθειμένος ἐπὶ τελευτῇ τοῦ Φιλαδελφείας κυροῦ θεολήπτου. Ad Imperatricem, de obitu Dom. *Theolepti*, Philadelphiæ (Epiſcopi,) paræneticus ex tempore compoſitus. Initium, βασίλισσα, τὸ μέγα ἐν γυναιξὶ, καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα. βασίλισσα, τὸ ἱερὸν τοῦ χριςοῦ κειμήλιον. Cod. Cæſar. Vindobon. Theolog. 174.

50. Ἔκφρασις τῆς ἀναςάσεως τοῦ χριςοῦ. *Chriſti reſurrectionis depictæ enarratio.* Initium. πάνυ μοι δοκεῖ τῶν ἀτοπωτάτων εἶναι, παῖδας μὲν Ἑλλήνων φιλοτιμεῖσθαι τῆς κακοδαίμονος αὐτῶν πλάνης ἑορτάς τε, καὶ θέατρα Cod. Cæſar. Theol. 174.

51. Λόγος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Μερκούριον. Oratio in ſanctum & Magnum Martyrem *Mercurium*. Initium, καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς a) ἄνεμον παραταττόμενος b) βίον Cod. Vatic. 1086. Leo Allat. de Symeon. pag. 97.

52. Εἰς τὴν ὁσίαν θεοφανὼ τὴν βασιλίδα. In S. *Theophanonem* Imperatricem (Leonis ſapientis uxorem.) Initium, πολλοί μοι πολλάκις τῶν ἀρετῇ, καὶ συνέσει διαφερόντων προσίασιν ἄλλοτε ἄλλοι παραινοῦντες, καὶ συμβουλεύοντες. Cod. Cæſar. Theolog. 279. Allat. de Symeon.

a) forte ἀνέμαν. b) forte βίαν.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. Notandum, qvod ait Gregoras in exordio, ſe multorum Sanctorum vitam, & Martyrum certamina deſcripſiſſe.

53. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, διαλαμβάνων τὴν γέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἴσοδον, καὶ ἀνατροφήν. *De ſanctiſſima Virginis DEI matris nativitate, ingreſſu in Sancta Sanctorum, & educatione.* Initium, ἀκούω Μωσέα τὸν μέγαν, τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τῆς βάτου πάλαι περιεργάζεσθαι θέλοντα. Cod. Cæſar. Hiſtor. 104. Vatic. 1086. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. *In Annuntiationem ſanctiſſimæ DEI matris.* Initium, ἐμοὶ (vid. Hiſtor. Byz. lib. XIII. cap. 1. ſ. 4. & lib. XXII. pag. 662.) δὲ τῶν ζωγράφων πολλάκις ἐκείνους ἔπῄει θαυμάσαι, καὶ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Cæſar. Hiſt. 104. Allat. de Symeon. pag. 88.

55. Τῇ πανάγνῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ εὐχαριστήριος, ὡς ἐκ τῆς Βασιλίδος Εἰρήνης. *Caſtiſſimæ DEI matri gratiarum actio, ex perſona Irenes Auguſtæ.* Cantacuzenus Byzantio potitus eſt poſt Feſtum Purificationis, proximè ſubſeqvuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut ſibi orationem ſcriberet, ad agendas B. Virgini gratias: qvæ oratio, cum accurate eſſet ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde diſplicuit hac ratione, qvod victoria non Imperatoris prudentiæ, ſed tota DEI-matri accepta ferretur; qvaſi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impoſitum, in Urbem mortuum importaſſet; ὥσπερ ἂν εἰ νεκρὸν ὑπάρχοντα κεκόμικε, φησὶν, αὐτὸν ἐκείνη μετὰ ξυλίνου τινὸς κραββάτου. Gregoras Hiſt. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compoſitæ, legebantur in eccleſiis vivo auctore. Id ex libro Hiſtoriæ XXIV. diſcimus; ubi duo Palamitæ, Cabaſilas & alter qvidam, illi ſic minantur: τῶν μὲν σῶν λόγων, ὅσοι ἐπ' ἐκκλησίαις ἐν ταῖς τῶν ἁγίων ἀναγινώσκονται μνήμαις, πῦρ δαπανήσει πολέμιον, καὶ ἀντίθετον ἅπαντας ἐν βραχεῖ προστάττοντος τοῦ βασιλέως. σὺ δὲ ἄταφος θανὼν ἔξω που ῥιφήσῃ τῆς πόλεως. *Quotquot orationes tuæ per Eccleſias leguntur in Sanctorum commemorationibus, eas omnes flamma inimica, & infeſta juſſu*

Impe-

*Imperatoris brevi absumet. Tu vero, cum obieris, aliquo extra urbem projiciere *. insepultus.*

56. Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris.* Initium, ἔστι τις λίθος τοῖς τραπεζίταις. a) Amabat Imperator opera *Platonis*. Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. 1086. fol.

57. Εἰς τὸν βασιλέα, κατὰ διάλεκτον ἰωνικήν. *In laudem Imperatoris, Jonica dialecto.* Initium, Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Μακεδονίης φασὶν &c. Cod. Vatic. 1086. 159.

58. Εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ βασιλέως. b) *De Imperatoris prudentia;* Initium, εἰ μὲν ἦν μοι ὁρᾶν, ὦ κράτιστε βασιλεῦ. Edita est hæc Oratio, Byzant. Hist. lib. VIII. cap. 8.

59. Εἰς τὸν βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem, de seipso.* Initium. Περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, καὶ ὡς οὔπω μοι καίρια. Ea est oratio, qva oblatam sibi ab Imperatore *Chartophylacis* dignitatem accipere recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Vatic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν βασιλέα, πατριάρχην αὐτὸν ποιῆσαι βουλόμενον. In laudem Imperatoris, qvi Patriarcham eum facere volebat.

60. Προσφωνητικὸς εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δοῦκαν Ἄγγελον Παλαιολόγον, περὶ τῆς ἐνούσης τούτῳ φιλανθρωπίας, ἡνίκα καὶ τὸ

* Hoc factum postea, testatur ac dolet Jo. Cyparissiota serm. IV. Palamiticarum transgressionum serm. 4. cap. 1. *Spectandum illud corpus magni fidei veræ præconis diu ludibrio habitum & circumlatum; ejus nempe viri quo nec inter Philosophos quisquam excellentior; nec inter Ascetas disciplinæ observantior; nec in obeundis pro religione certaminibus, nec in iis quibus tentatores eum vexarunt persecutionibus, contumeliis, carcerisque angustiis tolerandis constantior fuit, admirandi inquam illius* Nicephori Græcoræ, *de quo per utramque appellationem nihil DEus aliud significavit, nisi eum animo vigili & exporrecto victorias ab hostibus veritatis reportaturum.* ** Cantacuzeni.

a) ὁ παρὼν λόγος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ Πλάτωνος ἔρωτα, πειρᾶται δεικνύειν, καὶ συγγενῆ τὰ τούτου πράγματα πρὸς τοὺς ἐκείνου λόγους.

b) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου.

τὸ ἡμέτερον τῇ νόσῳ ταλαιπωρούμενον ἐπεσκέψατο. ὃν οὔπω καθαρῶς ἀπαλλαγέντες τοῦ πάθους, αὐτίκα ἀμειβόμενοι κατὰ δύναμιν, καὶ τὸν παρόντα λόγον εἰς εὐχαριστίαν ἐκπεπονήκαμεν. *Prosphoneticus ad magnum Imperatorem Romanorum, Andronicum Ducam Angelum Palæologum, de ejus humanitate, qua factum est, ut & nos ægrotantes inviseret. Nos autem morbo nondum plane levati, pro virili eum statim remunerantes, hac oratione gratias egimus.* Cod. Cæsar. Theol. 174.

61. Ἐς τὸν βασιλέα κῦρον Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andronicum Juniorem.* Initium. ὡς λίαν ἡδὺς καὶ φαιδρὸς ἡμῖν ἐπανήκεις ἐκ τῶν τροπαίων. Gratulatoria. Cod. Vatic. 1086. fol. 33.

62. Encomium Patriæ tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ Barroccianæ num. 116. At est Luciani.

63. Εἰς τὴν ἀμυγδαλῆν. In Amygdalam. Est encomium ejus arboris. Subjuncti sunt Senarii Jambici decem. Cod. Vatic. 1086. fol. 46.

Prologi & Proœmia.

64. Πρόλογος εἰς τὸ κατὰ Σωσάνναν διήγημα. *Præfatio in narrationem de Susanna.* Initium, οὐκ ἔμελλεν οἶμαι οὐδὲ τὸ τῶν γυναικῶν φῦλον χωρὶς ὑποδείγματος. Cod. Cæsar. Theol. 174.

65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς θεσπεσίους, καὶ μακαρίους προφήτας, ἐπὶ τῇ παρ' ἡμῶν σὺν θεῷ φιλοπονηθείσῃ τῶν καιριωτάτων αὐτῶν ῥήσεων συλλογῇ, μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτῆς ἐξηγήσεως. *Præfatio encomiastica, de divinis & beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum dicta Deo juvante collegimus, addita interpretatione convenienti.* Initium, πάντων μὲν ἐγὼ θείων λόγους ἀνδρῶν. Cod. Cæsar. Theol. 174.

66. πρόλογος διὰ βραχέων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως τε, καὶ μεθ' οἵας τῆς γνώμης τὰ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα ἐπραγματεύσατο. *Præfatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, & quo consilio Odysseam composuerit.* Initium, ποιηταὶ μὲν, καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι τὸν φιλόσοφον εἵλοντο βίον. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

67. προοίμιον εἰς πατριαρχικὸν σιγίλλον. *Exordium Patriarchalis Diplomatis* sive Bullæ. Initium, εἰ δὲ καὶ πάντα μαραίνεται. Cod. Vatic. 1086. fol. 211.

68. Aliud

68. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium. ἐπειδήπερ ἐν κρίσει.

69. προοίμιον χρυσοβούλλου. *Exordium bullæ aureæ.* Initium: πολλῶν ὄντων ὁπόσα τὴν β. Ibid. fol. 216.

70. προοίμιον εἰς διαθήκην. *Exordium Testamenti.* Initium, γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Ibid. fol. 213.

Testamenta.

71. Διαθήκη, ὡς ἀπὸ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος τὰ ἔσχατα πνέοντος. *Testamentum, tanquam Patriarchæ Johannis Glyceos, extremum Spiritum efflantis.* Init. καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνῆσθαι. Est Exordium Testamenti, non Testamentum ipsum; & editum exstat, Histor. Byzant. lib. VIII. cap. 2. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 210.

72. Διαθήκη ὡς ἀπό τινος μοναχοῦ, *Testamentum, tanquam alicujus Monachi.* Initium, εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ &c. Ibid. fol. 213.

73. Διαθήκη, ἀπὸ τοῦ Πελοποννησίου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου. *Testamentum, tanquam magni Protosyncelli Peloponnesii.* Init. εἰ μὲν ἀθανάτων ὁ παρὼν ἐτύγχανε βίος. Ibid.

74. Ὡς ἀπό τινος πρὸς τὸν βασιλέα * *Tanquam alterius cujuspiam, Imperatorem alloquentis.* Initium, πολλάκις αἰτήσας, καὶ πολλάκις &c. Cod. Vatic. 1086. fol. 213.

Monodiæ.

75. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγαλωτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, seu τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ γηραιοῦ. *In obitum Maximi Imperatoris Andronici Palæologi*, Senioris scilicet. Initium, τὸ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγεθος. Edita exstat. Hist. Byzant. lib. X. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. it. in Cod. Colbert. 4950.

76. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωτάτου μεγάλου Λογοθέτου. *In obitum sapientissimi viri, Magni Logothetæ.* Initium, ἐμοὶ δὲ, ὦ παρόντες, ταυτόν τι. Edita exstat eodem Hist. Byz. libro It. in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950. (Vulgavit etiam Græce & Latine ad calcem Historiæ qvam, cum pars Annalium Glycæ esset, Theodoro Metochitæ perperam tribuit Jo. Meursius

* Incertum, an Epistola, an Testamenti exordium.

sius Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum Meursii versione Annalibus Glycæ ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.

77. Εἰς τὸν βασιλεά νέον Ἀνδρόνικον. *In obitum Imperatoris Andronici Junioris.* Initium, ἡμεῖς δὲ, ὦ παρόντες, ἐπινικίους ᾄδειν. Edita est, Hist. Byz. lib. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.

78. Ἐπὶ τῷ χούμνῳ κυρῷ Ἰωάννη, ἀποτεταμένη πρὸς τὴν θειοτάτην βασίλισσαν, μετὰ βραχείας τινὸς παραινέσεως παραμυθουμένη τὸ ἄλγος. *In obitum Dn. Joannis Chumni, ad Divam Imperatricem;* a) cujus dolorem hæc Monodia solatur, adjuncta brevi b) admonitione. Init. ἀθληταὶ μὲν καὶ πύκται, καὶ σταδιοδρόμοι. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

79. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ φιλτάτου Καλλιέργου. *In obitum clarissimi Callierga.* Init. ὦ θετταλῶν πόλις, τίνα κατὰ Ῥωμαίων κοινῇ πρότερον, καὶ νῦν δὲ κατ᾽ ἐμοῦ τὴν ἔχθραν ἀνῃρημένη. Eod. Cod.

80. Παραμυθητικὸς εἰς τὸν βασιλέα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. *Ad Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὲ δὲ ὦ μέγιστε καὶ θειότατε βασιλεῦ, πολλάκις. Edita, Hist. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν εἰς τὸ γρυφωδέστερον τοῖς παλαιοῖς ἐρριμμένων. *Eorum, quæ à veteribus obscurius* c) *dicta sunt, enarrationes.* Indicantur ab ipso Gregora, Histor. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.

82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis;* cum præfatione ad Magnum Logothetam. Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lucem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero interpres *Pichonius* Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit.

83. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἔστι ταπείνωσις ἐν ἀνθρώποις. *Adversus eos, qui dicunt, Humilitatem apud homines locum non habere.* Initium, ἔχω σοί τι διηγήσασθαι, ὦ φίλε Ξενόκρατες. Cod. Vatic. 1086. fol. 49.

84. Φιλομαθὴς, ἢ περὶ ὑβριστῶν, Διάλογος, *Philomathes, seu de contumeliosis, Dialogus.* Init. ἐπειδή μοι φίλος εἶ τῶν πάνυ. Personæ collo-

a) Evlogiam, ut opinor: de qva lib. Hist. Byzant. 29.

b) vel adhortatione. c) *Facta* Græc. Sed legendum fortasse εἰρημένων.

colloqventes, Ariſtobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortaſſe is eſt Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.

85. Opuſculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commiſſam verſus Peloponenſum navalem pugnam, fratrem vero ſuum vulneribus confoſſum, & paucis poſt diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22.)

Poëmata.

86. Codici Vaticano 1086. præfixus eſt hic titulus: τῶν τοῦ Νικηφόρου γρηγορᾶ ποιημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inſcriptione qvidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata exſtare in Biblioth. Vatic. ſed eo loco ποιήματα non carmina ſignificat, ſed qvælibet ſcripta ſive opera. Verſus pauciſſimos à Gregora conditos fuiſſe exiſtimo. Exſtat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. poſt Orationem εἰς τὴν ἀμυγδαλῆν, Jambicum de amygdala arbore Decaſtichon. Init. Ἀμυγδαλῆς ἤνθησεν ἡμῖν ἡ φράσις. Exſtat etiam Tetraſtichon, in obitum Theodori Metochitæ, initio Codicis Regii 2541. & eſt minime modulatum.

Epiſtolæ.

87. ΑΓΓΕΛΩ. Initium, Οἱ τοῦ κομίζοντός σοι τὸ γράμμα γενήτορες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.

Ἁγιωτάτοις τρισὶν τοῦ &c. πρὸς οὓς ἔστειλε καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. Initium: Τὸ τῆς φιλαλληλίας χρῆμα κἂν τοῖς &c. memorat qvosdam libros ab ſe conſcriptos, iisdem miſſos. Cod. Vatic. fol. 92.

ΑΘΑΝΑΣΙΩ (ἁγιωτάτῳ ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ.)
Σὲ δὲ θαυμάζειν οὐ χρή. Cod. Vatic. fol. 91.

ΑΚΙΝΔΥΝΩ,
Ἐγένετό τις ἀνὴρ, Κλεόδημος ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΔΗ.
Οἶμαι μὴ ἀνεγκλήτους καθάπαξ. De itinere, & qvæ in via ſibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

* Tamen, ut Poëta laudatur à Lampeno Tarchaniota Epiſt. ad Gregoram.

Καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος οὐ μιᾶς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἵ σε φασὶ, καὶ αὐτὰ δὴ ἤδη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, (τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

Λόγος τοὺς Πυθαγορείους, οὕτω τοι. Philosophica. Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν οὐ περὶ πολλῶν. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΛΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa. Desideratur ea epistola; de qva Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διοικητῇ)

Λέγεται πρὸς ἄλληλα στοιχεῖα συνθέσθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, τι τις ἂν ἐν τῷ βίῳ νοῦν ἔχων. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

ΓΛΥΚΕΙ, (τῷ υἱῷ τοῦ πατριάρχου.)

Ἐμοὶ δὲ τοσοῦτον ὁ σὸς ἐντέτηκε πόθος. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 175.

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΛΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἔπεισί μοι γνῶναι θαυμάζειν. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & & infra, in κ.

ΖΑΡΙΔΗ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείῳ (τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩ, (τῷ σοφῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩ, τῷ μαγίστρῳ, εἰς Θεσσαλονίκην.

Πολλοί μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 108.

Πρότερον μὲν ἡμῖν ἐδέησε λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ φιλοσοφωτάτῳ.)

Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου, καὶ ὅσοι. Philosophica. Cod. Vat. fol. 99.

Ἔστι πόλις παράλιος Ἑλληνὶς &c. Σινώπη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΛΑ.

Ὅσα μὲν δὴ ἕτερα πρότερα. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Ἥκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλέως πρότερα σπουδῇ, τοὺς ἐμοὺς ἐξαιτούμενος λόγους. Ejusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

Τῷ

Τῷ καθολικῷ κριτῇ Vide supra ΑΓΓΕΛΩ.

ΚΑΛΟΕΙΔΑ, (τῷ σεβαςῷ.)

Τὸν πυθαγόραν ἐκεῖνον τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol.94.

Τὴν ἀλώπεκα τοῖς λαγῳοῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol.204.

ΚΑΡΒΩΝΗ.

Ὁρῶν τοὺς πολλοὺς, ὦ βέλτιςε, τῆς. Philologica. Cod. Vatic. 176.

Τῷ Κρήτης (Μητροπολίτῃ.)

Η μὲν δὴ βίβλ☉. Cod. Cæsar. Theol. 174.

ΛΑΜΠΗΝΩ. (ἀμοιβαία εἰς τὸν πρωτονοτάριον τὸν ΛΑΜΠΗΝΟΝ.)

Ἔθν☉ ἐςὶ Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

ΛΑΠΙΘΗ vid. supra in ΓΕΩΡΓΙΩ.

ΛΕΟΝΤΙΩ.

Τὴν μὲν Ἐπικτήτου κτῆσιν κτήσασθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol. 193.

ΛΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.

Δυοῖν τῶν ἡγεμονικωτέρων ὀυσῶν αἰσθήσεων. Philologica. Cod. Vatic. fol. 157.

ΛΟΥΚΙΤΗ, (τῷ πρωτοβεςιαρίῳ τῆς Τραπεζοῦντ☉.)

Παρεκάθηντό μοι τῶν ἐλλογίμων πολλοὶ &c. Philologica. Cod. Vatic. fol. 110.

ΜΑΞΙΜΩ (τῷ ὁσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ χορτάιτου.)

Ὀψὲ καὶ μόλις ὥσπερ ἀπὸ βαθέος. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 121.

Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γινομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 128.

Ἀλέξανδρόν φασιν ἐκεῖνον τὸν Μακεδ. Cod. Vatic. fol. 140.

Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ἔγωγε. Philologica. Cod. Vatic. fol. 145.

ΜΑΞΙΜΩ, (τῷ μαγίςρῳ.)

πολλάκις κατ' ἐμαυτὸν ἐπῄει τεθαυμακότι. Familiaris & Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ Εφέσου.)

Ἤρετό ποτε κοιλοιὸς ἀηδόνα. Philologica. Cod. Vatic. fol. 130.

Μεγάλῳ Διοικητῇ (τῷ ΓΛΑΒΑ.) Vide supra, in Γ.

Μεγάλῳ Δομεςίκῳ.

Κῦρ☉ ἐκεῖν☉ ὁ Καμβύσου. Philologica. Cod. Vatic. fol. 84.

Αἰσώπου τοῦ Φρυγὸς οὐκ ὀλίγον τὸν βίον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 99.

Ἐπειδή σε πρᾶξιν ὁρῶμεν ἅπασιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.
Γινώσκοντες οἱ πολλοί με φιλοῦντα. Laudat bellicam ejus virtutem. Cod. Vatic. fol. 107.
Οἱ πολλοί με τὰ μέγιστα δύνασθαι παρὰ σοί. Commendatitia. Cod. Vatic. fol. 190.
Ἐγὼ δὲ τὸν Ὁμηρικὸν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 219.

Μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ.
Μακρὸς ἤδη ὁ χρόνος, ἐξ ὅτου σοι. Encomiaſtica. Cod. Vatic. fol. 111.
Ὁ μὲν κοινῇ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiaſtica. ibid. ἐν πάθεις ἀνθρώπων ἐδούλευεν ᾅδης. Encomicaſtica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῳ Λογοθέτῃ
τὸν μὲν ἐμὸν εἰς τὸν ὁμώνυμον ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.
Τοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἱερογράμματ. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.
His addenda epiſtola παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας, de qva ſupra, in opuſculis Aſtronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῳ Οἰκονόμῳ vide ſupra, in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῳ Πριμμικηρίῳ
πάλαι μὲν ἤνεγκεν ἡ τὰ μέγιστα πάλαι. Philog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτῃ Ἄπρω, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Vide ſupra inter Aſtronomica.

Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης. Vide ſupra in ΓΛΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.
Ἀπαλλάξαντος Ἀλεξάνδρου πάλαι. Philologica, & de Imperatore carptim. Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ, Vide ſupra, in ΑΘΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΑΩ.)
περὶ τῶν ἐλθουσῶν αὐτῷ τερατολογιῶν, τῶν μὲν ἄνωθεν ἐκ Τραπεζοῦντος, τῶν δὲ κάτωθεν, ἐξ Ἰταλίας. Edita exſtat, Hiſt. Byz. lib. IX. cap. XI. Exſtat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ὁπόσα τῶν λεγομένων νοῦν ἡγεμόνα προβάλλεται.
Ὅσον εὐφραίνεις χαριζόμενος μὴ ζητοῦντι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 129.

Πρωτοβεστιαρίῳ.
Διὰ χρόνου σὺ πρὸς ἡμᾶς πέμπων γράμματα. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 122.

Πρωτοβεστιαρίῳ (τῆς Τραπεζοῦντος, τῷ ΛΟΥΚΙΤΗ.) Vide ſupra in ΛΟΥΚΙΤΗ.

πρω-

πρωτονοταρίῳ vide ſupra, in ΛΑΜΠΗΝΩ.
πρωτοσεβάςῳ.
Σὺ δὲ, ὦ βέλτιςε, ταυτὸν ποιεῖς τὸν μὲν ὑβριςὴν &c. Philolog. Cod. Vat. fol. 81.
Τῷ Σακελλίου τῆς Θεσσαλονίκης.
Ἐγὼ δέ σοι πλέον τῶν ἄλλων θαῤῥήσας. Familiaris. Cod. Vat. fol. 106. manu recentiori.
Σεβαςῷ, Vide ſupra, in ΚΑΛΟΕΙΔΑ.
Σοφωτάτῳ.
Τὸν Νικοκλέα φασὶν ἐκεῖνον τὸν Νεοκλέυς. Philologica. Cod. Vat. fol. 193.
ΣΥΝΑΔΗΝΩ.
Ἐςὶ παλαιὰ παροιμία Philologica. Cod. Vat. fol. 102.
ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτονοταρίῳ Θεσσαλονίκης.)
Ἐξ ἡμισείας μοι φαίνῃ χρηςός. Cod. Reg. 2257. fol. 265.
Τῷ ἐπὶ τραπέζης.
Σὺ μὲν, ἄριςε ἀνδρῶν, ἐγκωμίοις. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.
Τῷ Ὑπάτῳ τῶν φιλοσόφων.
Εἰ σὺ μὲν ὁ τοσοῦτος ἐν ἀνθρώποις ἥρως.
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως.)
Αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν ἰάνθη. a) Cod. Vat. fol. 84.
Τοῦτο ἐκεῖνο τοῦ Ξενοκράτους. Philologica. Cod. Vat. fol. 96.
Φιλοσοφωτάτῳ. Vide ſupra, in ΙΩΣΗΦ.
ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ.
Τὴν b) μὲν παροιμίαν, ἀεί τι Λιβύη. De Aſtronomia. Cod. Vat. fol. 190.

Exſtant præterea Epiſtolæ aliqvot, ad Anonymos ſcriptæ. Earum hæc ſunt initia:
Ἄλλῳ μὲν ἴσως πρὸς τὰς νῦν ἀποβλέψαντι τύχας. Breviſſima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.
Εἰ ὄζα τῇ φύσει πρότερα. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.
Ἐμοὶ δὲ εἴ τις φιλίαν οὖσαν. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.
Ἑτέροις διδόναι τρυφᾷν, ἡμῖν δ᾽ ἄνθρακας τοὺς θησαυροὺς ἀποφαίνειν. Cod. Vat. fol. 195.

a) Laudat illum, qvaſi Inſulæ alicujus Servatorem. An Cretæ?
b) Idem eſt initium atqve orationis ab Irene Auguſta habitæ apud Matthæum filium. Hiſt. Byz. lib. XVI.

Ἰδού σοι καὶ ἕτερος ἥκει διάκονος. Cod. Vat. fol. 206.
Ὁ ἀριθμὸς τῶν στοίχων δυοῖν συνεχ. Cod. Vat. fol. 154.
Οἷον εὐωδίας περὶ τὸν ἀέρα χεθείσης a) Cod. Vat. fol. 204.
Ὁ παρὼν οὗτος, ὥσπερ ἐφόλκιον. Cod. Vat. fol. 206.
Ὅτι δὲ τῷ λαμπροτάτῳ τοῦ βασιλέως ἡῷ b) Cod. Vat. fol. 217.
πένης ὁ παρὼν καὶ δυνάμενος. Breviſſima, Cod. Vat. fol. 194.
Σὺ δ' ἐγχώριον οἶμαι τῇ διανοίᾳ. Philologica. Cod. Vat. fol. 98.
Τὸ μὲν πρὸς ἄνδρα. Cod. Cæſar. 174.
Τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ παρόντος λέγειν. Breviſſima Cod. Vat. fol. 206.
His addatur Epiſtola, περὶ στρατηγοῦ τινος φαύλου, κακῶς c) τῆς πόλεως διατιθέντος. Cod. Cæſar. Theolog.

In eodem codice Cæſareo exſtant Epiſtolæ duæ, ſcriptæ à Gregora; qvarum Neſſelius nec inſcriptiones, nec initia declaravit.

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc *Hiſtoriam* ejus *Byzantinum* paucis adhuc luſtrare juvat. Totum opus Ῥωμαϊκῆς, ut ipſe inſcripſit, ἱστορίας conſtat *libris XXXVIII*. Ex his primos *XI. libros* à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. CPoli & Theodoro Laſcari Imperium Nicææ auſpicato, usqve ad Andronici Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit *Hieronymus Wolfius*, qvi interpretationem ſuam A. 1559. dicavit Antonio Fuggero, ſed qvæ usqve ad A. 1562. apud typographum hæſit, unde non eſt ut ex præfationis ſcriptæ tempore cum viro Nobiliſſimo editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum ſuſpicemur. Primum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii verſione vidit lucem Baſil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturqve Clariſſimus Boivinus, qvi hanc editionem latinam appellat, cum ſit *Græcolatina*. Certe eſt mihi hæc ſcribenti Græcolatina illius anni in manibus: neſcioqve an præterea latine ſeparatim eodem anno ex Wolfii verſione viderit lucem, cum Catalogus qvoqve Bigotianus p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præter

a) Vide ſupra, inter Aſtronomica.
b) Significat ſe ſemper erga filiam Imperatoris probe affectum fuiſſe: cujus rei ſigna erant tot Prooemia operum ſuorum, eidem nuncupata.
c) Legendum τὰ τῆς π.

ter paucas p. 271. 272. castigationes suas, etiam latine excerpta qvædam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylæ decem libros integros ex Conradi Clauseri versione. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. qvæ resciffis primo & ultimo foliis, novisqve in eorum locum suppositis profitetur lucem vidisse Coloniæ Planicianæ 1616. fol. cum cæteroqvi per omnia eadem sit cum Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Nicetæ Choniatæ, * & Chalcocondyle prodierunt *latine* Paris. 1567. fol. Francof. 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genev. 1615. fol. *Italice* interprete *Ludovico Dulci*, accurante Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolfium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus *Joannes Boivin*, qvi Paris. 1711. fol. è typographia Regia non modo libros illos undecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, qvæ Historiam producunt usqve ad A. C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripto, & Pachymeris qvoqve Historiam complectente, sed eo qvo Wolfius est passim integriore, atqve tum alia tum tria illa fragmenta complectente, qvæ *Dionysius Petavius* à Frontone Ducæo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchæ breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. *Rursus*, inqvit Clariss. Boivin, *in eo ipso Codice hoc notatu dignissimum est, quod quæ Gregoras libris quatuor postremis plurima inseruit, variis temporibus à se elucubrata, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis quaque locis recisa fuerint, ut narrationis contextus nullo hiatu abruptus sit, sed omnibus partibus apte cohærentibus integer & continuus procedat. Id Gregoræ ipsius judicio factum velim: neque à vero abhorret, eum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisse, ac ea quæ ostentandi ingenii caussa assuerat, monodias, orationes, aliaque id genus resecuisse. Vereor tamen, ne & gloriæ paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omissos, repetito deinde opere*

* Zonaram & Nicetam, anteqvam Gregoræ libris manum admoveret, idem Wolfius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: *Sed cum è Zonaræ velut salebris eluctatus in Nicetæ Acominati Choniatæ planiciem & quasi variis flosculis vernantia prata pervenissem, - - Quo opere absoluto - - ecce præter omnem exspectationem à te offertur Nicephorus Gregoras.*

opere intertexuerit. Idem præterea uſus Codice Regio 2078. qvem libros primos qvatuor complexum ait parũ ab editis differre niſi qvod in librorum & capitum diviſione diſcrepat. Monodias libri decimi initio, caſtigavit ex Codice Colbertino 4950. *cujus*, inqvit, *nobis copiam fecit Vir quam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius.* Lectiones è Codice Vaticano deſcriptas accepit à Nobiliſſimo Viro Frid. Roſtgaardo. Exſtant qvoqve inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvierianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Hiſtoriæ Romanæ. Sed negat Boivinus ſibi tunc aditum patuiſſe ad illam Bibliothecam, qvæ hodie eſt illuſtriſſimi Ducis Coislini, Epiſcopi Metenſis, & liberius aditur neq; amplius pro theſauro abſcondito jacet occluſa uſibus & deſideriis eruditorum. Latinam Wolfii verſionem paſſim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus ſectionibus diviſit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de qvorum rebus ſermo eſt & Annorum CHriſti in ora libri vel ſummis paginis annotavit, notasqve breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi ſecundi ſubjunctis.

Libris ſive λόγοις illis undecim abſolvitur prima pars, ſive ut in Codice MS. Vaticano appellatur πρῶτον βιβλίον, nam in illo habentur libri ab XVIII. usqve ad XXXVIII, & liber XVIII. inſcribitur δευτέρου βιβλίου λόγος ζ'. *Libros vero tredecim*, hoc eſt *XII. usque ad XXIV.* de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. ſub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacuzeni geſtis, primus idem doctiſſimus

* Boivinus in præfat. *Gregoras multijugæ eruditionis & artis Rhetoricæ oſtentator, ſæpe aberrat à propoſito, & ad ea quæ parum aut nihil ad rem pertinent, digreditur. In iis* παρέργοις *mirum eſt quam ſit verboſus. Ea Wolfius rebus magis quam verbis intentus breviora facere inſtituit. Itaque & luxuriantia compeſcuit, & quæ omnino redundabant, ſuppreſſit. Ego vero facturum me operæ pretium putavi, ſi auctoris Græci veſtigiis inhærerem, atque ejus verba lectoribus ſi minus annumerarem, ſaltem religioſe & fideliter appenderem, quæ ut opinor optima eſt ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero ſenſu deflexiſſe mihi viſus eſt interpres doctiſſimus, aut ſententiam auctoris obſcure & contorte expreſſiſſe. Nihil dico de minoribus vitiis, quibus nullum opus, quantumvis terſum & limatum, carere omnino poteſt: quæ quidem vitia ut plerumque nos in lucubrationibus noſtris fallunt, ita in alienis vix unquam fugiunt. Equidem eos nævos corpori alioquin egregio inſperſos, ut eximerem ſedulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfio feciſſe arbitror, ſed de eo bene meruiſſe ajo & contendo. Nec enim quia illum identidem lapſum corrigo, idcirco me vel doctiorem ſtatuo, vel diligentiorem; neque ei propterea* detrahere auſim Hærentem capiti multa cum laude coronam.

mus Boivin Græce cum verſione ſua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2079. emendatius ſcripto, qvi ſex libros (XII. nempe usqve ad XVIII.) continebat, altero ſeptem cæterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeq; mendoſo, ſed de cujus locis plerisq; dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro conſuli curavit. *Diſputationem Gregoræ cum Nic. Cabaſila & Anonymo de Palamæ erroribus*, qvæ A. C. 351. poſt Synodum Palamiticam habita eſt, & in hoc opere ab initio libri XXII. usq; ad XXIV. fere medium exſtat, exhibet cum verſione latina & notis *Claudii Capperonerii*, Licentiati Theologi Pariſienſis. Præter annotationes porro ſuas in qvibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas poſtumas addidit ad libros Gregoræ ſeptendecim.

Librum XII. & qvinq; deinceps continuos, ſæviente in Acindynianos perſecutione ſcripſit Gregoras, nondum tamen domo incluſus, imo ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam domi manere juſſus & Monachis cuſtodibus obſeſſus compoſuit Julio & Auguſto menſibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies qvadraginta ei ſcriptioni impenderit, qvemadmodum in illius vita Boivinus obſervat, qvi præterea pollicitus eſt *tertio Tomo* edere libros operis reliqvos qvatuordecim à XXV. usq; ad XXXVIII, Hiſtoricos qvidem octo, in Anno 1357. ineunte deſinentes, & dogmaticos ſex, ex apographo Codicis Vaticani, qvos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidiſſe, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græcobarbarum de bello ſacro, item de Conſtantinopolitanis, Peloponneſiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, ſelecta variorum opuſcula continere debet, ea ſcilicet qvæ Nicephori Gregoræ Hiſtoriam poſſunt illuſtrare, in qvibus erunt

1) Narratio *Nicetæ* Choniatæ de ſtatuis CPolitanis, qvas Latini capta Urbe confractas, in monetam conflaverunt. Cujus narrationis ex Codice Bodlejano deſcriptæ copia Boivino à Viro Clariſſ. Jo. Erneſto Grabio *facta eſt.*

2) *Theodori Laſcaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Nicææ, ex Codice Regio.

3) Teſtamentum *Arſenii* Patriarchæ, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168. Ss 4) A-

4) *Athanasii* Patriarchæ ad Seniorem Andronicum Epistolæ & relationes selectæ, ex Codice singulari qvem Bibliothecæ Regiæ cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, ArchiEpiscopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Philæ* Poëma Historicum de Michaëlis Glabæ rebus gestis, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tomus Pseudo Synodi Palamiticæ*, editus à † Combefisio.

7) Excerpra ex scriptis *Nicephori Blemmydæ*, *Gregorii Cyprii*, *Theoduli* Rhetoris, *Nicephori Chumni*, *Barlaami*, *Acindyni*, *Palamæ*, *Nicolai Cabasilæ*, *Philothei* Patriarchæ, *Medici Taronitæ*, *Cantacuzeni*, *Demetrii Cydonii*, ipsius *Gregoræ* & aliorum, omnia paucissimis exceptis anecdota.

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Grægoræ ut *somnium Propheticum*, qvod ex Philothei Patriarchæ antirrhetico XII. Cod. Reg. 1996. fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit.

Gregoræ vitia, inqvit idem vir doctissimus, *(neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam) maxime conspicua hæc fuerunt: Asper, austerus, pertinax, Principes æque ac privatos linguæ petulantia offendit. Philosophus, animo haud imperavit. Historicus, partium affectum non exuit: gloriæ denique cupiditate & amore sui ipsius nimio laboravit. Plura in stilo reprehendenda: inprimis* κακοζηλία, *seu ambitiosa elegantiæ affectatio; poëtica verborum luxuries, figuræ insolentes, hyperbata; crebræ non modo verborum sed & sententiarum repetitiones. Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti Historicis Cantacuzenus longe præstat. In Chronologia tamen Gregoras diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla. Cantacuzenus quædam videtur consulto omisisse, quæ Gregoras haud prætermisit - - Cantacuzenus solas quodammodo res Byzantinas, noster etiam externas Historia sua complexus est. Uterque igitur legendus, & alter ex altero supplendus.*

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt Epistolæ *Georgii* * *Lapithæ*, *Lampeni Tarchaniotæ* protonotarii, *Demetrii Cydonii*, *Athanasii Lepanthreni*, *Bryennii* sacello præfecti, *Zaridæ*, *Theodori Cutula*, *Balsamonis* & *Acindyni* ** ad Gregoram Epistolæ è Codd. Vaticanis, ejus-

† Auctar. noviss. T. 2. p. 135.

* è Cypro. Confer Allatium de Georgiis p. 343. seq.

** Thessalonicâ datæ sunt Epistolæ Acindyni, Demetrii, Athanasii, Bryennii, Theodori Cutula, & Theoduli Magistri.

ejusdem Acindyni ad eum Jambi, *Gregorii Palamæ* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epiſtolæ è Codd. Regiis: Ex *Philothei* Patriarchæ antirrhetico XII. & *Jo. Cantacuzeni* initio antirrheticorum de lumine Thaborio adverſus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epiſtolam Scholaſtici *Theoduli Magiſtri* ad Gregoram, qvæ incipit καὶ πάλαι μὲν ἔγωγε Hanc Græce & Latine cum Epiſtola Gregoræ ad Theodulum cujus initium πολλοί μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν τρόπον, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Normannus* inter alias Theoduli Monachi (qvi ſub Thomæ Magiſtri nomine magis innotuit) Orationes & Epiſtolas. Upſal. 1693. 4. Memorat etiam Boivinus Matthæi Epheſii & Nicolai Pepagomeni ad Gregoram Epiſtolas, verſusqve ſed parum elegantes Theodori Metochitæ, ſed apponere omiſit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, ut Proœmium Nicephori Gregoræ, præmiſſum demonſtrationi de Paſchate (è Cod. Vaticano.) pag. 769. & Epilogus pag. 770. Ejusdem Epigramma in Theodorum Metochitam 773. Verſus qvidam ex Theodori Metochitæ εἰς τὸν σοφὸν Νικηφόρον τὸν Γρηγορᾶν ὑποθήκαις καὶ περὶ τῶν οἰκείων συνταγμάτων 767.

Fragmenta ex Catalogis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.
Ex Blemmydæ Oratione ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα. 749.
Ex Gregorii Cyprii encomio Andronici. 752.
Ex variis Nicephori Chumni ſcriptis pag. 751. 753. 754. ſeq. 759. 761. 763.
Ex Poëta Græcobarbaro 753. 761. 762. Ex Niceta, 766.
Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. Andreæ à Theodora inſtaurato, 754.
De Athanaſii Patriarchæ CPol. ſcriptis 755. ſeq. 757. ſeq 758. 760. ſeq. ubi abdicationis formula, & 763.
Ex Theoduli Rhetoris oratione pro Chandreno pag. 759. ſeq. pag. 761. 762.
Pachymeris ἔκφρασις τοῦ Αὐγουστεῶνος 764. ſeq.
Gregorii Palamæ περὶ προσευχῆς, κεφάλαιον cum Claudii Capperonerii verſione pag. 776.
Hippocratis Medici & magni Ducis Apocauci imagines ex antiqvo Codice Regio Operum Hippocratis, cum verſibus Græcis in eorum laudem. 777. ſeq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhetico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.
Versus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphiensi Lydo, qvi in editione Obsopoeana desiderantur 786.
Excerpta ex Epistolis Gregorii Palamæ ArchiEpiscopi Thessalonicensis 787. seq. Epistola ejus ad Augustam, Annam Palæologinam, integra, qvam Boivinus putat fundamentum fuisse initæ ab Augusta cum Palama adversus Patriarcham (Jo. Calecam) societatis 788.
Ex Palamæ Oratione adversus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De aliis Palamæ scriptis in Bibl. Reg. pag. 805. seq.
Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus qvod Theodoro Grapto tribuitur in Codice antiqvissimo, unde decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cyparissiota & alii p. 793. titulus libri: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπου γενομένου Κωνσταντινουπόλεως Νικηφόρου λόγος ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου καὶ καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς ἡμῶν τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων εἰδώλοις προσκεκυνηκέναι. Vide de hoc opere supra p. 297.
Eusebii Epistola ad Constantiam, 795. seq. de qva supra p. 102.
Theodori Grapti locus è Cod. Regio suppletus 796.
Subscriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 2951. pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumqve qvorundam in Nicephori Gregoræ Historia Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum capitumque, & ad paginas editionis Boivinianæ. Tomus II. incipit à pag. 353.

ACademia 200. 205. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica 354.
Acindynus XVIII. 8.
Ægyptii circulatores VIII. 10.
Æschylus Prometheo 235. 644.
Æsopi Phrygii dictum, ex terra lacrymis macerata hominem formatum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.
Anacharsidis dictum, κρεῖσσον ἕνα φίλον κεκτῆσθαι πολλῶν ἄξιον, ἢ πολλοὺς ἀξίους μηδενός 382.

Anaxa-

Anaxagoras 207.
S. Andreæ Monaſterium 109. 161.
Andronici Palæologi ſenioris, Imp. invectiva in Hiſtoricos maledicos. lib. 1. cap. 1. Sortibus Biblicis utitur, & de pace ineunda dubius, Pſalterium conſulit, & in loco Pſal. LXVII. 15. acqvieſcit. VIII. 11. pag. 220. Nepotis metu ad imaginem Deiparæ confugit. IX. 6. ab eodem Nepote detruſus Imperio, dictus eſt Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Eſaiam & Pontifices. IX. 3.
Andronici nepotis Oratio ad internuncios ab avo miſſos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram conſulit moriturus, num aſtra Medicorum curationi ſuffragentur XI. 11.
Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 562.
Antigonus τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων ὁ κράτιστος Eumenem dolis vincit 306.
S. Antonii feſtum 283. templum in urbe Nicæa. 26.
Apollinaris hæreticus 714.
Apophthegma Sapientis, mirantis non qvod navigaſſet aliqvis, ſed qvod bis navigaſſet. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum ſe prædicantis qvod non Barbarus natus eſſet ſed Græcus. VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, νῦν ἐμοὶ νήφειν χρεών, ὅτε τοὺς ἄλλους μεθύειν ἀνάγκη IX. 8. Ægyptii Regis, filiorum ſuorum calamitatem majorem ajentis lacrymis IX. 10.
SS. Apoſtolorum Templum 494.
Ariſtotelis de DEI ſubſtantia & operatione, ſententia. 683. de mente perfecta 684. Ariſtotelicæ lingvæ labyrinthi 293.
Arius 707. 714. Ariani 578.
Arſenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.
Arſenii ſectatorum Ἀρσενιατῶν ſchiſma 77. 101. 160. 161.
Aſanis oratio ad Matthæum Cantacuzenum ſororis filium XVI. 2.
Aſtrologus Gallus 453. 483.
S. Athanaſius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.
Athanaſius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.
Athanaſius Patriarcha Alex. Conſtantinopolitanum perſtringit fabella de fele alba in vas atramentarium lapſa & habitum adeo induta

ta Monachalem, & tamen ingenium ſuum ſubdolum carnisqve cupidum adhuc retinente VII. 1.

Athanaſius Gregoræ adverſus Palamam ſocius. ejus elogium XVIII. 5. pag. 562. Athanaſius ni fallor Lepanthrenus, cujus ad Gregoram Epiſtolam Boivinus edidit.

Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.

Ἀτθικοῦ παντὸς ἐναργέστερον πέπλου τὰς σὰς ἀρετὰς διαγράφων 204.

Barlaamus advena Calaber 567. ἤσκετο τὴν Λατίνων δογματικὴν σοφίαν. 343. λατινόφρων 570. inde Græcis inviſus 579. Dionyſii Areopag. & μυστικῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἑρμηνεύς 581. Monachos oppugnat 344. Palamæ adverſarius, in Synodo A. C. MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi adverſus eum promulgati memorantur. 570. &c.

Baſilius Magnus 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 622. 646. 649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ 483. antirrhetica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.

Beccus Chartophophylax, atq; inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.

Nicephorus Blemmydes πολλῇ τῇ σοφίᾳ ἐξησκημένος, ὁπόσην τε Ἑλλήνων ὑμνοῦσι παῖδες καὶ ὁπόσην οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας προεστῶτες καὶ ῥήτορες ἐς ἡμετέραν ὠφέλειαν προὔθηκαν 27. Patriarchatum CPol. oblatum ſibi recuſat 31. θείων γραφῶν ἐμπειρότατος, ὃς σχολῇ δεδωκὼς ἑαυτὸν, ἤρξατο συλλέγειν πολλὰς παρὰ τῶν θείων γραφῶν μαρτυρίας, συγκροτεῖν δοκούσας τῷ τῶν Λατίνων δόγματι. 78.

Bogomili & Maſſaliani circa montem Atho 448. 550.

Britanniæ Epiſcopi 574.

Byzas Byzantii conditor VIII. 5.

Cabaſilas Gregoræ amicus, poſtea Palamæ ſectator, à Gregora oppugnatur 644. ſeq. 661. ſeq. 697. 715. 716.

Cæſar à Bruto & Caſſio occiſus 108

Calliſtus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evectus. 547. 658. ſeq.

Cambyſes Perſarum Rex ex Rege Ægypti capto, flendi cauſam rogat 274.

Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII. 4. XVIII. 8. Epiſtola ad Joannem Patriarcham XV. 3.

Luctatius Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.

Chalcedonenſis Concilii canon duodevigeſimus 248.

Chal-

Chaldæi 22. 23. 53. Chaldæorum oracula 454. ſapientia 201.276. imperium 360.

Charondas Catanæus, conditor Reip. 500. & legislator Siculorum 695.

Chilas Epheſi Epiſcopus 108. 109.

Jo. Chryſoſtomus 132. 604. 636. 681. 803.

Nicephorus Chumnus, Caniclei præfectus, vir ſapiens & qvi ſub Andronico ſeniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia nubit Joanni Andronici & Irenes filio, ſed non diu poſt ſine liberis defuncto. ibid. ſeq.

Clemens S. Petri ſucceſſor 312.

κλῆρος βασιλικὸς, Imperatorius clerus 306.

Jo. Climacus ὁ τῆς ἀσκητικῆς ὑποστάτης κλίμακος 604.

Cliſthenes ex qvatuor tribubus decem fecit apud Athenienſes 500.

Codices MSS. venditi à Turcis Nicæa potitis 282.

Concilium Atramyttenum, qvod judicium de diſſentium ſcriptis igni permittit, flammis utraqve in cineres redigentibus 101.

Epheſinum 313. 642.

Generale qvartum 582. 248.

Generale ſextum ſeu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἡ βίβλος τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου 574.

Conciliorum Generalium acta 604.

Concilia Iconomachorum ληστρικά 600.

Concilium contra Arſenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiæ XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos & Maſſalianos XIV. 7. contra Joannem Patriarcham XV. 9. contra Iſidorum Patriarcham XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. ληστρική 560. 684.

Coſmas melodus. 696.

Critobulus cum Florentio in dialogo Gregoræ loqvens inducitur 343.

Crœſus à Cyro victus 93. 191. 279.

Cylonium ſcelus 499. 684.

Cypriorum & Rhodiorum Epiſtolæ adverſus Palamam memorantur 494.

S. Cyrillus 684.

Cyrus Perſarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Paryſatidis Filius 115.

Jo. Damaſcenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.
Daniel Cyzici Epiſcopus 108. 109.
Darius Perſarum Rex 115. 306. 360. 508.
Darii Codomanni qverela qvod beneficio in morte affectus gratiam referre non poſſet 646.
David Propheta 112. 163. 599. ejus κιννύρα 208. βίβλοι. 716. Ejus verba qvædam 315. 657. &c.
Debrorum Macedoniæ Epiſcopus, Metropolitano primæ Juſtinianæ ſubjectus 99. 100.
Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.
Demetrius Martyr 242. ejus feſtum 380. templum CPoli 542.
Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.
Democritus Philoſophus 230. 601.
Demonactis Rhetoris χαρίεντα ἀποφθέγματα 204.
Demoſthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriæ præſtitam celebratus 254. ejus dictum *conſilia ex eventu judicanda* reprehenditur 365. lucernas Demoſthenis redolentia 211.
Dercyllidas, Lyſander & Lacedæmonii Harmoſtæ qvibus tributa pendere Attici & Bœoti coacti 129.
Dexius Gregoræ amicus & contra Palamam ſocius, ὃς λόγῳ καὶ ἀρετῇ τὸν βίον ἀεὶ κοσμῶν, ἔδειξε καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσιν οὐδαμῶς ψευδομένην ἔχων τὴν κλῆσιν 562.
Diaſia, feſtum Athenienſium in honorem Jovis 233.
Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508. dictum, gloriam contemtu ejus facillime comparari 645.
Dionyſius Siciliæ tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere impleta, i. e. ad Geometriæ ſtudium freqventandum adducta 319.
S. Dionyſius Areopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.
Dioſcorus ArchiEpiſc. Alex. 642.
Dorica harmonia 194. 195. 449.
Doxologia ſacra 55.
Gregorius Drimys, Palamæ Magiſter à Gregora reprehenditur XIX. 1. pag. 578.
Dyrrhachii Epiſcopus ὁ πάνυ, ὃς πολιᾶ βίου, καὶ συνέσεως ὀξύτητι, καὶ μεγαλοφυΐᾳ γνώμης διέπρεπεν ἐν τοῖς Ἐπισκόποις, λόγῳ τε τὴν ἀρετὴν κοσμῶν, καὶ ἀρετῇ τὸν λόγον X. ult.

Enga-

Engaſtrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φοιβόληπτος 453.
Epaminondas 74. 222. 299. 471.
Ephectici Philoſophi 453.
Epheſi ἀρχιθύτης ſive Metropolita, cui octoginta annos nato ἐπήνθει καὶ κόσμιον εἶδος, καὶ γλώττης εὔστροφος ἠχὼ, καὶ φιλοσοφία συναυξηθεῖσα αὐτῷ, ὅση τε καθ' Ἕλληνας, καὶ ὅση τῆς θείας αὐλῆς 561.
Epicurei 453. 496. magiſtrorum decreta non audent in dubium revocare 318. ſolem pedali eſſe magnitudine docebant 608.
Eſaias Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.
Per ſacra Evangelia juratum 196. 363.
Eudocia Palæologina. infra in Hypatia.
Eugenii porta, CPoli 101. 170.
Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.
Eunomius hæreticus 598. 696. 714.
Euripides 190 397. Poëta ſapientiſſimus 191.
Euſebius τῶν τότε λογίων ὁ πρῶτος. 591. ejus contra imagines. ibid. ſeq. 598.
Fabula de fele in atramentarium ſutorium prolapſa. Supra in Athanaſius Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe. 413. fabula Attica ſive Græcanica 210. 625. 660.
Favorinus Philoſophus 519. (642.
Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Epheſina à Dioſcoro occiſus.
Florentius dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.
Gani metropolita 561. ſeq.
Gentilium dicta SS. Patribus conſonantia 682. ſeq.
Georgius Cyprius, vide Gregorius.
Georgius Lariſſæus, hæreticus Bogomilus 450.
Georgii Martyris imago 187.
Geraſimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.
Grmanus Patriarcha CPol. ante Arſenium, ἀνὴρ συνετὸς καὶ ἀρετῇ καὶ λόγῳ τὸν βίον κοσμήσας III. 1.
Germanus ex Epiſcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. poſt Arſenium IV. 4. & 8.
Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitanus 100.
Gibellinorum & Gvelphorum (Γέλφων καὶ Γεμπλίνων) factiones. VIII. 1. pag. 176.

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus testamentum VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596. seq. 684. 715. ejus laus & libri adversus Iconomachos (qvi tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 11. Testamentum ei scribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officiis colit & solatur VIII. 5. in Choræ monasterio ab eo collocatus VIII. 5. Philosophiamqve & Astronomiam ab eo edoctus VIII. 7. Epistolis & versibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti heres institutus filium & filiam ejus vicissim instituit. VIII. 5. Chartophylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. de Paschate disputat. VIII. 13. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi sui scripsit IX. 7. vanas prædictiones refellit Epistola ad amicum IX. 11. & Astrologos. XIV. 8. Monodia in obitum Andronici senioris. X. 1. junioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio consolatoria apud Andronicum juniorem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad disputandum cum Episcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius sive de sapientia. X. 10. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XI. 10. Patriarcham inter & Palamam arbiter constitutus, Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI 5. XX. 1. &c. habitum Monasticum induit, aulæqve valedicit. XVIII. 4. post Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriore premitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII. sq. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII 4. apud socios Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam XIX. 1. Antirrhetici & στηλιτευτικοὶ λόγοι 567. 593. 697. 708. 713. adversus Barlaamum, & ἐξηγήσεις eorum qvæ obscurius sive ζοφωδέστερον ab antiqvis dicta sunt XVIII. 7. ubi senio jam confectum se innuit. Sermones ejus per Ecclesias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Discipulus ejus perfidus XII. 3. alii XVIII. 5. non satis constantes XX. 3. Socii ejus etiam ipsi commentarios scripserunt de suis cum Palama concertationibus XX. 4.

Grego-

Gregorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὃς τὸν ἐν ταῖς γραφαῖς εὐγενῆ τῆς Ἑλλάδος ῥυθμὸν, καὶ τὴν Ἀττικίζουσαν γλῶσσαν ἐκείνην πάλαι πολὺν ἤδη χρόνον λήθης κρυβέντα βυθοῖς, φύσεως δεξιότητι καὶ φιλοπονίᾳ τελεωτέρᾳ πρὸς φῶς ἤγαγε, καὶ οἱονεί τινα ἐχαρίσατο ἀναβίωσιν VI. 1. pag. 99. Zelotis ſuſpectus Latiniſmi pag. 100. male eum habet Becci vividum ingenium & eloqventiæ vis, ἡ τῆς τοῦ Βέκκου γλώττης καὶ διανοίας ὀξύτης. VI. 2. ſcripta adverſus eum. VI. 4. p. 108.
Gregorius Nazianzenus 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602. 638. 668. 674. 705. ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας λόγοις 313.
Gregorius Nyſſenus 314. 621. 696. 713. 714.
Harioli Itali: harioli à Perſis oriundi, Colchidem habitantes: eorum prædicta 275. hariolis fides habetur 453. fanaticorum προφοιβασμοί 77.
Hecuba Trojana 86. Helicon Muſarum 293. Parnaſſus 66. 154.
Hellanodicæ, judices incorrupti 213. 311. 505.
Heracleæ Thracicæ Epiſcopus Patriarcham CPol. conſecrat. VI. 1. pag. 100. Vide infra, Severi Lex.
Heracleenſis Epiſcopus Joannes, Gregoræ avunculus IX. 7. Philotheus, Palamæ θερμὸς θιασώτης 711.
Heraclitus Philoſophus 230. 601.
Herodotus ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας 18.
Hieroſolymorum Patriarcha 312. 488.
Hiſpaniæ Rex alicujus ſcandali occaſione, interdicto damnatus à Papa. 102. ἔτος τοῖς τῶν Λατίνων ἐντιμοτέροις, μὴ κηδεύειν Ῥωμαίοις (non jungere ſe Byzantinis connubio) πρὶν τὸ ἐνδόσιμον εἰληφέναι παρὰ τοῦ Πάππα. ibid.
Hodegetriæ Mariæ ſive Deiparæ τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259. Monaſterium 342. 346. 357. templum 333.
Homerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564. 567. Homerus & Plato ſapientes qvidem, ſed μὴ δεξάμενοι τὸν χριστὸν, ἀπεκηρύχθησαν ὡς αἱρετικοί 659.
Homeridæ Ὁμηρίδαι, qvi dictis Homericis delectantur 206.
Hyacinthia, Spartanorum feſtum 233.
Hymni ſanctorum de SS. Trinirate antiqvitus cantati in Eccleſia ab Iſidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, qvos recens ipſe compoſuit, introducti 521.

Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de fœmina erudita (Eudocia Palæologina) 180.
Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ἄσματα & λόγους panegyricos non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus imagines in ignem conjectæ 593.
Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.
Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus, Glycis.
Joannes Heracleæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.
Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.
Jobus, Bogomilus hæreticus 450.
Flavius Josephus 146.
Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.
Josephus Cretensis & Georgius Larissæus Bogomili 450. tomus de ipsorum impietate Byzantium missus memoratur ibid.
Isaacus Asceta 604.
Isaacus Bogomilus 450.
Isidorus ex Monembasiæ Episcopo Patriarcha CPol. Palamæ fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2. anathematismi in eum scripti XV. 10. Isidori Canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vide & supra, Hymni.
Oportebat calceum ab Istiæo consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag. 95.
Ithacenses 66.
Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. μονοθέται 608. pridem populus dilectus 487. nunc gens damnata & proscripta 716.
Julianus Apostata 584. 690.
Jupiter 210. Olympicus Phidiæ opus 200. ejus tela à Cyclopibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.
Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.
Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Choræ monasterium condidit 282.
Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia, XXIII. p. 682.

De nube & Ixione fabula 663.
Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam aurum mulieribus interdicunt 471. eorum Aristocratia. 500. exercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas. 391.
Lamia domi cœca, foris perspicax 695.
Latini frustra se D. Petri successores jactant. X. 8. controversias pridem agitatas renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Ecclesiarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt. X. 1. num. 32. Tzacones, barbare pro Lacones 58.
Λατινόφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes, Georgius Metochites.
Leonidæ Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, δεῦτε δειπνήσωμεν, ἵνα εἰς ἅδου διριστήσωμεν 396. 563.
Libanius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.
Lucianus Sophista Græcus, auctor διαλόγων νεκρικῶν 581.
Luminum solenne, duodecimus dies post Natalem CHristi 384.
Lyceum 200. 205. 206. 289.
Lycurgus 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam constituit apud Lacedæmonios 500.
Lysander Lacedæmonius 129. 293. 299.
Lysis Pythagoreus & Synesius ὁ πάνυ vetant κοινὰ ποιεῖσθαι τὰ φιλοσοφίας ἀγαθὰ τοῖς μηδ' ὄναρ τὴν ψυχὴν κεκαθαρμένοις 198.
Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Palamas 714. Manichæorum doctor qvidam cum aliis ejus sectæ post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.
Marcion hæreticus 604.
C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.
Martius (Coriolanus) 509.
Martyrum certamina 638.
Massagetæ (seu Alani) Christiani antiqvitus VI. 10.
Massaliani & Bogomili in monte Atho XIV. 7. & pag. 550. 578. 579.
S. Maximus Confessor 611. 612. 669. 670. 671. 681. 685. 702. ἐν τῇ πρὸς Πύῤῥον διαλέξει 574.
Μελάγχλαινοι, Scythica natio 19.
Melchisedechus ἄναρχος 594.

Meliteniotes, Cleri Imperatorii Archidiaconus Λαπινόφρων 78. 104.
Μεσημβρινοὶ λῆροι Meridiani nebulones, 277. Calabri.
Mesembria civitas munita & πολυάνθρωπος 35. 281. 282. 299.
Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, Λαπινόφρων 78. 104.
Theodori Metochitæ elogium VII. 11. & X. 2. ubi Monodia in ejus obitum. vide & supra in Gregoras. Choræ monasterium instauravit 657. ἔμπνους βιβλιοθήκη καὶ τῶν ζητουμένων πρόχειρος εὐπορία 168. Aristotelicæ lingvæ labyrinthos explicuit 293. Palamæ & Gregorii Drymeos errores damnat 578. &c.
Miltiadis & Themistoclis virtus rebus adversis inclaruit 207.
Μιξολύδιοι, μιξοφρύγιοι 233.
Mithridatis Imperium amplissimum 400. venena ab eo explorata ibid.
Ἀττικὸς μῦθος de Momo Jovem reprehendente qvod cum Mundo tam pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxisset VIII. 9. pag. 210.
Monachi Evchitæ & Omphalopsychi XI. 10.
Literæ ad Monachos in monte Atho datæ ab Anna & Joanne Palæologo 482.
Monasterium Adelorum, proximum Trajanopoli castello 561. S. Andreæ 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Bosporum 75. Auderorum, proximum Rodope monti 389. S. Basilii 493. Choræ à Justiniano conditum à Metochita instauratum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitæ 219. Cosmidii 217. Cratæi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177. Hodegetriæ seu Deiparæ τῶν Ὁδηγῶν 342. 346. 357. Libis 285. Manganorum 260. Neæ XIV. 10. direptum, ibid. παναχράντου S. Mariæ 97. Pantocratoris 50. Paschasii 46. Περιβλέπτου 166. Pertze (monasterium Virginum) 160. Sosandra 30. 38. Studii, à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis desolatum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 131. 159.
Mos antiqvus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, κατὰ διαφόρους ἡμέρας καὶ τόπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδίδασκον ὁ μὲν τὰ τοῦ προφήτου Δαβὶδ ᾄσματα, ὁ δὲ τὰς τοῦ μεγάλου Παύλου Ἐπιστολὰς, ὁ δὲ τοὺς Εὐαγγελικοὺς τοῦ Σωτῆρος νόμους, καὶ καθ' ἕκαστα πάλιν ὅσοι περὶ ἱερατικὸν ἦσαν ἀξίωμα, περικείμενοι κατὰ διαδοχὴν ἐκεῖθεν κατ' οἴκους καὶ

πατρίδας

πατρίας εἰπεῖν καὶ συναυλίας τῶν παροικούντων τὸν Θεῖον ἐκήρυττον λόγον. Eum morem sua ætate defecisse qveritur VI. 5. pag. 113.
Moses pictor 450.
Mozyles Episcopus, Nicephori Ætoliæ Principis legatus 99. Debrorum Episcopo prælatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.
Nabonassaris anni 225.
Naupacti Metropolitanus 100.
Naziræi & novi δογματισταὶ, Palamitæ 564.
Nero Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.
Nicephorus ex Metropolita Ephesino Patriarcha CPol. IV. 1.
Nicephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.
Niobes lacrymæ 86.
Niphon ex Cyzici Metropolitano Patriarcha CPol. VII. 9. & 11. IX. 7.
Novendiale sacrum III. 3. Novendialis luctus 358.
Numa Pompilius, Romanorum Legislator vetuit imaginem DEI effingi hominis vel animalis specie 695.
Numismata πολιτικὰ, sive communis usus 247. numi aurei in finibus Persarum inventi IX. 10.
Nymphæum 30. 83. in Lydia 116.
Occasionis effigies 393. 662.
Olympici athletæ 275. 311. ludi, 296. certamina Olympica 203. Olympicus oleaster 199.
Omphalopsychi Monachi XI. 10. p. 344.
Oraculum de Michaëlis Palæologi I. obitu 92. de Trallibus ab Andronico seniore instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II. Imp. VII. 13. de seniore Andronico IX. 14. Liber in qvo Imperatorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt. ibid. Libri fatidici VIII. 5.
Oracula Chaldaica 454.
Oraculorum ortus & inventio: cur obscura & ambigua: qvænam cavenda V. 7.
Oratio, simulacrum animi, ἀγάλματι ἐοικέναι τινὶ τὸν λόγον συμβαίνει 574.
Oratio Matthæi Cantacuzeni ad Asanem avunculum XVI. 2. Irenes Augustæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apocauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5. Vide

Vide & ſupra Andronicus ſenior & junior, Aſanes, Cantacuzenus & Gregoras.

Oreſtæ & Pyladæ 361. 404. 450. 502.

Origenis libri contra Celſum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur 582.

Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragœdiæ 289.

Oſtenta & prodigia futuram Imperii calamitatem portendentia, VIII. 5. 14 & 15. IX. 14. XIV. 2. & p. 58. 191. 385. 386. 389. 480.

Gregorius Palamas Gregorii Drimyis diſcipulus XIX. 1. p. 578. Epicopus Theſſalonicæ ab Iſidoro Patriarcha ordinatus XV. 12. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. ἐκ τοῦ ε λόγου p. 593. ἐκ τοῦ περὶ φωτὸς 594. ἐκ τοῦ λόγου οὗ ἡ ἀρχὴ, Φιλονεικοῦσι μὲν οὖν ἀλλήλοις. ibid. Oratio apud Synodum 607. Græcanicæ literaturæ (μούσης Ἑλληνικῆς) imperitus 678. ὕθλων μεστὸς καὶ μύθων Ἑλληνικῶν 693. novus Eunomius 696. pejor Pnevmatomachis 704. 707. Iconomachus 714. iisqve pejor 717. omnium hæreſeon reus 713. libros plus ſexaginta ſcripſit 699. ejus ſeptem errores. ibid. & 700. Palamas & Philotheus in Evchariſtia non corpus & ſangvinem CHriſti agnoſcunt, ſed typum & figuram 711. 713. anathematiſmi in Palamam pronunciati à Joanne Patriarcha 583. Tomus Palamæ ab eodem rejectus 482. Synodum metuit 550. Synodus adverſus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamiticæ Anno MCCCLI. Acta 561. ſeq.

Pala-

* Synodum illam coactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCXLV. obſervat Boivinus in notis pag. 790. cujus integram obſervationem de pluribus Synodis in illa cauſa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Per annos*, inqvit, *decem habita ſunt de iisdem rebus Concilia ſaltem quatuor.* Primum *A. C.* 1341. *Junii die* 15. *adverſus Barlaamum.* Secundum *circa A.* 1345. *adverſus Palamam qui jam à Majo menſe A.* 1343. *carcere incluſus tenebatur:* Tertium *A.* 1347. *adverſus Joannem Calecam Patriarcham.* Qvartum *denique A.* 1351. *Majo menſe adverſus Gregoram & alios Acindynianos. Joannes Cypariſſiotes meminit etiam* τελευταίας συνόδου *quam ait coactam fuiſſe ab Epheſi Metropolita, Palamiticar. transgreſſ. lib.* 1. *ſerm.* 4. *cap.* 10. *in fine.* Tomi *vero promulgati ſunt longe plures: nempe* 1) Tomus Hagioriticus, *de quo Palamas Cod. Reg.* 2409. *fol.* 267. 2) Tomus Synodicus *in Barlaamum & Acindynum*, *editus menſe Auguſto A.* 1341. *de quo Lambecius Biblioth. Cæſar. lib. IV. p.* 30. 3) Tomus Ignatii *Patriar-*

Palamitæ, Παλαμναῖοι 453. &c. παλαμναῖα κακόνοια 693. Somnia Prophetica Palamitarum 651.
Παναθήναια 292. 371. qvadriennio qvoqve exeunte, Olympiæ celebrata 372.
Papa in ſacris hymnodiis vult in diptychis memorari cum cæteris IV. Patriarchis, & ad ſe tanqvam ad ſuperius tribunal eſſe ἔκκλητον ſive Provocationem V. 2. p. 75.
Patriarchæ auctoritas, infula, calcei, ſubſcribendi mos XIV. 3. indocti & ſimplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2.
Πατριαρχικοὶ ἄρχοντες 661.
Paulus pictor, ζωγράφων ἄριστος, Georgii Martyris imaginem pinxit 187.
Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum geſſit cum Ageſilao 74.
Pentheus diſcerptus à Bacchis 625. Pericles 205. Περίπατος 292.
Perſarum ſapientia & ſcientia 201. 276. lex adverſus ingratos 367. Imperium per Satrapias diviſum XII. 7.
μεγάλου Πέτρου καθέδρας διάδοχοι 312.
Phidiæ Cicada & Jupiter Olympicus 200. ſculptura (λαξευτική) 469.
Philipporum Epiſcopus legatus à Cantacuzeno ad Annam. XV. 8.
Philippus Aridæus 225.
Philippi Macedonis dictum, fidem Demoſthenis in patriam laudantis. 254. ridentis Alexandrum qvod cithara modulate caneret 279.
Philoſophicum axioma, non poſſe contraria eodem tempore eidem rei ineſſe 367.

Libri 5ti Pars Altera.

Patriarchæ Antiocheni contra Iſidorum, editus A. 1344. *Novembri menſe, laudatus ab Allatio in diſſ. de libris Eccleſ. Græc. p.* 184. 4) Tomi contra Palamam *varii, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, id quod ipſe Palamas teſtatur his verbis:* ὥσπερ εἷς ἐστι χριστὸς ἀληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, Ἀντίχριστοι δὲ πολλοὶ γεγόνασιν -- οὕτω καὶ συνοδικὸς τόμος κατ' εὐσέβειαν ἐφ' ἡμῶν τῆς ἀληθείας συνήγορος, εἷς ἀντίτομοι δὲ νῦν γεγόνασι πολλοί -- τρίτος οὖν ἐστιν οὗτος τῶν παρὰ τοῦ τῷ Βαρλααμίτῃ συναινεῖν Ἀκινδύνῳ προελομένου νῦν ἐξενηνεγμένων, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξεληλεγμένων. *Cod. Reg.* 2409. *fol.* 287. *His addatur* 5) Tomus contra Joannem *Patriarcham editus menſe Februario A.* 1347. *de quo Lambecius Bibl. Cæſar. lib VI. p.* 28. *item* 6) Tomus & Anathematiſmi in Palamam, *editi menſe Julio ejusdem anni, quorum meminit Leo Allatius Græc. Orthod. Tom.* 2. *p.* 795. *& de Eccleſiæ Occid. & Orient. perp. conſ. p.* 803. *Denique* 7) Tomus contra Gregoram *& ejus ſectæ propugnatores, editus menſe Auguſto A.* 1351. *qui quidem tomus exſtat in Auctario noviſſimo Bibliothecæ Græcorum Patrum, parte altera p.* 135.

Philoſophi Athenis rixabantur non niſi pacis tempore 452.
Philotheus Heracleæ Epiſcopus, Palamæ ſcripta Evangelio æqviparat. 589. in Evchariſtia tantum agnoſcit typum & figuram 711.
Φρέρλοι (Fratres Minores, vulgo Φρεμινόρλοι) 78.
Pindarus 207.
Piſiſtratus Athenienſis 465.
Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Ariſtonis F. 235. 313. ad Dionyſium in Siciliam profectus 310. 589. ſupra in Dionyſius. Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente ſeu DEo 313. 684. de amatoris anima 373. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos παιδικοὶ καθυβρίζουσιν ἔρωτες 606. Platonicæ Ideæ 4.
Plectrorum vi ex mari piſces à piſcatoribus, è ſilva colubri à præſtigiatoribus extrahuntur 189.
Plotinus de DEI ſubſtantia & operatione 683. de Mente, omnium rerum parente 684. de unitate 685.
Plutarchus Chæronenſis 18. 695.
Pnevmatomachi Spiritum S. ποίημα & κτίσμα docentes 645. 707.
Poëtæ fabularum parentes 98.
Pompejus Magnus 53. 400.
Proclus Platonicus de Uno & unitate, plurimam partem verba Platonis uſurpat 685. de participatione 690. ſecum ipſe pugnat 691. refellitur. ibid. Procli Θεολογικὰ ſive Theologicæ Inſtitutiones 686. verba à Palama corrupta 692.
Profanarum ſcientiarum in Theologia uſus 679. 680.
Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.
Protei Pharii more in omnes ire formas 358.
Proverbia: ἀεί τι Λιβύη φέρει καινόν 507. ἄμας ἀπαιτούμενον, ἀρνεῖσθαι σκάφας 591. δικτύῳ θηρεύειν ἀνέμων πνοάς 559. 573. δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται 665. εἰς πῦρ ξαίνειν. 178. 559. ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα 634. ἐν Καρὸς μοίρᾳ 377. 573. ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν δρᾶν 710. ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα 634. Ἰλιάδος μακρότερος λόγος 58. καθάπερ ὀστράκου μεταπεσόντος 133. καθ᾽ ὑδάτων γράφειν. 573. κατὰ τοῦ Βελλεροφόντης 676. πίθηκοι πιθηκίζοντες καὶ μύρμηκες μυρμηκίζοντες τὰ σφῶν ποιοῦσιν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥῆσις. 487. 499. ὡς ἐπὶ μανδραβόλου 388. ὡς μηδὲ πυρφόρον λελεῖφθαι 529. Endymionis ſomnus 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbata eſt 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum & Per-

& Perſarum limites multum intereſt. 198. Lemnia mala 15. Lesbia ſtructura 576. montem parturientes murem pepererunt 555. Myſorum præda 14. 261. 479. ne Hercules qvidem contra duos 665. Onus Ætna gravius 656. Tantalea vita. 508. 538. Tantaleum ſaxum 129. 184. 513. 580. Gigantum proventus 556. Lamia domi cœca, foris perſpicax. 695. Sardonius riſus 601. Sirenum voces 206. Sybariticæ menſæ 612. Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ næniæ 15. proverbia rem aliqvam fieri non poſſe indicantia. ὄρνιθος γάλα ζητεῖν, φακῇ γωνίαν κάμπτειν, ᾠὸν τίλλειν, θάλασσαν σπείρειν, πλίνθον πλύνειν, κωφῷ ὁμιλεῖν, τυφλῷ διανεύειν, ἀνδριάντα γαργαλίζειν, εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν, ἄστρα τοξεύειν, πῦρ ἀλείφειν, κατὰ μαχαιρῶν κυβιστᾶν, κοσκίνῳ φέρειν ὕδωρ, νεφέλας ξαίνειν, Αἰθίοπα λευκαίνειν 210. 768. Vide & ſupra Iſtiæus, Oreſtæ, Proteus, &c.

Pſalterium ad ſortem ex eo colligendam conſultum ab Andronico Seniore 220.

Claudius Ptolemæus, magnus Aſtronomus 146. 225. 294. 454.

Sexti & Pyrrhones καὶ ἡ ἀντίθετος γλῶσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa & Plutarchus nihil præter DEum ſtatuunt increatum 695.

Pythagorei 453. 600. Magiſtri decreta non audent in dubium revocare 318. eorum ſilentium qvinqvennale 600. 637.

Reliqviæ ſacræ venditæ à Turcis 282.

Roſſicus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Conſtantinum M. (146.

Rubris literis ſcripta Cantacuzeni Epiſtola ad Patriarcham 475.

Sabellius hæreticus 651.

Sapientiæ liber 698. 705.

Semele Jovis ignibus abſumta 693.

Serapidis fanum 552.

Seres 25. Serica texta 436.

Severus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde Heracleenſis Epiſcopus CPolitanum conſecrat. ibid.

Sextus Empiricus. ſupra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Siſinnius Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Socrates 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

Spartani veteres pane & aqva conteni 399. Sparta 46. 299. 471. *ὅσον ἐν ῥαψῳδίαις τῶν ἄλλων κηρύκων ὑπερφωνεῖ ὁ Στέντωρ* 206.

Stoa Attica à qva Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.

Stratocles Epidaurius tibicen bonus, at non item vir bonus 357.

Syllæ & M. Antonii proſcriptiones 643.

Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filioque* nulla controverſia, ubi de concordia Græcæ cum Latina Eccleſia actum V. 2.

Syneſius. Vide ſupra, in Lyſis.

Synodus non eſt qvæ fit præter Eccleſiaſticas regulas 557.

Telchines, mali dæmones 52. 222. 366. 517. 615.

Tempe Theſſalica 153. 563.

Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apoſtolorum 494. Diſcipulorbm CHriſti duodecim 170. Blachernenſe 78. 104. 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetriæ 333. Deiparæ ad Magneſiam (Soſandra) 26. Deiparæ *τῆς πηγῆς* ad fontem 49. 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptiſtæ in urbe Pruſa, II. 7. Martyrum qvadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maximum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 470. S. Stephani Protomartyris 494.

Templum S. Sophiæ *τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας μέγα τέμενος* 230. *θαῦμα τῆς οἰκουμένης* 495. aſylum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha temeratum XIV. 9. &c.

Ternobi Epiſcopus Metropalitano ſubeſſe definit II. 3.

Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. ſeq. 629.

Thales Mileſius 235.

Theano Pythagorica 180.

Thebæ ab Alexandro M. vaſtatæ 510. Thebani 69. 155. 471.

Themiſtocles 207. 279. 298. 301. 306.

Theodoritus Cyri Epiſcopus magnum contentionis incendium excitavit, ut fumi moleſtias multi diu ſenſerint X. 8. p. 313.

Theoleptus vir ſanctus, Philadelphiæ Epiſcopus, ejus urbis à Turcis obſeſſæ ſervator 135. legatus ad Syrgiannem ab Andronico ſeniore 197.

Therſites 590. Theſeus 450.

Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.

Tomus Synodicus in Maſſalianos & Bogomilos, XIV. 7. Tomus contra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI. 5. inusitatis cerimoniis consecratur XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.
Torneamentum, τόρνεμεν & ντζῦστρα X. 3. p. 296.
Tragelaphi sive chimæræ 4.
βίβλοι τραγικαί. 86.
Tripus βασιλικὸς 692. Delphicus 198.
Trophonii antrum 231.
Τυφῶνες ὑποχθόνιοι. 362.
Tyrus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qvi Synodo Palamiticæ interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.
Wenceslaus (Σφενδοθλάβος) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.
Ulysses 631. Vulcanii crateres 276.
Xerxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.
Zaleucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.
Zelotæ Græci adversus λατινόφρονας sævi. VI. 1. & 2. Zelotæ Thessalonicenses XIII. 10. XVI. 1.
Zenonis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, πορευθέντες ἀπαγγείλατε ἰδεῖν ἐν Ἀθήναις ἄνθρωπον σιωπᾷν ἐν συμποσίῳ δυνάμενον 452.
Zopyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiochenus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinensi in Istria adaptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A.C. 1180. de qvo dixi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Basilius, castelli Melenici præfectus sub Andronico seniore, de qvo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA circa A. C. 1255. designatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adiit sed Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Confer de illo Cangium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium ad Georgium Acropolitam pag. 254. & de Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & qva lingva etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal. * ex Allatii versione legitur, latine. *Libros* Blemmydæ *duos de Spiritu S.* laudat Manuel Caleca libro

* ad A. 1255. num. 76.

bro IV. contra Græcos, *Indicio*, inqvit, *nobis sunt Nicephori Blemmydæ Monachi & presbyteri, cujus in omni virtute & sapientia nomen insigne apud omnes est, duo ad Theodorum* (Ducam) *Lascarim Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum.* In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariæ Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Prodierunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editi cum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 1-60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * *de Imperatoris institutione* ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα, qvi in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sicuti fuit interpolatus à *Georgio Galesiota* Magnæ Eccles. CPol. Diacono & *Georg. Ocnæota*: *De quæstionibus quibusdam dogmaticis* ad eundem Lascarin, & *Orationem de fide* ad Monachos Monasterii à se exstructi, cujus inde κτήτορα se vocat, atqve *libros tres instructionis ad Monachos* memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. *Encomium Greg. Nazianzeni, & expositionem versuum ejus* pag. 111. *Isagogen in Arist. de cœlo & quod mundus non sit ab æterno* pag. 114. *Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latro monte solitariam vitam egerunt*, elegantissime & ad antiqvum succum conscriptam habere se testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur λόγος ὃς ἐπεστέλλει τῷ βασιλεῖ, βασιλικὸς κληθεὶς ἀνδριάς. ἔστι δὲ καὶ μοναστοῖς καὶ παντὶ σπουδαίῳ λυσιτελής. Incipit: Νόμος ἀρχῆθεν συμβαίνων τοῖς πράγμασι τοὺς ὑπηκόους εἰσφέρειν τῷ βασιλεῖ. *Logicam* ** è qvatuor, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanæ Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit *Joh. Wegelinus* Augustanus, Augustæ Vindel. 1605. 8. Utraqve junctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & Physicæ p. 264. seq. inseruit fragmentum *exegeseos* suæ *in Psalmos*, cujus alia apospasmatia servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qva etiam reperitur λόγος περὶ τῆς ἁγίας τριάδος, qvemadmodum Ingolstadiensis & Vaticana habent

* Locum exinde producit Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 121.

** Blemmidæ *de quinque vocibus* latine prodiit Joach. Perionio interprete Basil. 1542. 8. & *ratio de compendiaria arte disserendi* & *de Astrolabio*, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram sunt qvi referunt.

habent ejus *Encomium in S. Johannem Evangelistam*, & λόγους *de anima & corpore*, atqve *de fide*, *virtute ac religione* opuſcula. In Vindobonenſi præterea ſunt περὶ οὔρων ποίημα τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Βλεμμίδου: incipit: τῶν ἀσθενῶν οὔρα μάθε τρισκαίδεκα: tum περὶ αἱμάτων, ſive κανὼν εἰς τὰς κρίσεις τῶν αἱμάτων τῆς φλεβοτομίας τῶν ἀσθενῶν, (qvæ duo carmina in alio codice tribuuntur *Maximo Planudæ*:) vide Lambecium lib. VI. p. 109. Præterea εἴδησις τῶν ἰατρικῶν μέτρων, & Διαγνώσεις καὶ θεραπεῖαι τῶν ἀσθενειῶν τῶν ἀνθρώπων. Deniqve Geographicum περὶ οἰκήσεων opuſculum. Γεωγραφίαν συνοπτικὴν vocat Salmaſius pag. 276. Epiſt. *Demonſtrationem quod individuis vita non ſit præfinita*, memorat in Apparatu Poſſevinus. Vide & infra, in *Nicephorus Monachus.*

Nicephorus Bryennius Ethnarcha ab Imp. Conſtantino Monomacho appellatus, ſed imperium cum affectaret oculis privatus eſt A.C. 1057. qvo Iſaacius Comnenus Auguſtus acclamatus fuit. Vide Cangii familias Byz. pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. Dyrrachii Dux, à *Nicephoro Botaniata* Imp. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. qvem à ſcriptore diverſum eſſe, adverſus Zonaram oſtendit Poſſinus ad Bryennium pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. Cæſar, Nicephori Bryennii ſecundi ἀπόγονος & maritus Annæ Comnenæ, filiæ Alexii Comneni Imp. defunctus circa A. C. 1137. de cujus vita conſulendus Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byz. Scriptoribus cap. 28. Ejus ὕλη * ἱστορίας ad ſocrum Irenem Auguſtam è Ducarum familia, Annæ matrem, Alexii Comneni conjugem, ſive *libri quatuor commentariorum de rebus Byzantinis* ab Iſaacii Comneni principatu usqve ad initia Alexii Comneni, ſive ab A. C. 1057. ad 1081. latine verſi & utraqve lingva primum editi ſunt à *Petro Poſſino* S. I. qvi illos deſcripſit ex perantiqvo codice Jacobi Cujacii ac Petri Fabri Sanjoriani, qvo Annæ Com-

* Nicephorus ipſe in præf. οὔτε γὰρ ἱστορίαν συγγράφειν προείρημαι, οὔτε πλέκειν τῷ Ἀλεξίῳ ἐγκώμιον, μόλις γὰρ ἂν πρὸς ταῦτα ἤτε Θουκυδίδου δεινότης, καὶ τὸ Δημοσθένους ἐξήρκεσε μεγαλόφωνον. Ἀλλ᾽ ἀφορμήν τινα παρασχεῖν βουλόμενος τοῖς τὰ ἐκείνου συγγράφειν ἐθέλουσι πρὸς ταυτηνὶ τὴν γραφὴν ἐξώρμησα. Ταύτῃ τοι καὶ ὕλη ἱστορίας ὄνομα ἔσω τῷ λόγῳ. Auctores nullos allegat hic Nicephorus præter Homerum pag. 63. lib. 2. & lib. 4. pag. 101. Euripidem pag. 102. Patriarchæ Antiocheni Æmiliani mentio pag. 64. lib. 2. & Thomæ Patriarchæ CPol. qvi Michaëlem Imp. Monachum factum creavit Metropolitam Epheſi p. 84. lib. 3. ſed ibi pro Θωμᾶς videtur legendum Κόσμας.

Comnenæ Alexias libris illis ſubjecta legebatur. Prologus ἀκέφαλος necdum ex alio codice ſuppletus. Poſſini editio lucem vidit inter ſcriptores Hiſt. Byz. Pariſ. 1661. fol. ad calcem Procopii. Addendæ eruditæ *Caroli du Freſne* notæ, qvæ ſubjectæ ſunt Johanni Cinnamo. ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de qvo capite ſuperiore pag. 130. ſeq.

Nicephorus Catacolonis Conſtantini Filius qvi Annæ Comnenæ ſororem natu minorem Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, ὁ κεραμεὺς ſive *Figulus* Poſſevino & in qvibusdam Codd. MSS. dicitur, qvi notior eſt ſub nomine Theophanis Ceramei, de qvo alibi.

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de qvo ſupra pag. 298. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchii qvi Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qvi poſtea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nubſit Joanni Palæologo, qvi deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 236. Eidem Chumno ſub exitum vitæ facto Monacho *Nathanaëlis* nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 148. De ineditis ejus ſcriptis vide ſi placet Caveum ad A. C. 1320. *Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitam Philadelphiæ* allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. ſeq. 761. 763. &c. Caſauboniana pag. 21: *Inter libros MSS. Bibl. Regiæ unus eſt inſcriptus* Ναθαναὴλ τȣ̃ Μοναχȣ̃ τȣ̃ καὶ χȣ́μνȣ *qui CPoli ante annos 300. vixit. In eo continetur* Oratio ad Theſſalonicenſes *miſſa, &* variæ Epiſtolæ, *ex quibus apparet Nathanaëlem illum fuiſſe alterum Jobum, cui tot adverſa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob ſummam in ſcriptis pietatem.* *Habetur*, inqvit Cangius, *in Bibl. Regia num. 751. Codex continens varia opuſcula & Epiſtolas Nicephori Chumni, in quibus ſunt ſermones conſolatorii duo, quorum alter ad Imperatorem ſcribitur de morte Deſpotæ filii, alter ad ejusdem Chumni filiam Imperatricem* (βασίλισσαν) *de illius viduitate, cujus tum annus erat ſextus decimus.* Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis *Chromni* nomine reponendum *Chumni*, ubi hos opuſculorum

illius

illius titulos refert: *De primis & simplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species sive ideas absque corporibus, sed omnia simul. Antirrheticus adversus Plotinum; animas non prius existere quam corpora. De anima nutritiva & sensitiva. Non esse impossibile, neque præter rationes Physicas, aquas esse supra cælos. De aëre, & quare cum sit natura calidus, tamen cum agitatur, frigidus sentiatur, & de grandine & ventis. Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sanctio, Natalis Domini feriam non tantum uno die sed per totum mensem celebrari debere. Symbuleuticus de justitia ad Thessalonicenses, & urbis encomium. Ex Imperatoris decreto, ut judices jurejurando obligentur ad munus sancte obeundum. Encomium ad Imperatorem. Querela adversus Niphonem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam. Oratio funebris in Theoleptum Metropolitam Philadelphiæ. Confutatio Latinorum dogmatis de processione Spiritus S. Testamentum valetudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari. Ad Episcopum Philadelphiæ de miraculo in Cana. Ad eundem de petitione Elisei ab Elia. Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate. Ad Imperatorem de obitu Despotæ & filii ejus. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur, & de benedictione paterna quam surripuit Jacob suadente matre. Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis. Chrysobullum ad Cralem Serviæ. De reconciliandis Monachis qui defecerant, Chrysobullum. De judicio adhibendo & eligendo genere dicendi. De his qui iniquo animo ferebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat. Chrysobullum de unione Monasterii in Galesio & S. Resurrectionis. Epistolæ CLXXII.* Possevinus testatur in Vaticana extare Nicephori Chumni *de oratione, judicio & operatione*, qvid ex eis amplecti qvid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michaël Chumnus, de qvibus alibi.

Nicephorus *Comnenus* Sebastus, A. 1089. occisus, de qvo Cangius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, qvem suspectum sibi, oculis A.C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus *Confessor* sub Leone Armeno, Monasterii *Mediciensis* in Bithynia Hegumenus, de qvo Henischius ad IV. Maji T. 1. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemqve Patriarcha CPol. ab A. 806.

Nicephorus *Constantini Copronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A.C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c.

Nicephorus Despotes, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri Princeps, de qvo Gregoras IV. 9. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qvi excœcatus licet, literis & singillatim Geometriæ dedit operam, de qvo Anna Comnena IX. Alexiados pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilii F. Vide Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius. id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuere Nicephorus Episcopus Ἀδάτων, Adatensium, Nicephorus Episcopus Φλόγγων sive Φλόγων Flogensium, Nicephorus Episcopus Λύνδων, Lundensium, Nicephorus Episcopus Ἀδριανῦς Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac τοποτηρητὴς Γαργάρων vicarius Episcopi Gargarensium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andreæ & alter S. Sergii τῦ Μιδικιῶνος, itemqve tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de qvô dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134 seq. Maligne qvædam eum in Historia sua tacuisse notat Allatius de consensu utriusqve Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 542. ubi etiam laudat vitam *S. Mich. Syncelli* à Gregora scriptam, & Martyrium Κοδράτε *Quadrati Corinthii*, qvod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehnii S. I. versione, p. 8. Hic pro *Quadrato* male *Cordatus* vocatur in appendice ad Historiam literariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol. ab A. 802. ad 811. de qvo Cangius pag. 127. famil. Byz.

Nicephorus II. *Phocas* Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. qvo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novellæ* qvædam *Constitutiones* exstant, ut sex illæ qvæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113-117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 168-171. & qvas habet Edmundus Bonefidius lib. 1. juris Orientalis pag. 5. & 28. Hujus

Nice-

Nicephori Imp. juſſu conſcriptus liber *de re militari* ſive *de eventibus belli-cis & excurſione* περὶ παραδρομῆς πολέμου in 55. capita diviſus qvi paſſim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meurſio in gloſſario, & MS. bis exſtat in Bibl. Cæſarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. ſeq. Exſtat & MS. in Vaticana, Regia Pariſ. Ingolſtadienſi, Barberina & Farneſiana, ut notavit Naudæus lib. 2. de ſtudio militari p. 518.

Nicephorus III. *Botaniates* Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. Ejus *aurea bulla* confirmans decreta Synodalia de inceſtis nuptiis atqve ſponſalibus, facta * ſub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit. Freheri.

Nicephorus *Leonis* Iſauri F. à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. ſed à fratre Conſtantino Copronymo excœcatus.

Nicephorus *Martyr* circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henſchenius ad 9. Febr. ſinceriora autem è Codd. MSS. Regiæ & Colbertinæ & Monaſterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum ſinceris & ſelectis p. 239. editionis nitidæ Wetſtenianæ qvæ hoc ipſo anno 1713. Amſteld. fol. poſt priorem Pariſienſem A. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios Martyres de qvibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus *Medicienſis*. Vide ſupra, Nicephorus Confeſſor.

Nicephorus *Meliſſenus* Cæſar, de qvo Anna Comnena in Alexiade.

Nicephorus è Monacho, *Mileti* Epiſcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Freſne & Franciſcus Combefiſius.

NICEPHORUS *Monachus* circa A. C. 1100. clarus, ſi credimus Petro Poſſino, qvi λόγον ejus *de cuſtodia cordis*, περὶ φυλακῆς καρδίας Græce & Latina in theſauro ſuo Aſcetico edidit pag. 404. Pariſ. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος priori ſubjunctus περὶ προσοχῆς *de attentione*, MS. exſtat in Bibl. Vindobonenſi. Neqve fortaſſis Nicephorus iſte diverſus à Nicephoro Blemmida, de qvo ſupra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus *Palæologus* & Nicephorus *Synadenus* pro Alexio Comneno pugnantes cæſi à Roberto Calabriæ Duce. Anna Comnena III. Alexiados pag. 117.

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. ſeq.

NICEPHORI *Paschalei* de jejuniis Græcorum libellum lingva eorum vulgari ſcriptum memorat Allatius de libris Eccleſiaſticis Græcor. pag. 91.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroqve dictum ſupra p. 295. 299.

Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus ſub Conſtantino Porphyrogenito. Vide ſcriptores poſt Theophanem p. 278.

Nicephorus *Petinenſis* Martyr. in Iſtria. Vide ſupra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philoſophus* & Rhetor CPoli, de qvo ſupra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardæ Phocæ magni Domeſtici filius circa A. C. 1091. occiſus, de qvo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus *Phryx* Diaconus, Hiſtoriæ ſcriptor Cedreno & Joanni Scylitzæ laudatus.

Nicephorus ex Evnucho Imperatoris Conſtantini VIII. Monachus *Studita* A. C. 1035. de qvo Cedrenus p. 738.

Nicephorus *Synadenus*. Vide ſupra Nicephorus Palæologus.

NICEPHORUS URANUS, Magiſter ſive Rhetor Antiochenus, à qvo deſcripta Vita S. Simeonis junioris Stylitæ (qvi A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine exſtat in Actis Sanctor. 24. Maji T. 5. pag. 307-401. cum latina verſione Conradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopulus, idem cum Nicephoro Calliſto.

VII. Venit jam recenſendum Volumen *ſcriptorum poſt Theophanem*, ſive qvi Hiſtoriam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalatæ Imperatoris, in qvo deſinit Theophanis Chronicon, ſucceſſore produxerunt usqve ad Nicephorum Phocam Imp. & ex MSS. Codd. recenſiti atqve verſione donati ſunt à *Franciſco Combefis* Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, ſed lucem demum viderunt poſt ejus fata, * Pariſ. 1685. fol. unde etiam annotationes, qvas in hos ſcriptores vir doctus parabat, deſiderantur. Scriptores ipſi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

1. *Ano-*

* Obiit Combefiſius Pariſiis A. 1679. 23. Jun. ætatis 47. De ejus vita conſulendi Carolus Peraultus in viris Seculi XVII. illuſtribus qvi in Gallia claruerunt, Tomo 2. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in Bibliotheca ſcriptorum Eccleſiaſticorum T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, qvem incerta conjectura *Leontium Byzantinum* vocari video à Labbeo in protreptico p. 14. & 46. *Chronicon*, Theophani continuando *Constantini Porphyrogenneti* jussu conscriptum *libris IV.* * de totidem Imperatoribus: lib. 1. de *Leone Armenio* qvi A.C. 813. cœpit imperitare, lib. 2. de *Michaële Balbo*, lib. 3. de *Theophilo* Michaëlis, & lib. 4. de *Michaële* Theophili filio qvem nece sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. CHristi 868. Græca Combefisius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vaticani, qvod Holstenius Româ transmiserat. A Constantino Porphyrogenito, vel ejus nomine verba qvædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda sermo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus de vita avi sui *Basilii Macedonis*, qvi Michaëli Theophili Filio A.C. 868. successit, qvemq; notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usqve ad Annum nimirum 888. Vita ista jam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione, in ejus *συμμίκτοις* A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capita LXX. Sed Combefisius Græca ad jam memoratnm apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus CI. aliter atqve Allatius dispescuit, qvæ diversa capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inqvirere cupientibus. Qvod in titulo legitur: *ἱστορικὴ διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως, ἣν Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ἐν Θεῷ Ῥωμαίων ὁ τούτου υἱωνὸς, φιλοπόνως ἀπὸ διαφόρων ἀθροίσας διηγημάτων τῷ γράφοντι προσανέθετο*, per *τὸν γράφοντα* intellige auctorem qvatuor præcedentium librorum, qvibus hanc vitam bona venia Imperatoris subnexuit, & qva testatur se deterritum esse, ne & ipse vitam Basilii scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in præfat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se profitetur: *εἰ καὶ τοῦ ἀοιδίμου σοῦ πάππου, τοῦ ἐν βασιλεῦσι εὐκλεοῦς βασιλείου τὰ παρὰ σοῦ ἱστορούμενα, καὶ μετὰ πάσης σαφηνείας καὶ λόγου εὐκοσμίας κατὰ τὸ τῶν γενομένων ἀληθὲς καὶ εἰλικρινὲς εἰς τὸ φανερὸν παρὰ τῆς σῆς πολυμαθεστάτης εἰδήσεως ἐξαγορευθέντα, περιττὸν ἂν εἴη οὐδόπουν διηγήσασθαι.* Labbeum qvi hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam est suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scri-

 ptoris

* Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 108.

ptoribus p. 473. atq; solus ille, Hanckio nec visus scriptoris anonymi locus (nondum eum prodierat) sufficit ab Labbei & qvi eum seqvitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit ad A. C. 920.) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (alius ut videtur & succinctior qvam qvi priorum qvatuor librorum est auctor) de rebus *Leonis* Philosophi, qvi Basilii filius & successor fuit, pag. 217 - 232. de *Alexandro* Leonis fratre pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qvi puer septennis pervenit ad Imperium, & primos septem annos sub Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, matre Zoë, annos sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, socero, ac deniqve solus annos qvindecim rebus præfuit, atq; ita per annos LV. vixit dignitatemqve Imperatoris gessit: pag. 235 - 292. Et de *Romano* juniore Constantini Porphyrogeniti filio pag. 293 - 300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfecti p. 275. & de aliorum summæ in aula CPol. auctoritatis virorum moribus, qvæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissertatio stelitevtica contra Iconomachos*, & Synodum Copronymianam scripta circa A. C. 745. atqve adeo ante septimam Synodum sive Nicænam secundam, p. 303 - 311.

5. JOANNIS *Monachi Hierosolymitani, narratio de origine motuum Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγοι ἀποδεικτικοὶ de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combefisius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monothelitarum pag. 665. & qvam Codices alii tribuunt *Joanni Damasceno*. De Codice Regio ex qvo duo hæc opuscula Combefisius descripsit, & in qvo etiam leguntur testimonia Patrum qvæ pro imaginibus in Synodo Nicæna secunda afferuntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65. 66. *Videri autem potest*, inqvit Combefisius, *præclarus ille Codex quasi ὁπλοθήκη universalis, collecta habens præcipua quæque Catholicorum adversus hæreticos (CHristi maxime Mysterium impugnantes) munimenta. Ex illo illustris Petrus de Marca* ** Vigilii Confirmationem V. Synodi *pridem produxit, tametsi non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui librum*

* Inscribitur *Dialogus*. Sed nihil habet qvod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigilii, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacerdotii & Imperii inter dissertationes varias Petri de Marca pag. 207. 227. seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

librum composuit, tantaque in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non plane illi explorata veritatis, ac nutantis fidei, scripsit repertam esse inter Acta qvintæ Synodi. - - - *Habet hic Codex* Leontium de Sectis, *longe editis emendatiorem, & auctoritatibus quæ illic desiderantur, auctiorem.* Ὁδηγοῦ *plura capita, (quem omnem pluraque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editus laborantia, ut nec ipse* Anastasius *suam agnosceret, etsi omnia decoquit vulgator & interpres.*

6. *Ex narratione de miraculis S. Demetrii* * *Martyris*, ἐκ τῶν τοῦ ἀθλοφόρου Δημητρίου ἐν μερικῇ διηγήσει θαυματουργιῶν, fragmentum de revelata ab ipso excisione ac direptione Thessalonicæ p. 314 - 316.

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904. scripta *ad Gregorium Cappadocem, de Thessalonicæ excidio* cui scriptor ipse interfuit, & qvam illo ipso anno (Leonis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum *Allatii* versione prodierat in ejus συμμίκτοις, vulgatis à Bartoldo Nihusio 1653. 8. Sed Combefisius iterum recensuit, & novam interpretationem suam adjunxit, divisitq; in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispescatur in sectiones XLV. Hic Cameniata patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qvi Metropolitano in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam τῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων τεταγμένων εἷς. Vide cap. 55. edit. Combefisianæ (Allat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 22.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis *Monodia* sive comploratio ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσοῦσι, *de civibus qui* in dissidiis seditione ac tumultu intestino *Thessalonicæ* A. C. 1343. sub imperio Joannis Cantacuzeni *perierunt.* p. 385 - 392. De illo tumultu Gregoras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars *ex vita Basilii junioris* Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à *Gregorio* ejus discipulo, de Constantini Ducæ clade & interitu, qvem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii qvidam instituerunt. pag. 394 - 399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram vul-

* De hoc Demetrio vide Baronium ad Martyrolog. 8. Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatqve eum per ignominiam p. 398. ἀγροικόλαον, & p. 399. ἠτλίλαον.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctor. ad 26. Martii p. 668. latine ex versione Combefisii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano. Antvverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logothetæ Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401 - 498. ex Codice MS. Raphaëlis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annales ab Orbe Condito*, qvi hactenus lucem non viderunt, extantqve in altero ac majori Regio Codice qvi in Leone Armenio desinit, videturqve in illa priore parte, leviore opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, qvem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet qvæ supra p. 158. ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Messanensi. *Adscriptum majori illi Codici Regio* inqvit Combefisius, *alia manu, paulloque recentiori*, Hic est Metaphrastes; *cujus tanti visi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat*. Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34. qvi Simeonem Metaphrasten Magistri & Logothetæ cursus primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in qvam illos intulit Busbeqvius, ut notatum Lambecio lib. 2. pag. 588. Qvoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta *Mich. Pselli Historia*, Combefisius T. 1. Bibl. Patrum Concionatoriæ suspicatur alterius esse Simeonis, qvam Metaphrastæ, & fortasse illius qvi Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: qvippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. *Ni ipse Psellus, Symeonis illi Chronologiæ ex IX. Historicis, se decimum adjunxit, sive alii addidere: opus certe à Theophane ad explendam Historiam Byzantinam summe necessarium. - - Pselli Historia lucis plurimum accipiat, ex ejus Epistolarum lecta manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitas, Ecclesiarum Antistites ac Præsides, ne Mich. Cerularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Lichudis qui illi suffectus est, nec non Xiphilini ἐπιταφίους, luculentissimas scilicet in eos laudationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum iis socius, ac πολιτευόντων fere summus, Constantino præsertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non spernendi tractatus.* Præter Mich. Pselli Historiam etiam *Leonis Diaconi*

coni similem lucubrationem edere Combefisius altero statim Volumine constituit, sed morte prævento viro illo maxime industrio, nemo fuit hactenus qvi literarum studiosos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Galliæ 1837. præter *Mich. Pselli* φιλοσόφων ὑπερτίμȣ Epistolas & de casu templi S. Sophiæ atqve in Joannem Patricium Monodias, exstat ejus *Varia Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducam*. In alio Codice ejusdem thesauri Regii occurrit *Leonis Diaconi Historia ab excessu Constantini Porphyrogeniti ad Joannem Tzimiscem* sub qvo scriptor ille vixit. Λέοντος Διακόνȣ ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευτῆς τȣ̃ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνȣ μέχρι τῆς τελευτῆς τȣ̃ αὐτοκράτορος τȣ̃ ἐπιλεγομένȣ Τζιμισκῆ. Utroqve & Psello & Leone Diacono MSS. usus in Glossario suo Græco concinnando & in aliis scriptis suis præclarus Cangius. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero itidem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Martyribus Amoriensibus per Saracenos circa A.C. 841. occisis referuntur ab Henschenio T. I. Act. Sanctor. Martii p. 466. 467. & Græce pag. 894. seq.

11. Deniqve collectionem Combefisianam scriptorum post Theophanem claudunt *GEORGII Monachi* βίοι τῶν νέων * βασιλέων, *Vitæ Imperatorum Leonis Armenii & qui post eum rebus præfuerunt* usqve ad Romanum Lacapenum, cum jam Constantinus Porphyrogenitus solus imperitaret, defunctum A.C. 948. Diversus est hic Georgius à *Georgio Hamartolo* cujus Chronicon ab exordio Mundi ad Michaëlem Theophili filium, sub qvo ipse vitam agebat, adhuc MS. delitescit in variis Bibliothecis. Vide qvæ supra p. 154. seq. Utriusq;, & tertii insuper Georgii Monachi Chronicon sive Historiam MS. evolvisse se testatus est Raderus in Viridario Sanctor. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ CPol. scriptam à Niceta Paphlogone: *Præter ea quæ passim ad oram notavi, placuit quædam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est à Georgio Syncello Tarasii, quamvis in fronte nomen Syncelli præferat: diversus item à Georgio Monacho qui Chronicon scripsit, quod à Panvinio laudatur, tametsi Chronicon illud Georgii nomen præscriptum non habeat. Tres enim diversos Georgios Monachos manuscriptos partim ex Palatina Bojorum, partim ex Augustana Bibliotheca, ineditos omnes nec translatos hactenus mecum habeo, conferoque.*

* Hinc apparet non diu post vixisse. Cæterum pag. 528. annotatum: ἕως ὧδε τὸ χρονικὸν Γεωργίȣ, καὶ ἀπὸ τῶν ὧδε τȣ̃ Λογοθέτȣ.

INDEX SCRIPTORUM & aliorum qvorundam in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Parisiensis.

ABrahamitæ Monachi pro imaginum cultu Martyres tempore Theophili Imp. 63.

Agarena mulier Pythonico obsessa spiritu, à Theophilo Imp. consulitur 75. 421.

Alexander Nicææ Metropolita, Rhetorum ludo præfectus à Constantino Porphyrogenito 278.

Alexius Cæsar Monachus 68. 419.

Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriæ & aliis disciplinis deditus 116.

Amoriensis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzicus 78. 83. XL Martyres 81.

Anargyrorum templum (Cosmæ & Damiani) 37.

Anastasius è Monacho, Thomæ Tyranni socius 37. 43. 44.

Anastasius Heracleensis Metropolita 273.

Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.

Andreas Apostolus aram ponit S. Michaëli 14. 455. S. Andreæ templum 141.

Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.

S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exstructum 90.

Anthemii Monasterium 68 419.

Antonius Sylæi Episcopus. infra, Constantinus.

Antonius Cauleas Patriarcha CPol. 220. 224. 462.

Apollonius alter 520. ejus Magia 457.

Apostolorum templum majus, & minus *sepulchra*, CPoli. 120.

Areopago & Heliæâ sanctius judicium in οἰκήματι χαλκῆς 161.

Arianica rabies Inonomachorum 515.

Asyli jus ad Mariæ Theophili Imp. filiæ tumulum 67. 418.

Athenogenes Martyr in Olympo cultus 289.

Athingani, cui sectæ deditus Michaël Balbus Imp. Circumcisionem servant & Hebræum hominem domi alunt 27. Athingani cujusdam vaticinium de Michaële 29.

Avga-

Avgarus 505.
Aurea bulla Michaëlis Balbi 45. Lèonis, Basilii F. 230.
Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.
Βάρκα, convicium 12.
Basilius Anachoreta 394.
Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophiæ ædem & alia templa instaurat 198. seq. tænia coccinea in capite, portendit ipsi Imperium 135. alia præsagia 136. 139. seq. 434. siglis uti in rationum libellis vetat 162.
Belisarius alter 265.
Βιβλία τακτικὰ καὶ βασιλικά 88.
Biliotheca τ̃ παλατίȣ 427. βασιλικὴ 454. Imp. Constantini Porphyrogeniti in χρυσοτρικλίνῳ 89. Patriarchica ἐν τῷ Θωμαΐτῃ in S. Thomæ pluteis 65.
Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101. 102.
Boiditzæ ad Amorienses obsessos literæ inter missilia jactæ 81.
Brumalium 284
Bulgari ad CHristum conversi 440. 210. 101.
Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.
Χαλκοπρόσωπος 445.
Chiron μιξάνθρωπος Achillis præceptor 137.
Christophorus Gangrensis Metropolita 265.
S. Clementis Martyris Oratorium 203.
Cometas Grammaticæ Græcæ Doctor sub Michaële Theophili F. CPoli 118
Κωμικὴ παννυχὶς in Tragœdiam desinens 156.
Constantinus ὑπηρετῶν τῷ Πατρικίῳ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ γραφήν 82.
Constantinus presbyter, νομικὸς, postea dictus Antonius, Sylæi Episcopus 403. seq.
Constantino Magno dicata ædes 207.
Constantinus καθηγητὴς τῶν Φιλοσόφων 283.
Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor & Patronus 277. sq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet continuari. ibid. omnium ante se Imperatorum & belli ducum Byzantinorum res scripto tradere voluit 132. seq.

Cosmas Magister sapiens & νομομαθὴς 276. 591. alius melodus, infra in Marcus.
Cretenses decem Martyres 48.
Crucis adoratio 309.338.240.402.569. Christianorum in bellis armatura 338. Festum exaltationis Crucis 381. reliqviæ Crucis 38. signum fronti impressum 126. Pæan, σαυρὸς νενίκηκε 170. 408. νικοποιὸς 205.
Cyri matris somnium 139. Cyri bonus animus erga subditos 387.
Cyrillus Gortynæ Episcopus Martyr 48. Ejus sepulchrum sangvine stillans. ibid. 414.
Dæmones silvam inhabitantes 191.
Dalmatæ ad CHristum revocati 180.
Damalidis Epitaphium Epigramma 479.
Δανηλὶς, Danielis uxor 142. 194. seq.
Demetrius Martyr 314. seq. 319. 324. 326. ejus templum 335.
Dictum sapientis: εὐμήχανὸν ἐστιν ἅπαν τὸ πιεζόμενον 333.
Diomedis Martyris Monasterium 139. 194. seq. de Basilio Macedone Imp. visum 140.
Dionysius Areopag. 63.
Adversus divinationes 29.
Docetarum hæresis objecta Iconoclastis 305.
Eliæ Prophetæ ad matrem Basilii Imp. visio 139. templum in palatio 203. Basilii Imp. erga Eliam religio 460. 548.
Elias & Michaël intercessores apud Deum 169.
Evangeliorum liber ab igne intactus 211.
Euphemiæ Monasterium 164.
Euphrosyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo privigno retrusa in Monasterium 54.
Eusebii Hist. Ecclesiastica 506.
Euthymius Monachorum ἡγέμενος 444.
Euthymius Sardensium Episcopus, Martyr imaginum 31. 405. 500.
Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 228. 231. 233. 467. 501, 569. 563.
Festum Ascensionis CHristi 122.
Gazarenus carmine proditus 45.
Georgius τὰς στρατιωτικὰς δέλτους ἐπειλημμένος 76.
Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30. 411. Orationis exordium

dium in sancta Lumina: πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός. ibid. Theologus 510. ex ejus stelitevt. in Julianum 520.
Gregorius Astronomiæ Doctor CPoli sub Constantino Porphyrogenito 278.
Gregorius Asbestas Episc. Syracus. 443.445.
Gryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, una cum XI. Metropolitis 152. seq. 124. seq. 436. alio nomine Theophilus 437.
Hæmorroissæ à Christo sanatæ statua 506.
Hebræorum Tiberiadensium προηγέτης φαρμακομάντις Serantapechus imagines tollendas Saracenorum principi svadens 313.
Ἡ παρ' Ἑβραίοις ἐλπιζομένη μονάστρια ἡ τὸν Ἀντίχριστον μέλλουσα τίκτειν 442.
Hebræus Magus Photio persvadet Crucem ejurare, ut eruditione sæculari excellat 443. ridicula calumnia.
Hercules 490. Hylam qværens 290.
Jo. Hexabulii consilium 11. non audiendos hostes, qvando amicos accusant 44.
Hierosolymitana Latinorum peregrinatio 315.
S. Hierotheus 63.
Hilarion confessor 442.
Historicus inutilis qvi causas rerum non aperit 14. 104. qvi rebus non interfuit, recte diversas sententias commemorat 32. 69.
Homerus 175. 216. 388. 464. 478.
Homericus Thersites 57.
Jacobus Maximinæ Monasterii præfectus 442.
Icasiæ πολλὰ συγγράμματα 415. tetraodium Magni Sabbati &c. 514.
Iconoclastæ 305. 312. seq. 504. Vide, Docetæ, Ariani, Marcion & Manichæi. Persecutionis auctor contra imaginum cultores Jo. Syncellus, 93.
Ignatius οἰκουμενικὸς διδάσκαλος 88.
Ignatius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168. 171. 434. 438. 439. seq. 441. 447. Ecclesia S. Michaëlis sive ἀρχιστρατήγου ab eo condita in Satyri emporio 544. Monasterium 454.
Imago CHristi Edessena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Mariæ imago, Lyddæ 505.
Imaginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adversus Iconomachos 508. sq.

Invectivæ in Mich. Balbum ſcripto traditæ memorantur 32.
Joannes Apoſtata 300.
S. Joannicius 442.
Jo. Baptiſtæ imago 65. 112. Oratorium 63. 64.
Jo. Theologi Oratorium 207. imago in ſcutis depicta 112.
Jo. Cameniata ſcriptor de ſe & Patre ſuo ac familia 362. 383.
Jo. Chryſoſtomus. Vide Conſtantinus Porphyrog. & Polyevctus.
Johannes Hagiopolita 218. 549.
Joannes Aſtronomus 486.
Joannes Grammaticus 403. Lecanomantæ F. id. Leoni Armenio favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncellus 419. Theophili Imp præceptor 96. legatus ad Syriæ Principem 60. ſeq. 64. Patriarcha CPol. 75. 76. 403. 421. auctor perſecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96. 97. 98. Joannes 520. vide & 426. 428. 449. 430.
Joannes Monachus, victoriam præſagiens Petronæ 112. 114.
Joannes Ἡσυχαςής 444.
Joannes Παπᾶς 233.
Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.
Joſephus Monachorum ἡγέμενος 444.
Irenæus 63.
Iſaaci Hieromonachi de Baſilio Macedone vaticinium 150.
Judæorum procurata converſio 210. 455.
Juſtiniani triclinium 91. 208. magna Eccleſia 441.
Lauſiaci Triclinium 91. in eo diſputationes de religione imaginum 65.
Lazari Monaſterium, Evnuchis conſtructum CPoli 224. 556.
Lazarus pictor Monachus, confeſſor imaginum 64.
Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.
Leo Mathematicus 122.
Leo Philoſophus 426. 554. ex Epiſcopo Theſſalonicenſi Doctor publicus in XL. Martyrum æde CPoli ſub Michaële Theophili F. 115. ſeq. 117. reſtituus in Epiſcopatum 118. iterum dejectus 119. 424. Ejus aſtronomica obſervatione depulſa ſterilitas, 118. Hæreſeos cauſa gradu motus 424. 523. de Baſilio Imp. præſagium 145. ἐπὶ παντοδαπῇ σοφίᾳ πρωτεύων. ibid. Mamumi Saracenorum Prin-

Principis ad eum Epiſtola 177. ad Imperatorem de illo ad ſe mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.
Leo Sapiens Imp. ob qvartas nuptias excommunicatur 228. διενοεῖτο νόμον πονηρὸν ἐκθεῖναι τοῦ ἔχειν γυναῖκας ἄνδρα τρεῖς καὶ τέσσαρας, πολλῶν λογιωτάτων ἀνδρῶν εἰς τοῦτο αὐτῷ συνεργούντων. ibid. σοφώτατος 214. 216.
Leo Tripolita ex Chriſtiano Apoſtata & ſævus pirata 317.
Leges à Baſilio Imp. reformatæ & reſtitutæ 163.
Lex Perſarum ne qvis rex poſſet fieri niſi ex regia ſtirpe 69. Lex Theophili qva libera eſſe juſſit Perſarum cum Romanis connubia 70.
Λοδοΐχον τὸν Ῥῆγα Φραγγίας 181.
S. Lucas Deiparæ imaginem penicillo & coloribus expreſſit 63. 505.
Lycurgus legislator 137.
B. Magdalenæ corpus 224. 556.
S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monaſterium 577.
Μάνα 57. 58.
Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichaicus furor Iconomachorum 515.
Manichæi 103. 168. 172. Iconoclaſtarum antiſtites & prodromi 527.
Manuelis verſus ſuper Theoctiſti cæde 106.
Manuel Adrianopoleos Epiſcopus in Bulgaria & Martyr 135.
Marciani περίδρομοι 204. 206.
Marcion hæreticus 510.
Marcus Monachus qvi magni Coſmæ tetraodium hymnum magni Sabbati abſolvit, Leoni Imp. præſagit longius Imperium 225. 464. 557.
Μαρζοῦκα, convitium 445.
Martinaces Monachus 75.
Matutini hymni 24.
Mercaturam exercere Imperatori & Auguſtæ ignominioſum 56.
Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. ſeq. 120. 425. ſeq. 431. 534. 526. 527.
Methodius Monachus pictor judicium extremum repræſentat apud Bogarin Bulgariæ Principem 440. 102.
Michaël Balbus negavit Diabolum, qvod Moyſes ejus non meminiſſet 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël

Michaël Theophili F. se vocat Coloniæ ArchiEpiscopum 152. 437. Euripidis jambi qvibus Basilicinum adoptat & præfert Basilio 156. 129. 451. ejus aurea platanus , ὁλόχρυσον ὄργανον &c. 160. 107.
Michaël Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis clericus 593.
Michaël ὁ Συνάδε 442.
Michaël Ecclesiæ Hierosol. Syncellus, confessor pro cultu Imaginum 66.
Monachus Basilio præsagit Imperium 142. alia 196. seq.
Monasterium ἐν Νοσιᾶς 469. S. Phocæ 97. Satyri & Orientis 13. Gastriorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. μετανοίας 427.
Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur 8.
Natalis CHristi religio 22.
Neronis Eros 156.
Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola ad Mich. Balbum 31.
Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus CPoli sub Constantino Porphyrogenito 283.
Nicetas Christophori Imp. socer, Monachus 258. 545.
Nicolai Mathematici vaticinia 474.
Nicolai τῷ ἐν ἱεράρχαις πρωτεύοντος templum 200.
Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242. 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 463. 470. 556. 563.
Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnesiis datum 272.
Orthodoxiæ Dominica, pro restituto imagg. cultu 96. 99. 429. 432. 528.
Pantaleo Metropolita 469.
Papa Romæ 181. ejus τοποτηρητὴ in Synodo contra Ignatium 121.
Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum. 91. 203.
Pauliciani 103.
Paulini templum 37.
Petri, monasterii Athenogenis præfecti vaticinium de Leonis Imp. liberis 289.
Πέτριον monasterium Virginum 171.
Pharus, Oratorium CPoli 13. 20.

Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16. 21. 30.
Photius Patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439. seq. 441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniæ 442. sq. opinio de duplici hominis anima 445. Λεβοῦφας, δυνατὸς Βελιάρ, ὑπουργὸς δὲ Φωτίου 444. liber ab Photio confictus 454.
Photinus Protospatharius 48.
Polyevctus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.
Proverbia: *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *pertusum in vas* 39. *omnem funem movere* 61. δεύτερος πλοῦς 133. *petras seminare, littus alloqui* 155. *lavare Æthiopem* 155. 210. συνοργιασταί. ibid. *aquilâ pernicior* 291. *Thessalica Tempe* 315. *aspidis in morem obdurare aures.* ibid. *Mysorum præda* 85. *Agonothetæ more* 198. *res* ἐπὶ ξυροῦ *in novaculæ acie constituta* 128. λιθίνη καρδία 157. ἀπὸ γραμμῆς. 160. τὸ τῆς Νεμέσεως φθονερόν 177. 178. Punica fraus 182. Γίγαντες σπαρτοί 130. Διονύσου θιασῶται 124.
Reliqviarum sacrarum veneratio 495. Mariæ vestis 38. 252. 445. 484. 536. 579.
Rhodii notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.
Romanus Lacapenus Imperator, ὀρθοδοξότατος 259. ejus aurea bulla 479. lectorem ad mensam adhibuit 488.
Russi ad CHristum conversi 211. ἐκ γένους τῶν Φράγγων 262.
Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.
Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avocans 403. 17.
Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.
Samonæ liber famosus in Leonem Sapientem 469.
Santabarenus Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santabarenus Evchaitarum ArchiEpiscopus 218. seq. 550. 547.
Σάρκελ, significat λευκὸν οἴκημα 76.
Sergius Abbas, Photii ἀνεψιός 269. 492. 591. 592.
Sibyllinum Oraculum in qvodam libro Imperatoriæ Bibliothecæ repositum, qvo non solum nuda oracula, verum etiam eorum qvi Imperio potituri essent figuræ formæqve coloribus expressæ continebantur 22. 406.

Soldanus in rotarum gyratione inconſtantiam fortunæ ridens 182.
Solon 137.
Sphenodæmon, Clericus Palatinus 454.
Stephanus Amaſenus Evnuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.
Stephanus Baſilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220. 394. 549. Monachus qvidam ἀπὸ τῶ Στȣδίȣ 40. 92.
Symbolum 308.
Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii contra Imagines 501. 504.
Synodus ſeptima confirmata 163.
Synodus contra Ignatium 121. pro reſtituendo Ignatio Patriarcha ibid.
Templum S. Sophiæ 159. 168. 198. JEſu CHriſti 203. ἀρχιστρατήγων & Eliæ 190. 200. 196. SS. Apoſtolorum 198. S. Mariæ templa. ibid. 126. Platonis Martyris aliorumqve Martyrum & Sanctorum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas 97. 75. ſolenniter ab Imp. Theophilo freqventatum 55. τρίκογχον 63. 86. ſeq.
S. Theclæ protomartyris feſtum 452. Oratorium 91.
Theodorus Monachus cognomine Cuphara 101. 439.
Theodoræ præſagium de Baſilio Macedone 145.
Theodegius Aſtronomiæ Doctor 119.
Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis diſcipulus 119.
Theodorus Craterus Apoſtata 83.
Theodorus Crithinus, ArchiEpiſcopus cultor imaginum, male habitus 419. 517.
Theodori Studitæ Confeſſio pro SS. imaginibus 512.
Theodotus Caſſiteras, Patriarcha CPol. 18. 402. 502.
Theognoſtus qvi de Orthographia ſcripſit ſub Mich. Balbo, Hiſtoriam illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.
Theophanes 18. ſq. 432. & Theodorus Grapti Confeſſores pro cultu imaginum 65. 405. 100. Verſus Jambici Theophili Imp. qvibus compunctæ ac deſcriptæ ipſorum frontes 66. 425. 524.
Theophanes Smyrnenſis Epiſc. 100. pro Nicæno.
Theophanis τȣ̃ μακαρίτȣ Chronographia 2.
Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.
Theophilus Imp. imaginibus infeſtus 57. 62. ejus Cantica ſacra 66. ſeq.

66.seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. edictum contra imagines 519.seq.
Theophili Imp. duo magna ὄργανα ὁλόχρυσα 416.
S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 229.
Thomas Logotheta τȣ̃ δρόμȣ, in Philosophia summus 143.
Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. qvartas nuptias celebranti 559.
Thomas apostata & perduellis 33. ejus supplicium 44. Morothomas 296.
Trajanus alter 265.
Trypho Patriarcha CPol. 258 487. 585.
Valentinus hæreticus 510.
Vaticinium de Adata à Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Diomedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.
Xerxes mare virgis cædens 111.
Zelicum hæresis extincta 100. 433. Confer de hac Joachimum Camerarium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.
Zoës urnæ inscriptum ex Ps. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex qvarta conjuge Zoë pater, à Photio qvem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usqve ad XI. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constatinus Manasses, atqve è recentioribus qvotqvot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qvi etiam *Sapientem* & φιλοσοφώτατον nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manasse.

Huic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Oracula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus appositis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusqve CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit *Jo. Leunclavius* ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce & Lati-

Latine cum caſtigationibus nonnullis vulgata ſunt à *Jano Rutgerſio* cum verſione *Georgii Douſæ* (qvi Græca CPoli ſecum attulit) lib. V. variar. lect. capite 8. Lugd. Bat. 1618. 4. *Verſiones*, inqvit, *quæ ex Italia prodierunt, tales ſunt, ut quod vulgo dicitur, neque cœlum neque terram tangant. Iconas ſtudio omiſimus, quod eæ ſæpius jam recuſæ ſunt.* Reſpicit *Franciſci Patricii* Dalmatæ, * ejusdem qvi diſcuſſionum Peripateticarum, Novæ de univerſis Philoſophiæ & aliorum præclarorum operum editione ſibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo ſermone editam *espoſitione delli oracoli di Leone Imperatore* Brixiæ 1596. Verſionem Leunclavii in poſtremo illo, & in cæteris Douſæ à Rutgerſio alicubi caſtigatam ſervavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter deſcriptis ære, notisqve ſuis, & cum *paraphraſi proſaria* ultimorum undecim Oraculorum Græce primum vulgata è Codice MS. Amſtelodamenſi, necnon cum Patricii latina interpretatione excudi curavit ad calcem Codini de antiqvitatibus CPolitanis, Pariſ. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs inciſis à Jo. Theodorico & Joanne Iſraële de Bry, Francof. 1597. 4. in appendice Hiſtoriæ de vita & rebus geſtis Muhamedis. Johannes Meurſius præterea in Gloſſario ſuo Græcobarbaro laudat *Rhuzani* cujusdam Paraphraſin Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, necnon explicationem *Scholarii* qvæ exſtat in Bibliotheca Vaticana: De utrisqve Lambecius lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. ſeq. ex qvo diſces *Joannem Ryzanum* vertiſſe Græce alia oracula *Theophili* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* expoſuiſſe oraculum qvod fertur repertum ſingulis ſcriptum literis in ſepulchro Conſtantini M. cujus ibi ſpecimen affert. Cangius qvoqve ad Gloſſarium ſuum Græcum condendum teſtatur ſe uſum Leonis Sapientis ænigmatis cum explicatione, hoc titulo: *αἴνιγμα λέξεων Λέοντος τοῦ σοφωτάτου συμβολικῆς ἐν Βυζαντίῳ λέξας.* Liber ſcriptus lingva Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum ſit Leo Imperator, dubitare licet, neqve veteres ſcriptores qvorum loca Lambecius præfixit, & in qvibus Oraculorum mentio eſt, illa Imperatori Leoni diſerte tribuunt: at ex locis aliis à Lambecio præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuiſſe diu ante Leonis Sapientis

* Vide Bælii Lexicon in *Patrice.*

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. 1. in vita Leonis Armenii cap. 22. demonstrat illius mortem, qvi septuaginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, oraculo ejusmodi præsignificatam. Ὁ δὲ χρησμὸς ἦν Σιβυλλιακὸς ἔν τινι βίβλῳ εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην ἐναποκείμενος. οὐ χρησμὸς μόνον ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφὰς καὶ σχήματα ἔχουσα τῶν γενησομένων βασιλέων, διὰ χρωμάτων. *Oraculum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatinæ Bibliothecæ repositum, quo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri essent figuræ formæque coloribus expressæ continebantur.* Eadem habet Simeon Magister in Annalibus, qvi oraculum ipsum ad Leonem Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἦν γὰρ αὐτῷ ἔκ τινος Σιβυλιακῆς βίβλου ὁ ἀναιρέσιμος χρόνος μεμυημένος. Εἶχε γὰρ γραφὴν τοιαύτην. Λέοντος εἰκόνα θηρίου ὁλόκληρον, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχουσαν χ γράμμα, ἐν δὲ τοῖς ὄπισθεν Φ, καὶ μέσον τοῦ θηρίου πρὸς αὐτὴν τὴν ψόαν ξίφος, ἤγουν σπάθην ἐμπεπηγμένην καὶ ἡμαγμένην, ἣν ὑποδείξας Στεφάνῳ ᾧ ἐπίκλην Καπετωλίγης, ἔφη πρὸς αὐτόν· τί δηλοῖ ταῦτα; ὁ δὲ ἔφη, ἄφες Δέσποτα, μὴ ἴδω καὶ τὴν γραφήν. Ὁ δὲ οὐ καταδέξατο. Συλλογισάμενος οὖν ὁ Στέφανος λέγει τῷ Βασιλεῖ· οὗτος ὁ Λέων εἰς πρόσωπον τῆς βασιλείας κεῖται, καὶ μέσον τοῦ χ γράμματος καὶ τοῦ Φ κακόν τι συμβαίνει αὐτῷ. Καὶ ὁ βασιλεὺς, τί ἐστι τὸ Φ καὶ τὸ χ; ὁ δέ φησι, μέσον τῆς Χριστοῦ γεννέσεως καὶ τῶν Φώτων. *Noverat enim ex quodam Sibyllinorum Oraculorum libro, quo illi tempore, ut nece tolleretur, fatis indictum esset. Nempe illo expressa erat figura hujusmodi: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti litera χ. inscripta erat, à tergo vero litera Φ. mediæ bestiæ ad ipsa Ilia impactus cruentus ensis hærebat. Hac Imperator Stephano cognomento Capitoliges ostensa, ex eo sciscitabatur, quid hæc sibi vellent. Cui ille: apage Domine ut nec oculis figuram usurpem. Is enimvero nihil acquievit. Tunc igitur Stephanus secum ipse reputans, Imperatori infit: Leo iste in Imperii signum positus est; ac inter literam χ & Φ malum aliquod imminet. Tum Imperator: quid vero sibi volunt χ & Φ? Ait ille: inter CHristi Natalem & τῶν Φώτων diem,* (Epiphaniorum scilicet atqve luminum) intra qvod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus. Allatius de Georgiis pag. 351. memorat Oracula cum figuris picta *Methodii* Episcopi Patarensis, Visiones *Danielis* Prophetæ, & *Chosroæ* Regis Persarum, & *Theophili* presbyteri Romani translata Græce à *Georgio Zegabeno*, prætereaqve Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus cum *Gennadii Scholarii* expositione

editum à Dorotheo Monembaſiæ Metropolita in fine Chronici ſui Venet. 1637. 4. & Matthæo Cigala Cyprio poſt novam variarum Hiſtoriarum ſynopſin, ibid. 1637. 4. Additqve ſe Vaticinium hoc inſeruiſſe primo Variorum antiqvorum Tomo in Antiqvitatum CPolitanorum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarenſis, Theophili Romani, Danielis Monachi & aliorum vaticiniis. Sed Tomus ille lucem hactenus non vidit. Confer interim qvæ de oraculis illis & Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. & *Joannis Capiſtrani* Ord. Fratrum minorum, qvi A. C. 1456. obiit, expoſitione Lambecius lib. 6. Bibl. Vindob. pag. 167. De aliis apud Græcos & Saracenos ſub Danielis nomine jactatis ὁράσεσι, qvibus fata Imperatorum deſcripta fuiſſe teſtatur Luitprandus, vide ſi placet qvæ dixi in Codice Pſeudepigrapho Veteris Teſtamenti pag. 1137. & de Methodii (non Epiſcopi Patarenſis ſed CPolitani Patriarchæ) revelationibus ſupra cap. 1. hujus libri p. 258. Cæterum oracula Leonis Combefiſius non ad Leonem ſapientem Imperatorem, ſed ad Leonem Byzantium * Joannis Patriarcæ CPol. nepotem è ſtirpe Morocharzaniorum, cognomento Philoſophum, à Michaële Pſello in Antro Inſula diſciplinas varias edoctum refert haud inveriſimiliter. Ita enim ille in Tomo 1. Bibl. Concionatoriæ, ubi de variis ſcriptoribus differit: *Leo Imperator non dicitur* ſapiens *antiquis, Leoni Grammatico, Continuatori Vaticano, aliisque ejus ævi ſcriptoribus, ac nec Cedreno: ſed magis recentioribus in quibus Zonaras, ſi ejus eſt quo illi ejus rerum tractatus prænotatur. Et ab his ſapiens dicitur ob pietatem in DEum potius* & variam doctrinam editaqve ingenii monumenta *quam ob divinandi peritiam. Sed fuit & alius Leo ſapiens, inſignis ille conjector & Aſtronomus, cujus diſcipulus Theophilo Imp. Amorium nunciavit biduo poſt capiendum, quemque idem Theophilus CPolitano ludo præfecit, & qui poſtea Theſſalonicenſis Metropolita fuit. Ejus malim eſſe Oracula cum figuris, pro tanta illa ejus Aſtrologiæ judiciariæ ac* ἀποτελεσματικῆς *facultate, quam Leonis Imp. qua is non adeo excelluiſſe videtur, etſi*

* Hunc Leonem Philoſophum Pſelli diſcipulum ab Imperatore Leone ſapiente diſtingvere docet Allatius diatriba de Pſellis pag. 2. ſeq. De eodem plura Scylitzes, Cedrenus, & qvæ ex ſcriptoribus poſt Theophanem ſupra p. 359. ſq. Video etiam à Cangio laudari Leonis Philoſophi (aliis Theophili) de Regno & Principibus (de Imperio & Imperatoribus) librum Aſtrologiæ judiciariæ ex Cod. Reg. 2730. & Colbert. 2079. & Leonis Philoſophi ac Medici (qvem diverſum eſſe non dubito) Synopſin Jatricæ ſive Medicinæ libris VII. ex Cod. Reg. 3511. qvam in Bibl. Vindobonenſi etiam exſtare Græce MS. teſtatur Lambecius VI. p. 98.

etsi gentis vitio ac ætatis fatidicos homines plusculum coluerit. Vel certe antiquiora erant illa oracula, cum iis designatam mortem Leonis Armenii, ipsi inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras sit.

Alia Leonis Sapientis Imp. scripta.

I. *Orationes* XXXIII. in Bibl. Vaticana Cod. 106. & 803. exstare MSS. notavit, singularumqve titulos adscripsit *Baronius* ad A. C. 911. n. 3. ex his unam ibidem edidit latine ex *Fed. Metii* Termularum Episcopi versione. Alias novem Græce & Latine vulgavit *Gretserus* Ingolstad. 1600. 4. ex Bibl. Bavarica, una cum Nysseni tractatibus duobus in inscriptiones Psalmorum: decimam item in Opere de Cruce T. 2. pag. 142. Ingolst. 1600. 4. Alias insuper tres una cum primis Gretserianis septem, brevibusq; notis *Combefisius*, in Auctario novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 1605. Harum orationum singularum titulos vide si placet apud præstantiss. viros, Labbeum, Caveumqve. Orationem *de S. Nicolao* Myrensi Episcopo Græce & Latine vulgavit *Petrus Possinus* Tolosæ 1654. 4. non 1644. ut habent Labbeus & Caveus. Alia *in S. Chrysostomum*, ex vita ejusdem qvam Georgius Alexandrinus scripsit, maximam partem delibata, Græce in Operibus Chrysostomi T. 8. Savilianæ edit. pag. 267. & Latine apud Surium 28. Januar. & ante editionem Chrysostomi operum latinam Antvverp. 1614. fol. Alias à se versas è Codice Naudæano & Mazariniano, latine exhibet laudatus Combefisius in Bibl. Concionatoria. Nimirum *in S. Joannis decollationem* & *in omnes Sanctos* & in *S. Nicolaum* Myrensem Episcopum, qvæ una cum aliis undecim, & illa qvam à Baronio editam dixi, & altera in S. Chrysostomum latine leguntur in editione Lugdunensi Bibl. Patrum T. XVII. pag. 22. seq. Orationem *in S. Tryphonem* allegat Allatius contra Hottingerum pag. 168. & *duas in S. Demetrium* pag. 170. Longe plures libro de Simeonum scriptis, ut *in S. Clementem Ancyranum* pag. 81. *in Præcursoris diem Natalem* p. 83. *in transfigurationem CHristi*, p. 91. 106. *in CHristi Nativitatem* pag. 96. *in principium jejuniorum* (tres orationes hujus argumenti qvemadmodum & in transfigurationem Baronius memorat) pag. 96. 114. *in Eliam Prophetam* pag. 97. *in Protomartyrem Stephanum* pag. 100. *in Templi consecrationem* 101. *in sancta Theophania* 108. *Magno Sabbato* pag. 116. His accedunt à Baronio memoratæ, atqve adhuc qvantum

tum sciam ineditæ, *in Spiritum S. quod propria auctoritate adoptionem filiorum DEI largitus est: in Paulum Apostolum: in S. Thomam*, discipulum Domini, *duæ orationes:* & deniqve, *Quando domus Imperatoris fuit consecrata.* Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii Lucensis Mariale, Rom. 1651. 8. & ejus Cæsares Mariani 1658. 8. in qvibus libellis reperies orationes Leonis Imp. in B. Virginem, latine versas à *Jo. Matthæo Caryophilo* Cretensi.

2. *Epistola ad Omarum Saracenum* de fidei Christianæ veritate & Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa à Sebastiano Champerio Lugdunensi A. 1509. atqve in Bibliothecis Patrum sæpius latine edita ut Colon. 1622. T. 15. & Lugd. T. 17. p. 45.

3. *Canticum Compunctionis ex meditatione extremi judicii*, ex Codice Bibl. Bavaricæ vertit & latine edidit Jac. Pontanus S. I. Ingolstad. 1603. 4. cum Simeone juniore de fide, aliisqve scriptis qvæ recenset B. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde in Bibliotheca Patrum Coloniensi 1618. T. XI. & in supplemento Paris. 1639. T. 1. pag. 861. & in Bibl. Patrum Lugd. 1677. T. XXII. pag. 747.

4. *Carmen Jambicum de misero Græciæ statu*, qvod cum versione Francisci Lucidi edidit Leo Allatius de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Or. pag. 854. Idem Allatius edidit Græce *versus* Leonis Imp. *retrogrados* sive καρκίνους XXVII. post Excerpta Rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag. 398. & ex *Carminibus Jambicis in Clementem Ancyranum* nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. *Hymnos* Leonis in Bibl. Bavarica exstare MSS. scribit Possevinus in Apparatu sacro, nescio an alios viderit qvam Canticum illud Compunctionis, de qvo jam dixi.

5. Τῶν ἐν πολέμοις Τακτικῶν σύντομος παράδοσις, *Constitutionum Militarium Breviarium*, qvod primus è Græco à se versum latine edidit & Regi Angliæ Henrico VIII. inscripsit *Johannes Checus*, Cantabrigiensis, Basil. apud Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad illam interpretationem concinnandam usus est codice Gr. MS. Anglicano, qvem vidisse optat *Johannes Meursius*, qvi ex tribus MSS. Regis Angliæ, Palatino & Pistoriano lacunas sibi invicem supplentibus Græcum

cum textum versioni adjecit, subjectisqve aliqvibus castigationibus suis vulgavit Lugduni Batavorum A. MDCXII. 4. qvæ ipsa editio cum novo titulo præfixo adjuncta est Æliani Tacticis à Sixto Arcerio illustratis ibid. 1613. 4. Fallliturqve præstantissimus Caveus, qvi Leonis Tactica cum versione & notis Sixti Arcerii prodiisse scribit. Porro Leonis Tactica Italice vertit & notis non contemnendis illustravit *Philippus Pigafetta*, Venet. 1541. 4. 1586. 4. 1602. 8. *trattato dello schierare in ordinanza gli Eserciti, & dell' apparechiamento della gverra.* Hunc non semper vim hellenismi perspexisse, uti Checum qvandoqve nebulæ cyathum propinare lectoribus notat Rigaltius ad Onosandrum p. 17. Versionem Checi in non paucis reprehendit Antonius Possevinus libro V. Bibliothecæ selectæ capite 7. (edit. Romanæ lib. 1. cap. 24.) ubi & qvædam loca ex antiqvissimis qvæ vocat MSS. profert, (Bavaricum Codicem innuens) qvæ apud Meursium pag. 59. & 418. &c. longe minus emendate ac integre leguntur. Sed & Bibliotheca illa selecta aliqvot ante editionem Meursianam annis prodierat, qvam non viderit Meursius oportet, nam ex ea aliqvot qvæ dixi loca restituere ac supplere potuisset. Isaacus qvoqve Casaubonus qvi anteqvam Meursius Leonem ederet, Æneam * cum versione notisqve doctissimis publicavit, aliqvoties græca verba allegat ex Leonis *de re militari*, seu, ut Checus vertit, *de apparatu Bellico* constitutionibus. Neqve unum hic MStum vidisse se profitetur, refert enim qvosdam Codices hanc inscriptionem præ se ferre, qvam ex Meursii etiam editione paullo ante adscripsi: Τῶν ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομος παράδοσις. Alios autem eosqve optimos παρασκευὰς πολεμικὰς designari. Prioris generis titulus exstat Wiennæ in Augustissimi Cæsaris Bibliotheca codice Philosophico CXIV. probæ notæ chartac. in folio; uti indicat Petrus Lambecius libro VII. de Bibliotheca Vindobonensi pag. 213. qvod MStum alioqvi non mediocriter ab editione Meursii differre testatur. Inscriptio posterioris generis & in Possevini MStis fuit, & Lambecio teste apparet in codice CXVI. chartac. mediocriter antiqvo in 8vo. ubi habetur πολεμικῶν παρασκευῶν διάταξις περὶ ἐφόδων ἀδοκήτων, qvæ in editis Leonis Tacticis est septima decima constitutio. Ibidem duodevigesima qvoqve sed sine

* Prodiit cum Polybio Casauboni Francofurt 1609. fol. ut dixi lib. 3. cap. 30.

lemmate comparet. Undevigesima περὶ ναυμαχίας reperitur in codice Medico XXV. chartaceo bonæ notæ in 4to qvemadmodum idem refert libro VI. de Bibliotheca Cæsarea pag. 121. Eam & in Vaticana exstare memorat Gabriel Naudæus Bibliographiæ militaris pag. 63. sive lib. 2. de studio militari pag. 521. *Leonis*, inqvit, *constitutiones quædam & fragmenta etiam ex Naumachicis* * *exstant in Palatina, quæ Vaticanæ non ita pridem adjuncta fuit: sed non puto quicquam in illis diversum esse ab ejusdem Imperatoris Tacticis, quæ Meursius in lucem protulit. Nam & in illis decima nona constitutio tota de navali prælio est. Quamobrem pluris nunc facienda sunt BASILII Patricii Naumachica, quæ ex Regio & Palatino Codice forsan integra proferri in lucem possent, nam Pinellianus mancus erat in fine.* Reliqvorum Codicum inscriptiones, qvoniam principio carent, nullæ à Lambecio adduci potuerunt. Nam in codice philosophico CXIII. chartaceo in fol. & prooemium integrum & plus qvam dimidia à fine pars desideratur. Optimus etiam codex CXV. membranaceus in 4to paginis 249. constans & Scholiis Græcis marginalibus illustratus, qvem Busbeqvius (seu, ut alibi Lambecius scribendum docet, Busbeekius) CPoli comparavit, incipit à verbis prooemii editionis Meursianæ pag. 7. δι' αὐτῆς ἡ Ῥωμαίων πολιτεία εὐμοίρησε. Desinens in verba pag. 364. vers. penult. καὶ γὰρ οἴδασιν ὡς ἐὰν μὴ στερρῶς καταστάντες. Hunc codicem non dubitat Lambecius Leonis ætate exaratum fuisse, invisum autem Meursio & penitus incognitum, ex qvo ejus editio plurimis in locis, qvorum unum in medium affert, corrigi perficiqve possit. Et plurimis in locis corruptam esse Meursii editionem notavit etiam Arcerius ad Ælianum pag. 169.

Plagii ** Leonem postulant Rigaltius in limine notarum ad Onosandrum, Allatius notis ad Hexaemeron Eustathii Sidetæ, Antiochiæ

* Leonis Tactica fuere etiam MSta in Bibl. Scoriacensi. Vide Maderum de Bibliothecis pag. 118. Et Naumachica inter Codices MStos Gudianos. De qvibus plura infra. Tacticorum atqve Strategicorum editionem atqve in his Leonis qvoqve paravit olim è Palatinis Codd. Gruterus, ut ex Josephi Scaligeri Epistolis pag. 420. didici, deinde post Gruterum Salmasius, ut Madero pag. 122. & Naudæo pag. 523. de studio militari notatum.

** Ab hoc plagii objecto crimine absolvendum esse Leonem, demonstravi pridem in Decade Decadum sive Plagiariorum & Pseudonymorum Centuria, qvam admodum juvenis edidi Lipsiæ 1689. 4.

tiochiæ Episcopi pag. 6. & Naudæus, cujus verba adſcribam ex lib. 2. de ſtudio militari pag. 526. *Omnes vero*, inqvit, *illæ Leonis conſtitutiones Tacticæ magna parte ſuccum traxerunt ex Onoſandri ſtrategico, cujus tamen auctoris nomen ingrato ſilentio bellus ille homo ſemper obruit, ita ut illius nullibi meminerit niſi ſemel, cum ejus carpere vellet ſententiam. Dignumque illud inſuper obſervatione mihi videtur, quod hujus & Mauricii Imperatoris plerumque eadem, aut parum diverſa ſunt verba, ut quemadmodum Galenum ex Paulo Ægineta aut Aetio, ſic non difficile ſit alterum ejusmodi auctorum ex alio auctiorem facere.* Verum à plagii crimine Leonem abſolvere videtur, qvod non tantum in proœmio dicit, ſe in veterum recentiorumqve militaribus commentariis non perfunctorie verſatum, optima qvæqve ex iis delibaſſe, & ὡς ἄλλον πϱόχειϱον νόμον * Hypoſtrategis ſuis tradere voluiſſe, ſed & pag. 320. & 432. fatetur in hoc libro ea ſe collegiſſe, qvæ ex veterum commentariis accedente mediocri experientia ſua edoctus fuiſſet. Atqve ſi ab auctore ſunt Scriptorum nomina, qvæ in codice illo membranaceo Busbeckiano conſtitutionib⁹ præfixa fuiſſe Lambecius teſtatur, longe magis à furto literario alienus nobis habebitur, qvi cum Plinio majore ingenue per qvos profeciſſet, voluerit indicare. Ait autem Lambecius majusculis literis adſcripta ſe offendiſſe nomina ΑΡΡΙΑΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΕΛΟΠΟΣ, ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ, ΜΗΝΑ (forte ΑΙΝΕΙΑ) ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ. Ex qvibus tres tantum in Tacticis Leonis allegatos reperio, Ælianum qvidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Oneſandrum pag. 215. Eqvidem p. 431. memoratur qvoq; Πτολεμαίȣ πϱόχειϱος κανὼν & τετϱάβιβλος, item Aratus in phænomenis & Joh. Lydi ** diurna ac menſtrua obſervatio. Sed non hos citat tanqvam iis ad Tactica concinnanda uſus Imperator fuiſſet, ſed qvod Aſtronomiæ ſtudioſis hoſce potiſſimum auctores commendandos arbitraretur. Cæterum alium hujus militaris argumenti librum à Leone ſcriptum fuiſſe recte colligitur ex verbis pag. 27. Ἔξεςι δέ σοι τῆς τε παϱ' ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκτεθείσαις γνώμαις ἐν τȣ́τῳ τῷ συντάγματι καὶ

* Notari hic locus poteſt adverſus Barthium, qvi negat Leonem in hiſce Tacticis loqvi tanqvam Imperatorem: conf. pag. 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. &c. ubi non monet tantum ſed jubet.

** De hoc Lydo vide præter Meurſium in notis, ac Voſſium de ſcientiis Mathemat. qvæ notavi ſupra lib. III. cap. 20. Cangii gloſſar. latin. in *ſilentium*, & Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 789.

προσέτι τῆς κατὰ πλάτος συνηθροισμένας ἡμῖν ἐν τῇ παραλλήλῳ τῷ Τακτικῶν μονοβίβλῳ τὴν ἐκεῖθεν τῶν ζητουμένων πλείονα καὶ ἀρκοῦσαν συναγαγεῖν ὠφέλειαν. Qvem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc ſunt: Περὶ δὲ τῆς πεζικῆς καὶ τῆς συμμίκτου εἴδη ἐροῦμεν ἅπερ ἀναγκαῖα κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν νομίζομεν. Περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἡμῖν ἐν ἑτέρῳ λόγῳ προώρισται.

6. Ἡ γεγονυῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως: *Diſpoſitio facta per Imp. Leonem ſapientem, quem ordinem habeant Throni Eccleſiarum, Patriarchæ CPolitano ſubjectarum.* Græce & Latine cum Joh. Leunclavii verſione in jure Græco Romano, qvod ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof. 1596. fol. libro ſecundo pag. 88 - 102.

7. Epigramma εἰς τὸ μονημέριον, in ſpectaculum unius diei, legitur in Anthologia lib. 1. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. De novellis Leonis conſtitutionibus, προχείρῳ νομικῷ & Baſilicis qvæ ejus auſpiciis digeſta feruntur, dicam accurate libro ſexto, ubi JCtos Græcos recenſebo. Nunc autem juvat cum Lectore communicare Leonis *Naumachica*, ſive potius ea, qvæ de hoc argumento in Tacticis Meurſianæ editionis cap. XIX. leguntur, ſupplere ex Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communicavit amicus noſter ingenii & doctrinæ laude clariſſimus Michael Richey, Hamburgenſis.

ΛΈΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΈΩΣ
Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βουλόμεθα διατάξασθαι, περὶ ἧς οὐδὲν μὲν ἐν τοῖς παλαιοῖς Τακτικοῖς κεκανονισμένον εὕρομεν. ἀφ' ὧν δὲ ἀπεράθην &c. ut in editis p. 321. edit Meurſianæ, niſi qvod pro διὰ μετρίας πείρας legitur δι' ὀλίγης πείρας eodem ſenſu: & πλοΐμων ἡμῶν στρατηγῶν pro πλωΐμων qvod utrumqve rectum eſt & præfectos navales denotat: Deinde παθόντων pro πεπονθότων, & ἀφορμὴν δοῦναι pro ἔμφασιν δοῦναι.

Διάταξις Α'. (in Meurſii edit. 2.) Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ στρατηγὲ, &c. eadem qvæ in editis, niſi qvod verba ſubinde aliter collocata ſunt, & ἐπισημειώσεων legitur pro σημασιῶν.

Β. 3. Κατασκευασθῆναι δὲ δεῖ καὶ δρόμονας, pro δρόμωνας. Sed utrumqve promiſcue poſitum reperio.

Pag. 322.

Pag. 322. pro καὶ τῶν σῶν τὰ ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: καὶ τῶν σῶν ποιήσασθαι τὴν κατασκευὴν, δυνατὴν πρὸς ἅπαντα ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, qvomodo etiam in suo Checum reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Ἡ δὲ τῶν δρομόνων κατασκευὴ μήτε πάνυ ἔσω παχεῖα &c. deinde ἐξειργασμένη pro ἐξεργασμένη, & ταχέως pro ῥαδίως, & συγκρούσεως pro συναράξεως (leg. συῤῥάξεως) τε καὶ κρούσεως. Scribitur etiam διαλύεται qvod non erat à Meursio mutandum in διαλύηται, neqve enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox seqvitur ἵνα μὴ λίαν ἐστὶν ἀργός, & pag. 332. ἵνα μὴ βαροῦνται. Sic p. 336. ὅταν ἐλπίζεται.

Δ. 5. Ἐχέτωσαν δὲ καὶ πάντα &c. mox κάρυα pro κάροια, sed legendum, ni fallor, καράβια. Pro τελέτρου Meursius legit περέτρου cum forte Leonis ætate τέλετρον pro altero dixerint. In MS. autem ejus vicem invenio τρυπάνου, qvod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro διὰ τοῦτο ἐσκευασμένων, rectius in MS. δι' οὗ τὸ ἐσκευασμένον πῦρ κατὰ τῶν ἐναντίων ἀκοντίσει.

Pag. 324. τῆς πολεμίας νηὸς pro νεώς.

ς'. 7. σίδηρα βαρέα pro βαρεῖα. & mox μαζία ξιφοειδῆ pro μάζας ξιφοειδεῖς. Mox: ἢ ἐμπρήσῃ τὴν ναῦν τῶν πολεμίων δυνάμενον, ἢ τοὺς ἐν αὐτῇ θανατῶσαι.

Ζ. 8. Ὁ δὲ ἕτερος ὁ τὰς ἀγκύρας βάλλων κατὰ θάλασσαν; ἤγουν τὰ σίδηρα.

Pag. 325. In MS. κράβατος pro κράββατος, & mox ἀφωρισμένον δεικνύων τὸν ἄρχοντα.

Η. 9. Κατασκευαζέσθωσάν σοι & mox ἢ πλέον τούτων ἢ ἔλαττον κατὰ τὴν χρείαν τὴν δέουσαν, deniqve ἄνω ἑστῶτες ἅπαντες ἔνοπλοι &c.

Θ'. 10. Γοργοτάτους pro δρομικωτάτους & γαλέας καὶ μονήρεις pro γαλαίας ἢ μονήρεις & σπουδαῖς χρείαις pro ταχιναῖς.

Ι'. 11. deest οἱονεί.

Pag. 333. ΙΒ. 13. σαγίτας καὶ ῥιπτάρια. Et paucis interjectis: ἐκεῖθεν οἱ στρατιῶται λάβωσι, pro πείσονται, & καταδαπανώμενα ἐν ταῖς μάχαις pro διὰ τὸ ὀλιγοῦσθαι αὐτὰ ἐν ταῖς μάχαις, eodem sensu. Post illa verba incipit διάταξις ιγ', à verbis ἐκτὸς δὲ τῶν στρατιωτῶν, ἤτοι τῶν

ἄλλων ἐλατῶν, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλατῶν, de qvibus vide infra διατάξει 19. Mox iterum ῥιπτάρια pro ῥικτάρια. Et εἰ καὶ μὴ ὄπισθεν, ἀλλὰ πάντως ἔμπροσθεν πέταλα ἔχοντα κασσίδας &c. unde hiatus in Meursii edit. supplendus. Paullo post, νευρικὰ ἅπερ ἀπὸ διπλῶν κεντούλκων, & καὶ λίθους δὲ δυναμένους ἀπὸ χειρῶν ῥίπτεσθαι pro χειροπλήθους. Et οὐκ ἔλαττον τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτοὺς καταβλάψουσιν.

Pag. 334. ιδ'. 15. ὥστε τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τούτοις - - εἶτα τῶν βελῶν πληρωθέντων. Mox μενάυλοις recte pro μὲν αὔλοις. Pro verbis autem qvæ mox seqvuntur: καὶ ὥσπερ ἀκμαιότεροι τῇ ἀθρόᾳ κινήσει in MS. est: Καὶ ἀκοπίατοι & deinde καὶ τοῖς κεκοπιακόσι στρατιώταις ἐπιτιθέντες - - καὶ εὐκόλως αὐτοὺς καταπολεμήσουσι. Sententia semper eadem.

ιέ. 16. Προσβολαῖς pro συμπλοκαῖς. ις'. 17. δύναμιν pro ἀκμήν. Cæterum male in eodem MS. διαφυλάττειν pro διὸ φυλάττειν & βουλὰς pro βολάς.

ιζ. 18. Φροντίσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῆς σπάνος, leg. σπάνης, uti in MS. τῇ σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμενοι. A verbis παραγγείλης δὲ καὶ τοῖς ἄρχουσιν incipit in MS. διάταξις ιή.

ιθ' 19. ἀναπληρώσεις.

κ'. 20. τῶν ὑπό σε στρατιωτῶν & εὐκαίρους.

Pag. 336. κά. 21. καθὼς ἂν συνειδῆς ἀρκοῦντα πρὸς τὴν προκειμένην ἐγκράτειαν. Διάταξις κβ' incipit à verbis καὶ προσέτι, εἴγε χρεία τοιαύτη καλέσει, καὶ ἵππους ἐν τοῖς ἱππαγωγοῖς προσεπιῤῥίπτειν, ὥστε κατὰ τῆς πολεμίας ἔχειν καβαλλαρίους, καὶ ἁπλῶς πάντα ἀπαρτίσας ὁδοιπορήσεις δεόντως. Ita hæc Constitutio legitur in MS.

κγ'. 22. διαλαλήσεις - - προθυμοποιήσεις τὸν στρατὸν, ἀποκινήσεις, ἐπιτηδείου ἀνέμου πνεύσαντος.

κδ'. 23. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἁπάντων &c.

κέ. 24. Καὶ τὰ παραγγέλματα δέξονται, & pag. 337. παραγγέλμασιν ὑπακούσουσιν.

κς'. 25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἄνω. & καὶ οὕτω καλουμένη.

κζ'. 26. ποτὲ ἢ κατὰ πλείονας, ὥστε κατέναντι ἀλλήλων ἐπέρχεσθαι, pro qvo male in editis ὥστε ἄν τις ἀλλήλων. Postea διὰ καμάκων σιδηρῶν

ρῶν - - διὰ τὰς ἀφεύκτους καὶ ἀναγκαίους κινδύνους. Inde incipit διάταξις Κή. à verbis καὶ ἑτέρως δὲ γυμναζέσθωσαν, ὡς ἂν νοῇ ἡ σὴ ἐνδοξότης τὰς κατὰ τῶν ἐναντίων &c. - - παραδόξῃ ἐπὶ ταῦτα ἐρχόμενοι.

Pag. 338. ΚΘ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμησίαις pro ὁρμήσεσι. & καταγέτωσαν rectius pro καταγεώτων.

Λ. 28. Δεῖ δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνέμου ἐπιφοράν - - καὶ πρὸς ταύτην καὶ τὸν τόπον τῆς ὁρμησίας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μήτις κατεπάγῃ ἀνάγκην - - ἀλλ' ὑφορᾶσθαι τὰς λεγομένας τῶν ναυτικῶν παρασημασίας τῶν ἀστρῶν, pro qvo minus integre in editis, παρὰ τῶν ἄστρων.

Λά. 29. εἰ μὲν μηδένα φόβον ἔχεις pro ἔχῃς.

Λβ. 30. Ει πολεμίους παρεῖναι που ἐλπίζεις, πάντως χρή σε - -

Pag. 339. πολλαὶ γὰρ αἱ τῶν πολεμίων ἐπιβουλαὶ recte pro ἐπιβολαί. Deinde εὑρήσουσιν pro εὑρέσουσιν.

Λ'δ. 32. κατὰ τὰς τάξεις ἑκάστων διῃρημένων, pro ἑκάστην διῃρημένως. Deinde καὶ ἐπιρρώζεις αὐτοὺς καὶ ἐνισχύζεις.

Λέ. 33. Δεῖ δέ ζε μᾶλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meurſii edit. num. 62. Græca, qvæ ibi deſiderantur, ita ſunt ſupplenda:

Ξβ'. 62. Δυνατὸν δὲ καὶ ὁλόκληρον τὴν ναῦν ἀνατρέψαι τῶν πολεμίων, ἐὰν πλευρὰν παρὰ πλευρὰν δήζας αὐτὴν τῷ δρόμωνι, καὶ τῶν πολεμίων ἐπὶ ἓν μέρος, ὡς ἔθος ἔχουσι πρὸς τὴν ἐκ χειρὸς μάχην συνδραμόντων καὶ δοκούντων ἐπακυμβίζειν τὸ ἑαυτῶν πλοῖον τῷ δρόμωνι, ἐπέλθῃ μὲν ἑτεροδρόμος κατὰ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς πολεμίας, καὶ ταύτην ὠθήζει σφοδρῶς τῇ ζυγκρούσει. Καὶ ὁ μὲν δρόμων δυνηθῇ λύσας ἑαυτὸν τοῦ δεσμοῦ ὑποχωρῆσαι μικρὸν, ὥστε μὴ εἶναι ἀκύμβιζμα τῆς πολεμίας, βαρήτει ὁ ἕτερος δρόμων πάσῃ δυνάμει καὶ πάντως ἀνατρέψει σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράζι τὴν πολεμίαν ναῦν. Δεῖ δὲ κα-

62. Integram hoſtium navem * evertes, ſi latus navis tuæ hoſtium lateri adjunxeris, & hoſtibus unam in partem, ut ſolent, ad conſerendas manus concurrentibus, & triremibus illorum in noſtras triremes innixis, invadat eos alia triremis ad latus puppis hoſtilis, & impulſu vehementi illam conqvaſſet. Triremis autem noſtra tum ſeipſam ſolvens paululum retrocedat, ut ne ullo ſtabilimento hoſtium triremi ſit, & hoſtilem triremem alia omnibus viribus deprimat, atqve adeo ipſis cum viris integram navem evertet. Providendum autem eſt, ut ne

* male Checus, *claſſem.*

ne vinculum omnino æqvale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliqvantum latera relaxet, qvibus irruens triremis hostium navem, usqvedum deprimatur, invadet.

νονίσαι τὸν δεσμὸν, μὴ πάντως κατ' ἰσότητα γίνεσθαι, ἀλλὰ μικρὸν ἀφεῖναι γυμνά τινα πλευρὰ κατὰ πρύμναν τῆς πολεμίας, δι' ὧν ἐμπεσὼν ὁ δρόμων ὠθήσαι πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῶν πολεμίων τὴν ναῦν.

Ξή. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, qvod in primis necessarium esse videtur.

Ξή. Πρὸς τούτοις καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ἐπινοηθὲν, ὥστε ἀπὸ τῆς κάτω τοῦ δρόμωνος ἐλασίας διὰ τῶν ὀπῶν ἤτοι τρυπημάτων τῶν κωπίων ἐκφερόμενα μέναυλα, κατασφάττειν τοὺς πολεμίους τῶν πάνυ μοι ἀναγκαίων δοκεῖ.

ΞΘ'. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si qvis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqva compleatur.

ΞΘ'. 63. Ἀλλὰ καὶ ἕτερον τούτου ἀναγκαιότερον, εἴγε χειρῶν εὐφυῶν ἐπιτύχῃ, τὸ διὰ τῆς κάτωθεν τοῦ δρόμωνος ἐλασίας τῇ ὑποδειχθείσῃ μεθόδῳ δι' ὀπῆς παρασκευάσει πλησθῆναι ὕδατος τὴν ναῦν τῶν πολεμίων.

Ο'. 64. Sunt & alia qvædam bellica consilia ab antiqvioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam qvæ excogitari possunt, qvæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: qvædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæ molitiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliqvid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Qvocirca unumqvodq; inventum usqvedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

Ο'. 64. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθέντα ἐν τῷ πλοΐμῳ πολέμῳ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἔτι δὲ ἐπινοηθῆναι δυνάμενα, ἅπερ ἐν τῷ παρόντι γράφειν διὰ τὴν συντομίαν ἀνοίκειον ἡγησάμεθα. Τινὰ δὲ καὶ ἀσύμφορα διὰ τὸ μὴ φαυλίζεσθαι τοῖς πολεμίοις, καὶ μᾶλλον ἐκείνοις χρῆσθαι αὐτοῖς καθ' ἡμῶν. Τὰ γὰρ στρατηγήματα ἅπαξ κατανοηθέντα δύνανται ἀντιστρατηγεῖσθαι καὶ καταμεθοδεύεσθαι παρὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἕκαστον τὸ ἐπινοηθὲν μέχρι τῆς πράξεως ἔχειν ἐν μυστηρίῳ.

οβ'. 65. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τῶν ἀρχαίων Τακτικῶν καὶ στρατηγημάτων ζητῶν τις εὑρήσει καὶ τὰ τούτων πλείονα. Οὐ γὰρ δυνατὸν, ὡς εἴρηται, πρὸς ἕκαστα τὰ ἐμπίπτειν μέλλοντα, διὰ τὸ ἄπειρον αὐτῶν γράφειν, ἀλλὰ τὰ ἱκανά.

οβ.65. In aliis libris qvæ de consiliis factisqve Imperatoriis scribuntur, permulta qvis hujusmodi atqve iis etiam plura inveniet: neq; enim fieri potest,ut de omnibus rebus qvæ cadere in bello possunt verba faciamus, qvæ ipso genere immensa infinitaq; sunt.

ογ'. 66. Πλὴν κεφαλαίοις εἰπεῖν, ἔστωσαν οἱ δρόμωνες ἐξωπλισμένοι τελείως ἀπό τε στρατιωτῶν ἀνδρείων, καὶ ἐκ χειρὸς μάχεσθαι δυναμένων, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς παραστείγματι * τολμηρῶν καὶ πεπαιδευμένων, καὶ γεγυμνασμένων. Οὗτοι δὲ ἔστωσαν κατωπλισμένοι ὅπλοις, ὁποίοις καὶ ὁ ἐν τῇ ξηρᾷ στρατιώτης ὁπλισθῆναι διώρισθαι, δῆλον, ὅτι κατάφρακτοι. Καὶ οὕτω πάντες οἱ τῆς ἄνω ἐλασίας ὁπλισθήσονται.

ογ. 66. Ad summam autem sint triremes instructæ viris fortibus ac strenuis, qvi cominus consertis manibus pugnare possint, & qvi alacri incitataq;mente sint, & omnes in partes exercitati. Armis autem talibus exerceantur, qvalibus qvivis terrestri in prælio miles armatur, iiqve potissimum qvi in superiore remorum ordine consistunt.

οδ'. 67. Πρὸς δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν πλοίων, καὶ αὐτὸς ὦ στρατηγὲ διασκευάσεις τοὺς δρόμονας καὶ καθοπλίσεις, ὅπως μὴ ἐλάττονα στρατὸν ἔχῃ ὁ ἡμέτερος δρόμων τοῦ πολεμίου, ὅστις μάλιστα εἰς ἴσην μάχην ἐλθεῖν ἑτοιμάζεται (Meurs. elegantius: εἰς ἰσόπαλον ἐλθεῖν εὐτρεπίζεται μάχην,) διὰ τοῦ εἰς ἀλλήλους δεσμοῦ, ἀλλ' εἰ δυνατὸν, καὶ πλείονα. Ἀμφοτέρων γὰρ ἀνδρείως, εἰ τύχοι, μαχομένων, οἱ πλείονες προτερήσουσιν (Meurs. ὑπερνικήσουσιν.)

οδ. 67. Pro hostium viribus numeroq; navium tuam classem Imperator instrues, ut ne minorem numerum navium nos hostium classe habeamus, sedæqvalem potius, ut cum hostibus classe juncta pugnemus, aut majorem etiam, si fieri potest. Nam si utriq; fortiter ac strenue dimicent, qvi plures fuerint prævaleant necesse est.

οε. 68. Pro οὐσιάζεις (qvod habet etiam MS.) interpres legisse se innuit ἐξισώσεις. Pro Καταστήσεις mox in MS. est ἐξοπλίσεις & ἰσχυροτάτων pro ἀλκιμωτάτων qvid idem est. Deniqve pro ἐμβιβάσῃς & ἐπιλέξῃς habet ἐπιβιβάσεις & ἐπιλέξῃ.

* f. παραστήματι.

Video præterea in Codice MS. etiam hæc seqvi de eodem argumento, qvæ in Meursiana editione incassum q · æres, ego itaqve in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ τοῦ βασιλέως.

Ἱστορήσω σοι ἔτι καὶ ἕτερον ναυτικοῦ στόλου στρατήγημα. Ὅταν μὲν εἰς τόπους λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις τὴν ἀπόβασιν μέλλῃς ποιήσαιθαι, ἐὰν οὕτω τύχει ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατηγίας, σάκκους πολλοὺς γεμίσας ἄμμου, καὶ τοῖς σχοινίοις προσδήσας, ἀπὸ ἑκάστου δρόμωνος ἐκκρεμάσεις τοὺς ἀρκοῦντας οἱονεὶ ἀγκύρας, καὶ οὕτως τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως κατὰ τὸν τόπον νυκτὸς ἐπελθὼν, τὴν βεβουλημένην σοι καταδρομὴν ποιήσεις.

Aliud præterea navalis expeditionis strategema tibi commemorabo. Qvando veneris ad importuosa & arenosa loca, volueris qve ibi excensionem facere, si ita contingat navale bellum gerenti, saccos multos arena replebis, funibusqve qvantum eorum satis est suspendes veluti ancoras, ex singulis triremibus, atqve ita qvem vocant portum pelagium componens facile ad locum qvem cupis de nocte accedes excensionemq; qvam voles facere poteris.

Πολεμίου ποτὲ ναυτικοῦ στόλου μετὰ οἰκείας δυνάμεως ναυτικῆς ὑποχωρῶν στρατηγὸς μηνοειδῆ παράταξιν ποιούμενος ὑποστρεφέτω πλέων κατὰ πρύμναν, καὶ οὕτως βουλευέσθω ἀποχωρίζεσθαι τῶν πολεμίων. Καὶ γὰρ οὐ φεύγων ἀλλὰ φυγομαχῶν ἑτοίμους ἕξει τὰς ναῦς καὶ πάλιν ἐπελθεῖν τοῖς πολεμίοις κατὰ πρῶραν, εἴγε καὶ τούτου χρεία γένηται, καὶ τὰς πρώρας ἔχειν πρὸς αὐτούς. Καὶ γὰρ οὐδὲ θαῤῥήσουσιν ἐν τῷ κοιλώματι εἰσελθεῖν, τὴν κύκλωσιν ὑφορώμενοι.

Si hostium classi dux cum copiis suis maritimis subducere se voluerit, in lunæ speciem navibus dispositis puppim versus illas propellet atq; ita recedere ab hostibus conabitur. Ita enim non fugientis sed inter receptum pugnantis instar paratas habebit naves ad hostes prora invadendos si res ita tulerit, & proras hostibus servabit obversas. Neqve illi facile in lunatam classem immittere se audebunt, veriti ne circumveniantur.

Clam

Clam habere te oportet in qvæ loca vel ad qvas urbes classem emittere constitueris, ut nemo præscire possit, qvo tendat navium excursio. Mandatum igitur consignabis scripto, illudqve bene obsignatum constituto à te illarum præfecto trades, qvod in mare delatus demum aperiat & qvorsum cursus instituendus sit cognoscat. Ita enim consilium tuum hostibus latebit.

Ὧν ἕνεκα ἢ τόπων ἢ πόλεων ἐκπέμπειν μέλλεις ναυτικὸν στόλον, κρύπτειν σε δεῖ καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰς πόλεις, ὥστε μηδένα προγνῶναι, ποῦ μέλλει γίνεσθαι ὁ κατάπλους. Ἔνταλμα δὲ γράψαι, καὶ σφραγισάμενος αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐπίδος τῷ καθισταμένῳ παρὰ σοῦ ναυάρχῳ, ἵνα κατὰ τὸ πέλαγος ἐξελθὼν, τότε λύσῃ τὴν σφραγίδα, καὶ μάθῃ ποῦ μέλλει πορεύεσθαι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λάθῃς τοὺς πολεμίους.

Bonum classis ducem perspectas habere oportet diversas qvibus adversus gentem qvamlibet uti convenit belli gerendi rationes. Qvando autem classis adversus hostem ducenda est, naves bene dispositas tutas conservabit à periculis, ventorum gnarus, & à tergo custodiam recte curabit, ne vel à natura loci, vel maris tempestate, vel ab hostibus afflicta detrimentum capiant.

Τῷ δὲ ἀγαθῷ στρατηγῷ χρέος ἐστὶ πρὸς πᾶν ἔθνος ἁρμοζομένῳ διαφόρους πρὸς ἕκαστον τὰς στρατηγίας ἐπινοεῖσθαι. Εἰδέποτε καὶ ναυαρχίας καιρὸς ἐπιστῇ, ἀκίνδυνον τὴν τοῦ στόλου τάξιν διαφυλάξει, ἔμπειρος ὢν τῆς τοῦ ἀέρος κινήσεως, καὶ τὰς οὐραγίας δὲ, ἤτοι τοὺς ὀπισθοφύλακας εὐτάκτως συναγεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ τόπου, ἢ ὑπὸ ζάλης θαλασσίας, ἢ ὑπὸ πολεμίων ἀναγκαζόμενοι φθείρωνται.

Navali prælio congrediendum, qvando hostes vel naufragium fecerunt, vel à tempestate misere affecti laborant.

Ἐν ταῖς ναυτικαῖς * μάχαις συνάπτονται, ἢ ὅταν οἱ πολέμιοι ναυαγήσωσιν, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμῶνος ταλαιπωρωθῶσιν.

De aliis LEONIBUS, qui Græce scripserunt.

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem, age jacturam illam ex parte saltim levare, & de præcipuis hujus nominis, qvi Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

* Idem jubet Leo pag. 346. edit. Meursii, n. 50. unde reliqva supplenda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Alcyon*, qvi inter Platonis ſcripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Ægyptius de qvo Auguſtinus 1. de conſenſu Evangeliſtarum c. 23. *Numquid & Leo Ægyptius Poëta vel Academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diverſam quidem à Græcorum iſtorum Deorum originem, veruntamen ita prodit, ut eos homines fuiſſe declaret.* Leonis hujus opus reſpicitur à Clemente Alex. qvando ab illo laudatur Λέων ὁ τὰ περὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον Θεῶν πραγματευσάμενος 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. *Sed de Hammonis ſimulacro Leon qui res Ægytias conſcripſit.* Tertullianus cap. 7. de Corona: *Si & Leonis Ægyptii ſcripta evolvas, prima Iſis repertas ſpicas capite circumtulit.* Idem videtur qvi ab Arnobio Leo Pellæus vocatur, & qvi cum Coſma Ægyptio citatur à Scholiaſte Apollonii IV. 262. Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα. & cujus *periplum* laudat idem II. 297.

Leo Alabandenſis, Rhetor. ſcripſit Svida teſte Καρικῶν libros IV. Λυκιακὰ libris II. Τέχνην ſive artem Rhetoricam, & qvæ etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de ſtatibus Rhetoricis, & de bello ſacro adverſus Bœotos ac Phocenſes.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus edictum de abolendis imaginibus memoratur in ſcriptoribus poſt Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Aſianus, ſive *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter ſcriptores Hiſtoriæ Byz. laudatur à Jo. Scylitze ac Cedreno, idemqve videtur cum *LEONE Grammatico*, cujus χρονογραφία τὰ τῶν νέων βασιλέων περιέχουσα, *ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romani Lacapeni mortem* ſive ab A. C. 813. ad 949. (non 1013. ut ſcribit Caveus) ſubjecta fuit Codici Regio Theophanis, ex qvo illum deſcripſit *Jac. Goarus*, & poſt ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasqve ſuas addidit *Franciſcus Combefiſius*, Pariſ. 1655. fol. Idem jam obſervavit Leoni huic vix qvicqvam eſſe commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, qvatuor librorum ante Baſilii vitam auctore de qvo ſupra p. 349. dixi, in reliqvis continuatoribus pleraq; affinia, plerumq; etiam iisdem verbis concepta,

cepta, aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est CHristi 1013. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiæ Byz. scriptoribus observat contra Vossium qvi male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combefisio teste: Λέων πρόεδρος καὶ Δοὺξ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἰκεῖος ἄνθρωπος τοῦ κρατεοῦ καὶ πρώτου ἡμῶν βασιλέως. *Leo Præfectus atque Dux Cibyræotarum* ** *qui & Tzicandalus, potentissimique ac primi nostri Imperatoris* (Constantini Porphyrogeniti) *domesticus*. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combefisius ANONYMI Commentarium sive συγγραφὴν χρονογραφικὴν extrema parte mutilam *de rebus Leonis Armenii*, Bardæ F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atqve Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita desinit. pag. 428-442.

Leonis Barda, Protoasecretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qvi A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

Leo Bulgarorum ArchiEpiscopus, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Caveus ad A. C. 1051. qvi recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, qvia Bulgarorum ArchiEpiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide qvæ supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leo, Leonis F. Byzantinus, Rhetor, Platonis discipulus, de qvo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Origi-

 nibus

* à librario ut videtur, non ab auctore.

** *Cibyra* Plinio Cariæ est, etsi aliis Phrygiæ, qvæ sunt regiones vicinæ. *Combefisius*.

† Leo Acridanus à Leone ArchiEpiscopo Bulgariæ male distingvitur in Indice Nesseliano MSS. Bibl. Vindob.

nibus CPol. pag. 49. seq. & Svidas, qvi Aristotelis qvoqve discipulum à qvibusdam traditum commemorat. Et fuit sane Leo qvidam Byzantius Aristotelis discipulus, cujus filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituuntur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refert ejus scripta: 1) τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον libris septem: 2) Τευθρανικὸν sive Τευθραντικόν, de rebus Mysorum. 3) περὶ Βησαίου, ita enim rectius in MSS. Paris. qvam Βησάλου, fuit enim de Besæ oraculo de qvo Ammianus XIX. 12. 4) τὸν ἱερὸν πόλεμον de bello qvod Philippus gessit adversus Phocenses, qvi oraculum Delphicum expilaverant, de qvo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) περὶ στάσεων qvod vertunt *de seditionibus*, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus qvæstionum, atqve iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post τέχνην sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, qvod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstite mortem sibi conscivisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æqvali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 485. Cum vero de Alexandri illius antiqvioris rebus vix usqvam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedæi F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonib⁹. Incipit: ὑλικὴ μὲν αἴσθησις.

Leo Despota (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) Λέοντος τοῦ δεσπότου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO *Diaconus*, Hist. Byantinæ scriptor de qvo supra pag. 353. Hujus *Orationem ad Basilium*, Imp. qvi Joanni Tzimisci successit, MS. haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit Ἔδει μὲν τό.

Leo Grammaticus. Vide Leo Asianus, & Siculus.

LEO * *Magentenus*, Metropolita Mytilenenſis ** ſcripſit ἐξήγησιν *in Ariſtotelem* περὶ ἑρμηνείας, commentarium maximam partem collectum ex *Ammonio*, qvem magnum appellat. Laudat etiam aliqvoties *Alexandrum* (Aphrodiſeum) atqve uno loco *Jamblichum*. Prodiit hic Commentarius Græce apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem Ammonii in eundem Ariſtotelis librum, adjunctam habens Mich. Pſelli Paraphraſin & Ammonium in Categorias. Latine vertit hunc Magenteni commentarium *Jo. Baptiſta Raſarius*, cujus verſio ſæpius excuſa cum Ammonio latine translato, Pariſ. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera verſio *Hieronymi Leuſtrii* Veronenſis, itidem Pariſ. 1554. fol. cum Ammonio per Barthol. Silvanium verſo lucem vidit.

Alter Magenteni Commentarius *in priorum Ariſtotelis Analyticorum libros* Græce prodiit ad calcem Jo. Philoponi in eosdem libros, Venet. 1536. f. apud Barthol. Zanettum Caſterzagenſem. Latina *Jo. Baptiſtæ Raſarii* verſio ſeparatim primum excuſa Venet. 1544. f. apud Hieron. Scotum, & deinde Lugd. 1547. f. cum Ammonio in qvinq; Voces, Pachymeris Epitome in univerſam diſſerendi artem, & Nilo de ratiocinationibus. In hoc commentario laudatur ſubinde ut ſtatim p. IIII. ὁ ἐξηγητὴς, qvo nomine *Alexander Aphrodiſeus* intelligitur. *Joanne Philopono* Magentinus † junior eſt, qvem allegat pag. XXIV. παρὰ μὲν τῷ Φιλοπόνῳ ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι ἀνελύθη, παρὰ δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ. *Proclum* & *Marinum* inter τοὺς παλαιοὺς refert pag. XXXI. ubi eos in Ariſtotelis Analytica ſcripſiſſe innuit. De Pythagoricis ſubſtantias συμβολικῶς numerorum nomine appellantibus videndus Magentinus pag. VII. b. & pag. XXXVIII. De Hippocrate Geometra pag. XXXXI. ὁ Ἱπποκράτης ναύκληρος ὢν καὶ ληστευθεὶς τὴν ναῦν, συλλαβόμενος τοὺς λῃστὰς ἀπήνεγκεν Ἀθήνησι δώσοντας δίκην. Κατὰ τύχην

* Leonis nomen in editionibus Magentini omittitur, neqve exſtat in Codd. MSS. ut in iis qvos habet Bibl. Cæſarea: mirum itaqve unde illud habuit Labbeus in conſpectu Interpretum Græcorum Ariſtotelis & Platonis, qvem ſeqvuntur Lambecius lib 7. Cod. 29. & 92. Philoſoph. & Neſſelius.

** Male Nicænum Metropolitam vocat Kœnigius in Bibl.

† Hinc patet errare eos, qvos Kœnigius refert Magentinum referre ad ſæculum à nato CHriſto ſextum.

τύχlω δὲ ἐνέτυχε Γεωμέτρῃ, καὶ ἐρῶν ἔσχεν Γεωμετρίαν μαθεῖν, καὶ μαθὼν ταύτlω, καὶ τῶν ἀπόρων ἐψηφίσατο Ζητημάτων.

Leo Magiſter & Leo Peganius ab Allatio memorantur inter Melodos ſive ſacrorum Hymnorum auctores, qvibus Eccleſia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. qvod ſupra in ejus ſcriptis notare neglexi, προπάρια ἑωθινὰ undecim leguntur in Octoecho. Leo Magiſter idem cum Leone Patricio de qvo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter *Medicus*, de qvo ſupra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblicho memoratus. Hic videtur eſſe Leo cui φυσικὸν ſuum λόγον inſcripſit Alcmæon Crotoniata. Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neoclidis diſcipulus, qvem ϛοιχεῖα Geometrica ſcripſiſſe teſtatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & Caniclei præfecti compendioſam expoſitionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugaſtrimytho capite 20. & expoſitionem ſimilem in 1. librum Regum, capite 9. Exſtatqve integra hujusmodi expoſitio è Patribus & Theodorito potisſimum in Octateuchum & qvatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epiſtolam S. Jacobi, MS. in Bibl. Vindobonenſi. Λέοντος Μαγίϛρου, ἀνθυπάτου, Πατρικίου, καὶ Μυϛικοῦ ἐπιτομὴ &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. ſeq. Vide & ſupra, Leo Magiſter.

Leo Peganius. Vide ſupra, Leo Magiſter.

Leo Pellæus, qvi de Diis ſcripſit. Arnobius IV. p. 147. *Et poſſumus quidem hoc in loco omnes iſtos nobis quos inducitis atque appellatis DEos, homines fuiſſe monſtrare, vel Agragantino Evhemero replicato, cujus libellos Ennius, clarum ut fieret cunctis, ſermonem in Italum transtulit: vel Nicagora Cyprio, vel* Pellæo Leonte, *vel Cyrenenſi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Meliis* &c. Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de qvo ſupra. Dicitur autem Pellæus qvod in Macedonia verſatus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De *Leone Philoſopho* Byz. dictum ſupra pag. 366.

Leo, *Platonis diſcipulus* qvi cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium Cod. 224. c. 1. Alius de qvo ſupra in Leo Byzantinus.

Leo cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de CHristo MS. in Bibl. Vindob. Ἔρανος καὶ ἐκλογὴ ἐκ διαφόρων βίβλων καὶ προφητειῶν, φιλοπόνως ἐρανισθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ οὐδαμινοῦ Λέοντος, ὅσα περὶ Χριστοῦ γέγραπται. Incipit: Ὅτι Θεὸς ὁ Χριστός. Ἱερεμίου. Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Lambec. IV. pag. 206.

LEO I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus *Romanus*, cognomento *Magnus*, non qvidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, qvoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresia Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuenclavius ex Jo. Sambuci Codice, Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tungrensis ad calcem operum Gregorii Thavmaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri præfatione & Thavmaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & *testimonia SS. Patrum de Mysterio incarnationis Domini*, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium qvæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Qvesnello, qvanqvam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qvi Pontificum vitas, atqve Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii Historia pontificatus S. Leonis, qvæ Gallice prodiit Hagæ Comitis 1687. 12.

Ccc Leo-

* Vignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. 1. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pere Quesnel a été mis à Rome dans l' indice des livres defendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la delicatesse de cette Cour. Quand le P. Quesnel aprit cette nouvelle, il en écrit au Cardinal* François Barberin, *qui l' honoroit de son amitié, & s' en plaignit comme d' injustice, qu' on lui faisoit. Cette Eminence lui repondit en deux mots pour l' apaiser:* Ne vous fâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gâte pas vôtre livre.

Leonis II. ab A.C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum* Pogonatum, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI. sive Trullanæ, actione 18. sive ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de *Leone III. Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. Hujus Leonis III. (qvod annotare omisit Clarissimus Caveus) Epistolas decem ad Carolum Magnum (latine illas qvidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus è MS. Codice Helmstadiensis Academiæ edidit notisq; illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholasticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

LEo *Siculus*, *Grammaticus*, cujus *laudationem in Nectarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO *Styppiota* Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qvi imperare cœpit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea qvæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonefidii jure Orientali l. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leunclavii lib. 3. p. 217.

Atqve de Leonibus hactenus. Nunc scriptores Historiæ Byzantinæ recensere perseqvamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracesius * sive ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, sive præfecti Excubiarum, ac deniq; Curopalatæ: clarusqve adhuc circa A.C. 1081. in qvo desinit posterior pars ejus Historiæ.

1. Sunt qvi eum ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse *ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni*, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatus eam MS esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loqvens Codice, docet qvidem ante Scylitzæ Historia

* Constantinus Porphyrog. lib. 1. de thematibus sive provinciis Imperii CPol. cap. 3. *τὸ δὲ νῦν καλέμενον Θρακησίων Θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ' ἀρχὰς Ἀσία μικρὰ ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης ἀνθύπατος Ἀσιάρχης ἐλέγετο.* Meminit idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinnamus lib. 2. Hist p. 40. edit. Tollii.

ria præfixam esse æqve antiqva manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usqve ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPol. * & antiqva ejusdem latina versio qvæ exstat in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiqvam tradit, qvin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza forte continuatam.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis* (hoc est qvi è generali Logotheta Imperator factus est) *obitu* sive ab A. C. 811. *ad initium Imperii Isaaci Comneni* A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ ἔκδοσιν vidit legitqve & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atqve in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desiit æqvalis ejus Georgius Cedrenus, † plagiariis tamen ideo non anumerandus, qvia in limine operis inter scriptores qvos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima ἔκδοσις Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione *Jo. Baptistæ Gabii*, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturqve hoc titulo: *Joannis Curopalatæ Scillizzæ Historiarum Compendium, quod incipiens à Nicephori Imp. à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet.* Ille vero Gabius nescio qvare Jo. Baptista Gautorejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigiliarum & Curopalatæ dignitate, Historiam suam iterato edidit, atqve *ad Alexii Comneni initia* h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secun-

* Speciminis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentiniani Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrottus præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctor. ad XI. Febr. Scylitzen è Cedreno sua mutuatum contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Hanckio, Caveo, aliisqve viris doctis, qvi Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Qvod etiam certum est omnino, siqvidem Jo. Thracesius Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Galliæ & Italiæ, tum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννου Κουροπαλάτου καὶ γεγονότος Δρουγγαρίου τῆς βίγλης τοῦ Σκυλίτζου ἐπιτομὴ ἱστοριῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευτῆς Νικηφόρου βασιλέως τοῦ ἀπὸ Γενικῶν, καὶ τελευτῶσα εἰς τὴν ἀναγόρευσιν Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Hujus secundæ editionis sola pars posterior, ab initio Isaacii Comneni sive ab illis temporibus, in qvibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio desierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione *Jo. Baptistæ Gabii* hinc inde emendata & *Jac. Goari* notis, Paris. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaaci Comneni agens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiæ suæ præfationem qvam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & qvam propediem edendam exspectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores †† qvos ante se ait in Historia Byz. explicanda desudasse. Τὴν ἐπιτομὴν τῆς

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum qvos ante se in simili argumento versatos profitetur Cedrenus, verba ejus adscribam, præcipue cum insigne Joannis Thracesii sive Scylitzæ nostri elogium complectantur. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοθέων ἀνδρῶν καὶ φιλιστόρων τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας ἐπραγματεύσαντο &c. *Multi ante nos religiosi atque cognitionis rerum gestarum studiosi viri in compendium historias contrahere aggressi sunt. Nam & Georgius* Monachus idemqve Syncellus *ab initio Mundi usque ad Maximianum & Maximinum Tyrannos rem perduxit, & quo is loco desiit, inde principium sumens* Theophanes Confessor, *obitu Nicephori qui de generali Logotheta Imperator fuit factus, Historiam suam finiit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut* Siculus *ille & honoratissimus* Psellus, *ac præter hos alii. Cæterum isti accuratam atque exactam temporum rationem non tenuerunt, neque aliud præstitere, quam quod nuda Regum enumeratione exposita quis cui in Imperio successisset docuerunt. Nam* Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, *ac reliqui Byzantii, tum* Nicephorus Diaconus Phryx, Leo è Caria, Theodorus Sida *oriundus alterque* Theodorus Sebastenus, Demetrius *item* Cyzicenus *ac* Joannes Monachus: *horum quivis peculiari sibi proposito argumento (verbi gratia laudationem alius Imperatoris, alius Patriarchæ vituperationem, alius amici prædicationem) procul à nominatorum virorum sententia aberrarunt, ipsique inter se dissenserunt.* Ὁ δὲ Πρωτοβεστιάριος Ἰωάννης ὁ Θρακήσιος τὸ ἐπώνυμον, συντομωτέραν ἐνδιδόναι κατάληψιν τῶν ἐν διαφόροις συμβεβηκότων καιροῖς, τὰς τῶν ἄνωθεν λεχθέντων συγγραφέων ἱστορίας ἀναλεξάμενος, καὶ ἐγκατάσκευον ποιησάμενος τὴν γραφὴν, ἀπὸ τοῦ τέλους ἤρξατο τοῦ ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, καὶ τὰ ἐμπαθῶς ἢ καὶ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιεπόμπησε, γυμνήν τε τὴν ἱστορίαν παραδέδωκεν. ἡμεῖς

τῆς ἱστορίας ἄριστα μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπραγματεύσαντο &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt* Georgius (Syncellus) *ab orbe condito facto initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximinum desiit.* Theophanes *vero illius fine sibi proprio instituto principio reliquisque temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris* (τοῦ ἀπὸ Γενικῶν, cui Michaël Rancabes A. 811. successit) *obitum pervenisset, ibi suæ finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tali se studio dediderit, inventus est nemo. Aggressi quidem certe sunt aliqui munus hoc, ut* Siculus Magister, *& nostra ætate Philosophorum Princeps & amplissimus vir* Psellus, *& item alii, qui languidius in opere versati, & ab accurata rerum serie exciderunt. Nam* Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, *&* Manuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryx, Asianus Leo, Theodorus *qui fuit* Sides præses, *ejusque* Nepos, *atque ejusdem cognominis illius Ecclesiæ quæ est in Sebaste præfectus, & una cum his* Demetrius Cyzici *&* Joannes Monachus Lydus, *proprio sibi quisque proposito argumento - - longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt.* Hæc præfatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excusa, de qva jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich. Glyca ut supra pag 217. notavi, nec non à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qvi χρονικὴν ἱστορίαν appellat, & à Manuale Calcea libro IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. Hic est de qvo in Gesneri Bibl. *Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitanis. Raph. Valaterranus. Citatur etiam in scholiis Cuspiniani.*

4. In Jure GræcoRomano Leunclavii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ *notoria & consultatio de sponsalibus discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum :* ὑπόμνησις τοῦ Κουροπα-

ἡμεῖς δὲ τὰς τούτων ἐπελθόντες βίβλους τὰ εἰκότα συνελέξαμεν, προσθέντες καὶ ὅσα ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. *Jam* Joannes Protovestiarius *cognomento* Thracesius *compendiosiorem eorum quæ diversis evenerunt temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiis accurate perlectis indeque in suos commentarios quæ ad rem facerent collatis, ab exitu Nicephori qui de generali Logotheta Imperator factus est, initium cepit, repudiatisque quæ ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerunt, nudam historiam tradidit. Nos autem evolutis horum libris, indeque iis quæ ad rem faciebant collectis, adjectis etiam quæ cum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita didiceramus* &c.

λάτου καὶ μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς Βίγλης Ἰωάννου τοῦ Θρακησίου μετὰ τὴν περὶ μνηστείας νεαρὰν γενομένη πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Κύριον Ἀλέξιον, περί τινος ἀμφιβολίας ἐπὶ ταύτῃ ἀναφυείσης.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Cæsarissa, soror Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogenita filia, nata A. C. 1083. atqve extincto ante nuptias qvi ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor NICEPHORI BRYENNII Cæsaris A. C. 1137. defuncti de cujus libris qvatuor commentariorum de rebus Byz. supra p. 343 dicere me memini. Aviæ suæ Annæ Dalassenæ sapientiam & eloqventiam prædicat lib. III. p. 86. ipsa utroqve illo nomine celebranda merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qvi etiam γλῶσσαν ἀκριβῶς Ἀττικίζουσαν *linguam exquisite Atticissantem* ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Comneno cap. 3. ἥτις τῆς τῶν ἐπιστημῶν πασῶν ἐπόχου φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μέλημα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐρρύθμιστο μάθησιν *quæ omnium disciplinarum parenti Philosophiæ dedita & omnibus artibus erudita erat.* Hinc & locum illi qvem debebat inter mulieres Philosophas libenter dedit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præferre viris tantum non omnibus, qvorum stylo Historiam Byz. conscriptam habemus. Exstat ejus *acri profecto supra sexum judicio ac singulari elegantia conscriptum* †† opus *Alexiados*, sive de rebus Alexii Comneni Parentis

* Hic Joannes post Alexium Patrem præfuit Imperio, qvod Alexius cogitaverat Nicephoro genero & filiæ Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido & qvieto Vir ingenio, noluit facere qvod alius cupidine regnandi inflammatus fecisset, & Anna vehementer optasset qvidem adeo, ut multum expostularet etiam cum Natura, qvod se fœminam, Nicephorum virum creasset. Vide Nicetam lib. 1. pag. 8. † In Historia Mulierum Philosopharum pag. 39.

** Vigneul Marville, Melanges d'Hist. & de litterature T. 3. p. 56. *l' Histoire Byzantine à son defaut, & un defaut tres incommode au lecteur, lequel consiste en ce, que plus de la moitié des Auteurs de ce vaste recueil ne meritent pas d'être lûs, excepté en quelques endroits assez rares, ou ils ne se copient pas les uns les autres.* Procope *est presque le seul de ces Historiens qui ait de la dignité, & qui se soit formé sur les anciens, qu'il a judicieusement pris pour modéles. L'Alexiade d'* Anne Comnene *à son merite particulier. C'est une Histoire polie, & qui va de pair avec l'Histoire d' Alexandre le Grand écrite par Quinte Curce.*

†† Cangius præf. ad Cinnamum. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 29. qvi inter alia notat Jo. Micrælium, virum cætera eruditum & de Historia sacra atqve externa meritissimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & scriptoris nomen fuit *Annas Alexias*, præf. ad syntagma Hist. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10. de methodo Histor. sed) *XV.* absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148. annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usam commentariis virorum fide dignissimorum, qvi Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neqve tamen ex iis solis, qvæ referret hausisse, sed diligenter cum iis qvæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum qvintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usqve 18. Cal. Sept. A. 1118. differit, in illo enim Historiam finiisse, versiculi qvoqve Græci adscripti docent:

Λῆξεν ὅπου βιότοιο Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός,
Ἔνθα καλὴ θυγάτηρ λῆξεν Ἀλεξιάδος.

Finit ubi vitam Comnenus Alexius, illic
Nata quoque illustris finit Alexiadem.

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1610. 4. Totum vero opus, omnes nimirum qvindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino qvem Holstenius cum Mediceo contulerat, Græce descripsit *Petrus Possinus* S. I. & cum versione sua & glossario, Hœscheliiqve notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi post editam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, qvem à Jac. Cujacio qvondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex qvo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, qveritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam manumentis, & notas in Alexiadem, & *panegyricum Alexii* coram à *Theophylacto* dictum, Alexiadis elegans compendium. *Subjicietur*, inqvit, *Abacus Chronologicus, & iidem libri quindecim partim universi recensebuntur ope Codicis Optimi, cujus recentissime nobis inopinata ostentata spes est* (Cujaciani nimirum) *partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabitur.* Illæ Possini notæ

&

& lucubrationes nunqvam viderunt lucem, uti nec *Jo. Frid. Gronovii* doctissimi Viri, qvi A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem qvam Hœschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus] MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de sestertiis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum ægritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino.* Vossius qvoqve lib. de Philologia cap. 2. §. 3. cum dixisset Annam Comnenam libris qvindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus ediderit Joh. Fridericus Gronovius.* Cæterum bene est qvod exstant eruditæ in Alexiadem notæ Historicæ & Philologicæ *Caroli du Fresne* sive *Cangii*, licet nullo MSto Codice, ad qvem textum castigaret, usi, qvæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Paris. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium fœminarum qvæ scriptis claruerunt. *Jac. Gretseri* refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodiere Ingolstad. 1611. 4.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀνεψιὸν suum *Alexium Spaneam* MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132. hinc constat de tempore qvo Alexius Spanea vixit, qvem inter scriptores dubiæ ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus παραινετικὴν Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni *Novella de electione Episcoporum* Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelerii versione prodiit in ejus Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178-199. Paris. 1681. 4. *Norum Rationarium Imperii*, in Tomo qvarto eorundem monumentorum sive in Analectis Græcis post Cotelerii obitum per Monachos Benedictionos editis ibid. 1692. 4. pag. 367-392. *Aurea Bulla* † *de donandis & rebus sacris* non temere contrectandis nec in alios usus vertendis

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 242.

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. qvam Cangius in notis pag. 486. monet editam Anno ejus imperii XV, CHristi 1158.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Parif. 1575. T. V. & 1589. & 1654. T. 3. & Colon. 1622. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. fq. Græce vero & Latine in Jure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliæ conftitutiones occurrunt Alexii Comneni qvidem pag. 123-147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149-167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Ifaacii Comneni* fcholiis in Homerum, characteribus Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 413.

Manuelis Comneni Legatio miffa A. C. 1170. *ad Norfefin* * *Catholicum five Generalem Epifcopum Armeniorum* ab Eutychis fecta ad Synodi Chalcedonenfis doctrinam (qvæ res fucceffu etiam non caruit) reducendum, expofita à legato *Theoriano*, in Διαλέξει five Colloqvio qvod de religione cum Catholico illo habuit, qvodqve primus Græce ex *Jo. Sambuci* Codice defcripfit & cum latina verfione fua edidit *Jo. Leunclavius*. Bafil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epiftola ad Flavianum, Damafceno contra Manichæos & Leontii ac Conftantini Harmenopuli de fectis, ejusdemqve Harmenopuli & Auguftini atqve Hilarii fidei confeffione Græce & Latine. Recufum poftea hoc Theoriani colloqvium latine in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Ducæo Parif. 1624. T. 1. pag. 439.

ANDRONICI COMNENI, qvi ab menfe Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPoli imperitavit, ** Ifaaci Comneni Filius, Alexii nepos, Διάλεξις κατὰ τῶν Ἰουδαίων, *Dialogus contra Judæos*, latine è Codice Sirleti verfus à *Jo. Livinejo*, diftributusqve in capita LXIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmifit) in tomo fingulari Antiqvæ Lectionis vulgatus Ingolftad. 1616. 4.

* Theorianus in legatione: καὶ χαιρετίσαντες τὸν Καθολικὸν τὸν Ἀρμενίων κύριν Νορσέσιν. Hic Caveo nefcio qva ratione *Naufefis* appellatur, Allatio pag. 668. de confenfu utriusqve Ecclefiæ, *Nofeffes*. Nefcio idemne Theorianus Philofophus, cujus Epiftolam ad facerdotes montana loca incolentes de jejunio Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio pag. 690. 822.

** Vide Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. feq. (de Anna Comnena pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 189. feq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atqve inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169. seq. ubi refellit Sirletum qvi hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed jussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nicetæ Choniatæ testimonio constat Andronicum fuisse γραμμάτων ἔμπειρον, καὶ ἀνὰ στόμα φέροντα ἀεὶ τοῦ Πνευματορήτορος Παύλου τὰ Ἐπιστόλια. Porro Livineji argumentum qvo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & qvo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. qvibus si addas 72. à CHristo nato ad Titi triumphum, fiunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & ab Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. *Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrupere, & Israëlitarum Gentem una cum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Vaticinium omne & regnum atque Pontificium pessum iit, Herode extraneo Israëlitis ab Romano Rege imposito, & augusta veste amicto.*

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade Annæ Comnenæ memoratorum.

ad paginas editionis Parisiensis.

ALexandrinus Ægyptius Genethliacus 164. infra, Elevtherius.
Alexii Comneni χρυσόβουλλον sive aurea bulla Matris auctoritatem confirmans 83.
Amphion & Zethus, Epidamni restauratores 99.
Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145. 147.
Armenii in Synodo CPol. damnati 270.
Basilius Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Satanicle & aliis dæmonibus. 489.
Basilius Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Comneno consultus. 355.
Blæsus Manichæus. 157.
Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270. Bogo-

Bogomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.
Nicolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.
Catananges Astrologus. 165.
Elevtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.
Chalcedonensis Synodus. 31.
S. Demetrii Thessalonicensis templum & ungventum scaturiens. 60.
Demosthenes Rhetor. 76.
Didymus tametsi cœcus, perspicacia mentis Musicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.
Enthusiastæ. 270.
Eudoxus ἀστρονομικώτατος. 164.
Euripidis Alcestis. 8. ejus dictum εἶδος ἄξιον τυραννίδος. præf.
Euthymii Zygabeni panoplia dogmatica jussu Alexii Comneni scripta 490.
Gregorium Genesium, Annæ Dalassenæ aviæ suæ ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.
Homerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 353. 381.
Jamblichi dogmata exposuit Italus Philosophus. 147.
Jasitæ, Itali Philosophi discipuli. 147.
Joannes Italus 143. Mich. Pselli discipulus. 144. Dialectices peritus. id. ὕπατος τῶν Φιλοσόφων CPoli. 145. Aristotelis & Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii, Jamblichi, Procli 147. Falsa ejus dogmata percussa anathemate. 149.
Leo Chalcedonensis Episcopus. 16. 129. 130. 199.
Manetho Apotelesmaticus. 164.
Georgius Manganes, Alexii Comneni scuriba. 60. 63.
Manichæi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.
S. Maximi Philosophi & Martyris scriptorum lectione delectata Irene Augusta. 147.
ὁ Μελῳδός (forte Cosmas) 492.
Michael Pantechnes, Medicus. 497.
Nicephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.
Nicephori Diogenis, excœcati studium in libris ac præsertim in Geometrica disciplina positum. 266.
Nicolaus Patriarcha CPol. 273.
Nilus Itali Philosophi erroribus subscribens. 269. seq.
(*Parasceviotes*. 489.

Pauliciani Manichæorum veſtigiis inſiſtentes. 154. dicti à Paulo qvodam Callinices filio. 451.
Petrus cui revelata lancea qva Domini latus perfoſſum. 326.
Pholus Manichæus. 457.
Piſanus Epiſcopus, (Dagobertus) 335.
Plato Philoſophus. 164. 451. Ejus libros & dogmata interpretatus Italus Philoſophus. 145. 147.
Polemonis Rhetoris ῥοῖζος ſive ſtridor in dicendo. 271.
Porphyrii dogmata expoſuit Italus Philoſophus. 147. ejus περὶ ἀρχῶν 451.
Procli dogmata expoſuit Italus Philoſ. 147.
Mich Pſellus. 144. Itali, ingrati diſcipuli Præceptor. ibid. poſt detonſionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate ὑπάτȣ φιλοσόφων ſuccedit. 145.
Ῥαίκτωρ, Monachus. 28.
Salomo Ioannes, Itali Pphiloſopi diſcipulus, 147. 361. 362. 379.
Sappho. 490.
Serbliæ, Itali Philoſophi diſcipuli. 147.
Sethus Aſtrologus. 163.
Ξύμπασα Στοὰ καὶ Ἀκαδημία εἰς ταυτὸν συνεληλυθῦαι 271.
Tragœdia. præf. reſpicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripidis Hecub. v. 518.
Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS a) (ita enim rectius qvam à Labbeo *Sinnamus* ſcribitur) Grammaticus βασιλικὸς, hoc eſt nota-

a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus, & Nicetas Choniates Κίναμον Ἰωάννην in Andronico Comneno lib. 2 cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præſentia qvædam eum dixiſſe de verbis CHriſti Joh. XIV. 28. *Pater major me eſt*, qvæ Andronicus ægerrime tulit. Aliis porro Cinnamis qvos Cangius & Hanckius commemorant, ut ſunt 1) Cinnamus tonſor apud Martial. VII. 63. idem ut volunt de qvo Juvenal. I. 24.

Patricios omnes opibus quum provocet unus,
Quo tondente gravis juveni mihi barba ſonabat.

2) Cinnamus de qvo inſcriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQVIÆ CINNAMI, TI. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Spatharius & Judex Juvenaciæ, pater Pandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Joannis

notarius b) in aula CPolitana ſcripſit poſt Manuelem Comnenum A. C. 1180. extinctum c) ἐπιτομὴν τῶν κατορθωμάτων τῷ μακαρίτῃ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογεννήτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ *compendium de rebus geſtis Joannis Comneni* (qvi ab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) *libro I.* Deinde ἀφήγησιν τῶν πραχθέντων τῷ ἀοιδίμῳ υἱῷ αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογεννήτῳ Κυρίῳ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ, *uberiorem enarrationem de imperio & rebus geſtis, quibus auctor ipſe magnam partem interfuit* d) *Manuelis Comneni, Joannis F. libro II. III. IV. V. & VI.* Tot enim in Codice Vaticano qvi tem-

nis Archiepiſcopi Barenſis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia ſacra, in Epiſcopis Juvenacenſibus. 4) Cinnamus ſacrarum largitionum Comes de qvo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hiſt. 5) Cinnamus Myſticus, ex princibibus aulæ, & Iſaaci Panhyberſebaſti Collega, de qvo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Pſellus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοῖς ἐν πνεῦσι καὶ συνουσιωμένοις
Συγκλητικοῖς, ἄρχουσι τῆς Ἐκκλησίας,
Βάρδαις, Προκοπίοις τε Κιννάμοις πλέον &c.

His inqvam Cinnamis plures alii addi poſſunt ex Gruteriano Inſcriptionum opere: nec non Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276 de qvo Combefiſius ad ſcriptores poſt Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palæographia Græca pag. 65. 66. & Boivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marca in diſſ. de decreto Papæ Vigilii pro confirmatione qvintæ Synodi § 1. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtenſi, qvæ mihi jam ad manus. *Cinnamorum*, inqvit Allatius, *familia ad hac usque tempora, non contemnenda in Græcia agnoſcitur, Sinnamorum nulla eſt: quæ etiamſi eſſet, cum illa Hiſtoria Cinnamum præferat auctorem, fruſtra operam ludunt qui aliter proferunt, poſterioris exſcriptoris incuria decepti.*

b) Vide Hanckium lib. 1. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. cap. 30. Cangium præf. ad Cinnamum, atqve in utroqve gloſſario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum ſupra in Leone Grammatico.

c) Hoc Cinnamus ipſe perſpicue innuit, qvi lib. 1. cap. 1. teſtatur ſe ſcripturum res geſtas à duobus Imperatoribus, *quorum alter* (Jo. Comnenus) *nobis necdum natis deceſſerat*, *alter* (Manuel Comnenus) *noſtra ætate & floruit & extinctus eſt, filio* (Alexio) *adhuc impubere, imperii herede relicto.* ὧν ὁ μὲν ἔφθη πρὸ τῆς εἰς τὸν βίον ἡμῶν προόδου τὸ ζῆν ἀπολιπών. ἅτερος δὲ ἤκμασέ τε ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἀπῄει τοῦ βίου τὴν βασίλειαν ἀνήβῳ λιπὼν τῷ παιδί.

d) Eodem loco Cinamus refert ſe vixdum adoleſcentem Manueli Comneno operam ſuam addixiſſe, & ſuſceptis ab eo plurimis in utramqve continentem (occidentem & orientem) expeditionibus præſentem adfuiſſe. Τὰ μὲν τοῦ Μανουὴλ οὐκ οἶδα εἴ τις ἐμοῦ κάλλιον ἐξιστορῆσαι ἔχει. Ἐπεὶ καὶ οὔπω μειρακίῳ γε ὄντι μοι πλείστας συνεκδεδημηκέναι οἱ τῶν εἰς ἤπειρον ἑκατέραν συνέβαινεν ἐκστρατειῶν.

tempore captæ à Turcis CPoleos ſcriptus eſt, & in editione Pariſienſi numerantur, qvanqvam Tollius in ſua editione ex tribus poſterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber qvintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis ὀλίγῳ ἢ ὕστερον. Liber ſextus pag. 207. à verbis ἤδη ἢ καὶ Ἰωάννης ὁ Δούκας. Hic ſextus ſive poſtremus extrema parte mancus eſt, nec conſtat ſeptimum tantum cujus initium in MS. legi Allatius teſtatur, an plures etiam libros Cinnamus adjunxerit, Hiſtoriamqve, ut eſt perqvam ſimile veri, ad obitum usqve Manuelis Comneni, hoc eſt ad A. 1180. perduxerit, qvæ enim exſtat ejus Hiſtoria, deſinit in apparatu ad obſidendam Iconium A. C. 1176.

Poſt Alexiadem voluit Cinnamo qvoqve edendo operam ſuam addicere *Petrus Poſſinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. *Cinnami*, inqvit, *editionem Poſſinus noſter nunc adornat.* Sed & *Allatius* ipſe libro de Pſellis A. 1634. edito pag. 24. ſcripſerat *in Cinnamo vertendo illuſtrandoque diu ſeſe exercere.* Nec Poſſini tamen nec Allatii editio prodiit, licet Cinnamum curante Poſſino editum tradat Kœnigius in Bibl. Sed primus *Cornelius Tollius*, qvam præfatione ad Palæphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exſolvit, illumqve ſcriptorem ex apographo *Iſ. Voſſii*, qvi ex Codice Vaticano * deſcripſerat, Tollioq; ut ederet donaverat, Græce cum verſione ſua notisqve vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Poſtea *Carolus du Freſne* Tollii editionem recenſuit, opus non in qvatuor, ſed ex MS. Codicis fide (qvem tamen ipſe non videtur inſpexiſſe, neqve in Græcis ad illum caſtigandis operam poſuiſſe) in ſex libros digeſſit, libros capitibus diſtinxit, Tollii verſionem pluribus in locis caſtigavit, notisqve ejus omiſſis qvod nihil fere ad Hiſtoriæ Cinnamicæ illuſtrationem aut locorum difficilium emendationem contineant, novas ipſe Hiſtoricas & Philologicas adjunxit, & cum notis ſuis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentiarii deſcriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Pariſ. 1670. fol.

Dictio hujus ſcriptoris ab omnibus celebratur pura ac terſa, & Xenophontis, qvem initio operis laudat, æmula. Meritoqve Reineſius in Epiſtolis ad Boſium pag. 119. ait eum ſe probare *non tantum ob ſtylum qui gravis, purus, terſus, & ſaeculi quo vixit auctor, plane inſolens, ſed & ob res: tangit enim ſubinde geſta Imperatorum Occidentis, quæ apud Hiſto-* ricos

* Meminit Voſſius pater lib. IV. de Hiſtoricis Græcis pag. 492.

ricos ejus temporis ſive Italos ſive Germanos fruſtra quæras. Loca qvædam in illo ſcriptore illuſtrat pag. 126. ſq. ubi addit optime feciſſe Tollium, ſi Chronologiam ſuo ſcriptori addidiſſet & Genealogiam illuſtrium Perſonarum, qvarum facit mentitionem. Prius illud etiam in Pariſienſi editione deſideratur, etſi illud jam ſi qvis aggredi velit, facile illud qveat perficere ex præclariſſimi Cangii obſervatis. Scriptores nullos allegat Cinnamus niſi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturqve illum præ cæteris imitatus, non modo dictione, ſed etiam ſententiis, in qvibus eſt qvod Divinæ providentiæ, qvam ſtolidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & qvod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controverſiam Theologicam à *Demetrio* Lampeno motam enarraverat, ſubjungit ſibi ſemper ita viſum, naturam DEI ** curioſius inqvirere nefas utiqve eſſe mortali. Ἐγὼ δὲ ἐκεῖνο περὶ τῶν τοιέτων ἀεὶ φρονῶν διατετέλεκα, ὅτι δὴ φύσιν Θεῦ πολυπραγμονεῖν ἀνθρώπῳ ὄντι ἐκῦν ἀνέγκλητον. Ad ea qvæ de Monacho *Niphone* Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. ſeq. conferendus Allatius de conſenſu utriusqve Eccleſiæ pag. 669 ſeq. qvi pag. 683. ſq. exhibet etiam ſententiam de Patriarcha CPolitano Coſma depoſito A. C. 1144, qvod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. ἀγχίνοιαν ſingularem, qva abſtruſſiſſimas controverſias & ex Ariſtotele propoſita argumenta promte diſſolverit, & difficilima S. Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & τὸν Σιλέντιον ejus λόγον celebrat, hoc eſt Orationem ſacri argumenti, cum ſilentio in conſeſſu Optimatum auſcultatam, de qva plura Cangius in notis & in utroqve gloſſario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαρῦν ὗτος εὐγλωττίαν εὐτυχηκὼς &c. *Hic quidem Imperator natura facundus & ſuavis ſermonis affluentia ornatus, non elegantes tantum Epiſtolas ſcripſit,* ἀλλὰ καὶ κατηχητηρίυς ᾧδινε λόγυς, ὓς φασι σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσσεν ἀκοὴν, *ſed & catecheticos elaboravit ſermones, & publice recitavit.* Teſtatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. ſe vidiſſe Imperatorem manu ſua venas ſecantem & medicamenta præbentem ægrotis, additqve multa Aſclepiadarum ſcientiæ antea incognita ab ejus ſtudio & inventione acceſſiſſe, qvæ in Noſocomiis publicata ab omnibus deinceps poſſint cognoſci. Deniqve inducit illum adverſus tota

* pag. 23. 155. 232. edit. Tollii.

** Confer qvæ è Procopio notavi ſupra pag. 249.

tota hoſtium agmina pugnantem ſolum & vincentem lib. 2. pag. 28. ſeq. 34. ſeq. & lib. 5. pag. 112.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Baſilio Diacono, qvi hæreſeos calumniam leviſſima de cauſa viris præſtantiſſimis impegit, atqve inter alios Michaëli Evangeliorum in templo Sophiæ interpreti & Nicephoro Baſilacio * Rhetori: qvi viciſſim Baſilii dogmata reprehendenda captarunt, ipſumqve & ſuffragantem illi Soterichum Pantevgenum ** Epiſcopum Antiochenum deſignatum & ſingulari libro, qvo Platonis in Dialogis ſimilitudinem referebat, dogma ſuum propugnare auſum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perſtringit lib. V. pag. 127. ſeq. indigne ferens eum ſibi vendicare poteſtatem creandi Imperatores, & Majeſtatis eorum tam exignam rationem habere. Ὅιον γὰρ, inqvit, ὅιον ἡ Ῥώμης ἀρχὴ &c. *Qualem enim quantamque rem, Romæ principatum ſcilicet, barbari fœdaque mancipia cauponantur, eoque illic à multis tempeſtatibus neque Pontifex maximus, neque Auguſtus fuit. Iſte enim, qui imperatorio nomine ſuperbit, præter decorum tantæ perſonæ, pedes ipſe pontificem equitantem propter curſitat, & tantum non equi ejus curator eſt: hic vero iſtum talem imperatorem vocat, & pari cum principibus noſtris honore vult cenſeri. Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum eſt Imperatoribus Romanis*

* Ἦν τις Λευϊτῶν οὓς διακόνους καλοῦμεν &c. *Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Baſilius. Hic ad explicandum plebi in omnibus ubicunque cœtibus Verbum Divinum conſtitutus, tum alios qui vel tantillum offenderant, in illis concionibus novarum & ambiguarum ſententiarum arguere,* καὶ δὴ καὶ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρον, ἐπίκλησιν Βασιλάκιον, ὧν ὁ μὲν Ῥητορικῆς εἰς τόδε καιροῦ κατηχητὴς ἐτύγχανε ὤν, ὁ Μιχαὴλ τά ἱερά τε ἐπὶ τοῦ τῆς Σοφίας ἱεροῦ διεξηγεῖτο τῶν Εὐαγγελίων ῥητά. Ἅτερος δὲ εὐδόκιμος ἄλλα τε τῶν ἐν λόγοις ἦν, καὶ δὴ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμέλει γοῦν καὶ πολλὰ τῶν κατὰ Ῥητορικὴν μεμελέτητο αὐτῷ δεξιῶς. *tum etiam Michaëlem & Nicephorum cognomento Baſilacium, Rhetorices ea tempeſtate doctorem. Michaël ſacros Evangeliorum ſermones in Sophiæ templo interpretabatur, alter vero celebris inter eruditos & orationum inſignis artifex, adeoque multa in Rhetoricen erat egregie commentatus.* De hoc Nicephoro Baſilacio ſive Baſilaca dixi ſupra lib. IV. cap. 30. pag. 411.

** Σωτήριχος ᾧ Παντεύγενος ἡ ἐπίκλησις ἦν, ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν Χρόνον σοφίᾳ καὶ λόγων δεινότητι τοὺς ἄλλους ὑπερβάλλων, ὃς καὶ τῆς Ἀντιόχου τὸν θρόνον λαχὼν οὔπω ἔτι κεχειροτόνητο. Ὁ τοίνυν Σωτήριχος οὐκ ἀπὸ γλώσσης μόνον καὶ σόματος δόξῃ τῇ ἐκείνων παρίσατο, ἀλλὰ δὴ καὶ καλόν τι χρῆμα λόγου συντάξας, οἷος ἐκεῖνος ἐξαισίαν τινὰ πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ὁμοιότητα ἴσχων, πολλὰ ἐν τούτῳ δὴ τῷ λόγῳ συνεφόρησεν ἄτοπα, δι' ἅπερ αὐτός τε τὴν τοῦ θρόνου καθαίρεσιν ὑπέστη. Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum.

manis pro stratoribus utendi? sed cum neutiquam id usquam acceperis, & tu Pontificem, ille Imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantinum Augustum solium diffiteris esse solium Romanum, dic mihi, quo tandem auctore * *Papæ dignitatem sortitus es? Unus est, qui hæc statuit ac decrevit, Constantinus, primus inter Imperatores Christianus. Qui ergo alterum quidem institutum ejus libens accipis (thronum dico & dignitatis inter episcopos excellentiam) alterum vero conculcas & rejicis? Aut utrumque accipe, aut etiam altero cede. Sed meum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sane, quatenus manus imponis, quatenus consecras: hæc autem spiritalia sunt: sed non est tuum, imperium Imperatoribus abrogare, & istiusmodi res novas moliri. Nam si vestrum erat transferre imperium, quare non olim de illo, cum Romæ esset, aliter statuistis? sed alterius id facientis invitus atque ingratiis constitutioni acquievit iste, qui tunc temporis vestræ Ecclesiæ præsidebat. Tu vero incurris offendisque in te ipsum, & nescis te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos stratoribus accensueras; eos nunc nescio quo pacto facis Augustos: & illum, de quo & per quem & sub quo thronum nactus es, non dico barbaro, sed tyranno, sed servo homini parem ponis. Sed, ais, tyrannide opprimor, sed vi cogor. Non habet locum prætextus. Heri & non multo ante Imperatori Manueli scis quæ pactus sis; & si inficias iveris, at libelli prædicant, qui literas tuas paginis exceperunt. Cæterum vernilitas hæc est, ratioque agendi indecens atque illiberalis, & cothurni instar adaptas te vicissitudinibus fortunæ, & cum temporibus mutaris. Verum hæc longius, quam chronicis convenit commentariis, exsecuti sumus.*

NICETAS ACOMINATUS, Colossensis sive Choniates (Colossæ enim Phrygiæ Civitas seqvioribus temporibus Chonæ dictæ sunt)

Libri 5ti Pars Altera

* Infra pag. 132. οὐδενὶ γὰρ ἄλλῳ ὅτι μὴ βασιλεῖ Ῥωμαίων ἀρχιερέα προβεβλῆσθαι τῇ Ῥώμῃ ἐφεῖται. Τοίνυν καὶ ἐξότου ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοιοῦτον ἀπεσβήκει ἔθος, οὐδεὶς οὐδένα ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερέα καθίσῃ, ἀλλ' Ἐπισκοπικῶν συνόδων καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην Ἀρχιερατικοῦ ταῦτα ἐτελεῖτο. *Nullus alius nisi Romanus Imperator creandi Romæ Pontificis jus habet. Ex quo igitur Byzantinorum Imperatorum contemtus morem eum solvit, nemo quenquam Romæ constituit Pontificem, sed is per Episcoporum & Romani cleri Antistitum Concilium creabatur.*

ſunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus eſt, verum capta à Latinis A.C. 1204. CPoli Nicæam cum uxore gravida liberisqve profugus ibi diem obiit ſupremum non ante annos poſtremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vitam hujus Nicetæ ſcripſit frater Germanus majorqve natu ſed illi ſuperſtes *Michaël Acominatus* b) Metropolita Athenienſis in Monodia ſive lamentatione ſuper ejus obitum, qvæ Græcè c) nondum prodiit, latine vero exſtat ex *Petri Morelli* verſione una cum libris Hiſtoriarum edita Pariſ. 1566.fol. & in Corpore Hiſt. Byzantinæ Zonaram, Nicetam, Nicephorum Gregoram & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunenſis T. 25. pag. 180. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

a) De illis fuſe & accurate Hanckius. Pleræqve exprimuntur in titulo Operis Hiſtorici: τȣ̃ λογοθέτȣ τῶν σεκρετῶν, ϗ ἐπὶ τῶν κρίσεως, γεγονότος δὲ ϗ ἐφόρȣ ϗ κριτȣ̃ τȣ̃ βήλȣ, ϗ προκαθημένȣ τȣ̃ κοιτῶνος κυρίȣ Νικήτα τȣ̃ χωνιάτȣ ἱςορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τȣ̃ βασιλέως Κυρίȣ Ἰωάννȣ τȣ̃ Κομνηνȣ̃ τȣ̃ ὑȣ̃ Κυρίȣ Ἀλεξίȣ. Confer qvæ infra in Indice ſcriptorum à Niceta laudatorum.

b) Hujus qvoqve Michaëlis Choniatæ *Hiſtoriarum fragmentum* Græce in folio Codice antiqvo chartaceo XXVI. Hiſtorico Bibliothecæ Vindobon. folia qvinqvaginta ſeptem implens memorat Neſſelius parte V. p. 55. Ejusdem Choniatæ *Homiliam in ramos palmarum* è MS. Bibl. Mazarinianæ latine vertit ediditqve Combefiſius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Tractatus de Cruce & Oratio qua Athenas ſuæ ætatis longe diſſimiles ab priſca illa Athenarum urbe demonſtrat*, Græce MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſ. teſte Labbeo Bibl. nova MSS. pag. 74. & 135. In Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos n. 131. habetur Michaëlis Metropolitæ Athenienſis *protheoria*, incipit φιλολόγος ὁ τȣ̃ βιβλίȣ. *Oratio habita Athenis*, qvæ incipit: τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. *Catecheſis prima*, initium: τȣ̀ς τὰ. *Sermo in media Quadrageſima*, init. ϗ ὁδοιπόρος ὄρθιαν. *In feſto Palmarum* (eadem qvam à Combefiſio verſam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικώτατος ἐν βασιλεῦσι. *Alloquium Nicephori Pratoris*, init. τίς λαλέσει τὰς δυνασείας. *Sermo cum primum inviſeret Euripum Euboicum.* init. οἱ μὲν πολλοί. *Homilia de creatione hominis*, init. ἀσπάζομαί σε. *Contra reprehendentes quod ægre adduceretur ad ſpecimen ingenii ſui edendum.* Oratio *in Iſaacium Angelum* (Comnenum) *Imperatorem* (qvi imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: εἰ ἡ βασίλισσα μὲν νόσȣ. *Oratio funebris in Neophytum Monachorum Athenienſium Archimandritam.* init. εἰ Σαλομὼν ἔφη πȣ γνωμωτεύων. *Monodia in Euſtathium Theſſalonicenſem* incipit: ὢ ςυγνὸς αἰών. Ejusdem *Epiſtolæ* qvamplurimæ. In eodem Codice habetur etiam Oratio Rhetoris cujusdam in Michaëlem Patriarcham, incipit: ἔςι πȣ.

c) Locum Græce producit Allatius contra Hottingerum p. 197. ſeq.

Choniatæ à Michaële ſcriptum qvod incipit: *κωφὸς μὲν ἀνὴρ*, exſtat in Bibl. Bodlejanæ Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus conſulendi de hoc Niceta Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qvi diligentiſſime in hoc argumento verſatus eſt Martinus Hanckius lib. 1. de Hiſt. Byzantinæ ſcriptoribus cap. 31.

1. Exſtant ejus Hiſtoriæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter ſcripti:

1.	De Joanne Comneno	ab A. C. 1118	ad 1143.	libro I.
2 - 8.	De Manuele Joannis Fil. Comneno	— 1143	— 1180.	libris VII.
9.	De Alexio Manuelis Fil. Comneno	— 1180	— 1183.	libro I.
10. 11.	De Andronico Comneno	— 1183	— 1185.	libris II.
12 - 14.	De Iſaacio Angelo	— 1185	— 1195.	libris III.
15 - 17.	De Alexio Angelo Iſaaci fratre	— 1195	— 1203.	libris III.

18. De Iſaacio Angelo qvi excœcatus pridem à fratre, poſt illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio ſalutatur. A. 1203. lib. I.
19. De Alexio Duca, Murzuflo ſive ſuperciliosſo A. 1204. lib. I.
20. De rebus poſt expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPolin geſtis. lib. I.
21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice qvem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dernſchuvan ab Alexandro Chartophylace * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, verſionemqve ſuam & notas ſive caſtigationes adjunxit *Hieronymus Wolſius*

 Oetin-

* Huic Wolſius tribuit verſus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perſpicuitatem ſuam ille jactat, adſcriptos: Ὀυκ οἶδα τί φῇς ἐνθάδε χωνειάτα, Σοφὸν τὸ σαφὲς συγγράφων εἶναι λέγεις, εἶτα γριφώδη καὶ βαραθρώδη γράφεις. *Quid iſtuc eſt? quid Choniata vis tibi? Orationis lucidum probas decus, Tenebricoſus inſtar ipſe tartari.* Addit Wolſius, non ſine cauſa hoc dici, præſertim in procemio, ubi Homericæ dictionis æmulatione in ſalebras incidit. *Quod ſi totam*, inqvit, *hiſtoriam ſimili oratione involviſſet, in latomias ire quam moleſtiis converſionis conflictari maluiſſem.*

Oetingensis Basil. 1557. fol. Ab eo tempore altera qvoqve Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. qvæ in hoc illa priore præstat, qvod præterea Chronologiam operi præmissam, breviaria singulis libris præfixa, notasqve ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio* Silvanectensi, eodem qvi Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. Huic Goulartianæ in Regia Græco-Latina Paris. 1647. fol. nihil aliud accessit qvam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabrotto*, eiqve subjectæ paucæ è Codice Regio Variæ Lectiones ne unam qvidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara, Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla, Paris. 1567. fol. Frf. 1568. & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliqvot locis castigat Allatius præf. ad excerpta Rhetorum. Est qvoq; in manibus versio Historiarum Nicetæ qvam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horologgi*, Venet. 1562. 4. adjunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qvi imperium auspicatus est A. C. 634. usqve ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atqve *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terræ sanctæ*, descripto ab *Haitone* Armeno, Regis nepote, qvi A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Salconi *. & præter editiones Moltherianam, Hagenoæ 1529. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1532. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreæ Mulleri Greifenhagii disqvisitionis de Chataja.

Non omittendum qvod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Nicetæ thesaurum (de qvo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisa in libros duos, qvæ non modo qvoad distinctionem librorum, sed qvoqve in phrasi hinc inde, atqve libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusqve adeo est Codex, qvi si nova aliqvando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

randa hujus Scriptoris eximii editio ſit, cum editis conferatur. Liber prior incipit à capite octavo libri tertii Alexii Comneni, p. 345. edit. Pariſ. (Genev. p. 582.) à verbis: Ἀλλὰ μέχρι μεν. Liber poſterior à verbis capitis primi lib. de CPolis ſtatu pag. 377. a. edit. Pariſ. (Genev. pag. 634.) εἶχε μὲν δὴ οὕτω ταῦτα. Inter alia qvæ Codex ille ſuppeditat in impreſſis deſiderata, ut de Encomio Athenarum à Mich. Choniata Nicetæ fratre, & de Tempe Theſſalicorum deſcriptione, occurrit locus qvem una cum verſione mea ſpeciminis cauſſa, ut ex adverſariis C. V. Jo. Langbænii eſt à Jo. Chriſtophoro Wolfio, Collega & amico meo conjunctiſſimo excerptus, adſcribam de Urbis direptione & de ſtatuis ac monumentis poſt captam per Latinos CPolin everſis & conflatis, inſerendum ſub extrema capitis 3. lib. de Balduino Flandro.

Ἐκ πρώτης δ' ὅ φασι γραμμῆς τὸ ἐθνικὸν παραδεικνύντες φιλόχρυσον, ἐννοοῦσι τρόπον λῃμματισμοῦ καινόν τε ἅμα καὶ λαθόντα ξύμπαντας οἵτινες Βασιλίδα πόλιν ἐσκύλευσαν. Τὰς γὰρ τῶν βασιλέων θήκας ἀνοίξαντες, ὁπόσαι ἔνεισι τῷ ἡρῴῳ τῷ περὶ τὸ μέγα τέμενος ἱδρυμένῳ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν, λωποδυτοῦνται νυκτὸς ἁπάσας καὶ πᾶν ἀθεμίτως ἐγκολπίζονται. Εἴ τις χρύσεος κόσμος, ἢ μαργάρων σφαίρωμα, ἢ λίθος διαυγὴς καὶ πολύτιμος ἀδιάφθορος εἰσέτι ταύταις ἐνέκειτο. Εὑρόντες δὲ καὶ τὸν νεκρὸν Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως τοῖς μακραίωσιν ἀπαραλύμαντον ἔτεσιν, τὸ μὲν ὁραθὲν ἐν θαύματι ἔθεντο, τῶν δὲ νεκροταφίων οὐμενοῦν οὐδ' ὅλως ἀπέσχοντο. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὡς οὔτε τῶν ἔτι ζώντων, οὔτε μὴ τῶν ἀπελθόντων οἱ ἐκ γενεῶν τῶν ἑσπερίων ἐφείσαντο, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ἀρξάμενοι, πᾶσιν ἐπὶ πᾶσιν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσέβειαν

A prima ſtatim qvod ajunt linea inſitam genti avaritiã ut demonſtrarent (Latini), genus excogitant rapinæ novum & omnibus hactenus Reginæ urbium direptoribus incognitum. Imperatoriorũ enim vaſorum thecas qvotqvot ſunt in Heroo prope magnum SS. Chriſti diſcipulorum templum, univerſas de nocte exſpoliãt, & præter omne fas in ſinum ſuũ rapiunt qvicqvid usqvam aurei mundi vel margaritarum, cryſtalli ve aut gemmarum adhuc incolume ſervatum in illis condebatur. Invento etiam cadavere Juſtiniani Imperatoris, qvod per tot ætates inviolatum manſerat, primum qvidem illud oculis objectum admirati ſunt, à monumentis tamen mortuorum manus neutiqvam continuere. Sed vere affirmare licet, qvod nec ſpirantibus nec defunctis gentes Oc-

ἐπεδείξαντο. Μετ' οὐ πολὺ δὲ καταπτῶσι καὶ τὸ τοῦ μεγίστου νεὼ καταπέτασμα, εἰς μυριάδας πολλάκις ἀργύρου μνᾶς ἀριθμούμενον, καὶ τούτου εὐροιζότερον παντὸς, καὶ εἰς βάθος χρυσῷ πυκαζόμενον. Ἐπεὶ δὲ χρημάτων καὶ οὕτως ἐσπάνιζον, (οὐδὲ γὰρ φιλοπλουτίας κόρος ἅτε δὴ τὸ βάρβαρον ἴσασι) τοῖς χαλκοῖς ἐποφθαλμίζουσιν ἀνδριᾶσι, καὶ παραδιδόασι τούτους πυρί. Ἥτε οὖν ἐν τῇ Κωνσταντινείᾳ ἀγορᾷ ἱσταμένη πολύχαλκος Ἥρα κέκοπται εἰς στατῆρας, καὶ χωνείᾳ παραδίδοται, ἧς ἡ κεφαλὴ μόγις τέτρασι βοῶν ὑποτρόχοις ζεύγμασι εἰς τὸ μέγα παλάτιον ἀποκεκόμισται. Καὶ ἐπ' αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος τῆς βάσεως ἀνατέτραπται, συνεστὼς Ἀφροδίτῃ, καὶ χειρίζων ταύτῃ τὸ χρύσεον μῆλον τῆς Ἔριδος. Τὸ δὲ τετράπλευρον χαλκοῦν μηχάνημα μετέωρον ἀναβαῖνον, καὶ μικροῦ τοῖς τῶν κιόνων μείζοσιν ἐς τὸ ὕψος ἀνθαμιλλώμενον, ὅσοι πολλαχῇ τῆς πόλεως ἀνεστήκασι, τίς οὐκ ἂν ὀφθαλμὸν ἐκείνῳ ἐπιβαλὼν τῆς ποικιλίας ἐθαύμασε; ἅπας μουσικὸς ὄρνις τὰ ἐαρινὰ μελῳδῶν ἐκεῖ ἐντετύπωτο, γεηπόνων ἔργα καὶ αὐλοὶ, καὶ προβάτων βληχήματα, καὶ ἀρνῶν σκιρτάματα ἐξεικόνιστο. Ὑφηπλῶτο καὶ θαλάττιον πέλαγος, καὶ νεπόδων ἀγέλαι καθορῶντο, οἱ μὲν ζωγρούμενοι, οἱ δὲ τὰ

cidentales pepercerunt, verum à DEo & ejus ſervis facto initio in omnibus promiſcua uſi ſunt impietate. Paullo poſt in magno templo detrahunt velum illud multis pridem millibus minarum argenti æſtimatum, qvod in toto illo promtiſſimum ad direptionem eſſet & denſum aureum limbum haberet. Cum vero nec ita expleti eſſent pecuniis, neq; enim avaritiæ barbarorum horumce qvicqvam eſt ſatis, in ſtatuas æneas conjiciunt oculos easqve flammis tradunt. Itaq; Juno maxima ex ære qvæ in Conſtantini foro ſtabat, ad ſtateres cudendos conciſa & ad conflandum data eſt, cujus caput vix à qvatuor jugeribus boum in magnū palatium duci potuit. Præterea everſus à fundamentis ſuis Alexander Paris una cum Venere cui pomum aureum Eridis porrigebat. Illud vero æneum qvadratum monumentum ejusq; varietatem qvotus qvisqve qvi illud ſpectavit non eſt admiratus, qvod in maximam altitudinem aſſurgebat & cum altiſſimis columnis qvæ paſſim in urbe exſtant certare poterat, in qvo ſculptum omne genus avium vernos concentus modulantium, tum opera ruſtica & tibiæ ovesqve balantes & laſcivientes agni ſpectandi erant. Expoſitum qvoqve pelagus navigabile, & piſcium

δίκ-

δίκτυα τυραννοῦντες καὶ κατὰ βυθοῦ πάλιν ἀνέτως φερόμενοι. Οἱ δ' ἔρωτες σύνδυο καὶ σύντρεις ἀλλήλοις ἀνθοπλιζόμενοι, γυμνοὶ περιβλημάτων ἐβάλλοντο μήλοις καὶ ἔβαλλον, γλυκεῖ περιβρασσόμενοι γέλωτι. Τοῦ δὲ τοιούτου τετραπλεύρου εἰς ὀξὺ χῶμα κατὰ πυραμίδος τελευτῶντος, ἀπῃώρητο ἄνωθεν γυναικόμορφον εἴκασμα, καὶ ταῖς πρώταις τῶν ἀνέμων κινήσεσι περιστρεφόμενον, ὁπόθεν ἀνεμοδούλιον ἐπεκέκλητο. Πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ περικαλλέστατον ἔργον τοῖς χωνευταῖς παρέδοσαν, ὥσπερ καὶ τὸν ἐν τῷ ταύρῳ ἐπὶ * τραπεζώδους βάσεως ἔφιππον ἱστάμενον ἄνδρα τὸν ἡρωϊκὸν τὸ εἶδος, καὶ τὸ μέγεθος ἀξιάγαστον. Εἶναι δὲ οὗτος ἐλέγετο παρὰ μὲν ἐνίοις † Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τεκμαιρομένοις τὸν ἄνδρα τῇ πρὸς ἥλιον ἐκτάσει τῆς χειρὸς, ἤδη τῆς πρὸς δύσιν πορείας ἐχόμενον, καὶ τὴν κατὰ Γαβαὼν στάσιν οἱονεὶ ἐπιτάσσοντα· ὡς δὲ ἐδόκει τοῖς πλείοσιν, ὁ ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Πέλοπος γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς Βελλεροφόντης Πηγάσῳ ἐπικαθήμενος, ἦν γὰρ ὁ ἵππος ἀχάλινος, ὁποῖος ὁ Πήγασος παραδίδοται, ἄνετα κροαίνων κατὰ πεδίων, καὶ πάντα εὐδοξῶν ἀναβάτην ὡς πτηνὸς ἅμα καὶ πεζὸς φερόμενος. Ἀλλὰ

greges videre licebat alios vivos capi, alios retia perrumpere & impune altum iterum repetere. Jam Amores bini terniqve nudi ab indumentis, qvi certabant invicem malisqve petebant ac petebantur & dulci concutiebantur risu. Huic qvadrato monumento qvod in pyramidem desinebat, in suprema parte imposita erat mulieris imago qvæ ad primos qvosqve venti motus facillime circumagebatur, unde & ventorum ministram vocare solebant. Hoc itidem longe pulcherrimum opus conflatoribus tradiderunt, qvemadmodum & virum eqvo insidentem heroica forma & spectanda magnitudine, qvi in Tauri foro qvadratæ basi insistebat, & à qvibusdam creditus est Jesus filius Nave, cujus rei esse voluerunt signum, qvod manum versus Solem jam ad occasum vergentem extenderet, ac veluti juberet in Gabaone consistere. Plurimi vero putarunt esse insidentem pegaso Bellorophontem qvi in Peloponneso educatus est, erat enim eqvus effrænis, ut Pegasū ferunt, proterveq; campum ungula qvatiens, & qvi omnino decorabat sessorem suum, nec pedibus magis incedebat qvam volabat. Fuit & antiqva fama delata usqve ad nos & omni-

καὶ

† Confer Nicetam lib. ult. cap. 10. pag. 696. edit. Genevens.

* Qvæ de hac statua Bellerophonteâ seqvuntur, Nicetæ verba ex MS. Vaticano Græce edidit Lambecius ad Codinum pag. 165.

καὶ φήμη παλαίφατος καὶ εἰς ἡμᾶς διαβαίνουσα τοῖς τῶν ἁπάντων ἐνέκειτο στόμασιν, ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ τοῦ ἵππου ποδὶ λαιᾷ χηλῇ ἀνδρείκελον κεύθεσθαι, τισὶ μὲν ἐκ τοῦ τῶν Βενετίων εἶναι παραδιδόμενον, ἄλλοις δ' ἑτέρου τῶν μὴ ἐνσπόνδων Ῥωμαίοις Ἑπιζεφυρίων ἐθνῶν, ἢ καὶ τῶν Βουλγάρων ἑνός. Πολλάκις οὖν ἡ τῆς χηλῆς ἐπεπονήθη ἀσφάλισις εἰς τὸ πάντῃ ἀφώρατον ὧν ᾔδετο κρύπτειν ἔνδοθεν. Κατατεμμαχισθέντος δὲ τοῦ ἵππου, καὶ σὺν τῷ ἀναβάτῃ παραπεμφθέντος τῷ πυρὶ, εὕρηται καὶ τὸ τῇ ὁπλῇ τοῦ ἵππου ἐντυμβευόμενον χαλκῆρες ἴνδαλμα, καὶ ἦν περικείμενον χλαῖναν ὁποίαν τῶν θρεμμάτων τὰ ἔρια πλέκουσιν. Ὀλίγα δὲ τῶν ἐπ' αὐτῷ πεφρασμένων οἱ Λατῖνοι φροντίσαντες, πυρὶ καὶ οὗτο ἐνέβαλον. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἐν τῷ ἱππικῷ ἱσταμένων ἀγαλμάτων καὶ ἀλλοίων θαυμαστῶν ἔργων τὴν καταστροφὴν παρῆκαν οἱ τοῦ καλοῦ ἀνέραστοι οὗτοι βάρβαροι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα κεκόφασιν εἰς νόμισμα, ἀνταλασσόμενοι μικρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τὰ δαπάναις πονηθέντα μεγίσταις οὐτιδανῶν ἀντιδιδόντες κερμάτων. Κατήρειπτο οὖν Ἡρακλῆς ὁ τριέσπερος * μέγας μεγαλωστὶ κοφίνῳ ἐνιδρυμένος, τῆς λεοντῆς ὑπεστρωμένης ἄνωθεν, δεινὸν ὁρώσης κἂν τῷ χαλκῷ καὶ μικροῦ βρυχηθμὸν ἀφιείσης καὶ διαθροούσης τὸ ἐφιστάμενον ἐκεῖσε τοῦ πλήθους ἀπάλαμνον. Ἐκάθητο δὲ μὴ γωρυτὸν ἐξημμένος,

um jactata ſermonibus, ſub anteriore læva eqvi ungula imaginem latere viri, qvem ex Venetis aliqvem referre ſunt qvi tradiderunt, alii alium ex gentibus Occidentalibus Romanæ imimicis, vel etiam Bulgarum. Sæpius itaq; in obducenda firmiter & obduranda illa elaboratum eſt, ut nullo pacto poſſet deprehendi qvid eſſet qvod ſub ea latere conſtaret. Conſciſſo autem eqvo & una cū ſeſſore in ignem miſſo, reperta etiam eſt in ungulâ eqvi condita imago, induta chlænam qvalem ex oviū lana conficere ſolent: cæterum Latini utpote parum qvid illa ſignaret curantes, & ipſam in flammas conjecerunt. Sed nec alias in Hippodromo ſive Circo ſtatutas imagines & alia opera admiranda perdere intermiſere barbari illi, qvi nihil pulchrum amare norunt, verum & illa conflarunt in numos, exiguo pretio permutantes res maximas, & qvæ imēnſis ſumtibus conſtiterunt, pro viliſſima pecunia profundentes. Everſus itaq; etiam eſt ab illis trinox * Hercules, magnus magnifice ſtratus ſuper vimine, leonis pelle ſuperjecta qvæ torvum tuebatur & in ære etiam tantum non rugiebat, otioſamq; qvæ circumſtaret conterrebat plebem. Sedebat nec pharetram indutus, neq; arcum

μὴ

* Vide Tzetzen ad Lycophron. verſ. 33.

μὴ τόξον ταῖν χεροῖν φέρων, μὴ τὸ ῥόπαλον προβαλλόμενος, ἀλλὰ τὴν μὲν δεξιὰν βάσιν ἐκτείνων ὥσπερ καὶ αὐτὴν χεῖρα ἐς ὅσον ἐξῆν· τὸν δ' εὐώνυμον πόδα κάμπτων εἰς τὸ γόνυ, καὶ τὴν λαιὰν χεῖρα ἐπ' ἀγκῶνος ἐρείδων, εἶτα τὸ λεῖπον τῆς χειρὸς ἀνατείνων, καὶ τῷ πλατεῖ ταύτης, ἀθυμίας πλήρης, καθυποκλίνων ἠρέμα τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς ἰδίας οὕτω τύχας ἀποκλαιόμενος, καὶ δυσχεραίνων τοῖς ἄθλοις οὓς αὐτῷ Εὐρυσθεὺς οὐ κατὰ χρείαν, κατὰ δὲ φθόνον μᾶλλον ἠγωνοθέτει, τῷ τῆς τύχης πλειόντι φυσώμενος. Ἦν δὲ τὸ στέρνον εὐρὺς, τοὺς ὤμους πλατὺς, τὴν τρίχα οὖλος, * τὰς πυγὰς πίων, βριαρὸς τοὺς βραχίονας, καὶ εἰς τόσον προέχων μέγεθος, ἐς ὅσον οἶμαι καὶ τὸν ἀρχέτυπον Ἡρακλῆν εἴκασεν ἂν ἀναδραμεῖν ὁ Λύσιππος **, ὁ πρῶτον ἅμα καὶ ὕστατον τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν πανάριστον φιλοτέχνημα τουτονὶ χαλκουργήσας, καὶ οὕτω μέγιστον, ὡς τὴν περιελθοῦσαν τὴν ἑαυτοῦ ἀντίχειρα μήρινθον ἐς ἀνδρεῖον ζωστῆρα ἐκτείνεσθαι, καὶ τὴν κνήμην τοῦ ποδὸς ἐς ἀνδρόμηκες. Τοιοῦτον δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν οὐ παρῆλθον ἀκαθαίρετον οἱ τὴν ἀνδρείαν τῶν

tenens manibus, neq; clavam habens appositam, sed dextro pede qvemadmodum dextra manu qvoq; qvantum poterat protensa, sinistrum pedem flectebat in genu, & sinistra manu in cubitum innitebatur, cæteraq; ipsius erectæ in volam plenus ægritudine, caput leviter reclinabat, propriam fortunam ita proseqvens lacrymis, & indignatus labores qvales Eurystheus ipsi, non qvod opus esset sed potius per invidiam injunxerat, secunda fortuna sua inflatus. Erat porro amplo pectore, latis humeris, crispo crine, clunibus pingvibus, robustis lacertis, & tanta magnitudine eminebat, qvanta opinor verum Herculem fingeret, si in vitam rediret Lysippus, ** qvi primum & ultimum operum suorum artificiosissimumq; Herculem ex ære fecit: Ea inqvam magnitudine, ut funis pollicem ejus ambiens viro ad cingendum corpus sufficeret, & crus ipsius staturam viri æqvaret. Talem tantumqve Herculem evertere non intermiserunt illi qvi fortitudinem, qvam sibi vin-

* In his verbis desinere fragmentum Nicetæ in Codice Vaticano, testatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. scribitur Λυσίμαχος, sed Lysippi nomen restituendum, de cujus Hercule epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciscum Junium in Catalogo pictorum pag. 112.

συνωνύμων ἀρετῶν διϊστάντες, καὶ ταύτην ἑαυτοῖς οἰκειοῦντες καὶ περὶ πλείστου τιθέμενοι. Τούτῳ δὲ συγκαθεῖλον καὶ τὸν σεσαγμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ στελλόμενον ὄνον, καὶ τὸν τούτῳ ἐφεπόμενον ὀνηγὸν, οὓς ἐν Ἀκτίῳ ἔστησε Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος, † ὅ ἐστιν ἡ καθ' Ἑλλάδα Νικόπολις, ἡνίκα νυκτὸς ἐξιὼν τὸ τοῦ Ἀντωνίου κατασκέψασθαι στράτευμα, ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄνον ἐλαύνοντι, καὶ πυθόμενος, ὅστις εἴη, καὶ ἔνθα πορεύεται, ἤκουσεν ὡς καλοῦμαι Νίκων, καὶ ὁ ἐμὸς ὄνος Νίκανδρος, ἐφικνοῦμαι δὲ πρὸς τὴν τοῦ Καίσαρος στρατιάν. Οὐδὲ μὴν τῆς ὑαίνης οὐδὲ λυκαίνης τὰς χεῖρας ἀπήγαγον, ἃς Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἐθήλασαν. Στατήρων δὲ βραχέων καὶ τούτων χαλκῶν τὰ παλαιὰ σεμνότατα τοῦ γένους ἀπέδωκαν, καὶ καθῆκαν αὐτὰς εἰς τὸ χωνευτήριον. Ἔτι γε μὴν καὶ τὸν ἄνδρα τὸν παλαίοντα λέοντι, καὶ τὸν ἵππον τοῦ Νειλῷον, ἐς οὐραῖον ἀκανθωμένοις λεπίσι τὰ ὄπισθεν τοῦ σώματος λήγοντα, καὶ τὸν σείοντα τὴν προνομαίαν ἐλέφαντα, τὰς σφίγγας ἐπὶ τούτοις τὰς εὐειδεῖς ὡς γυναῖκας τὰ

dicabant scilicet & faciebant plurimi, à cognatis virtutibus sejunxerunt. Sed & asinum sustulere, & à qvo rudens ille atqve onustus agebatur asinarium qvos Cæsar Augustus apud Actium sive Nicopolin in Græcia posuerat, qvod de nocte egressus speculatum Antonii castra, incidisset in virum cum asello qvem agebat, & sciscitatus qvis esset & qvo tenderet, tulisset responsum ipsi esse Niconis nomen, asino Nicandri, & ad Cæsaris se exercitum tendere. Ne ab hyæna qvidem sive lupa illa abstinuere manus, qvæ Romum Romulumqve lactaverat, sed pro paucis numis etiam hæc antiqva & veneranda gentis suæ monumenta tradiderunt & in conflatorium miserunt. Similiter virum cum leone certantem, & Hippocampum * Nili incolam cum postica corporis parte in caudam sqvamis horridum desinente, nec minus elephantem cum versatili proboscide, & Sphinges ** ab anteriore parte fœminas forma conspicuas, posterius bestias horribiles, tantoqve admirabiliores qvod pedibus incedebant & simul alis levi-

ἔμπροσ-

† Confer notas ad Svet. August. c.96. ubi asini nomen non est Nicander, sed Eutyches.

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p.729. Videtur autem Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali qvadrupede cum qvo Nilus pingitur, & qvi neutiqvam in caudam sqvamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spanhemium de præstantia numism. & de Scylla Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219.

ἔμπροσθεν, καὶ Φελικτὰς ὡς θήλεα τὰ ὄπισθεν, καινοτέρας ἢ ὡς καὶ πεζῇ βαινούσας, καὶ κοῦφως τῷ πτερῷ φερομένας καὶ διαμιλλωμένας τοῖς τῶν ὀρνίθων μεγαλοπτέρυξι, καὶ τὸν ἀχάλινον ἵππον ὀρθιάζοντα τὸ οὖς καὶ Φελιμάσσοντα. Ταῦρόντε καὶ εὐήνιον προποδίζοντα, καὶ τὸ ἀρχαῖον κακὸν τὴν Σκύλλαν μέχρι μὲν ἰξύος γυναικεῖον εἶδος προφέρουσαν. Καὶ τοῦτο προπενὲς καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μεστὸν ἀγριότητος, τὰ δ' ἔκτοτε διεσχισμένον εἰς θῆρας ἐμπηδῶντας τῇ τοῦ Ὀδυσσέως νηΐ, καὶ συχνοὺς τῶν ἑταίρων καταβροχθίζοντας. Ἦν δ' ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ χαλκὸς ἀετὸς ἀνακείμενος, τοῦ ἐκ Τυάνων Ἀπολλωνίου καινὸν μεθόδευμα, καὶ τῆς ἐκείνου γοητείας μεγαλοπρεπὲς μαγγάνωμα. Παραβαλὼν γάρ ποτε Βυζαντίοις, παρεκλήθη τὰ τῶν ὄφεων κατευνάσαι δείγματα, ὑφ' ὧν ἔπασχον ἐκεῖνοι κακῶς, ἀμέλει καὶ συνεργίθοις ταῖς ἀρρητουργίαις χρησάμενος, ὧν ὑφηγηταὶ δαίμονες καὶ ὅσοι τούτων πρεσβεύουσιν ὄργια. Ἐπὶ στήλης ἀνίστησιν ἀετὸν, ἡδονὴν ἐνστάζον ψυχαῖς ὅραμα, καὶ πεῖθον χρονοτριβεῖν τοὺς αὐτοῦ θέας κατατρυφῶντας, ὡς τοὺς ὑπέχοντας ἀκοὴν τὰ τῶν Σειρήνων δυσπαρόδευτα μελῳδήματα. Διῆρκε μὲν γὰρ ὡς εἰς πτῆσιν τὰς πτέρυγας, ὄφις δὲ τοῖς ποσὶν ὑποκείμενος καὶ λοβούμενος εἰς ὁλκοὺς ἀπεῖργεν αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, οἷα τοῖς ἄκροις τοῦ σώματος ὡς πρὸς δῆγμα ἐγχρίμπτων ταῖς πτέρυξιν. Ἤνυε δὲ ὁ ἰοβόλος οὐδέν, ταῖς γὰρ τῶν

ter ferri videbantur, qvibus maximas provocabant volucres. Tum effrenem eqvum, arrigentem aures, & frementem. Nec minus Taurum frenorũ patientem progredientemqve, & vetus malum Scyllam, fœminæ formam referentem lumbotenus, protenso capite, prægrandibus mammis, plenæ immanitatis: postrema diductam in bestias insultantes navi Ulyssis, & non paucos ex ejus sodalibus vorantem. Erat in Hippodromo etiam aqvila posita ex ære, mirum Apollonii Tyanensis artificium & præstigiarum ejus nobile monumentum. Is nimirum cum versaretur aliqvando Byzantii, rogatus est ut serpentium morsus prohiberet, à qvibus incolæ male vexabantur. Igitur administris nefariis artibus suis, qvas dæmones illum, harumq; Mysteriis initiati docuerant, in columna posuit aqvilam, cum voluptate videndũ spectaculum, & prætereuntibus facile persvadens ut diutius illud contemplando velut Sirenio qvem ægre præternavigare licet cantu se oblectarent. Alas ut jam volatura extendebat, Serpens vero pedibus ejus substratus volutusq; in spiras prohibebat eã in sublime ferri, summumq; caput velut ictum intentaturus alis ejus admovebat: nihil vero venenata hæc bestia valebat ipsi nocere, siqvidem ungvium acumine impetus ejus supprime-

 batur

ὀνύχων ἐμπερονηθεὶς ἀκωκαῖς, ἔσβεστο τὴν ὁρμὴν, καὶ ὑπνώττειν μᾶλλον ἐδόκει ἢ γοῦν πρὸς καταπάλαισιν τοῦ ὄρνιθος ταῖς ἐκείνου προσφύεσθαι πτέρυξιν. Καὶ ὁ μὲν ὄφις οὕτω πνέων τὰ λοίσθια, καὶ τὸν ἰὸν εἶχεν ἑαυτῷ συνθνήσκοντα. Ὁ δ' ἀετὸς γαῦρον ὁρῶν καὶ μονονουχὶ κλάζων τὰ ἐπινίκια, ὥρμα συνεξάραι τὸν ὄφιν καὶ ἅμα οἱ δι' ἀέρος φέρεσθαι, τεκμαίρεσθαι τοῦτο διδοὺς τῷ χαροπῷ τοῦ βλέμματος, καὶ τῇ νεκρώσει τοῦ ὄφεως, ὃν εἶπέ τις ἂν ἰδὼν ἐπιλελησμένον τῶν ἑλίξεων, καὶ τοῦ δάκνειν εἰς ὄλεθρον, καὶ τοὺς λοιποὺς Βυζαντίους ὄφεις τῶν καθ' αὐτὸν διασοβεῖν ὑποδείγματι, καὶ πείθειν τῆς χρείας συμπειρᾶσθαι καὶ παραβύεσθαι. Οὐ μόνον δὲ, καθ' ὅσα εἰρήκαμεν, ἀξιάγαστον ἦν τοῦτο τὸ ἀέτειον εἴκασμα, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ τῆς ἡμέρας ὡριαῖα τμήματα διὰ τῶν ἐν ταῖς πτέρυξι κεχαραγμένων γραμμῶν, οὐσῶν δυοκαίδεκα, τρανότατα ὑπεδήλου τοῖς τὰς ὄψεις ἐκείνῳ, σὺν λόγῳ προσβάλλουσιν, ἡνίκα μὴ νεφέλαις ἐγνοφοῦτο τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος. Τί δ' ἡ λευκώλενος Ἑλένη, καλλίσφυρός τε καὶ δολιχόδειρος; ἣ τὸ πανελλήνιον εἰς Τροίαν ἀθροίσασα, καὶ καθελοῦσα Τροίαν, ἐκ δὲ ταύτης προσοκείλασα Νείλῳ, κἀκεῖθεν αὖθις ἐς ἤθη τὰ Λακώνων ἐπαναλύσασα χρόνιος. ἆρ' ἐμείλιξε τοὺς δυσμειλίκτους; ἆρ' ἐμάλθαξε τοὺς σιδηρόφρο-

batur ita ut ſopito ſimilis eſſe videretur potius coluber, qvam exſuperaturus aqvilam alis ejus ſe admovere. Itaqve extremum ducebat ſpiritum, & extinctum ſecum una commoriente gerebat virus. At Aqvila ferociter vultu victoriam & tantum non clangore teſtabatur, tentabatq; ſerpentem ſecum tollere in ſublime ac cum illo per auras ferri, qvod ſignificabat lætabundo intuitu & ſerpentis cæde, qvem ſpirarum ſuarum & exitioſi morſus jam oblitum dixiſſes, aliosqve Byzantio tum moleſtos ſerpentes exemplo ſuo repellere, atq; illos ut aufugerent & ſibi conſulerent ſvadere. Nec propter hæc tantummodo qvæ jam commemoravi dignum illud ac memorabile ſpectaculum erat, ſed ideo qvoq; qvod diligentius intuentibus, ſi radios ſolis nubium caligo non obduxiſſet, obſervare licebat ſegmenta horarũ duodecim diei, ductis per alas aqvilæ lineis perſpicue deſignari. Qvid de Helena dicam niveis brachiis, decoris pedibus, egregio collo, qvæ ad Trojam omne Græcũ nomen congregavit, Trojam evertit, inde applicuit ſe Nilo, atq; hinc ad mores iterum Laconicos poſt aliqvod temp⁹ reverſa eſt. Nũ vero mitificare inexorabiles hæc potuit, aut ferreos homines mollire? Nihil profecto minus, licet ſpe-

vas;

νας; οὐ μὴν οὖν οὐδὲ ὅλως πιστόν τι δεδύνηται ἡ πάντα θεατὴν τῷ κάλλει δουλαγωγήσασα, καίπερ ἐσταλμένη θεατρικῶς, καὶ δροσώδης ὁρωμένη κἂν τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραινομένη πρὸς ἔρωτα, τῷ χιτῶνι, τῷ κρηδέμνῳ, τῇ στεφάνῃ καὶ τῷ πλοχμῷ τῶν τριχῶν. Ὁ μὲν γὰρ ἀραχνίων λεπτότερος ἦν, τὸ δὲ δαιδάλεον * περιέκειτο, ἡ δὲ διέδει τὸ μέτωπον χρυσοῦ καὶ τιμαλφῶν λίθων ἀποκρινομένη διαύγειαν. Ὁ δὲ τὸ τῆς κόμης κεχυμένον καὶ διασοβούμενον πνεύμασιν ὀπισθίῳ δεσμεύματι περιέσφιγγεν, ἕως κνημῶν ἐκτεινόμενον. Ἦν δὲ καὶ τὰ χείλη καλύκων δίκην ἠρέμα παρανοιγόμενα, ὡς καὶ δοκεῖν ἀφιέναι φωνήν. Τὸ δὲ χάριεν μειδίαμα εὐθέως προσυπαντῶν καὶ χαρμονῆς πιμπλῶν τὸν θεώμενον. Καὶ τὸ τοῦ βλέμματος χαροπὸν, καὶ τὰς ἀψίδας τῶν ὀφρύων καὶ τὴν λοιπὴν εὐφυΐαν τοῦ σώματος οὐκ ἦν ὁποία ἦν διαγράψαι λόγῳ καὶ παραστῆσαι τοῖς ἔπειτα. Ἀλλ' ὦ Τυνδαρὶς Ἑλένη, κάλλος αὐτόθεν καλὸν, Ἐρώτων μόσχευμα, Ἀφροδίτης τημελοῦχημα, πανάριστον φύσεως δώρημα, Τρώων καὶ Ἑλλήνων βράβευμα. Ποῦ σοι τὸ νηπενθὲς καὶ κακῶν ἁπάντων ἐπίληθες φάρμακον, ὃ Θῶνος σοι παράκοιτις ** ἐχαρίσατο; Ποῦ δὲ τὰ ἄμαχα φίλτρα; πῶς οὐκ ἐχρήσω τούτοις ὡς

ctatorem qvemcunqve pulchritudine sua duceret, ac theatralem in modum comta esset, in ære etiam roscidæ similis madentisqve ad amores, tunicâ, redimiculo; corona, criniumq; nodis. Tunica telas aranearum tenuitate vincebat, vitta dædaleam artem spirans, ambiebat caput, corona imposita auri & gemmarum referebat splendorem, comas effusas & à ventis agitatas retro constringebat ligamentum ad tibias usq; demissum. Labella rosæ instar leviter aperta jamjam emissura vocem videbantur, & lenis risûs amœnitas obversata statim spectanti, hilaritate eum perfundebat. Amabilem vero obtutum oculorum, superciliorum arcus & cæteram corporis formam ac pulchritudinem nemo verbis describere & ad verum tradere posteris qveat. At tu Tyndari credita filia Helena, per te tota pulcherrima, Amorum opus, Veneris curatio, donum naturæ præstantissimum, præmium victoriæ Græcis propositum & Trojanis. Ubi tibi Nepenthes & remedium omnem luctum longe propellens, qvo Thoni uxor * te pridem donavit? Ubi inexsuperabilia philtra? qvî illis usa jam non es perinde ut pridem? Sed fati opinor necessitate

 πάλαι,

* al. ἐπανέκειτο.

** Polydamna Odyss. δ. 228.

πάλαι, καὶ νῦν; Ἀλλ' οἶμαι σοι τῆς Μοίραις πέπρωται τῇ τοῦ πυρὸς ὑποπεσεῖν ἐρωῇ, μηδ' ἐν εἰκόνι παυσαμένην ἀνακαίειν τοὺς ὁρῶντας ἐς ἔρωτας. Εἶπον δ' ἂν ὡς καὶ ἀντίποινα τοῦ τὴν Τροίαν ἀνθαλῶσαι πυρὶ τῆς σῆς σχετλίως φρυκτευθέντι φιλότησιν, οἱ Αἰνειάδαι οὗτοι πυρί σε κατεάρινων. Ἀλλ' οὐκ ἐᾷς με τὸ χρυσομανὲς τῶν ἀνδρῶν διανοήσασθαί τι τοιοῦτον καὶ φθέγξασθαι, ὑφ' οὗ τὰ σπάνια πανταχοῦ καὶ καλῶν κάλλιστα ἔργα παντελεῖ ἀφανισμῷ παρεπέμφθησαν. Εἰπεῖν δὲ καὶ τὸ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μετρίων πολλάκις ἀποδιδόναι καὶ ἀποπέμπεσθαι, καὶ μᾶλλον εἰ προσανέχουσι τῇ λείᾳ, καὶ προστετήκασι πεττοῖς πανημέριοι, ἢ καὶ πρὸς ὁρμὴν ἄλογον καὶ μανιώδη, οὐ μὴν ἀνδρείαν ἔμφρονα κατ' ἀλλήλων ἐνθουσιῶσι, καὶ τὴν Ἄρεως σκευὴν περιτίθενται, τῆς νίκης προτιθέντες ἆθλον πάντα τὰ προσόντα σφίσιν, αὐτὰς τὰς κουριδίους ἀλόχους, ἐξ ὧν πατέρες ἠκηκόεισαν τέκνων, ἔτι δὲ τὸ μέγα χρῆμα καὶ τοῖς ἄλλοις δυσπαραίτητον τὴν ψυχὴν, καὶ ἧς ἕνεκα τὰ πάντα περισπουδάζουσιν ἄνθρωποι. Ἄλλως τέ που παρ' ἀγραμμάτοις βαρβάροις, καὶ τέλεον ἀναλφαβήτοις ἀνάγνωσις καὶ γνῶσις τῶν ἐπί σοι ῥαψῳδηθέντων ἐκείνων * ἐπῶν·

fixum tibi est, ut ignis vim subeas, nec in imagine cessas spectatoribus faces amoris subjicere. Dicerem redditam talionem, qvod flammis per væsanos tui amores accensis Troja exusta est, atqve ita Æneadæ tuam qvoqve imaginem igne consumsere: Sed insana qvæ in his viris est auri cupido, per qvā longe pulcherrima usqve qvaqve opera prorsus perdiderunt, hoc nec cogitare nec dicere patitur. Dicam potius qvod proprias uxores sæpe pro pauculorum obolorum pretio aliis concedunt & à se dimittunt, præcipue si intenti lucro, talis per totum diem intabescant, aut immani impetu & furioso (neqve enim sanam virtutem dixeris) in se mutuo ruunt, Martisqve arma induunt, præmii in vicem propositis victori qvæcunq; habent, etiam propriis florenti ætate uxoribus è qvibus patres liberorum audiunt, ipsa etiam vita, maximi momenti re, & aliis tam pretiosa, pro qva nihil non suscipere homines solent. Cæterum apud illiteratas etiam gentes & qvæ ne alpha qvidem & beta norunt aut legere callent, percrebuere vers⁹ Poëtæ qvos in Helenā (scripsit:

Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνημίδας Ἀχαιοὺς
Τοίῃ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι Θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικεν.

Non erat indignum certe, tot funera Troas
Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella
Cœlicolis simili, formæ splendore, Deabus.

* Iliad. γ'. 156.

Δοτέον μοι ἐκεῖνο τῷ λόγῳ· Ἀνέκειτο ἐπὶ στήλης νεοειδὲς τὴν ὄψιν γύναιον, αὐτὸ τὸ τῆς ἡλικίας ἄγον τὸ χαριέστατον, ἐς τοὐπίσω τὴν κόμην ἀναδούμενον ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου συνεσταμμένην, οὐχ ὑπεραιωρούμενον, ἀλλ' ὡς ἁπλὸν εἴη τοῖς ἐς αὐτὸ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσι. Τούτου δὴ τοῦ μορφάσματος ἡ δεξιὰ χεὶρ μηδενὸς ὑπόντος ἐρείσματος ἄνδρα ἔφιππον ἀφ' ἑνὸς ἱππείου ποδὸς ἐπὶ παλάμας ἀνεῖχεν, ὡς οὐδὲ σκύφον κεράσματος ἕτερος. Ἦν δ' ὁ μὲν ἀναβάτης σφριγῶν τὸ σῶμα, φρατλόμενος σώματιτι κνημίσι, τὼ πόδε περιστελλόμενος, πνέων ἀτεχνῶς πόλεμον. Ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλός τ' αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμὺς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον προφαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέριοι τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα. Μετὰ δὲ τὸ εἴκασμα τουτὶ ἄγχιστα τοῦ τῶν τετρώρων ἑώου καμπτῆρος, ὃς ἐπεκέκλητο τοῦ Ῥουσίου, ἁρματηλάται ἄνδρες ἀνεστήλωντο τῆς διφρευτικῆς προγράμματα δεξιότητος, μονονουχὶ διαπρυσίως τῇ διαθέσει τῶν χειρῶν τοῖς διφρηλάταις παρεγγυόμενοι, ὡς χρὴ προσπελῶντας τῇ νύσσῃ μὴ ἐφεῖναι τὰ χαλινὰ, ἀλλ' ἐγκλίνειν ἀνασειρασμῷ τοὺς ἵππους, καὶ συνεχεῖ καὶ σφοδροτέρῳ χρῆσθαι τῷ μύωπι, ὅπως περικλώμενοι τῆς νύσσης ἐχόμενα ὦσι τὸν συντρέχοντα ἀντίτεχνον τὴν ἐκ περιόδου ἐλᾶν καὶ ὕστατον ἔρχεσθαι, κἂν ἵπποις δρομικωτέροις ἡνιοχῇ, ἢ τὴν ἁμιλλητήριον τέχνην ὁρῶτο ἀπαίδευτος. Ὁ δὲ λόγος καὶ ἄλλο τι προσθέσει τοῖς

Liceat & hoc mihi commemorare. Stabat in columella mulier singulari forma, ipsum amœnissimum florem ætatis referens, qvæ comas ex utraqve capitis parte contortas à tergo religatas habebat, non adeo in sublimi loco qvidem posita sed ita ut manu extensa contingi posset. Hujus imaginis dextra sine ullo fulcri adminiculo, ita uti alius vix scyphum vino plenum, tenebat uno prehensum eqvi pede virum eqvo insidentem. Eqves valido corpore, thorace indut⁹ & pedib⁹ ocreat⁹ bellum continenter spirabat. Eqvus aures velut ad tubarum sonitum habebat arrectas, elata cervice, feroci obtutu & oculis prodens iram adoremq; procurrendi. Pedes per aërem velut bellico tumultu concitati efferebantur. Post hoc simulacrum proxime orientalem metam in Circo, qvæ vocatur factionis Russatæ, aurigæ positi erant in specimen & exemplar dextræ ac peritæ aurigationis, qvi tantum non clara voce monebant aurigantes, & manuum gestu docebant, ad metam ubi accessissent, nō oportere laxare ferna, sed retractione eqvos flectere, & continenter acriterq; calcaria admovere, ut qvando circa metam feruntur, concurrentem æmulum cogant extra curriculum suum procedere, atq; adeo poste-

εἰρημένοις, οὐδὲ γὰρ συγγράψασθαι τὰ πάντα προὔθετο. Χάριεν τὴν θέαν, καὶ τὴν τέχνην μικροῦ τῶν πάντων θαυμασιώτερον βάσις ἦν λιθίνη, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλατον ζῶον. Παρὰ τοιοῦτον οὐκ ἀναφώριστον βοῦν εἰκόνιζον, παρ' ὅσον βραχύκερκον ἦν, μηδὲ βαθεῖαν καθεικὸς φάρυγγα, οἵαν οἱ Αἰγύπτιοι βόες τρέφουσι, μήτε μὴν χηλαῖς ὁπλιζόμενον. Συνεῖχε δὲ τοῦτο ταῖς γένυσι καὶ εἰς πνίγμα συνέθλιβε ζῶον ἕτερον, δι' ὅλου τοῦ σώματος λεπίσι θωρακιζόμενον οὕτω τραχείαις, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν τὸν ἁπτόμενον. Ἤδετο δὲ τὸ μὲν βασιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ ἀσπίδα τὸ συμμαρπτόμενον τούτου τῷ στόματι. Οὐκ ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νειλῷος βοῦς, τὸ δὲ κροκόδειλος εἶναι εἰκάζετο. Ἐμοὶ μὲν οὖν οὐ μέλον τοῦ τῶν δοξῶν ἀνομοίου, εἰπεῖν δὲ τὸ καινήν τινα πάλην ἀμφότερον τίθεσθαι, καὶ δρᾶν ἐν μέρει καὶ πάσχειν κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτερα, ὀλλύναι τε καὶ ὄλλυσθαι, καὶ κρατεῖν ἐν ταυτῷ καὶ κρατεῖσθαι· καὶ νικᾶν ἄμφω καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαλαίεσθαι. Τὸ μὲν γὰρ ὃ ἡ φημιζόμενος βασιλίσκος διωδήκει ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ τῶν ποδῶν τέλματος, καὶ κατιώμενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βατράχειον χρῶμα ἐχλώριζε, τοῦ φαρμάκου διαδραμόντος τὴν τοῦ ζώου ξύμπασαν

riorem venire, etiamsi concitatissimos ad cursum eqvos habuerit, sed aurigandi artis minus sit peritus. Addam & aliud qvoddam, omnia enim perscribere in animum minime induxi. Spectatu jucundissima & præ cæteris ferme omnibus maxime admiranda erat basis lapidea, cui animal ex ære imposuerant, & proximum huic qvi ab eo separari non posset, finxerant bovem, tum parva cauda bestiam nec profundo gutture, qvale in bobus Ægyptiis apparet, nec chelis armatam. Hanc faucibus tenebat suffocandamqve comprimebat animal aliud, toto corpore horridum sqvamis usqve adeo asperis, ut etiam in ære lædere tangentes posset. Credebatur alterum esse basiliscus, alterum qvod in ore ejus compressum hærebat, aspis. Non paucis illud bos Niloticus, hoc Crocodilus esse visum fuit. Mihi non curæ est has lites opinionum componere, sed modo referre miram illorum pugnam, qvæ & faciebant invicem mala & patiebantur, perdebant peribantqve, opprimebantur simul & opprimebant, vincebant mutuo & vincebantur. Alterum siqvidem qvod & basiliscum appellabant, universum à capite ad calcem lacerũ erat morsu, totoq; corpore fusum virus ranæ illud colore magis reddebat lividum, ve-

διαρ-

διαρτίαν, καὶ εἰς θάνατον χρώσαντος. Εἰς γόνυ τοίνυν συνίζανε, τὸ ὄμμα ἔσβεστο τῆς ζωτικῆς ἐκμαρανθείσης δυνάμεως. Μᾶλλον μὲν οὖν ἐδίδου τοῖς ὁρῶσι δοξάζειν, ὡς πάλαι ἂν ἀνατέτραπτο νεκρωθὲν, εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις ὑπήρειδον, καὶ πρὸς στάσιν ὑπανεῖχον ὄρθιον. Ἦν δὲ καὶ θάτερον ὁμοίως τὸ ταῖς γένυσιν ἐνισχόμενον βραχὺ μὲν τὸ οὐραῖον ἀσπαῖρον, μέγα δὲ κεχηνὸς τῷ ἀπάγχεσθαι τῇ τῶν γομφίων ξυνοχῇ. καὶ ξυντείνεσθαι μὲν ἐῴκει καὶ ὁρμᾶν πειρᾶσθαι τοῦ τῶν ὀδόντων ἕρκους διεκδύναι καὶ διεκπεσεῖν τοῦ χάσματος. οὐκ ἴσχυε δὲ, ὅτι τὰ μετὰ τοὺς ὤμους εὐθὺς καὶ τῶν ποδῶν τοὺς ἐμπροσθίους, καὶ ὅσα τῷ οὐραίῳ συνήπτοντο μέρη τοῦ σώματος, ἡ τοῦ στόματος ξυνεῖχε διάστασις, καὶ ταῖς γένυσιν ἐνεπείρετο. Καὶ τὰ μὲν οὕτως ἦσαν ὑπ᾽ ἀλλήλων νεκρούμενα, καὶ κοινὴ μὲν ἀμφοῖν ἡ ἅμιλλα, κοινὴ δὲ καὶ ἡ ἄμυνα, ἰσοπαλὴς δὲ ἡ νίκη, σύντροχος δὲ καὶ ὁ θάνατος. Ἐμοὶ δ᾽ ἔπεισιν εἰπεῖν, ὡς τὸ φθείρεσθαι παρ᾽ ἀλλήλων, καὶ σὺν ἀλλήλοις ἀπάγεσθαι τὴν ἐς θάνατον τὰ τῶν κακῶν κηρεσιφόρα καὶ ἀνθρώποις ὀλέθρια, μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν ἔτι διατυποῦσθαι, ἢ καὶ τοῖς ἀλκιμωτέροις τῶν ζώων τοῦτο ἐπισυμβαίνειν, ἀλλὰ καὶ παρ᾽ ἔθνεσιν συχνάκις γίνεσθαι, ὁποῖα τοῖς Ῥωμαίοις

neno omnes animantis artus pervadente, atq; ferali inficiente colore: In genu itaqve procumbebat, caligantibus oculorum luminibus & vitali vigore marcente. Qvin ſpectantibus injicere poterat opinionem, ac ſi pridem proſtratum & letho datum fuiſſet, niſi pedum fulcra ſubnitentia & erecta adhuc conſtitiſſent. Sed & alterũ conſimiliter morſu vexabatur, poſtica parte paululum ſe jactans, oreq; multum hians, qvod dentium compreſſione ſuffocaretur. Videbaturqve contendere & ſumma vi niti ut dentium vallo ſe eximeret, faucibusqve ſeſe ſubduceret, at neutiqvam valuit, ſiqvidem qvæ pone humeros, mox & anteriores pedes, & caudæ vicina corporis pars rictu oris conſtricta tenebantur & maxillis confoſſa hærebant. Ita hæc mutuo neci data, cõmuni utriusq; certamine nec minꝰ vindictâ, & æqvo Marte pari victoria, & inſecuta morte utrinq;. Mihi ad hæc in mentem venit annotare, qvod non tantũ in imaginibꝰ effingitur, aut in robuſtioribus beſtiis hoc accidit ut ſe mutuo perdant, & mortiferum virus & ferale atqve exitioſum hominibus malum ſecum è medio auferant, ſed id ſæpius etiam contingit in gentibus adverſus

ἡμῖν ἐπιστράτευσε, φονοῦντα καὶ κατ' ἀλλήλων ὀλλύμενα δυνάμει Χριστοῦ, τοῦ διασκορπίζοντος ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, καὶ μὴ χαίροντος αἵμασιν, ὃς καὶ δίκαιον * ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον δείκνυσιν ἐπιβαίνοντα, καὶ λέοντα καταπατοῦντα καὶ δράκοντα.

Romanos nos † bellantibus, qvæ occidunt invicem & occiduntur, CHristi potentia, qvi gentes belli cupidas dispergit, nec sangvine delectatur, sed docet justos ambulare super aspidem & basiliscum, & conculcare leonem, draconemq;.

Alia Nicetæ Choniatæ scripta.

Θησαυρὸς ὀρθοδοξίας, *Thesaurus Orthodoxæ Fidei*, *libris XXVII.* in gratiam amici, qvi capta à Latinis CPoli solū vertere secum coactus erat, scripti in exilio, qvibus post expositam salutarem doctrinam omne genus hæresium schismatumq; ad suam usq; ætatem perseqvitur, & testimoniis veterū Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat. Hujus operis eximii, in qvo *Euthymii* Zigabeni, qvam in præf. laudat, Panopliæ dogmaticæ multa addidit, *quinque* tantum *libri primores* editi exstant *latine* **, interprete *Petro Morello* Turonensi Paris. 1561. 1579. 1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur) notis & indice Genev. 1529. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum editionis Colon. 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmentum ex libro XX.* de ordine observando ab iis qvi à *Saracenica* superstitione ad Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. & aliis insecutis editionibus: Græce & Latine in Auctarii Ducæani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum Paris. 1654. Tomo XII. & omisso Nicetæ nomine in Saracenicis Frid. Sylburgii, Heidelb. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græce exstat MS. non uno in loco, & propter molem hactenus lucem qvam meret haud vidit, qvoniam duo volumina in folio facile compleret. Petrus qvidem Morellus, qvi libros qvinqve à se versos edidit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem Græcum qvo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim in præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonensis Ecclesiæ Decanum qvi Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat Morel-

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, qvia CPolitani Imperatores pars Romani Imperii, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Psal. XCI. 13.

** Græce loca qvædam affert Allatius contra Hottinger. p. 197. & de purgatorio p. 696. seq. &c.

Morello : *Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebit, ubi resciverit vetustissimum Thesauri Orthodoxiæ beati Niceti Choniatæ exemplar, ut quod à* Niceta *ipso descriptum sit, post auctoris mortem ad* Michaëlem Choniatem *Atheniensium Præsulem, velut hæreditario jure transiisse, quo item mortuo in manus* Theodori Scutariotæ, *Levitæ Cyziceni venisse, Cyzicoque à Turcis vastata, in frequentissima illa* καλοϊέρων ἁγιορειτῶν *monasteria, quæ sunt in Atho monte, deportatum : atque inde tandem Lutetiam advectum, venaleque à Græco quodam expositum, nullos aut paucos admodum emtores nactum (propter deformitatem nimirum, ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sancte Andrea, cujus è Bibliotheca boni auctores hodie, præsertim Græci non aliter exire possunt, atque ex equo Trojano boni milites, & ex Isocratis schola oratores exiisse feruntur. - - Mox se index quoque aperit, seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur, à* Niceta *ipso & compositus & scriptus, quemadmodum & libri omnes hujus operis, exceptis duobus ultimis qui à* Theodoro Scutariota *scripti sunt, qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodori* αὐτόγραφον *ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula, (ut* Alexii, Michaëlis & Josephi *CPolitanorum Patriarcharum :* Eustathii & Germani *Nicænorum Præsulum*, Eustathii Romani περὶ δύο ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφὰς, Alexii Comneni Imp. χρυσόβουλλος sive aurea bulla, & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem περὶ προσκομιδῆς) *quibus exemplar velut* μυροθήκιον *quoddam refertum est, quis scripserit, nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam* περὶ τῆς τῶν ψυχῶν εἰσκρίσεως, *& Ecclesiastico de* Armeniorum hæresi *commentario, idem etiam de* appendice *illa sentio, quæ libro secundo adhæret, cum tamen ad vigesimum quintum pertineat, ut ex verbis pauculis* Scutariotæ *Indici Nicetæ additis videre est, qui appendicem illam quæ antea desiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi repertam se attexuisse affirmat.*

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe, XXII. ex qvo Nicetæ Ponopliam MS. laudavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas, & qvem *egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem* vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus, ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices Bodlejanos p. 150. n. 2877. memoratur *Choniatæ thesaurus Græce, non idem cum eo quem Petrus Morellus latine edidit, sed multo strictior.* Hic est qvi in Casaubonianis pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima papyro exaratus, fuisseqve olim Cardinalis Poli.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat Gretserus notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 2. de Cruce pag. 594. afferens locum ex tomo XIX. qvi est adversus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apud Montfauconum pag. 333. Palæographiæ & Wolfium de Bogomilis pag. 46. Sed Nicetæ opus Græce exstat etiam Florentiæ in Bibl. Medicea pluteo IX. num. 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. Vindobonensi, Cod. Philosoph. XIV. vide Nesselium parte 4. p. 12.

Deniqve Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus in Palæographia Græca p. 326. laudat Codicem bombycinum Stephani Baluzii, in qvo Panoplia Dogmatica Nicetæ, à librario sæculi XIV. exarata. Addit eum fuisse cujusdam Theodori Scutariotæ Levitæ, idqve initio voluminis notari: sed nota illa ex antiqviore Codice descripta videtur, qvalis paulo ante Petri Morelli verbis à me memoratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri Nicetæ, qvoniam majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem Montfaucono edita subjicere juvat:

Τόμος πρῶτος.

Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τὸ προοίμιον. εἶτα περὶ Ἀδὰμ καὶ τινων ἀρχαίων ἀνδρῶν εὑρόντων τὰς εἰκονουργίας. περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων. περὶ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ ἑτέρων φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν. περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων. περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς. τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν ἀστέρων. περὶ κομητῶν, ἴριδος, πάχνου, παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν ἀνέμων, καὶ τῶν πρηστήρων. καὶ ἔκτοτε περὶ Ἰουδαϊσμοῦ, περὶ τῶν χρυσῶν

Tomus primus.

In primo Libro proœmium. Deinde de Adamo, & de qvibusdam antiqvis viris qvi simulacrorum fictionem adinvenerunt. De mysteriis Græcorum. De Pythagora & Platone, deqve aliis Philosophis, ac de eorum opinionibus. De qvatuor elementis. De cœlo & terra. De circulo Zodiaci. De stellis fixis & de errantibus. De cometis. De iride, de pruina, de Pareliis, de terræ motibus, de ventis, de Presteribus. Deinde

δαμά-

δαμάλεων τοῦ Ἱεροβοάμ. περὶ Σαμαρειτῶν. περὶ Ἐσσηνῶν καὶ ἄλλων τινῶν αἱρεσιαρχῶν· περὶ Σαδδουκαίων, Γραμματέων, Φαρισαίων, ἡμεροβαπτιστῶν, καὶ Ἡρωδιανῶν.

autem de Judaiſmo. De buculis aureis Jeroboami. De Samaritanis. De Eſſenis, & aliis qvibusdam hæreſiarchis. De Saducæis, de Scribis, Phariſæis, Hemerobaptiſtis, Herodianis.

Τόμος δεύτερος.

Tomus ſecundus.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος διαφόρων αἱ χρήσεις. ἔπειτα, περὶ ἀγγέλων. περὶ ἀνθρώπων. διάφοροι δόξαι περὶ νοῦ καὶ ψυχῆς. καὶ ἔκτοτε περὶ ἀρετῶν.

In ſecundo Tomo, de ſancta Trinitate, variorum loca. Deinde de Angelis. De hominibus. Diverſæ ſententiæ de intellectu & anima. Poſtea de virtutibus.

Τόμος τρίτος.

Tomus tertius.

Περὶ φωνῶν προφητῶν, δηλουσῶν τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ διὰ σταυροῦ πάθος, καὶ τὴν ἀνάστασιν. περὶ τῆς συλλήψεως καὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ χριστοῦ. περὶ ἐνυποστάτων, περὶ ὁμουσίων, περὶ ὁμοϋποστάτων, περὶ ὑποστατικῆς ἑνώσεως καὶ διαφορᾶς. περὶ προσώπων. περὶ φύσεως. περὶ φθορᾶς· περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρτου. ἔκτοτε, χρήσεις τῶν ἁγίων περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως. περὶ τοῦ ὅτι πᾶσα ἡ θεία φύσις ἐν μιᾷ τῶν ἑαυτῆς ὑποστάσεων ἡνώθη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, καὶ οὐ μέρος μέρει· καὶ ἕτερα διάφορα καθεξῆς περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

De vocibus Prophetarum, Filii Dei in carne adventum declarantibus, necnon crucis Paſſionem & Reſurrectionem. De Conceptione & duab⁹ naturis Chriſti. De Enhypoſtatis, de Conſubſtantialibus, de Homohypoſtatis, aut ſimul hypoſtatis, de hypoſtatica unione & differentia. De Perſonis. De natura. De corruptione: de corruptibili & incorruptibili. Poſtea loca Sanctorum de œconomia in carne, ſive de Incarnatione. De * Modo retributionis. Qvod tota natura divina in una ex ſuis hypoſtaſibus unita ſit humanæ naturæ, non autem pars parti: & alia varia poſt hæc de Incarnatione Filii Dei.

* id eſt, *de ratione communicationis idiomatum.*

Τόμος τέταρτος.

Ἐν τούτῳ κεῖνται πᾶσαι αἱ παλαιαὶ αἱρέσεις αἱ ἀναφανεῖσαι μέχρι τῆς Ἀρείου αἱρέσεως. ἐγράφη καὶ πρώτη ἡ τοῦ Σίμωνος αἵρεσις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν ἀντίρρησις. δευτέρα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν. τρίτη ἡ τῶν Καρποκρατιανῶν. τετάρτη ἡ τοῦ Βαλεντίνου. πέμπτη ἡ τοῦ Πτολεμαίου, ἕκτη ἡ τοῦ Μάρκου. ἑβδόμη ἡ τῶν Ἀσκοδρούγων. ὀγδόη ἡ τοῦ Κολορβάσου. ἐννάτη ἡ τῶν Ὀφιτῶν. δεκάτη ἡ τοῦ Προδίκου. ἑνδεκάτη ἡ τῶν Καϊνῶν. δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν. τρισκαιδεκάτη ἡ τῶν Ἀρχοντικῶν. τεσσαρεσκαιδεκάτη ἡ τοῦ Κέρδωνος καὶ Μαρκίωνος. πεντεκαιδεκάτη ἡ τοῦ Λουκιανοῦ. ἑξκαιδεκάτη ἡ τοῦ Ἀπελλῆ. ἑπτακαιδεκάτη ἡ τῶν Σεβεριανῶν. ὀκτωκαιδεκάτη ἡ τοῦ Τατιανοῦ. ἐννεακαιδεκάτη ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν. εἰκοστὴ ἡ τῶν Μοντανιστῶν. εἰκοστὴ πρώτη ἡ τῶν Κυϊντιλιανῶν καὶ Πρισκιλλιανῶν, καὶ Πεπουζιτῶν, καὶ Ἀρτοτυριτῶν. εἰκοστὴ δευτέρα ἡ τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν. εἰκοστὴ τρίτη ἡ τῶν λεγομένων Ἀλόγων. εἰκοστὴ τετάρτη ἡ τῶν Ἀδαμιανῶν. εἰκοστὴ πέμπτη ἡ τῶν Σαμψαίων καὶ Ἐλκεσαίων. εἰκοστὴ ἕκτη ἡ τῶν Θεοδοτιανῶν. εἰκοστὴ ἑβδόμη ἡ τοῦ Νοήτου καὶ τοῦ Ναυάτου. εἰκοστὴ ὀγδόη ἡ τοῦ Σαβελλίου. εἰκοστὴ ἐννάτη ἡ τοῦ Μαρκέλλου. τριακοστὴ ἡ τῶν Οὐαλησίων. τριακοστὴ πρώτη ἡ τοῦ Ὠριγένους,

Tomus qvartus.

In hoc habentur omnes veteres hæreſes, qvæ usqve ad Arii hæreſin emerſerunt. Prima vero Simonis hæreſis deſcribitur, cum ejus refutatione. Secunda, Nicolaitarum. Tertia, Carpocratianorum. Qvarta, Valentini. Qvinta, Ptolemæi. Sexta Marci. Septima, Aſcodrugorum. Octava, Colorbaſi. Nona, Ophitarum. Decima, Prodici. Undecima, Cajanorum. Duodecima, Sethianorum. Decima-tertia, Archonticorum. Decima-qvarta, Cerdonis & Marcionis. Decima-qvinta Luciani. Decima-ſexta, Apellis. Decima-ſeptima, Severianorum. Decima-octava, Tatiani. Decima-nona, Encratitarum. Vigeſima, Montaniſtarum. Vigeſima-prima, Qvintilianiſtarum, Priſcillianiſtarum, Pepuzitarum & Artotyritarum. Vigeſima-ſecunda, Teſſareſcædecatitarum, ſive Qvartadecimanorum. Vigeſima-tertia, Alogorum, ut vocant. Vigeſima-qvarta, Adamianorum. Vigeſima-qvinta, Sampſæorum & Elceſæorum. Vigeſima-ſexta, Theodotianorum. Vigeſima-ſeptima, Noëti & Novati, Vigeſima-octava, Sabellii, Vigeſima-nona Marcelli. Trigeſima, Valeſianorum, ſive Valentianorum. Trigeſima-prima, Origenis,

ἐν

ἐν ᾗ καὶ περὶ ψυχῆς τινα, καὶ ἐξήγησις τοῦ ἀπορρήτου ὅ φησιν, ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει. τριακοστὴ δευτέρα ἡ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως. τριακοστὴ τρίτη ἡ τῶν Μανιχαίων καὶ Κουβρίκων. τριακοστὴ τετάρτη ἡ τῶν Ἱερακιτῶν. τριακοστὴ πέμπτη ἡ τῶν Κολλυριδιανῶν. τριακοστὴ ἕκτη ἡ τῶν Μασσαλιανῶν, ἤτοι Εὐχιτῶν, ἐν ᾗ καὶ ἀπαρίθμησις τῶν ἀσεβῶν δογμάτων τῆς αὐτῆς αἱρέσεως. τριακοστὴ ἑβδόμη ἡ τῶν Κηρινθιανῶν. τριακοστὴ ὀγδόη ἡ τῶν Ἰκετῶν ** (Ἰκετικῶν.) τριακοστὴ ἐννάτη ἡ τῶν γνωσιμάχων. τεσσαρακοστὴ ἡ τῶν Θνητοψυχιτῶν. τεσσαρακοστὴ πρώτη ἡ τῶν χρυσολυτῶν. τεσσαρακοστὴ δευτέρα ἡ τῶν ἐθνοφρόνων. τεσσαρακοστὴ τρίτη ἡ τῶν παρερμηνευτῶν. καὶ τεσσαρακοστὴ τετάρτη ἡ τῶν Μελιτιανῶν.

Τόμος πέμπτος.

Ἐν τῷ τοιούτῳ πρῶτον περὶ τοῦ Ἀρείου ὅθεν ὥρμηται, καὶ περὶ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἤθους αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀσεβῶν δογμάτων, καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ δι' αὐτὸν συστάσης συνόδου, καὶ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ. ἐν τούτῳ δὲ καὶ μνεία τῆς ἐν Ἀριμήνῳ γενομένης συνόδου, ὡσαύτως καὶ τῆς ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσαυρίας. ἔκτοτε πρὸς ταῦτα ἡμετέρα ἀντίθεσις. ἐκ δὲ

ubi qvædam de anima, & enarratio dicti hujusmodi: * *Cujusque opus quale sit, ignis probabit.* Trigesima-secunda, Pauli Samosateni. Trigesima tertia, Manichæorum & Cubricorum. Trigesima-qvarta, Hieracitarum. Trigesima-qvinta, Collyridianorum. Trigesima-sexta, Massalianorum, sive Euchitarum: ubi enumeratio impiorum dogmatum ejusdem hæresis. Trigesima-septima, Cerinthianorum. Trigesima-octava, Iceticorum. Trigesima-nona, Gnosimachorum. Qvadragesima, Thnetopsychitarum. Qvadragesima-prima, Chrystolytorum. Qvadragesima-secunda, Ethnophronorum, sive eorum qvi cum Ethnicis sentiunt. Qvadragesima-tertia, Parermeneutarum, sive eorum, qvi prave Scripturas interpretantur. Qvadragesima-qvarta, Meletianorum.

Tomus qvintus.

In hoc Tomo, primum de Ario, unde prodierit, de statura & moribus ejus, de impiis ejusdem dogmatibus: de synodo, qvæ illius causa Nicææ habita est; de subversione & damnatione ejus: atqve ibidem memoria synodi Ariminensis; similiterqve de synodo Seleuciæ celebrata. Deinde refutatio ejus à nobis adornata. Postea

τού-

* 1. Corinth. III. 13.

** Confer Damascen. c. 87. de hæres. è Philone de Therapevtis.

τούτου διήγησις τῶν κατὰ Ἀέτιον, καὶ τὸν Εὐνόμιον. καὶ ἐφεξῆς κεφάλαια δι' ὧν πειρᾶται δεῖξαι τὸν υἱὸν ὑστερογενῆ τοῦ πατρὸς καὶ κτίσμα. καὶ μετὰ ταῦτα θέσεις τινὲς τοῦ Ἀετίου καὶ τοῦ Εὐνομίου αἱρετικαὶ, καὶ ἀνατροπαὶ τούτων συγγραφεῖσαι παρὰ ἡμῶν. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων.

enarratio de rebus Aëtii & Eunomii. Deinceps capita, qvibus (Eunomius) probare nititur, Filium post Patrem ortum & creaturam esse. Sub hæc propositiones qvædam hæreticæ Aëtii & Eunomii, earumqve refutationes à nobis conscriptæ: & postea loca Sanctorum Patrum.

Τόμος ἕκτος.

Περὶ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τόμῳ μνεία πάλιν τοῦ Αρείου καὶ τῶν συμφρόνων αὐτῷ, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων τοῦ τε τῆς Νικομηδείας καὶ τοῦ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ. περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου. περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαταστάσεως τοῦ Μακεδονίου, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημιῶν αὐτοῦ, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ καθεξῆς διήγησις, ὅπως συνέστη ἡ δευτέρα σύνοδος, καὶ περὶ τῶν κυρωθέντων παρὰ αὐτῆς· καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τῆς ἐπὶ τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ περὶ τοῦ ὁμότιμον εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθεῖσαι.

Tomus sextus.

De Macedonio Pneumatomacho, sive Spiritus sancti hoste. In hoc item Tomo iterum memoratur Arius & ejus asseclæ: tum duo Eusebii, Nicomediensis videlicet & is, qvi in Cæsarea Palæstinæ: de S. Athanasio: de S. Paulo Confessore. De synodo Sardicensi. De restitutione Macedonii in thronum Constantinopolitanum, & de ejus in sanctam Trinitatem blasphemis dictis, maximeqve in sanctum Spiritum. Deinde autem enarratio, qvomodo secunda Synodus congregata fuerit, & de definitionibus ac decretis ejusdem: de abdicatione throni Constanstinopolitani per sanctū Gregorium Theologum. Demum loca sanctorum Patrum, qvod pari honore adficiendus sit Spiritus sanctus, ac Pater & Filius.

Τόμος ἕβδομος.

Περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν αἱρέσεων τοῦ Ἀπολιναρίου, καὶ τῶν ἀνατρεπόντων

Tomus septimus.

De vita & hæresibus Apolinarii: & sanctorum Deiferorumqve

αὐ-

αὐτὰς ῥημάτων τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων ἡμῶν πατέρων.

Patrum dicta, qvibus illæ confutantur & evertuntur

Τόμος ὄγδοος.

Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς αἱρέσεως Νεστορίου, καὶ τῶν θεοπλόκων ῥημάτων τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου, τῶν ἀνατρεπόντων τὴν τοιαύτην αἵρεσιν.

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: deqve dictis divinis, qvibus sanctissimus Papa Alexandriæ Cyrillus, hujusmodi hæresim evertit.

Τόμος ἔννατος.

Διήγησις τῶν κατὰ τὸν Εὐτυχῆ καὶ τῆς αὐτοῦ αἱρέσεως. καὶ ὅρος τῆς κατὰ τοῦ τοιούτου Εὐτυχοῦς συγκροτηθείσης ἁγίας τετάρτης συνόδου. εἶτα περὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων τοῦ Διοσκόρου, ὃς πατριάρχης ἦν Ἀλεξανδρείας, συγκαθῃρέθη δὲ τῷ Εὐτυχεῖ ὡς ὁμόφρων περὶ τῶν αἱρέσεων, * εἰς ἂν οὗτοι διῃρέθησαν, διακρινομένους ἑαυτοὺς ὀνομάσαντες. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ διηγήσει, καὶ περὶ τῶν λεγομένων Ἀκεφάλων τινὰ, καὶ μνεία Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ λεγομένου Φιλοπόνου. καὶ ἔκτοτε προβλήματά τινα τῶν Μονοφυσιτῶν, καὶ πρὸς ταῦτα ἀντίρρησις μία. καὶ ἐφεξῆς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Λέοντος τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ῥώμης, ἡ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν τετάρτην Σύνοδον.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis & de hæresi ejus: ac decretum qvartæ sanctæ Synodi contra eundem Eutychen. Postea de iis, qvi Dioscoro Patriarchæ Alexandrino patocinabantur, qvi cum Eutyche, utpote earundem hæresium assertor, condemnatus est, donec ii etiam divisi sunt, sese Diacrinomenos, id est segregatos, appellantes. In hac vero narratione qvædam de iis, qvi Acephali vocabantur, & mentio Joannis Grammatici, qvi Philoponus appellabatur. Postea vero Problemata qvædam Monophysitarum: & ad hæc Antirrheticus unus. Demum Epistola Leonis sanctissimi Papæ Romani, ad qvartam Synodum missa.

Τόμος δέκατος.

Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου, ἥτις τὴν τετάρτην σύνοδον ἐκύρωσε καὶ ἐκράτυνε, συγκροτηθεῖσα ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ.

Tomus decimus.

De qvinta Synodo, qvæ qvartam Synodum confirmavit & asseruit, qvæqve imperante Justini-

* pro ἕως ἄν.

νιαίου. ἐν δὲ τῇ διηγήσει τῆς τοιαύτης συνόδου, καὶ τοῦ ὅπως συνεκροτήθη, ἐμφέρεται ἡ αἵρεσις τῶν Μονοφυσιτῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ τῶν Νεστοριανῶν. ἔκτοτε ψῆφος Ἐπιφανίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἐνδημούσης συνόδου κατὰ Σεβήρου καὶ Ζωόρα καὶ Πέτρου τῶν Μονοφυσιτῶν. ἑτέρα ψῆφος Μηνᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ Ἀνθίμου μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Μονοφυσίτου ὄντος. ἑτέρα ψῆφος τοῦ αὐτοῦ πατριάχου καθαιρετικὴ τοῦ αὐτοῦ Ἀνθίμου. Ἔκτοτε διάταξις Ἰουστινιανοῦ βασιλέως κατὰ Ἀνθίμου, Σεβήρου, Πέτρου, καὶ Ζωόρα. ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων δεχομένη τὰ κατὰ Σεβήρου ψηφισθέντα. καὶ μετὰ ταῦτα χρήσεις διάφοροι τῶν ἁγίων, κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν.

coacta est. In narratione autem de illa Synodo, & qvomodo collecta fuerit, inseritur hæresis Monophysitarum, atqve etiam ex parte Nestorianorum. Deinceps decretum Epiphanii Patriarchæ Constantinopolitani, & Synodi ibidem congregatæ contra Severum, Zooram & Petrum Monophysitas. Alterum decretum Mena Patriarchæ Constantinopolitani contra eosdem. Anathematismi Anthimi Metropolitæ Trapezuntini, qvi Monophysita erat. Alterum decretum ejusdem Patriarchæ, qvo damnabatur Anthimus: post hæc constitutio Justiniani Imperatoris contra Anthimum, Severum, Petrum, & Zooram. Epistola Joannis Jerosolymitani & Episcoporum, qvi sub ipso erant, qva decreta contra Severum recipiuntur. Demum loca varia sanctorum Patrum contra Monophysitas.

Τόμος ἑνδέκατος κατὰ Τριθεϊτῶν.

Tomus undecimus contra Tritheitas.

Τόμος δωδέκατος κατὰ τῶν Ἀφθαρτοδοκητῶν.

Tomus duodecimus contra Aphthartodocetas.

Τόμος τρισκαιδέκατος κατὰ Θεοπασχιτῶν.

Tomus decimus-tertius contra Theopaschitas.

Τόμος ιδʹ. κατὰ τῶν Ἀγνοητῶν, ἐν ᾧ μετὰ τὰς χρήσεις τῶν ἁγίων, καὶ ἄλλα τινὰ εἰς ἀναίρεσιν τῆς τοιαύτης αἱρέσεως ἐκ νέου προστεθεῖται παρ' ἡμῶν.

Tomus decimus-qvartus contra Agnoitas: ubi post loca sanctorum Patrum, alia qvædam ad hujusmodi hæresim subvertendam a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμος

Τόμος ιε΄. περὶ τῆς ἕκτης συνόδου, ἥτις συνέστη ἐπὶ τοῦ βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως.

Tomus decimus-qvintus, de ſexta Synodo, Quæ congregata fuit imperante Conſtantino Pogonato, ad deſtruendam hæreſim Monothelitarum.

Τόμος ιϛ΄. περὶ τοῦ τῶν εἰκονομάχων αἱρέσεως.

Tomus decimus-ſextus, de Iconomachorum hæreſi.

Τόμος ιζ΄. περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν Ἀρμενίων, ἥτις τοῖς Μονοφυσίταις συνάπτεται· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ προοίμιον ἡμέτερον, καὶ τινὲς λύσεις πρὸς ἀντιθέσεις τῶν Ἀρμενίων. ἔκτοτε γράμμα τοῦ βασιλέως κύρου Μανουὴλ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας. διάλεξις πρὸς τὸν αὐτὸν καθολικὸν * Θηριανοῦ τινος ἐξαποστόλου τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς Ἀρμενίαν σταλέντος. ἔπειτα χρήσεις διάφοροι ἁγίων κατὰ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως. εἶτα συλλογιστικά τινα κεφάλαια κατὰ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως συλλεγέντα παρ᾽ ἡμῶν.

Tomo decimus-ſeptimus, de hæreſi Armenorum, qvæ Monophyſitis conjungitur. Ibi eſt proœmium noſtrum, & qvædam ſolutiones ad objecta Armenorum. Deinde reſcriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniæ. Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam miſſi, cum eodem Catholico. Poſtea autem loca variorum Sanctorum contra eamdem hæreſim. Deniqve capita qvædam ſyllogiſtica a nobis collecta contra eam ipſam hæreſim.

Τόμος ιη΄. κατὰ τῶν Παυλικιανῶν.

Tomus decimus octavus, contra Paulicianos.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, περὶ τοῦ βαπτίσματος.

Sancti Baſilii & ſancti Gregorii Nyſſeni de Baptismate.

Τοῦ αὐτοῦ Νύσσης περὶ τῆς μεταλήψεως τοῦ δεσποτικοῦ σώματος καὶ αἵματος.

Ejusdem Gregorii Nyſſeni, de participatione Dominici Corporis & Sanguinis.

Τόμος ιθ΄. κατὰ Βογομίλων.

Tomus decimus nonus, contra Bogomilos.

* De hoc dictum ſupra p. 393.

* Θεωριανοῦ.

Τόμος κ'. περὶ τῆς θρησκείας τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ τῆς τάξεως † τῆς γινομένης ἐπὶ τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐκ τῶν Σαῤῥακηνῶν εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἡμῶν.

Τόμος κά. περὶ τοῦ Πνεύματος κατὰ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ χρήσεις διάφοροι.

Τόμος κβ'. περὶ τῶν ἀζύμων.

Τόμος κγ'. ἐν ᾧ σύνοψις τῶν κινηθέντων δογμάτων ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

Τόμος κδ'. περὶ τοῦ δόγματος τοῦ, * σὺ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος, λαληθέντος ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Τόμος κέ. περὶ τοῦ δόγματος τοῦ, ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστὶν, ἀναφυέντος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως. ζήτει τὴν λεγομένην συγγραφὴν εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ τοιούτου δόγματος παρά τισι λεγομένην ὡς μὴ ἐπίπαν ἀρεσκομένην· ἐν ᾗ τῇ συγγραφῇ χρήσεις σχεδὸν πάντων τῶν ἁγίων ἐμφέρονται. περὶ δὲ

Tomus vigesimus, de cultu Agarenorum, & de constitutione circa Saracenos, qvi ad puram & immaculatam fidem nostram convertuntur.

Tomus vigesimus-primus, de Spiritu contra Latinos: ubi loca multa adferuntur.

Tomus vigesimus-secundus, de Azymis.

Tomus Vigesimus tertius, in qvo synopsis dogmatum, qvæ sub Imperatore Alexio Comneno mota & exorta sunt.

Tomus vigesimus-qvartus, de illo dogmate, *Tu es offerens & oblatus,* * qvod sub Imperatore Domno Manuele Comneno prolatum est.

Tomus vigesimus-qvintus, de dogmate illo, *Pater meus major me est,* ** qvod sub eodem Imperatore exortum est. Qvære ipsum tractatum statim post hujus dogmatis confirmationem, qvam qvidam dicebant, non omnino placere: in qvo tractatu fere omnium Sanctorum loca affe-

ro

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi. Sed præterea Clariss. Caveus notat in Codice Colbertino 4753. extare MS. τὰ ὑπὸ τοῦ Μωάμεδ νομοθετηθέντα ἐκ τῆς αὐτοῦ βίβλου, καλουμένης Κοράν, καὶ χωνειάτου ἀντιῤῥήσεις, qvod distinctum opus ab hoc thesauri Nicetæ parte existimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 16. & Nicetam in Manuele Comneno VII. 5. pag. 137.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum mota vide Cinnamum lib. VI. Hist. pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ τέλος καὶ συλλογιστικά τινα κεφάλαια, περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὸν Χριστὸν τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ τὸν ἕνα κύριον καὶ υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐλάττονα τοῦ πατρὸς λέγειν ὡς σαρκοφόρον. ἡμεῖς γὰρ ταῦτα οὐχ εὕρομεν. (Ἀλλ᾽ ἐγὼ ταῦτα εὑρηκὼς προσέθηκα μετὰ τὴν καταρχὴν τοῦ τρίτου τόμου τῆς παρούσης βίβλου.)

runtur. In fine vero capita qvædam syllogistica, qvod non oporteat Christum, qvi est una hypostasis, unusqve Dominus & Filius Dei, etiam post Incarnationem minorem Patre dicere, utpote carnem ferentem. Nos enim hæc non reperimus. *Et altera manu*: At ego cum reperissem, post initium tertii Tomi hujusce Libri adjeci.

Τόμος κς'. περὶ τοῦ δόγματος τοῦ θεοῦ τοῦ Μωάμετ. τοῦ λαληθέντος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως.

Tomus vigesimus-secundus, de dogmate Dei Mahometh, *** qvod eodem imperante expositum fuit.

Τόμος κζ'. περὶ τοῦ δόγματος τῶν θείων μυστηρίων τοῦ κινηθέντος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἐξ Ἀγγέλων Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ καὶ κυρώσαντος, ἄφθαρτα λέγεσθαι ταῦτα καὶ μὴ φθαρτά.

Tomus vigesimus-septimus, de dogmate divinorum mysteriorum, † excitato sub Imperio Alexii Comneni Angeli, qvi & decrevit hæc, incorruptibila, non autem corruptibilia, dici oportere.

Nicetæ Choniatæ Historiam Barbaro Græcam ex Codice Regio laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis & æstatis*, qva Hyems præfertur, extat in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 131. Incipit: *πάλαι ποτέ.* Nicetæ Choniatæ *de azymis* memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus qvem laudat, & à qvo ex sacro baptismate susceptum se narrat Nicetas Historicus in Man. Comneno lib. VII. cap. 7.

Alios qvosdam Nicetas memorat Qvesnellus ad Leonem Magnum p. 903. edit. primæ. Sed qvandoqvidem Allatii diatriba de Nicetis intercidit, age qvos in schedis meis reperio, literarum ordine Nicetas hoc loco referam.

*** num anathemate devovendus esset, qvod Manuel Comnenus vetabat. Vide Nicetæ Manuelem Comnenum lib. VII. cap. 6. Sylburgii Saracenica pag. 86. 133. seq. Vedelium de prudentia Vet. Ecclesiæ pag. 216. seq.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3. cap. 3. & Mich. le Qvien ad Damascenum T. 1. pag. 653.

Alii Nicetæ.

Nicetas *Archidiaconus.* Vide infra, Nicetas Theſſalonicenſis.

Nicetas *Byzantinus, Philoſophus* (h. e. ut Caveo videtur Monachus circa A. C. 1120.) ſcripſit Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniæ Regem (ejusqve Epiſtolam & σύγγραμμα περὶ χειρὸς qvod p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qvi Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. 1. p. 663-754. Rex qvidem cum Eutyche nihil ſibi vult eſſe commune pag. 707. & p. 712. ita explicat ſententiam ſuam, ut res parum à λογομαχίᾳ abeſſe videatur.

Nicetas *Chartophylax.* Vide infra Nicænus & Theſſalonicenſis.

Nicetas *Chirurgus*, ſive auctor collectionis ſcriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qva dicendi locus erit libro VI.

Nicetas *Confeſſor.* Allatius lib. de Simeonum ſcriptis p. 107. memorat Theoſterićti Monachi Orat. funebrem εἰς τὸν ὅσιον Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν.

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro *Nicetas Metropolita Cretenſis*, lege *Elias.*

Nicetas *Dacianus* memoratur in Actis eruditorum T. 2. ſnpplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de ſcriptoribus Eccleſ. eſt Niceas * Romacianæ, ſive Aqvilejæ vel ut Marcianæus in antiqviſſ. Codice reperit Romanæ civitatis Epiſcopus, occultus nempe, qvalis Macrobius de qvo Gennadius cap. 6.

De Niceta *Dacorum* Epiſcopo poſt A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. 1. p. 365. ſeq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur *S. Nicetæ Dacorum Epiſcopi, de quo ſæpe Paulinus Nolanus & Martyrolog. Rom. ad diem 7. Januarii, tractatus duo, primus* de vigiliis ſervorum DEI, *alter* de bono Pſalmodiæ, *ex Codd. Vaticanis & Bibl. S. Maximi Taurinenſis.* Nice-

* Hujus eſſe putant viri docti *Epiſtolam ad Virginem lapſam*, qvæ inter Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini opera ſæpius prodiit. Forte etiam Niceæ legendum eſt pro Nicetæ vel certe Nicetas Dacorum Epiſcopus intelligendus, in Clariſſ. Montfauconi Diarii Italico p. 84. ubi in Epiſtola Henrici Clerici Pompoſiani Monaſterii ſcripta A. C. 1093. MS. memoratur poſt Ambroſii & Fulgentii qvædam, Nicetæ Epiſcopi *de ratione fidei* 1. Ejusdem *de Spiritus S. potentia* lib. 1. Ejusdem *de diverſis appellationibus Domino noſtro JEſu CHriſto convenientibus.*

Nicetas *Dadybrensis* in Paphlagonia Episcopus. Vide mox Nicetas David.

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A. C. 766.

Nicetas *David*, * Philosophus (Labbeo natione *Paphlago*, ab Allatio *Dadybrorum* in Paphlagonia Episcopus fuisse traditur) scripsit paullo post A. C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarchæ CPol.* A. C. 878. defuncti, qvam respiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Historiæ suæ laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipse narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Græce cum sua versione edidit *Matthæus Raderus* Ingolstad. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum qvibus etiam in Tomis Conciliorum sæpius prodiit, Colon. 1618. Tomo III. part. 1. sect. 2. p. 682. Paris. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chrysostomo narrans qvædam Nicephorus XIV. 28. Hist. ait ea se reperisse ἐν ἀποκρύφῳ ἱστορίᾳ Νικήτα Φιλοσόφου, τοῦ καὶ Δαυίδ, *in Apocrypha Nicetæ Davidis, Philosophi Historia.*

S. Barbaræ laudationem Jo Damasceno tributam inter Nicetæ orationes reperit Combefisius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre qvam Damascenum putat. Idem plures Nicetæ *Rhetoris Orationes* edidit latine in Bibl. Concionatoria, Græce & Latine in Auctario Bibl. Patrum atqve alibi, de qvibus Caveus.

Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ *encomium in Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum τὸν μυροβλύτην καὶ θαυματουργὸν pag. 102. Idem longe plures *Nicetæ Rhetoris* qvem cum Paphlagoniæ Episcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut *in Panteleemonem* Martyrem: in SS. Martyres *Cerycum & Julittam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina* & *Hymni* (Man. Moschopuli commenmentariis Grammaticis illustrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin-

* Cum hoc Davide Kœnigius in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qvi *de hæresi Barlaami & Acindyni* scripsit, de qvo Caveus parte altera Hist. literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qvi Græce scripsit qvæstiones in Philosophia, & commentarios in Aristotelis Categorias & qvinqve voces Porphyrii, qvæ MSS. Gesnerus memorat.

** Vide Hanckium lib. 1. de Byz. rerum scriptoribus cap. 16. pag. 261.

Vindobonensi. Nicetæ Paphlagois scholia in tetrasticha S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in glossatio Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam Heracleensem, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd. MSS. Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Psellis §. 13. seq.

Nicetas Magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconus & Magister seu Doctor, hinc ArchiEpiscopus Serron sive Serrarum in Macedonia prima, & deniqve *Heracleæ* Ponti in Thracia Metropolita, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylacti Bulgarorum Episcopi, cujus ad eum Epistolæ feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, qvemadmodum de *Catenis* in varios S. Scripturæ libros, infra capite qvod singillatim Catenarum tribui scriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonensis Codicibus integriora habentur *responsa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Episcopum qvendam Constantinum, qvæ Græce & Latine exstant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Nesselium.

Nicetas *Maronita* vide infra, Thessalonicensis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus. Alius Nicetas Monachus Sec. IX. ad qvem Theodori Studitæ Epistola. Alius Monachus in Acapniotarum Monasterio, circa A. C. 1160. qvi scripsit dialogi more disputationem de controversiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Thessalonicæ à Basilio Achrideno ArchiEp. Tessalonicensi, & Henrico ArchiEp. Beneventano. Exstat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: Μανουὴλ τοῦ ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸν βασιλεύοντος, καὶ Αὐτοκράτορος Ῥωμαίων, τοῦ Κομνηνοῦ καὶ Πορφυρογεννήτου διάγοντος ἐν Κωνσταντίνου πόλει, ἱκέτης ἀνὴρ ἐξ Ἰταλίας Ἐπίσκοπος Βενεβεντοῦ, ἀρετῇ καὶ λόγῳ κεκοσμημένος.

Nicetas *Mundanus* sive Μουντανὸς Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Mytilenæus*, vide Thessalonicensis.

Nicetas Chartophylax *Nicænus*, de causis ob qvas à CPolitana Ecclesia Romana divisa est, citatur ab Allatio de consensu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum qvartum schisma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 19. & in Bibl. Regis Galliæ Cod. 1334. hoc titulo: Κατὰ πόσοις καιροῖς, καὶ διὰ ποῖα αἰτιάματα ἐσχίσθη ἀφ' ἡμῶν ἡ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησία.

Nice-

Nicetas *Paphlago*, Nicetas *Paphlagoniæ* Epiſcopus. Vide ſupra, Nicetas David.

Nicetas *Patriarcha* CPol. Vide Dalmata & Mundanus.

Nicetas *Pectoratus* ſive Sterno, (στηθατός) presbyter & Monaſterii Studienſis qvod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adverſarius circa Annum CHriſti 1053. de cujus ſcriptis conſulenda qvæ obſervavit Clariſſ. Caveus. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejunio & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocriſiariis conſecutum perfectam propoſitionum ſuarum ſolutionem, iterum ſponte anathematizaſſe omnia dicta & facta vel tentata adverſus Romanam ſedem, ſicq; ab eis in communionem receptum, effectum eſſe eorum familiarem amicum ſcribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit invectivam reſponſionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppoſitam fuiſſe de latino translatam Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere ſua ſcripta, habita diſputatione apud Monaſterium Studii in Urbe CPolitana.

Nicetas *Protoſpatharius* & *Drungarius* Nauticæ claſſis, qvi ſcripſit Codicem Colbertinum 499. operum Baſilii M. in carcere Africæ A. C. 971.

Nicetas *Pythagoreus*. Vide infra, Syracuſanus.

Nicetas *Rhetor* qvem audivit Seneca pater ſvaſoria 3. ubi & impetu ſuo Græcis valde placuiſſe narrat. Meminit ejusdem ſvaſoria 2. & Controverſ. 4. 5. 7. 8. &c.

Nicetes Sacerdos, & ipſe *Rhetor* qvem Romæ auditum à ſe & Qvintilianum refert Plinius VI. 6. Epiſt. Meminit illius etiam auctor dialogi de cauſis corruptæ eloqv. cap. 15.

Nicetas *Rhetor*, vide ſupra, in Nicetas David.

Nicetas *Scutariota*, cujus *Homiliæ* III. MSS. in Bibl. Vindobonenſi teſte Lambecio V. pag. 190. Sed alius eſt Theodorus Scutariota de cujus ſcholiis ad Nicetæ Choniatæ theſaurum ſupra dicere me memini. Nicetæ Scutariotæ *Epiſtolæ* & *de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi.

Nicetas *Seidus*, Latinorum adverſarius, ex cujus opere fragmenta apud Allatium contr Hottingerum pag. 591. & de conſenſu pag 209. 211. 214. 476. 1111. ſeq. Theodori Prodromi æqvalem fuiſſe, hoc eſt circa Sæculi XII. initia vixiſſe notat p. 630.

Nicetas *Serron*, ſupra, Heracleenſis.

Nicetas *Smyrnæus*, *Sophiſta*, ſub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de qvo Philoſtratus de vitis Sophiſtarum lib. 1. cap. 19. & Svidas. Hic à Sacerdote diverſus mihi videtur, qvia non reperio eum Romæ docuiſſe, ſed Smyrnæ honores geſſiſſe, & usq; adeo non fuiſſe contentum ſcholaſticorum clamoribus, qvod de priore illo ſcribit dialogi auctor, ut profeſſus ſit laudantem ſe magis qvam convicantem vulgum extimeſcere. Omnino autem aſſentior doctiſſimo amico noſtro Godfrido Oleario, qvi Nicetam hunc de qvo Philoſtratus, eundem eſſe putat cum Niceta Herodis Irenarchæ patre, fratreq; Dalces cujus mentio in Martyrio Polycarpi apud Euſebium IV. 15. Hiſt. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophiſtam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas *Stethatus*, & Nicetas *Studita*, vide ſupra, Pectoratus.

Nicetas *Syracuſanus* Pythagoricus Philoſophus apud Ciceronem 4. Academ. qvæſt. qvi Euſebio XV. 55. de præparat Ἰκαίτης, Laërtio VIII. 15. Ἱκέτας, Plutarcho III. 9. de placitis Οἰκέτης.

Nicetas Maroniæ Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylace magnæ Eccleſiæ CPol. metropolita *Theſſalonicenſis*, qvem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliæ Tomo I. Scripſit circa A. C. 1201. *Dialogos ſex de proceſſione Spiritus S.* λόγους ϛ'. περὶ διάλογον ἐσχηματισμένους περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Interlocutores ſunt Græcus & Latinus qvos Latinis favens conciliare inter ſe conatur. Incipit dialogus 1. Φέρε δὴ ὦ Λατῖνε τὸ ἐρεσχηλὸν καὶ φιλόνεικον. 2. Ἀπηγγείλω μὲν ἔναγχος ὦ Γραικὲ πολλὰ ἄτοπα. 3. Ἐπὶ πάντων τὴν ἀρχὴν καὶ αὖθις τιθέμενος. 4. Φέρε δὴ νῦν ἴδωμεν ὦ Λατῖνε καὶ εἴ τινες. 5. Λοιπὸν εἴ σοι λόγος ἕτερος ὦ Λατῖνε τοῦ δόγματος, γράσον. 6. πάντως δή φημι καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ τίνες. Conſule Allatium de conſenſu II. 13. 5. p. 705. ſeq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum anno-

annotat. Idem ex dialogo ſexto inſigne fragmentum affert lib. contra Hottingerum p.467.ſeq. Nicetæ Archidiaconi & Chartophylacis CPol. anathematiſmi XI. contra * Jo. Italum, Philoſophum, Mich. Pſelli diſcipulum MSti in Bibl. Vindobonenſi. Vide Lambecium III. p.165.ſeq. & Allatium de conſenſu II. 10.3. p.630. ubi illos in Triodio exſtare & in Græca Eccleſia, Dominica Orthodoxiæ recitari notat. *Expoſitionem Canonum*, ſive Hymnorum *S. Joannis Damaſceni* MS. in Bibl. Vindobonenſi memorat Lambecius III. pag. 39. *De miraculis S. Demetrii Martyris* MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Reſponſa Canonica* ad interrogata Baſilii Cappadocis Monachi, Græce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345. atqve iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archi Epiſcopus Theſſalonicenſis antiqvior circa A. C. 1133. Vide Montfauconi Palæographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum qvorundam qvi in Nicetæ Choniatæ Hiſtoria Byz. memorantur.

ad paginas editionis Pariſienſis.

Aron Iſaacius latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam excoecatus, lingvaqve exſecta ibid.

Ad Abgarum CHriſti literæ 223.

Æſopicus canis 260. fabula de culice qvi poſt leonem oppugnatum, araneæ filo implicitus omnem gloriam amiſit 317. de leone ſub aſini pelle 41.

Agarenus θαυματοποιὸς Icari more miſere cadens 78.

Alemannorum in terram ſanctam expeditio ſub Conrado Imp. 41. ſeq. Alemanni per inde ut Armenii imaginum cultum reſpuunt, & azymis utuntur in S. Cœna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὰ τῇδε κἀμὰ τὰ τῇδε πάντ' ἐμά. 309. ὡς Ἀλεξάνδρῳ φασὶ τὰ ἐπὶ πᾶσιν ἀπεσκοπεῖα 393. ejus pectus hiſpidum 231.

Alexius Contoſtephanus Aſtrologus 293.

* Fallitur Lambecius, qvi per Joannem illum intelligit Philoponum.

Alexius Comnenus Bryenni F. à Niceta Monasticis cerimoniis initiatur, & vocatur Athanasius 272. 273.

Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de mutanda Latinorum fortuna 393.

Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrysopode 41.

Andronicus Comnenus βεβαρβάρωται χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις 200. eruditorum fautor, sed disputationibus de religione infensus 212. oraculum engastrimythi & hydromantæ adit, & sinistra prolocutum spernit. 217. 218 Ejus oratio de negligentia Imperatorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nominis successoris. 172. ejus veneficia. 167. literæ ejus Bellerophonteæ, Lapardæ datæ 180. seq. Theodosii Patriarchæ de eo judicium. 164. jam interficiendi qverelæ. 224. vox Κύριε ἐλέησον, & ἵνα τί κάλαμον συμπεπλεγμένον περιεπικλᾶτε; 225. statua ejus, imagine Saturni 213. Epicureus & Chrysippeus, lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufragorum spoliatores 209. Ejus jusjurandum Manueli Comneno datum 149. divinarum literarum peritus, & qvi Pauli Epistolas subinde in ore haberet. 149. atqve ex illis Epistolas suas ornaret 226. Præsagia Imperium ei portendentia 163. & interitum 226. seq. Incestas fratris & sororis uterinæ nuptias à Concilio desiderat probari. 168.

Anglorum in terram sanctam expeditio. 267. ὁ τῶν πελεκυφόρων κατάρχων Βρεττανῶν οὓς νῦν φασιν Ἰγκλίνους 267.

Anna Comnena Cæsarissa 4 ejus eruditio & indignatio contra maritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis promtum 7. 8.

Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.

Archilochi dictum ἐς ἔντερον πόρνης πολλάκις μεταῤῥυίσκεσθαι τὰ χρόνῳ καὶ πόνῳ συλλεγέντα μακρῷ 150.

Asanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusqve velut ad Lydium lapidem exigendam 299.

Astrologia à Principibus fere omnibus suspicitur 63. seq. contemnitur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 218. Manuel Comnenus τῶν ἀστρολεσχούντων dicta consulit. 64. & pro oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de Alexio nato consulti 110. vix vident qvæ ante pedes sunt. 36.

Con-

Conſtantinus Aſtrologorum princeps λεπτεπίλεπτον ſcrupulum minutiſſimum forte negligens ſibi non cavet, ſed incautus interficitur. 247. ſeq.
Joſephus Balſamon 39.
Theodorus Balſamon magnæ Antiochiæ Epiſc. peritiſſimus juris, ὑπὲρ τοὺς πότε πάντας ὢν νομοτριβής, ab Iſaacio Angelo ſpe Patriarchatus CPol. deluditur 259. ſeq.
Baſilacius vates, Pythonis ſpiritu futura præſagiens, ad qvem velut ad Amphiarai & Hammonis oraculum populus confluebat 287.
Nicephorus Baſilaces Paulinas Epiſtolas CPoli interpretatus 137.
Baſilius Bulgaroctonus 239.
Baſilius Camaterus. vide Camaterus.
Baſilius Rentacenus, qvi Iſaacium Comnenum in eloqventia & re militari erudiit 237. 238.
Baſilius Τζιτζιλούκης, chartularius 34. 67. Baſilius Τζικούνδλα 82. Baſilius τρίψυχος 89. Baſilius Chozas 270. Batatzes 279. 286. 314.
Bellerophontis ſtatua, Pegaſo inſidentis 414.
Nicephorus Bryennius Annæ Comnenæ maritus eruditus & eloqvens 4. 7. 8. Oreſtiade Macedoniæ civitate oriundus. 5.
Nec Cæſari ſemper favit fortuna 393.
Calchas vates 304. ex Homero.
Baſilius Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus ſyngrapha, ſe omnia facturum probaturumqve qvæ Andronicus vellet. 169.
Gregorius Camaterus è ſcriba Logotheta 7. 73. 74. 75.
Joannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. ſeq. Caniclei præfectus, poſtea Bulgariæ Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338. 381. ſeq. 407. ejus κατηχητήριοι λόγοι 332.
Canones prohibentes translationem Epiſcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus ſæcularibus ſe immiſcere 164. 316.
Κατηχητικὸν πυκτίον in qvo anathema adverſus DEum Muhamedis 138. 141. illud ipſum reſpicitur qvod Sylburgius in Saracenicis edidit.
Chaſii ad nutum principum ſuorum qvidlibet audentes & de rupe ſe præcipitantes 253. 341.
Chaldaica fornax, naphthâ incenſa 200.

Chalibures Mimus Isaaco Angelo gratus 282.

CHristi ad Abgarum literæ 223. ὁ ἐν τῇ χαλκῇ νεώς. 175. Monasterium χριστῷ φιλανθρώπῳ ab Imp. Alexio Comneno conditum, 6. sepulchrum 26. sepulchri lapis 144. imago per qvam locutus cum Mauricio Imp. fertur 213. imagines CHristi & sanctorum tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad conciendam plebem 153. festum Ascensionis 189. imagines terræ allisæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.

Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.

Chrysostomi loca de sacra Eucharistia. 333. Chrysostomo comparatus Theodosius Patriarcha 163.

Chumnus chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.

Ex Cimbrorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48.

Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens 213.

Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.

Constantini Magni corona 221. sepulchrum à furibus spoliatum 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno eqvi, alterum galeæ infixit 284.

Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Princeps 321. idem è Lectore Diaconus 316. & ArchiEpiscopus Thessalonicensis 317. læva templum, dextra palatium tenens, id. dejectus 318.

Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatissimus 247. 248.

Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.

Constantinopolitanæ plebis icon. 152.

Cosmæ Attici, Patriarchæ CPol. vaticinium 63. ejus execrationi orbitatem suam Manuel Comnenus acceptam refert 55. crimini datum ei qvod cum Nephone faceret 54.

Crux pretiosissima ex lychnite gemma, 20. Crucis particulæ 284. cum crucibus, imaginibus & Evangeliis obviam euntes hosti 367. 380. in summo periculo, signo se crucis munit Isaacius Angelus Imp. 289.

Cyrillus ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ 333. ejus locus de Eucharistia ibid.

David ὁ φιλῳδός 70.

Demetrii Martyris è sepulchro ungventum ebulliens, Thessalonicæ. 197.

197. Infra, Theodorus. fraus dæmoniacos ſe fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 238.
Demetrius Poliorcetes Lamiæ amore inſaniens 223.
Diogenes Romanus, Imperator 20. 124.
S. Diomedis monaſterium 172.
Doſitheus Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hieroſol. 259. deniqve CPolitanus 260. utraqve ſede excidit. ibid. falſus vates 259. 261.
Elias vir eruditus librum de tonitruum & terræmotuum ſignificationibus conſulens 137.
Engaſtrimythi 143. 217. 258.
Oraculum Delphicum Epicydidi redditum 124. ſeq.
Epimethei mos, ᾧ τὸ μέλειν οὐκ ἐῶ, τὸ δὲ μεταμέλειν. 105. Epimetheus Prometheo ſtultior. 251.
Ephori monaſterium 226.
Epiſtolæ ſagittis alligatæ & cum illis transmiſſæ 89. 185.
Eruditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.
In Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.
Eudocia, Alexii Angeli Comneni filia 343.
Evergetæ Monaſterium 351.
Eumathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.
Euphroſyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vetitis dedita divinationibus 355.
Euſtathius Dyrrhachii Epiſcopus 137.
Euſtathii Theſſalonicenſis ArchiEpiſcopi libera adverſus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium 197. 198.
Euſtratius Macedo 15. ſeq.
Euthymius novarum Patrarum Epiſcopus, de dicto *Pater major me eſt* differens 212. ſeq.
Eutychii locus de Evchariſtia 333.
Fœdus cum Saracenis, propinato invicem ex inciſa utrinqve pectoris vena ſangvine 262.
Frnaci tantum metuunt ne cœlum ruat. 378 Franci qvi olim Flaminii 355.
Georgius Dishypatus, Lector in magna Eccleſia CPoli 201.

Geor-

Georgii Martyris festum 323.
Γυμνοὶ insulares οἱ τὴν σύνεσιν ὑπέρευ ψιλώτεροι.
Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites 189. ejus sententia in insidiatores Andronici 215. 216.
Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.
Hamaxobii Scythæ 11.
Hannonis Carthaginiensis fastus & aves emissæ qvæ illum DEum esse canerent 267.
Herostratus qvi templum Dianæ Ephesiæ incendit 373.
Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (Φρέριοι) 187. Templarii.
Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus Græcorum 372. ejus dictum, optimam corporis habitudinem esse periculosam 317.
Historiæ laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus eam decet 3.
Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414. in Odyssea 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Homericus 165.
Jambi in Andronicum Comnenum 227.
Ibancus Ἰβαγκὸς pro Johanne, Blanchorum lingva dicitur. 301.
Imaginum cultum æqve rejiciunt Alemanni & Armenii 257. SS. Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. conculcatæ, cum SS. reliqviis in fœda loca abjectis 368. pro sellis & scabellis adhibitæ 383.
Imaginibus sacris exornati vici urbis, in ingressu Imperatoris. 21. Imagines CHristi & sanctorum ex musivo opere 270.
Imperatoriæ literæ ἐρυθρόσημαντοι, σφραγῖδι τε χρυσείᾳ καὶ σηρικῷ νήματι, ἔμπεδον κόγχης ἀναδεδευμένῳ αἵματι 34. 92. 115. 138. 280. 341. 387.
Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator βατραχείῳ colore subscripsit verbum ἐτηρήθησαν 150.
Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 12. triumphus de Persarmeniis 13. morituri Oratio. 28. elogium 31. a bello cum Christianis gerendo abhorret 26.
Joannes Ducas 63.
Joannis Theologi ædes, cognomento δίιππειον 153.

Josuæ simulacrum Solem, stare jubentis 414.
B. Irenæ templum à Marciano Imp. conditum 134.
Isaaci Angeli breve Epistolium ad Μεγαλοπολίτας sive CPolitanos 221. cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alternis oritur 290. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astrologiæ fautor 342. 358. λόγια ϗ ὀμφὰς σωπιθείς 357. tanqvam ex tripode 239. d. in Græco: præsagio de longitudine & felicitate Imperii sui temere credit 268. 277. monetam adulterat. 284. Medicos qvod nihil qvam purgationes præscribere scirent, perstringit 321.
Juratum per sepulchrum CHristi, 106. 380. per Evangelia 31. 50. 335. 369. per sacram Evcharistiam 175. per caput Imperatoris 87. per senectutem suum jurat Andronicus 215.
Latini crudeles in victos 193. seq. Infra, Turcæ. Λατινικὴ κόρυζα, fastus Latinus 26. Latinorum παρεκτροπὴ πίστεως 348.
Leo Styppiota (ὁ Στυππῆς) Patriarcha CPol. 36.
Leo Monasteriota 239. στόμα τῆς συγκλήτου dictus 201.
Leontius patriarcha Hierosol. 259.
Leontius monachus, Patriarcha CPol. 259.
Lopadii Episcopus ab Andronico excœcatus 186.
Lyrici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.
Lysimachi (an Lysippi) Hercules 335.
Ἀπὸ τοῦ ἀνδρῶνος τοῦ καλουμένου Μάκρωνος 154. 155. Wolf. *ex Macronis, ubi Catechumeni instituuntur.* τὰ ἱερὰ κατηχουμένεια 294.
Maga in patriarchico considens solio & in templo cantans saltansqve 368.
Magicæ artes 94. Magiæ insimulatus exuritur 165.
Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mohomedis non dicendum 139. 141.
Mamalus scriba ab Andronico combustus 200.
Manganiæ Μαγγάνων domus Martyri sacra 283.
Manuelis Comneni imperium prædictum 30. literæ binæ ad Clerum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dicteriis. 121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an CHri-

CHristus sit simul offerens & qvi offertur 137. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
S. Mariæ Θεομήτορος imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta. ædes Tamiathi 106.
Imago Mariæ Hodegetriæ 243. templum παντανάσσης Θεομήτορος 281. Mariæ imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
Marsyas ab Apolline excoriatus 115.
Martinus Cardinalis 401.
Martyres suos CHristus miraculis remuneratur 197. Qvadraginta Martyrum templum 213. 226. 284.
Mauropuli somnium 124.
Menandri versus in Byzantiorum ebriositatem 251.
Michaëlis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
Michael Italicus, ArchiEpiscopus Philippopolitanus 42.
Michael Ægineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus prædictio & elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in Oxiam insulam rediit. ibid.
Michael, Nicetæ Choniatæ frater, ArchiEp. Atheniensis 390. 391.
Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus σύγγραμμα περὶ τῶν θείων μυστηρίων composuit 97.
Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
Minervæ imago, ut Occidentalium fautricis, à plebe comminuta 359.
Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 130. 244.
Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentatores invectiva 357. Monachi γυμνόποδες, χαμεῦναι, stelitæ. 240. eorum μέλαν ἄμφιον 94. τὸ κατὰ Χριστὸν τριβώνιον. 273.
Monii Martyris templum 379.
Morotheodorus 255.
Moses Ταυρόκρανον sive *caput bubalum* per ebrietatem conflatum comminuens 226.
Musurium, Σουλτανικὸν γράμμα, Sultani literæ qvarum auctoritate milites conscribere licebat 269.

Nephon

Nephon Monachus 54.
Nemataree monasterium muliebre, τῆς Νηματαρέας 315.
Nicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.
Nicephorus χαλκόφης 51. Nicephorus spado 204.
Nicephori Phocæ sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Comneno renovata 135. patina porphyretica. 75. eum Joannes Zimisces sporta attractus noctu oppressit 85.
Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate præditus 141. à qvo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptismate susceptus est. 142. Ejus de Alexio Comneno præsagium. ibid.
Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. qvomodo capta urbe CPoli à Latinis, fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybriæ cum familia substiterit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χώνας memorat 256. 270. 410. πόλιν εὐδαίμονα καὶ μεγάλην, πάλαι τὰς Παλαοσὰς (leg. Κολοσσάς) 115. Isaacii Angeli ὑπογραμματεύς 254. Philippopolitanæ regionis ἀρχὴ & ἀπογραφὴ ipsi commissa 257. ab Alexio Murzuflo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella qvibus non vincunt Græci 628. ad Alpheum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus præsagium 378. de Manuele Comneno 141. expostulatio qvod bonis viris mala per malos fiant 74. qvod Turcæ Christianorum occupent regiones 76. qvod Imperium traditum indignis 322. seq. qvod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370 seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athenarum ArchiEpiscopo 390. sq. ἥκων διὰ πάσης σοφίας, καὶ παντοίαν μάθησιν λογικὴν ἐπιών 391.
Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.
Nicolaus ArchiEpiscopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicænus. 184.
Gregorii Nysseni verba de Ercharistia afferuntur 333. b. ὡς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ ἐκεῖνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534. licet Nyssenus non nominatur.

Oracula de fatis & successione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149. 218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. libelli qvi ea continerent exusti 200. Oracula vana 199. ambigua ad vitandum mendacii probrum 218. Oraculum in perjuros, Epicydidi redditum 125.

ὀρφαϊκὰ κρέματα 194.

Osiris & Typhon fratres Ægypto noxii 294.

Παντεπόπτου Monasterium 157.

Pantevgenus. infra in Soterichus. Alius pag. 289.

Παντοκράτορος μονή, prope qvam sepultus Manuel Comnenus 143. 165.

Papa pro qvolibet Sacerdote 232.

Papa (de Episcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.

Monasterium in Papycio monte 343.

à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro dissolvendo anathemate 248.

Πατζινάκων τελετή festum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scytharum 11.

Paulus Apostolus, πνευματορήτωρ Ταρσεύς. Imago ejus exitio Andronici Imp. pendente lacrymavit 227.

Periblepti monasterium 219.

Phœnix Achillis præceptor 238.

Poëtæ (Homerus) 199.

Circumforaneus qvidam cui Poëta nomen 248.

Procopius Martyr 100.

Proverbia: alter Achilles 136. Alcyonii dies 181. ancora sacra 336. aures in mentem perforatas habere 376. Bellerophontis instar desertos campos qværere 415. Cadmea victoria 50. ut cancer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymæ 184. 190. Empedoclea lis. 167. dum ferrum candet, ἕως ἔτι ὁ σίδηρος ἐν ἀκμῇ. 79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more stertere 376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribus tenere 12. Laconica flagella 365. Laconica canis 179. Ceadas carcer Laconicus 159. ἄδου στόμια. id. 122. τὴν λεοντῆν ξυνέχειν τῇ ἀλωπεκῇ 41. 184. Lupus sub pelle ovina delitescens 161. Mutis lacrymis tegere dolorem 118. Μαλέαν δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε 50. mortuo in aurem insusurrare 107. Mercurium Moly destituit. 224.

224. ſirenius cantus. ibid. Μυρμιδόνων μῦθος 230. Muſtelam ſebum prodidit 387. ἵπτασθαι κατὰ πήγασον, pegaſi inſtar 248. ὠοῦ ψιλότερος 224. piſtillo nudiores 49. 399. Protei inſtar 42. 159. 316. Sirenum cantus 135. Tantali ſaxum, 169. Tantalea ſitis 338. Tenedia ſecuris 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acriſius 39. pecuniam νεῦρα τῶν πραγμάτων ἀρίστως τῶν πάλαι τις κατωνόμασε 42. fumum tributi dum fugiunt, præcipitant ſe in ignem ſervitutis 49. ἐξοστρακίζεσθαι. 54. Ὄσσαν ἀνασπᾶν ἢ τὸν Ἄθων ἐπικυλίνδειν 55. εἰρήνης ὁ πόλεμος πρύτανις ſeqveſter pacis bellum 60. ἀνὴρ ἑρμαϊκός ὁμοῦ καὶ ἀρεϊκός 63. Φιλεῖ τὸ ἀρχόμενον ἐξομοιοῦσθαι τῷ ἄρχοντι 69. Ἡράκλειος σκύφος 75. Θηρίκλεια χρύσεα 79. chamæleontem perjurum ad veritatis candorem reducere 89. Omphalæ ſerviens Hercules 91. Perſei præſtigiæ 94. ναυτικὴ ἀπαιδευσία δραστικωτέρα πυρός 109. (confer Iſidorum Peluſ. II. Epiſt. 300.) κοιλὰς κλαυθμῶνος καὶ στόμιον ᾅδου 122. Phaëton paternum adminiſtrans currum 146. Ixion pro Junone nubem comprehendens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. monedulæ ad aqvilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6. 151. ut eqvus curſor flagellis concitatus 158. leonem rugientem irritare & camelum ad ſolitum vomitum provocare 164. Θεοκάπηλοι 168. res ſole clarior. ibid. Cyclopia cœna 171. aqvilæ ſenium, corydali juventa 175. τὴν νεύουσαν εἰς ᾅδου κληρούμενος πλάστιγγα. 180. à providentia ex libro vitæ deletus. ibid. Phineus ab Harpyis ſpoliatus 182. Priapus 128. Tithono & Saturno annoſior 2. 182. Cæneus ex muliere vir factus 183. victima Telchinum 200. inſanus Cambyſes, crudelis Tarqvinius aut Echetus & Phalaris, vel hoſpitum mactatores Tauroſcythæ 200. chimæræ inſtar juncta inter ſe pugnantia 204. Bacchi inſtar τὰς Θυάδας, Σοβάδας, Μαινάδας Βάκχας ducentis. 206. Τιτανικὸν ἐμβρίμημα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari 208. Æoli utres qvibus ventos compeſcit 211. cymba Charontis. id. Jolaus hydram Herculi exurens 215. Sardonius riſus 218. Cyclopum more carnem & ſangvinem vorare calidum & adhuc ſtillantem 220. μέλος σεσηπός 221. ſenex σοροδαίμων 222. Centauri inſtar partem hominis habens 227. aſpidi aures obturanti canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane Hectoreus 16. λῆροι μακροί 17. ὑπτίαις χερσὶ προσδέχεσθαι 18.

Heliadum inſtar flere 25. lucernam in meridie accendere 29. ἀπόσιτοι χαρυκευμάτων ὀρεικῶν ibid. τοῖς δόρασιν ὄρη μετεωρίσειν καὶ μεταθήσειν κομπάζοντες 231. τῶν χαρωνείων οἰκήσεων ἄξιος 232. οὐχ ὥσπερ ἀπὸ ῥινὸς ἀλλ' ἐκ τῶν ὤτων εἷλκε τὸν Αὐτοκράτορα 261. Euripo inconſtantior 273 288. phœnicis inſtar raro conſpici 282. ſeq. judicio tanqvam lapide Herculeo uti 287. ſi aqva fauces ſtrangulat, qvid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in medium mare transferre, Olympo Athon imponere 292. ſq. capita pro ſcabellis ſupponere 293. flatus vehemens ex antro Corycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in latino citatur Comicus & ſententia affertur qvæ in Græco non exſtat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μάγνησσαν, actiones ipſas & experientiam exigenda 299. Ἄρεος τρόφιμοι 307. Antonios & Auguſtos ſomnians 309. non magis rem novit qvam qvi in extrema Thule habitant 312. Ἀρτέμων ὁ περιφόρητος, καὶ Ἄργος ὁ πολυόμματος, καὶ ὁ ἑκατόνχειρ Βριάρεως 312. ut pyrolampides ad ſolem evaneſcunt, id. πάντα κάλων κινεῖν 316. tanqvam à loto aut cantu Sirenum avulſus 321. συγκαθεύδων τῷ φασκολίῳ, καὶ πρίθων τὸ κύμινον, καὶ πάντα πιθεὶς τοῦ χρηματίζεσθαι δεύτερα 338. Hortus Alcinoi 338. ἐκ τραγικοῦ εἰς κωμικόν id. οἱ τοῖς βουλομένοις καὶ τῶν ἐσχάτων ἐπενδυτῶν ὑπεξίσανται 414. κατὰ τοὺς σπαρτοὺς Γίγαντας 344. κῦμα ἐπὶ κῦμα 348. ἁλιεὺς πληγεὶς κομίζεται νοῦν. 349. Sybaritica menſa 282. CPolis nihil aliud qvam Sybaris luxu celebris 349. duces cervis timidiores 349. pro ὡς κρουδέλαφοι legerem ὥσπερ οἱ ἔλαφοι. Dictum antiqvi cujusdam τὸ τῆς συνευνάσεως φίλτρον βλάψειε μᾶλλον ἢ ὠφελήσειε, 353. dipſadis morſus 357. ἐς τοὺς μεταίωνας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro μετέωρος. Ἀντιχρίσου πρόδρομοι 368. verba non ex labiis ſed ex pectore promanantia 380. πᾶ βῶ καὶ κινήσω τὰν γᾶν δόρατι, 386. παλίμβολος ὑπὲρ ὄστρακον καὶ κύβον 386. Γραικῶν ἀπατηλότερος id. πέπλευται τὰ ἀνθρώπινα, καὶ νίκη ἐπαμείβεται ἄνδρας 393.
Pythiæ thermæ 341.
S. Romani porta 406.
Roſſi, Scythæ Hyperborei 84. τὸ χριστιανικώτατον γένος 337.
Salomo Θεόσοφος 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261.
Salomonia & Sybaritica menſa, pro ſumtuoſiſſima 282.
Salomon Epiſcopus Laodicenus, ἐκτομίας ſive ſpado 81.

Sara-

Saracenorum συναγώγιον 339. Metatum, (μιτάτον) CPoli direptum 356.
Sardanapali Epitaphium 206.
Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.
Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 397.
Servii, Triballi 11.
Sibylla simul ac è materno utero prodiit, de fatis universitatis rerum philosophata esse fertur 281.
Pseudo Monachus Sicidites, Evcharistiam non confessionem resurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333.
Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.
Templum Sophiæ CPoli, 157. Θεῦ Σοφίας 13. in illo mos Imperatores inaugurari 294. ὁ μέγας νεὼς ὃς ἀπὸ τῆς θείας καὶ ἀρρήτου Σοφίας ὠνόμασαι. 115. τὸ τοῦ λόγου μέγιστον τέμενος 163.221.381.
Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ὑποψήφιος (h.e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.
Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.
Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non vertendum *facundiâ princeps* sed *auctoritate.*) 73. 74. 75.
Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.
Leo Synesius Prusæensis 185. 186.
Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.
Theodorus Castamonita, λόγων σοφωτέρων μέτοχος 280.
Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Badibrenus.
Theodorus Irenicus, χαρίεις τὸ ἦθος, μάλα τε τοὺς λόγους ἀποτορνεύειν εἰδὼς καὶ ἀπομηκύνειν εἰς περιόδους ῥητορικῶς 318.
Theodorus Capellanus 59.
Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.
Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. τοῦ μυροβλύτου νεὼς Thessalonicæ. 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.
Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratiosus 140.

Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol. domesticus secretarius & prætor. 135.
Theodosius Patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 163. 170. patre Armenio natus 164. in Terebintum Insulam secedit 168.
Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. Confer qvæ in Allatii συμμίκτοις & scriptoribus post Theophanem.
Timotheo dormienti fortuna urbes in unum rete contractas in sinum tradens 277.
Timothei musici modulis Alexander in furorem conjectus 313.
Θωμαΐτης δῆμος 154. 164.
Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.
Thomas veneficus 84.
Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens parcere 157.
Τὸ τοῦ τραγῳδοῦ (Euripides) ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος 90.
Turcis crudeliores Latini 370. Turcæ φιλανθρωπευόμενοι πρὸς τὸ χριστώνυμον 256.
Veneti, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno habiti & Pisanis postpositi, eum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.
Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.
Georgius Xiphilinus τῶν ἐντρόφων τοῦ βήματός τις 160. Wolf. *quidam ex ordine sacerdotum.*
Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316. 318. 332.
Ζιντζιφίτζης, alter Thersites 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familiæ a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolitæ,* b) qvi parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hanckium de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palæologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanctor. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnum Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Caveus &c. Sed & Pachymeri

tana ſed Mich. Palæologi gratia obrepudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, ſcriptis adverſus Latinos, c) aliisq; monumentis qvibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *noviq; Metaphraſtæ* e) nomen meruit, clarus. Qvando autem à Volaterrano & Jo. Cuſpiniano Acropolita allegatur, Pater Georgi⁹ intelligitur, qvem Labbeus in protreptico ad Hiſt. Byz. p. 49. recte monuit illum ipſum eſſe *Prætorem Græciæ*, Chronici à Theodoro Laſcari exorſi & in recepta à Mich. Palæologo CPoli deſinentis auctorem, qvem teſtem ſubinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Hiſtoriæ Turcicæ: nam & Acropolitam Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoria dignitate decoratum fuiſſe à Theodoro Laſcari Imperatore, anteqvam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: πλὴν διαθεὶς εὖ τὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἄναξ μετὰ ϛρατιᾶς ἐκτρέχει πρὸς τὴν ἕω, λιπὼν ϛρατηγοὺς &c.

Πρὸ τοῖςδε Γεώργιον Ἀκροπολίτην	*His Acropolitem præficit Georgium,*
Ἄρχοντα πάντων καὶ πρόεδρον δεικνύει,	*Cunctisque ſummum principem dat, quem prius*
Πρόσθεν τιμήσας τῇ Πραίτωρος ἀξίᾳ.	*Prætoris ipſe ad dignitatē evexerat.*

Cum A. C. 1241. g) obiret Irene Theodori Laſcaris filia, uxor Joannis Ducæ Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuiſſe ſe ait annorum XXI. h) natus ergo eſt A. 1220. ex illuſtri genere & Imperatorem ipſum cognatione * attingens. Ex Patria urbe CPoli qvam

meri VII. 8. memoratur flammis traditum σύγγραμμα τοῦ παλαιοῦ μεγάλου Λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου, *Senioris magni Logothetæ*, ad diſtinctionem nempe junioris magni Logothetæ Conſtantini Acropolitæ filii, de qvo verba Pachymeræ perperam accipit Allatius de Conſenſu p. 780. qvæ ipſe rectius de patre intellexit lib. de Georgiis p. 358

c) Vide Allatium de conſenſu utriusqve Eccleſiæ II. 15. n. 14. pag 779. 780. ubi duos ejus de proceſſione Spiritus S. tractatus commemorat, unum cujus principium eſt: ἄνδρες Ῥωμαῖοι, alterum ἐμνήσθην καὶ ἄλλου λόγου τῶν ἀντιλεγόντων ἡμῖν.

d) Ex Orationibus Conſtantini Acropolitæ in ſanctos qvas MSS. memorant Allatius de Simeonum ſcriptis & præſtantiſſimus Caveus parte altera Hiſt. literariæ ſcriptorum Eccleſ. ad A. C. 1270. illa in *Martyrem Theodoſiam* Græce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. verſione exſtat in Actis Sanctorum T. 7. Maji p. 69-86. & altera in S. *Johannem Damaſcenum*, itidem è MS. Vaticano Græce cum verſione Jo. Franciſci de Rubeis, JCti Romani, T. 2. Maji pag. 731-760.

e) Allatius de Simeonum ſcriptis pag. 109.

f) Verba ejus edidit Allatius de Pſellis §. 79. adde Acropolitam ipſum c. 66. ſq. Hiſt.

g) Cangius famil. Byz. pag. 223.

h) Acropolita cap. 39. Hiſtoriæ. * id. c. 97. & 31. ubi γένος ejus περιφανές.

Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. i) annorum adolescens & literarum rudimenta edoctus Nicæam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorumqve Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qvi Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exapterygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioqve Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliqvando incucurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus, Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem evectum constat, qvæ copiosius ab Allatio, Hanckio & Caveo exposita legi possunt. Nec tamen omittendum, qvod A.C. 1274. à Michaële Palæologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerrime hoc ferentibus. Deniq; A.C. 1282. eodem anno, qvo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michaël Palæologus est, obiit qvoqve Georgius, peractata legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis LXII. successoremq; o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, qvem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Historia

i) idem cap 29. ubi omnino legendum non ἑνδεκαέτης ut vult Allatius, sed ἑκκαιδεκαέτης, ut recte conjicit Hanckius pag. 542. cujus sententiam firmat qvod se jam ἐγκυκλίου παιδεύσεως ἀπηλλαγμένον, & mox postqvam ad Joannem Ducam venit & ab eo erudiendus Magistris traditus est, XVII. annos natum Acropolita scribit. k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1618. part. 2. pag. 741. (T. XI. edit. Labbei p. 937.) Hanckium p. 560. seq. Odoricum Raynaldum ad A. C 1274. n. 18. Bzovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

n) Pachymeres in Mich. Palæolog. lib. 6. cap. 34. seq.

o) id. in Andronico Palæologo, libro & capite primo.

p) Gregorius Cyprius Patriarcha CPol in Georgii Logothetæ encomio: λόγων δὲ σπέρματα καὶ σπινθῆρας ὡς εἰπεῖν μαθημάτων ἦν ὁρᾶν σωζόμενα, οὐδαμοῦ ὅτι μὴ παρὰ τῷ Λογοθέτῃ, οὐ μέγα δ᾽ εἰπεῖν καὶ καθ᾽ ἡμᾶς Ἀριστοτέλει εἴτε καὶ Πλάτωνι, ἢ ὅπως ποτὲ τούτοις παραπλησίως τὸν ἄνδρα βούλοιτό τις καλεῖν, ἢ ἵνα διέλω σαφέστερον, ὃν Ἀριστοτέλη νομίζειν χρεὼν οὐδὲν ἐκείνου ἀπολειπόμενον, ὅταν τι δέῃ τῆς λογικῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τῶν φυσικῶν ἀποφήνασθαι, Πλάτωνα δὲ θεολογοῦντα καὶ κατὰ Μοῦσαν φθεγγόμενον Ἀττικήν.

ria Byzantina hoc titulo : *χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν ὑστέροις, Epitome Chronica sive Historia Compendiarii de rebus proximæ ætatis* , sive narratio succincta *de iis quæ* (rebus per varios principatus divisis, vide cap. 37.) *acciderunt à capta A. C. 1204. à Latinis CPoli , usque ad eandem A. 1260. à Michaële Palæologo iterum recuperatam & Latino nomini ereptam.* Hanc Galatæ sive Peræ in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius , cujus Apographum Georgius Dousa CPoli secum in Belgium attulit, eoq; defuncto frater *Theodorus Dousa* vulgavit cum versione sua latina notisqve, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson , 1614. 8. recusam minus etiam emendate & sine notis Aureliæ & Coloniæ Allobrogum sive Genevæ 1615. f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Qvamvis vero in locis obscuris Meursium se & Scriverium subinde consuluisse Dousa profitetur, tamen non ita feliciter in illa editione versatus est, ut non gratulandam Acropolitæ sit, qvod *Leo Allatius* Codicem Vaticanum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo *πόνημα χρονικὸν ἡμιτελές* nactus, illud emendavit & divisum in capita, novâq; versione donatum in lucem iterum edidit Paris. 1651. f. Dousæ notis ad calcem subjunctis. Observaverat autem jampridem Allatius in libro de Psellis q) hoc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compendium ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio qvodam, resectis qvæ illi parum necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ opus ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusqve, inter Codices MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejusqve ope non modo breviarii mutila hiulcaqve & male ab exscriptoribus tractata correxit ad mentem Auctoris , sed etiam Historiam integram latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & Latine typis Regiis edidit , compendioqve in Parisiensi qvam dixi editione præmisit. Titulus est : *Ἡ παροῦσα χρονικὴ συγγραφὴ τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου ἐστὶν , ὃς ἔκτισε καὶ τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Περιέχει δὲ τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου.* Acropolitam libenter seqvuntur recentiores scriptores , etiam Nicephorus Gregoras, ut in notis pag. 227. & 239. idem Allatius observat , qvi tamen pag. 249.

non

q) pag. 63. editionis à me curatæ , ubi in imo paginæ typographus pro Paris. 1651. fol. per errorem posuit 1615.

* Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 368. de Georgiis.

r) Allatius de Georgiis p. 356.

non diffitetur pleraqve exactius à Gregora tradi. Acropolitæ historia (an compendium ejus, non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanensi, & in Bibl. Regis Christianissimi num. 734.

In diatriba de Georgiis qvæ Georgio Acropolitæ subjuncta est, hæc præterea ejus scripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (CHristi 1263.) MS. in Bibl. Antonii Augustini Cod. 174.

Ἑρμηνεία τῶν Θεολογικῶν ῥητῶν, *In Theologi Nazianzeni sententias* τοῦτε· ἔστι γὰρ τὸ ἓν στασιάζον πρὸς ἑαυτὸ, πολλὰ γίνεσθαι, *potest unum si à seipso discedat, multa fieri*, καὶ τοῦ, μονὰς ἀπ᾽ ἀρχῆς εἰς δυάδα κινηθεῖσα μέχρι τριάδος ἔστη. *Unitas à principio in binarium mota, in ternario consedit.* Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν φίλων, ὦ θειοτάτη καὶ σεβασιμιωτάτη κεφαλὴ, εἰς λόγους ἐλθεῖν ἡμᾶς κατηνάγκασαν. MS. in Bibl. Palatina.

Precationes XIII. qvas Michaëli Palæologo urbem CPolin intranti se composuisse narrat cap. 87. Historiæ, & *Oratio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, interciderunt.

INDEX Episcoporum & aliorum qvorundam in Acropolita memoratorum.

numeris capita, non paginæ designantur.

Acropolita de se cap. 27. 29. 32. 39. τὸ γένος περιφανὲς genus ejus illustre 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Joannis Vatatzæ nomine Epistolas scripsit & Imperatorium sigillum impressit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori junioris, qvem in Logica disciplina instituerat, indignationem incidit 63. ei reconciliatur. ibid. Prætor Occidentis constitutus 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli captus 72. 79. 83. legatus ad Constantium Bulgarorum Principem 84. Michaëli Comneno solennium precum XIII. formulas componit post captam CPolin 87. Orationis de recepta CPoli argumentum 89. Duces exercituum nec omnino laudandos judicat nec vituperandos, sed omnia DEi nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andro-

Andronicus Sardensis Episcopus 84.
Arsenius è Monacho una hebdomade Diaconus, Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depositus 84. Nicephoro extincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta absens 88.
Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicensibus data 44. alia firmandis Thessalonicensium privilegiis 45.
Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi pro poculo 13. regia insignia CPoli capta 86.
Constantinus Cabasilas, Achridis Bulgariæ Archiepiscopus 80.
Joannes Camaterus Patriarcha CPol. cap. 6.
Chrysopus, eqvi nomen 61.
Δυσνέστατος κατὰ τὸν κωμικὸν (Aristoph.) εἰ καὶ μὴ κλεπτίστατος 45.
Constantinus Mesopotamita, Metropolita Thessalonicensis 21.
Cosmidii Monasterium prope Blachernas 88.
Crux Imperatoria à Bulgaris capta 11.
Κύριε ἐλέησον centies repetituum 88.
Demetrius Bulgariæ ArchiEpiscopus 21. αὐτονόμος. id.
Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. διὰ θανάτου ἔλεγχος per mortis intentatæ præsentem metum qvæstio. id.
Ἐγκύκλιος παίδευσις 29. μαθημάτων καὶ ὑψηλοτέρα τῶν λόγων παίδευσις 32.
Festum transfigurationis CHristi 63.
Georgius Clida, Cyzici Metropolita 88.
Germanus Patriarcha 33. 42.
Gradibus ab Ecclesia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.
Γράμματα ἐρωτικά. 68.
Hyacinthi Monasterium 10. 18. 42.
Imperatoriæ literæ rubro consignatæ 26. 38. Imperator scuto insidens proclamatur 53. 77.
Joannes Hierosolymorum Rex 27. hunc octoginta annos natum & mole corporis viribusqve insignem vidit & miratus est Acropolita ibid.
Joannicius Episcopus Philadelphiensis 84.

Joannes Macrotes qvo ad Epiſtolas magni momenti ſcribendas uſus Joannes Vatatzes Imp. 49. Judex de Mich. Comneno 50.
Joſephus Meſopotamita Grammaticus 49.
Irene Imperatoris ſoror, in Monaſtico habitu Eulogia 86.
Jurisjurandi formula μὰ τὰς λόγους 63.
Manuel Laſcaris inter Monachos Maximi nomen adſcivit 59. Protoſebaſtus 60.
Manuel Theſſalonicenſis Epiſc. 84.
Manuel Patriarcha 18. Maximi ſucceſſor 19. vere vir Philoſophus. id. pietate inſignis, licet literas parum doctus & uxori junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Vatatzem 53.
Methodius Monaſterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menſes CPol. 42.
Mariæ Hodogetriæ imago 88.
Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
Michaël Auctorianus Patriarcha 19. λόγιος τυγχάνων, καὶ πάσης γραφῆς ἔμπειρος τῆς τε ἡμετέρας καὶ τῆς θύραθεν 6.
Michaël Comnenus Palæologus purgationem per ferrum candens prudenter declinat 50. ejus Epiſtola 64. ſcripto tomo à Patriarcha & aliis Epiſcopis ad Imperium ſuſcipiendum invitatur 76. CPoli receptâ Patriarcham in thronum reſtituit 89.
Morotheodorus 7.
Jo. Muzalo, è Myſtico Monachus 40.
Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
Mytilenenſis ArchiEpiſcopus 74.
Nazaræi pro Monachis 42.
Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. præfectus Caniclei 75. 79.
Nicephorus Blemmides Philoſophus excellentiſſimus, in Logicis Acropolitæ Præceptor 32. Præceptor etiam Theodori junioris Imp. Patriarchatum CPol. reſpuit 53. Epheſi verſatus 87.
Nicephorus ex Metropolita Epheſino Patriarcha 84. non per annum integrum. id.
Nicephorus Tarchoniata, magnus Domeſticus 36. 40.
Nicolaus Medicus bonus, Philoſophiæ rudis 39. dignitate Actuarius ſive Medicus Imperatoris. id.

Palmarum die, triumphantis more urbem ingredi ſolitus Imperator 52.
Papa 2. 14. 17.
Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adſciſcuntur, qvi deſideriis eorum non refragentur 42. nec nimis ſapiant 53.
Pelagius legatus ſive Nuncius Pontificis Rom. 17.
Jo. Petraliphas magnus Chartularius ſive Cancellarius 37. 40.
Phidias ſtatuarius 50.
Phocas Metropolita Philadelphienſis 50.
Poëta (Homerus) 55. 63. 69.
Praxiteles ſtatuarius 50.

Proverbia: ἐπὶ ξυροῦ *in acie novaculæ* 9. 65. ἐν στενῷ res in anguſtiis conſtitutæ 58. ἐπὶ κύβου, ſecuræ. id. στρεβλὸν ξύλον, οὔποτ᾽ ὀρθὸν, καὶ ὁ Αἰθίοψ οὐκ οἶδε λευκαίνεσθαι 49. σκηνὴ τοῦ δράματος εἰς τραγῳδίαν μεμορφωμένη. 63. ἑκὼν ἄκων 84. Φρόνημα καὶ εἶδος τυραννίδος ἄξιον, ὅ φησί τις τῶν παλαιῶν 65. Φυζακινῆς ἐλάφου καρδίαν ἔχων 69. διὰ μικρόν τι κέρδος τὸ Φιλίας ἀπορρίπτων καὶ καταπατῶν κύπελλον 70. πᾶσαν μηχανὴν καὶ πάντα κάλων κινεῖν 81. τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν 81.

Σωσάνδρων Monaſterium 74. 75.
Studii Monaſterium 88.
Theodorus junior Imp. ἀετὸς ταχὺς à militibus appellatus 58. Morti vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.
Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis non admodum præſtans, in Rhetoricis egregius 32.
Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.
Ad Theodorum Contoſtephanum inſtructio Imp. Joannis Vatatzæ ſcripto tradita, qvomodo aciem adverſus Latinos componere, qvando & ubi confligere deberet 48.
Trinobi Epiſcopus αὐτονομίας jus & Patriarchæ nomen ſibi vindicat. 33.
Tzyrithon, magnus chartularius 45.
Xerus, Metropolita Naupacti 49.

Acro-

Acropolitæ ab Allatio ſubjicitur pag. 149-186. ΙΩΗΛΟΥ, JOELIS *Chronographia Compendiaria*, res breviſſime perſtringens & ſucceſſiones Principum ab Orbe Condito usqve ad captam à Latinis Anno 1204. CPolin, circa qvod tempus vixiſſe auctor ipſe videtur, certe non diu poſt ſcripſiſſe. Poſt hanc Chronographiam ſeqvitur in eodem volumine pag. 187-199. JOHANNIS CANANI Ἰωάννου τοῦ Κανανοῦ διήγησις περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γεγονότος πολέμου κατὰ τὸ ϛϡλ' ἔτος, ὅτε ὁ Ἀμουρὰτ Πεῒς παρέπεσε ταύτῃ μετὰ δυνάμεως βαρείας, καὶ παρολίγον ταύτην ἐκράτει, εἰ μὴ ἡ ὑπεράγνος μήτηρ τοῦ Κυρίου ταύτην ἐφύλαξε. *Narratio de bello CPolitano anni ab Orbe condito 6930. CHriſti 1422. cum Amurat-Beus* ſive Amurates ſecundus Turcarum Imperator, *cum fortiſſimorum militum exercitu in eam irrupit, quam & expugnaſſet utiq;, niſi immaculatiſſima DEi Mater conſervaſſet.* Ait autem Cananus urbem conſervatam eſſe mira S. Mariæ ope, qvæ violaceis amicta veſtibus & ſuper propugnacula deambulans hoſtibus terrorem ac ſummam trepidationem incuſſerit. ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι ἡμῶν δέδωκαν μαρτυρίαν τοιαύτην, πάνυ ἐστὶν ἀληθέστατον τὸ θαῦμα τῆς παναγίας. Ἔλεγεν γὰρ ὁ Μηρσαΐτης ὁ Πατριάρχης τῶν Τούρκων, ὅτι ἡ πόλις ἐπρόκειτο παρ' ἡμῶν αἰχμαλωτισθῆναι, ὡς οἱ σοφοὶ τῆς Περσίας εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωάμεθ ἐψηφοφόρησαν περὶ τούτου, καὶ εὗρον ὅτι εἰς τὸ ἔτος καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν (XXIV. Auguſti) ταύτης τῆς ὥρας ἡ πόλις παρ' ἡμῶν πρόκειται κρατηθῆναι, καὶ ἔμελλε τοῦτο γενέσθαι κατὰ τὴν δύναμιν τῶν ἀστέρων, καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀστρονόμων, ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἡ ὀξέα φοροῦσα καὶ περιπατοῦσα τοῦ κάστρου καὶ τῶν προμαχιόνων ἐπάνω ἀφόβως τοῦ πολέμου τὴν ὥραν ἐκείνη ἀντέπραξε τὰς δυνάμεις τῶν ἄστρων, καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀστρολόγων. πλὴν οὐκ ἀπὸ γῆς, οὐδὲ ἐξ ἀνθρώπων τὴν δύναμιν εἶχεν, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀοράτου δυνάμεως. Ὁμοίως καὶ τὰ στρατεύματα πάντα τῶν Τούρκων ἐσυνεμαρτύρουν ἐνόρκως τὸν Μηρσαΐτην ἐκεῖνον, καὶ ἐδιηγοῦντο περὶ πάντας, ὅτι τοῦ πολέμου τὴν ὥραν, ὅταν μὲ θράσους καὶ ὁρμῆς ἀκρατήτου ἔφθασαν εἰς τὰ τείχη τοῦ κάστρου, ἵνα ἀναβῶσιν ἐπάνω, καὶ διώξωσι τοὺς Ῥωμαίους, καὶ τὴν πόλιν αἰχμαλωτίσουν, τότε εἶδον γυναῖκα ὀξέα ῥοῦκα φοροῦσαν, καὶ περιπατοῦσαν ἐπάνω τῶν προμαχιονίων τοῦ ἔξω κάστρου. καὶ ταύτην ἰδόντες, σκότος καὶ ζάλη, καὶ τρόμος καὶ φόβος ἄφνω εἰς τὰς ψυχὰς εἰσῆλθε τῶν πάντων, καὶ πρὸς φυγὴν ἔβλεψαν, καὶ εἰς πόλεμον οὐδὲ ὅλως καὶ ἀπὸ δυνάμεώς τε καὶ τέχνης. Τῆς γυναικὸς γὰρ ἐκείνης ἔλαβον τὴν δειλίαν, καὶ ἠλευθερώθη ἡ πόλις. *Cum vero hoſtes atque*

atque adversarii nostri hoc, testimonio suo constabiliverint, multo verissimum est hoc sanctissimæ Virginis miraculum. Namque Mersaita sive Patriarcha * *Turcarum affirmabat, propositam tunc illis fuisse Civitatem adprædam, quemadmodum Viri docti Persæ ætate Mahometi calculaverant, inveneruntque hoc anno, mense, die, dieique hora urbem à nobis debellandam esse; & futurum id erat omnino astrorum vi, & astronomorum artificio; sed mulierem illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intrepide, dum pugna inibatur, vim astrorum obtudisse, & Astrologorum artificia: quamvis illa non à terra neque ex hominibus, sed è cœlo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum jurejurando Mersaitæ dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugnæ hora, dum cum audacia & impetu, qui coërceri non poterat, ad muros castri pervenerant, ut ascenderent, Græcosque fugarent, urbemque caperent, vidisse mulierem violaceis vestibus indutam, deambulantem super propugnacula exterioris castri; qua visa statim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se & non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius mulieris formidinem sibi immissam, & urbem liberatam.* Hæc qvi credit idem etiam fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qvi pag. 3. narrat Rossanam Calabriæ Metropolin ab incursionibus Saracenorum defensitatam esse à S. Maria virgine qvæ super muris illius apparuit ὡς γυνὴ πορφυροφόρος, λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσα καὶ ταύταις αὐτοὺς καταβάλλουσα, καὶ τοῦ τείχους ἀποδιώκουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, qvo spectat scriptum in Bibl. Regis Christianissimi, memoratum à Labbeo pag. 72. Bibl. novæ MSS. Sic Adolpho IV. Comiti Holsatiæ A. C. 1227. adversus Danos pugnanti ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam ** amœna umbra pro-

* Qvem hodie *Mouftium* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος καὶ πολὺς παρ' ἐκείνοις ὁ εὐγενὴς Πατριάρχης, ὃν εἶχον προσωρατικὸν καὶ Προφήτην τοὔνομα Μηρσαΐτης τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ. Sæpius idem Cananus memorat Turcarum καλογέρους sive Monachos, etiam uno nomine Τουρκοκαλογέρους. Similiter Chaliphas Turcarum Urspergensis appellat *Papas & Apostolicos suæ gentis.* Vicissim fuit cui Papa diceretur *il Gran Turca de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leoninum Galliæ Regis ministrum, *magnum Vizirium* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Longinum pag. 17.

** Vide Lambecium lib. 2. rerum Hamburgensium pag. 41. seq. edit. primæ.

protegentem ipſius copias, dextraqve levatâ illis benedicentem, in hoſtes vero radios ſolares vehementius retorqventem. Sed & Zoſimus, Ethnicus ſcriptor lib. 5. cap. 6. ſcribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum eſſe conſpectâ Minerva armata obambulante Urbis muros, & Achille ſtante ante mœnia, additqve cauſam illam ſervatæ Civitatis neutiqvam à ſe prætermittendam fuiſſe, utpote θεοπρεπῆ τινα οὖσαν, καὶ εἰς εὐσέβειαν τοὺς ἀκούοντας καλοῦμένην.

XI. GEORGIUS PACHYMERES Conſtantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibiqve educatus, & poſtea undeviginti annorum juvenis a) Conſtantinopolin à Mich. Comneno Palæologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuit, muneribusqve inſignibus in Eccleſia & aula CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ ἱερομνήμονα & πρωτέκδικον & Imperatoris δικαιοφύλακα geſſit. Manuelis Phile præceptor fuit, qvi funus ejus carmine Græco jambico deploravit, qvod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloiſio *vere Catholici* elogio mactatur qv. 2. de ſcriptis Dionyſii Areopagitæ: qvod Allatius b) ipſi invidens, *non potuit*, inqvit, *eſſe Catholicus, qui ſchiſma* (Græcæ puta Eccleſiæ) *propugnavit, & contra Romanam Eccleſiam ſcripto etiam defendit.* Certe Λατινόφρων non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Eccleſiæ Joſepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio ſtrenue ſeſe oppoſuit. Vitam non diu videtur produxiſſe ultra A. C. 1310. (qvanqvam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumqve ſecutus Neſſelius ait eum anno 1340. obiiſſe.) Neqve enim poſt illud temporis in Hiſtoria CPol. memoratur, & Hiſtoriam ſuam continuaſſet ſaltim ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neqve in anno ejus XXVI. A. 1308. ſubſtitiſſet, ſi tamdiu ultra ejus non modo ætatem, ſed junioris qvoqve Andronici annum undecimum Imperii annos ſuos proximus centenario produxiſſet.

Exſtant ejus *Hiſtoriæ Byzantinæ libri XIII.* de rebus per annos XLIX. geſtis, à tempore nati Michaëli Palæologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipſe ſub initium Hiſt. Allatius de Georgiis pag. 365. Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de conſenſu utriusqve Eccleſiæ II. 15. 15. p. 781.

dronici Palæologi (ſenioris) usqve ad A. 1308. qvi fuit annus ætatis ejusdem Andronici XLIX, Imperii XXVI. Eſt autem opus bipartitum, nam priores ſex libri res *Michaëlis* Palæologi ante imperium & ipſo Imperatore geſtas complectuntur: Poſteriores libri ſeptem tradunt qvæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos ſex & viginti. Pachymeris & Imperatorum Michaëlis atqve Andronici, qvemadmodum & Theodori Laſcaris junioris (cujus & ipſius res in priore parte Hiſtoriæ Pachymeres attingit) icones è MS. Codice expreſſas *Hieronymus Wolfius* præmiſit ſuo Nicephoro Gregoræ, Baſil. 1562. fol. recuſo Pariſ. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Hiſtoriæ Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Auguſtanæ verſa à ſe latine exhibet. Fragmenta qvædam, qvæ in Auguſtano Codice MS. deeſſe Wolfius admonuerat in Synopſi libri V, Græce vulgavit *Dionyſius Petavius* ad calcem Breviarii Hiſtorici Nicephori Patriarchæ, Pariſ. 1616. 8. Plura Pachymeris Hiſtoriæ tum adhuc ineditæ loca Græce produxit Allatius in ſuis ſcriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiæ excuſis: Primus totum opus è Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Poſſinus* S. I. vertitqve latine, & cum verſione ſua ac tribus obſervatiorum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duob⁹ voluminibus, qvæ rarius qvam cæteri ſcriptores Byzantini ſcriptores Pariſiis excuſi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecenſibus venduntur. Priore volumine libri ſex de Michaële Palæologo, poſteriore ſeptem de Andronico continentur. Ex Obſervationum vero Poſſinianarum libris tribus primus gloſſarium verborum obſcuriorum exhibet, ſecundus notas & caſtigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rariſſime itidem obviæ *Mauritii Davidis* presbyteri Divionenſis animadverſiones Chronologicæ in Pachymeris Michaëlem Palæologum, qvas in Clariſſ. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipſas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore ſi qvis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. ſcripto A. C. 1448. * qvem Poſſinus haud vidit, uti nec mutilum Auguſtanum ex qvo Hieron. Wolfius argumenta, de qvibus ſupra dixi, protulit. Neſcio an de hoc Pachymere accipiendum ſit qvod Latinus Latinius T. 2. Epiſt. pag. 102. *Sirletus*, inqvit, *ſignificat allatum eſſe*

 etiam

* Montfauconus Palæograph. Græca p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, qui cum multa de primæ notæ Philosophis tanquam censor pronunciavit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Qvandoqvidem Latinis haud favet, itaqve *parum æquus Historicus* appellatur Allatio lib. de consensu pag. 759. qvi tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum qvem emendatiorem & charactere antiqviore atqve elegantiore descriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam qvandoqve ordine inesse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones tempori ac genio inservientem conscripsisse, ideoqve ex utrisqve multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum qvidem Venetum in Bibl. S. Marci, & Scoriacensem, & ex Possevino (qvi male Gregorium pro Georgio appellat) tertium in Bibliotheca Patmi Insulæ, qvartumqve Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me*, inqvit, *integra, & optimæ notæ.*

De Sapientia Indorum, quam Possinus Pachymeræ priori Volumini, sive Michaeli Palæologo subjecit.

Specimen Sapientiæ Indorum, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem & Gymnosophistam qvendam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem moresqve instituentem, qvem Possinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est è Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qvi in Græcum ex Arabico transtulit circa A.C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græce ex Codice Holsteniano qvi exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicephoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur πρωτοβεστάρχης τῶν Ἀντιόχου h. e. *Protovestiarius in Palatio Antiochi* CPolitano de qvo Cangius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur Simeon *Vestus* & *Magister Antiochenus.* De aliis hujus scriptis post eundem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero.

hannea hunc eundem librum cum nova verſione ſua latina vulgavit noſter cum viveret amicus *Sebaſtianus Godfridus Starckius.* b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico eſt *Culila & Dimna* c) cujus editionem pridem promiſit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, qvaſi *coronatum & inveſtigatorem* dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingenioſe excogitatis, qvibus malitia fraudes & ſtultitia hominum in vita communi & in aulis freqvens ad vivum depingitur. Dicitur ſcriptus ante duo amplius annorum millia, *Indorum* lingvâ, d) & deinde in gratiam Choſrois Perſarum Regis, (vero nomine Nouſchirvan ſive * Nuſchi-ravan, Juſtiniano Imp. coævi) *Perſice* e) verſus à Peroze ſive Perzoe Medico (alii Stephanum Edeſſenum appellant.) Nec minus *Syriace*, f) atqve etiam *Arabice*, g) &

Mmm 3

b) obiit Berolini A. 1713. nec ſine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præfat. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in qvo edendo Hinckelmannum juvit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes qvasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greifenhagii Alphabeta omittam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni: ſpecimen verſionis Coranicæ, & verſionem Germanicam libri Jo. Lockii de liberorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma mimima & typis minutiſſimis excuſa Berolini, qvibus immortuus eſt. Nam Photio contra Manichæos, Hiſtoriæ Alexandri Magni Hebraicæ qvam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis qvæ moliebatur, fata viri docti interceſſerunt.

c) Nomina hæc duo Thoum, qvæ ſect. 1. & 2. loqventes inducuntur. θῶες genus animalis vulpi ſimile & in Aſia atqve Africa non infreqvens, de qvo Bochartus III. 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801. ſeq. 804.

d) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. *tria ſunt quibus excellant Indi, quibusque reliquos homines prævertant. Liber Culila & Dimna, ludus Shatrangi, & novem figuræ numerariæ.*

* Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nouſchirvan.*

e) Simeon Sethi præf. Confer B. Tentzelii Monatl. Unterredungen Anno 1695. pag. 710. & A. 1697. p. 572.

f) Ebed Jeſu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ verſionis libri Calaileg & Damnag ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.

g) Arabicam verſionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Ecchellenſis notis ad Catalogum Ebed Jeſu p. 87. atqve ex Iſmaëlis Schiahinſciah Hiſtoria gentium narrat librum Clilah & Damnah compoſitum eſſe ab Iſamo qvinto Indorum Rege, Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice ſed ex recentiori longe verſione B. Hinckelmannus noſter & Clariſſ. Hydeus. Veriſimile enim eſt in hiſce codicibus, qvemadmo-

& iterum *Persice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i) atq; ut dixi *Græce* qvæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonensis refertur

admodum & in Mazariniano exstare versionem Arabicam factam è Persico, jussu Califæ Abjafari Almanzoris.

h) Hanc forte ex oriente secum attulit Christianus Ravius, in cujus spolio Orientis Centur. 1. num. 20. *Liber Ethicus & Politicus titulo Clilæ & Dimnæ, Persice!* Ravii Codicem exstare in Bibl. Berolinensi testatur Starckius præf. ad Sapientiam Indorum, qvi præterea notat occurrere Persice MS. Vindobonæ in Bibl. Cæsarea n. 137. & Uratislaviæ & Lugduni Batavorum, fuisseqve inter libros Golianos. Alterius etiam meminit interpretationis Persicæ Huetius de fabulis Romanensibus pag. 22. *Califam Abjafarum Almanzorem deinde ajunt hunc librum ex idiomate Persico Arabice reddi jussisse: alium ex Arabico in Persicum denuo vertisse, postque has interpretationes Persicas aliam elaboratam esse à superioribus diversam, ad quam tamen Gallica* (Gaulmini, sub titulo fabularum Pilpæi) *interpretatio sit exacta.* Herbelotus Bibl. Orientali p. 118. *Anvar Sohaili* les lumieres de Canopus. *C'est le titre d'un livre fort fameux dans tout l'Orient, que* Hassan ben Sohail, *Vizir du Khalife Almamon traduisit du Persien en Arabe; c'est pourquoi il lui donna son nom: car Sohail en Arabe signifie l'Etoile de Canopus. Cet ouvrage est originalement ecrit en Indien, & a porté premierement le nom de* Testament de Houschenk *ancien Roy de Perse de la premiere dynastie, & celui de* Giavidan Khird, *c'est à dire la sagesse de tous les Siecles. Il fut premierement traduit de la langue* Indienne *en la langue* Pehelevienne, *qui est celle des anciens* Persans, *par Buzrovich Medecin du Roy Cosroes surnommé Nouschirvan, que ce Prince avoit envoyé exprés aux Indes pour recouvrer ce livre. Cette traduction porta le nom Persien de* Humaioun Nameh, *livre auguste. Aboul Mauli mit cette traduction en langue* persienne moderne: *mais son travail fut retouché & enrichi par Houssain Kaschefi, & porta depuis le titre de* Calilah u Damnah, *aussi-bien que celle qui a été faite en langue* Turqve *pour le Sultan Soliman. Car c'est un dialogue entre deux animaux, ausquels on à donné ces deux noms propres. Ces animaux s'appellent du nom de leur espece Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-cy qui en approche plus que le renard, soit pour la figure, soit pour l'instinct.* Idem pag. 245. *Kondemir dit que le libre* Caliláh u Damná *fut composé en faveur de Baharam Schah penultieme Sultan de la Dynastie des Gaznevides, Prince d'un tres grand merite, & qui favorisoit beaucoup les gens des lettres. L'auteur du Lebtárikh* (confer Schickardi Tarich p. 144. seq.) *écrit dans la vie de ce même Prince qu'il aimoit extremement les lettres & ceux qui en faisoient profession: que l'on lui dédia plusieurs beaux ouvrages, & entr' autres celui de* Kalilah & Damnah, *composé par Nasvallah, fils d'Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourd'hui dans la langue* Persienne en prose, *& que ce fut le Poëte Roudeki qui le mit depuis* en vers. *C'est ce même livre lequel a été traduit en langue* Turqve, *& qui porte le titre d'* Anvár Sohaili, *les lumieres de Sohail, ou de l'astre qui porte le nom de Canopus.*

i) Persicæ & Turcicæ interpretationis bina sibi exempla MSS. ad manus fuisse testatur præf. ad Lexicon suum Franciscus à Mesgnien Meninski, illa scilicet qvæ in Bibl. Vindobonensi asservantur. Turcicam sub titulo *Humajun Name* sive Speculum

tur ad Secundum k) Philoſophum, qvam alii Codices, ut Auguſtanus, Florentinus, Bodlejanus, Leidenſis, Holſtenianus & Allatianus aliiqve referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* verſionem Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & neſcio qvis Starckio ſpem ejus fecerat membranâ eleganter ante aliqvot ſæcula deſcriptæ & multis imaginum ornamentis conſpicuæ. *Latinam* vidi apud Jo. Philippum Palthenium τὸν μακαρίτην, Gryphisvvaldenſis Academiæ cum viveret decus & à multis annis mihi junctum amicitia, qvi editionem ejus parabat, & dediſſet haud dubie ni morte ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus excluſus, vel potius tot & tantis qvæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitatibus præreptus fuiſſet. Vidi autem excuſam ſine anni nota in forma folii, hoc titulo: *Directorium humanæ vitæ, interprete Johanne de Capua.* Vidi etiam duplicem *Italicam* m) verſionem diverſo tempore excuſam, & tum inter ſe tum à Græco mire differentem. Differt itidem à Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eosdem habet *Gallica* verſio Gilberti Gaulmini, ex Perſico Naſrallæ Ben Muhammed A. 1644. compoſita & Pariſ. 1698. 12. atq; in Belgio recuſa ſub titulo *les fables de Pilpay* n) *Philoſophe Indien*, atqve inde in hac urbe qvoqve

culum Principum habuit etiam Golius & notis illuſtravit, ut in Catalogo ejus MSS annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonenſis idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. verſio illa à ſingulari elegantia commendatur.

k) Vide Lambecium lib VI. pag. 119

l) id. Lambecius lib. V. pag 241 Starckius præfat. §. 23. Poſſinus in præf. ad Sapientiam Indorum & gloſſario T. 1. Pachymeris voce ἰχνηλάτης, Allatius de Simeonibus pag. 183. ſeq. & de Georgiis pag 345. ubi Georgii Ceramei Jambica in Simeonis Sethi Stephaniten & Ichnelaten commemorat.

m) Titulus unius eſt: *la Moral Philoſophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, e vero la Philoſophia de' Sapienti antichi ſcritta da* Sendebar *moraliſſimo Philoſopho* Indiano *& tradotta nella lingua Toſcana da gli Academici Peregrini; Venet.* 1552. 4. additis figuris ſive iconibus qvæ in editione Ferrar. 1610. 8. deſiderantur. Altera verſio illa ipſa qvam Allatius inſpexit, lucem vidit Ferrariæ A. 1583. 8. *Ltlo Demno* (ita male, pro Calilâh u Damnâh) *del Governo de regni, ſotto morali eſſempiati animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Italiana.*

n) In Catalogo Bibl. Leidenſis pag 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 206 & 456. vocatur *Bidpai*, qvod nomen interpretantur Medicum miſericordem. Sed Herbeloti verba adſcribenda ſunt: *Homaioun Nameh, ou Humaioun Nameh*, le livre Royal, *ou* Auguſte. *C'eſt la traduction* Perſienne *du livre intitulé Kalilah ve*

qve Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica elegan-

ve Damnah. Ce livre qui n'est qu'un tissu d'Apologues & de fables tirées des proprietez des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé Bidpai, *pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabschelim. Il est rempli de preceptes moraux & politiques. Nouschirvan Roy de Perse envoya son Medecin nommé Buzrvieh* (hic in Græca versione vocatur Περζωέ) *exprés pour recouvrer ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliotheque des Roys des Indes, & l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue* Pehelevienne, *qui est l'ancien* Persien, *& lui donna le nom de* Humaioun Nameh. *Abougiafar Almansor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en* Arabe *par l'Imâm Abulhassan Abdallah ben Mocanná sous le titre de* Kalilah & Damnah. *Quelque tems aprés le Sultan Nasser ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabique en* Persien *plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fit mise aussi tôt* en vers *par le celebre Poëte Persien nommé Roudeki. Baharam schach fils de Massoûd Sultan de la dynastie de Gaznevides, non content de cette version, fit travailler Nasrallah Abculmâala, le plus eloquent homme de son tems, sur le texte Arabique de Mocanná, & c'est cette version* Persienne *que nous avons aujourd'huy sous le titre de Kalilah ve Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans la fin du neuvieme siecle de l'Hegire l'Emir Sohaili Generalissime des armées de Houssain ben Mansour, ben Baicarah ou Baicra Sultan de Khorassan, qui étoit de la posterité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version* (en langve Arabiqve sur l'ancien texte Persien) *par le Docteur Hussain Vaêz dit al Kaschefi, laquelle surpasse toutes les autres en elegance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'* Anvar Sohaili, *les splendeurs, ou les lumieres de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation: & a été traduite en langue* Turqvesqve en prose & en vers. *Gemali l'a mise* en vers *pour Bajazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans.* Idem pag. 399. *Giavidan Khird*, la sagesse de tous les tems, *c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Huschenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. - - Une partie de ce livre a été traduit en* François *par David Said d'Ispahan & imprimé à Paris* 1644. *sous le titre* de livre de lumieres *ou* la conduite des Roys. *Le traducteur dit dans sa preface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulhassan Abdalla, par ordre d'Abugiafar Almansor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almamon qui en fit la traduction.* Idem p. 206. Bidpai & Pilpai, *Philosophe Indien, Vizir de Dabschelim, ancien Roy des Indes est l'auteur* du Testament de Huschenk, *second Roy de Perse de la premiere dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que* Giavidan Khird, Homaiun Namé, Kalilah ve Damnah, & Anvar Sohaili. Idem pag. 465. *Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince* (Huschenk Roi de Perse) *soit l'auteur d'un livre intitulé* Giavidan Khird, *la sagesse eternelle ou de tous tems, auquel on a donné aussi le nom de* Testament de Huschenk; *mais l'ancienneté & la reputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de* Humaion Nameh.

elegantiora dare voluerunt, de veteris præstantia non parum detrivere: *on a gaté l'ancienne version en la mettant en meilleur françois.* Cæterum jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siqvidem is nactus est *Turcicam* versionem editis Pilpæi fabulis qvarto tanto ampliorem atqve adeo integram ejusdem libri factam è Persico, cui titulus *Humajoun Naméh* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*, qvoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persvasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero qvæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtenbergici, sæpius lucem vidit, atq; à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. Beyspiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht & Argentor. 1525. fol. das Buch der Weißheit / darin erlernet wird der Welt-Lauff / & sine loci notatione 1548. 4. der alten Weisen Exempel / Sprüche und Unterweisungen: & Francof. 1565. 8. das Buch der Weißheit der alten Weisen von Anbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht.

Alia Pachymeræ scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qva dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditorum Paris. 6. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore:

1. *Paraphrasis operum Dionysii Areopagitæ*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qva Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymerem *non magis Dionysii quam Maximi fidissimum Paraphrasten* vocet Combefisius T. 1. auctar. noviss. pag. 496. Et qvando τοὺς παλαιοὺς laudat, Maximum præcipue intelligit, qvi τῶν παλαιῶν τις à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561. 8. hoc titulo: τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἱερομνήμονος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ ΠΑΧΥΜΕΡΗ παράφρασις εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ἐκ προτροπῆς τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ἐπιδημοῦντος τῇ Κωνσταντίνου, πρὸς ὃν καὶ τὸ προοίμιον. Præter illam editionem (non cum Dio-

nysii operibus, ut ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, juncta scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lanseliana Paris. 1615. fol. nisi qvod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam *Petrus Lanselius* S J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit *Balthasar Corderius*, S. I. Antvv. 1634. fol. *Godfridi* qvoqve *Tilmanni* * Carthusiani versionem Possevinus memorat, & aliam *Vincentii Marinerii* Allatius, sed typis non exscriptam.

2. *De processione Spiritus Sancti*, περὶ τοὺς λέγοντας, ὅτι διὰ τοῦτο λέγεται πνεῦμα υἱοῦ διὰ τὸ ὁμοούσιον, ἢ διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοῖς ἀξίοις, *Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filii, quod ejusdem cum eo substantiæ sit, vel quod ab eo dignis suppeditatur*, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399.

3. Ἔκφρασις τοῦ Αὐγουστεῶνος, *Augustalis in templo Sophiæ CPolitano descriptio*, Græce edita à Clariss. Boivinio ad Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119.

4. Ex *Paraphrasi in totam Aristotelis Philosophiam* qvæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis qvibusdam integra adhuc Græce asservatur, prodiit ** α) *Epitome Logices Aristotelis* Γεωργίου Διακόνου πρωτεκδίκου καὶ Δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμέρους ἐπιτομὴ τῆς Ἀριστοτέλους Λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rasario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atqve Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666. 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur qvæ *de sex definitionibus & divisione Philosophiæ* ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni nota, una cum Archytæ libello de decem Categoriis & cum aliis qvibusdam qvæ

* Reprehendit Possevinus Tilmannum, qvod Pachymerem Athanasii σύγχρονον scripsit. Ac sane non fuit æqvalis Athanasii illius antiqvi Arianorum sæculo IV. mallei, attamen non minus certum est etiam Pachymeræ ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam Dionysianam svadente ipso compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

qvæ ſupra lib. 2. cap. 13. in Archyta recenſui: latine vero Oporinus Baſil. 8. cum Porphyrii qvinqve vocibus & Ariſtotelis prædicamentis à Joach. Perionio verſis. Et qvæ Græce atqve latine cum Jacobi Foſcareni verſione prodierunt Pachymeræ *de ſex Philoſophiæ definitionibus & de quinque vocibus ac decem prædicamentis.* Venet 1532. addita Pſelli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Ariſtotelis. β) *περὶ ἀτόμων γραμμῶν de lineis inſecabilibus* libellus ſæpe utraqve lingva in Ariſtotelis operibus editus & Ariſtoteli ipſi à multis, anteqvam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adſcriptus. Latine vertit Jac. Schegkius. Vide ſi placet qvæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) *Epitome* deniq; ipſa *Philoſophiæ* latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philoſophi ac Medici, Baſil. 1560. fol. cum Syneſii orationibus. Hanc Epitomen *Eumoro* cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymeræ ad eum verſibus:

Δέχνυσο * ἡμετέροιο πόνου ἐρλένιον ὕφος
ἘΥΜΟΡ' ἐμῶν περιπόλων πολέων κυδέστατε ** πασῶν
Πλὼ εὐήτριον σὺν Σταγείρης νήματ' ἔνεικε
Ταῤῥὰ καὶ εὐφυέως ξυγκερκίσαι ἤθελον αὐτὸν
Ὥσκεν εὐπλοκίης, μηδ' ὅσσον τυτθὰ λίποιτο,
Καί κεν ἀεικελίης μεταμώλια νήματ' ὄλωνται·
Ἔμπης δ' αὖτε καθ' ἡμέτερον νόον οὔτιγ' ἔλειψεν,
Ἔργον ὅπως πυκάσαιμι ὑπέρτερον ἀσχολίης τευ,
Ἐντὸς ἀπαστοσύνης ἱερῶν τετελεσμένον εἰδῶν
Πρώτῃ τῇδε μεταγραφίης μάλα νήϊδι δέλτῳ,
Τῷ καὶ ὅσον τύχε συντελίης δόμα ὑψόθεν ἔσω,
Ὅσσον δ' αὖτ' ἀπέκυρσεν ἁμαρτάδος ἦεν ἐμοῖο.

Hoc eſt Philippo Bechio interprete:

EUMORE, & affines inter ſacrosque Miniſtros
Maxima cura mihi, noſtrorum carpe laborum
Eximia telam non utilitate carentem,
Rite quidem textam, complexam at cuncta Stagiræ

* *Ferreus ipſe ſum*, inqvit Allatius de Georgiis p. 372. *ſi quid eſt hiſce carminibus in tota Antiquitate durius. Chalybs ipſe & incus & ſi quid eſt in rerum Natura aſperum ac perverſum, præ his carminibus mollius eſt & tractabilius.*

** Neſſelius edit *κηδέστατε chariſſime.*

Fila tamen, volui ingenii quæ texere & ipse
Pro ratione mei, ne de tam stamine claro
Fors quid omittatur, pereant si marcida fila
Dissimilis telæ. Tamen ut sententia nobis
Firma stat, haud quicquam linquetur sive peribit.
Nempe tuis ut opus studiis insigne pararent,
Per pia confectum sacri jejunia luci,
Quod fragili inscriptum huic tabulæ transscribere primum,
Deinde errata mihi quoque tu dignare notare
Perfectum quoad ut fuerit, tibi cœlica dentur
Dona quoad judicis, mihi crimen id omne putetur.

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chrysostomi*, de qva nihil usqvam legere me memini. Qvam enim habemus scriptam á Georgio Chrysostomi vitam, qvod Casaubon⁹ ignorare minime potuit longe antiqvioris est, & Photio jam laudati Georgii Alexandrini Episcopi, de qvo prolixe Hanckius de scriptoribus Byz. part. 1. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: *Georgii Pachymeris de Vita Chrysostomi liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter scriptorem ipsum: pura est hujus oratio*, (at in Georgio Alex. stylum reprehendit Photius) *neque omni artificio nudata, & cura dictionis: ἐπιστάσεις αἰτιατικαὶ quales in Historicis observabamus, frequentissimæ.*

Pachymeræ scripta inedita.

Præter *Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam*, de qva jam dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atqve integra in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Galliæ Cod. 3119. Pachymeris μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς στάσεις. *Exercitamenta Rhetorica in Progymnasmata & status.* Singulorum titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369 370. 371. in qvibus est etiam ἔκφρασις τοῦ Αὐγουστεῶνος, qvam Boivini beneficio habere

* Codici MS. Vindobonensi hæc sua manu adscripsit Jo Sambucus: *Philippus Bechius, Medicus Basileensis convertit Basileæ & excudit Episcopius cum Frobenio A. 1560. Verum hic Codex longe duobus, quibus uti Interpreti tunc licuit, integrior & probior est. Bechius sæpe nec verba apprehendit, nec sensus reddidit. Sambucus hunc emit octo coronatis, missum ex Italia A. 1583.*

bere nos jam monui. *Epistolas* qvas in Bibliothecis Italiæ latere scripsit Gesnerus, nunqvam reperire se potuisse, licet anxie perqvisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim, inquit, elegantissimas futuras, & dicendi antiquo nectare, præterquam quod eo ævo scriptores sueverant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex Historia, & aliis ejusdem tractationibus colligi potest, ineptiat.* Refert autem nactum se Pachymeræ opusculum περὶ κατασκευασίας καὶ ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων *de apparatu & constructione argumentorum*, cujus initium: πᾶν κατασκευάζεται δι' ἕξ. Ait etiam Pachymeræ *libellum de quatuor Mathematicis* scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliæ, sed dubitat idemne sit qvi sub Pselli nomine editus est, & de qvo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanqvam diversa memorat *Georgii Pachymeræ de quatuor Mathematicis Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia* (qvo ipso ordine etiam disciplinæ illæ in Pselliano libello pertractantur) *in Codice Regio 859. & de iisdem Euthymii Pselli in Codice 891. De iisdem incerti Codice 381.*

Τὰ κατ' ἑαυτὸν *Carmina de vita sua* memorat Pachymeres & ex illis versus qvosdam Hexametros adducit lib. X. Historiæ Byz. cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peloponneso præfecti & Theodoræ Palæologinæ, Imperatoris Andronici Palæologi amitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qvi adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæsare, qvem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qvi Despotæ dignitate usus fuit sub Joanne Palæologo circa A. C. 1356. Ab his inqvam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & pruden-

 tia

a) Vide qvæ de Cantacuzenorum stemmate Cangius in familiis Byz. pag 258. seq. De Cantucezeno Gregoras, Ducas, Phranza, atqve imprimis Cantacuzenus ipse.

b) Boivinus ad Niceph. Gregoram pag. 797.

tia in rebus gerendis, reiqve militaris peritia & animi virtute conspicuus. Hic sub Andronico Palæologo seniore præfectus sacri cubiculi, sive magni Papiæ munere insignis, c) deinde donatus Magni Domestici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à teneris peramatus & familiaris atq; adeo charus fuit, ut Imperii Collegam sibi adsciscere cogitaverit, constanterqve renuentem hoc ægre tulerit, & moriens A. C. 1341. filiis suis impuberibus Joanni novem annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni qvum tutorio nomine imperium cœpisset administrare, intercedentibus variis cum Anna qvam viduam Andronicus reliqverat dissensionibus, per calumnias insidiasqve æmulorum compulsus est ad bellum, qvod Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Lazaro Patriarcha Hierosol. coronatus Imperator, adversus Annam filiumqve ejus Joannem per qvinqvennium gessit. His post captam 8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, sed iterum reconciliatus filiam suam Helenam Joanni qvod prius Anna æmulis Cantacuzeni suffragata ferre noluerat, desponsavit, atqve iterum solenniter CPoli proclamatus 8 Febr. Imperator, coronatusq; in Blachernarum templo est à Patriarcha CPol. Isidoro 13. Maj. consorte Imperii adscito Johanne illo Palæologo qvindecim tum annos nato, ita tamen d) *ut junior seniori potiores deferret in omnibus, ac propter ætatem nondum firmatam, decem annos administratione cederet, quibus exactis æquali autoritate cum eo imperaret.* Sed non diu post recrudescentibus dissidiis res iterum devenit ad bellum, in qvo superior Joannes CPolin cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus cessit Imperio, & non diu post in Manganorum Monasterio Monachi habitum & JOASAPHI nomen induit, ut Irene uxor delituit in Marthæ Monasterio, Eugeniæ appellatione adscita. Per longum tempus in monastico secessu ac qviete vixisse Cantacuzenum scribit Ducas, e) sed plane ætatem produxisse usqve ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum pag. 210. observat ex nota Demetrii cujusdam Leontarii, qvi Codici MS. Tacticor Græcor qvi est in Bibl. Barberina annotavit filiam suam

c) Cangius famil. Byz. p. 260. Hanckius de scriptoribus Byz. lib. 1. c. 36. Henr. Warthoni Appendix ad Cavei Historiam literariam scriptorum Ecclesi. ad A. C. 1342. Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Historiæ ejus præmissa.

d) Cantacuzenus lib. 3. cap. ult.

e) Ducas Hist. Byz. cap. 11.

ſuam Laſcarinam Leontariam natam eſſe A. 6919. (CHriſti 1411.) *ἡμέρᾳ δευτέρᾳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Ἰωσὴφ μοναχοῦ, die ſecunda poſt obitum inclyti Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Joſephi ſuscepit.* Sed tum centenario proprior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipſe Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palæologo Andronici junioris filio, qvem perinde ut Cantacuzenum & factum eſſe Monachum & Joſephi nomen poſt annos duos & dimidium Imperii adſumſiſſe Codinus f) ſcribit. Cantacuzenum porro qvem certe adhuc A. C. 1375. ſuperſtitem fuiſſe Cangius obſervavit, non minus inter milites, Ducesqve bellicos & Imperatores ſub Cantacuzeni, qvam inter Monachos Joaſaphi nomine omnibus ſæculis celebrandum canit Simon ArchiEpiſcopus Thebanus g) hiſce verſibus:

Θρυλλεῖτο νῦν δὲ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
Ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ὡς ἄναξ ἸΩΑΝΝΗΣ,
Σεπτοῖς τε συζῶν ἁγίοις ἸΩΑΣΑΦ,
Τάξει πάσῃ γὰρ ἐξέλαμψεν ἐλλόγως.

Exſtant ejus *Hiſtoriæ Byz. libri IV.* de rebus ſua ætate geſtis à morte usqve Michaëlis Palæologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti, usqve ad Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1357. conſtitutum à Joanne Palæologo Andronici junioris filio. Argumentum operis ipſe exponit his verbis lib. IV. cap. ult. pag. 910. *ἃ μὲν οὖν συμβέβηκε Ῥωμαίοις ἐφ' ἡμῶν ἔντε τοῖς ἄνω χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκων ὁ πρὸς ἀλλήλους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὕστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος Ἄννης καὶ Καντακουζηνοῦ τοῦ βασιλέως ἀνερριπίσθη, καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα, ὅσα βασιλεὺς ὁ νέος Ἰωάννης πρός τε τὸν γυναικὸς ἀδελφὸν Ματθαῖον διηνέχθη, καὶ βασιλέα τὸν κηδεστὴν, τοιαῦτά ἐστιν. Quæ igitur à Romanis noſtro ævo à pluribus retro annis geſta ſunt, quando inter Andronicos* (avum ac nepotem) *bellum viguit, & poſtea inter Imperatricem Annam* (viduam relictam ab Andronico Palæologo juniore) *& Jo. Cantacuzenum accenſum eſt: & poſtremo, quæ juniore Imperatore Johanne* (filio Andronici nepotis) *ab uxoris* (Helenæ Jo. Cantacuzeni filiæ) *fratre* (Matthæo Cantacuzeno) *& ſocero* (Joanne Cantacuzeno) *diffidente contigerunt, hæc ſunt.* Præmiſſæ ſunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 82.

g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

ſunt operi *binæ Epiſtolæ* ſub fictis *Nili* h) & *Chriſtoduli* nominibus. Nilus Chriſtodulum h. e. Cantacuzenum rogat ut qvæ ſua ætate k) Imperatoribus Byzantinis acciderint, velit conſignare ſcripto, qvod Cantacuzenus ſub Chriſtoduli nomine illi pollicetur, laudatqve eum qvod à ſe potiſſimum hoc reqvirat, qvo nemo melius id præſtare valeat, & deinde ſubdit Imperatorum CPol. genealogiam ab Alexio Angelo usq; ad Michaëlem Palæologum A. C. 1320. extinctum.

Reprehenditur Cantacuzenus, l) qvod paulo fuſior ſit in narrandis rebus ſuis & in laudando ſe modum excedere, viciſſim ea qvæ gloriæ & famæ officiebant ſilentio præteriiſſe videatur. Neqve tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter qvædam narrant Gregoras, Ducas, Phranzes qvibus univerſis, etiam ipſo Gregora eſt plerumqve accuratior, ne de ſtylo dicam cujus dignitatem & elegantiam omnes prædicant. Palamæ nimium faviſſe arguit Allatius II. 17. 2. de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p 830. *Et mentitur palam Cantacuzenus, qui narrat Barlaamum veniam ob ſtulte dicta petiiſſe - - tacens contra Palamam pœnas à Synodo conſtitutas, ne etiam ipſe in poſterum aliquid de dogmate pertractaret. Sed Cantacuzenus, dummodo ſuum tueatur Palamam, omnia invertit.* Qvicqvid vero ſit de Palama, ſaltem Imperium neqve per injuriam rapuiſſe, neqve per tyrannidem adminiſtraſſe videtur, qvi oblatum pridem ab Andronico juniore accipere tam conſtanter recuſavit, & tot teſtatiſſima alias dedit moderationis æqvitatisq; ſuæ ſpecimina: Potius credibile eſt qvæcunq; graviora fecit, feciſſe coactum æmulorum injuriis, Annæqve.

Opus Cantacuzeni è Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ deſcripſit vertitqve *Jacobus Pontanus* S. I. cujus verſio latina cum ipſius argumentis librorum capitumq; & notis in totum opus atq; explanatione dignitatum aulæ & Eccleſiæ CPol. nec minus adjunctis annotationi-

h) Confer Jac. Pontani præf. ad Cantacuzenum, & Allatium de Nilis p. 85. noſtræ editionis, qvi obſervat inde factum eſſe, ut à qvibusdam Nilus Hiſtoricus pro Cantacuzeno, & pro Cantacuzeni, Nili Hiſtoria celebretur.

k) Interpres Pontanus p. 3. habet: *quæ ſuperiore & hac noſtra ætate.* Sed in Græco tantum eſt ἃ τοῖς βασιλεῦσι Ῥωμαίων συνέβησαν ἐφ᾽ ἡμῶν. Nihil certe ſcribit Cantacuzenus qvod ætatem ipſius antecedat. Itaqve & p. 910. idem Pontanus male: *quæ noſtro ævo & ſuperiore geſta ſunt*, pro: *quæ noſtro ævo à pluribus retro annis ſunt geſta.*

l) Vide judicia de Cantacuzeno apud Voſſium, Bonam, Hanckium, Thomam Pope Blount &c.

tionibus Historicis *Jacobi Gretseri*, S. I. prodiit Ingolstadii 1603. fol. Deinde Græca ex Codice MS. Bibliothecæ Petri Segvierii, Franciæ Cancellarii adjuncta sunt in splendida editione Regia Græco-latina Paris. 1645. fol. tribus Voluminibus, qvorum *primo* Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, *secundo* tertius & *tertio* qvartus, Gretseriqve ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apologiæ IV. sive assertio *pro Christiana Religione* adversus Muhamedanos, & *IV.* λόγοι sive *libri adversus Mahometis errores*, qvibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monasterio scripsit in gratiam amici sui *Achæmenidis*, qvi è Mahomedano Christianus Monasticæ vitæ & ipse nomen dedit & *Meletius* dictus est. Eum Muselmanus *Sampsates* Isphachanes Persa literis scriptis ad deserendam Christianam fidem sollicitaverat, qvas confutaturus Cantacuzenus non satis habuit respondere ad objectiones, sed plurima etiam addidit ad fidem religioni nostræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Duos hujus operis Codices Græcos MSS. qvorum alterum *Emanuel Zycandyla* exarasse se subscriptione fuit testatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gvalthero* Tigurino, qvi illud latine vertit ediditqve Basil. 1543. fol. & Græca ad calcem voluminis subjunxit. Notat Gvaltherus, multos Judæorum errores qvos nempe cum Mahometanis communes habent, simul à Cantacuzeno refelli, unde suspiceris libros Cantacuzeni *adversus Judæos* Simlero memoratos ab his non diversos esse. Certe editi hactenus alii nulli sunt. Sed tamen *novem sermones* Christoduli Monachi adversus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia qvoqve ejus monumenta inedita adhuc servantur in Bibliothecis, ut responsio duplex *ad Prochorum Cydonium* de lumine in monte Thaborio & de essentia atqve operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliæ Cod. 1999. ex qvo locum produxit Clariss. Boivinus in elogiis præmissis Nicephori Gregoræ Historiæ.

Adversus Isaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni *adversus Paulum* è Latinis Patriarcham CPol. Utrumqve scriptum

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliæ. Vide Lambecium V. p. 206. & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistolæ sex ad eundem *Paulum* cum duabus Pauli responsoriis, in Bibl. Regis Galliæ & Oxoniensi Bodlejana.

Edictum pro tomo Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ CPol. Barlaamo & Acindyno * faventis, una cum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Ethicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Asanis CANTACUZENI, n) qvi Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronunciatus Imperator coronatusqve à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuqve Patris deposuit, in montem Atho secessit & Monasticam vitam amplexus patre superstite decessit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis *Vincentii Riccardi* prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus *in Sapientiam Salomonis & monitis salutaribus* qvas collegisse vel dictasse traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de qvo abunde dictum supra p. 300. seq.

XIV. LAONICUS sive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen est, ut Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, Καλκοκονδύλης (decurtato nomine *Chalcondyles* à plerisqve dictus) Atheniensis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxisse ætatem, nescio qvo auctore Vossius scribit. Exstat tradita ab eo *historia de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitu libris X*, ab A. C. 1298. atqve Ottomanni I. initiis ad 1462. sive Imperium adultum Mohamedi secundi. Appendix brevis usqve ad A. 1565. recentiorem auctorem agnoscit, & in editionibus qvibusdam desideratur. Unde nec

* Subscripsit etiam Cantacuzenus tomo condemnationis sectatorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lambecium V. p. 202.

n) Vide Cangii CPolin Christianam pag. 261. & Rob. Geri appendicem ad Hist. literariam Cavei ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytræus, qvi argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in ſua Chronologia. Laonicus ipſe ſcriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miſcellaneis Hiſtorico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo judicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l'Hiſtoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut aſſurer qu'il ne les deshonore pas de ſe trouver à leur ſuite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curioſité, & de ne nous pas laiſſer dormir ſur ſon livre.*

Laonici Chalcocondylæ editiones.

Latinè ex verſione *Conradi Clauſeri* Tigurini Baſil. 1556. fol. apud Oporin. Atq; collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) verſione, caſtigataq; à Clauſero ipſo & alio viro docto, ibid. 1562. fol. ad Nicephori Gregoræ Græcolat. calcem, & Francof. 1568. fol. ad calcem editorum latinè Zonaræ, Nicetæ ac Nicephori Gregoræ. Mentio apud Voſſium etiam verſionis qvam molitus *Dionyſius Coroneus*, Profeſſor Regius Pariſienſis, ſed illa nunqvam lucem vidit.

Græce & Latinè cum ejusdem Clauſeri verſione in tribus Hiſt. Byz. ſcriptoribus junctus Nicephoro Greg. & Georgio Acrop. Genev. 1615. fol. atqve iterum ſeparatim, ſed notulis Clauſeri marginalibus omiſſis, ex typograph. Regia Pariſ. 1650. fol. in qva editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, è qvibus Græca paſſim emendata, & gloſſarium *Caroli Annibalis Fabrotti* JCti in Chalcocondylam & Ducam, adjuncti ſunt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab A. C. 1289. ad 1550. qvos è Turcica lingva Germanice verterat ediderat qve Johannes Gaudier dictus Spiegel, latine vero transtulit & Francof. 1596. fol. vulgavit Jo. Leunclavius nobilis Angrivarius, qvi & ſupplementum ab A. 1550. ad 1588. Oſmanidarumqve genealogiam & pandectem Hiſtoriæ Turcicæ ſive explicationem & deſcriptionem variarum rerum nominumqve ad illuſtrandos Annales adjecit. Laonici Hiſtoriam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exſtare Græce, teſtatur Gretſerus. Locum qvo Germaniæ deſcriptio continetur ex libro ſecundo, Græce & Latine cum notis exhibet Freherus inter ſcriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic ſcriptor cum commentario prodiit *Blaſio Vigenerio* interprete Pariſ. 1577. 1584. 4. & cum *Thomæ Arti* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezenei*, usqve ad A. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche ſur l' Hiſtoire de Chalcondile, & illuſtrations de la meſme Hiſtoire.

Ipſe Laonicus, inqvit Bellarminus de ſcriptoribus Eccleſ. *non caret narrationibus falſis, quas temere credidit rerum noſtrarum ignarus.*

Nonnulla Laonici Chalcocondylæ loca reprehendit Jacobus Gaddius in elogio Hiſtorico & T. 1. de ſcriptoribus non Eccleſiaſticis p. 119. ſq. atqve Caſp. Barthius ad Claudian. p. 338. Cæterum fallitur Henricus Warthonus V. C. qvi in appendice ad Hiſt. literariam doctiſſimi Cavei ſcribit Chalcocondylam prodiiſſe latine ex Clauſeri verſione Pariſ. 1550. Præter rem qvoqve in catalogo librorum à Joanne Oporino excuſorum, qvi vitæ ejus ſubjicitur, memorari videas Laonici libros Græce & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos Oporinus vulgavit, conqveſtus etiam in præf. ad edit. poſteriorem Anni 1562. Græcum Codicem ſibi defuiſſe. Hunc Laonicum propinqvitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus Mediolani, de qvo in Grammaticis dicere me memini.

XV. GEORGIUS CODINUS, ampliſſimo in aula CPolitana munere Curopalatæ pridem functus, poſtremis Palæologorum * temporibus claruit, & Imperio ipſi ſuperſtes fuit, ſiqvidem libellum de Imperatoribus CPolitanis claudit ** commemoratione captæ ab Agarenis ſive Turcis urbis A. 6961. hoc eſt CHriſti 1453. Ex ejus ſcriptis exſtant: 1. Περὶ

* Confer Allatium de Georgiis pag. 361. Hanckium de Byz. rerum ſcriptoribus cap. 10. Warthonum appendice ad Hiſt. literariam Cavei ad A. C. 1461. & Petrum Lambecium in brevi diſſ. de Codini vita & ſcriptis, qvi negat ſe Curopalatæ nomen in MSS. Codicibus ſex qvos vidit, offendiſſe, putatqve impoſitum potius ideo, qvod de officiis Palatii ſcripſit, qvam qvod ipſe dignitate Curopalatæ functus fuerit. Cum tamen nomen hoc Curopalatæ invenerint Junius & Gretſerus, non video qvare incredibile videri debeat dignitatem Curopalatæ geſſiſſe. Qvia autem in aliqvibus Codicibus omittitur, hinc apparet eſſe nomen dignitatis neutiqvam vero proprium, qvod non eſt qværendum aliud qvam Codini.

** p. 82. edit. Lambecii. ἐπὶ τούτου (de Conſtantino Palæologo ultimo Imp. loqvitur) ἐγένετο, οἴμοι, ἡ ἅλωσις τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν ἐν ἔτει ςϡξά. καὶ ἐγένετο, δορυάλωτος ἡ πρὶν βασιλὶς πασῶν τῶν πό-

1. Περὶ τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ παλλατίου Κωνσταντινουπόλεως βασιλέων καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aulæ Imperatorum & magnæ * Ecclesiæ CPolitanæ.* Agit etiam Codinus *de festis plerisque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchæ*, aliisqve, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: τὰ ὀφφίκια τοῦ παλλατίου. ἔτι δὲ καὶ τὰς τάξεις τὰς γενομένας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τὸ παλλάτιον, καὶ πῶς τὸν βασιλέα στέφεσθαι δεῖ, καὶ περὶ προβλήσεως Δεσπότου καὶ Πατριάρχου, καὶ ἐθῶν γινομένων ἐν τῷ παλλατίῳ. Hunc librum è Codice *Julii Pacii* descripsit, & Græce cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit *Franciscus Junius*, latens sub nomine *Nadabi Agmonii*, A. 1588. apud Joannem Mareschallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliqvot pagellis novoqve titulo, in qvo Francisci Junii nomen, exposita est in Commelini officina 1596. 8. Qvanqvam Jacobus Gretserus Junium reprehendit *quod novam editionem non adornarit & à se pleno sacco sparsos errores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ, & Raphaëlis Seileri exemplari, quod erat apographum Codicis optimi Augustani, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inclytæ Reipublicæ Augustanæ, testis est Hieron. Wolfius præfatione ad Nicetam, & ipse Seilerus, qui inde Græce descripsit & Latine vertit, tametsi versionem suam in vulgus exire nunquam permisit. Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliquot annos ex Amplissimo Domino Marco Velsero, Duumviro Augustano intellexi: nescitur cujus negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidiis* (à Frehero cui A. 1596. librum dicavit) *instructus Junius, præsertim* translatione Seileriana, *debebat Codinum à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima menda emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere.* Ab eo tempore nonnulla satis acerbe ut solet castigavit ac reprehendit in Ju-

πόλεων, ὃς καὶ ἀπεκτάνθη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενομένῃ Χαλάζρᾳ αὐτός τε καὶ πάντες οἱ λογάδες σχεδὸν, καὶ ἐκομίσατο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, μὴ θελῆσαι προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις τὰ βασίλεια, μήτε μὴν θελήσας τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν, δυνατοῦ ὄντος.

* Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Goaro non videtur esse Codini, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atqve in uno eorum qvos è Bibl. Bavarica Gretserus evolvit, desideratur. Deinde ordo etiam Capitum in diversis Codicibus diversus. Vide Goari præfat. & notas p. 20.

** Francofurti prodiisse hanc editionem scribunt Hanckius & Warthonus. Sed puto Heidelbergæ potius, licet Francofurtensi Senatui sit ab editore, qvi Francofurti ad Mœnum illo tempore versabatur, dedicata.

Junii verſione & annotationibus idem *Gretſerus* notis ad Tomum ſecundum operis de Cruce, Ingolſtad. 1600. 4. editum p. 577. 587. ſeq. 599. ſq. 606. ſq. 609. ſq. 613. ſq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolſtadii edidit notas & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecæ Bavaricæ & uno Lautherianæ, ad calcem commentariorum Mureti in Ariſtolis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos & Xenophontis ἀνάβασιν Cyri. Deinde ejusdem Gretſeri facula Codino accenſa prodiit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Salluſtium & qvinqve primores Annalium Taciti libros. Deniqve totum Codini opus ad tres illos Codices caſtigatum cum nova verſione ſua, & tribus Commentariorum, Obſervationum & emendationum libris, & diſſertatione de imaginibus non manufactis Gretſerus vulgavit Pariſ. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoiſii. Qvanqvam vero multa recte Gretſerus in Codino vidit, multa etiam Meurſiano Gloſſario † Græcobarbaro adjutus potuit rectius ioterpretari, non minus tamen ſpicilegium & ipſe ſat amplum *Jacobo Goaro* præbuit qvi in editione Codini nova Regia Pariſienſi 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, verſionem per ſingulas paginas caſtigavit, novasqve pereruditas notas ſuas in qvibus & Junius aliqvando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Eccleſiæ & aulæ CPolitanæ Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis

MAT-

† Goarus in præf. *Quam infeliciter Junius in elucidanda verborum quibus uſus eſt Codinus, obſcuritate deſudaverit*, Meurſii *in pluribus locis demonſtrat emendatio, & inſtituta per Gretſerum verſio, ac in amplis diſertisque commentariis ejusdem Codini illuſtratio: ſed cum ea qua Gretſerus ætate vivebat voces illæ neotericæ Græciæ nondum in occiduas partes eſſent allatæ, propterea venia dignus eſt vir ſane de re literaria bene meritus - - Non enim ille ſolus eſt qui ad ſcopulos quos* Meurſii gloſſarium *ex potiori parte* ὀλοβάρβαρον *exponit, allidat: Is enim cum germanam Græcarum, ac vulgarium vocum mentem non ſit aſſecutus, ſequacibus foveam fecit, in quam ipſe prior lapſus, niſi à recentioris Græcanicæ linguæ bene perito corrigatur, illuſtretur, ac infinitis propemodum, quæ poſſent addi, dictionibus* (uti à *Cangio* poſtea feliciter & docte præſtitum eſt) *augeatur, facilem adhuc ſeqvuturis præbebit lapſus occaſionem.*

* Non pauca etiam, qvæ pro Junio, ſocero ſuo poſſit reponere, habere ſe profeſſus eſt Voſſius lib. III. de Hiſtoricis Græcis p. 368. teſtatus inſuper præf. ad libros de Hiſtoricis latinis Junium novam fuiſſe molitum Codini editionem ſolo typographi conſilio ſuppreſſam, in qva magnam partem erepturus fuiſſet Gretſero occaſionis ita in eum debacchandi.

MATTHÆI † *Presbyteri Monachi & Medici* (Μοναχοῦ ἰατροῦ καὶ θύτου) opusculum versibus scriptum politicis περὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ παλατίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως pag. 8. 38. & alterius ANONYMI, versibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latinè *Græcorum Episcopatuum* διατύπωσιν ante octingentos annos à *Leone Sapiente Imp.* digestam & in Caroli à S. Paulo Geographia Ecclesiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362. 2) ἀνακεφαλαίωσιν Πατριαρχῶν καὶ συναρίθμησιν τῶν Ἀποστολικῶν θρόνων pag. 363 - 381. qvam idem Carolus à S. Paulo è Codice Vaticano dederat: 3) τάξιν προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελούντων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἐπισκόπων p. 381 - 399. ex editione Gretseri ad Codini calcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum jure GræcoRomano Freheri p. 90. sq. 4) ἔκθεσιν βασιλέως Κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεως αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως p. 400 - 409. Hanc *Andronici Senioris Palæologi Imp.* expositionem primus ad Codini calcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretserus p. 117. ediderat. 5) Ἔκθεσιν νέαν ὅπως νῦν γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης τῷ Πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχαις καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ τοῖς καὶ Μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διιθύνουσιν. *Expositionem novam, quomodo CPolitanus Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & ArchiEpiscopos, sed & Metropolitanos, cunctosque seculares dignitates moderantes nunc scribat.* p. 410 - 419. 6) *Parthenii* Patriarchæ CPol. Epistolam formatam qva prosecutus est Philippum de Harlay Comitem de Cesy, legatione functum Regis Christianissimi ad Turcarum Imp. & *Urbani* VIII. Papæ Romani Epistolam ad eundem Harlæum p. 420. seq. Ut ad Codini librum revertar, illius MSS. Codices præter eos qvos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacensem, & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatqve stylo incomto ac barbaro & qvi ea ætate in populi plebisqve usu erat scripsisse, *Præter enim*, inqvit, *rerum ac nominum difficilem intelligentiam, sæpe etiam ipse modo loquendi agresti & duro sententiam obturbat & obcæcat, quem etiam exscriptorum errata, dictionesque exteræ loco propriarum, doctorum incuria intrusæ reddunt obscuriorem. Pleraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Historicis prope verbatim exscripsit, ut inter alios adnotarunt Pontanus * & Gretserus.* 2.

† Matthæum hunc post Alexii Angeli tempora scripsisse notat Hanckius II. 8. p. 680. de scriptoribus Byz.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. 1. cap. 41. pag 991. Gretserus ad Codinum III. 12. p. 270. edit. Cramoisianæ.

2. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλε τῦ χρονικῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνςαντινυπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolitanis.* Librum Chronicum intellige *Hesychii* illustris de qvo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraqve verbotenus Codinus expressit, cæteris ut Lambecio notatum additis è Glycæ Annalibus, Chronico Alexandrino & alio hactenus non edito Julii Pollucis, Christiani scriptoris qvi antiqvo illo Polluce cujus Onomasticon Commodo Imp. dedicatum habemus, aliqvot sæculis est recentior. Prodiere hæ Codini παρεκβολαὶ primum cum *Georgii Dousæ*, Jani F. versione Heidelbergæ apud Commelium 1596. 8. & additis *Jo. Meursii* notis Genev. 1607. 8. deniqve cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* Paris. è typographia Regia 1655. fol. Hic Lambecius longe locupletissimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qva longe plura Græce & Latine exhibentur, collatis Codicibus MSS. compluribus, duobus Holstenianis, qvorum unum Holstenius Lambecii avunculus à Peirescio acceperat, alterum è Vaticano Codice descripserat, tertio Is. Vossii ex Codice Britannico: qvarto Jac. Sirmondi, qvinto Regio Paris. & sexto deniqve Romano è Bibl. Vallicellana. Inde in Lambeciana editione post illa de Originibus CPol. seqvuntur περὶ τῆς σχηματογραφίας τῆς Κωνςαντινυπόλεως, *de forma & ambitu Urbis CPolitanæ.* pag. 11. Περὶ Ἀδιαβήνης *De Adiabene* regione Asiæ ultra Tigridem fluvium, in qva Naphtha provenit. p. 13. Περὶ ἀγαλμάτων, ςηλῶν καὶ θεαμάτων τῆς Κωνςαντινυπόλεως. *De signis, statuis * & aliis spectatu dignis CPoli. ibid.* Qvæ in Lambeciana editione leguntur pag. 19. B. à verbis Ἐυφημίας τῆς γυναικὸς usqve ad p. 21. D. τῦ πρωτοτάτε, ea Græce è Codice Bavarico vulgaverat Gretserus lib. 3. Observationum ad Codinum de officiis cap. 19. qvemadmodum & illa qvæ pag. 23. B. à verbis περὶ τῦ κίονος τῦ Φέρε usqve ad verba p. 28. C. τὸ αἰδοῖον Φανῆναι μοιχευθείσης. Cæterum qvæ de signis sive simulacris Gentilium Codinus hic narrat, desumsit è Phornuto & Jo. Lydi Philadelphiensis libro necdum edito de Mensibus, è qvo Svidas etiam, ut Lambecio observatum eadem hausit. Reliqva de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex Anonymi collectaneis Antiqvitatum CPol. qvibus titulus παραςάσεις σύντομοι χρονικαὶ, qvas primus è Codice Regis Galliæ Lambecius cum notis suis ad calcem Codini pag. 85 - 105. vulgavit Græ-

* Pleraqve hujus partis vulgaverat etiam G. Dousa.

Græce, obſervatq; excerptas eſſe è Theodoro Lectore, Papia, Euſebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis ſcriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum verſione ſua & notis dedit *Franciſcus Combefiſius* in faſciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Pariſ. 1664. 4. Cumqve Lambecium in notis illis non raro perſtringat, Lambecius ei reſpondere voluit in nova qvam pollicitus eſt Codini editione, qvam ſupplemento Corporis Hiſt. Byzantinæ ex Bibl. Cæſarea potiſſimum inſtruendo inſerere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud ſupplementum nunqvam lucem vidit. Seqvitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem ſcriptoris περὶ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, *de templis monaſteriis & aliis ædificiis CPolitanis* pag. 37-64. & περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, *De ſtructura Templi S. Sophiæ* & SS. Apoſtolorum pag. 64-74. qvæ pars etiam in Georgii Douſæ editione legitur, ac deniqve περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ταύτης ἁλώσεως. *De annis ab orbe condito usque ad Imperium Conſtantini Magni: & de iis qui à* Conſtantino Magno *in ipſa urbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis* (A.C. 1453.) *capta eſt.* pag. 75-83.

INDEX Scriptorum & aliorum qvorundam, qvi in Codini & alterius Anonymi (qvæ à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiqvitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambecianæ.

Acatus Diaconus Eutychianus 68.

Acuntius Philoſophus, Idolorum Antiſtes 191.

Ἀγγυελιανὸς ſive Ἀγκυελιανὸς χρονογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτοῦ 78. 168.

Ἀλεξάνδρου συγγράμματα 206. Anaſtaſius 78. 175.

Apollonii Tyanenſis teleſma ciconiarum 7. alia ejus apoteleſmata 62. ſeq. 77. 129.

Arii mors 45.

Ariſtides Philoſophus 190.

Aſclepiodorus Philoſophus 65. 205.

Appianus 63.
Ἀπολλιναρίου καὶ Ἀλεξάνδρου συγγράμματα 206.
Ἀστρονομικὸν ὄργανον, locus CPoli 32.
Basilius Camaterus Patriarcha CPol. 164.
Canonaris Philosophus 198.
Chronographi 189. ὁ χρονικός 56. Clemens 205.
Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.
Constantinus Epistolographus 17.
Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qvi Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina : Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.
Cyprus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113. Cyriacus Patriarcha CPol. 111.
Codini τα περὶ κτισμάτων 26.
Demosthenis συγγράμματα 183.
Δίων ὁ τὰ Ῥωμαϊκὰ ἱστορήσας 63.
Elevsius Diaconus Philosophus 17.
Epigrammata 9. 10.
Eusebius Pamphili 196. 206.
Eutropius Sophista. 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.
Eutychianus Grammaticus Protoasecretis 17.
Galenus 47. 189.
Gregorii Theologi vaticinium 95.
Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.
Hero Philosophus μαντευόμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.
Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 202.
Hesychius ὁ ταχυγράφος. 17. Hierotheus Astrologus 144.
Himerius chartularius 36. 182.
Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν Ἱππολύτου 173.
Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 128. 145.
Joannes Antiochenus 119. Icasiæ κανόνες & στιχηρά. 128.
Joannes Historicus 205. ὁ διακρινόμενος 196. 199.
Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita κανόνων ποιητής 104.
Οἱ τόμοι τοῦ Λέοντος τοῦ μεγάλου 205. vide & 195.
Ὁ Λιγύριος Astronomus 68. 205. Marcus Metropolita Ephesi 169.
Marcellus ὁ ἀναγνώστης 171. Maximianus Astrologus 144.
Menander Cretensium vates 74. 177.

Μιλί-

Μιλίχιος ὁ χρονογράφος 206.
Modeſtus Patriarcha Hieroſol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116.
Oracula 1. 9. 108. 123. 176. 180. (123.
Panodorus Ægyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.
Τὰ Παπίου συγγράμματα 194. videndum num per papiam (qvod dignitatis nomen eſt) intelligat Jo. Cantacuzenum.
Οἱ τὰ πάτρια τοῦ Βυζαντίου συγγεγραφότες 4. Paulinus 117.
Philippus ἔπαρχος 201. 202. at verba Φίλιππος ἱςόρησεν nolim cum Combefiſio reddere *ſcripſit*, ſed *retulit*.
Φιλόδωρος vel Φιλόχορος ὁ λογιςὴς, 67. 211.
Phorton & Marcion Philoſophi Romani 12.
Plumbatus Philoſophus 210.
Plutarchus ἐπιςολογράφος Juſtiniani Imp. 134.
Proclus Patriarcha CPol. 25. diſcipulus S. Chriſoſtomi 99.
Προμούντιος Alexandrinus Hiſtoricus 206.
Romani Imp. Novellæ 157. (130.
Secundi Philoſophi ἐλεγεῖα 38. 210. Sergius Patriarcha CPol.
Socrates 197.
Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.
Doctores τετραδισίου CPol. 89. 92. Taraſius Patriarcha CPol. 121.
Theodoretus 74. 176. 206. Theodoſius Patriarcha Antioch. 163.
Theodorus ἀναγνώςης 36. 182. 183. 190. 206. alias Studita 104.
Theodorus ὁ Δεκαπολίτης 157. Vide infra p. 489.
Thedorus Thebanus Philoſophus 91. Theophilus Philoſophus 122.
Troilus Rhetor 17. alius protoveſtiarius 93. cubicularius Juſtiniani 139. 143.
Verſus Poëtæ 187. emendati in Combefiſii edit. p. 16.
Vigilius Aſtronomus 54.
Urbicius de re militari ſcripſit tempore Anaſtaſii Dicori, A. 180. poſt conditam CPolin n. 84. alius protoveſtiarius. 73.
Zacharias Patriarcha Hieroſol. 70.

Subjicitur in calce voluminis ἑρμηνεία τῶν ὀφφικίων τῆς ἁγίας ϗ μεγάλης Ἐκκλησίας ἃ διερμηνεύθησαν κατὰ τάξιν. ANONYMI explicatio Officiorum S. ac magnæ Eccleſiæ CPol. juxta eorum ordinem: qvam *Bernardus Medonius* Toloſas è MS. Codice Caroli Monchalli ArchiEpiſcopi Toloſani primus edidit, latinamqve verſionem ſuam & gloſſarium, atqve in margine notulas adjunxit.

Exſtat qvoqve, ſed qvam Lambecius merito omiſit, ab eodem Codino verſa Græce *Miſſa Gregorii I. Papæ*, qvam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingva, non Græce tantum ut Warthonus ſcribit) Pariſ. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, qvocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea, Eccleſiæ Pariſienſis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Pariſ. 1583. 8. qvam non vidi. Exſtat & Græce & Latine in Frontonis Ducæi Auctario Bibl. Patrum Pariſ. 1624. fol. T. 2. pag. 125. *Scias Lector*, inqvit Allatius de Georgiis pag. 362. *hanc eandem Miſſam multo auctiorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. quæ tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA eſſe in Lingvam Græcam converſa.* Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ Λατινικῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνικήν, παρὰ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Χρυσολωρᾶ. Initium idem eſt qvod in illa qvæ Codino tribuitur: ὁ μέλλων ἱερουργήσειν ἱερεὺς &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epiſtola ad Joannem Palæologum Imp. qva σύγκρισις ſive comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107-126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii verſione. Seqvuntur deinde ſed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam ὠμογέροντος Epiſtolæ ad Johannem Chyſoloram & Demetrium Chryſoloram Româ ſcriptæ & Græciæ abſentiam Romæ laude ſolantes.

In

* Hic eſt qvi ex Græcia à Turcis opprimi cœpta, viriſq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium reduxit & in Italia ipſe ſubſtitit, cum Johannis Palæologi nomine legationem pro auxilio adverſus hoſtes impetrando obiiſſet. Docuit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticini, atqve è vita deceſſit Conſtantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epiſtolis præmiſit, qvod etiam legitur in Hiſtoria Concilii Conſtantienſis, qvam viro præſtantiſſimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. pag. 10. ſeq. Addes ſi vis Jovii elogia pag. 41. Martinum Cruſium lib. V. Germano Græciæ p. 234 (ubi etiam de Johaanne Chryſolora Franciſci Philelphi ſocero, viro itidem doctiſſimo) Iſaaci Bullartii Academiam ſcientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de ſcriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Kœnigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illuſtrium &c. Hujus Emanuelis Chryſoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina verſione Pariſ. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chryſoloræ *de antiqua & nova Roma* qvem Geſnerus Græce refert exſtare in Bibl. Medicea, illam ipſam Epiſtolam prolixiorem eſſe qvam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus de *proceſſione Spiritus S.* contra Græcos qvod laudat Allatius contra Creygthonum, miror non editum eſſe in ejusdem Græcia Orthodoxa. Incipit: Ῥωμαίοις γράφων.

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publicavit ineditam ante *Orationem* habitam à PHOTIO CPolitano Patriarcha *in Encæniis novæ Ecclesiæ* * B. Virginis à Basilio Macedone post A. C. 879. qvo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolitano Calendis Maji dedicatæ. Titulus est: *Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἔκφρασις τῆς ἐν τοῖς Βασιλείοις νέας Ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος οἰκοδομηθείσης.* Incipit: *Φαιδρὸν ὁρῶ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.* Eandem orationem Græce & Latine cum versione sua dedit Franciscus Combefisius in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Paris. 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, qvæ à Lambecio ad calcem Codini subjuncta sunt, vide si placet qvæ dicta sunt hoc ipso capite pag. 364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 380.

Ex scriptis qvæ ad id temporis inedita idem Lambecius in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii*, qvod è MS. Bibl. Regiæ Paris. affert n 4. Aliud fragmentum *de promontorio Chalcedonensi ἡραίῳ* qvod deinde corrupte *ἠρίον* dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus* qvi in Bibl. Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Acta Græca Sylvestri primi, Papæ* num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodoti τέχνη τακτική*. num. 65. *Anonymi de septem Synodis brevis narratio*, qvam post Codini libellum *περὶ κτισμάτων* in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucis Chronicon* è qvo prolixus locus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12. *Joannis Lydi* Philadelphiensis *περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν* num. 154. & *περὶ μηνῶν.* n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiqvum Græcum* ex Bibl. Segvieriana n. 18. *Manuelis Philæ Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Nicetæ Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99. *Nicephori Callisti syntagma de miraculis ad fontem templi S. Mariæ editis & de*

* In vita Basilii scripta á Constantino Porphyrog. n 55. templum illud sive *νέα βασιλικὴ ἐκκλησία* condita traditur in honorem CHristi, Michaëlis Archangeli & Eliæ Thesbitæ.

ejus templi structura, MS. in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Procli in Cratylum Platonis*, n. 27. & *in Parmenidem*, n. 65.

XVI. JOANNIS ANAGNOSTÆ Thessalonicensis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. per Muratem II. Turcarum Principem Thessalonica, ad amicum scripta aliqvot post urbem captam annis, sæpius illo id desiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συμμίκτοις* p. 318-380. Confer Hanckium de Hist. Byz. scriptoribus lib. 1. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiâ de excidio Thessalonicensi A. C. 904. facto nonnulla affert Allatius notis ad Acropolitam p. 248. De illo excidio supra pag. 351.

XVII. De *Vita Basilii Macedonis*, qvam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor instauratorqve locupletissimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. scripsit, dixi itidem supra p. 349. Nunc cætera ejus scripta recensere juvat, nam qvæ de Imperatore ipso qvi ab 6. Jun. A. 912. sub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano socero, & ab A. 946. ad 959. solus præfuit, dicenda sunt, ex Annalium sæculi decimi scriptoribus rectius Lector petet, sive veteres illi sint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliiqve, & continuatores Theophanis, Simeon Magister, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. sive recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qvi de Imperatoribus copiosos commentarios edidere Jo. Cuspinianus &c. & qvi Constantini hujus vitam singulariter composuit Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 25.

1. Exstant igitur ejus ad filium Romanum (à qvo deinde veneno impie sublatus est) *de administrando Imperio liber* scriptus (ex parte * saltem) A. 6457. (CHristi 949.) indictione septima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indictione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qvi prius Baptistæ Egnatii fuit, edidit *Joannes Meursius* cum versione sua & castigationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde aliis Con-

* Cap. 27. εἰσι δὲ μέχρις τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν ἑβδόμη, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ςυνζ. ἀφ' οὗ ἐμερίσθη ἡ Λογγοβαρδία, ἔτη ϛ. & cap. 41. μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν ι, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ςυξ. ἐπὶ τῆς βασι-

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo priore Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisq; in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, qvæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus. Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiæ 2661. scripto annis abhinc qvingentis, cujus ope qvam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmisitqve tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillelmo Insulano (*de l'Isle*), qva facies ejusdem qvalis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Tactica* sive *βιβλίον Τακτικὸν, τάξιν περιέχον τῶν κατὰ θάλατταν καὶ γῆν μαχομένων.* liber Tacticus, mari terraq; pugnantium ordinationem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem *Jo. Meursius* ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini qvæ jam recenseo scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit è Vindobonensi, de qvo Lambecius VII. pag. 201.

3. *Περὶ Θεμάτων de Thematibus* ** *Imperii Orientalis & Occidentalis libri II.* Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus è codice Tho. Clementis Angli, Medici Mechliniensis edidit & versionem suam notasqve addidit *Bonav. Vulcanius*, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, qvem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus *Fed. Morellus* vulgavit cum versione sua & notis Paris. 1609. 8. Utramqve Vulcani & Morelli

βασιλείας Κωνσαντίνου καὶ Ῥωμάνου τῶν Φιλοχρίσων καὶ πορφυρογεννήτων βασιλέων Ῥωμαίων. Romanum intellige non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεφῆ καὶ Πορφυρογέννητον βασιλέα. De Porphyrogeniti elogio videndus præter Cangium & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap. 5.

** Θέματα veluti *imposita* præsidia, vocatæ sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatæ sunt Provinciæ ipsæ in qvibus Legiones in præsidiis locatæ fuerunt. Atqve eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio ut c. 27. περὶ τοῦ θέματος Λογουβαρδίας.

relli editionem Meurſius conjunxit & cæteris Conſtantini ſcriptis addidit Lugd. Bat. 1617. 8. Noviſſime hos duos libros *Anſelmus Bandurius* paullo ante mihi laudatus, ex Codice Regis Galliæ 2431. in charta bombycina ante annos 500. exarata caſtigavit, verſionem novam, ſive ex veteri plurimum interpolatam adjunxit, præmiſitqve *Gvilelmi Inſulani* tabulam Geographicam, qvæ Imperium CPolitanum qvale ab Heraclii ævo fuit per *θέματα* digeſtum exhibet. Prodiit Bandurii Imperium Orientale, cujus Tomo priore, libri Conſtantini Porphyrog. ut poſteriore editoris notæ continentur, Pariſ. 1711. fol. Non minus in his duobus libellis pulchram provinciarum & populorum qvi Imperio CPolitano parebant notitiam, eorumqve origines, & antiqvitates Conſtantinus complectitur, qvam libro de adminiſtrando Imperio de aliis etiam gentibus qvæ adjuvare illud vel lædere bello atqve infeſtare poſſent, qvemadmodum & earum origines, mores & inſtituta pacis belliqve exponit, unde non immerito librum illum tanqvam theſaurum ſervare ſe ſcripſit Egnatius, * cujus Codex MS. deinde pervenit in Bibl. Palatinam, ex qvo ipſo Codice librum de adminiſtrando Imperio Meurſius vulgaſſe ſe teſtatur.

4. *Novellæ conſtitutiones XIII.* cum verſione & caſtigationibus *Jo. Leunclavii* ex ejus jure GræcoRomano T. 1. lib. 2. pag. 103. ſeq. & T. 2. in libro Novellarum pag. 139. ſeq. Francof. 1596. fol. *α*) *de alienatione fundorum*, cujus conſtitutionis Cedreno etiam memoratæ duo

* Jo. Baptiſta Egnatius Venetus, libro 2. de Principibus Romanis, ubi de Conſtantino Porphyrogenito: *Hic à litteris optimisque diſciplinis non abhorrens, quas pene extinctas ab interitu vindicavit; librum Romano filio reliquit, in quo ſummam totius Imperii, ſociorum omnium fœdera, hoſtium vires, rationes, conſilia explicuit, quem nos in Bibliotheca noſtra, tanquam theſaurum, ſervamus, in quo multa de Venetis etiam ipſe diſſeruit.* Aliud exemplar hujus libri MS. qvod in Bibliotheca Reip. Venetæ diligentiſſime cuſtodiri memorat Gyraldus dialogo V. de Poëtis pag. 282. *Hujus Conſtantini liber ille celebratus eſt, quem moriens Romano filio reliquit, in quo ſummam totius Imperii, ſociorum fœdera, hoſtium vires quæ & quantæ eſſent, aliaque omnia ad Imperium ſpectantia complexus eſt, quem librum hodie Venetorum Reſp. in ſua peculiari Biliotheca diligentiſſime cuſtodiri facit.* Codicem Regis Galliæ, qvo uſus Bandurius, laudavit Caſaubonus præf. Polybio præmiſſa ad Henricum IV. *Servatur in locupletiſſima illa Tua, DOMINE, & vere Regia Bibliotheca, Conſtantini Auguſti Porphyrogeniti liber - - Dignum opus quod Majeſtatis Tuæ juſſu publicam aliquando lucem adſpiciat.* Vide ibi, ſi placet, plura in ejus libri commendationem.

duo exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attaliata composita afferuntur. β) *de potentibus in prædia pauperum* * *succedentibus* γ) *de militibus*, δ) *de restitutione pretii militarium prædiorum*, ε) *de fuga mancipiorum*, hujusqve Novellæ argumentum ς) *de non deserendo judicio ab iis qui actionem instituunt*, & *de his qui ad tres menses vel annum absunt.* ζ) *de eo quod judices civiles nihil accipere debeant* η) *de sportulis περὶ ἐκταγιατικῶν.* θ) *de consvetudinibus.* ι) *de testamentis aperiendis.* ια) *de consvetudinibus scribæ.* ιβ) *De his qui cædes committunt gladio, vel magnis fustibus, vel lapidibus, idque consulto.* ιγ) *De secundis, tertiis & quartis Nuptiis.* Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite mutilam *Enimundus Bonefidius* in juris Orientalis libro I. p. 19. (Paris. 1573. 8.) qvem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus constitutione περὶ τοῦ ἀναθεματίζεσθαι τοὺς ἀποστάτας καὶ μουλτατρέους. Constitutio XIII. περὶ πολυγάμων, adversus qvartas nuptias, eodem loco legitur pag. 16. seq.

Hisce in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd. 1617. 8. (post p. 252.) IV. *constitutiones Novellæ* subjiciuntur qvas è Codicibus Regiis edidit auctiores melioresq; *Carolus Labbeus* cum nova versione & castigationibus Paris. 1606. 8. α) περὶ στρατιωτικῶν *de militaribus fundis, quam dictavit Theodorus* Patricius & Qvæstor Decapolitanus. β) *De fundis Armenicis aliorum & homicidarum.* γ) *de sportulis, de aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consvetudinum modus esse debeat.* Hanc dictavit *Theophilus* Patricius & Qvæstor. δ) *De sportulis, qua abrogatur superior constitutio,* permittens judicibus & scribæ sportulas accipere. Hanc dictavit *Theodosius* (idem qvi antè *Theodorus*) Patricius & Qvæstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, *Delectus Legum compendiarius* ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus, & cum latina *Leunclavii* versione editus in jam laudato ejus jure GræcoRomano T. 2. pag. 79-134. Numerus anni qvo publicatus hic delectus fuit, corruptus est, & pro ςτμζ legendum ςυμζ qvi respondet Anno CHristi 939. qvo Constantinus delectum Legum à Patre Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De *Basilicis*, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspicio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicendi lo-

* Meminit Codinus Orig. CPol. n. 157. edit. Lambecii.

di locus erit infra libro VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis JCtis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. *Narratio de Imagine CHristi ab ipso ad Augarum Edessæ Regem missa & Edessâ CPolin translata A.C. 944.* Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisqve primus vulgavit *Franciscus Combefisius* in fasciculo Originum & antiqvitatum CPol. pag. 75 - 101. Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qvi narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combefisium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vide Lambecium VIII. pag. 195. seq.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τερπνότερον τοῦ νῦν ὁρωμένου θεάματος, ἢ τί λαμπρότερον τῆς παρούσης ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκα τὸ τοῦ χρυσοστόμου ἱερὸν σκῆνος ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἀπετέθη.

8. *Theophanis Historiam* Constantini jussu *continuatam* memoravi supra pag. 349.

9. Superest præcipunm opus, qvod non ab ipso Constantino qvidem elaboratum, at egregio consilio ejus atqve auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων sive *Collectaneorum & Excerptorum* Historico Politicorum & Moralium sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conqvisitorumqve ex probatissimis qvi-

* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς πορφύρας ἀπόγονος Κωνσταντῖνος ὁ ὀρθοδοξότατος καὶ χριστιανικώτατος τῶν πώποτε βεβασιλευκότων, ὀξυωπέστερον πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανόησιν διακείμενος, καὶ δραστήριον ἐσχηκὼς νοῦν, ἔκρινε βέλτιστον εἶναι καὶ κοινωφελὲς, τῷ τε βίῳ ὀνησίφορον, πρότερον μὲν &c. *Constantinus Porphyrogeneta Imperator omnium qui unquam fuerunt recta fidei tenacissimus & Christianissimus, ingenio praditus ad rerum pulchrarum perceptionem acutissimo, ea denique præstans intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perduceret, illud primo fore optimum est ratus & vulgo omnibus utile, ut libros undique ex omnibus Orbis partibus doctri-*

qvibusqve Hiſtoricis omnis ætatis monumentis. Ex tribus hiſce & qvinqvaginta titulis non niſi duo, neqve illi integri plane ad nos pervenerunt, vigeſimus ſeptimus περὶ πρεσβειῶν, *de legationibus*, & qvinqvageſimus περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, *de virtute & vitio.* Tituli de legationibus alteram partem à *Johanne* qvodam *CPolitano* digeſtam ex Bibl. *Antonii Auguſtini* ArchiEpiſcopi Tarraconenſis vulgavit *Fulvius Urſinus* Græce Antvverp. 1582. 4. cum notis. In hac parte exſtant παραβολαὶ excerpta è *Polybio* pag. 1-228. è *Dionyſio* Halicarnaſſeo p. 295-312. è *Diodoro Siculo* p. 313.--333. ex *Appiano* p. 334-372. & è *Dione Caſſio* pag. 373-447. Alteram partem ejusdem tituli de legationibus, ex recentioribus paullo Hiſtoricis excerpta complexam & ab *Davide Hæſchelio* pridem vulgatam recenſui ſupra p. 230. ſeq. nunc tantum ex proœmio adſcribam catalogum ſcriptorum è qvibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποτετυγμένων χρονικῶν. α΄, Πέτρου Πατρικίου καὶ Μαγίστρου, β΄, Γεωργίου μοναχοῦ χρονικῆς, γ΄, Ἰωάννου Ἀντιοχέως. δ΄ Διονυσίου Ἁλικαρνασέως Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ε΄, ς΄ Πολυβίου Μεγαλοπολίτου καὶ Ἀππιανοῦ, ζ΄, Ζωσίμου Ἀσκαλωνίτου, η΄, Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας, θ΄ Διοδώρου Σικελιώτου, ι΄ Δίωνος Κοκκιανοῦ, ια΄, Προκοπίου Καισαρέως, ιβ΄, Πρίσκου Ῥήτορος, ιγ΄, Μάλχου Σοφιστοῦ, ιδ΄, Μενάνδρου προτίκτορος, ιε΄, Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ἀντιγραφέως τοῦ Σιμοκάττου.

Tituli de virtutibus & vitiis qvi in toto opere fuit qvinqvageſimus, priorem partem ex Inſula Cypro nactus *Nic. Fabricius Peireſcius* communicavit cum *Henrico Valeſio*, qvi ex eâ qvæ digna luce videbantur ſele-

doctrina varia refertos conquireret, deinde vaſtam illam librorum molem, quæ lectores enecabat, cum præſertim moleſta plerisque omnibus & tædii plena ea res videretur, in partes minutas putavit diſtribuendam, & luculentam utilitatem quæ poterat inde percipi, oculis hominum exponendam. Adeo ut hoc delectu habito majori attentione & aſſiduitate lectioni incumbere ſtudioſi queant, & ſermonis facundiam altius ac penitius animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici conatu opus univerſum in ὑποθέσεις διαφόρους *tractatus diverſos numero* tres & qvinqvaginta *cenſuit diſtribuendum, in quibus* ἅπασα ἱστορικὴ μεγαλουργία, *quicquid magnificum habet Hiſtoria, incluſum continetur, neque ineſt quicquam Hiſtoriæ inſertum, quod partitionem hanc in hoſce tractatus effugerit. Neque vero ob diviſionem ſententiarum ſeries operis totius ullo modo corrumpitur, verum ſervat hæc ſynopſis, vel ut verius dicam hæc rerum cognatarum* οἰκείωσις *ſive adunatio in ſingulis partibus concinnandis unicuique tractatui convenientem rationem.*

ſelegit & cum verſione ſua notisqve doctiſſimis & fragmentis Polybii, Nic. Damaſceni & Dionis ſingulari ſtudio à ſe collectis vulgavit Pariſ. 1634. 4. In his excerptis (qvæ vulgo appellantur Peireſciana) leguntur ſelecta loca ex *Polybio* pag. 9-197. *Diodoro Siculo* pag. 221-413. ex *Nicolao Damaſceno* περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ διαγωγῆς p. 414-489. ex *Dionyſio Halicarnaſſeo* pag. 529-545. ex *Appiano* pag. 565-567. ex *Dione Caſſio* pag. 569-769. ex *Johanne Antiocheno*, Monacho pag. 778-853. Excerpta cæteroqvi erat hæc collectaneorum pars ex ſcriptoribus qvatuordecim, qvi pag. 5. ſeq. hoc ordine recenſentur: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν α΄, Ἰωσήπου ἀρχαιολογίας, β΄, Γεωργίου Μοναχοῦ, γ΄, Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῆς, δ΄, Ἰωάννου Ἀντιοχέως χρονικῆς ἱστορίας, ε΄, Διοδώρου Σικελιώτου καθολικῆς ἱστορίας, ς΄, Νικολάου Δαμασκηνοῦ καθολικῆς ἱστορίας, ζ΄, Ἡροδότου Ἁλικαρνησσέως. η΄, Θουκυδίδου, θ΄ Ξενοφῶντος Κύρου παιδείας καὶ ἀναβάσεως Κύρου τοῦ Παρυσάτιδος. ι΄ Ἀρριανοῦ Ἀλεξ - - - ια΄ Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ιβ΄, Πολυβίου τοῦ Μεγαλοπολίτου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. ιγ΄, Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῆς τῆς ἐπίκλην βασιλικῆς, ιδ΄, Δίωνος Κοκκιανοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Additur: καὶ οἱ ἐφεξῆς ἐν τῷ δευτέρῳ τεύχει ἐπιγράψονται. *Sequentes auctores in altero* (hujus nempe tituli) *volumine recenſebuntur.* Unde patet non integrum titulum de Virtutibus & vitiis, ſed priorem tantum ut dixi ejus partem in manus Valeſii incidiſſe, qvi ea libertate uti non dubitavit ut in his eclogis & ordine ſcriptores alio poneret, & ea qvæ vel jam edita exſtarent, vel indigna eſſent editione, omitteret ac reſcinderet.

Ex deperditis hujus operis titulis primus fuit, ut in præfatione diſerte traditur, περὶ βασιλέων ἀναγορεύσεως, *de Imperatorum Regumque renunciatione.* Cæterorum ultra viginti ab Hœſchelio & Valeſio obſervatorum hæc eſt notitia, literarum ordine à me deſcripta:

Περὶ ἀνακλήσεως ἥττης *De reſtitutione exercitus victi.*
περὶ ἀνδραγαθημάτων *De fortiter factis*, p. 442. edit. Valeſii. & 473.
περὶ γάμων *De Nuptiis.*
περὶ γνωμῶν *De ſententiis*, pag. 258. edit. Valeſii & 225.
περὶ δημηγοριῶν *De Concionibus ſive Orationibus* id. pag. 87.
περὶ ἐθνῶν *De Gentibus.*
περὶ ἐθῶν *De moribus.*
περὶ ἐκκλησιαστικῶν *De Eccleſiaſticis rebus, perſonisque.*

περὶ

περὶ ἐκφράσεως *De deſcriptionibus.* Svid. in σάμβυκες.
περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Hiſtoria Græca (Gentili.)*
περὶ Ἐπιβοῶν *De imploratione auxiliorum.*
περὶ ἐπιβουλῆς *De inſidiis.*
περὶ ἐπιστολῶν *De Epiſtolis.*
περὶ κυνηγεσίας *De venatione.*
περὶ νίκης *De victoria.*
περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione.*
περὶ παραδόξων, *De miris & inopinatis.* pag. 121. edit. Valeſii.
περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium adminiſtratione.*
περὶ στρατειῶν *De expeditionibus militaribus.*
περὶ στρατηγημάτων *De ſtrategematis* pag. 34. & 42. edit. Valeſ. & 437.
περὶ στρατῶν *De exercitibus.*
περὶ συμβολῆς, *de præliis.*

10. Conſtantini qvoq; hujus juſſu *Theophanes* qvidam *ſynopſin* totius *artis Medicæ* ex Oribaſii potiſſimum ſcriptis collectam ſeptem libris, ſive capitibus 296. digeſſit, & eidem Conſtantino inſcripſit. Incipit procœmium: τὰς προσταχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότητος, ἐκ Θεοῦ Αὐτοκράτορ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατόν &c. Exſtat hoc opus aliqvoties Græce MS. in Bibl. Cæſarea Vindobonenſi. vide Lambecium lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Conſtantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* ſive *de Veterinaria Medicina libros duos,* capitibus 129. diſtinctos, ex ſcriptoribus pluribus hujus generis collectos & è Græco *Latine* verſos editosqve Pariſ. 1530. fol. interprete *Joanne Ruellio* Sveſſionenſi, qvi rei veterinariæ nomenclaturam & brevem Diodori de ponderibus & menſuris tractationem ſubjunxit. *Græce* hi primum vulgati ſunt à *Simone Grynæo,* Baſil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digeſtus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atqve inde in Wittiana. Inſignis etiam codex ac vetuſtus membranaceus exſtat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, qvo uſum ſe teſtatur V. C. Petrus Needhamus in luculenta ſua, de qva mox, Geoponicorum editione. *Italice* etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per *Johannem Maſſeum* Campanum Pariſ. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum è qvi-

è qvibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, qvorum aliqvos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de qvo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è quibus Græci Hippiatricon sive veterinariæ Medicinæ libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qui in illis memorati sunt.

concinnatus á me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

AChaicus Nicænus, ad qvem Absyrti sive Apsyrti Epistola, pag. 38.
Ælianus ad qvem scribit idem Apsyrtus pag. 110. Δέσποτα Αἰλιανέ.
M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad qvem scribit Apsyrtus p. 175.
Africanus p. 268. *caput ρκ'δ. petitum ex Africani cestis f. 293. b. edit. Paris.*
Agathocles Hippiater ad qvem Apsyrti Epistola p. 98.
Agathotychus 7. 18. 109.
Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad qvem scribit Apsyrtus pag. 33. 129.
Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.
Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad qvem Apsyrti Epistola 152.
Apellas Laodicensis Hippiater ad qvem scribit Apsyrtus p. 86.
Apion Alex. ad qvem idem scribit p. 42.
Apolloniades Hippiater ad qvem scribit idem pag. 158.
Apollophanes amicus Apsyrti ad qvem ejus Epistola pag. 246.
Apsyrtus (Prusæensis vel Nicomediensis Bithynus, qvi Constantini M. ætate ἱππιατρικὸν βιβλίον teste Svida scribit) ad Sabinum, pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum qvendam. p. 146. ad Achaicum, Ælianum, Æmilium, Ammonium, Antipatuum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem, Arun-

Aruntium, Aſclepiaddem, Bebium, Cajum, Celerem, Chæream, Damam, Damnatum, Degmium, Deman, Demetrium, Dionyſium, Dium, Epiphanium, Eudoxum, Frontones, Gallum, Hegeſagoram, Himerium, Herodionem, Juſtum, Q. Lollium Marullium, Marcum, Marium Decurionem, Memnonem, Menecratem, Numenios, Orionem Marcellum, Papiam, Paſicratem, Poſidonium, Poſtumium Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam, Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium Claudium Heraclidem, & Valentem. Vide ſingula hæc nomina ſuo loco.

Arcadiites ad qvem ſcribit Apſyrtus 70.

Archedemus 284.

Οἱ ἀρχαῖοι 53. παλαιοτέροις εἴωθε 156. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἴρηται μεγάλοις ἀνδράσιν 120. ἵνα ᾖ μὴ δίζωμεν τῶν περὶ ἡμῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὰς ἀφορισμὰς 121.

Archelaus 275.

Ariſtophanes Byzantius Hiſtoriam Ariſtotelis de animalibus in compendium miſit 4.

Ariſtoteles 173. ejus περὶ φύσεως ζώων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arſipus ad qvem Pelagonii Epiſtola pag. 145.

Artemas τομεὺς ad qvem ſcribir Apſyrtus pag 164.

Aruntius Corinthius, ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 147.

Aſclepiades ad qvem Epiſtola Apſyrti pag. 1. & 133.

Aſtrampſychus librum veterinarium de aſinorum curatione ſcripſit, teſte Suida.

Avxano, Αὐξάνων Hippiater 130.

Azanites 299.

Baſſus ad qvem ſcribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 222.

Beretius inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraquello.

Cajus Hippiater Alexandrinus, ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 243.

Caſſius 28. idem forte cujus exſtant problemata.

Celer ad qvem Epiſtola Apſyrti 270. Δέσποτα Κέλερ.

Celſus 177.

Chæreas Alexandrinus ad qvem Apſyrtus ſcribit pag. 138.

Chiron 7.

Cimon vide infra, Simon.

Cleodamus Achnæus ὁ περὶ ἱππικῆς καὶ πωλοδαμαστικῆς γράψας. Stephanus Byz. in Ἄχναι.
Cleomenes Libycus 80. 94.
Cleomenes Lindius inter Veterinarios laudatus à Tiraquello.
P. Coccejus Juſtus. vide Juſtus.
Damas Laodicenſis, Hippiater, amicus Apſyrti cujus ad eum Epiſtola p. 65. 240.
Damnatus τομεὺς ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 64.
Degmius, πλαστικὸς ad qvem idem p. 60.
Demetrius Apſyrti avus, Hippiater, ad qvem ſcribit p. 41.
Democritus.
Didymus.
Diophanes.
Dioclis ὑγιεινὰ παραγγέλματα ad Regem Antigonum 235.
Dionyſius τομεὺς ad qvem ſcribit Apſyrtus pag. 29.
Dioſcorides 191.
Dius Hippiater, ad qvem civem ſuum ſcribit Apſyrtus p. 156.
Elenus, vide Helenus.
Epicharmus Syracuſanus pecudum medicinas diligentiſſime conſcripſit teſte Columella VII. 3.
Epiphanius Hippiater ad qvem eſt Apſyrti Epiſtola, p. 88.
Eudoxus τομεύς, ad qvem Epiſtola Apſyrti p. 238.
Eumelus Thebanus 12. Hippiater 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.
Euripides 2.
Julius Fauſtus. Vide Julius.
Florus, Φλῶρος p. 177.
Fronto Epheſius, Hippiater, ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 197. alius Julius Fronto, Centurio ad qvem p. 200. alius Cariſtanus Fronto ad qvem p. 53. alius Valerius Fronto ad qvem idem p. 183.
Gajus Alexandrinus. Vide Cajus.
Gallus ad qvem Apſyrtus ſcripſit. Δέσποτα Γάλλε. p. 252.
Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter veterinarios refert Tiraquellus c. 31. de Nobilitate p. 404.
Getulius Severus. Vide, Severus.
Gregorius 75. 307.

Hege-

Hegesagoras Medicus (κρ́άτιςος ἰατρὸς) ad qvem exstat Apsyrti Epistola pag. 186.
Helenus Hippiater 207.
Hemerius sive Himerius potius 31. Apsyrti ad eum Epistola 140. Hippiater. ibid.
Heracleon Chiliarchus ad qvem scribit Apsyrtus 182.
Tiberius Claudius Heraclides. Vide, Tiberius.
Herodion Alexandrinus Hippiater ad qvem Apsyrti Epistola p. 211.
Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX. 15. 2.
Hesiodus 172.
Hierocles * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70. 80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130. 132. 133. 136. 139. 140. 142. 144. 145. 148. 151. 152. 153. 155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178. 179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204. 205.

* Jo. Pearsonius præf. ad Hieroclem alterum, qvi in aurea carmina scripsit: *In XVI. Geoponicorum libro tria capita sunt quæ* Φεροκλέους *nomen præ se ferunt: sed cum liber ille ad rem veterinariam pertineat,* Ἱεροκλέους *legendum esse ostendunt Hippiatrica. Binos autem libros scripsit Hierocles* περὶ τῆς ἵππων θεραπείας, *hoc est,* de Morbis eqvorum curandis, *ut ipse testatur in Proœmio ad secundum Hippiatricorum capite sexagesimo; eosque à Basso rogatus cum confecisset, eidem postea dedicavit. Suntque hi duo libri quasi fundamenta Collectionis Veterinariæ, ad quorum formam methodumque reliquorum Epistolæ aut ἀποσπασμάτια redigi videantur. Fuit autem Hierocles ille non* ἱππιατρὸς, *aut inter equites Cæsarianos in armis versatus, ut Absyrtus, & Theomnestus, sed Jurisprudentiam coluit, & causis agendis in foro operam dedit. Locuples ipse mihi testis in Operis Proœmio.* ἀλλ' εἰ καὶ καταχεῖν ἡμᾶς ἑτέρων νῦν ἐχρῆν, ἔν τε δικαστηρίοις παρέχειν χρείαν τοῖς δεομένοις, καὶ σπουδὴν περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς· οὐκ ἀτιμαστέον γε ὅμως τὴν σὴν ἀξίωσιν, ἄριστε Βάσσε. Etiamsi nos alios potius audire hoc tempore oporteat, & in judiciis copiam nostri postulantibus præbere, atqve hisce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime Basse, qvod tu reqviris. Ethnicum fuisse constat ex his ejus verbis pag. 3. κεκλήσθω δὲ ἡμῖν συμφορᾶς τοῦ λόγου τοῦδε Ποσειδῶν τε ἵππειος, ἀνθρώπων γένους σωτὴρ Ἀσκλήπιος ᾧ πάντως που καὶ ἵππων μέλει· εἰ δεῖ τι Χείρων ὁ τοῦ Κενταύρου καὶ τῶν ἐν Πηλίῳ διατριβῶν ἀξίως μεμνῆσθαι. Hippiatrica sub Hieroclis nomine edidit Jo. Masseus, *l'art veterinaire ou grande mareschalerie d'Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Masse Champenois* Paris 1563. 4. Hieroclis Epistolam ad Titum de signis & notis eqvorum MS. in Codice Regis Galliæ 195. teste Labbeo pag. 100. Bibl. novæ MSS.

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223. (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν συντάγματι Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274. 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῷ δευτέρῳ μὲ βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libycus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

Ἱππασίου Ἠλείου σύνταγμα, Hippasi Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131. 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285. 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrum Apsyrti Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad qvem scribit Apsyrtus p. 163.

Laurentius Rusius, &

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati.

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad qvem scribit Apsyrtus p. 150.

Lucius ad qvem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ὀστεόκολλον 181.

Mago Carthaginiensis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus. vide Verus.

Marcus Hippiater ad qvem scripsit Apsyrtus 90. 260. Alius Marcus Marius decurio ad qvem p. 253.

Mecco, Μήκκων ὁ παλαιὸς 173.

Memnon Hippiater, ad qvem scribit Apsyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad qvem Epistola ejusdem Apsyrti p. 226.

Nephon 18.

Sextus Numenius ad qvem Apsyrti Epistola p. 39.

Numenius Hephæstionis F. Callipolites ad qvem scribit Apsyrtus pag. 119.

Numenius Alexandrinus ad qvem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad qvem Epistola Apsyrti pag. 228.

Orion Alexandrinus ad qvem scribit Apsyrtus pag. 8. Orion Marcellus, ad qvem Apsyrti ejusdem Epistola p. 226.

Osantri & aliorum Hippiatrica memorat Labbeus p. 122. Bibl. nova MSS.

Orion

Pamphilum, ſæpe allegari in Hippiatricis ſcribit Clariſſ. * Needhamus qvod ægre mihi perſvadeo, licet inter ſcriptores Veterinarios refertur etiam à Tiraqvello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Baſil. edit. præmiſſo. Mihi qvidem ne unus qvidem in illis occurrit locus è Pamphilo repetitus.

Papias Hippiater Antiochenus ad qvem Epiſtola Apſyrti p. 237.

Paſicrates Alexandrinus Hippiater, ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 247.

Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 95. 100. 107. 126. 136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 216. 221. Ἀγρίππῳ ἰδίῳ χαίρειν 145. ad Lucium Epiſtola p. 279. 293.

Pindarus 3.

Piſtorius ſive Πιστήριος Siculus 24.

Poſidonius ad qvem ſcribit Apſyrtus pag. 134.

Ad Poſtumium Ducem, Apſyrti Epiſtola 259. Ποστουμίῳ δακὶ (leg. δουκὶ) χαίρειν.

Qvintiliorum Georgica 4.

Qvintus Lollius Marullius. Vide Lollius.

Rufus Octavius ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 228. *Alius Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thuaneo 431.*

Sabinus ad qvem Apſyrtus ſcripſit pag. 10.

Sarmatarum mos caſtrandi eqvos 67.

Julius Saturninus. Vide Julius.

Secundus Hippiater ad qvem Epiſtola ejusdem Apſyrti p. 71. 94.

Sennas centurio, Hippiater ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 156.

Getulius Severus, ad qvem Epiſtola p. 263.

Simon. Τά τε Σίμωνος ἀκούεις τοῦ παλαιοῦ τῆς ἱππασίας αὐτοῦ τρόπους ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίοις Ἐλευσινίῳ χαράξαντος καὶ σημήναντος ἐν τοῖς σχήμασι. 3. Athenienſis 173. 261. Male *Cimon* hic dicitur apud Svidam in Ἄψυρτος & Κίμων ubi ἱπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θαυμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. verſu 483. ἱπποτροφίᾳ Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis hiſce, tribus locis & apud Svidam in τρίλλη, & apud Clementem Alex. VII. Strom. pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium Pol-

* Teſtatur notis ad Geoponica ſe uſum vetuſto Codice MS. Hippiatricon è Bibl. Collegii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiqviorem his omnibus Xenophontem libro de eqvitatu.
Statilius Stephanus Medicus, ad qvem scribit Apsyrtus p. 143.
Stratonicus 202. 220.
Tarentinus (Heraclides) 4. 220.
Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 123. 130. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.
Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.
Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apsyrti p. 258.
Titus ad qvem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.
Tyrannius Varro, ad qvem Apsyrtus scribit pag. 37. Τυῤῥανίῳ Βάῤῥωνι χαίρειν.
Valens Decurio ad qvem scribit Apsyrtus p. 131.
P. Vegetius, latinus Mulomedicinæ scriptor, Græcos hujus argumenti auctores consuluisse se non diffitetur, sed paucos laudat de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & *Pelagonio* non defuerit & *Columellæ* abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (*Columella*) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (*Pelagonius*) omissis signis caussisqve morborum, qvasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit. *Chiron* vero & *Absirtus* diligentius cuncta rimati, eloqventiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate sordescunt. *Citatur Chiron Centaurus ab eodem Vegetio lib. I. cap. 17. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive κτηνιάτρες scriptores de nomine ab eo allegari non memini. E latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.*
Verus Marcellus ad qvem Apsyrti Epistola p. 57.
Xenophon Atheniensis, Grylli F. περὶ ἱππικῆς p. 3. 261.

12. Deniqve certum est *Geoponica* etiam jussu & auspiciis *Constantini* hujus *Porphyrogeniti* collecta fuisse, ut eos fugerit ratio, qvi de *Constantino Magno*, vel ut Cornarius de *Constantino Pogonato* cogitarunt. Certe Constantino nostro Leonis Sapientis filio soli & ex asse competit elogium, qvod auctor hujus συναγωγῆς in præfatione ad Constantinum scripta ait eum omne genus doctrinæ &

omnes

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatqve eum τερπνὸν τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα, qvibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecqvis vero Constantini hujus jussu qvem etiam XX. 6. verbis, ὦ τιμιώτατε, alloqvitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atqve opus hoc in *XX. libros* distributum, (qvorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariæ) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur hoc opus, qvi recte nominari potuere inter eos è qvibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Uticensi* fuerunt qvi hos libros tribuerent, qvoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris Magonis Carthaginiensis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut Joannes Harduinus ad Plinium suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, qvoniam Photius ejus συναγωγὴν γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων commemorat Codice CLXIII. qvam ait libris XII. digestam esse ex Democrito, Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone, Pamphilo ac Diophane, & in qvibus hi dissident, in illis Leoni plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim Geoponicorum qvæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros Vindanionii fuisse, qvi in illis jam sub Vindanionii, jam Anatolii jam Berytii nomine allegatur, at hujus qvam habemus Georgicon collectionis auctor non possit esse ille Vindanionius scriptor Photio antiqvior, nedum qvi tot sæculis eum antecessit Dionysius Uticensis, cum Geoponica qvæ habemus, Constantini Porphyrogeniti tempore, hoc est centum amplius post Photium annis collecta esse constet. Superest *Cassianus Bassus* Scholasticus, à qvo γεωπονικὰς hasce ἐκλογὰς congestas esse multi viri docti sibi persvaserunt, MStorum ut videtur Codicum auctoritate persvasi. Itaq; Basso eas tribuunt Erasmus adagio *alaudæ in nido*, Hadr. Junius lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. Animadversionum & in adagiis p. 164. & 288. Nicolaus Rigaltius ad Artemidorum p. 30. & præfat. ad Demetrii ἱερακοσόφιον, Barthius XXI.

* Varias sententias recensui pridem in Decade Decadum edita Lipsiæ A. 1689. 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. Petri Needham prolegomena Geoponicis præmissa & Placcii τοῦ μακαρίτου theatrum Pseudonymorum p. 716.

23. Adverſar. Tho. Gatakerus p. 33. Adverſar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophraſtum de plantis paſſim, qvo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illuſtrat, & Salmaſius qvi novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & proœm. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti ſyringem p. 214. & ad jus Atticum p. 370. atq; alibi in ſuis ſcriptis. Pridem etiam in Bibliothecæ Geſnerianæ continuatione ſcripſit Simlerus, *Caſſiani Baſſiani* (leg. *Baſſi*) *librum vetuſtiſſimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia latitare, putariq; eundem eſſe qui nunc Conſtantini Cæſaris nomine de agricultura circumfertur.* His adde qvod V. C. Petrus Needhamus teſtatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulnm: ἐκ τῶν περὶ Γεωργίας ἐκλογῶν Κασιανοῦ Βάσσου σχολαστικοῦ βιβλίον δεύτερον περιέχει τάδε. Marqvardus qvoq; Gudius qvi editionem Baſileenſem cnm tribus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ collatum nactus fuit (è qvo Geoponica poſt ſcriptores latinos de re ruſtica à ſe editos, emendatius vulgare conſtituerat Commelinus) & poſtea eandem A. 1669 contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecæ Gottorpienſis Ducis Sereniſſimi Holſatiæ, titulum operis ita concipit: Γεωπονικὰ ἐκ τῶν περὶ γεωργίας ἐκλογῶν Κασιανοῦ Βάσσου σχολαστικοῦ. Sed ex hoc ipſo titulo ſuſpicari potius licet Baſſum hunc non ipſum eſſe Geoponicon auctorem, ſed ipſum etiam referendum inter eos, è qvibus Geoponica qvalia hodie exſtant aliqvis poſt eum Conſtantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam qvod ajunt hunc eſſe illum Baſſum ad qvem ſcripſit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum eſſe, contra illorum ſententiam militat Hierocles enim iſte, ut ſupra notavi, Ethnicus ſcriptor & Porphyrogeniti ævo ſuperior fuit, neqve ipſe Hippiatrica collegit. Deinde Caſſianus ſi eſſet Geoponicorum qvalia hodie habemus auctor & collector, atqve ſe ipſe de nomine allegaſſet, certe allegaſſet freqventins qvam bis, ſiqvidem de eodem argumento ſcripſiſſe ſe voluiſſet oſtendere, & majoris momenti obſervationes è libro ſuo produxiſſet. Itaqve ſuffragari non dubito Mauſſaco qvi A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc conſtitutum eſt*, inqvit, *quis Geoponicorum verus auctor. Nam de Caſſiano Baſſo quod dicunt, non eſt verum, licet Hierocles Medicus veterinarius ad eum ſcripſerit. Multo minus quæ de Vindanionio Anatolio Berytio* &c. Minus etiam veriſimilis eorum ſententia, qvi *Florentino* hos libros inſtitutionum Agriculturæ tribuunt, eſt enim Florentinus

inter

inter eos è qvo Vindanionium ſua collegiſſe Photius ſcribit, atq; idem ni fallor, qvi in Hippiatricis decurtato nomine Φλῶρος appellatur. Neqve ita intelligendus vir præſtantiſſimus Franciſcus Redi in libro de generatione inſectorum p. 74. *Sed Juba Libyæ Rex apud Florentinum libro decimo quinto Inſtitutionum Agriculturæ, attributarum Conſtantino Pogonato Imperatori*, ac ſi Florentinum is librorum horumce auctorem habuiſſet, ſed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capiti 2. inſertum, in qvo Juba citatur. Primoqve loco ponitur hic Florentinus inter eos, è qvibus etiam Geoponica qvæ habemus collecta traduntur in argumento libri 1. qvod in MS. Gottorpienſi inſcribitur: ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραψάντων. Sunt autem nomina hæc: συνείλεκται δὲ ἐκ τῶν Φλωρεντίνου καὶ Οὐινδανιωνίου, καὶ Ταραντίνου, καὶ Ἀνατολίου, καὶ Βηρυτίου, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοντίου, καὶ Δημοκρίτου καὶ Ἀφρικανοῦ παραδόξων, καὶ Παμφίλου καὶ Ἀπουληΐου, καὶ Βάρωνος καὶ Ζωροάστρου, καὶ Φρόντωνος, καὶ Παξάμου, καὶ Δαμηγέροντος * καὶ Διδύμου καὶ Σωτίωνος καὶ Κυντιλίων. Ne objectet qvis Caſſiani Baſſi nomen in his non fore omiſſum niſi ipſe Caſſianus collectionis hujus eſſet auctor, nam ex indice ſcriptorum infra ſubjiciendo apparebit longe plures ſcriptores eſſe in hoc proœmio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis inſerta ſunt. Viderit porro Colomeſius, qvi in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus eſt ſe de Geoponicis plura dicturum fuiſſe in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit ſed Chriſtianus, ut jampridem in Decade Decadum Lipſiæ ſub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Qvanqvam vero

* Ita hoc nomen ſcribitur in qvatuor Codd. MSS. non Δαμογέροντος.

** Verba pace Lectoris adſcribere liceat: *Alia de auctore Geoponicon quæ certo affirmare poſſim non habeo, quam Chriſtianum fuiſſe, ut conſtat ex præfatione & ne alia memorem ex his libri* 1. *verbis*: Atqve hoc experientiâ qvidam affirmant, qvod à ſeptima Martii ad qvartam decimam tempeſtas rigidior fere fieri conſveverit, nam his diebus innumeri Martyres paganis traditi cum beluis decertarunt. *Deinde CPoli ſcripſiſſe, quod probari poteſt ex lib. I. cap.* 11. *ubi recenſet quanam aſtra ſingulis menſibus cum ſole occidant. Item ex libro XII. ubi quid quovis menſe in climate CPolitano ſerendum vel plantandum ſit, docet. Antiochiæ aliquando fuiſſe, ibique Camelopardalin ex India allatam vidiſſe ſe teſtatur XVI.* 22. *Libro autem XV.* non ſolis, *inquit*, ruſticæ rei ſtudioſis utilia colligere allaboravi, ſed Philologis qvoqve librum meum accommodare volui. *Inprimis hoc feciſſe videtur libro XI. in quo varias Mythologias recenſuit. Hoc etiam monendum eſt, quod vulgo fere negligi video, quædam nomina ſcriptorum capitulis inſcripta merito ſuſpecta & non ſuo loco poſita videri, & collectorem aliorum ſententias*

vero Christianus fuit, tamen etiam τερατώδη qvædam † inserere non neglexit, qvæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret, verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusqvam meminit *Heronis* de qvo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simeon, idem & Plinius in naturali Historia & Suidas afferunt &* Heron *in secundo rei rusticæ libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adjungit idem Heron, quod in earum flore auspicium quoddam lugubre inveniatur. Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisquis ille fuit qui totidem quot* Heron *libris, hoc est XX. de tota re rustica scripsit, qui & illud quoque prodidit, Amphiaraum primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia & somnia.* Ejusdem Heronis meminit Gvil. Philander ad Vitruvii II. 9. *Constantinus Imp. qui ex utriusque linguæ auctoribus γεωπονικῶν i. e. de re rustica Græce libros XX. scripsit, &* Heron *qui ante illum totidem.* Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag 650. *Heron Græcus scriptor diligens, ut qui ex utriusque linguæ auctoribus libros viginti de re rustica scripsit, &*

tias suis plerumq; non Auctorum quos sequitur verbis exprimere, uti id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem. Libri III. capite 13. quod è Paxamo desumtum esse traditur, hac de re, *inquit*, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius actum reperies, *quæ verba non Paxami sed collectoris esse putaverim. Libri XX. capite 6. pleniorem de omnium piscium generibus tractationem in aliud tempus rejicit.*

† Tale est qvod VIII. 31. scribit Homeri Iliad. θ. versum 170 ad primum haustum recitatum non sinere ut aliqvis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. ε. 387. arboribus adscriptum impedire ne fructus decidant. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si qvatuor ejus angulis inscribas nomen Ἀδάμ qvæ primæ literæ sunt vocum ἀνατολή, δύσις, ἄρκτος, μεσημβρία, qvæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostreæ nomina Ἰάω, Σαβαώθ, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio θεῖα ista γράμματα inscribantur ex Psal. XXXIV. 8. *Gustate & videte quoniam svavis Dominus.* Vel si verba eadem pomo insculpantur, pomumqve in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 88. fructus integros in arboribus conservari si adscribantur versa Psalmi I. *Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet.*

†† Lib. XII. cap. 5. cum ex nescio qvo scriptore retulisset mures ex agro fugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: ἐξορκίζω τοὺς μῦς τοὺς ἐνταῦθα &c. *hoc*, inqvit auctor, *adscripsi ne quid reliquisse viderer. Non probo autem hæc omnia μὴ γένοιτο. Et omnibus auctor sum, ne ad ridicula ejusmodi animum intendant.*

& quem est imitatus ut puto Constantinus ille Imperator , qui locupletius rem rusticam totidem libris & totidem pleraque verbis , iisdem ferme ex auctoribus complexus est. Et dialogo V. de Historia Poëtarum p.283. *Videndum & sane considerandum an hujus Constantini Imp.* (Leonis fil.) *libri viginti sint de tota re rustica , qui hodie leguntur , ex diversis ac variis scriptoribus concinnati : cujus argumenti & ordinis , viginti alii leguntur sub* Heronis Philosophi *nomine.* Illius ni fallor qvi Heraclio imperante vixit , & de cujus aliis scriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

Græca unica exstat *Jo. Alexandri Brassicani* studio in lucem edita una cum Aristotelis libris duobus de plantis , & Sim. Grynæi præfatione , Basil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è qvo editio hæc curata fuit, à Brassicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac deniqve illatus est Bibliothecæ Cæsareæ, ut testatur Lambecius II. pag. 539. seq. & VI. pag. 163 seq.

Latine vertit *Janus Cornarius* ex uno Codice omni inscriptione carente, qvem *Matthæus* ei *Aurogallus* Boëmus suppeditaverat. Prodiit hæc versio uno ante Græcam editionem Basil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recusa est Venetiis eodem anno , & Lugd. 1541. 8. Posteriores libros octo , qvi pecorum curam tangunt , post Cornarium & longe majori (ut ait Vossius *) cura qvam ille transtulit *Andreas à Lucuna* Secobiensis , additis etiam castigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam , Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præteriisse vel perperam accepta ab eo esse, notavit Clariss. Needhamus. *Latini Latinii* qvædam ad editionem Lugdunensem observationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. seq. Etiam à *Jo. Ruellio* translatos fuisse Constantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, sed editam illius interpretationem non puto , qvemadmodum nec *Burgundionis*, à qvo chedia aliqvot Geoponicon latine versas scribit Laurentius Pignorius in symbolis Epistolicis p. 159.

Germanice Geoponica interpretatus est *Michaël Herrius* , recognovit *Lud. Rabus* Memmingensis A. 1551. mihi in manibus est editio tertia Argentorat. 1566. 8. Das Veltbau oder das Buch von der Veltarbeit &c.

* Vossius libro de Philosophia p. 53.

Italicè, Petrus Laurus, Mutinensis, Venet. 1542.

Gallicè, Antonius Petrus, Narbonensis. Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Deniqve lucem vidit insignis & singulari studio adornata editio *Græcolatina* V. C. *Petri Needhami*, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illustri Jo. Moro, Norvicensi tunc temporis, hodie Eliensi Episcopo, cui opus etiam est inscriptum, Græca ad qvinqve MSS. Codices integros & duos mutilos contulit suppeditatos ipsi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitqve qvæ in variis Codicibus suis notaverant Isaacus Casaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale. Latinam vero Cornarii versionem variis in locis recognovit atqve interpolavit, notasq; & castigationes atqve scriptorum rerumqve indices locupletissimos addidit. Testatur etiam se habuisse varias Lectiones è duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & passim non contemnendas adhuc desiderari observo, qvi cujus supra jam memini nactus sum è libris Gudianis editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & qvarto Gottorpiensi. Atq; *Marquardum Gudium* qvoqve novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epistolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Qvemadmodum de *Salmasio* Maussacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legitimum illius collectionis Geoponicæ parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere potest, nisi unicus ille Claudius Salmasius, quem opus istud longe melius & auctius dare posse tam constat nobis quam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem scriptorum è qvibus collecta Geoponica sunt, Needhami industriam secuti subjiciamus. Nam alios veteres deperditos de re rustica scriptores recenset Fulvius Ursinus in Virgilio cum scriptoribus Græcis collato pag. 82. seq. cujus locum integrum exhibui in supplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis sermo mih fuit.

INDEX Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui lauduntur in Geoponicis.

depromptus ex editione Cantabrigiensi.

A*Fricanus* lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29. 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 49, 53, 55, 56, 59, 66, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anato-*

* Confer Acta Erud. 1705. pag. 183. seq. Ephemerides eruditor. Paris. 1706. p. 838.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10, 18, 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8, 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Apsyrtus Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Apuleius Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33. bis. XIII. 8. 9. Ἀπυλήιος ὁ Ῥωμαϊκὸς I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1. 9.

Asclepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytius Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13. 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35. 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4, 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, sæpius. II. 14, 42. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. Δημόκριτος ὁ Φυσικὸς XIX. 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV. 3, 13, 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18. 19. VIII. 22. IX. 5, 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII. 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18, 23, 24. XV. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16. XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς. X. 11, 20, 37. bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Dionysius Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

Florentinus Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X. 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς IX. 14. X. 4.

Fronto Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.

Hesiodus Laudatur Lib. VII. Cap. 6.

Hierocles Lib. XVI. Cap. 9, 10, 11.

Hippocrates Lib. XVI. Cap. 20.

Homerus Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.

Juba Laudatur Lib. XV. Cap. 2.

Leontinus vel *Leontius* Lib. II. Cap. 13. 24. V. 47. VII. 34. VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.

Manetho Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Nestor Laudatur ἐν τῷ Ἀλεξικήπῳ Lib. XII. Cap. 16, 17. Ἐν τῇ Πανακείᾳ XV. 1, bis.

Oppianus Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.

Orpheus Laudatur Lib. II. Cap. 35.

Pamphilus Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur ἐν τῷ περὶ Φυσικῶν Lib. XV. Cap. 1.

Paxamus Lib II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 10. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.

Pelagonius Lib. XVI. Cap. 2, 17, 18.

Philostratus Citatur ἐν τῷ Ἡρωικῷ Lib. I. Cap. 14.

Plato Laudatur ἐν ταῖς Πολιτείαις Lib. XV. Cap. 1. XVI. 2.

Plutarchus Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. Ἐν τῷ β'. Συμποσιακῶν. XV. 1.

Ptolemaeus Lib. I. Cap. 13.

Pythagoras Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagorei XII. 13.

Quintilii & *Quintilius* Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 8. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5. XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2. XI. 3.

Sotion

Sotion Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10. 87. XI. 28. XII. 15. 29. XIII 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur I. 13. V. 9. 10. VII. 6.

Tarentinus (Heraclides) Lib II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.

Theomnestus Lib. *XVI.* Cap. 12, 13, 14, 15, 16. *XIX.* 3.

Theophrastus Laudatur *III.* 3. 4. *XV.* 1.

Varro Lib. *II.* Cap 2, 23, 49. *III.* 1. *V.* 41. 42. *VI.* 9. *VII.* 21. *VIII.* 33, 34. *IX.* 13. *X.* 81. *XII.* 16, 39. *XIV.* 19. *XVII.* 10. *XIX.* 1. Laudatur *I.* 1. *V.* 17. *XV.* 2.

Vindanionius Lib. *II.* Cap. 16. *V.* 34. *VII.* 36. *X.* 43, 44. *XII.* 5.

Virgilius Laudatur Lib. *II.* Cap. 18.

Xenophon Lib. *XIX.* Cap. 5.

Zoroastres Lib. *I.* Cap. 10, 12. *II.* 15. *V.* 46. *VII.* 5, 6, 11. *X.* 83. *XIII.* 16. *XV.* 1. Laudatur *XI.* 18. *XIII.* 9.

13. Constantini Porphyrogeniti jussu etiam atqve auspiciis Martyria & *vitas Sanctorum* * non Orientalium tantum ut visum Joanni Molano, sed qvorumvis qvas nancisci potuit conscripsit SIMEON Magister & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus est, qvod plerasqve vitas non suopte ipse ingenio composuit condiditqve, sed ab antiqvioribus scriptas μετέφρασε & paullò alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atq; interpolando. Vitas plerasq; recensent Allatius libro de Simeonum scriptis pag. 124. seq. Hanckius parte 1. de scriptoribus Byz. cap 24. p. 436. seq. & Caveus ad A. C. 901. sed ita ut difficillime possint evolvi, nam Allatius initia vitarum ordine Alphabetico digessit, Hanckius vitas recensuit sub titulis populorum qvi sanctos

* Conferatur Metaphrastes in vita Theoctistæ apud Surium ad 10. Nov. Mich. Psellus Encomio Metaphrastæ pag 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Boronianæ ad A. 902. & præcipue 913.

** Adi sis qvæ Psellus pag. 227. seq. Allatius lib. de Simeonum scriptis pag. 73. seq. nec non libro de Nilis pag. 29. seq. edit. à me curatæ, & de Psellis §. 16. seq. Martinus Hanckius parte 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 24. Jo. Bollandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. seq.

† Vide Cotelerii monumenta Ecclesiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernhardi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269. 273. 275.

ctos qvoqve qvorum sunt vitæ, sibi vindicant: Caveus ordinem secutus est Allatii, qvanqvam initia ipsa vitarum adscribere supersedit. En igitur vitas qvas Simeonis ex styli ratione vel aliis argumentis genuinas Allatius censet, descriptas secundum nomina Sanctorum ordine recensita Alphabetico. Addidi etiam alias qvas certis auctoribus Allatius tribuit, itemqve illas qvas cum certo auctori non audeat assignare, Simeonis Metaphrastæ tamen non esse putat esse exploratum, deniqve illas qvas ipse in Actis Sanctorum vel alibi, Allatio præteritas observavi.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græce scripta.

Addita Græca verba, quibus singula incipiunt, & his quas genuinas Simeonis Metaphrastæ esse viri docti existimant, appositus asteriscus.

* ABdiæ Prophetæ. Ἰσμαῆλοι πρόγονον ἔχοντες τὸν ἠσαῦ.

Abercii Episcopi Hierapolitani. Μάρκου Ἀντωνίου καὶ Λουκίου Βήρου. Latine apud Surium 22. Octobr.

* Abibi. Vide infra in Guria.

* Abramii. ἀνδρῶν φιλαρέτων βίος. Latine apud Surium 16. Mart.

Ejusdem elogium auctore Ephraim Syro. Ἀδελφοί μου, βούλομαι. pag. 220. edit. Oxon.

Acacii Centurionis. τρίτον τοῦτο τὸ μισοκάλου. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293.

Acepsimæ Episcopi, Joannis Presbyteri & Aithalæ Diaconi. Ἐν τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ διωγμοῦ. Auctor incertus.

* Acepsimæ, Josephi & Aithalæ. Ἐλύτθα κατὰ Χριστιανῶν Σαβώριος ὁ Περσῶν βασιλεύς. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 20. April.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti. κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος κατὰ συγχώρησιν τοῦ Χριστοῦ, Σωβαρίου τινὸς τῶν Περσῶν. Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Allatium de Simeonibus p. 98.

* Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Εἰ καὶ πρῶτοι Πέρσαι χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν. Latine apud Surium 11. Nov.

Æcatharinæ. Vide in Catharina.

* Agapes. Vide infra in Pisteos.

* Aga-

* Agapii. Vide infra in Euſtathio.
* Agathæ. Βασιλεύοντος ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεκίου. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex verſione Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henſchenii notis in Actis Sanctor. T. 1. Februarii.
In S. Agathæ feſtum ejusqve diſcipulas. οὐ τὰ σπουδαῖα μόνον αἱρεῖται. Auctor Mich. Pſellus. De aliis Actorum laudumq; S. Agathæ ſcriptoribus vide Henſchenium 5. Febr. & Hanckium de ſcriptoribus Hiſt. Byz. p. 453. Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. p. 126. ſq.
Agathopodis. Infra in Papylo.
Aithalæ Diaconi. Vide ſupra in Acepſima.
Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενομένου διωγμοῦ. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381.
Alexandri Byzantini Epiſcopi. Vide infra in Metrophane.
Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appenpice pag. 15. & Latine p. 194. Auctor incertus.
* Alexii. Ἔδει μὲν, ὦ ἱερωτάτη καὶ θεοσύλλεκτος ἄθροισις. Auctor incertus.
Alphii, Philadelphi & Qvirini. Ἡ μὲν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. Græce in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silveſtro Ligone, Leontino interprete pag. 506.
* Alypii Stylitæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἆθλοι.
* Ambroſii Epiſcopi Mediolanenſis. Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰοβιανοῦ.
Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ μεγάλου Θεοδοσίου. Auctor incertus.
* Amphilochii ejusdem, Epiſcopi Iconienſis. Καὶ τί τῶν καλῶν ἐστί τις.
Aliud: ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιος Auctor incertus. Hanc Græce & Latine dedit ſub Metaphraſtæ nomine Combefiſius in Amphilochio ſuo p. 228.
Ananiæ Apoſtoli & Martyris. Ἀνέτειλε μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor ſe appellat Barſaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. * De

* De eodem Anania. Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τὰ τῆς ἑώας μέρη. Latine apud Surium ad 1. Octobr.

* Anastasiæ. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Latine apud Surium 6. Decemb.

Aliud: Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviss. Combefisiano T. 1. pag. 462.

Aliud: κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ. Auctor incertus.

* Anastasiæ Romanæ. Διττὰς ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Surium 28. Octobr.

* Anastasii Persæ. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ τῶν Περσῶν βασιλέως ἑλούσης. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud: Θαυμάτων διήγησιν προβάλλεσθαι σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante Allatio.

Anchæ. Vide infra in Elevtherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου.

Aliud: ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίους. Vita S. Andreæ Apostoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpiscopus Corcyrensis.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς ἁλιείας τὸ δίκτυον. Procli Patriarchæ CPol.

Σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Hesychii Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

ἅπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti.

Πᾶσι μὲν τοῖς τοῦ Θεοῦ λόγου φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Græce & Lat. in auctario novissimo Combefisii p. 335.

* Andreæ Cretensis. Πολλὴ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων. Latine apud Surium 17. Octob.

Andreæ σαλοῦ. Βίον τινὸς ἐναρέτου ἀνδρός. Auctor Nicephorus Cpol. Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sanctorum T. 6. Maji.

Andronici: Vide infra in Probo.

Anem-

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757. seq. Vide etiam Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60.

Anempodisti Martyris. Vide ſupra, in Acyndino.
Aniceti. Vide Photii.
In Angelorum Congregationem. καὶ τοῦτο τῆς ἄκρας ἀγαθότητος γνώρισμα. Joannis Euchaitenſium Epiſcopi.
In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.
In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέστερον. Georgii Nicomedienſis.
In Annam Prophetiſſam. Infra in Simeon.
* Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis τίς οὐκ οἶδε τὴν Νικομήδους. Græce T. 3. Act. Sanctor. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliæ. Et Latine pag. 483. apud Lipomann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.
Anthuſæ. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni ſæculi. Vide infra in Athanaſio.
Antipæ. Διωγμοῦ κινηθέντος ὑπὸ Δομετιανοῦ. Græce è MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis pag. 965 & latine p. 4.
Antonii Monachi Vita. ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε. Auctor S. Athanaſius. Vide qvæ dixi lib. V. cap. 2. pag. 302. ſeq.
Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Εἰ δὲ καὶ θνητὴν φύσιν ὁ χρόνος. Auctor Niceph. Gregoras.
Anyſiæ Theſſalonicenſis. Οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.
* Aphthonii. ſupra in Acyndino.
* Apollonii. Infra, Thyrſi.
In SS. Apoſtolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστ. Maximi Planudæ.
Τί καλὴ Ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris.
Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Epiſcopi Paphlagoniæ.
Aqvilinæ. Τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ ΧΡ.στοῦ οὐρανόθεν. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum verſione Sirleti T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 673.
* Arcadii. Vide in Xenophonte.
In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ. Mich. Syncelli.
In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλος. Mich. Pſelli.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax.

Aliud: τὸ στόμα μου ἤνοιξα. Michaëlis Monachi.

Ἀρχαγγέλου πανήγυρις καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti

Μιχαὴλ ἐπαινῶν τὸν Γαβριὴλ ἐπαινέσομαι. Auctoris incerti.

Ἤδη μοι τῷ περὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιστράτηγος. Chrysippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων Κύριος. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ.

Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων Κύριος. Ejusdem.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. ἀρίστη μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων εὐπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. Καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξιέναι. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 5. Sept.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sisinnii ArchiEp. CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosqve Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι τε καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι τῆς ἀσωμάτου. Michaëlis Synadorum Episcopi.

* Arethæ & sociorum. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰουστίνῳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto: Ἔτους πέμπτου τῆς βασιλείας Ἰουστίνου.

Arsenii Anachoretæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Arsenii vita citat Meursius a) in glossar. Nescio sitne eadem qvam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. Incipit: *Non solum res gestæ virorum bonorum.*

* Ar-

a) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in πάππας & σπαθάριος.

* Artemii. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανὸν ἀνάληψιν. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Joannes Monachus, è Philostorgio & aliis.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græce & Lat. ad calcem Operum Athanasii. Latine apud Surium 2. Maj.

Aliud incerto auctore : ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. ibid.

Plura in Athanasium Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ T. VI. p. 500-530.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad Acropolita p. 231.

Athanasii qvi S. Anthusam baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Auctor incertus, Metaphraste antiqvior, in codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogerus. *Tempore Diocletiani Imp.* Latine in T. VI. Lipomanni ad 17. Jul.

Avtonomi. τῆς ἴσης ἀτοπίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas recensetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipomanno latine edita T. 6. ad 12. Sept. Sed multo antiqvioris esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν τοῦ παλαιοῦ πλάσματος. Auctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

* Babylæ Episcopi Antiocheni. Νουμεριανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

* Bacchi. infra, Sergii.

Bademi Archimandritæ in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελειώσεως τῆς τεσσαράκοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in Actis Sanctor. T. 1. April. *IX.* p. *LXXXV.* Latine p. 825.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν περὶ τῶν εἰδώλων πλάνην. Latine apud Surium 4. Dec.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσεβάσμιος μνήμη. Auctor Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέστη πανήγυρις. Auctor Arsenius Corcyrensis.

Ἔστι μὲν τοῖς οὐκ ἀξίοις ἐπισφαλές. Auctor Georgius Grammaticus.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus.

Ὑπέρκειται μὲν ὁμολογουμένως. Auctor Joannes Damascenus Presbyter.

Confer qvæ in S. Barbaram exhibet Combefisius T. VI. Bibl. Concionatoriæ p. 71. seq.

Baripsabæ, qvem ajunt sangvinem è latere CHristi effusum cucurbita excepisse. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barnabæ Apostoli. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. Auctor Alexander Monachus. Confer Combefisii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctor. ad *XI.* Junii, & qvæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 781. seq. ubi de aliis Barnabæ Actis Apocryphis à Johanne Marco ut ajunt scriptis & à Beda latine versis.

Bartholomæi Apostoli. Θερμὸς ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νοῦς. Nicetæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combefisius in Auctario noviss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator T. 7. pag. 749. seq.

Ὁ τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Josephi (Bryennii.)

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, de translatione reliqviarum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auctore [ex] Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combefisio, in Auctario laudato pag. 399.

* Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον.

* Basilei Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri. Ἦν οὗτος ὁ Βασίλειος κατηχῶν πάντας ἀνθρώπους περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380.

In Basilium Cæsareensem. Ἀγαπητοὶ, οὐκ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας. Auctor S. Amphilochius, Iconiensis Episcopus. Exstat Græce & Latine in Amphilochio Combefisii p. 155-225. Simeonis Metaphra-

taphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosvveidus. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VII. p. 9. seq.

Κλίνατέ μοι ὦς ἀδελφοὶ, καὶ διηγήσομαι. Ephræmi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vertit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In Basilium, Naz. & Chrysostomum. εἴπερ ἄλλο τι τοῖς λόγοις θεραπευτῆς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς. Joannis, Metropolitæ Evchaitorum.

Τρεῖς με τρεῖς τριώνυμον παροτρύνουσι κίνησιν. Ejusdem.

Τοὺς διδασκάλους ἡμῶν ἐπαινέσωμεν. Philothei Patriarchæ CPol.

Bassæ. Vide infra in Eustathio.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικὸν τοῦ πολλοῦ ζητήματος. Michaëlis Pselli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comnenæ p. 389.

* Blasii Episcopi. Βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιος τοῦ τοιοῦδε τέλους.

Aliud: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus Cizyci Metropolita.

* Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων ἆθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce in Appendice T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. pag. 22. & latine pag. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Passio S. Bonifacii edita à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit: *Temporibus Diocletiani quater.* Græca: ἦν τις ἐν τῇ Ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαΐς. Paris. 1680. 4.

Aliud: Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

* Callinici. *Cum simulacrorum invalesceret insania.* Latine apud Lipomannum ad 29. Jul. T. 6.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τοῦ Καλλικελάδου laudat Svidas in ἐξαπάτη.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ εὐσεβής. Græcè è MS. Vaticano post T. 1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660.

* Callistrati & sociorum. Τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην ὁσημέραι πληθύνεσθαι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 27. Sept.

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριςȣ̃ παθόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. Βασιλεύοντος τȣ̃ ἀσεβεςάτȣ Μαξεντίȣ. Latine apud Surium ad 25. Nov.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. Ἔτȣς λέ βασιλεύοντος τȣ̃ ἀσεβȣ̃ς καὶ παρανόμȣ βασιλέως Μαξεντίȣ. Auctor Athanasius ταχυγράφος, qvi se Catharinæ famulum fuisse profitetur.

Aliud: Τȣ̃ παρανόμȣ καὶ ἀσεβεςάτȣ Μαξεντίȣ τυραννȣ̃ντος τὴν βασιλείαν. Auctor incertus.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ Martyrum. ἐπείπερ τῷ καλῷ σπέρματι εἴωθεν. Auctor Theodorus Episcopus.

Ὥσπερ οὐκ ἔςι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰȣδαῖον. Auctor Nicetas Rhetor. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii.

Charissimi & Neophyti filiorum S. Anthusiæ. Μετὰ τὴν τελείωσιν τȣ̃. Auctor incertus Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας. Latine apud Lipomannum T. 6. ad Octobr.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp. Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν καὶ ὡς Θεῷ φίλον. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chrysanthi & Dariæ. Τὴν ἱςορίαν τῆς ἀθλήσεως. Auctor coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλαιοὶ ἱςοριογράφοι. Auctor Georgius ArchiEpiscopus. Alex. Græce & Latine in Chrysostomi editionibus.

Alia, antiqviore scriptore, Palladio Helenopolitano. Τῶν ἐκ Θεȣ̃ δωρημάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Paris. 1680. 4.

In Jo. Chrysostomum: ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori Episcopi Trimithuntis.

ἀρετὴν

ἀρετὴν ἀνδρὸς ἐπαινεῖν κελευόμενον. Leonis Imp.
ἔδει ὦ Ἰωάννη πάγχρυσε σοῦ τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damaſceni.
* Vita & res geſtæ Joannis Chryſoſtomi. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Latine apud Surium 27. Jan.
* De transportatione reliqviarum S. Joannis Chryſoſtomi. ἀλλὰ πῶς ἄν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μώμων.
Aliud auctore Conſtantino Porphyrog. τί τερπνότερον τοῦ νῦν ὁρωμένου θεάματος;
Aliud Auctore incerto: ἥκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.
In reſtitutionem reliqviarum ejusdem. ἥκουσαι πάντως ἡμῖν, ὦ φιλόχριστος πανήγυρις. Coſmæ Veſtitoris.
* Claudii. infra in Sebaſtiano.
S. Clementis Papæ. Τρίτος ἀπὸ Πέτρου τοῦ κορυφαίου. Auctor fere σύγχρονος, ſi credimus Allatio pag. 112. de Simeon.
In S. Clementem. Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας εὐφημεῖν θέλων. Auctor Leo Imp.
De miraculis S. Clementis. Ἐξελθόντος Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου τῆς Γαλιλαίας· Auctor Ephræmius Cherſonis.
De miraculo S. Clementis in puerum. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. & aliud: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor idem.
* Clementis Ancyrani Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. T. 2.
Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ δὲ τὸν τοῦ μεγάλου μάρτυρος Κοδράτου. Auctor Nicephorus Gregoras.
In Cœcum à nativitate. Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς οὐ λείπει καιρός. Leontii Presbyteri CPol.
In S. Cœnam Domini. τί τερπνότερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς φιλοθέοις. Theophili ArchiEpiſcopi Alex. *Confer in ſanctam Quintam.*
Cononis. Ἔτι κρατήσαντος τὸ βασίλειον Αὐρηλιανοῦ. Græce & Latine in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.
In Conſtantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Gregorii Presbyteri Cæſareæ Cappadociæ.
* Cornelii Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς τοῦ Λόγου ἐπιδημίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept.
* Coſmæ Martyris. Vide mox in Coſma & Damiano.

Coſ-

Coſmæ Melodi. Τιμᾶν ἐστὶν ἄξιον σοῦ ἐφευρηκότας τὰ κάλλιστα. Auctor incertus.

* Coſmæ & Damiani. ἄρτι τῆς εὐσεβείας.

* Τῇ θαυμαστῇ δυάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων.

ἀστέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ στερεώματι προδεικνύμενοι. Auctor Petrus Epiſcopus Argivorum.

Μετὰ τὴν κατὰ σάρκα τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ γῆν ἔλλαμψιν. Auctor incertus.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philoſophus, ſervus JEſu CHriſti.

Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὥσπερ ἀστέρος ἐπιτολή. Auctor incertus.

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος, πᾶσα πλάνη καὶ δαιμονικὴ λατρεία ἐλύθη. Auctor itidem incertus.

Ἡ σεπτὴ καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὕτη σκηνή. Auctor incertus.

Τὴν σὴν, ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ, θαυμάζειν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed.

Confer qvæ in hos Sanctos Combefiſius Bibl. Concionator. T. VIII. pag. 187. ſeq.

In Crucem JESU Salvatoris noſtri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Inſula. Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξιέτω Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec.

* Cypriani & Juſtinæ. Πολλὰ καὶ μεγάλα με τὴν Ἀντιόχου θαυμάζειν παρακαλοῦσιν. Latine apud Lipomannum, T. 6. ad 2. Octobr. & Surium 20. Sept.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι τοῖς τοῦ Χριστοῦ μυστηρίοις προκόπτετε, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ἐπιβλέψατε.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. Τοὺς εὐλογοῦντας σε. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionos Pariſ. poſt Monumenta Cotelerii editis pag. 100-127. cum verſione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Pariſ. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστου Κυριακοῦ. Auctor incertus.

Cyril-

Cyrilli Martyris, Cretenſium Epiſcopi. Ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήρμοστον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus qvi Cretenſem ſe innuit.

Cyri & Joannis Martyrum. ἄλλος μὲν ἄλλως τοῦ ἁγίους τιμήτωσαν. Auctor Sophronius Monachus Sophiſta Monaſterii S. Theodoſii in eremo prope Sanctam Civitatem, poſtea ArchiEpiſcopus Hieroſol. Præmittitur προθεωρία cujus initium: ὀφθαλμῶν ἀῤῥωστίας. Hujus, ut notat Allatius, mentio in ſeptima Synodo, Actione IV.

Dalmatii Monachi, qvi Theodoſio Imperante & Concilii Epheſini (cujus ad eum Epiſtolæ exſtant,) tempore claruit Vita Græce è noni ſæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum latina verſione Anſelmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697-710. Incipit: Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλμάτιος ἦν ζῶν εὐσεβῶς.

*Damiani Martyris. Vide ſupra, Coſmæ.

*In Danielem Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψώμεθα τὰ κατὰ τήν. Exſtat Græce in edit. Oxonienſi Ephraimi p. 420.

Aliud auctore incerto: Βούλομαι τοίνυν, ἀγαπητοὶ ὑφήγησιν ἀγαθήν.

*Danielis Stylitæ vita. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων. Latine apud Surium ad XI. Decembr.

Dariæ Martyris. Vide ſupra, Chryſanthi.

In Dedicationem templi: Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp.
Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν ὦ λαὸς Θεοῦ. Ejusdem.

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretenſis.
Τί τοῦτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anaſtaſii Sinaitæ.

Plura Combefiſius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτου Martyris. Ὅτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικέων. Auctor incertus.
Δημήτριος ἡμῖν τοῦτε συλλόγου. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.
Δημήτριος τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chryſolaras.

a) De illo Codice eximio qvi memorias ſanctorum & aliarum rerum memorabilium menſis Auguſti complectitur, vide Bandurium p. 647.

*Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκέλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr.

Ἔφη ὁ σωτήριος λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. idem.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιωδέστατα. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obſidione Barbarorum Theſſalonica, ſcriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97. Aliud de revelata à Demetrio poſt id tempus excisione Theſſalonicæ, qvod prodiit inter ſcriptores poſt Theophanem, ut dixi ſupra pag. 351.

Ὁ λόγος τῷ μυρορρόα Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Theſſalonicenſis.

Οὐδὲν οὕτω παρασκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡγείσθω Θεός. Auctor Johannes Theſſalonicenſis Epiſcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Diodori Tarſenſis. Ὁ σοφὸς οὗτος καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chryſoſtomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi. Pariſ. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, ſub Diocletiano & Maximiano. Ὅσον μὲν ἔχει θαύματος. Auctor Metaphraſte antiqvior. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiqvitates CPol.

Dionyſii Areopagitæ. Ἡ μὲν πρόθεσις τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii ſive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol.

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἔδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hieroſol. Exſtat Græce & Latine cum verſione Baſilii Millanii à Lanſſelio caſtigata in editione Dionyſii Corderiana T. 2. p. 207-242.

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. Methodii, ſive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanſſelii verſione, ibid. p. 242-252.

*Πάλαι μὲν ἐν τύποις ἦν τὰ τῆς πίστεως. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. ſed Græce & Latine

ne cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190 - 200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hanckium p. 456. de scriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλὰ τὰ τοῦ βίου πεπνά. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἁγίων ἡ δόξα, Σαλονιανὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dosithei ejus discipuli Vita, auctore incerto: Ὁ μακάριος οὗτος Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. Οὐ παλαιοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

*Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsente, si auctori credis, scriptum. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀξίων αὐτοῦ ἐνωχεῖτο. Auctor incertus.

*Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag 986.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris ejus. Ἀδριανοῦ βασιλεύοντος ἔτους εἰκοστοῦ πρώτου.

Eliæ Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεσιν. Auctor Leo Imperator.

* *Aliquando quidem duodecim tribus Israël.* Latine in T. 6. Lipomanni ad 20. Julii.

Ephraim Syri elogium, Κινεῖ μὲ πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce & Latine prodiit.

* Ejusdem vita à Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus.

* Epimachi. Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλύς. Latine apud Surium 31. Octobr.

Epiphanii Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἦν. Auctor profitetur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphanii p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353-379.

* Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

* Evanthiæ. Vide Elevtherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ τοὺς χρόνους Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως γέγονέ τις κόρη. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctor. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino interprete p. 10.

* Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Julii.

* Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

* Eugeniæ Romanæ virginis. Latine apud Surium, 25. Dec. Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

* Eugenii Martyris & ejus parentum. Κομμόδου μετὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα τὸ Ῥωμαίων σκῆπτρον ἔχοντος.

* Eugraphii, vide infra, Menæ.

* Eulampii & Eulampiæ. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr.

Ἔτους ἑβδόμου τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemiæ Virginis Martyrium. Ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει ἦν ἀθροισμὸς τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ ἀνθύπατος. Auctor incertus.

* Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος Πρίσκου τε περὶ τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept.

In

In Euphemiæ reliqviarum inventionem. Ἥκω τὸ Ἐπίταγμα φέρων. Auctor Conſtantinus Epiſcopus Tii. Latine apud Lipomannum T. 6. ad XI. Julii.

* Euphroſynes Alexandrinæ. Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου τοῦ παιδός. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad 1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis.

Alia ejusdem vita auctore incerto : Ἀγαπητοὶ, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia , itidem incerto auctore : Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce & latine in Cotelerii monumentis Eccleſiæ Gr. T. 1. pag. 194. ſeq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῷ τὸ ἔννατον. Græce & Latine ibid. pag. 192. ſeq.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀνήρ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit : *In diebus Theodoſii Imperatoris piiſſimi.*

Euſebiæ Martyris Evchaitenſis. Περὶ ταύτης γε μέντοι , περὶ ταύτης τῆς φιλομάρτυρος ἔγνωμεν οὐδέν τι σαφές. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

* Euſebiæ qvæ deinde Xenem ſe vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας Ξένης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Euſignii. Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀρνησάμενος τὸν χριστόν. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

* Euſtathii & uxoris ejus Theopiſtes & filiorum Agapii & Theopiſti. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Septembr. & Surium Novembr. 2. Cæterum diverſum ab hoc notabis qvod Bandurius teſtatur ſe in Codice noni ſæculi reperiſſe , Baſſæ & filiorum ejus Theogonii, Agapii & Piſti , qvod incipit : βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ ἦν χρησμὸς ἄθεσμος.

Alia Euſtathii & filiorum vita ſcriptore qvi ſe coævum illorum profitetur. Πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσεως. Vide Allatium p. 108. de Simeonibus.

Euſtratii & Sociorum Auxentii , Eugenii , Mardarii & Oreſtæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Latine apud Surium 13. Dec. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illorum memorans pag. 83. libri de Simeonibus , notat auctorem illius

non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud pag. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qvi in extremo horum Actorum sibi illa à juvene qvodam extorta esse scribit.

*Euthymii Abbatis. Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesf. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ Γεωργίῳ. Epistola incipit: Πίστις προηγείσθω περὶ Εὐθυμίου. Vita ipsa: Ὁ μονογενὴς ὑιὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelerii monumenta editis p. 1-99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4.

Euthymii Episcopi Madytensis, Thavmaturgi. Ἐπιτιμᾶν δικαίως ἡμῖν οἶμαι. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Eustratius Presbyter.

Februniæ Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως Ἄνθιμον τὸν ἔπαρχον. Acta hæc scripsit (Θωμαῒς) Thomaïs Februniæ famula, si veram nobis fabulam narrat.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto; Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως Ἄνθιμος ἔπαρχος.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

*Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένην καὶ παράδοξον.

*Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας. Latine apud Surium, 23. April.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis qvibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & latine Francisco Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pasicrate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος βασιλεία. Vide Allatium p. 95.

In

In Georgium Martyrem Oratio. ἔθος ἐστι τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Alia in eundem Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andreas Cretensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in Combefisii Andrea Cretensi pag. 175-188. Latine apud Lipomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτρέπουσι μου πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν. Auctor Theodorus Qvæstor.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsente & vidente, si auctori fides, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν ἀξιωθῆναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Θεοδοσίου. Græce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Paschatos die celebratam. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

Ὡς εὐτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam qvæ de Georgio Martyre exhibet Combefisius T. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ p. 437 seq.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ. Μέγιστον εἰς παράκλησιν βίος ὁσίων. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctor ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

*Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ. Ἔτους πρώτου τοῦ βασιλεύοντος Ἀντωνίνου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine p. 189.

Gor-

Gordii Martyris. Νόμ@ ἐςὶ φύσεως. Auctor Basilius Cæsariensis.
Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.
  Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.
  * Κάλλιςόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὅσlω. Latine apud Surium 23. Nov.
* Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πέρσας διαλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept.
Gregorii Thavmaturgi. Μὴ θαυμάσῃς ὁ ἐμὸς Μυσηγέτης. Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.
  Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν. Auctor Gregorius Nyssenus.
  Ἱερὰ καὶ ὑπέρλαμπρος. Græce in Actis Sanctor. ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.
Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.
  Συγκαλεῖ ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόρι@ ὁ πάνυ. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus.
* Guriæ, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἔτ@ μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρυ τοῦ Μακεδόν@ ἀρχῆς ἑξακοσιοςὸς ἦν.
* Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τοῦ θεοῦ λόγ@ ἀϊδίως συνὼν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 15. Nov.
  Miracula Confessorum Samonæ & Guriæ, auctore incerto: Νῦν καιρὸς εὔκαιρος μετὰ τοῦ πνευματοφόρου Δαυίδ.
Heliconidis circa A. C. 244. Λουκιανὸς καὶ Παῦλ@ πᾶσι τοῖς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctor. ad XXVIII. Maji T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.
* Hermogenis. Vide infra, Menæ.
* Hieronis & sociorum qvi in Melitene Martyrium passi sunt. Ἱέρωνι τῷ γενναίῳ πατρὶς μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν, πόλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Novembr.
Hilarionis. Τοῦ μακαριωτάτου καὶ φίλου θεοῦ Ἱλαρίων@. Auctor incertus.

a) Confer qvæ exhibet Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ p. 595 - 632.

* Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἢ πέντε καὶ τεσσαράκοντα σταδίους ἀπέχουσα Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Jacobi Alphæi, Ἀδελφοθέου Apostoli: χθὲς καὶ πρώην ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 372.

* Οὐχ οὕτω ἡδύ τι τῷ φιλαρέτῳ. Græce & Latine ibid. pag. 519. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Jacobi Zebedæi filii, Apostoli. Πρώην μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 390. seq.

ὑλικὴ μὲν αἴσθησις ἥδεται. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν εὐεργεσιῶν τοῖς φιλοθέοις. Auctor incertus.

*Jacobi Persæ. Ἀρκαδίου τὰ Ῥωμαίων διέποντος σκῆπτρα.

Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως καὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταυγασθείσης. Auctor incertus.

Jattesii, qvi & Sozon dictus est, Martyrium. Μαξιμιανοῦ ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδοὺ ἡμῖν ἡ καλὴ τοῦ χρόνου ἐπέστη περίοδος. Ejusd.

Ὡς ἡδύ τι καὶ θεῖον. Ejusdem.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παροῦσα ἡμέρα. Macarii Chrysocephali.

Πάλαι μὲν οὖν ἡ τοῦ Μωυσέως ῥάβδος. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In JESU CHRISTI adventum secundum. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Eusebii Alexandrini.

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 347.

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ejusdem. ibid. p. 359.

Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, sed ut in opere illo solet, latine tantum.

In assumtionem. αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν προτέρων χρόνων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη. Leonis Imp.

Φέρε μοι νῦν σὺ ἱερατικοὺς ἱερεῖς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

In baptismum. Ἐπειδὴ χθὲς τῆς Γενέσεως τοῦ Κυρίου. Auctor Eusebius Alex.

In Circumcisionem. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

In CHristi imaginem ad Abgarum missam, Οὐκ ἄρα μόνος ἀκατάληπτος ὤν. Constantini Porphyrogeniti. Vide supra p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni p. 190. seq. atqve inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combefisii fasciculo rerum CPol.

Παράδοξος ἡ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

In Nativitatem. ἄῤῥητα τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Εἰς βάθος οἰκτιρμῶν ἐμπεσὼν, Basilii Cæsareensis.

Θεὸν ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. Leonis Imp.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ τοῦ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol.

Λαμπρὰ καὶ παράδοξος τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψοι μοι τὸ πολυπόθητον φῶς. Heliæ Monachi.

Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα. Joannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ τοῦ θεοῦ προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντοκράτωρ λόγος. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' ἂν ἐν ἤπου γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παρα-

παραγινομένης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἑορτῆς. Eusebii Alexandrini.
πολλαὶ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol.
πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις. Timothei presb. Antiocheni.
Τὸ κατελθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.
Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία a) Basilii M.
Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Gregorii Naz.
In Passionem. ἄκουε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabasilæ.
ἥκει δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν ἄθλων ὁ λόγος. Joannis Geometræ.
Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.
Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi.
Συμφυὴς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος Josephi Bryennii.
Τὸν ἐκ σταυροῦ λόγον ὁ μὲν θεῖος Ἀπόστολος. Mich. Pselli.
Φοβερὰ τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ CPol.
In præsentationem in templo. Vide infra, in Simeone & Anna.
Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων. Hesychii presbyteri Hierosol.
Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος ἄνθρωπος. Hesychii, sive ut alii Timothei presbyteri Hierosol.
Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις. Anastasiii Antiocheni.
Πάλιν τοῖς εὐσεβέσι πανήγυρις. Jo. Zonaræ.
Φαιδρὰ τῆς ἑορτῆς τὰ προπύλαια. Macarii Chrysocephali, Philadelphiensis.
Χριστοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp.
In proditionem. Δεῦρο λοιπόν υἱέ μου. Eusebii Alex.
Ὥσπερ κανόνων παρατεθέντος. Leontii presbyteri CPol.
In Resurrectionem. Ἀνάστασις ἐκ ἐμοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp.
Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex.
Εὔκαιρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.
Καθὼς ἐνεχώρει διεζαφήσαμεν. Joannis Thessalonicensis de consonantia Evangelistarum.

Xxx 2 Λαμ-

a) Utraqve Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazianzeni Operibus prodiit. Utraqve etiam Græce & Latine præmissa est pluribus aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine editis à B. Christiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefisium T. 1. Bibl. Concionatoriæ Patrum.

Λαμπρὰ μὲν ἡ τοῦ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.
Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chryſocephali.
Νικάτω καὶ λόγων ὑπερουσίων. Procli CPolitani Patriarchæ,
Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισαὶ. Ejusdem.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.
Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.
Τῆς παρούσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια. Macarii Chryſocephali.
Φαιδρὰ τοιγαροῦν τοῦ τριημέρου τάφου τὰ ἄνθη. Procli Patriarchæ CPol.
Χαρᾶς ὑπόθεσις ἡ παροῦσα ὑπόθεσις. Macarii Chryſocephali.

In Sepulturam. ἃ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ.
ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alaniæ Epiſcopi.
Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Epiſcopi Antioch.
Τί τοῦτο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii.
Confer, Sabbato magno.

In Θεοφάνεια ſive εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Incipit: ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæſareenſis.
Πρώην μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.
Νῦν ἡμέρα φωτογενὴς καὶ σωτήριος. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis.
Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani.

In Transfigurationem. Δεῦτε φίλοι καὶ σήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. Sed in Codice noni ſæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, refertur ad Chryſoſtomum.
Ἐκ τῆς χώρας θέρους χαρμονή. Ephraimi Syri. Exſtat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & Græcè in edit. Ephraimi Oxonienſi pag. 247 Latine vertit Gerh. Voſſius.
Ἐπειδὴ φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.
Ἤκουες τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀρτίως λέγοντος. Jo. Chryſoſtomi.
Sol in terram modo emittens radios. Baſilii Seleucienſis. Latine in Tomo VI. Lipomanni ad 6. Auguſti p. 157.
Θεὸς Κύριος ἐπ' ὄρους ἐπέφανεν. Macarii Chryſocephali.
Οἱ μὲν τῶν εἰδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Lipomannum T. 6. pag. 166. b.

Ὅσοι

Ὅσοι τῇ κενώσει τοῦ λόγου. Andreæ Cretensis. ibid. p. 159.
Πᾶσα μὲν σωτήριος ἑορτή. Leonis Imp.
Τίς ἄν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.
Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam qvæ de hoc argumento exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583-626.

In S. Crucem JESU. Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.
πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.
Σταυροῦ ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Josephi ArchiEpiscopi Thessalonicensis.
Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser. pag. 420.
πολλάκις ἐζήτησα πρὸς ἐμαυτόν. Jo. Chrysostomi id. p. 428.
Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi. id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.
πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. pag. 460. & T. 5. Savil. p. 906.
Τοῦτο ἐστὶν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864.
Τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω; Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 492.
Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Episcopi. Gretser. p. 500.

In Crucis a) venerationem. ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.
ἤρετο μέ τις πρόβλημα. Jo. Zonaræ.
προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360.
Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ ζητήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi. id. p. 384.

a) *Vide Jejuniorum Dominicam tertiam sive* μεσονήσιμον, & Combefisium T. 2. Bibl Concionatoriæ.

Φωτίζȣ, φωτίζȣ Ἱερȣσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

Ἆσμα καινὸν ᾄσωμεν λαοί. Incerti. Gretser. pag. 190.

Ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσι☉ ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270.

πρὸ ȣ̃ σωτηρίȣ σαυρȣ̃. Incerti. apud Gretser. p. 376.

Καὶ οἱ ἰατροὶ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. id. pag. 283. sed latine tantum.

Ἰδȣ̀ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.

In Crucis b) exaltationem 14. Sept. Εἶπεν ὁ Κύρι☉, ȣ̓δεὶς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέσατον ἁπάντων. Macarii Chrysocephali, Archi-Episcopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. id. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃. Callisti Patriarchæ CPol.

πάλιν ἑορτῆς μυςήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

πάλιν ὑψȣ̃ται σαυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

πρότερον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Σαυρȣ̃ πανήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Sept.

Σαυρȣ̃ πανήγυρις καὶ τίς ȣ̓ σκιρτήσειεν; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σαυρȣ̃ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σαυρὸν τιμῶν, ὁμολογȣμένως σαυρωθέντα τιμῶ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. p. 440.

Φέρε

b) Confer quæ congessit Combefis. Tom. 8. pag. 125. seq. Bibl. Concionatoriæ.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124.

Ορῶ σήμερον τȣ̃ μεγάλȣ τȣ̃δε ναȣ̃. Ejusdem Theophanis. ibid. p. 132.

πρὸ τȣ̃ σωτηρίȣ σταυρȣ̃. Incerti. id. pag. 184.

In Crucis c) inventionem. Τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce pag. 1.

Ἔτȣς διακοσιοστȣ̃ τȣ̃ Σωτῆρος Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτος ἠνύετο τριακοσιοστὸν τρίτον τȣ̃ πάθȣς. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνȣ. Incerti, apud eundem Græce p. 540.

Ἔτȣς διακοσιοστȣ̃ τριακοστȣ̃ τρίτȣ. Incerti. Græce ib. p. 541-546.

*Ignatii Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανȣ̃ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce & latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Antiqviora Acta incipiunt Ἄρτι διαδεξαμένȣ. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

In Imaginem CHristi Edessenam. Vide supra, JESU.

In Imaginum restitutionem Dominica Ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων; Macarii Chrysocephali.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σȣ Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

*Indi, Domnæ & sociorum. Ἄρτι Μαξιμιανȣ̃ δεύτερον ἔτος ἄγοντος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νȣ̃ν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ περὶ ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς θεοτόκȣ γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. Auctor

c) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχεῖαν εἶναι: Latine apud Surium 4. Nov.

* In Joannem Apostolum & Evangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, ArchiEpiscopus Philadelphiensis.

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ προσήκει ἂν αἶνος. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 354.

Σαλπίσατε, φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγος. Prochori Diaconi Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis, integrior longe in Bibliothecis Patrum Latinè.

Joannis Baptistæ d) & Præcursoris. Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Δίδου ἡμῖν ἡ φωνὴ τοῦ λόγου φωνήν. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματική. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

* *Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet.* Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Augusti.

In

d) Confer quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 52. seq. & 90. seq.

In ejus natalem. Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita, Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἀρχὴ τῶ κόσμω. Auctor Leo Imperator.

Ἐι μὲν ὁ τῦ λόγυ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Episcopum.

Ἰωάννη τῇ φωνῇ τῦ λόγυ. Auctor Macarius Chrysocephalus.

In Joannis decollationem. Ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος. Anatolii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo tribuitur in Codice noni sæculi, de qvo Bandurius p. 649. ad Antiqvitates CPol.

Ἔτι μῦ τῇ μνήμῃ τὰ Βαπτιςῦ κρατεῖ. Ejusdem Anatolii.

Ἔτυς τεσσαρακοςῦ δευτέρυ τῆς βασιλείας Αὐγύςυ. Auctor se profitetur Euripum, Johannis Baptistæ discipulum.

Iterum fuit Herodias. Joannis Chrysostomi. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 203. b.

Πάλιν ἡμᾶν ἡ μεγαλόφωνος φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας. Macarii Chrysocephali.

Πηδᾷ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 205. b.

Τίς δώσει Λαβίδι προφητικῇ διεσομῶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 780-818.

In Johannis descensum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον ἐςὶ πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

In capitis Johannis inventionem. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑώας. Marcelli Archimandritæ.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ὑφέςηκε Πρόεδρος.

In Johannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τῦ χριςῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211.

Joannis Acatii, (qvi male Aratzius apud Allatium pag. 123. de Simeonum scriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὥρμᾶτο μὲν ἀπὸ τῆς Κωνςαντίνυ. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρυσίας Ἰωάννυ εἰς τὸν ᾅδην. Crediderunt enim Johannem CHristi præcursorem fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccles. Græcor. pag. 303. seq.

Alia ejusdem vita, τὰς δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis Calybitæ: Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου, βούλομαι διηγήσασθαι. Auctor incertus. In alio Codice incipit: βίον καὶ ἅγιον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς δικαίου βούλομαι διηγήσασθαι.

Joannis Chrysostomi. Vide supra Chrysostomi.

Joannis Damasceni. Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀῤῥύπωτον. Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji.

Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκοῦ τὰ ἐγκώμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschium T. 2. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. Τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτους τίθεσθαι πράξεις. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar.

Ejusdem Vitæ Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν ἡμῶν.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: Οἱ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ σπουδαίους ἄνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Johannes per errorem dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hesychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lipomanni, ad 13. Maji.

Joannis Martyris. Vide supra, in Cyro.

Joannis Monachi qvi se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχριστος ὀνόματι Ἰουλία. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Vaticano ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 30. Martii pag. 43. & latine pag. 832. ex versione Sirleti.

* Joannis propter CHristum pauperis. Τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων στοργή.

Joannis Sinaitæ. Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον φίλε γνησιώτερον τοῦ γενναιοτάτου Ἰώβ. Auctor Leontius presbyter CPol.

Εὔκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀήττητον Ἰώβ. Auctor idem Leontius.

Ὥσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλεύοντες. Basilii Seleuciensis.

In Josephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus Vossius.

Josephi Hymnographi. Καὶ ἅπας μὲν βίος τῶν ἐναρέτων. Joannis Diaconi magnæ Ecclesiæ & Rhetoris.

Irenæi. Ὅταν τρόποις ἀγαθοῖς. Auctor incertus, Metaphraste antiqvior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis complexo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiqvitates CPol.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. Μετὰ τὴν προσκύνησιν τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ. Græce cum Dan. Cardoni versione, in Actis Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247.

Isidoræ σαλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim Syrus. Exstat in edition Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris. Ἰσίδωρον τὸν γενναῖον λόγος ἐγκωμιάσαι. Auctor Nicolaus Pepagomenus.

Ἔτους πρώτου τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono interprete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ. Auctor coævum se profitetur.

* *Persecutores quidem alii & tyranni.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Junii.

Judæ Thaddæi Apostoli. Ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 415.

* Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium. Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων ἡ Νικομήδους φημὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς ἄρχοντος. Latine apud Surium 15. Febr.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο. Auctor Metaphraste antiqvior. MS. in Codice noni sæculi, teste Bandurio.

Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. Ταῦτα ἐστὶ τὰ πάθη τῶν μαρτύρων.

τύρων. Auctor qvisqvis est coævum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110.

Julittæ Martyris. Vide supra, Ceryci.

*Justinæ. Vide supra, Cypriani.

Justini, Charitonis & sociorum. Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρείας. Auctor incertus.

Latomi Eulogii. γέγονεν κατὰ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium p. 648. ad Antiqvitates CPol.

Laurentii, Xysti & Hippolyti. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraste Antiqvior.

Lazari in Monte Galesino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πλεινευμάτων. Auctor Gregorius Patriarcha.

In Lazarum qvatriduanum. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὖθις. Hesychii presb. Hierosolymitani.

Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Andreæ Cretensis.

Οὐδὲν, ὡς ἔοικε, της ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Ἐυαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochii Episcopi Iconiensis.

Φιλῶ τὸ της Ἐκκλησίας χωρίον. Hesychii Presbyteri Hierosol.

*Leucii, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. Οἱ της ἀθλήσεως νικηταὶ, οὐράνιοι δὲ πολῖται, οἱ τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qvi de aliis Longini Actis ab Hesychio Presb. Hierosol. descriptis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHristi, nota 38.

*Ejusdem Martyrium. Τοῦ θεοῦ Λόγου διὰ τὴν ἐκ της παρακοῆς. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

*Lucæ Evangelistæ. Ἐι καὶ δικαίῳ μνήμη. Latine apud Surium 18. Octobr. Græce & Latine in Combefisii Auctario novissimo T. 1.

T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti Paris. 1631. fol.
Οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam qvæ in Lucam Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 276. seq.

*Luciani. Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in νοθεύει, Logothetam laudans. Prodiit latine apud Lipomannum T. 6. 15. Octobr. & apud Surium: & cum notis apud Bollandum ad 7. Januar.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντος Αὐρηλιανοῦ ἦν ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδέων πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium conseqvi se non potuisse dolet Papebrochius qvem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

*Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Ægyptii. Μικροῦ Μακάριος διέφυγεν ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν εἶδος τοῦ βιβλίου.

Mamantis Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ. Auctor incertus.
* Μάμας ὁ μέγας οὗτος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ περιβόητος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. Νενόμισται πολλάκις καὶ τοῖς ἀπὸ γῆς. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

*Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύριοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Latine apud Surium 29. Dec. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία.

Marci Evangelistæ a) Ὥσπερ οὐχ ὅμοιαι τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nice-

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tom. VI. p. 448 seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in sceletomania Pontificia.

Nicetas Rhetor Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario Noviss. T. 1. p. 429.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ συναιώνιος τοῦ Πατρὸς λόγος. Græce è MS Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag XLVI.

Πάλιν Ἀποστολικὴ καταστράπτει πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefisii T. VI. & Græce è MS. Vaticano cum latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350.

Marci Atheniensis, qvi in eremo Thraciæ se exercuit: Διηγήσατό τις Ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Divionensi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. & latine pag. 779.

*Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

*Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ῥωμαίων ἐπικρατείᾳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς οὖν ἀγαπητοὶ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ὦ ἠγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat qvæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qvi Theologum se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis laudatio. Θεοῦ τοῦ παντοδυνάμου πλούσιον ἡμῖν λόγον χορηγοῦντος. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπτει τοὺς πόνους τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPol.

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor idem.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem.

In ejus Nativitatem: *vide infra, in Joachimo & Anna* &c. Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Auctario Noviſſ. Combefiſiano T. 1. p. 437.

Ἀκούω Μωυσέα τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τοῦ βάτου. Auctor Nicephorus Gregoras.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου. Auctor Leo Imp.

* *Oportebat revera Virginem, ſicut ipſa DEI ad homines venturi.* Latine apud Lipomanni T. 6. ad 15 Auguſti.

Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ, Georgi Nicomedienſis.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apoſtolo, qvod poſt Neandrum edidi Græce & Latine, notisqve illuſtravi in Codice Apocrypho Novi Teſtamenti.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabaſilæ.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ.

Μωυσῆς ἐκεῖνος, ὦ θάλασσα. Iſidori Theſſalonicenſis.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκείαν ἑστίασιν. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi. Plura collegit Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 1-124.

Qvando triennis templo reddita eſt. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτή. Germani Patriarchæ CPol.

Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς. Georgii Chartophylacis.

Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα πανήγυρις. Taraſii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Eccleſiæ CPol.

In ejus ingreſſum in templum. Πολλοὶ πολλάκις τὴν πεῖραν τῶν πολυτίμοις. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp.

In conceptionem S. Deiparæ Virginis. Ἡδεῖα μὲν ἡ τῆς παρούσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomedienſis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & Presbyteri Euboeæ.

Οὐρανὸς καὶ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Geor-

Georgii Nicomedienſis vel Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi. Plura Combefiſius in Bibl. Concionatoria T. 6. p. 90. ſeq.

In Joſephi dubitationem & cum Maria colloqvium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς εὐπειθίας νόμος. Georgii Nicomedienſis.

In Salutationem a) ab Angelo factam. Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pſelli.

Ἐι ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον καὶ σκιρτᾶν. Nic. Cabaſilæ.

Ἐις δόξαν τῆς παντᾶιτίου Τριάδος. Joſephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκείνους. Nicephori Gregoræ.

Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretenſis.

Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani ArchiEpiſcopi CPol.

Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας καὶ ὑμνῳδίας. Gregorii Epiſcopi Neocæſarienſis.

Ἐυφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Joſephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Baſilii Seleucienſis, inter cujus ſermones ſæpius prodiit Græce & Latine.

Ὅσαι τῶν πόλεων βούλονται. Demetrii Cydonii.

Ὅταν εὕρωσιν οἱ φιλοπόται οἴνου δαψιλείαν. Gregorii Nyſſeni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Ὀυ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρᾶς Ἐυαγγέλια. Gregorii Epiſcopi Neocæſarienſis.

Σήμερον ἡμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Anaſtaſii Antiocheni.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βούλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Ejusdem.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαράν. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide ſupra præſentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combefiſii T. VI. p. 173. ſeq.

In Viſitationem Mariæ videnda qvæ collegit idem Combefiſius T. VIII. pag. 308-320.

In aſſiſtentiam B. Mariæ ad Crucem & ſepulchrum: Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρρήτοις λόγοις ἁρμονίας ἁρμοσαμένη. Joſephi Bryennii.

πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomedienſis.

Gratu-

a) Confer Combefiſii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. pag. 313. ſeq.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis.

χαίρετε. Τοῦτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τοῦ λόγου προοίμιον. Auctor Joanes Geometra.

* In dormitionem sive assumtionem B. Mariæ. Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς.

In eandem, Εἰ δὲ οὐρανοῦ κάλλους καὶ αὐγὴν ἡλίου. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ λόγου μετὰ τὸν Λόγον ὁ λόγος. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκεραίας διαλύσεως, αἰωνίου δὲ εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως. Auctor incertus.

Ὦ Θεοῦ μῆτερ, καλὸν γὰρ οἶμαι. Manuelis Palæologi.

Θαῤῥεῖν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qvi etiam ex Apocryphis collegisse qvædam se haud diffitetur.

Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni Apostolo tributa, de qva dixi in Codice Apocrypho Novi Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi, qvod præso subjici iterum nuper curavi.

Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6. Lipomanni ad 15. Augusti.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. Germani CPol.

Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b.

Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. Joannis Damasceni.

Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων οὐδεὶς. Ejusdem. Latine in T. 6. Lipomanni p 186.

Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς. Ejusdem Damasceni.

Ὅσον τὸ σεπτὸν τοῦτο. Andreæ Cretensis. Octo hactenus commemoratas Homilias in Codice MS. noni sæculi reperit Bandurius, qvem vide p. 647. seq. ad Antiqvitates CPol.

Μητρὸς Θεοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 643. seq.

In ejus ingressum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Θυμηδείας μὲν πᾶσα θειοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον εὐεργέτην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγίᾳ. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ περιτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον πάντων Ἐκκλησίαν. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. Ἔστα πηγῆς μὲν ἡδύ. Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliqviarum venerationem, Zonæ & fasciarum. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni ad 31. Augusti.

In venerationem ejus & encænia novi loculi in Chalcopratis. Πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν. Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος οὗτος; Germani Patriarchæ CPol.

Mariæ Ægyptiacæ & Zosimæ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν. Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sanct. T. 1. Aprilis pag XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine allegatur etiam in glossario Græcobarbaro Meursii. Id vero negat Papebrochius, qvi Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. qvæ post vitam Mariæ hujus subjici consvevit, incipit: Ὁ λόγος οὗτος ὁ τῆς ὁσίας ἡμῖν τὸν βίον ἄριστα διαζωγραφήσας. Vitam Mariæ Ægyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Destiene S. I. in Actis Sanctor. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Marinæ Martyris: *Nihil æque lætificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Julii.

Τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus.

Ἐμοὶ δὲ καὶ οὐρανὸς εἶναι δοκεῖ τὸ τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἄρα, ἧς ὁ Χριστὸς κεφαλή. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Martini. Κατὰ τοὺς καιροὺς Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντιανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων συνέβη συναθροισθῆναι. Auctor incertus.

Martiniani Monachi. Ἔγγιστα τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονον se Martiani profitetur.

* Ὃν τρόπον αἱ τῶν περιλαβόντων νόσων σωματικαὶ.

In omnes SS. Martyres. Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. pag. 412.

Αἱ μὲν Χριστοῦ πανηγύρεις ὅπαι τὸ φῶς. Auctor Constantinus Diaconus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

Ἔστιν ὡς ἔοικε καὶ παρὰ τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii Episcopi Amaseæ.

In Decem Martyres. Vide supra. Decem.

XL. Martyrum. Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου. Auctor incertus.

* Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος. Latine apud Surium 9. Martii.

Εἰκόνα μαρτυρικὴν διαγράψαι βούλομαι. Ephraimi Syri.

Οἱ μὲν ὁπλῖται Ῥωμαίων μετὰ νόμον. Gregorii Nysseni.

In XLII. Martyres Amorienses. Ἐπὶ τὰ μαρτυρικὰ ἔπαθλα. Sophronii ArchiEpiscopi Hierosol.

Φαιδρὰ μὲν τῆς παρούσης ἑορτῆς. Evodii.

Plures in SS. Martyrum Confessorumqve plurium homilias exhibet Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 618. seq. sed ut in eo Opere semper facit, latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chiensis. Τοὺς σώφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρέτους. Latine apud Surium, 8. Nov. Græce habuit Rosvveidus.

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παρούσης ἡμῖν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαίου δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριέστερον. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. p. 161-186.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* Ἤδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli. Πῶς δαὶ ἄρα τὸν ἱερὸν Ματθίαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combefisiano noviss. T. 1. p. 422. Vide & ejusdem Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq.

Maximi Homologetæ vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. Incipit: Καὶ πάλαι μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος λυσιτελὴς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus.

Maximi, Dadæ & Qvintiliani. Βασιλευόντων τῶν ἀσεβεστάτων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Melaniæ Romanæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὴν σὴν τιμίαν κεφαλὴν, ἱερεῦ ὅσιε. Auctor coævum illi se profitetur.

* Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης πάλαι καὶ περιφανεστάτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosvveidus.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκεῖνον καιρὸν διώκωντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ Βασιλέως Ἀντωνίνου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. Ηὔξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀποστόλων. Auctor Gregorius Nyssenus.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ παρουσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæi. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Latine apud Surium, XI. Nov.

Ἐγένετο κατὰ τὴν πλοῦτον τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Timotheus, Episcopus Alex.

Ἔτους δευτέρου τῆς βασιλείας Γαΐου Γαλλερίου Διοκλητιανοῦ. Auctor incertus.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris. Cæsareæ Cappadociæ. Καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς ἄνεμον. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντος Δεκίου καὶ Βαλλεριανοῦ. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. Ἱεράρχην καὶ ἀσκητὴν ἅμα καὶ Χριστοῦ μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ κόραις τὸ τῆς μαρτυρίας ἀποκέκλεισαι στάδιον. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. Scriptor coævum se profitetur.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. Τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν. Auctor Archippus Prosmonarius.

Michaëlis Syngelli. Νόμος οὗτος ἤνθησε πάλαι παρ' Ἕλλησι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπώμενος ἐγὼ κατὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Græce & Latine à Petro Possino & Francisco Combefisio. Vide qvæ ad Allatium de Nilis p. 16. seq editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus.

In Moysis serpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς τὴν αἱρετικὴν πάλην. Severiani Gabalensis.

Myronis sub Decio. Ἔτους τρίτου ἀνθυπατεύοντος Ἀντιπάτρου. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. pag. 647.

* Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέρωνος αὖθις τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr.

Neophyti Martyris. Νεόφυτός τις δȣ̃λος Θεȣ̃ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃ ἐκ γένȣς χριστιανῶν ὑπῆρχεν. Auctor coævum se profitetur.

Aliud. Παραδόξων πραγμάτων δυσπαράδεκτος ἡ διήγησις. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

In Nicænos a) Patres. Πείθεσθαι τοῖς ἡγȣμένοις ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 10. Julii.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίστει στεῤῥόντε καὶ βέβαιον. Theodoti Episcopi Ancyrani circa A. C. 430. qvem latine post Holstenium cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8. vertit & notis illustratum utraqve lingva edidit Combefisius Paris. 1675 8.

Nicandri & Marciani. Ἧκον ἐπὶ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπρίκιος. Græce & Latine in Actis selectis Mattyrum Theodorici Ruinarti pag. 239-245. editionis Wetstenianiæ Amst.

Nicetæ Confessoris. Πρόκειται ἡμῖν μεγίστης ὠφελείας ὑπόθεσις. Auctor Theosterictus Monachus.

* Nicetæ Gothi. Νικητικȣ̀ς ἀγῶνας τȣ̃ μάρτυρος Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Nov.

Nicolai. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνȣ τȣ̃ βασιλέως ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thavmaturgi, Myrensis Episcopi. Σοφόν τι χρῆμα Ζωγράφȣ χείρ.

In eundem. Ἄνθρωπε τȣ̃ Θεȣ̃. Andreæ Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combefisius pag. 188-196.

Ὁ μὲν Θεοπάτωρ Δαυίδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὄρθρος ἡμῖν φαεινότατος, Michaëlis Archimandritæ. Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq.

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Qvintiano Præfecto. Κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς ἡγεμονεύοντος Κυντιανȣ̃ τȣ̃ ἀσεβεστάτȣ. Auctor Chæremonus Syracusanus, Niconis Disci-

a) Vide & supra in Constantino. Et qvæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. latine legitur Oratio de iis qvæ Nicææ gesta sunt. Incipit: *Nono decimo anno Imperii Diocletiani.*

Discipulus. Exstat Græce è MS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii p. 18. & Latine cum notis p. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. Ἐι ἐ τόπῳ ἢ χρόνῳ, γνώμη δὲ μᾶλλον στεῤῥᾶ. Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπουδὴν ἐποιησάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνούτιος. Auctor Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κτήσαντος Θεοῦ ἀλήθεια. Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete p. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio pag. 929. seq.

Alia ejus vita, juniore auctore: Αὐταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τοῦ ἁγίου. Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam. Ἐπήνεσε καὶ ἄλλο τί ποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παροῦσαν πανήγυριν. Leonis Imp.

Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως παρακύπτει τὰ χαρίσματα. Leontii CPolitani.

Σπουδαιότερος ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύστας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀσπάζεσθαι. Leontii presbyteri CPol.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σίων. Epiphanii Archi Episcopi.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστασιν Λάζαρος. Josephi ArchiEpiscopi Thessal.

Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου Λάζαρος. Andreæ Cretensis.
Ὥσπερ ἡ ἀμέτρητος ἄβυσσος. Titi Bostrensis.

Pancratii Martyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀνηληφθῆναι τὸν Κύριον. Auctor Evagrius Monachus.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* Panteleemonis. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου.
Θαυμαστὸς ὁ a) Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.
Τῆς εἰδωλικῆς ἀλύος κατὰ πάσης διακεχεδασθείσης τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni ad 27. Julii.

In parabolam ejus qvi in latrones incidit. Ἠκούσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.

Papyli, Carpi & Agathopodis Martyrium. Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.

Patapii Thebani Ægyptii, Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πνευματικήν. & alia oratio qvæ incipit Πάντα πιστεύειν ἄξιον. Utraqve auctore Andree Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combefisio.

* Vita ejusdem. Οὐ πολλοὺς Αἰγυπτίος. Latine apud Surium 8. Decembr.

Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντος Ἰουλίου τοῦ ἀνθυπάτου. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ravensteinii, S. I.

Pauli Apostoli. Ἅπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qvi è Chrysostomo collegisse se qvæ de Paulo scripsit non diffitetur.
Οὐδεὶς ἀσθενεῖ Παύλου ἀθλητος. Auctor Proclus CPol.
Παῦλος ὁ Ἀπόστολος Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.
Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magister, (an Daphnopates?) qvi è Chrysostomo pleraqve collegisse se scribit. Videnda etiam qvæ in Paulum Apostolum congessit Combefisius T. VII. Bibl. Concionatoriæ.

Pau-

a) In Indice ad Allatium non Pantaleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur.

Pauli Homologetæ ſive Confeſſoris, Patriarchæ CPol. Κωνςαντῖν@- τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς ἀνατολῆς ἐγχειρίζετο σκῆπτρα. Auctor incertus. Allegat Cangius ad Zonaram p. 72.

* Ηνίκα Κωνςαντῖν@- ὁ τοῦ μεγάλου Κωνςαντίνου τρίτ@- υἱός. Græcè habuit Roſvveidus.

Pauli Latrenſis. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ἐμοὶ γε λίαν ἡδὺ καὶ τὸ περὶ λόγους πονεῖν. Auctor incertus.

Pauli Thebani. Ἐν πολλοῖς πολλάκις κίνησις. Auctor Hieronymus Monachus.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſvveidus. Vide Gudii Epiſtolas p. 278.

Pegaſii Martyris. Vide ſupra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ ſub Diocletiano paſſæ. Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 8 Octobr.

Aliud incerto auctore : Τοῦ πρώην διωγμοῦ ἀνανεωθέντ@-. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meurſius in gloſſario Græcobarbaro.

In Pentecoſtes Feſtum. Ἐπείπερ καὶ νῦν θεία ἐπέςη πανήγυρις. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefiſii Auctar. novo p. 1719.

Οἱ μὴ σὺν γυναιξὶ ἀγωνιςαί. Demetrii Cydonii.

Πυκνὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελῆ. Baſilii Epiſcopi Seleucienſis.

Τὴν μὲν οὖν χθὲς ἐποίει πανήγυριν ἐπιδημῶν Παράκλητ@-. Leonis Imp. Plura Combefiſius T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriæ.

In mediam Pentecoſten. Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς οὐ λείπει καιρός. Leontii ArchiEpiſcopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112. de Simeonibus.

Geſta in Perſide. Βασιλεύοντ@- Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλονεικία. Auctor Anaſtaſius Epiſcopus Theopolitanus ſive Antiochenus. Qvanqvam tempore Anaſtaſii nullum fuiſſe regem Perſarum Arenatum, ſed Chosroën per annos XLVIII. ac deinde Hormisdam per annos XV. notat Henſchenius T. 2. April. pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apoſtolos. *Petrum & Paulum diſcipulos Domini laudare quidem eſt laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, ad 29. Junii.

* *Non eos ſolum, qui fuere ab initio Patres artium.* ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſol.

Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος; Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. p. 327.

Πάλιν ἡμῖν δυὰς ἀδιάλειπτος. Auctor Sophronius ArchiEpiſcopus Hieroſol.

De Petro Apoſtolo confer Bibliothecam Concionatoriam Combefiſii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γενόμενοι. Auctoris incerti.

* Petri ArchiEpiſcopi Alexandrini. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qvi Sec. VIII. vixit deſcripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς τοῦ χριστοῦ Φανούριος. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. p. 21.

* Philemonis. Vide infra, Thyrſi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. p. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti ſub eodem Diocletiano Martyrium paſſorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ πανταχοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni verſione.

* Philippi a) Apoſtoli. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος ἀϊδίως συνὼν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 1. Maji.

Aliud: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ᾽ εὐφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p. 379. qvi etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστήρ.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων χριστοῦ τελετή. Auctor Michaël Monachus.

Marty-

a) Confer qvæ exhibet Combefiſius Bibl. Concionatoriæ T. 6. p. 464. ſeq.

Martyrium & Acta Philippi Apostoli, incerto auctore: Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως περιειληφότος τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. Κατὰ τοὺς καιροὺς Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. Græce in addendis ad Tom. 3. Act. Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad 12. Maji p. 28.

Philothei & Eubioti. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπειδήπερ πολλάκις. Auctor præsentem se fuisse profitetur.

Ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος ἅπας ὁ τῶν γενναίων μαρτύρων κατάλογος. Auctor Asterius Amaseæ Episcopus. Latine sub Metaphrastæ nomine in Lipomanni T. 6. ad 22. Sept. Græce & Lat. inter Asterii Homilias à Combefisio editas p. 170.

Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν τῇ δυναστείᾳ τῶν δυσσεβῶν καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, Aniceti & sociorum. Ἔτους δευτέρου Διοκλητιανοῦ. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

Platonis Hegumeni Studitæ. Ῥήτορσι μὲν καὶ σοφισταῖς. Auctor Theodorus Studites qvi Platonem illum spiritualem suum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April.

* Platonis Martyrium. Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα, οὐδὲ ὁμολογητοῦ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Porphyrii qvi passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ. Βασιλεύοντος τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου Αὐρηλιανοῦ. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in ῥουβαίουβος.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male *Jaradi* apud Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarsi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σεβαστοῦ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisqve præsentibus & videntibus qvæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles, Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Orosius redemerunt à qvodam spiculatore nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione

à Rosvveido primum Antvverp. 1607. 8. edita vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. pag. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt: *Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως.* Latine apud Lipomannum T. 6. ad 12. Octobr.

Procopii Martyris. *Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος.* Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio notatum.

Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν ταῦρον αὐτὸν ἰδών. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεπόντων ἀρχήν. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii.

Τέρπει μὲν καὶ λειμὼν πολυανθής. Auctor incertus.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In purpuram Sacerdotibus redditam. *Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι.* Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Qvintam. *Ἐπέστη τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πανήγυρις.* Procli Patriarchæ CPol.

Rebeccæ Martyris. Vide in Xanthippe.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. *Ἄξιόν ἐστι τοὺς μηδέπως τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἰλύος.* Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qvi coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 167. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A.C. 372. *Ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ ἡ παροικοῦσα ἐν Γοτθίᾳ.* Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani vita à Cyrillo Scythopolitano ad Georgium Abbatem descripta. *Εὐλογητὸς ὁ θεός.* Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. pag. 220. 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Sab-

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.
Sabbato magno. Ἐπιτάφιον ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος. Amphilochii Iconiensis Episcopi.
Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.
Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.
* Samonæ. Vide supra, Guriæ.
* Sampsonis ξενοδόχου. *Partim quidem magno Sampsoni.* Latine apud Lipomannum T.6. ad 27. Junii.
In Sanctorum omnium Dominicam: καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἑκάστου διεξιέναι. Philothei Patriarchæ CPol.
Πρότερον ἡ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combefisius T.8. Bibl. Concionatoriæ p.312-400.
In Sancta Sanctorum. Καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Isidori Thessalonicensis Archi Episcopi.
* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, Marcellini & Marci. Πολλῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ Χριστὸν καὶ τῶν ἐκείνου μανέντων θεραπευτῶν Διοκλητιανός.
Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum. Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. Auctor se profitetur Florentium, Martyrum famulum.
* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος τοῦ τυράννου. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium ad 7. Oct.
Severiani militis. Λικινίου τοῦ δυσσεβοῦς βασιλεύοντος, Λυσίας τὸ τηνικαῦτα δοὺξ ὤν. Latine apud Lipomannum T.6. & Surium 9. Sept.
Silvestri Episcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θεόπται Ἀπόστολοι. Auctor Joannes Zonaras.

Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν. Auctor incertus.

In Simeonem & Annam. Πάλαι ἱκανῶς. Methodii Patarensis Episcopi.
Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochii Episcopi Iconiensis.
Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejusdem Amphilochii.

Simeonis Jufti θεοδόχȣ. Τὴν πρὸς σοῦ ἀγαθȣ̀ς τῶν ὁμοδȣ́λων. Auctor Simeon, qvi fe ταπεινὸν five humilem a) appellat.

Simeonis Metaphraftæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Pfellus. Græce cum verfione fua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκȣλȣθίᾳ five officio fancto, memoriæ ejusdem Simeonis confecrato pag. 236-244.

Simeonis παλȣ͂. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλȣς σπεύδοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exftat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii.

*Simeonis Stylitæ. Locum Græce producit Allatius pag. 47 de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Rofvveidus. Prodiit latine ex Gvil. Gratii verfione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar.

Ejusdem vita fcripta ab Antonio Monacho: Ξένον καὶ παράδοξον μυστήριον ἐγένετο.

Eadem fcripta à Theodoreto Epifcopo Cyri: Συμεώνην τὸν πάνυ, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκȣμένης. Mentio in feptima Synodo, actione IV. ut Allatio notatum.

Simonis Zelotæ, Apoftoli. Τί φαιδρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exftat Græce & Latine in Combefifii Auctario noviff. T. 1. pag. 408. Adde qvæ in Simeonem & Judam Apoftolos idem Combefifius Tom. 8. Bibl. Concionator. pag. 290. feq.

Siræ virginis in Perfia A. C. 558. auctore coævo. Πολλαὶ τῆς σωτηρίας ἀφορμαὶ Græce è MS. Florentino cum verfione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

*Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pifteos, Elpidis & Agapes.

a) Combefifius T. 1. Bibliothecæ Concionatoriæ hunc putat diverfum à Metaphrafte, illum nimirum qvem Græci νέον Θεολόγον vocant, qviqve Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum feu in Xerocerco ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII de fide & moribus Chriftianis atqve Monafticis latinas fecit Jacobus Pontanus S. I. exftantqve Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. Male Gretferus c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphrafte confundit, cujus & ætas diverfa, & Monachatus prorfus ignotus fit. Nec refert τȣ͂ νέȣ Θεολόγȣ nuncupatio, qva etiam infignitus Simeon Metaphraftes. In ea qvippe liberales Græci paullo recentiores Sic namq; etiam Hefychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica refurrectione Combefifius repræfentavit,

pes. Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι πανταχοῦ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti.

Sophronii Hierosolymor. Antistitis. Οἱ τοῖς θείοις καὶ μακαρίοις πατράσι. Auctor Johannes Zonaras.

* Sosontis sive Sozontis Martyrium: Μαξιμιανοῦ τῆς βασιλείας ἡγεμονεύοντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide & supra in Jattesio.

Spiridonis Episcopi. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Auctor Theodorus Paphi Episcopus.

* Vita Spiridonis ejusdem Thavmaturgi, Trimithuntis in Cypro Episcopi, Constantino imperante clari: Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μετὰ ἑπταετοῦς χρόνου. Auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. Ὡς ἱερὸς, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub Procli CPol. nomine Vinc. Riccardus, sub Astenii Amaseni rectius Combefisius edidit.

Νόμος ἄνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Ὥσπερ ὁ ἥλιος πανταχοῦ μὲν. Auctor Manuel Caleca.

Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol.

Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Auctor Gregorius Nyssenus.

Narratio deportationis reliqviarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομισθῆναι Auctor profitetur se vixisse ætate Cyrilli Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει sive detectione earundem reliqviarum, Luciano Presbytero auctore: Τοῖς κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἁγιωτάτοις. Vide etiam Combefisii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 573. seq. & qvæ ex Codice MS. noni sæculi de translatione reliqviarum Stephani, Græce profert Anselmus Bandurius ad Antiqvitates CPol. pag. 646.

Stephani Papæ & sociorum. Κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐαλεριανοῦ. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium pag. 647.

In easdem reliqvias. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti.

- Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ πάντων τῶν ἐλπιζομένων. Mich. Pselli.

Stephani junioris Martyris. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖν. Auctor

Auctor Stephanus qvidam Byzantinus Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81.

* Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία.

Susannæ Martyrium. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν ἑλλήνων. Auctor incertus.

Syncleticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ pag. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp.

Terentii, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861.

Thalelæi Medici. Ἐν ὑπατείᾳ τοῦ Νουμεριανοῦ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ.

* Theclæ Martyris. ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας Εὐαγγελιστοῦ τε καὶ κήρυκος Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Citat Svidas in ἄβαξι, ἀναίμονες, ὑπαγορεῦσαι.

Ἱστορία μὲν τὸ πονηθὲν τουτὶ σύγγραμμα. Auctor Basilius Seleuciensis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. Alia Acta & alius ut videtur Basilius, à qvo gesta Theclæ metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον. Antiqviora Theclæ acta nescio qvo auctore scripta & lecta Tertulliano, qvæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95. Oxon. 1698. 8.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 445.

* Theoctistes Lesbiæ Vita, prima ex illis qvas Simeon Metaphrastes scripsit. Εἰκόνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδριάντες. Loca Græce profert Allatius

latius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latine exstat apud Surium 10. Nov.

Theodoræ Alexandrinæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνωνος τοῦ βασιλέως καὶ Γρηγορίου ἐπάρχου ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεῖπεν ἀρχήν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept.

Theodoræ Thessalonicensis. Ἐμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Theodoræ & Didymi. Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice p. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν ἑλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. Græce vero etiam cum Combefisii versione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Paris. 1664. 4.

Theodori Martyris. Ἀλλ᾽ οὐ πένθιμος ἡμῖν ὁ καιρός. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori τοῦ πεζοῦ (ejusdem cum priore) Παρ᾽ ἡμῖν δ᾽ οὖν οὐ σπάνια τὰ καλά. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρῶσιν, οὕτω ὁ περὶ τῶν μακάρων λόγος τοῖς ἀκούουσι. Auctor profitetur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenqve adscribit ὁ ταχυγράφος Οὐάρος (alii Codices Αὔγαρος) Νοτάριος καὶ ἀποκοδικέλλων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χώρας. Auctor Michaël Monachus.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius.

Theodori Teronis, Martyris, primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός. Gregorii Nysseni.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος Βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris.

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τῦ ὑπεραγάθυ δῦλε Θεῦ. Auctor a) Constantinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηςότητός σου Κύριε. Auctor Nectarius ArchiEpiscopus CPol.

Theodosiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πῦ τις ἄν. Auctor Constantinus Acropolita & magnus Logotheta.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισυπόςατος καὶ ἀδιαίρετος μία ὐσία. Auctor Theodorus Episcopus Petrarum.

Θεοδόσιος ὁ ἀξιομακάριςος. Auctor Cyrillus Monachus & Presbyter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. Ὅσην οἱ Νικαεῖς εἰς τὴν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. pag. 648.

Theodoti Ancyrani Martyris. Ἔδει μὲν ἡμᾶς πρὸς πεῖραν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti versione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147-165.

Theodoti Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV. Ἀεὶ μὲν ἐπανθῦσαν. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. Latine p. 320.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίυ τῦ μεγάλυ. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maji, Tomo 6 p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. ὥσπερ λειμὼν εὐανθής. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii Tom. 2.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meursio in glossario Græcobarbaro in πατρίκιος.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Thera-

a) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes. Vide supra p. 449.

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apoſtolum. Ἐπαινητὸς ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πόθος. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p. 364.

Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίος. Auctor Baſilius Seleucienſis.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναςῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριςὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθροισε. Auctor incertus.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόςολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec.

Periodi Apocryphæ Apoſtolo S. Thomæ tributæ. Κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ Ἀπόςολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 819. ſeq.

Plura in Thomam Apoſtolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriæ Combefiſianæ p. 96. ſeq.

* Thyrſi, Leucii, Philemonis & Apollonii Martyrum in Bithynia ſub Decio Imp. Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ κοινωνίᾳ σαρκός. Latine apud Surium 14. Dec. Meminit Svidas, Logothetam Laudans in καταπέλτης.

* Tiburtii. Vide ſupra in Sebaſtiano.

* Timothei Apoſtoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

* Martyrium ejuſdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἱςορίας τε καὶ βίους.

In eundem ſermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τοῦτον γὰρ μετὰ τοὺς Ἀποςόλους. Nicetæ Rhetoris & Philoſophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi Apoſtoli. Ἀποςολικῶν ἐγκωμίων ἐφάπτεσθαι. Auctor Andreas Cretenſis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combefiſius.

* Tranqvillini. Vide ſupra in Sebaſtiano.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis. Πρόβου τοῦ δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον σκῆπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept.

Tryphonis Martyris. Κρίνα ἐξ ἀγρȣ̃ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

Μάρτυρος παραγέγονε μνήμη. Auctor Leo Imp.

*Vari & sociorum Martyrium. Μαξιμιανȣ̃ τȣ̃ Τυράννȣ τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκȣμένην ἐκδόντος διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr.

Viatoris Βιάτωρος Martyris. Vide supra in Senatoris.

Ursicii. Μαξιμῖνος μετὰ Μαξιμιανόν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. pag. 648.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τȣ̃ μακαρίȣ Πάυλȣ ὄντος ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ τὸν λόγον τȣ̃ Κυρίȣ. Auctor fertur Onesimus Pauli Apostoli discipulus.

*Xenes. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφή. Auctor incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος ἔφυ μέν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, auctore incerto: Διηγήσατό τις γέρων μέγας, εἴτοι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρέπειαν ὑπάρχων.

Xysti. Vide supra, Laurentii.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ. Μύσα τῶν ἀῤῥήτων ἱερȣργημάτων Ζαχαρία. Auctor Cosmas Vestitor.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Αἰγαὶ πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰονίῳ κειμένη. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobr.

*Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 2. Maji T. 1. p. 739. & latine pag. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανȣ̃ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus.

Alia Simeonis Metaphrastæ scripta.

Præter Vitas Sanctorum, & qvi ad Simeonem referuntur *Annales*, de qvibus supra p. 352. & 158. dicere me memini, exstant & alia ejus scripta qvædam, ut

Epi-

Epistolæ IX. qvas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. una est ad Nicetam Metropolitam Smyrnæum, una ad Constantinum Romanum, aliæ inscriptæ τῷ Λαοδικείας nescio cui Episcopo Laodiceno.

Carmina pia duo politica Alphabeti literas initio præ se ferentia, unum altero qvovis versiculo, alterum singulis versibus: & *duo jambica*, unum ad animam suam & alterum ad Stylianam Protosecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. seq. Alia MSta habentur in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium Tom. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, qvem latine vulgavit Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτε περιεπλάκη τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. in lamentationem S. Deiparæ pretiosum corpus Domini nostri JEsu CHristi amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: τοῦτο ἐκεῖνο, γλυκύτατε Ἰησοῦ.

Alios duos Simeonis sermones vidisse se testatur Allatius pag. 130. unum περὶ τῆς ζωηφόρου τελευτῆς καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. De salutifero obitu & transitu Deiparæ, Incipit: τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus vestis, qvi incipit: ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos sive canones & troparia nec non preces qvibus etiamnum Græcorum Ecclesia utitur, & pag. 132. γνωμικὰ κεφάλαια *sententiosa capita CXXXI.* Primum incipit: ὁ γὰρ σύφων ἐν καιρῷ λόγος τοῦ ἀπαλωτέρου βελτίω κατὰ πολύ. Alia ejusmodi *capita CL*, atqve iterum *LV.* ex *Macarii Ægyptii* sermonibus selecta & paraphrasi exposita. Incipiunt priora qvidem: χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος θείας ἕκαστος ἡμῶν τὴν σωτηρίαν πορίζεται. Posteriora autem: Πᾶσα ἡ εὐαρέστησις Θεοῦ.

Ἠθικοὶ λόγοι *Sermones XXIV. de moribus ex S. Basilii Magni operibus selecti*, & Græce editi Paris. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Ilovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditi sæpius lucem viderunt inter Basilii M. opera. Exstant etiam cum Ilovii versione excusi separatim, Francofurti 8. In Græcolatinis vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillé, ArchiEpiscopo Turonensi. Combefisius Simeonem

nem hunc qvi Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiam qvidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qvi post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A.C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ qvædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ *in Lucam*, ex qvo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis qvam ex Theophanis Ceramei Homilia in qvintum matutinum Evangelium, à qvo laudatur Simeon ὁ τὰς μεταφράσεις εὖ μάλα συνθέμενος ἐν τῷ εἰς τὸν ἱερὸν Λουκᾶν ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, qvod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † aliane sit ab Dioptra sive amussi rei Christianæ qvam PHILIPPUS solitarius versibus politicis ** A. C. 1105. †† Alexii Comnenii 16. ad Callinicum Monachum scripsit, & *Jacobus Pontanus* ex Codice MS. Augustano prosario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in CHristo, Joannis Carpathiorum Episcopi Capitibus hortatoriis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi qvæ Græca etiam adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiam in calce Voluminis observationibus *Jac. Gretseri* ad obscura Dioptræ loca. Locum Dioptræ ex libro IV. qvi in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelerius ad lib. VIII. Constitutt. Apostol. c. 42. Exstat & Græce Dioptra sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42. sq. & Montfauconus p. 54. Palæographiæ Græcæ. Ac Lambecius qvidem observat in Pontani editione librum primum integrũ omissum, excepto exordio, qvod ad calcem libri qvarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo qvatuor tantum libros

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI. seq.

† In Codice Vindobonensi Dioptræ Philippi, subjunguntur versus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196. seq. edit. Ingolstad.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, qvæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21. recusa est.

libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint qvinqve. Notat etiam falli Gretserum, qvi ex primis versibus Dioptræ qvos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqvi. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialito* qvodam jussit Dionysius Evzoitus, Metropolita Mytilenæus. *Michaëlis* vero *Pselli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cujus qvoqve notæ sive scholia hinc inde adsperguntur. Qvæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subjici notat Lambecius lib. V. p. 56. de fide & cærimoniis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combefisius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michaëlis Ducæ*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi *nepos*, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin, profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusqve fratris, Nicolai qvi Turcis tributarius Lesbo imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usqve ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacutzenum brevissime perstrictam, fusius exponit qvæ ab Andronici Palæologi junioris obitu sive A. C. 1341. qvo Cantacuzenus Johanni Palæologo Tutor à Patre datus est, usqve ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnatam. Certe ulterius non progreditur Ducæ Historia in editione, qvam in fine mutilam è MS. Regis Christianissimi *Ismaël Bullialdus* edidit, & latina versione, argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Paris. 1649. fol. testatus scriptorem styli qvidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumqve narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Ducas capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag. 259. seq.

Sub-

a) Cangii famil. Byz. p. 160. sq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armenenι, qvi in Galliam venit A. C. 14[illegible]5. & à Carolo VII Rege cum aliis Græcis exulibus humaniter excerptus, & stipendiis ad vitam donatus est.

b) Hanckius de Byz. Historiæ scriptoribus parte 1. c. 39. ex Ducæ cap. 5. & 43. seq.

Subjunxit Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI Χρονικὸν σύντομον, *Chronicon breve* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hist. Byzantinam scripsit *Anonymum* alium *Bibliothecæ Regiæ de rebus gestis Græcorum adversus Turcas & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Ism. Bullialdo, brevique vulgandum. Idem memorat *Anonymi Historiam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingva scriptam in Bibl. Barberina custodiri. DE ANONYMO utroqve continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Qvemadmodum de ANONYMI Collectaneis Antiqvitatum CPolitanarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vitæ Chrysostomi scriptor, Constantino Porphyrogenito junior, qvæ Græce edita primum est ab Henrico Savilio T. VIII. Operum Chrysostomi, Etonæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adversarius, cujus narratio *de σταυροπάτις* sive signi crucis in subscriptionibus Episcoporum appingi solitæ & promissorum per illud datorum violatoribus, ab Anno CHristi 858. qvo Photius Ignatio detruso successor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii restituti obitum Anno CHristi 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. versione ad calcem Actorum Concilii Octavi, Ingolst. 1604. 4. atqve inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI scriptum A. C. 892. Breviarium rerum in synodo VIII. gestarum, nec minus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæi Epistolam de rebus à Photio gestis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, qvam ex Frid. Metii versione Latine dederat Baronius ad A. C. 870. n. 45. seq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ scriptam à MICHAELE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epistolam scriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut eum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ causa missum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem freqventer allegatur à Cangio in diss. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 136. 151. 156. 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici scriptore dixi supra pag. 158.

XX. AN-

XX. ANSELMI BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitensi, *Imperium Orientale*, sive *Antiquitates CPolitanæ* in qvatuor partes distributæ & Cosmo III. Magno Etruriæ Duci dedicatæ fol. prodiere Paris. 1711. duobus Voluminibus, qvorum prius scripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi de l'Isle* Chartas duas Geographicas, Imperium Orientale per *themata* distinctum, & descriptionem ejus qvale Sæculo X fuit, cum ejus observationibus complectitur, posterius continet Bandurii in illa commentarios & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitanis melius intelligendis & Urbis ipsius CPoleos atqve templi Sophiæ imagini distinctius animo subjiciendæ, ære nitide descriptas. Volumine itaqve priore post Bandurii seriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Constantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam usq; à Turcis CPolin, exstant:

1.) *Constantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientis & Occidentis libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliæ bombycinum 2431. ante qvingentos annos circiter scriptum emendati, & Latina versione accuratiore & notis illustrati pag.1.-30. De his dixi supra pag.487. seq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici* Συνέκδημος sive *Comes peregrinationis*, tradens recensionem ἐπαρχιῶν sive Provinciarum LXIV. & civitatum 935. qvæ Imperatori CPolitano paruere. pag.31-52. Hierocles iste Constantino Porphyrogenito fuit antiqvior, à qvo allegatur Themate 1. Occidentis, falliturqve Schelstratenus, qvi dum Constantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Constantini loco probare vult Hieroclis scriptum genuinum & integrum non ad nos pervenisse. Hunc synecdemum, sed sine nomine auctoris, & qvatuordecim postremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag.20. seq. in notitiis antiqvis Geographiæ suæ sacræ subjectis, qvæ Paris. 1641. fol. primum prodiit, & recusa est Amstelod. 1703. fol. *Lucas* vero *Holstenius* hunc libellum ex MS. Vaticano descriptum & ex alio Altempsiano emendatum, & è duobus Farnesianis suppletum latine vertit, & cum Constantini Porphyrog. de thematibus & de administrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hist. Byzantinæ, sed fato præventus non potuit. Cum itaqve in Bibl. Barberina per aliqvod tempus delituisset, in lucem editus Græce & Latine

Cccc est

eſt ab *Emanuele Schelſtrateno* in tomo ſecundo Antiqvitatis Eccleſiæ illuſtratæ, in appendice ad opus Geographicum. Rom. 1697. fol.

3.) *Conſtantini Porphyrog. liber de Adminiſtrando Imperio*, p. 53-157. de qvo dixi ſupra pag. 487. ſeq.

4.) AGAPETI * Diaconi S. magnæ Eccleſiæ CPol. σχέδη βασιλικὴ ad Juſtinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, ſive ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν, LXXII. *capita admonitionum* qvorum acroſtichis ſive literarum initialium juncta ſeries reddit verba: τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος Διάκονος. p. 158-170. Poſſevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; teſtatur CPoli inter Codices Conſtantii Barini fuiſſe hunc librum, in cujus inſcriptione Agapetus Juſtiniani anteqvam Imperium ille ſuſciperet Magiſter fuiſſe traditur, ex qvo Noriſius diſſ. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Juſtinianum doctiſſimo Viro Magiſtro uſum, tanqvam ἀναλφάβητον falſo traduci. Citatur hic Agapeti liber plus ſimplici vice in florilegio Stobæi.

*Agapeti editiones Græcæ, quæ Græcolatinam Bandurianam ex duobus MSS. Regiis ** recenſitam præceſſere.*

Baſileæ A. 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æſopi & aliorum fabulis, Heſiodo, Theognide & aliis Gnomologis.
In libello Gnomico, Joach. Camerarii p. 229. Lipſiæ 8.
Baſil. 1553. forma minore.
Coloniæ 1604. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Epiſcopus, de qvo Philoſtorgius & Svidas in Ἀγαπητὸς Euſebium falſo laudans pro Philoſtorgio. Agapeti duo Archimandritæ Conſtantinopoli, qvorum in Actis Concilii CPol. ſub Mena mentio. Agapetus I. Papa Rom. A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946-956. qvorum Epiſtolæ exſtant. Tum Agapetus Rhodi Inſulæ Metropolita, cujus Epiſtola pro Concilio Chalcedonenſi ad Leonem Imp. ſcripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45.

** Exſtat etiam Græce MS. in Bibl. Vindobonenſi. Vide Lambecium III. p. 152.

Græcolatinæ.

Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.

Cum Æsopi & aliorum fabulis, Batrachomyomachia, Galeomyomachia, Musæo de amoribus Erus & Leandri & jurisjurando Hippocratis, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12.

Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, Conrado Gesnero curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.

Ex *Jo. Ranstii* editione, Witeb. 1562. 8.

In posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. Tom. 1. pag. 180. fol.

In Compendio Moralium præceptionum Martini Hayneccii, Lipsiæ 1600. 8.

Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthiæ Martinii*, & Bremæ 1605. 12. & 1615. 8. qvas duas editiones mihi non visas memorant Hendreichius in pandectis Brandenburgicis & Carolus Arndius in schediasmate Bibliothecæ Græcæ difficilioris, Rostoch. 1702. qvod totum est de Phalaride, Agapeto & Basilio Macedone. Eidem Hendreichio memorantur, qvoqve *Andreæ Werneri*, (qvi latine vertit, Magdeb. 8. uti etiam *Petrus Bizarrus*) *Conradi Rittershusii*, Lips. 1611. 12. *Jo. Bercovii*, & *Henrici Kitschii* editiones Lips. 1613. 4.

Cum notis *Stephani Schœningii*, Franeckeræ 1608. 8. cum S. Nili admonitionibus & libello de virtutibus qvi Aristoteli tribuitur.

Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, qvæstionibus per *Georgium Draudium*. Francof. 1615. 4. & 1659. 4.

In Auctario Bibliothecæ Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362.

Agapeti scheda regia & Basilii Macedonis adhortationes ad Leonem filium, cum versione recensitâ à *Bernhardo Damke*, Hamburgensi, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.

Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Gverin*, Paris. 1635. 8.

Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & Norimb. 1669. 8.

Agapeti editiones Latinæ.

In Bibliotheca Patrum, Parif. 1575. atqve deinde in aliis editionibus Parifienfibus, Colonienfi & deniq; in Lugdunenfi Tomo IX.

Ex *Albani Torini* verfione Bafil. 1541. 8. ad calcem Onofandri, apud Robertum Winter.

Ex verfione & cum fcholiis *Jacobi Huggelii.* Mulhufii 1560. 8.

Ex verfione *Joach. Axonii* Graviani, Antvverp. 1561. 8.

Halæ Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum ftudio *Jo. Olearii*, adjunctis capitibus Auguftanæ Confeff. & libri Concordiæ.

Latinis verfibus reddidit *Edo Neuhufius* 1603. Francof. 8.

Gallicæ, Hifpanicæ, Germanicæ.

Gallicè à Joanne Picot. Parif. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atqve ex verfione Ludovici XIII. Galliæ Regis. Les Preceptes d'Agapetus à Juftinien, fur une verfion latine, par le Roy Lovis XIII, en fes leçons ordinaires. Parif. 1612. 8.

Hifpanice, per Chriftophorum Mofqvera de Figveroa. Madrit. 1596. 4. Reglas para los qve goviernan.

Germanice Martino Mollero interprete, Gorlitii, 8. Et ex verfione Nicolai Glaferi, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.

5. BASILII *Macedonis*, Imp. CPol. κεφάλαια παραινετικὰ ad Leonem Sapientem, filium qvem Pater 6. Januar. A. C. 879. Auguftum pronuncivit, *capita exhortationum LXVI.* qvorum acroftichis five primæ literæ junctæ reddunt hæc verba: Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ ποθεινοτάτῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ. *Bafilius in CHrifto Imperator Romanorum, Leoni caro filio & Imperii Collegæ.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Chriftianiffimi, n. 3059. & 3363. Exftat etiam MS. in Bibl. Vindobonenfi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qvi cum editis conferatur teftatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozzianæ pridem laudavit Gefnerus.

Edi-

Editiones Capitum Basilii Græcolatinæ, quæ Bandurianam præcesserunt.

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum verſione qvam ipſe compoſuit, Pariſ. 1584. 4. typis Reg.
Cum Agapeto, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgenſis, prodiit Baſil. 1633. 8.
Cum verſione *Joannis Paradis*, Pariſ. 1637. 12.
Cum verſione eleganti *Juſti Dransfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latinæ.

In Bibliothecis Patrum Pariſ. 1589. T.V. Colon. T.IX. parte 2. & Lugd. T.XVI.
Ad calcem Onoſandri, una cum Ferrandi Diaconi Carthag. parænetico, cura Johannis à Fuchte, Helmſt. 1616. 4.

Gallicæ, Italicæ, Germanicæ.

Gallice ex Hieron. Beneventani verſione, Pariſ. 1612. forma minore.
Verſio recentior hoc titulo: *Maximes pour l'education d'un jeune Seigneur avec les inſtructions de l'Empereur Baſile pour Leon ſon fils, traduits du Grec, & l'abregé de leur vie.* Pariſ. 1690. 12.
Italice ad calcem militis Chriſtiani, ab Antonio Poſſevino editi, & cum auctario recuſi Venetiis 1604.
Latine & *Germanice*, Baruthi 1669. 12.

6. *Theophylacti Inſtitutio Regia*, ad Conſtantinum Mich. Ducæ F. de qva dixi ſupra p. 285.

7. *Libri octo Antiquitatum CPolitanarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis ſelecti, & Græce deſcripti ac verſione latina copioſisqve atqve eruditis commentariis illuſtrati. Libris *quatuor* primoribus continentur *Anonymi*, qvi Alexio Comneno opus ſuum inſcripſit, adeoqve * Codino trecentis & qvinqvaginta annis eſt antiqvior, *Origines & Antiquitates CPolitanæ*, qvibus deſcriptio tem-

* De Codini Antiqvitatibus CPol. ſupra p. 480.

templorum, aliorumqve ædificiorum & monumentorum p. 1-64. & libro qvarto p. 65-80. Templi S. Sophiæ continetur, ex Codice Regis Galliæ 3058. 3. & 4. *Stylus hujus Anonymi*, inqvit Bandurius, *est varius & inæqualis, utpote qui opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiquitatum CPolitanarum & aliis Chronicorum scriptoribus qui ante ipsum floruerunt, consarcinavit pro more auctorum illius ævi. Hauserit igitur ex opusculo Hesychii Milesii* ** *quod inscribitur* περὶ τῶν πατρίων *sive de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore* Christodoro *Panisci F. Coptensi, quem laudant Suidas & Eudocia Augusta in Joniis, opere MS. à nobis in Commentariis sæpe citato. Fortassis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qui citantur* *** *à Porphyrogenito lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophane, Cedreno ac reliquis Historiæ Byz. scriptoribus.*

Libro *quinto* exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81. ad 106. *Anonymi* παραςάσεις σύντομοι χρονικαὶ, qvas à Lambecio primum Græce, & à Combefisio Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro *sexto* continentur 1.) *Nicetæ Choniatæ narratio de statuis CPolitanis* pag. 107.-114. qvam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusqve interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim τὸ ἐθνικὸν παραδεικνύντες φιλόχρυσον puto me rectius vertisse *insitam genti avaritiam ut demonstrarent*, qvam virum doctissimum qvi reddit: *auri amore gentilium ritu flagrantes.* Sed mox idem τὰς τῶν βασιλέων θήκας rectius interpretatus est *Imperatorum sepulchra.* Bandurius hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinio, qvi illam à Grabio ad se transmissam edere voluit in Tomo qvarto Nicephori Gregoræ, ut dixi supra pag. 321.

2.) *Georgii Pachymeræ descriptio Augusteonis*, qvam laudatus Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed Bandu-

** De hoc supra p. 241. De Christodoro autem Ægyptio constat ex Svida qvod vixit tempore Anastasii Imp. & qvod præter alia multa scripsit Πάτρια Κωνςαντινουπόλεως ἐπικῶς sive versibus Heroicis, libris XII. De ejusdem Christodori ἐκφράσει τῶν ἐν ζευξίππῳ ἀγαλμάτων *descriptione statuarum in Gymnasio Zeuxippi* CPolitano, mox dicetur pagina seqvente.

*** Nullos qvidem Constantinus nominat, sed tantum laudat τοὺς τὰ πάτρια συγγεγραφότας τοῦ Βυζαντίου.

Bandurius cum verſione ſua recudi curavit pag. 114-117. De Auguſteone ſive Auguſtæo atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. n. 32. Goarus ad Codinum de officiis pag. 130, & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. ſeq. & 804.

3.) *Photii Patriarchæ CPol. deſcriptio Eccleſiæ Dei Genitricis in Palatio exſtructæ à Baſilio Macedone Imp.* pag. 117-121. cum nova Bandurii interpretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lingva Combefiſius, ut ſupra pag. 485. dicere me memini. Habita eſt in Encæniis Anno CHriſti 880. Baſilii Imp. 14.

4.) Περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων *de ſepulchris Imperatorum in Templo CPolitano SS. Apoſtolorum* pag. 121-124. Adjuncta eſt deſcriptio Heroi Juſtinianei, & tumulorum Imperatoriorum in variis Monaſteriis. E Codice Regio. Confer qvæ è Codice Colbertino Græce exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Chriſtianæ pag. 109. 110. τὰ ἐν τῷ ἡρῴῳ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μνήματα. Τὰ ἐν τῷ ἡρῴῳ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ.

5.) Excerpta de Antiqvitatibus CPolitanis ex Codice Regio & Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro *ſeptimo* continentur *Epigrammata & poëmatia* variorum Poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & qvarto Anthologiæ, & ex libro qvinto *Ecphraſis Chriſtodori Thebani ſtatuarum in Gymnaſio Zeuxippi*, & Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Metaphraſes latine additæ ſunt ad unum tantum A. B. ſive Anſelmi Banduriii, ad cætera Andreæ Alciati, Caſparis Urſini Velii, Federici Morelli, Erancíſci Franchini, Hugonis Grotii, Jani Cornarii, Joannis Sleidani, Pauli Stephani, Petri Menardi, Septimii Florentis Chriſtiani, & Theobaldi, qvorum nomina primoribus literis innuuntur. Præterea *Maximi Planudæ* * Heroelegi & Jambi in Templum S. Andreæ à Protoveſtiaria conditum: pag. 175. ſeq. *Georgii Piſidæ* ſive *Piſidis* Jambi in templum Blachernarum. pag. 177. ſeq. *Mich. Pſelli* Jambi in æreum eqvum in Hippodromo qvi pedem attollebat. pag. 178. Hinc *inſcriptiones variæ* qvæ CPoli vel olim extiterunt, vel etiamnum exſtant pag. 179-184. Deniqve pag 184. ſq. *Matthæi Cigala* Cyprii qvi A. C. 1636. ſcripſit, de ſepulchro Conſtantini Magni narratio, & *Gennadii Scholarii* Patriarchæ CPol. expoſitio literarum ænigmaticarum

*Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35, emendatius Boivinus ad Gregoram p. 754.

rum qvæ in eodem ſepulchro inſcriptæ fuiſſe traduntur & divinationem de Palæologorum imperio à Turcis evertendo continent. Vide qvæ dixi ſupra pag. 365. 366. & confer Dorothei Monembaſienſis Chronicon pag. φμδ. editionis qvam poſſideo Venetæ A. 1684. 4. ubi idem vaticinium cum expoſitione legitur.

Libro *octavo* occurrit 1.) Catalogus Epiſcoporum ac Patriarcharum CPol. decerptus ex Chronographia Compendiaria S. Nicephori Patriarchæ CPol. qvæ habetur in Codice Regio, diverſa ab editis pag. 187-190. Deſinit in Ignatio Evnucho.

2.) Nicephori Calliſti Xanthopuli nova enarratio de Epiſcopis Byzantii & Patriarchis Cpolitanis, è Codice qvem Regi Chriſtianiſſimo pridem donavit Antonius Eparchus pag. 191-200. Deſinit in Athanaſio qvi Johanni Sozopolitano ſucceſſit.

3.) Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ex jure Græco Romano Jo. Leunclavii Francof. 1596. fol. pag 296. ſeq. diverſus ab aliis pag. 201-208. Deſinit in Joſepho Abbate Galeſii.

4.) Catalogus Patriarcharum CPol. ex nova Variarum Hiſtoriarum ſynopſi Matthæi Cigala, diverſus ab aliis pag. 209-218. Deſinit in Neophyto Heracleenſi. Matthæi Cigala ſynopſis Hiſtoriarum prodiit Græce Venet. 1637. 4.

5.) *Philippi Cyprii*, magnæ Eccleſiæ Protonotarii libellus continens catalogum Patriarcharum CPolis pag. 218-229. Deſinit in Parthenio. Hunc primus Græce & Latine edidit Nic. Blancardus Franeqv. 1679. 4. una cum Chriſtophoro Angelo de ſtatu & ritibus Eccleſiæ Græcæ. Deinde latine cum notis poſtumis * Henrici Hilarii, Rectoris Scholæ Cellerfeldenſis, prodiit Lipſ. 1687. 8.

6) Ἔκθεσις νέα Ἀνδρονίκου βασιλέως *Expoſitio nova Andronici* Palæologi *Imp. qui Metropoles CPoleos alias è minoribus ad majores extulit, alias è diverſo ad minores thronos deduxit.* pag. 230-235. Diverſa hæc eſt ab ἐκθέσει Andronici ſenioris, qvam cum Codino ſæpius editam dixi ſupra pag. 479.

7.) Κατάλογος Ἐπισκόπων ἢ τινι ** ἕκαστος τῶν μητροπόλεων ὑποκέκλινται, ὅσαι σώζονται νῦν ἐκ μέρους, ἐκ τούτων αἱ πλεῖσαι ἀφα-

* Confer Acta Eruditorum T. 1. ſupplementi pag. 391. ſeq.

** ita leg. pro αἵ τιναι.

ἀφανίσθησαν. *Catalogus Episcopatuum cuinam singuli Metropoli subjiciuntur, quæ nunc ex parte supersunt, pleræque vero earum exoluerunt.* p. 236-240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzuflum pag. 241-243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usqve ad captam CPolin, subjecta successione Sultanorum usqve ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Seqvuntur PETRI GYLLII, Altiensis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos qvadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioqve clarissimi qvi A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, *de Bosporo Thracio libri III.* & *de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri IV.* utrumqve opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correcta Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuqve dignum. Thoma Smitho qvidem judice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, pæne nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddit.

Qvam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris *Anonymi* Latini, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem CPoleos per XIV. Regiones*, cum notis Gvidonis Pancirolli Bandurius qvoqve exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, qvam è MS. Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atqve in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63. seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratq; Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusqve Imperii. † Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. pag. 54. & ad calcem Notitiæ utriusqve Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo instituto subjectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum qvæ in monumentis hisce memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, qvem hoc loco paulo integriorem subjungam.

† De illo opere qvod in Tomo septimo Thesauri Antiqvitatum Rom. Græviani recusum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. cap. 5. §. 6.

INDEX Scriptorum qvi in libris Constantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Administrando Imperio citantur, ad paginas editionis Bandurianæ.

ABro ἐν παρωνύμοις 77.
Æschylus in Prometheo 30.
Agapius Monachus 126. seq.
Agathias qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
Alexander ὁ συγγραφεύς 23. Polyhistor. 24.
Alexis Comicus 28.
S. Anastasia Eustathii F. 93.
Anaxarchus Philosophus 17.
S. Andreæ Apostoli intercessio 131. *seq. ejus templum in Patrarum metropoli* 132.
Apollodorus ἐν τῇ β′ περὶ γῆς 76.
Apollonius Grammaticus 77.
Archimedem Geometram luxit Marcellus 28.
Arianus Monachus Mahomedis suffragator 68.
Aristophanes Τριφάλητι 77.
Artemidorus 18. ἐν τῇ β′ τῶν γεωγραφȣμένων 76. 77.
Athenæus Δειπνοσοφιςῶν β′. 77.
Basileus Cappadox, Martyris nomen sub Licinio 7. (*pus* 7.
Basilius Magnus, Cæsareensis Episco-
Basiliscus Cappadox Comanensium Archiepiscopus 7.
Οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίȣ 30.
Cæsarius Nazianzeni frater 7.
Charax ἐν ι′ χρονικῶν 78. ἐν Ἑλληνικῶν γ′. ibid.
S. Chrysogonus Monachus & Martyr 93.
Clidemus ἐν πρώτοις Ἀτθίδος 22.
Constantini Imp. diræ in eos qvi sacras vestes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63. seq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.
Cratinus ἐν μαλθακοῖς 77.
Dexippus ἐν χρονικῶν δεκάτῳ, (ita leg.) 26.
Dionysius Periegetes 17. 18. seq. 24. 77.
Doriensium lingua utuntur Byzantii 21.
Epicurus Samius, Neoclis F. 17.
Epigrammata vetera 7. 10. 29. 30. 72.
Euphemius Grammaticus 25.
Eustratius Arabracenus, Martyr 12.
Favorinus 30.
Gregorius (Nyssenus) *Basilii M. frater* 7.
Gregorius Theologus Episcopus Naz. sepultus CPoli in æde Apostolorum 7. ejus jambi 26.
Gregorius Thaumaturgus Neocæsareensis Episcopus 7. 12.
Hellanicus ἱερειῶν πρώτῃ τῶν ἐν Ἄργει 22.

Hero-

Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα ἱςορίᾳ 76.
Herodotus Halicarnaſſeus 6. 15. 17.
Heſiodus 22.
Heſychius Illuſtris qvi Hiſtoriam Juſtiniani tempore ſcripſit 5. ejus locus 26.
Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συνέκδημον 21. 22. Ὀυκ ἔςι νῦν χρεία τῆς Ἑλληνικῆς ἱςορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψέυδȢς μεμεςωμένην 18. ὡς Ἕλληνες ψευδολογȢ̃σι τοῖς γράμμασι 22.
Homerus, 8. 25. 26. ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ 11. 16 Poëta 24.
Ὁι τὸν Ὅμηρον σχολιογραφήσαντες 18.
Ἰαμβεῖον, Γαρασδοειδὴς ὄψις ἐθλαβωμένη 25.
Inſcriptiones veteres 3. 4. 10. 14.
Jobi Hiſtoria 14.
Johannes Philadelphienſis Lydus 5.
Irenes Auguſtæ Epiſtola ad Narſetem 83.
Iſocratis Orationes ad Demonicum 17.
Iſter ἐν ἀποικίαις Ἀιγυπτίων 17.
Laches Lindius qui coloſſum Rhodium fecit 72.
Laurentius, *Archidiaconus Martyr Tetrangurius* 92.
S. Lucas 8. 105.
Mahomedes 68. ejus ſucceſſor Abubachar 69. 70.
Marcianus ἐν περίπλῳ Ἰβηρίας 77.
Marſyas ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν 22.
Meliſſus Samius, Philoſophus 17.
Menander Comicus ἀσπίδι 77
Menander qvi Hiſtoriam Juſtiniani tempore ſcripſit 5.
Menippus 27. ſeq. ὁ τȢ̀ς ςαδιασμȢ̀ς τῆς ὅλης οἰκȢμένης διαγραψάμενος 5.
Naucratius Baſilii Magni frater, 7.
Nicolaus Damaſcenus ἐν τετάρτῃ ἱςορίᾳ 24.
Nicolaus μυρόβλυτος 17.
Parthenius ἐν Λευκαδίαις 77.
S. Paulus Apoſtolus 23.
Pauſanius Damaſcenus 5.
Petrus Baſilii Magni frater 7.
Philarchus ἐν τῇ ζ'. 77.
Philoſtephanus ἐν τῷ περὶ νήσων 17.
Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαιδεκάτῃ. 30.
Polybius ὁ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱςορίαν γεγραφώς 5.
Praxitelis ſculptoris Venus 15.
Procopius qvi Juſtiniani tempore Hiſtoriam ſcripſit 5. 6.
Protogenis pictoris patria Xanthus 16.
Pythagoras Samius, Mneſarchi F. 17.
Qvadratus Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος Ε'. 76.
Regum libri 12.
Scylax ὁ Καρυανδηνός 5.
Stephanus Grammaticus 27.
Stephani Mathematici ſive Aſtrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.
Strabo Geographus Cappadox ex Ama-

Amasea urbe 5. 18. ἐν δεκάτῳ Γεωγραφικῶν 30.
Synodi sextæ in Trullo caput XXXIX p. 130.
Theophanis Chronicon 69. 71. 74. 76. 78. Monasterium magni Agri instituit, avunculus * Constantini Porphyrogeniti 76.
Thucydides ὁ περιώνυμος 25.
S. Tryphon sanans impuris à spiritibus vexatos 92.
Xenophon ἐν τῇ ἀναβάσει Κύρου. 12.

In Volumine secundo Bandurius Historiæ Byzantinæ lucem insignem affundit partim tabulis æneis nitide in æs incisis, partim eruditis notis & commentariis in scripta priore tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ qvatuor præmissæ urbem *CPolin* repræsentant pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qvalis ab Anonymo Latino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii junioris: 2) qvalis describitur ab Anonymo Græco qvi Alexii Comneni tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qvalis fuit sub Joanne Palæologo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bondelmontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl. Regia Paris. qvem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit A. C. 1422. 4) qvalis hodie cernitur, atq; à Grelotio delineata est. Similiter *Anaplus Bospori Thracii* duabus Tabulis repræsentatur, 1) uti ex Dionysio Byzantio, sive qvi hunc secutus est Petro Gyllio pridem à Gvil. Sansonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Combes. Deniqve exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis atque Hellesponti.*

Numismatum Byzantinorum tabulas septem post p. 456. sive qvæ Byzantina veteri Rep. adhuc florente, sive qvæ sub Imperatoribus cusa sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi, reliqva è Fucaltiano Bandurius depromsit.

Specimen diptychi eburnei *Consularis* p. 492. qvale dederat Sirmondus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. 1. Operum pag. 1060.

Columna Historiata qvam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmore erigi curavit, & in qva Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab utro-

* Videtur ille locus de Theophanis prosapia & de Constantino Porphyrogenito additus ab alio, non ab ipso Constantino.

utroqve Augusto exstructa repræsentantur, Tabulis XIX. per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer qvæ de eadem Cangius in CPoli Christiana lib. 1. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrerius S. I. qvi eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703.

Pag. 632. è Codice Regio charactere unciali noni sæculi scripto, (in qvo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordinatio S Nazianzeni*, *Victoria Constantini M. contra Maxentium* & *inventio S. Crucis* per Helenam Constantini M. Matrem.

Post pag. 664. *Circi* sive *Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exædificati reliqviæ, qvales adhuc superfuere centum ante captam CPolin annis, ex Onufrii lib. 1. de ludis Circensibus.

Pag. 667. *Anaglypha* in latere septentrionali stylobatæ *Obelisci*, qvi ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Tripus æreus Apollinis*, qvi in eodem Hippodromo fuit, & *Columna* marmorea *Marciano* Imp. à Tatiano qvodam posita, alteraqve Porphyretica, qvæ etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. Ichnographia *Templi Sophiæ* CPol. Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occiduus qvalis hodie cernitur p. 752. atqve meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josephi Grelotii* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano qvod Gallice prodiit Paris. 1680. 4. atqve inscribitur: *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople*, * *enrichie de plans levez sur les lieux*, & *de tout ce qu'il y a de plus remarquable de cette ville*.

Pag. 790. *Naturæ multimammæ imago* ex pyla marmorea antiqva Romæ obvia qvam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitanæ* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ, imperante Theodosio Magno, deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni, ex qvo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat, & de qvo consulendus

* Hujus libri lectione vehemens sæpe desiderium CPolis adeundæ sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus, lib. de religione Muhamedica p. 151.

Montfauconus in Palæographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non insidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacræ Scripturæ videlicet, ad cujus oracala exigi omnia oportet.

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Matrisqve Helenæ, Manuelis & Joannis Palæologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qvi Florentiæ obiit, è Codice Regio 3058. complexo Antiqvitates CPolitanas, qvas primis qvatuor libros Bandurius edidit.

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoli ab Imperatoribus Mahumetanis conditorum qvæ hodie ibi supersunt, 1) Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed. 2) Prospectus Solimaniæ sive superbi Templi à Solimanno exstructi. 3) Ejusdem Ichnographia. 4) Prospectus Templi cui nomen Validea. 5) Claustri pro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus. & 6) Claustri porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, una cum ejus descriptione, lingva Gallica.

Deniqve in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. exstant varia Alphabeta Slavonica.

De Scriptoribus ineditis, qvorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiqvitates CPol. inseruit.

ATHANASII Macedonis, qvi ab XIV. Octobr. A. C. 1289. ad XVI. Octobr. 1293. atqve iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de qvo plura Pachymeres ipsi infestus, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraqve sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, è qvo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit notitiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo qvem Regiæ Bibl. Paris. donavit ArchiEpiscopus Dux Rhemensis, Carolus Mauritius Tellerius habentur

tur hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, qvæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 962.

Πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) γράμματα sive Epistolæ 1. περὶ τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐνεργοσκομένων ὧδε, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas redire.* Confer infra, 10. & 52.

2. *De incursibus circa urbis muros & portas, neque permittendum esse quempiam cum armis urbem introire.*

3. *De expellendis qui nefaria agunt, nec differenda illorum pœna, præcipue in circuitu S. Sophiæ.*

4. περὶ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De eleemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significandis.*

10 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & quod non debeant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, uti legibus & canonibus statutum est, & ne habitent in Regia urbe.* adde 1. 52. 63. 75. Ex his Epistolis *tres* latine vertit ediditqve Franciscus Turrianus ad calcem libri de residentia Pastorum. Florent 1551. Addidit etiam Latine alias *quinque* hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos, qvæ in Codice Regis Galliæ non exstant.

12. *Propter Chrysobulla*, ubi de rebus temporalibus monasteriorum administrandis.

14. & 22. *Ut justitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles serventur.*

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita.* Græce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusquisque privata & publica, & de strepitu facto.*

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. Περὶ τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων *de Deicidis Judæis, ut ex urbe discedant.* Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Quantam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In principio sanctor. Jejuniorum Indict. IV. & V.

27. De

27. *De festo Nativitatis CHristi, rogans venerandum emitti decretum, ne quis à vespera Sabbati & Regiæ Festivitatis in balneum aut tabernam ad bibendum intromittatur.*

28. 39. *Adhortatio in festo Dormitionis S. Deiparæ.*

29. *Exhortatio ad misericordiam.*

30. *Quod ii qui cum Imperatore in Catechumeneis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.*

32. *Ne per dilationem illa parva delicta quæ referuntur, sine remedio maneant, neve litteræ solum in forulos immittantur.*

33. *De domibus privatis quæ templis conjunctæ sunt, & hoc grave esse delictum. Adde infra*, 49.

34. *Ut commisereatur iis qui Paxen* (τὸν Παξῆ) *è carcere eduxerunt.* Idem forte qvem Κετζίμπαξιν Pachymeres appellat.

37. 38. 55. *Adhortatio ad sepulturam Salvatoris concelebrandam.*

40. *De asserenda in libertatem Ecclesia CHristi.*

41. *Quod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hæc referat.* adde 64.

42. *De iis qui sitiunt populum DEI deverare sicut escam panis, & quod ipse condoleat plus quam amici & cognati de ærumnis quæ accidunt.*

43. *Ne omittat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referre fructus.*

46. *Ut Oenæotæ beneficium impertiat.*

47. *Quæ merces ei danda, qui in S. DEI Ecclesia Synodicum retulerat.*

48. *Contra turpis lucri cupidos, & de privilegiis Ecclesiæ.* Græce & Latine apud Bandurium p. 983.

49. *De honorandis & exornandis Divinis Templis, quod neminem deceat in Catechumeneis habitare, neque domos quorundam Divina Templa contingere par sit.*

50. *Ut ne cuivis loquenti aurem præbeat Imperator, nec colonos ab agris colendis coërceat.*

51. *De impudentibus, sangvinariis, & in malitia locupletibus.*

52. *Quod ii quibus gladius à DEo traditus est, non ad tradentis placitum illo utantur, & ut Tyrius & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.*

53. *Relatio Patriarchæ Athanasii & congregatæ apud eum Synodi ad Andronicum Palæologum Imp. de quibusdam juris capitibus, per modum νεαρᾶς sive*

No-

Novellæ *quam Imperator approbavit.* Locum ex ea profert Boivinius ad Gregoram p. 757.

56. 57. 58. *De fame qua populus laboravit, ac ne inscio Patriarcha frumentum væneat, vel pretium augere liceat.*

60. *Quod ii qui amore ducuntur DEi, placita suggerant & magna vi perficere nitantur, id sibi lucro esse rati.*

61. *Quod Orthodoxis recte statutum sit ut Divina Templa excitent, iis qui in diversis locis ad hoc deputati sunt, concedenda, ut divini Canones enunciant.*

62. *Ut curet combustibilia ligna suppeditari, quo possit Patriarcha pulmentum pauperibus coquere.*

63. *Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat, Et de Clericis qui officiorum & rogæ causa* (ὀφφικίων καὶ ῥογας ἕνεκεν) *contumaces sunt.*

64. *Quod ea quæ ad Imp. refert, non amicorum, cognatorum, munerum aut gloriæ causæ referat. adde 41.*

66. *Adhortatio ut Ecclesiam componat, & subditos ad vitam secundum Leges deducat.*

67. *De Despota Joanne Palæologo, Imperatoris filio.*

69. *Quod Augusta graviter succenseat filio suo felicissimo Despotæ,* (πανευτυχεστάτῳ Δεσπότῃ.) Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem adire ad hujus dolorem leniendum.

70. *De Despota & filio Imperatoris Joanne, ut pro sumtibus & pro dignitate necessaria ipsi subministrentur.*

71. *De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut securi imaginem Salvatoris percuteret ac dejiceret, ac de eo qui frumentum abripere ausus est.* Accusat impietatis qvendam Operum publicorum redemtorem, qvi imaginem Salvatoris, Templi fastigio impositam dejecerat.

72. *De iis qui nolebant festum Divorum Apostolorum celebrari: & quod ipse Imperator non passus sit ut id prætermitteretur, & sacræ liturgiæ in donum miserit pretiosam ac pulchram tunicam talarem.*

73. *De Domino Niphone, Cyziceno Episcopo, & de accusationibus ipsi objectis.* Græce apud Bandurium p. 984.

74. *Gratiarum actio, quod cum in tanta Mundi cura constitutus sit Imperator, non alteri primas detulerit in reducenda ove quam periisse audierat.*

76. *Ut post DEum sive in dextris sive in sinistris à spiritalis Patris nutu pendeat.*

77. *Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse*, ubi de Dermociata, de fame, & de Latinis Byzantiorum pecunia ditatis.

Hactenus Epistolæ πρὸς τ͂ Αὐτοκράτορα ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμμα διεγεῖρον βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας. καὶ πᾶν τὸ ὑπήκοον πρὸς ἐπιστροφὴν πρὸς θεὸν καὶ μετάνοιαν, *Epistola qua Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & pœnitentiam excitantur.*

5. *Epistola ad eum qui librum dono,* χάριν κανισκίου *miserat, cui postea remissus fuit.*

7. *De congregandis in Choræ Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis caussa simul conveniant.* Græce apud Bandurium pag. 615.

11. *Ad magnum Diœcetam, ut per injuriam ablata restituat.*

16. *Epistola ne quis Pastor ovile deserat.*

18. Πρὸς τὸν βασιλέα, *ad Imp. Dominum Michaëlem, ut inter sexcentas curas etiam de iis quæ in Baptismate promisimus solliciti simus.*

19. *Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam*, scripta statim post adventum ejus ex Armenia, de qvo Gregoras. VI. 8. Hist.

35. 36. *Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulturam celebrandam concurrere.*

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντας, ἱερεῖς καὶ μονάζοντας &c. *Epistola qua cohortatur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.*

59. *Ad Augustam, quod oporteat eam cum Conjuge concordem esse.* Pertinet ad dissidia qvæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de qvibus Gregoras.

65. Γράμμα σηλιτευτικὸν, *Invectiva qua perstringitur* Johannes *quidam* Drimys, *qui execrandam sibi societatem conciliarat contra gregem CHristi, contra Ecclesiam & à DEo coronatum Imperatorem.* Græce & Latine apud Bandurium p. 970. seq.

67. Πρὸς ποιμένας *ad Pastores, ne Monasteria subdita quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prout Canonice statutum est.*

75.

78. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones conculcarunt, & à Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio prioris Patriarchatus* A.C. 1293. de qva Pachymêres II. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce è Codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. qvamvis per errorem typographi vocatur παραίτησις τῆς δεύτερας πατριαρχείας. Græce & Latine Bandurius pag. 968.

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio* A.C. 1310. de qva Gregoras VII. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.

81. *Sanctissimis DEI Præsulibus, gloriosissimo Senatui, & honoratissimis è Clero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent, ac Civibus divitibus, pauperibus, viris & mulieribus.* Græce & Latine apud Bandurium, ibid.

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qua creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici,* Nipho, A.C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.

83. Γράμμα ἀνεπίγραφον seu *fragmentum in quo accusatus Athanasius provocat ad Synodum, ut si crimina objecta vera esse putent, deponatur & ignominiose ejiciatur: sin minus, delatores puniantur.*

84. *Quomodo & quare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit.* Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.

EUDOCIÆ sive EUDOXIÆ *Macrembolitissæ*, Augustæ qvæ Constantini Ducæ primum deinde ab A.C. 1068. *Romani III. cognomento Diogenis* Imp. conjux fuit, eoq; post qvadriennium capto, excœcato & extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * Ἰωνιὰ *Violarium* sive collectio spissa varii argumenti digestaqve ordine Alpha-

 beti-

* Scripsit præterea πλόκαμον Ἀριάδνης, *Filum Ariadnes*, versibus Heroicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, *de mulierum officio*, & τί δεῖ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν *qua in re Imperatrices exerceri debeant*, soluta oratione, & περὶ διαίτης Μοναζουσῶν

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus eſt : Ἐυδοκίας τῆς Μακρημβολιτίσσης βασιλίδος Κωνςαντινȣπόλεως Ἰωνιά * (ita malim cum Cangio legere, qvam ut in Clariſſ. Montfauconi Palæographia Græca pag. 298. ſemel iterumqve excuſum eſt Ἰώνια) ἤτοι συναγωγὴ Θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊκῶν γενεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτȣ̀ς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀλληγοριῶν τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἑυρισκομένων, ἐν ᾗ καὶ περὶ διαφόρων σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχριςον καὶ ἐυσεβέςατον βασιλέα Ῥωμανὸν τὸν Διογένην, νικητὴν, τροπαιȣ̃χον. *Eudociæ Macrembolitiſſæ Imperatricis CPolitanæ Violarium, ſive collectio de Genealogia Deorum, Heroum, Heroinarum, & de metamorphoſibus ad ipſos ſpectantibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur. Ibi etiam de variis ſapientibus & eruditis viris, ad CHriſti amantem & piiſſimum Imperatorem Romanum Diogenem, victorem & tropæis ornatum.* MS.ᵗᵘˢ exſtat in Bibl. Colbertina, recenti charactere exaratum, & freqventer laudatur à Cangio in Gloſſario Græco. Indicem vero capitum dedit V. C. Anſelmus Bandurius notis ad Antiqvitates CPol. pag. 818. ſeq. qvem hoc loco ſubjungere, qvoniam plurimorum ſcriptorum Græcorum memoriam continet, operæ pretium dixi. Numeros capitum & latinam verſionem ipſe addidi.

Πίναξ τȣ̃ παρόντος βιβλίȣ. *Index hujus libri.*

1. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς. De Minerva & ejus cognominibus & formis. 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ τινὲς τῶν ἄλλων Θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχȣ̃σι; Qvare Minerva & qvidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juverunt? 3. Περὶ τȣ̃ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ παρθένος ȣ̃σα τίκτει δράκοντα; De eo, qvo-

ςῶν *de vita Monialium*, qvæ qvidem in Proconneſi ſive Marmaræ Monaſterio aſſervantur, ut in margine prooemii Codicis Colbertei annotatum eſſe Montfauconus & Cangius teſtatur. Atqve hic etiam p. 48 ad Zonaram monet in Codice altero Colbertino, qvemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri Clariſſ. Kuſterus me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homerocentra. Ἐυδοξίας τῆς ἀδελφῆς τῆς κυρᾶς Ζώης Ὁμηρόκεντρα. *Homerocentones*, inqvit Montfauconus, *qui jamdiu editi fuerunt, ſcripſiſſe creditur Eudocia Macrembolitiſſa, cujus opuſculi Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici Magni.* Notum tamen eſt à Jo. Zonara T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. verſ 57. & 89. Homerocentones referri ad Eudociam antiqviorem, Theodoſii junioris conjugem, Leonis ſive Leontii Philoſophi filiam, de qva dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates VII, 21. Evagrius I, 20. Theophanes p. 72. ibiqve Jac. Goar in notis pag. 569. Chronicon Alex. p. 312. ſeq &c.

* Sic Mich. Apoſtolius ſcripſit Ἰωνιὰν de qva dixi lib. IV. cap. 9. §. 9.

qvomodo Minerva cum virgo esset, pepererit Draconem. 4. De Apolline. 5. De Apolline & Diana. 6. Qvare Diana Ἐλαφηβόλος, à cervis petendis dicatur? Et de Actæone. 7. Περὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπιβωμίου. De sangvine super aram effuso. 8. De Marte. 9. Περὶ τοῦ Ἄρεως τρώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ χαλκοκεράμῳ τούτου κατακλείσεως. De Martis vulneratione, ejusqve inclusione in æneo carcere. 10. Περὶ τοῦ ᾅδου de orco sive inferis. 11. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν αἰσχρῶν μυστηρίων αὐτῆς. De Venere ac turpibus ejus Mysteriis. 12. Περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἐραστοῦ. De Veneris amasio. 13. Περὶ τοῦ Ἄπιδος φάτνης. De Apidis præsepi. 14 De Æolo. 15. De Minya Æoli F. 16. De Æsculapio. 17. De Æsculapii liberis. 18. De Atlante. 19. De Æaco. 20. De Antæo. 21. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τειχισμοῦ Θηβῶν. De Antiopa & Thebis muro cinctis. 22. De Amphione. 23. De Alcmæone. 24. De Actæone. 25. Περὶ Ἀβάριδος οἰστοῦ. De sagitta Abaridis. 26. De Atalanta & Melanione. 27. De Alcestide. 28. Περὶ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἐξ Ἀμφιάρεω. De Alcmæone Amphiarai F. 29. De Amphiarao. 30. De Agamemnone. 31. De Agenore. 32. De Ancæo. 33. De Adonide. (Infra c. 51.) 34. Περὶ Ἀδώνιδος κήπων καὶ δένδρων Ταντάλου. De hortis Adonidis & Tantali arboribus. 35. De Athamante. 36. De Acmone. 37. De Ajace Locrensi. 38. De Ajace Telamonio. 39. De Ægæone. 40. Περὶ Αἰγιόχου Διός. De Jove scutigero. 41. Περὶ αἰγίδος τῆς Διός. De scuto Jovis. 42. Περὶ αἰγοκέρωτος. De capricorno. 43. Περὶ ᾅδος κυνέης. De orci galea. 44. De Æeta. 45. Περὶ Αἰσήμου. De Æsemo. 46. De Acasto. 47. De Acrisio. 48. Περὶ Ἀκτοριώνων. De Actoris filiis. 49. De Alectryone. 50. De Alexandro Paride. 51. De Adonide. (Supra c. 33.) 52. Περὶ Ἀλετρίδων. de molitricibus. 53. De Alcimeda. 54. Περὶ Ἀλκυονίδων ἡμερῶν. De diebus Halcyoniis. 55. Περὶ Ἀλιτηρίων. De iis qvi molas Athenis diripuerunt. 56. Περὶ Ἁλοσύδνης. De Halosydna. 57. Περὶ Ἀλωϊάδων. De Aloidis. 58. Περὶ Ἀμαδόκων. De Amadoco utroqve, Patre & filio. 59. De Amazonibus. 60. Περὶ Αμαλθείας καὶ τοῦ κέρατος αὐτῆς. De Amalthea & Amaltheæ cornu. 61. De Amymone. 62. De Amphidromiis. 63. De Alpheo fluvio. 64. Περὶ ἀνιπτοπόδων καὶ χαμευνῶν. De illis qvos Homeros Iliad. π. 235. illotis pedibus & humi cubantes vocat. 65. Περὶ τοῦ ἀστρονομεῖν καὶ ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὑρεῖν, καὶ θύειν καὶ γεωμετρεῖν καὶ περὶ ὀνειρομαντείας καὶ οἰωνιστικῆς. De Astronomiæ

miæ ſtudio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione è ſomniis, auſpiciisqve. 66. Περὶ ἀλεργίδ☉, ἤτοι τῆς πορφύρας βαφῆς ἱςορία, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὑρέθη ἡ πορφύρα. Καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν οἱ Φοίνικες θηρῶνται. De purpuræ infectione narratio, & qvomodo primum inventa fuerit, & qva ratione Phœnices muricem piſcentur. Confer Cangii appendicem gloſſarii Græci in κογχυλευταί. 67. Ὅτι Αἰγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων ἐσέβοντο. Qvod Ægyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoo. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoo. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æſimo. 77. De Aërope. 78. Æneæ Genealogia, & Aſtyanactis atqve Emathionis. 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. Περὶ Ἀπύγων καὶ Μελαμπύγων. De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusqve liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Hiſtorico. 88. De Acuſilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodiſienſi. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æſchine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen πηλοπλάτων, qvaſi luteum Platonem dicas. 99. De Alcmæone Philoſopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (ſupra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antiſthene. 106. περὶ Ἀκύλα de Aqvila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Ægæo. 108. De Alcidamante. 109. Περὶ Ἀμμωνίȣ τȣ̃ καὶ Ἀλεξάνδρȣ, de Ammonio qvi etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tyanenſi. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Athenienſi Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andocide. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Archebuli. 120. De Agathia Scholaſtico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alcæo Tragico. 123. De Alcæo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solenſi. 132. De Apollophane 133. De Apollodoro Tarſenſi. 134. De

Ara-

Arato. 135. De Abrone Grammatico 136. De Alexandro Milesio. 137. De Alexandro Ætolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo 142. De Ariſtarcho. 143. De Ariſtonico. 144. De Ariſtophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Aſclepiade. 148. De Aſtyage. 149. De Ariſtogene Medico 150. De Ariſtogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apſyrto. 153. De Ariſtide Rhetore. 154. De Ariſtogitone. 155. De Apollonio Naucratita. 156. De Ariſtocle. 157. De Harpocratione. 158. De Aſpaſio. 159. Περὶ 'Αφαρεώς de Aphare. 160. De Apſine. 161. De Æſopo Sophiſta. 162. De Ariſtæneto. 163. De Arriano Poëta. 164. De Arione. 165. De Ariſtæo. 166. De Ariſtomene. 167. De Ariſtonymo. 168. De Archedico 169. De Aſtydamante Tragico. 170. De Archippo. 171. De Aſtydamante juniore 172. De Auguſto Cæſare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poëta. 175. De Avtocrate. 176. De Achæo Tragico 177. De Ænico. 178. De Æſchrione. 179. De Arceſila, Academico Philoſopho. 180. De Arriano Philoſopho. 181. De Arignote. 182. De Ariſtocle. 183. De Ariſtippo. 184. De Ariſtoxeno. 185. De Arnuphi. 186. De Æſchine, Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocratione Platonico. 189. De Africano. 190. De Anacharſide. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Ariſtandro vate. 196. Περὶ 'Απατουρίων de feſto Apaturiorum. 197. Περὶ τοῦ ἄπαγ' εἰς μακαρίαν λεγομένου, de eo qvod dicitur, abi in Macaream inſulam. 198. Πόθεν Αὔσονες οἱ 'Ιταλοὶ λέγονται; unde Itali Auſoniorum nomine appellentur. 199. Περὶ τῆς 'Αινείου ἀρχῆς καὶ τῆς τούτου εἰς 'Ιταλίαν ἀπόπλου de principatu Æneæ & ejus navigatione in Italiam. 200. Arceſilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. Περὶ Ἄργου de Argo centoculo. 207. Περὶ 'Αργοῦς de Argo navi. 208. Περὶ 'Απίδων de Apidis. 209. Περὶ ἀστρώου ἄρκτου, de urſa ſidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyjis. 212. De Aſtarte. 213. De Aſteria. 214. De Aſtyanaſſa. 215. De Aſtydamia. 216. De Aſtyoche. 217. De Aſphalione. 218. De

Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Achæorum nomen acceperint. 221. De Artibio Persa. 222. Genealogia Achillis. 223. De Apsyrto Æetæ F.

224. De Baccho. 225. Περὶ Βριμοῦς De Brimone, Cereris cognomento. 226. De Bellerophonte. 227. De Coma Berenices. 228. De Belo ubi etiam de Babylone. 229. De Borea. 230. De Briareo. 231. De Brizone. Περὶ Βριζοῦς. 232. De Biante. 233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De Vero περὶ Βήρου. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylide Lyrico. 239. De Battone. 240. περὶ Βάρους. 241. De Bolo Democritio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244. De Bione. 245. περὶ βουθοίνα Ἡρακλέους de Hercule boves mactante.

246. περὶ Γάγγου τοῦ δεκαπήχεως. De Gange Æthiopum Rege, statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargitta (Γαργίττου) cane. 249. περὶ γεωργίας πῶς εὑρέθη, qvomodo agricultura inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glauco Atheniensi. 252. De Glauco Minois. 253. De Glauco marino. 254. περὶ Γιγάντων τῶν σπαρέντων καὶ φυέντων αὐθημερῶν, de Gigantibus satis & eadem die nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256. De Gyge. 257. De Gesio Jatrosophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genethlio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucone.

262. De Dædalo. 263. de Idæis Dactylis. 264. περὶ τῆς Δαιμόνων λιχνείας, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266. de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. Δελφίνιος διὰ τί ὁ Ἀπόλλων; qvare Apollo dicatur Delphinius? 270. περὶ τοῦ δέρατος τοῦ χρυσομάλλου de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272. περὶ δημάρχων de principibus populorum Atticæ. 273. de Delphico tripode. 274. περὶ Δήμητρος, de Cerere 275. περὶ Δήμητρος καὶ ἑστίας, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277. περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις de judiciis Atheniensium. 278. de Diomede. 279. de Dionyso sive Baccho. 280. de eo qvod Dionysus fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. περὶ τῶν κεκομμένων καὶ διεσπασμένων τὸν Διόνυσον, de iis qvi Bacchum consciderunt & distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283. περὶ διμήτορος de bimatre Baccho. 284. de Durateo eqvo Trojano. 285. περὶ δρυὸς τῆς Δωδωναίας καὶ τοῦ λέβητος de qvercu Dodonæa & de lebe-

lebete. 286. de Dorippe. 287. de Damaste Chronograho. 288. de Democrito Historico. 289. de Demetrio Ilei (τ̃ Ἴλεως) 290. de Damostrato. 291. de Didymo. 292. de Dictye. 293. de Diodoro. 294. de Dionysio Milesio. 295. de Dionysio Rhodio. 296. de Dione. 297. de Doride. 298. de Dexippo Medico. 299. de Dioscoride. 300. de Dracone. 301. de Damiano Sophista. 302. de Dexippo. 303. de Dinarcho. 304. de Dionysio Milesio. 305. de Demade. 306. de Dionysio Halicarnasseo. 307. de Dione Prusæo. 308. de Dinolocho Comico. 309. de Damoxeno 310. de Dicæogene. 311. de Diogene Oenomao. 312. de Diocle. 313. de Dionysio Mytilenæo. 314. de Dionysio Byzantio. 315. de Dionysio Corinthio. 316. de Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio Ixione. 319. de Didymo. 320. de Dicæarcho. 321. de Diogeniano. 322. de Dionysio Grammatico. 323. de Dracone. 324. de Damascio Philosopho. 325. de Damophilo. 326. de Democrito. 327. de Didymo. 328. de Dicæarcho. 329. de Demetrio Phalereo. 330. de Diodoro Valerio. 331. de Diodoro Crono. 332. de Dionysio Tyranni filio. 333. de Dionysio Metathemeno. 334. de Dione. 335. de Diagora. 336. de Diogene Physico. 337. de Dione Prusæo sive Prusaënsi. 338. de Domnino Philosopho. 339. de Diogene Cynico.

340. Περὶ εἰρεσιώνης, de ramo olivæ ex qvibus primitias fructuum Athenienses suspendebant. 341. περὶ τȣ̃ ἐς Κυνόσαργες λεγομένȣ de Cynosarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate. 344. περὶ τῶν ἑκατονταχείρων de centimanis Gigantibus. 345. De Elara, Tityi matre. 346. περὶ Ἐλεγεΐδος τῆς ϗ Πειρȣ̃ς. de Elegiide Pirone. 347. De Idothea 348. Qvare Minerva dicta Ἑλλωτίς. 349. de Helle & Phrixo. 350. de Empusa. 351. de Endymione. 352. διὰ τί ἐνόρχης ὁ Διόνυσος; 353. de Ennyone. 354. de Epeo. 355. de Epicrate. 356. de Epimenide. 357. de Erechtheo. 358. de Erinnybus sive Furiis. 359. de Helena. 360. de Hermete sive Mercurio. 361. de Erote sive Cupidine. 362. de Erichthonio. 363. de Hesperidis. 364. de Eveno. 365. de Evmæo. 366. de Eurybato 367. de Eriphyle. 368. de Eurypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371. de

de Efcheto. 372. de Hecatæo Hiſtorico. 373. de Hellanico Mileſio. 374. de Hellanico Mytilenæo. 375. de Evagora. 376. de Ephippo. 377. de Euſtathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophiſta. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Euſebio Arabio. 386. de Euſtochio Sophiſta. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Evthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidenſi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudæmone. 405. de Irenæo. 406. de Hecatæo. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratoſthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. De Zeuxippe. 421. De Jove. 422. περὶ Διὸς πάντα γινομένȣ διὰ τὰς γυναῖκας. De Jove mulierum cauſa in omnes formas mutato. 423. περὶ τȣ̃ νεφεληγερέτȣ Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν. De Jovis ſermone ad Junonem. 424. περὶ τȣ̃ ἐμπεσόντος φόβȣ τῷ Διΐ. de Jovis timore. 425. περὶ τῆς συννεύσεως τῶν ὀφρύων καὶ συγκινήσεως τῶν τȣ̃ Διός. de nutu Jovis & motu capillorum. 426. περὶ τȣ̃ ἐν Κρήτῃ τάφȣ τȣ̃ Διός. de Jovis ſepulchro in Creta. 427. ποσαχῶς ὁ Ζεὺς, ἤτοι περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτȣ̃. Qvot modis dicatur, ſive de Jovis cognominibus. 428. περὶ τȣ̃ γάμȣ τȣ̃ Διὸς καὶ Ἥρας, de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophiſta. 433. de Zoilo. 434. de Zoſimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Epheſio. 437. de Zonæo. 438. de Zenone Eleate Philoſopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarſenſi. 441. περὶ Ζήνωνος τȣ̃ Μνασέως. 442. de Zenone Citieo. 443. de Zoroaſtre. 444. de Zoromaſdre, περὶ Ζωρομάσδρȣ. 445. de Zoſimo.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. περὶ Ἡλίȣ καὶ τῶν παίδων αὐτῆς, de Sole ejusqve liberis. 449. de Junone. 450. περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ταῖν νεφέλαις κρεμαμένης σιδηροδέτȣ. De eâdem vincta ferreis catenis & in æthere atqve nubibus suspensa. 451. περὶ τȣ̃ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἄργει ἱδρύματος, de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elysio campo. 455. πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἀργοναῦται Ἥρωες, καὶ τίνων καὶ πόθεν; Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde? 456. τίνες οἱ Ἥρωες οἱ τὸν καλυδώνιον σῦν κτείναντες; qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. De Vulcani anathematis, Venerisqve & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. περὶ Θεογονίας de Deorum generatione ac genealogia. 460. de Thetide. 461. de Thamyride. 462. de Thersite. 463. de Theseo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thrasybulo. 466. de Thalete sapiente, περὶ Θαλῆ τȣ̃ σοφȣ̃. 467. de Theanone. 468. de Theæteto Astrologo. 469. de Theodosio Tripolita. 470 de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis. 472. de Theodecte Rhetore. 473. de Theodoro Sophista 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophista. 478. de Theramene Atheniensi. 479. de Thrasymacho. 480. de Thalete Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophilo. 487. de Thespide. 488. de Themistogene Historico. 489. de Theseo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jasione. 493. de Idæis Dactylis. 494. 495. περὶ Ἰάσονος καὶ πῶς ἀπέκειτο αὐτῷ κληρονομῆσαι τὸ χρυσόμαλλον δέρας de Jasone & qvomodo ipsi contigit aureum vellus sortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaone. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Iside. 505. de Istiæa. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. περὶ Ἰκαρίȣ τȣ̃ παρὰ Διονύσȣ λαβόντος τὸ τῆς ἀμπέλȣ κλῆμα καὶ φυτεύσαντος, καὶ τῆς Ἠριγόνης τῆς αὐτȣ̃ θυγατρὸς, καὶ ὅτι παρὰ χίοις πρώτοις ἐγένετο ὁ μέλας οἶνος. De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitqve, & de Erigone

gone ejus filia, & qvod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblicho Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histiæo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Isæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. διὰ τί καίειν τοὺς νεκροὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐποίουν, qvare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Cæneo. 535. διὰ τί τὴν κώμην ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες, qvare comam Græci aluerint? 536. περὶ Καρνέων, ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, de Carneis, festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ, 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδώου Θεοῦ, de Deo Cerdoo sive lucri præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολάσεων τῶν παρ' Ἕλλησι δοξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολοιοῦ καὶ τῶν πτερῶν αὐτοῦ de grue ejusqve alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœsyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuriis in Cynosarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appelletur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600.

de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. περὶ Λακωνικῶν ἐφήβων τῶν ξαινομένων μάστιξι, de Laconicis juvenibus qvi flagellis cædebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcosia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. περὶ τῶν Λιτῶν de Deabus supplicationum præsidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qvi Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. qvare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. περὶ Λεσχίδου τοῦ ποιητοῦ, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonacte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. περὶ Μακαρίας τῆς τοῦ Ἡρακλέους, de Herculis filia Macaria. 647. περὶ τῆς τῶν Μάγων θυτικῆς προγνώσεως, de Magorum ex extis divinatione. 648. περὶ Μαίρας de Mæra sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menœceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. περὶ Μίδου τοῦ χρυσομανοῦς, de Mida aurum insano modo sitiente. 663. περὶ Μίθρου κολάσεως de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata 665. de Minoë. 666. de Mormone περὶ Μορμοῦς. 667. de Molionidibus. 668. περὶ τῶν Μοιρῶν, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Elevsiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. περὶ Μύῤῥας, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menæchmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menæchmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, περὶ Μυροῦς. 684. de Majore,

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Marpsia. 688. de Meleſermo. 689. de Melito. 690. de Menandro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de Magnete Comieo. 694. de Melanippide. 695. de Menandro. 696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Meſimede. 699. de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mneſimacho. 702. de Morſimo. 703. de Muſæo. 704. de Myia. 705. de Myrone, περὶ Μυρῦς. 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Grammatico. 708. de Moſcho.

709. De Nannaco. 710. de Narciſſo. 711. περὶ τῆς γενομένης τιμῆς τῷ Νείλῳ παρὰ τῶν Ἀιγυπτίων, de cultu qvo Nilum Ægyptii afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Neleo. 714. de Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nymphis. 718. de Neocle Philoſopho. 719. de Nicolao Peripatetico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722. de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de Nymphide Hiſtorico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Nicagora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophiſta. 729. de Nicoſtrato. 730. de Nauſicrate Comico. 731. de Neophonte. 732. de Neſtore. 733. de Nicomacho. 734. de Nicoſtrato. 735. de Nicophrone. 736. περὶ Νικοχάρητος. 737. de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulyſſe. 740. de Oedipode. 741. de Oenomao. 742. de Oenone. 743. περὶ τοῦ ὀϊςοῦ τοῦ ἐν οὐρανῷ, de ſagitta, ſidere. 744. de Omphale. 745. περὶ ὀνειρομαντείας de divinatione è ſomnis. 746. περὶ οἰωνιςικῆς de auſpiciis ſive divinatione ex avibus. 747. διὰ τί ὁ ὄνος ἐν τῷ οὐρανῷ τιμᾶται qvare aſinus in cœlo colatur? 748. de Oreſte. 749. περὶ ὄρνιθος τοῦ ἐν οὐρανῷ, de Avi ſidere in cœlo. 750. de Orpheo. 751. de Oſiride. 752. περὶ Ὀφιούχου de Ophiucho ſidere. 753. περὶ Ὀρφέως τοῦ Νικολάου καὶ τῶν ἄλλων. 754. ὅτι ὁ Ὅμηρος Ἀιγύπτιος, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτῆς αὐτοῦ. Qvod Ægyptius patria ſit Homerus, & de eodem in Arcadia defuncto.

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758. de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione.

762. de Pandora. 763. de Virgine sidere in cœlo. 764. de Paride. 765. de Pasiphaë, 766. de Patroclo, 767. qvare Jupiter & Apollo vocetur πατρῷος? 768. de Pelope, 769. de Periclymene, 770. de Perseo, 771. de Persephone, 772. de Pegaso. 773. de Peleo, 774. de Plejadibus, 775. de Polyboto, 776. de Polygnoto, 777. de Polyzelo, 778. de Polyxena, 779. de Polyphemo, 780. de Neptuno, 781. de Priamo, 782. de Priapo, 783. de Procne. 784. de Procride. 785. de Prometheo, 786. de Prylide, 787. de Proteo, 788. de Pythia, 789. de Pirithoo & Theseo, 790. de Palæphato historico, 791. de Pausania, 792. de Polemone Iliensi, 793. de Polybio. 794. περὶ Πυλάδου τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὑρετοῦ, καὶ περὶ ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶντες μετὰ χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα φέρουσιν. De Pylade saltationis Italicæ inventore, ac de saltationibus, & qvare ab amantibus flores & mala manibus gestentur? 795. de Palladio Rhetore, 796. de Pancratio Sophista, 797. de Paulo Tyrio, 798. de Paulo Germino, 799. de Pausania Sophista, 800. de Pericle, 801. de Petro Magistro, 802. de Polemone, 803. de Polluce, 804. de Polyæno, 805. de Polycrate, 806. de Posidonio Olbiopolita. 807. de Potamone, 808. de Pollione, 809. de Polo, 810. de Prisco, 811. de Proæresio, 812. de Procopio, 813. de Protagora Abderitano, 814. de Pythio, 815. de Palamede. 816. de Palæphato Poëta, 818. 817. de Pamprepio, 819. de Panolbio, 820. de Panyasi, περὶ Πανυάσιδος, 821. de Parthenio Nicæno, 822. de Parthenio Chio, 823. de Pisandro, 824. de Pigrete, 825. de Pindaro, 826. de Platone Comico, 827. de Polyevcto, 828. de Polyzelo, 829. de Posidippo, 830. de Ptolemæo Cytherio, 831. de Palamede Grammatico, 832. de Palæphato Grammatico. 833. de Pamphilo Grammatico, 834. de Pollione, 835. de Ptolemæo Grammatico, 836. de Pamphile Philosopha, 837. de Pamphilo Philosopho, 838. De Panætio, 839. de Pappo Alexandrino, 840. de Parmenide, 841. de Paulo Philosopho, 842. de Periandro, 843. de Persæo, 844. de Pittaco, 845. de Platone, 846. de Platone, 847. de Plutarcho, 848. de Plotino, 849. de Polemone, 850. de Pollete, 851. de Porphyrio, 852. de Posidonio, 853. de Posidonio, 854. de Potamone, 855. de Prodico, 856. de Proclo Stoico, 857. de

Pro-

Proclo Lycio, 856. περὶ Πτολεμαίου τοῦ Κλαυδίου, ἐν ᾧ καὶ περὶ καταγωγῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ γένους τοῦ Πτολεμαίων, καὶ διαδοχῆς τῶν βασιλευσάντων. De Claudio Ptolemæo, & de origine atqve genealogia Ptolemæorum Regum Ægypti, eorumqve ſucceſſione. 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone.

859. περὶ τῆς Ῥέας καὶ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῶν ἐκτομῶν τῶν Φρυγῶν. De Rhea & Corybantis, Phrygumqve exſectionibus, 856. de Rheſo, 857. de Rhœone περὶ Ῥοιοῦς, 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico.

861. περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρσης βροντῶν, de Salmoneo & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Seſonchoſide. 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Siſypho, 870. de Scedaſo ejusq; filiabus, 871. περὶ Σκύλλης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἀλλοκότων θηρίων, de Scylla & monſtroſis animalibus, 872. de Stymphalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Hiſtorico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Salluſtio Sophiſta, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyntio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro. 883. de Salluſtio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Sannyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythræa ac reliqvis, 888. de Simonide, 889. de Sophocle. 890. de Sopatro, 891. de Soſicle, 892. de Sotade Cretenſi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 869. de Spintharo, 897. de Steſichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno 902. de Semo περὶ Σημοῦ, 903. de Simmia Rhodio, 904. de Soſibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philoſopho, 907. de Silvano, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpone, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Syneſio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Athenienſi.

918. De Tantalo, 919. περὶ τῆς Ταύρων ξενοκτονείας de Tauris hoſpites mactantibus, 920. περὶ Ταύρου τοῦ καταστερισθέντος, de Tauro inter ſidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à qvo

qvo Tenedus, 923. de Telebois, 924. de Telemacho, 925. de Telepho, 926. de Titono, 927. de Titanibus, 928. de Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. περὶ τράγων τῶν Μενδησίων de Mendeſiiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone, 933. περὶ Τρωὸς ἐξ οὗ ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περὶ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς τῶν καταλελοιπότων καταντήσεως, ἐξ ὧν κατάγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή. De Troe à qvo Troja denominata, & de urbis ejus exciſione, ac de genealogia Trojanorum, & exciſioni ſuperſtitum fatis, à qvibus etiam Resp. Romanorum. 934. Τῶν Τρώων βασιλέων γενεαλογία, καὶ καταγωγὴ τῶν Ῥωμαίων, Trojanorum Regum genealogia, & qvomodo Romani inde deſcendant, 935. De Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone περὶ Τυροῦς, 938. περὶ Τυφωέως τοῦ γίγαντος, ἀφ' οὗ ἦν ὁ τὸν χρυσοῦν δέρας φυλάσσων δράκων ἐγεγόνει. De Typhoë Gigante, à qvo Draco cuſtos aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941. de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëtuſa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde & qvomodo Phæaces nati fuerint, 946. de Phædra, 947. de Phalaride, 948. περὶ φαλλῶν de Phallis, 949. de Phanete, 950. de Phaone, 951. de Pherecle, 952. de Philœtio, 953. περὶ Φιλοξένου τοῦ δουλιχοδείρου de Philoxeno gruis collum ſibi optante, 954. de Phemio, 955. de Phineo, 956. de Phœnodamante, 957. de Phorcyno ejusqve filiabus, 958. de Phormione, 959. περὶ Φρίξου, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεαλογία αὐτοῦ τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης ἀναβλαστησάντων ἡρώων. De Phrixo, ubi etiam genealogia illius & omnium Heroum qvi ex eadem ſtirpe propullularunt. 960. de Phrynide citharœdo, 961. de Phrynonda, 962. de Phrygum exſectione 963. de Phyleo, 964. de Phylaco, 965. de Pherecyde Hiſtorico, 966. de Philippo, 967. de Phlegonte περὶ Φλέγοντος, 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore, 970. de Philiſco Mileſio, 971. de Philoſtrato, 972. de Philiſto Naucratita, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta Grammatico, 975. de Philiſco Ægineta, 976. de Philoxeno, 977.

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phædone Philosopho, 980. de Pherecyde, 981. περὶ φιλοσόφου de Philosopho (confer Svidam in φιλόσοφος.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Atheniensi, 985. de Philetæro, 986. de Philemone Syracusio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philisco, 989. de Philistione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. περὶ Φόρμου de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phœnicide.

997. De Chaldæorum Astronomia, 998. περὶ χάρητος τοῦ τὸν Κόλοσσον κατασκευάσαντος, καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν καθεῖλεν; De Charete qvi Colossum fecit, & qvis eundem everterit, ac qvo tempore? 999. περὶ τῶν χαρίτων, de tribus Gratiis, 1000. de Charicle & Philyra, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimæra, 1104. de Chryseide, 1005. περὶ χρυσῆς σειρᾶς, de aurea catena, 1006. περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρατος, de aureo vellere, 1007. de Chryse, 1008. περὶ τῶν χρυσῶν μήλων de malis aureis, 1009. de Charone Lampsaceno Historico, 1010. de Charone Carthaginiensi, 1011. de Charone Naucratita, 1012. de Chæremone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Christodoro Poëta, 1015. de Christodoro Thebano, 1016. de Choerilo Atheniensi, 1017. de Charace Philosopho, 1018. de Chrysippo, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Psammyticho.

1021. De Ogyge, 1022. de Oceano, 1023. de Horis, 1024. περὶ Ὠρίωνος, 1025. de Orithyia, 1026. de Orione 1027. de Oto & Ephialte.

Operæ pretium esset insigne hoc Eudociæ opus qvod ex unico Colbertino Codice accurate exscribendum se curasse Bandurius pag. 590. testatur, si non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in qvo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atqve aliis Mythologis diligenter conferre, & qvæ singularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag 449. 590. 818. 829. 830.

Præte-

Præterea Bandurius pag. 662. seq. Græce & Latine velut ineditum exhibet *Anonymi* scriptoris *apospasmation de Hippodromo*, sive *Circo*, cujus nomen & originem à Circe Auctor ridicule repetit. Petitum hoc est ex Volumine MS. qvantivis pretii & varia præclara * variorum scriptorum & non unius argumenti monumenta complexo, qvod Antonius Eparchus ** Corcyræus pridem Regiæ Bibliothecæ Parisiensi legavit, in qva hodie est n. 3502. (pridem 2216.) Sed non meminit doctissimus Bandurius hoc ipsum de Hippodromo breve scriptum ex eodem MS. Codice jam bis editum fuisse Græce & Latine in Variis sacris Stephani le Moyne T. 1. pag. 503. Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum Regiæ Bibliothecæ tradit notitiam duorum Codicum & variorum scriptorum qvæ in utroqve illo comprehenduntur præter Origines CPolitanas qvibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum illarum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolin Christianam illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Palæologo, & ea qvæ de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex antiqviore auctore transscripta operi suo inseruisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII) *Cyprii*, ex Lectore ProtApostolario Patriarchæ CPol. à die Palmarum sive XI. April. A. 1283. usqve ad Jun. 1289. qvo abdicare † se fuit coactus, de qvo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus Allatius de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusqve Ecclesiæ

 pag.

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraviano exponit Stephanus le Moyne in Variis sacris T. 1. p. 517. seq. sed longe accuratius p. 517. seq. Bandurius qvi etiam ex hoc ipso Codice seriem Patriarcharum CPol. à Nicephoro CPol. concinnatam produxit.

** De illo Antonio Eparcho, qvi circa A. C. 1543. ad Melanchthonem Venetiis scripsit, videndus Martinus Crusius in TurcoGræcia p. 94. seq. & in appendice pag. 543. seq. Lambecius lib. V. p. 118 & Stephanus le Moyne præfatione ad Varia sacra. Hunc Antonium aliqvot Polybii libros nondum aut Græce aut Latine evulgatos in Latinum sermonem vertisse scribit Antonius Sanderus libro de claris Antoniis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2. cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775. seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565. seq. & 606. seq. & Bandurius pag. 939. seq.

1. *Tomus* sive *expositio de fide contra Joannem Veccum* Patriarcham ἔκθεσις τȣ̃ τόμȣ τῆς πίστεως κατὰ τȣ̃ Βέκκȣ, Græce è Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942 - 949. Incipit: ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα. Contra hunc Tomum videnda qvæ Veccus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio* ὁμολογία γεγονυῖα ὁπότε ἡ ἐπισύστασις γέγονε κατ᾽ αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν καὶ τινῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τȣ̃ ἐξ Ἑβραίων, μᾶλλον δ᾽ Ἰȣδαίȣ Μάρκȣ. Græce pag. 949 - 952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει.

3. *Apologia pro Tomo.* Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τȣ̃ τόμȣ μέμψιν ἰσχυροτάτη. Græce pag. 952-961. Incipit: ἀεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον.

4. Πιττάκιον sive *Epistola ad Imperatorem Andronicum* Ducam Angelum Comnenum Palæologum, Græce p. 961. in qva injuriam sibi à *Marco* illo (qvem cum Marco Ephesio in Florentini Concilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à *Joanne Chila* * Ephesi Metropolita factam deprecatur. Incipit: κράτιστε, θεοπρόβλητε.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον εἰς τὴν θάλασσαν εἴτȣν εἰς τὴν τȣ̃ καθόλȣ τȣ̃ ὕδατος φύσιν. *Encomium maris* sive *aquæ*, qvod cum Pauli Silentiarii carmine in Thermas Pythias Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem Aristotelis de Mundo.

6. *Proverbia*, ordine Alphabeti, Græce ad calcem Mich. Apostolii proverbiorum, p. 273-281. à Petro Pantino Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio.* Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἔθος τȣ̃το τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων.

8. *Sententiæ* separatim excusæ Colon. 1536. 8.

9. Ex *encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* qvem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apospasmation dedit Græce & Latine Theodorus Dousa ante Georgii Acropolitæ Chronicon CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: 1. λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τȣ̃ Βέκκȣ βλασφήμων δογμάτων, scriptus anteqvam Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω φιλότης. MS. in Bibl. Vindob.

Epi-

* Hujus *Joannis Chilæ* Epistola ad eundem Imperatorem Græce à Bandurio exhibetur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπόρευσιν ἀκίνητον.

2. *Epistolæ CXCI.* cum Auctoris encomio. MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. seq. ubi inscriptiones & initia. Testatur Lambecius in illo Codice subjungi ἀπόφασιν sive decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam solennem, qva Adversarii testimonium illi dant innocentiæ & ὀρθοδοξίας. Hanc integram edidit Lambecius pag. 522. Epistolas etiam publicaturum se pollicitus in supplemento qvod paravit Corporis Byzantini. Allatius verò p. 423. de Georgiis monet in Bibl. Mediolanensi Ambrosiana exstare Epistolas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Augustini fuisse CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachiensi Electoris Bavariæ. Epistolas Gregori Cyprii è Codice Ballesdensii descripsisse se testatur Combefisius T. 1. Auctarii novissimi Bibl. Patrum pag. 478. & qvædam ex illis profert p. 485.

3. *Responsiones ad varias quæstiones* in Codice 2180. Regis Christianissimi exstare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabulæ* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Descriptio & Encomium Urbis CPol.* qvam habuit Bonav. Vulcanius, extat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes* sive *declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum* & in *Michaëlem Palæologum* declamationes Panegyricæ, nec non *in Dionysium Areopagitam*, in *Marinam* Martyrem, & in S. *Euthymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipso laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit qvam ANONYMI *Catalogus duplex urbium quæ nomen mutarunt*, Ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν εἰς ὕστερον, qvi paulo diversus qvam Codino de officiis magnæ Ecclesiæ in edit. Parif. p. 404. subjectus est, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Constantinum Porphyrogenitum p. 10 seq. Confer qvæ περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atqve inde Clarissimus Hudsonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43.

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus fisci à Photio Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus qvos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inspexerunt, Κόμης καὶ ἀποφισκοσυνήγορος. Filius fortasse fuit Zosimi illius, ad qvem novæ Epiri præsidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodosiano. Scripsisse

 vide-

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum* qvoqve (adeoq; post A. C. 425.) qvem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe disserit, qvanqvam locus ille glossema videtur Lambecio VI. p. 188. & vide si placet, qvæ de Olympiodoro notavi supra pag. 238. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum* Historicum V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qvi libris LX. scripsit ἡρωϊκὴν Θεογαμίαν, poëmate illo Heroico omnem propemodum historiam complexus, male enim Zosimi interpres verba ὁ τῇ τῶν ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἱστορίαν περιλαβὼν, vertit: *qui Heroicarum divarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est.* Etiam pro Ἡρωϊκῶν apud Zosimum legendum Ἡραϊκῶν, ex Svida, tum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Satnrnal. ubi ait Virgilium pleraqve libri 2. Æneidos pæne ad verbum transscripsisse à Pisandro, *qui inter Græcos poëtas eminet opere quod à nuptiis Jovis & Junonis incipiens universas Historias quæ mediis omnibus sæculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit & unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecit, in quo opere inter Historias cæteras interitus quoque Trojæ in hunc modum relatus est.* Patet Ἡραϊκὴν appellatam qvod à Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, Ἡρωϊκὴ certe vocari non potuit, qvia Jupiter & Juno neutiqvam in Heroum classe sed Deorum. Et Ἡραϊκὴ dictum ut Ἑρμαϊκὴ σειρά & alia similia. Qvod vero Pisandrum à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, fortasse fefellit eum ratio. & Pisandrum antiqvissimum illum poëtarum Camiræum habens in animo non cogitavit hunc alterum longe fuisse Virgilio juniorem, qvippe qvi floruit sub Alexandro Mammææ, Filius Nestoris Larandensis Severo Imp. clari, ut duobus locis diserte affirmat Svidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur, *Polybii* plus semel mentionem facit & l. 1. c. 57. testatur se perinde ut Polybius in suo Historiarum opere exposuit qva ratione imperium perexiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adqvisiverint, similiter indicaturum qvomodo hoc idem Romani iterum temporis non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruperint perdiderintqve. *Eunapii* qvanqvam nusqvam meminit, tamen Historiam strenue exscripsisse Photius animadvertit. Εἴποι δ' ἄν τις οὐ γράψαι αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίου, τῷ συντόμῳ μόνον διαφέρουσαν. Ea vero qvæ de Constantino Tyranno habet libro VI. & qvæ de Alarico ac Stilicone scribit libro qvinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutuatum

tum esse notat Henr. Valesius ad Sozom. p. 170. Qvoniam porro Olympiodorus Historiam suam usqve ad Valentiniani III. sive Placidi imperium produxit, qvod cœpit A. C. 425. hinc constat Zosimum nostrum non ante id tempus Historiam suam composuisse. Post Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. caussatus eum de Constantino Magno falsa tradidisse, commentatum ὄτε ἀκοὴν ὄτε ἀλήθειαν, πολλοῖς ὕστερον χρόνοις ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνορίου, ἢ καὶ μετ' αὐτοὺς γεγονότα.

Ætatem tulit ejus ἹΣΤΟΡΊΑ sive ἹΣΤΟΡΙΚΌΝ, νέας ἐκδόσεως, λόγοις ς', *Historiæ libri VI*, ex nova sive altera auctoris editione. Argumentum operis & de stylo judicium à Photio rectissime mutuabor. Σύντομος δὲ καὶ τὴν φράσιν εὐκρινής τε καὶ καθαρός, οὐδὲ τοῦ ἡδέος ἀπῳκισμένος. Ἄρχεται μὲν κ. τ. λ. *Succinctus est, dictione perspicuus ac purus, nec suavitatis expers. Incipit historiam velut ab Augusto, sed Imperatores universos ad Diocletianum usque percurrit, nudam quasi commemorationem atque successionem singulorum tradens. De potitis imperio post Diocletianum copiosius tractat libris quinque. Nam primus Imperatores ab Augusto ad * Diocletianum usque recenset. Libro sexto finem imponit, in iis desinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obsidens civibus ad inopiam redactis obsidionem solvit eisque dixit Imperatorem Attalum, quem deinde rursus abdicavit Imperio, quod regnum sibi traditum adversus Honorium Augustum parum recte administrare videretur. Sarus autem simultates adversus Alaricum exercens, cum trecentis quibus præerat ad Honorianas partes accedens & belli societatem pollicitus, Alarici rebus impedimentum injecit.* Gesta hæc sunt in qvibus desinit Zosimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodosii junioris 3. Atqve ex isto Photii loco patet, Historiam Zosimi qvam ipse legit non longius productam fuisse qvam in nostris codicibus exstat, qvanqvam Vossius lib. 2. de Hist. Græcis cap. 20. verisimile putavit paullo ulterius progressum. *Nam quædam in fine deesse, nemini*, inqvit, *puto esse obscurum.* Hoc tanto minus mihi persvadeo, qvod alteram editionem Zosimi evolvisse se Photius testatur, atqve ita intelligendum qvod in MSS. Codd. ἱστορία νέα inscribitur, non eqvidem respectu antiqviorum temporum Romani Imperii ab aliis scriptoribus memoriæ proditorum, ut Sylburgio visum, sed respectu antiqvioris editionis qvam Zosimus ante hanc in lucem & manus homi-

* Hodie postrema pars libri primi, ea nempe qvæ à Probo usqve Diocletianum, desideratur.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum substitisse Evagrius qvoqve annotatum reliqvit lib. V. c. ult. περὶ δὲ τῶν ἑξῆς χρόνων (post Arrianum & Asinium Qvadratum) Ζωσίμῳ ἱςόρηται μέχρις Ὀνωρίȣ καὶ Ἀρκαδίȣ τῶν βασιλέων. Librum certe septimum usqvam extitisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta qverela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M. inprimis & Theodosio iniqviorem se præbuisse. Hoc jampridem ei exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Photius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Eqvidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qvi ipsi omnia debet obtrectatores, scribere non dubitavit, neqve adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis qvos nominavi fuisse qvæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiæ scriptor: Confirmat qvoqve nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianor. cap. 6. T. V. thesauri Antiqv. Rom. Græviani p. 301. 302. & ante eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodos. T. 6. p. 257. 258. ut qvod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Atheniensis, qvi Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem qvemadmodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus qvam prosperis successibus omnes ante se Imperatores affirmet superasse, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τȣ̀ς πρὸ αὐτȣ̃ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνςαντῖνος ἀπεκρύψατο, hinc mirum mihi videtur & malignum eorum judicium Christianorum ** qvi cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qvi post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius datum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliqva in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: at cum unus

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura scriptor. Hanckium de Scriptoribus Rom. Caveum Hist lit Jo. Andream Bosium diss. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. 1. Obs. 22. seq. & Godfridum Arnoldum in Apologia hæresium lib. IV. c. 2. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in examine corpori Doctrinæ subjecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima qvæqve impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima esse profitentur ideo, qvia hoc qvi narrat fuit à Christiano nomine alienus. Qvemadmodum vero ipse Zosimum à Leunclavio recte in multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare Mottani Vayeri de illo judicium * qvod ex Gallico latine interpretabor: *Ut verum fatear, etsi eruditissimus Leunclavius Zosimum in non non paucis bene tuetur, docetque parum æque sensisse eos qui Historicum Ethnicum qualis ille fuit aliter quam præse fert animatum esse voluerunt, vel non potuerunt ferre quod uitia primorum Christianorum Imperatorum tetigisset quorum de virtutibus non siluit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animum Christianismo infestiorem quam leges Historiæ permittebant. Nam largiamur sane eum non præter rem reprehendisse impositum à Constantino Chrysargyri tributum, quod Anastasius deinde sustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & prodigalitatem, & quod uxorem Faustam hypocausti æstu suffocarit, filiumque Crispum Zelotypia ac si cum matre consvesset incensus interfecerit. Fieri enim potest ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit talia commemorare, ut videmus accidere iis omnibus qui scribunt de rebus Principes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda Constantinum commisisse. Quo sorori Constantiæ gratum faceret, ab exilio revocavit hæresiarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantini actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum nullæ lustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Ægyptio nescio quo persvasum religioni Christianæ nomen dedisse, quippe quæ criminum quorumcumque veniam promitteret. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constantini, & omnia consilia ejus fuisset scrutatus, aut perspectum habuisset quo gratiæ lumine anima ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat controversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Constantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini jussu gulam laqueo fractam Thessalonicæ contra fidem conjugi ejus datam, addit* Hhhh *enim*

* Mottanus Vayerus judicio de Hist. Græcis Tom. 1. Opp. pag. 336. seq. Adde pag. 674. seq.

† Libanius Orat. 3. Tom. 2. p. 106. diserte testatur Constantinum vicisse, sed Licinium *τὰς συνθήκας κινῆσαι pacta violasse.* Confer qvæ Jo. Andreas Bosius diss. de periocha Flav. Josephi de CHristo c. 2. §. XIV.

enim Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac pejerare, neque ullam omittit ipsi obtrectandi eumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino animum ejus Christianismo infestum videre licet. Nam decrementum Imperii Romani contemtui avitæ religionis Ethnicæ tribuit, & singillatim omissis Diocletiani ætate sæcularibus ludis. Calamitatum quæ Gratiani tempore acciderunt hanc ait fuisse causam, quod ille ut Christianus noluerit Pontificis Maximi Ethnici a) *insignibus ac titulo uti, licet hoc nec ipse sibi Constantinus religioni duxerit. Quando Theodosius monuit Senatum Romanum de omittendo cultu Idolorum, professusque est se nolle amplius sumtus ad sacrificia & hostias præbere, Zosimus Senatum* b) *inducit respondentem, neutiquam esse consentaneum ut deserant patrios ritus quibus observatis jam mille & ducentos annos rebus prosperis usi fuissent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad eamq; compelli se patiatur. Nec minus animum ejus parum æquum & iram ostendit injuriosa ordinis Monachorum descriptio,* c) *quos ait omnium fere bona ad se rapere sub prætextu eleemosynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypocrita & malus ipsi est Olympius* d) *auctor interitus Stiliconis, non minus quod hujus semper conatur tueri innocentiam, quam quod ille magni fuit inter Christianos nominis, ut apparet vel ex Epistolis quas Augustinus* e) *ad eum exaravit. Cæterum nemo, opinor, Zosimo habebit fidem, quando non modo Joannem Chrysostomum* f) *pro seductore populi traducit, sed etiam Innocentium primum quem* πόλεως Ἐπίσκοπον Urbis Episcopum *appellat, ait permisisse Ethnica sacrificia pro salute Romæ fieri,* g) *cum Alaricus eam obsideret.*

Minus porro mirabimur ita adversum sacris nostris & ab iis abhorrentem Zosimi animum fuisse, si quantum idem superstitionibus Idololatricis quibuscunq; tribuerit, consideraverimus. Hinc plures narrat fabulas quas Historia indignas pronunciarem, nisi consimiles etiam reperirentur in iis qui cum summa laude in hoc genere scribendi sunt versati. Primo statim libro h) *post captam ab Aureliano Zenobiam refert Oracula, & prodigia persequitur, quæ Palmyrenorum Zenobiæ parentium interitum antecesserunt. Idem famis tempore prope Rhenum narrat pluisse frumento* i) *unde panis coqueretur alendo exercitui Probi qui inde victoriam ab hoste retulit. Fabula de Valesio per vocem divinam monito* k) *ut Cereri ac Proserpinæ sacra faceret, libro secundo occurrit. In quarto libro legas* l) *Athenas totamq; terram Atticam immunem præstitam à magno terræ motu per sacra Achilli facta*

a) lib. IV. c. 36. b) IV. 59. c) V. 23. d) V. 32.
e) Augustin. Epist. 124. & 129. f) V. 23. g) V. 41.
h) lib. I c. 57. i) lib. 1. c. 67. k) lib. 2. c. 1. l) IV. 18. m) V. 6.

facta à quodam Nestorio hierophanta. Libro quinto eædem Athenæ liberantur ejusdem Achillis ac Minervæ phasmate sive spectro apparente & Alarici molliente animum, quam fabulam doctissimo Baronio n) *explodendam relinquo. Jovis etiam & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli accidit per miraculum servata* o) *commemorat. Deniq; malorum omnium quæ Stiliconem ejusque familiam afflixerunt, causam ait fuisse diras Virginis cujusdam Vestalis,* p) *quæ male imprecata fuerat Serenæ Stiliconis conjugi quod mundum collo simulacri Rheæ circumjectum sibi temere applicuisset, & eam ipsam ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione punitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam præbuisse elidendam qua divæ mundum injecerat.*

Errores qvosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in Apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes qvoqve Tristanus T. 2. operis præstantissimi qvo vitas Imperatorum è numis illustravit pag. 656. *Zosime*, inqvit, *que je trouve tousjours le plus fautif de ce peu d'Historiens que nous avons.* Temporis notas qvod nusqvam fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus communis.

Editiones Zosimi

Latina

Jo. Leunclavio interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia, Jornande.

Græcolatina post primores duos libros ab *H. Stephano* una cum *Jo. Leunclavii* (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem Herodiani A. 1581. 4. atq; inde Lugd. 1611. 8. editos, additis brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Epistolarum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72. p. 305.

Libri sex integri, à *Frid. Sylburgio* Veterensi ad duos MSS. Codices Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis *Jo. Leunclavii* curis, adjectis ejusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiiqve castigationibus: Inter Romanæ Historiæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. Wecheli 1590. fol.

n) ad A. C. 395. n. 16. o) Zosimus lib. V. c. 24. p) lib. V. c. 38.

Cizæ 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi sex cum versione Leunclavii ex edit. Wechel. & Apologia pro Zosimo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophoro Cellario*, Smalcaldiensi qvi & ipse animadversiones suas adjunxit. Dicata est hæc editio capitibus primum distincta, V. C. Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ, 8.

Oxon. 1680. 8. cura *Thomæ Smithi*, typis nitidis.

Gallica, *Ludovico* * *Cousino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst. 12. una cum Xiphilino & excerptis è Zonara.

Alii Zosimi

Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, qvem laudat libro V. Epist. 19. *Est homo probus, officiosus, litteratus & ars quidem ejus & quasi inscriptio Comœdus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sapienter, apte, decenter etiam, utitur & cithara perite ultra quam Comœdo necesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina legit, ut hoc solum didicisse videatur.*

Zosimus Gazæus vel Ascalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii clarus, teste Svida scripsit Lexicon Rhetoricum, (in limine Svidæ memoratum inter libros qvibus ipse plurimum usus) & Commentarios in Demosthenem (qvos in Vaticana Bibl. adhuc suo tempore superesse MSS. scripsit Gesnerus) ac Lysiam. Sunt qvi hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Riccobonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. refert Cedrenus pag. 291.

Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svidæ Alexandrinus, fortasse qvoniam Alexandriæ vixit) qvi ad sororem Theosebiam scripserat ordine litterarum *libros XXVIII.* χυμευτικῶν, *Commentariorum Chemicorum.* Fallitur A. Schottus qvi hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit (probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & χυμευτικὲς λόγες vertit *libros frigidos*, tum à Photio Thebanum Panopolitam existi-

* Obiit Cousinus, Curiæ Monetalis præses, cui præter alia scripta Gallicam versionem scriptorum qvorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litterariarum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides A. 1708. mense Januario sub init. & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem cujus opus Photius ibi recenset qvi CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimoniis usus est. *Οὐ μόνον δὲ ὑπὸ τῶν προειρημένων ἀγείρει καὶ συντίθησι τὰς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν χυμευτικῶν* (male editum *χειμευτικῶν*) *Ζωσίμου λόγων. Θηβαῖος δ' ἦν οὗτος Πανωπολίτης, ὃς οὐκ ἐφείσατο τὰ αὐτὰ κατασκευάζειν, ἐν οἷς καὶ Ἑβραϊκῶν λέξεων ἐκτίθεται σημασίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἕκαστος ἔνθα τὸ σωτήριον ἐκήρυξε μάθημα, καὶ ἐν ᾧ τρόπῳ τῶν ἀνθρωπίνων πόνων ἀνεπαύσατο.* Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Christianum: neqve tribus sæculis ante CHRISTUM natum floruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atqve exstant in MSS. Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Panopolitæ Thebani fragmenta de qvibus dicturus infra sum libro VI. Jam in transcursu liceat notare hallucinationem Labbei, qvi in Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scriptores laudat Zosimum Panopolitam atqve Zosimum Thebanum. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum *χειρόκμητα*, sive *χειροτεχνήματα*, ita enim cum doctissimo Borrichio verbum illud apud Svidam vel lego vel interpretor. De Democriti *χειροκμήτοις* diversi plane generis problematis dixi lib. 2. cap. 23. de qvibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex eodem Svida constat hunc Zosimum, *Platonis* etiam *vitam* composuisse, unde Platonis eum Scholæ favisse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad qvem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV. Epist. 170. ad eundem Zosimum verba *λαθὼν δὲ λίθον ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ ἁλόντος* verte: *& modo latuerit aliquis, lapidem possit in eum qui deprehensus est peccator, projicere.* Perperam enim ibi eruditus interpres: *quasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi peccato projecisset.*

Zosimus *βιβλιοφόρος* ad qvem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi monet eum ut amico accurate indicet *τὸν στιχισμὸν τῶν βιβλίων*, hoc est non, ut interpres, *seriem atque ordinem librorum*, sed *numerum στίχων* sive *versuum*, è qvibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è qvibus nonnulla supersunt in Anthologia p. 105. 565. 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasæ in Numidia Episcopus, qvi Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suffectus in locum Maximi, de qvo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicam de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Possevinum in Apparatu.

Zosimus Papa qvi in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de caussa Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis qvibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Qvesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ qva Pelagiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1613. Alias Zosimo huic tributas Epistolas spurias esse docet Lauunojus parte altera opusc. de duobus Dionysiis, neq; qvicqvam à Natali Alexandro pro illis allatum est, qvod non idem Launojus jam confutavit in iterata editione qvæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Launojum Confessorem p. 803. seqq.

Zosimus novæ Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad qvem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus διαλογισμοὺς edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiqviorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad qvem Photii Epistolæ.

Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servæ nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima Tigranis Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta. Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus freqventissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomasinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30. August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atqve opera utriqve adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. objecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capi se f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumqve ad firmandam Constantino post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Demetrium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset evectus, non diu post capta à Turcis A. 1553. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde venditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425 seq. Martinum Hanckium de Scriptoribus Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendice ad Hist. literariam scripror. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phranzam.

b) Soror Phranzæ nubsit Gregorio Palæologo Mamonæ, Magni Ducis Mamonæ filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ Palæologorum accenset Cangius in familiis Byz. p. 254. Uxorem qvoqve Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Examplaconis filiam ex qva filios tres filiamqve unam suscepit. Vide eum II. 17.

c) Phranzes ipse lib. 1. cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in procemio: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes & Protovestiarius &c.*

h) lib. 2. cap. 19.

i) lib. 3. cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162. seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

ditus & in libertatem iterum assertus in Peloponneso primum apud Thomam Palæologum Despotam Constantini fratrem versatus uxorem à servitute asseruit, & Peloponneso etiam â Turcis capta in Italiam se recepit, Romaqve & Venetiis lustratis Corcyram rediit atqve Monachi habitum amplexus, pro Georgii nomine *Gregorius*, m) uti uxor ejus pro Helena Eupraxiæ nomine appellari voluit A. 1468. In hoc Monasterio à Corcyræis qvibusdam nobilibus viris rogatus scripsit *Chronicon rerum Byzantinarum libris IV.* ab A.C. 1401. ad 1477. n) qvo ipso anno die 29. Martii inopia, morbo & senectute fractum illud absolvisse se ipse in calce libri postremi auctor est. Incipit similiter ut Acropolita: *τὸ τῆς ἱστορίας χρήσιμον καὶ περὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ συγγραψάμενοι.* Hoc opus Græce necdum lucem vidit. At *Jacobus Pontanus* S. I. Græcum Codicem nactus in Bibliotheca Bavarica Monachiensi, qvæ abundare ipsi aut aliena esse videbantur omisit, * cætera latine vertit, & *tribus libris* distinxit, capitulisqve subdivisit, notis etiam & explicatione dignitatum illustravit, atqve ita contractum latine edidit ad calcem Historiarum Theophylacti Simocattæ, Græce & Latine vulgatarum Ingolstad. 1604. 4. Sed Pontanum ipsum de Phranzæ opere & sua editione loqventem audiamus: Opus autem ab auctore suo hunc in modum distributum est. "Primo libro de qvatuor (tot enim fecit) sex Imperatores Palæologos complectitur, qvorum princeps est Michaël, qvem Comnenum cognominat (fuerunt qvippe Palæologi materno genere Comneni, ut ex initio historiæ apparebit) is, qvi Constantinopolim per annos sexaginta, plus minusve à Latinis obtentam recuperavit. Ultimus illorum sex est Manuel, in qvo liber finitur. Secundo res Joannis filii Manuelis perseqvitur. Genuit autem filios senos, Joannem, Andronicum, Theodorum, Constantinum, Demetrium, Thomam. Tertium fratri & successori Joannis Constantino dat: qvo imperante, & qvidem paucissimis annis, Constantinopolis vi & armis devicta, in Turcarum impiorum ditionem concessit. Qvartum, eundemqve postremum in dissidiis, & intestinis duorum fratum,

m) Phranzes ipse in procemio & lib. 3. cap. 29.

n) non 1457. ut legitur in Vossii Hist. Græcis lib. 2. cap. 30.

* Allatius de Georgiis pag. 426. *Pontanus in aliis laudem nec contemnendam promeritus, à nonnullis reprehenditur, primum quod Græce non ediderit, secundum, quod opus obtruncatum ac in epitomen redactum, non integrum emiserit.*

trum Palæologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-" neso, & Mahometis II. qvi Constantinopolim sublegit, fraudibus" ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamqve" narrationem paulò supra annum Christi MCCLIX. qvo Michaël" Palæologus imperium inivit, exorsus, ad annum MCCCCLXXVII." producit, atq; ita annos minimum CCXVIII. comprehendit," tantillo libro, chartis tribus: utinam vero etiam ita doctis & labo-" riosis ut is, de qvo istud poëta Veronensis cum admiratione affir-" mavit."

At enim qvoniam scriptor iste παρεκβάσεων seu digressionum" refertior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-" nent, qvin potius ejus gravitati & dignitati officiunt: ac proinde" non sine jactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse" possunt, consilium fuit, iis prætermissis, totum corpus (tametsi" per se haud ita magnum) compendio qvodam cogere, qvæq; li-" bro qvarto insigniora, magisq; memorabilia reperiuntur, ea tan-" qvam accessionem ad ædes cum tertio conjungere, & hac ratione" ipsum tertium cumulatiorem efficere. Qvem enim, obsecro, secta" Mahometana ex *Joannis Cantacuzeni* contra eandem sectam Ora-" tionibus tot paginis descripta & reprehensa delectet? Odio plus-" qvam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiarius, atqve hoc" propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, qvin repertorem illius, &" sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, in crementa, dog-" mata insectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-" meta viso cum agit, qvid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen," tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-" torum qvoqve rationem, philosophica inqvam, οὐ πάνυ φιλοσόφως" explicare attinet? Res suas, easqve minutas sæpe, & qvas magnopere" scire nullus cupiat, freqventius, & ambitiosus adducit. Non schis-" ma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (qvod tamen" toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-" rumqve populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint" propagati (imperio augendo, qva de re scriptum est in Genesi, hæc," inqvam, in causa fuisse cur perierint, Latinosqve à Græcis potius," qvam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione contendit. De" qvatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusius"

"differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba è "Scriptura sacra tam novi, qvam veteris Testamenti contextum & "conflatum demonstrat. Tandem capita qvædam fidei profitetur, "qvod sollemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in "qvibus ipsis qvædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc "& hujus farinæ alia ad historiam nihil facere, lectoriqve molestiam "magis creatura, qvi non videt, nihil videt. Porro qvæ libro primo "de Osmanidarum Imperatorum origine, successione; rebus gestis, "de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-"seruntur, ac præterea alios qvosdam locos, etsi historiæ minus pro-"prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqvi. "Nec vereor, ne qvis factum hoc meum secus interpretetur, qvi "clarissimos utriusqve lingvæ historicos, aliosqve scriptores egre-"gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos "non ignorat, qvos in præsentia nominare nihil necesse est. Qvod "lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-"dibilia refert, sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi "similia. Ad hæc qvædam obscura & intricata, scribæ, an auctori "vitio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in qvorum "intelligentia, ut qvis diu se torqveret, operæpretium non est visum. "Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui, "qva historiam eximie, si qvisqvam alius, commendavit: *Quidquid "enim non apertum est, atque in promptu positum, historia abominatur: quidquid "simplex & naturale est, & intelligentiæ obvium, libenter admittit.* Protove-"stiarius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex prima "capita libri primi, qvasi in angustissimum carcerem nimia prope-"modum brevitate coarctata compegit. Qvæ ipsa capita, qvod "erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqvi in capitum "numero longitudineqve per totos libros constituenda ac defini-"enda nostro judicio paruimus. Et qvoniam epitomen conficie-"bamus, adhuc alia qvædam omisimus, cum præsertim involutiora "essent, de qvibus suo loco. Ter, qvater libro primo ad supple-"mentum, pauxillum verborum ex Gregora & Laonico aspersimus. "Atqve hic te, lector, monitum volo, ad ea qvæ libro jam nominato "traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus "tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in la-"tinum conversi, multaqve aliter, qvam ille narrantis magnopere

"pro-

profuturam." Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omissum in versione sive Epitome sua *Andronici* junioris Imperatoris pro Monembasiotis diploma sive bullam, & pag. 309. *Bessarionis* Cardinalis *Epistolam*, qvam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille misit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustris opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgatis, ut dixi supra pag. 241. Deniqve pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii* Epistolam ad Joannem Palæologum, qva eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, qvod MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atqve in Ambrosiana Mediolanensi qvemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem Cpoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumqve accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusqve Ecclesiæ pag. 776. Ex Acropolita procœmium & qvæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transcripsisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neqve aliunde hausit qvæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo qvod in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranzæ Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum ederet, veluti memoriæ fulcrum, & materiæ argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa quæ aliunde non occurrent, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quæque & nullius dignationis commemoret, satis*

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in anguſtiis domeſticis enarrandis curioſus & loquens. Sic exorditur : ὁικτρὸς Γεώργιος Φραντζῆς καὶ Γρηγόριος τάχα μοναχὸς ταῦτα ἔγραψεν ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τινων μερικῶν γεγονότων ἐν τῷ τῆς ἀθλίας ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ γεννήσεως αυα , ἔτει. *Principium :* καλὸν ἦν μοι, ἡ οὐκ ἐγεννήθην , ἡ παιδίον ἀποθανεῖν. *Contuli cum MS. Codice Neapolitano Bibliothecæ SS. Apoſtolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio aſſervatur quoque Scoriaci in Bibl. Regia.* Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ περὶ τινων γεγονότων ἐν τῷ κατ' αὐτὸν χρόνῳ.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. teſtatur Phranzes ſe anteqvam habitum Monaſticum induceret , *Confeſſionem fidei* edidiſſe , atqve in *expoſitione Symboli* oſtendiſſe unde à SS. Patribus illud fuerit compoſitum. Illam confeſſionem ſive expoſitionem utrum à Simeone † Theſſalonicenſi mutuatus Phranzes ſit , Allatius addubitat , cæterum Pontanus in verſione ſua Hiſtoriæ, cui ab auctore inſerta fuerat , eandem ut alia multa reſcidit.

XXIII. Qvem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant , is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in prooemio Hiſtoriæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice diſtingvi Joſephum ac Geneſium notat Labbeus , ** ita ut duo fuerint Hiſtoriæ CPol. ſcriptores diverſi , unus Joſephus Byzantinus , & alter Geneſius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuiſſe Geneſium perqvam eſt incertum , licet Byzantinam Hiſtoriam ſcripſerit, ſic Joſephum diverſum à Geneſio apud Scylitzen laudari ægre mihi perſvadeo. Qvicqvid vero

† Simeonis Theſſ. duplex ſcriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. qvæ ambo in Vaticana & Bodlejana Bibliothecis continentur MSS. unum eſt ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit : περὶ τοῦ ἱερωτάτου συμβόλου τῆς ἀληθοῦς καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως. Alterum: ἔκθεσις ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων , ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων αὐταὶ συγκείμεναί εἰσιν. *Expoſitio perquam neceſſaria ſententiarum ſacri Symboli , unde collecta ſunt , & adverſus quos dictatæ.* Incipit : Καλὸν ἐκθέσθαι καὶ ὅθεν τὸ ἱερώτατον παρὰ τῶν θείων Πατέρων συνετέθη Σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habes ſupra pag. 389.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hiſt. Byz. p. 41. Alius porro Geneſius cujus meminit Sidonius lib. IV. Epiſt. 6. Alius Geneſius presbyter, ſcriptor vitæ S Genovefæ Virginis, ut prætercam Geneſios Martyres, qvorum memoriam celebrant Latini 25. Auguſt. & 11. Octobr.

vero ſit, Lipſiæ in patria mea ſervatur in Biliotheca Paulina Codex antiqvus MS. membranaceus Græcus *Hiſtoriæ* Geneſianæ, juſſu Conſtantini Porphyrogeniti compoſitæ, & res Imp. qvinq; CPol. *Leonis Armeni*, qvi A. C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili* fil. *Michaëlis* & *Baſilii Macedonis*, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipſienſis paginis LXXVII. in fol. conſtante vir doctiſſimus *Jo. Andreas Boſius* jampridem illius editionem parare ſe ſignificavit in diatriba de teſtimonio Flav. Joſephi de CHriſto. *** Apographum Boſianum cum brevibus *Tho. Reineſii*, qvocum Boſius illud communicaverat, notis ſervatur Jenæ in Bibl. publica Academiæ, cui libros ſuos ille moriens legavit, ex qvo Geneſii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Profeſſor celebris *Georgius Schubartus*, ut memorant Acta Eruditorum Lipſ. A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reineſii notulis ſervat Bibliotheca Ampliſſimi Senatus Lipſienſis: Novum etiam ac ſingulare ſtudium Geneſio in lucem proferendo impendit præclari Vir ingenii & magnæ, ſupra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipſienſis, Paſtor ad S. Johannis, ſed illo florentibus annis extincto etiam iſta ſpes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta ſit Viro, cujus neutiqvam interpretis Geneſium pœnitebit, præſtantiſſimo *Godfrido Oleario*, qvi doctrinæ & exempli laude Patriam ſuam & Eccleſiam hodie, atqve diu, opto decorat, ac ſcriptorem illum ex eodem Codice Paulino deſcriptum & verſione ac notis à ſe illuſtratum jam' in ſcriniis habet & proxime prælis commiſſurus eſt. Verſus qvibus Geneſius ſuos qvinqve Βασιλειῶν libros Conſtantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἱστορίας τελέσας βίβλον ὡς ἐκέλευσας,
Αὐτοκράτορ, μελέταις καὶ καμάτοις μεγάλοις,
Ἔν σοι δῶρον ἔθηκα, ὅπως ἐγνωσμένον εἴη
Ἐκ φιλοδεσποτίας συντεθὲν, ἐκ τε πόθου.

 Hos

*** Boſius de teſtimonio Flavii Joſephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophanis Chronographiæ Auguſtanum Codicem ante aliquot annos cum edito comparavimus, cujus ope eum ſcriptorem multo emendatiorem, alicubi & pleniorem completis quibus paſſim fœdatus eſt lacunis aliquot, una cum Georgio Syncello & utriusque continuatore* Geneſio *hucusque inedito paucisque etiam eruditiſſimorum virorum viſo notove dabimus aliquando* &c Deſcripſit ille Geneſium A. 1652.

† Qvemadmodum & ſpes editionis Geneſii promiſſæ à *Ludolpho Kuſtero*, de qva ſupra pag. 228.

Hos verſus à B. Wagnero cum Clariſſ. Caveo communicatos, & ab eo vulgatos in parte altera Hiſtoriæ literariæ ſcriptorum Eccleſiaſticorum ad A. C. 940. ita utcunqve transtuli:

Hiſtoriam juſſu quam Cæſar magne tuopte
Perfeci curis atque labore gravi,
Hanc Tibi dona fero, notum ſit ut omnibus, iſta
Nutu ſcripta Tuo, Te cupiente lègi.

Leguntur & alii verſus Olympii cujusdam ad voluminis calcem, qvæ mihi non videntur ad Geneſium pertinere, ſed ad Johannem qvendam Hiſtoricum Scylitzæ itidem laudatum, & cujus Opus forte olim Geneſio in Codice Lipſienſi MS. adhærebat, poſtea ab eo ſeparatum periit.

Λώϛων ἀνὴρ ἄριϛος, ὡς ἐγὼ κρίνω,
Γεωργίȣ τε Φημὶ καὶ Θεοφάνȣς
Τῶν χρονογράφων, ὁ τῆς δε τῆς βίβλȣ πατὴρ
Ἰωάννης σοι ταύτης, Φιλοδαιμόνων
Ὁ τῶν προέδρων πρῶτος, ἀλλὰ καὶ θύτης
Διοκαισαρείας, τῆς Ἀναζάρβης πάλαι.

In optimis eſt optimus me judice
(Georgium Theophanemque intelligo
Chronographos) præſentis auctor & Pater
Libri Johannes, diligentium DEUM
Flos ille primus Præſulum atque Epiſcopus
Diocæſareæ, dictæ Anazarbæ antea.

Pro λοίσθων ſcripſi λώϛων, & in qvarto verſu pro Φίλȣ δαιμόνων vel Eduardi Bernardi * doctiſſimi viri Φίλε δαιμόνων malui Φιλοδαιμόνων. Sane virum pium nemo Chriſtianus facile vocabit Φίλον δαιμόνων, facilius Φιλοδαίμονα, pro Φιλεθέῳ, licet & hoc rariſſimum eſt in Chriſtianorum ſcriptis, cum dæmonum vocabulum in Novo Teſt. ſemper de malis angelis accipiatur, qvod ab Homero, Platone & aliis Ethnicis ſcriptoribus paſſim ponitur pro Diis.

XXIV. Poſt Geneſium dicere juvat de alio, itidem inedito Opere, ad res CPolitanæ aulæ & Eccleſiæ pertinente, qvod MS. exſtat Francofurti ad Mœnum apud virum Nobiliſſimum & eruditione atq; inge-

* Vide Caveum loco laudato & Acta Eruditor. Lipſienſia A. 1699. p. 160.

ingenio florentissimum, *D. Zachariam Conradum ab Uffenbach*. Is titulom Indicemq; Capitum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, qvæ cum Latina versione mea præsenti loco subjungam.

Ὑπόθεσις τῶν Βασιλικῶν ταξειδίων, καὶ ὑπόμνησις τῶν ἀπλήκτων.

ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, Βασιλέως μέλλοντος ταξειδεύειν.

Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, Βασιλέως Ῥωμαίων, υἱοῦ Λέοντος τοῦ ἀοιδίμου σοφωτάτου Βασιλέως, ἀπογόνου δὲ Βασιλείου τοῦ ἀνδρικωτάτου Βασιλέως, πρὸς Ῥωμανὸν τὸν Θεοστεφῆ Βασιλέα καὶ υἱὸν αὐτοῦ.

1. ὅσα δεῖ γίνεσθαι τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ Βασιλέως τῶν Ῥωμαίων μέλλοντος φοσσατεῦσαι.

α Διὰ τῶν συνήθων τῶν ἀρχόντων τῶν βασιλικῶν στάβλων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς στάβλοις.

β Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν.

γ Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

δ Διὰ τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων. ἱππάρια ρ.

ε Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπουργίας.

ς Διὰ

Ratio expeditionum bellicarum Imperatoris, & Memoriale pro Castris, qvænam oporteat observare, qvando Imperator expeditionem suscipere instituit.

Constantini in CHristo Rege sempiterno Imperatoris Rom. Filii Imp. venerandi ac sapientissimi Leonis, Nepotis vero Basilii fortissimi ac Nobilissimi Imp. ad Romanum à DEo coronatum Imperatorem, Filium suum.

1. Qvænam fieri oporteat, qvando magnus & sublimis Imperator Rom. castra metari constituit,

α) ab ordinariis præfectis stabulorum in urbe & extra urbem.
β) ab Officialibus, aliisqve.
γ) à Metropolitis & Archiepiscopis,
δ) à sanctis Monasteriis. *Equi centum*,
ε) à Ministris minoribus Imperatoris.

ς) à

ϛ Διὰ τοῦ μινσουράτωρος, ἤγουν τῆς βασιλικῆς κόρτης· σαγμάρια ν'.

ζ Διὰ τοῦ οἰκειακοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος διδομένων εἰς φόρτωσιν τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου, σαγμάρια λ.

η Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἐθνικοὺς ἀποστελλομένων, λόγῳ ξενίων.

θ Διὰ τῶν * ἐρραμένων.
ι Διὰ τοῦ εἰδικοῦ, σαγμάρια μϛ'.
Εἰσὶν αἱ φορτωσίαι οὕτως.
ιά Περὶ τῶν κερκέτων.

2. Ὅσα δεῖ γίνεσθαι, ὅταν ἀπὸ ἐξπεδίτου, ἢ μακρᾶς ὁδοιπορίας, ἐπανέρχεται ὁ βασιλεύς.

3. Ἡ ἀπὸ τοῦ φοσσάτου μετὰ νίκης ἐπάνοδος, βασιλείου φιλοχρίστου βασιλέως ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμανίκης.

4. Ἡ ἀπὸ τοῦ φοσσάτου ἐπάνοδος Θεοφίλου βασιλέως, ὅτε ἐνίκησεν κατὰ κράτος, τοὺς ἀπὸ Κιλικίας στρατοπεδεύσαντας κατ' αὐτοῦ Ταρσίτας, Μομψουεστίτας, Ἀδανίτας, Εἰρηνοπολίτας, Ἀναζαρβίτας, καὶ λοιποὺς χιλιάδας κ'.

5. Κωνσταντίνου τοῦ φιλοχρίστου καὶ ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ αἰωνίῳ βασιλεῖ βασιλέως, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀυμνήστου βασιλέως, σύνταγμά τι καὶ βασιλείου σπουδῆς ὄντως ἄξιον ποίημα.

Sequitur Præfatio in librum Imperatoris.

ά Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν προκένσου γινομένου ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἤτοι τάξις καὶ ἀκολουθία τῶν δεσποσίμων καὶ ἐπιφανῶν προελεύσεων ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς ἀπιάζιν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.
β Ἄκτα τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστογέννων.
γ Ἑορτὴ τῶν Φώτων. Ἄκτα τῶν δύο μερῶν.
δ Ἄκτα τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου πάσχα.
ε Ἄκτα τῇ ἑορτῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.
ϛ Ἄκτα τῇ ἑορτῇ τῇ κυριακῇ τοῦ ἀντίπασχα.
ζ Τῇ ἑορτῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς.
η Τῇ ἑορτῇ τῆς ἀναλήψιμου.
θ Τῇ ἑορτῇ τῆς πεντηκοστῆς.
ί Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς διακαινησίμου.

ια

* Hoc vocabulum cum superiore ἀραφίων non intelligo.

ϛ) à metatore sive mensuratore Imperatorii tentorii. *Equi sagmarii L.*

ζ) à Domestico Imperatoris Vestiario,& qvæ ex cubiculo suppeditantur ad sarcinas ejusdem Imperatorii Vestiarii. *Equi sagmarii XXX.*

η) De iis, qvæ ad aliarum Gentium Principes mittuntur Xeniorum loco.

ϑ) De illis qvæ * * *

ι) De rebus privatis Imperatoris. *Equi sagmarii XLVI.* Atqve de sarcinis & impedimentis hactenus.

ια. De vigiliis sibi excubiis.

2. Qvænam oporteat fieri, qvando ab expeditione vel è longo itinere Imperator revertitur.

3. De Basilii Imperatoris CHristum amantis reditu è castris post victoriam à Tephrice opido, ac Germanice.

4. Theophili Imperatoris reditus è castris, cum potenter vicisset belligerantes adversus ipsum è Cilicia Tarsitas, Mopsvestitas, Adanitas, Irenopolitas, Anazarbitas, aliosqve ad vicies mille.

CONSTANTINI CHristum amantis & in eodem CHristo sempiterno Rege Imperatoris, Filii Leonis sapientiss. & perpetua memoria digni Imp. Syntagma & Regia industria vere dignum opus.

Post præfationem sequitur opus ipsum satis spissum, cujus hæc sunt capita:

α Qvænam oporteat observare, qvando processio fit in magnam Ecclesiam, sive Ordo & series solennium & illustrium processionum, qvando Imperatores ad magnam Ecclesiam accedunt.

β Acta festi Natalitiorum CHristi.

γ Festum Luminum. Acta utriusqve * factionis.

δ Acta festo Sancti Paschatis.

ε Acta feria secunda in hebdomade renovationis, sive postridie Paschatis.

ϛ Acta feriæ Dominicæ post Pascha.

ζ Feria qvarta Hebdomadis qvartæ post Pascha.

η Festo Ascensionis CHristi.

ϑ Festo Pentecostes.

ι Qvæ observare oporteat postridie Paschatos, sive die secunda in hebdomade renovationis.

* Venetæ & Prasinæ intellige.

ια Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ γ´ τῆς * διακινησίμου εἰς τὸν ἅγιον Σέργιον.

ιβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ δ´ τῆς διακινησίμου, καὶ ὅσα ἐπ᾽ αὐτῇ τελεῖται.

ιγ Περὶ τῆς τοῦ πατριάρχου προσκλήσεως.

ιδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ε´ τῆς διακινησίμου, τοῦ ἀσπασμοῦ τελουμένου ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου.

ιε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παρασκευῇ τῆς διακινησίμου.

ις Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ κυριακῇ τοῦ ἀντίπασχα, ἀπιόντος τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ.

ιζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ τετράδι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μωκίου προελεύσεως.

Δεῖ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ἀνὰ πόσων δοχῶν δέχονται τὰ μέρη ἐν ταύτῃ προελεύσει.

ιη Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως.

ιθ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τοῦ ἁγίου Ἠλιοῦ, καὶ τῇ αὐτῇ τῇ ἑορτῇ.

κ Μηνὶ Μαΐῳ α. τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας μεγάλης Ἐκκλησίας.

κα Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

κβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ὑψώσεως τῶν τιμίων ξύλων.

κγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ σάρκα γεννήσεως.

κδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ α´ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς, τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

κε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῶν ἁγίων Φώτων.

κς Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν Φώτων.

κζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ὑπαπαντήσεως.

κη Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντήσεως τῇ β´ τῆς ἁγίας Ἑβδομάδος.

κθ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς ὀρθοδοξίας.

λ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ κυριακῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἡνίκα τὸ τίμιον καὶ ζωοποιὸν ξύλον τοῦ σταυροῦ προσκυνεῖται.

λα Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ κυριακῇ τῆς μέσης Ἑβδομάδος.

λβ

* ita scribunt passim pro διακαινησίμου.

ια Qvæ obſervare oporteat die tertia ejusdem hebdomadis, ſacra S. Sergio.
ιβ Qvæ oporteat obſervare die qvarta, & qvæ in illa perficiantur.
ιγ De Patriarchæ adhortatione.
ιδ Qvæ oporteat obſervare die qvinta in hebdomade renovationis qvando ſalutatio Imperatoris celebratur in aureo triclinio.
ιε Qvæ oporteat obſervare in paraſceve renovationis, ſive die ſexta.
ιϛ Qvæ oporteat obſervare in Dominica poſt Paſcha, qvando Imperator accedit ad ſanctæ Sophiæ magnum Templum.
ιζ Qvæ oporteat obſervare qvarta feria Hebdomadis qvartæ poſt Paſcha & in proceſſione in Templum S Mocii.

Oportet noſſe etiam hoc, qvibus locis utriusqve factionis homines iu hac proceſſione recipiuntur.

ιη Qvæ oporteat obſervare in feſto & proceſſione ſacræ CHriſti adſcenſionis.
ιθ Qvæ oporteat obſervare in Vigiliâ Sancti Eliæ, ipſoqve ejus feſto.
κ Calendis Maji, Encænia novæ Eccleſiæ. Qvænam obſervare oporteat feſto Encæniorum novæ magnæ Eccleſiæ.
κα Qvæ oporteat obſervare in feſto ac proceſſione S. Demetrii.
κβ Qvæ oporteat obſervare feſto & proceſſione exaltationis S. Crucis.
κγ Qvæ oporteat obſervare feſto & proceſſione Sacræ CHriſti DEI noſtri Nativitatis in carnem.
κδ Qvæ oporteat obſervare Calendis Menſis Januarii ſacris S. Baſilio.
κε Qvæ oporteat obſervare in Vigilia ſanctorum Luminum.
κϛ Qvæ oporteat obſervare in Feſto & in proceſſione ſanctorum Luminum.
κζ Qvæ obſervare oporteat in Feſto & in proceſſione Occurſus ſive Purificationis S. Mariæ.
κη Qvænam oporteat obſervare, qvando feſtum Occurſus incidit in feriam ſecundam ſanctæ Hebdomadæ.
κθ Qvænam oporteat obſervare Dominica Orthodoxiæ, ſive reſtitutionis Imaginum.
λ Qvæ obſervare oporteat Dominica mediæ hebdomadis Jejuniorum, qvando venerandum & vivificum lignum crucis adoratur.
λα Qvæ oporteat obſervare, qvando contingit feſtum Annunciationis S. Deiparæ incidere in Dominicam mediæ Hebdomadis.

λβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς Βαϊοφόρου.

λγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσῃ τῶν Βαΐων.

λδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ έ. καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ Βασιλέως περιόδου ἐν τοῖς γηροκομίοις.

λε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται.

λς Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

λζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προελεύσει ἑνώσεως Ἐκκλησίας.

λη Χρὴ εἰδέναι, πῶς ἀλλάσσουσιν οἱ Δεσπόται ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ προελεύσεσι.

λθ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Βασιλέως.
Ακτολογία τῶν δήμων * ἐπὶ στεψίμῳ Βασιλέως.

μ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεφανώματι Βασιλέως.

μα Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Αυγούστης.
Ακτολογία τῶν δήμων ἐπὶ στεψίμῳ Αυγούστης.

μβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Αυγούστης καὶ στεφανώματι.

μγ Ακτολογία τῶν δήμων ὅταν τεχθῇ παιδίον πορφυρογέννητον.

μδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Καίσαρος.
Ακτολογία τῶν δήμων ἐπὶ χειροτονίᾳ Καίσαρος.

με Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Νωβελησίμου.
Ακτολογία τῶν δήμων ἐπὶ χειροτονίᾳ Νωβελησίμου.

μς Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Κουροπαλάτου.

μζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μαγίστρου, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆσαι, ἐν προκένσῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὁ Βασιλεύς.

μη Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μαγίστρου, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆσαι εἰς κυριακὴν ** παγανήν.

μθ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίου συγκλητικοῦ καὶ στρατηγοῦντος.

ν Ὅσα

* Si opus ipsum liceret Inspicere, forte pateret per δήμους intelligi factiones agitatorum in Circo. ** verti, ac si esset παναγίας.

λβ Qvænam oporteat obſervare in Vigilia Palmarum.
λγ Qvænam oporteat obſervare in Palmarum feſto ac Proceſſione.

λδ Qvæ oporteat obſervare ſancta & magna Qvinta, & de Imperatoris circuitione in Gerocomiis.
λε Qvæ oporteat obſervare in magna Paraſceve, & qvæ illa die peragantur.
λϛ Qvæ oporteat obſervare ſancto & magno Sabbato.
λζ Qvæ oporteat obſervare in proceſſione Unionis * Eccleſiæ.
λη Noſſe oportet qvomodo alternent Deſpotæ in feſtis ac Proceſſionibus
λθ Qvænam oporteat obſervare in Coronatione Imperatoris, Enarratio ſolennium qvæ in Coronatione Imperatoris fieri ſolent.
μ Qvæ oporteat obſervare in Imperatoris inauguratione nuptiali.
μα Qvænam oporteat obſervare in Auguſtæ coronatione. Enarratio ſolennium qvæ in coronatione Auguſtæ fieri ſolent.
μβ Qvænam obſervare oporteat in Auguſtæ inauguratione nuptiali.
μγ Enarratio ſolennium qvæ obſervantur, qvando Imperatori naſcitur filius Porphyrogenitus.
μδ Qvænam oporteat obſervare in Cæſaris inauguratione. Enarratio ſolennium, qvando Cæſar inauguratur.
με Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Nobiliſſimi. Enarratio ſolennium qvæ fiunt qvando Nobiliſſimus inauguratur.
μϛ Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Curopalatæ.

μζ Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Magiſtri Officiorum, ſi Imperator proceſſum ejus fieri jubeat in magna Eccleſia.
μη Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Magiſtri Officiorum ſi Imperator eam jubeat fieri in templo Sanctiſſimæ Deiparæ.
μθ Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Patricii Senatoris & præfecti militum.

* Menſe Julio ſolenniter qvotannis prælegebatur Tomus Unionis, ſopiendo ſchiſmati de trigamia, qvod ſub Leone Philoſopho ortum fuerat, publicatus A. C. 920. Vide Cangium in ἑνώσις.

ν Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πατρικίων.
Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίου.

να Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ ἀνθυπάτων.

νβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωστῆς πατρικίας.

νγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πραιποσίτου.

νδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχου.
Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ τῆς ὑπάρχου προαγωγῆς.

νε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιαίστωρος.

νς Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.
Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχου.

νζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ Βασιλεὺς προβάλλεσθαι δύο δημάρχους ἐν τῷ ἅμα.

νη Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δευτερεύοντος.

νθ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συμπόνων, καὶ λογοθέτων.

ξ Ἐπὶ προαγωγῇ ἀντιγραφέων.

ξα Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν Σπαθαροκανδιδάτου μέλλοντος γίνεσθαι πρωτοσπαθαρείου.

ξβ Ἐπιτάφιος βασιλέων.

ξγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ αἰτήσεως τελουμένης γενεθλίων ἡμέρᾳ τοῦ Βασιλέως.

ξδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν παραμονῇ δεξίμου.

ξε Ὅσα φυλάττειν τῇ δεῖ ἐπαύριον εἰς τὸ δέξιμον.

ξς Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς δέξιμον τοῦ χρυσοῦ ἱπποδρομίου, δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ ἀντίπασχα.

ι Qvæ oporteat obſervare in declaratione Patriciorum. Enarratio ſolennium qvæ in Patricii declaratione fieri ſolent.

ια Qvæ oporteat obſervare in declaratione Proconſulum.

ιβ Qvæ oporteat obſervare, qvando inauguratur Ornatrix Auguſtæ Patricia.

ιγ Qvæ oporteat obſervare in declaratione ſive inauguratione Præpoſiti.

ιδ Qvæ obſervare oporteat in præfecti inauguratione. Enarratio ſolennium qvæ in Præfecti inauguratione fieri ſolent.

ιε Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Qvæſtoris.

ις Qvæ oporteat obſervare in declaratione Principis ſive primicerii factionum Circenſium. Enarratio ſolennium qvæ in Principis factionum inauguratione fieri ſolent.

ιζ Qvæ oporteat obſervare, qvando Imperator jubet binos ſimul factionum Principes pronunciari.

ιη Qvæ oporteat obſervare in declaratione ſecundicerii.

ιθ Qvæ oporteat obſervare in inauguratione Aſſeſſorum judicii & Logothetarum. (rum.

ξ Qvæ oporteat obſervare qvando inaugurantur Magiſtri ſcrinio-

ξα Qvæ oporteat obſervare qvando Spatharocandidatus evehendus eſt in dignitatem Protoſpatharii.

ξβ Imperatorum Sepultura.

ξγ Qvænam obſervare oporteat poſt finitas preces & Vota in Natalitiis Imperatorum.

ξδ Qvænam oporteat obſervare pridie exceptionis qvando in Urbem venit Imperator.

ξε Qvæ oporteat obſervare mane ejus diei qvo Imperator in urbem veniens excipiendus eſt.

ξς Qvæ oporteat obſervare qvando excipiendus eſt Imperator in aureo Hippodromo poſtridie Antipaſchatis, ſive Qvaſimodogeniti.

ξζ

ξζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς Σάξιμον ἤγουν εἰς κλητόριον.
ξη Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν δεξίμου γενομένου ἐν τῇ μυστικῇ Φιάλῃ τοῦ τρικόγχου, χειμῶνος ὄντος καὶ βιαίων ἀνέμων καὶ μὴ συγχωρούντων γενέσθαι ἐν ταῖς ἐξέθεσι Φιάλεσι.
ξθ Περὶ τῆς τῶν ἁπάντων ἀρχόντων τάξεώς τε καὶ παραστάσεως ἐν ἑκάστῳ δεξίμῳ ἐπιτελουμένων ἐν τοῖς μεγάλοις Φιάλεσι.
ό Περὶ τοῦ χρυσοῦ ἱπποδρομίου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τελουμένων.
Περὶ τοῦ δειλινοῦ ἱπποδρομίου.

ξζ Qvæ oporteat obſervare in Saximodeximo convivio.
ξη Qvæ oporteat obſervare circa Imperatoris exceptionem in ſacro ſtagno qvod à tribus conchis nomen habet, qvando tempeſtas vel vehementes venti haud permittunt illud in conſvetis phialis ſive majoribus labris facere.
ξθ De iis qvæ ab omnibus Proceribus ordinibusqve fiunt qvando Imperator in majoribus lacubus ſive labris excipiendus eſt.
ό. De aureo Hippodromo ſive circo, & qvæ in illo peraguntur.
De veſpertino Hippodromio ſive decurſione eqveſtri.

Cætera Græce tantum ſubjungere placet, cum opus ipſum inſpicere mihi per locorum diſtantiam jam non ſit integrum, & eo inconſulto verendum ſit ne in vocabulis in quibus hæreo, errores pro verſione vel conjectura mea lectori obtrudam.

οά Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἱππικοῦ ἀγομένου τοῦ καταλόγου.

1. Περὶ τῆς ὄρνας πῶς δεῖ κοιλίειν.
2. Ἄκτα ἐπὶ νίκῃ τῶν ἡνιόχων.
3. Ὅσα δεῖ τελεῖν εἰς τὸ δειλινὸν ἱπποδρόμιον.
4. Ὅσα δεῖ τελεῖσθαι μικροπανίτου μέλλοντος γίνεσθαι Φακτιοναρίου.
5. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν Βηγαρίου ζωννυμένου.
6. Ἄκτα ἐπινικίων θριαμβευομένων ἐπὶ τοῦ ἱπποδρομίου.
7. Ἄκτα ἐπὶ μεγιστάνων ἀμειρᾶ ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων καὶ ἀναιρεθέντων.
8. Περὶ ἵππου παραγωνιζομένου τοῦ ά Βαΐου, καὶ πῶς δεῖ αὐτὸν ὑπαλλάσσεσθαι.
9. Περὶ τοῦ ποτηριτοῦ.
10. Περὶ διβερσίου.
11. Περὶ μερίδων
12. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἡνίοχον ἀγομένου τοῦ Βαΐου.
13. Περὶ τοῦ κρεμάσαι καὶ ἀποκρεμάσαι.
14. Περὶ ἵππου ἀπολύοντος.
15. Περὶ πρόβας.

οβ Μηνὶ Μαΐῳ ια. τελεῖται τὸ ἱππικὸν τοῦ γενεθλίου ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, οὕτως.

ογ Ὅσα δεῖ τελεῖσθαι τῇ παραμονῇ τοῦ Λαχανικοῦ ἱπποδρομίου, ἤγουν τοῦ γενεθλίου ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου βασιλίδος πόλεως.

οδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῆς Φακλαρέας τελουμένης.

1. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἱπποδρομίου, πῶς δεῖ κοιλίειν.
2. Περὶ τῶν βηγῶν, πῶς δεῖ αὐτὰς τελεῖσθαι.
3. Ἄκτα ἀπὸ νίκης εἰς τὸ αὐτὸ ἱπποδρόμιον.
4. Ἄκτα, ὅτε τρέχουσιν οἱ δρομικοὶ τοῦ ἑνὸς μέρους ἀπὸ * *
6. Ἄκτα εἰς τὴν κοιλίστραν τῶν πεζῶν.
7. Ἄκτα κάμνοντος τοῦ μαναρίου εἰς τὸ πεζόν.

οε Περὶ τοῦ βοτοῦ, ὅπως δεῖ τελεῖσθαι.

ος Περὶ τοῦ Μακελλαρικοῦ ἱπποδρόμου τοῦ λεγομένου Λουπερκάλια.
Ακτολογία τῶν δήμων εἰς τὸ μακελλαρικὸν ἱππόδρομον.

οζ Τὰ ὑπὸ τῶν Καγκελλαρίων τοῦ Κοιαίστωρος ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν Δεσποτῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαϊστὶ ᾀδόμενα.

οη Ἔκθεσις τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν βουκαλίων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν ιθ ἀκουβίτων.

οθ Εὐφημία ἅμα πρωῒ ὑπὸ τοῦ στρατοπέδου ἐκβοωμένη.

π Εὐφημία λεγομένη ὑπὸ τοῦ στρατοπέδου, ἡνίκα κατὰ πολεμίων ἐπινίκια ἄγει ὁ Αὐτοκράτωρ, ἢ σιτηρέσιον δοθείη τῷ στρατοπέδῳ, εἴτε τις ἄλλη βασίλειος διανομή· τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται καὶ σελεντίου ἀγομένου.

πα Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ τρυγητ * * ἐν προκένσῳ τῆς ἱερείας.

πβ Ἄκτα ᾀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ κυριακῇ τῆς Βαϊοφόρου, ἀπιόντι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

πγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς τὸν τοῦ δημάρχου καλημέριν, τῇ τρίτῃ τῆς Ταλιλοίας.

πδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ νυμφαγωγίᾳ.

πε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς στεφάνωμα.

πς Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῷ δείπνῳ τῶν ιθ ἀκουβίτων εἰς τὸ λεγόμενον Γοτθικόν.

πζ Ἐκ τῶν τοῦ Μαγίστρου * Πέτρου. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κόμητος Αδμηνσιόνων, καὶ κόμητος σχολῆς καὶ κωροπαλάτου.

πη Τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ὅτε γένηται Αὐγουστάλιος ἢ ἀνθύπατος.

* Petrum intellige de qvo supra p. 234.

πθ Περὶ διαφορᾶς Στρατιῶν καὶ πόθεν αὗται δίδονται, καὶ τί ἁρμόζει ἑκάστῳ σκρινίῳ, ὅσα εὑρεῖν ἠδυνήθημεν.

ϙ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐὰν ὁ ἀναγορευτὴς ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν Βασιλέως ἀποστείλῃ πρέσβεις καὶ Λαυρεάτα, μηδέπω δεχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Βασιλέως εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ πῶς βεβαιοῖ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τοὺς πρέσβεις ἀπολύει.

ϙα Ὅσα δεῖ παραφυλάττεσθαι ὅτε μέλλει δέχεσθαι τοὺς αὐτοὺς πρέσβεις καὶ βεβοιοῖ τὴν βασιλείαν καὶ ἀπολύειν αὐτούς.

ϙβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν πρεσβύτου μεγάλου ἐρχομένου Περσῶν.

ϙγ Ὅσα δεῖ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου παραφυλάττεσθαι.

ϙδ Ἀναγόρευσις Λέοντος βασιλέως τοῦ τῆς θείας λήξεως.

ϙε Ἀναγόρευσις Ἀναστασίου βασιλέως τοῦ τῆς θείας λήξεως.

ϙϛ Ἀναγόρευσις Βασιλέως Ἰουστίνου τοῦ τῆς θείας λήξεως.

ϙζ Ἀναγόρευσις Λέοντος τοῦ Μικροῦ.

ϙη Ἀναγόρευσις τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Ἰουστινιανοῦ.

ϙθ * Ἀναγόρευσις Νικηφόρου βασιλέως τοῦ φιλοχρίστου καὶ ἀνδρικωτάτου τοῦ γεγονότος δομεστίκου τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς.

ρ Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τῆς ἁπάσης συγκλήτου.

Sequitur INDEX Capitum libri secundi.

Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ δευτέρου βιβλίου.

α Ὅσα δεῖ φυλάττειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντος τοῦ Παλατίου καὶ τῆς καθημερινῆς ἱσταμένης προελεύσεως.

β Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθεκάστῃ κυριακῇ τελουμένης.

γ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τοῦ Βασιλέως προβαλλομένου Δομέσικον των σχολῶν ἢ στρατηγοὺς ἢ Δρουγγάριον τῶν πλοίων, ἢ Σακελλάριον ἢ τοῦ Σακελλίου, ἢ λοιποὺς ὀφφικιαλίους.

δ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Ῥαίκτωρος.

ε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Συγκέλλου.

ϛ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ὡς τὰ νῦν ἐπιτελεῖται ἡ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐτήσιος μνήμη, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῶν ἱδρυθέντων τιμίων σταυρῶν ἐν τῷ νέῳ Παλατίῳ τοῦ Βόνου.

ζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἁγίων πάντων.

η Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐξερχομένου.

θ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις μηνὸς Αὐγούστου ιέ.

ι Ὅσα

* Hujus capitis titulo Monogramma Constantini præfigitur.

ι Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ δευτέρᾳ τῆς ἁγίας Ἑβδομάδος.

ια Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῶν τιμίων σταυρῶν μελλόντων ἐξιέναι τῇ μέσῃ Ἑβδομάδι τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

ιβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῶν Δεσποτῶν ἀπιόντων λούσασθαι ἐν Βλαχέρναις.

ιγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ παγανῇ κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ κοινῇ ἡμέρᾳ μελλόντων τῶν Δεσποτῶν ἀπιέναι εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, εἶτα εἰς ἕτερον ναὸν εὔξασθαι.

ιδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,

ιε Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν δοχῆς γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς Μανναύρας τῶν Δεσποτῶν καθεζομένων ἐπὶ τοῦ Σολομοντείου θρόνου.

ις Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γενομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνου Ῥωμανοῦ τῇ παρουσίᾳ τοῦ παρὰ τοῦ Ἀμερμνῆ, ἀπὸ Τάρσου ἐλθόντων πρεσβέων, περὶ τοῦ ἀλλαγίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λά ἡμέρᾳ, Ἰνδικτίωνι Δ ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς τῶν Ἱσπανῶν δοχῆς καὶ περὶ τοῦ γεγονότος τότε ἱπποδρομίου, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Κυρίου μεταμορφώσεως, καὶ τῆς τοῦ Δελεμίκη δοχῆς, ἔτι τῆς ἡγεμόνος καὶ τῆς ἀρχοντίσσης Ἔλγας τῶν Ῥώσσων, ὁποίως ταῦτα πάντα ἐτελέσθησαν.

ιζ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν προερχομένων τῶν Ἀρχόντων τῶν δ' ταγμάτων εἰς τὸν ἱππόδρομον.

ιη Ἀναγόρευσις Ῥωμανοῦ τοῦ πορφυρογεννήτου υἱοῦ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

ιθ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν Βρουμαλίου ἐπιτελουμένου εἴτε τοῦ μεγάλου Βασιλέως, εἴτε τοῦ μικροῦ, εἴτε τῆς Αὐγούστης.

κ Ὅσα δεῖ γίνεσθαι θριάμβου ἐπινικίων τελουμένου ἐν τῷ Φόρῳ μετὰ λιτῆς, μέλλοντος τοῦ Βασιλέως πατῆσαι Ἀγαρηνῶν μεγιστᾶνα.

κα Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν θριάμβου τελουμένου ἐπινικίων ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ.

κβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ὅταν τεχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ Βασιλεῖ.

κγ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ Βαπτισμῷ ἄρρενος παιδίου Βασιλέως.

κδ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ κουρεύματος παιδὸς Βασιλέως.

κε Ἐπὶ προαγωγῇ κουβικουλαρέας.

κς Ἐπὶ προαγωγῇ κουβικουλαρίου.

κζ Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς συμβάντων γενέσθαι, περὶ τῆς παλαιᾶς συνήθης τῆς τελουμένης ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

κη Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πατρὸς, ἀπὸ τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξίας ἀνήχθη εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονε Καῖσαρ.

κθ Περὶ προκένσου τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

λ Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίου ἐδέξατο Ἡράκλειος τοὺς τῆς συγκλήτου, παρόντος καὶ τοῦ Πατριάρχου.

λα Περὶ κηδείας Πατριάρχου.

λβ Πῶς δεῖ προσφέρειν τὸν Βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀναθήματα.

λγ Περὶ αἰτήσεως δεξίμου τῶν δυό μερῶν ἑορτῆς παρούσης.

λδ Περὶ προαγωγῆς ἀξιωμάτων ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίῳ * αὐτοκρατορίας καὶ στεψίμου, καὶ γενεθλίου καὶ στεφανώματος.

λε περὶ προαγωγῆς ἀξιωμάτων ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίῳ γινομένης, καὶ ἑτέρων τοιούτων.

λς περὶ Σαξίμου.

λζ περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἐπάρχων ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίου προβληθέντος ἐν τῷ Σαξίμῳ πρὸ τοῦ αὐτοῦ ἱπποδρομίου.

λη περί τινων ἀποστατησάντων καὶ πάλιν δουλωθέντων πῶς ἐδέχθησαν παρὰ τοῦ βασιλέως.

λθ περὶ τῆς χειροτονίας Θεοφυλάκτου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου.

μ περὶ τοῦ Πατριάρχου ὅτι τὸ παλαιὸν, ἴδιον εἶχεν πραιπόσιτον.

μα περὶ τοῦ, τίνι τρόπῳ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα περιβάλλονται τοὺς λώρους ὅτε Βασιλεὺς καὶ οἱ Μάγιστροι καὶ ἀνθύπατοι πατρίκιοι τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Φάρου κείμενα σκεύη καὶ λοιπά. καὶ τὰ εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον ἐν τῇ Δάφνῃ.

μβ Ὅσα δεῖ τῶν ἀλλαξίμων,

μγ ** Ὑπόμνημα ἐν συντόμῳ τῶν βασιλευσάντων Βασιλέων ἐν τῇδε μεγάλῃ καὶ εὐτυχεστάτῃ Κωνσταντίνου πόλει, ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου καὶ ἁγίου Κωνσταντίνου.

μδ περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ἡρῴῳ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. ἡρῷον τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. Εὐφημία ὑπὸ τῶν στρατοπέδων νίκης καὶ θριάμβων ἀγομένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ εὐφημία ᾄδεται καὶ παρὰ τοῦ λοιποῦ στρατοπέδου, ἡνίκα φιλοτιμία τις ἢ Μαϊουμᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως αὐτοῖς παρασχεθῇ.

ἡ παρὰ τῶν Σάρδων ᾀδομένη εὐφημία τοῖς Βασιλεῦσιν.

με Ἡ γενομένη ἐξόπλισις καὶ ἔξοδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ῥόγας καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀποσταλέντος κατὰ τῆς Θεολέσου Κρίτης † μετὰ τοῦ πατρικίου ἡμερίου καὶ Λογοθέτου τοῦ δρόμου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Φιλοχρίστου δεσπότου.

μς Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς Θεολέσου Κρίτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν πορφυρογεννήτων, εἰς Ἰνδίκτιονα ζ.

μζ

* f. ἐτησίῳ.

** Deest hoc caput in codice, manifestis exscissionis, signis existentibus. † f. κρήτης.

μζ Οἷς ὀφείλει ὁ Βασιλεὺς ὀνόμασι τιμῶν τοῖς μεγιςᾶσιν τῶν πρώτων ἐθνῶν.

μη Οἱ τῶν ἀπὸ διαφόρων ἐθνῶν ἐρχομένων πρεσβέων πρὸς τὸν Βασιλέα χαιρετισμοί.

μθ Τὰ ἄκτα τῶν εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς γεινομένων ἐπιγραφῶν.

ν Εἰσὶν τὰ ἐκτεθέντα δίδοσθαι παρὰ τῶν ὀφειλόντων τῶν τιμᾶσθαι ἔν τε ἀξιώμασι καὶ ὀφφικίοις καθὼς ὑπῆρχον ἐπὶ Λέοντος τοῦ Φιλοχρίστου Δεσπότου.

να Εἰσὶν αἱ κατὰ τύπον ῥόγαι τῶν στρατηγῶν καὶ κλεισουραρχῶν.

νβ Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ὅταν ἐν ὀχήματι βούλεται προελθεῖν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἰδεῖν τὰ ὀῤῥία τοῦ στρατηγίου.

νγ Ἀκριβολογία τῆς τῶν Βασιλικῶν κλητορίων καταστάσεως καὶ ἑκάστου τῶν ἀξιωμάτων πρόσκλησις καὶ τιμὴ συνταχθεῖσα ἐξ ἀρχαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέοντος τοῦ Φιλοχρίστου δεσπότου, καὶ σοφωτάτου ἡμῶν Βασιλέως μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιόνι γʹ ἔτους ἀπὸ κλήσεως κόσμου ςυη ὑπὸ Φιλοθέου *

νδ περὶ διανομῶν τῶν εὐσεβιῶν τοῦ βασιλέως ἔν τε τοῖς βρουμαλίοις καὶ στεψίμοις καὶ αὐτοκρατορίαις.

νε Ἐπιφανίου ἐπισκόπου κύπρου ἔκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.

νς περὶ τῆς διανομῆς τῶν κομβίων τῶν συνήθων τῶν πατρικίων, περὶ τῶν συνήθων τῶν πραιποσίτων ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς τάγμασιν τοῦ ἱπποδρομίου.

νζ Βίος * Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, καθ' ἱστορίαν ἔχων φάκτα ςδʹ.

νη Τοῦ Φυσιολόγου ἡ τῶν ἑκάστου θηρίου θαυμαστικὴ ἕξις. πρός τε Θεὸν ἀναγωγὴ καὶ τῶν ἐν βίῳ εὐαρεστούντων λόγοι ν.

Codicis ipſius MS. qvem edi è re literaria utiqve eſſet, hanc deſcriptionem Nobiliſſimo Poſſeſſori D. Uffenbachio in acceptis refero:

Codex forma eſt majori, quam in Folio vocare ſolent, in membranas pergamenas easque firmiores, læviores atque nitidiores, quam quibus poſtremis, ante Typographiæ inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Quanquam de ejus ætate certo definire non auſim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem in ipſa Græcia ſcriptum eſſe, exiſtimo. Summa enim cura atque dexteritate confectus, ut ſphalmata, quibus recentiores ex Scribarum ignorantia atque oſcitantia ſcatent, vel nulla vel exigua rariſſime occurrant. Et licet elegantia Scripturæ tanta appareat, ac ſi integrum volumen non ſolum eadem manu, ſed eodem

* Duo poſtrema capita in MS, deſiderantur.

*eodem calamo eademque die descriptum videatur ; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt , atque ideo lectionem initio difficiliorem reddit, quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distinctæ nullo plerumq; instertitio sibi cohæreant. Quod equidem notam non contemnendam antiquitatis CL. Salmasius * asserit. Accentus adjecti illam nec tollunt nec minuunt , cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiantur. Externa Libri facies, involucrum nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductum atque Regum Hungariæ Insignia, quæ in utraque parte apparent, satis demonstrant, non ultimum inter celeberrimæ atque instructissimæ Budensis , heu quondam! Bibliothecæ κειμήλια locum obtinuisse. De quo infra pluribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatum bellicum omniaque ad illum necessaria exactissimè describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos , Cerimonias in uno quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent , sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis , Officiorum atque Dignitatum notitiam utramque, Ecclesiasticam imprimis horum Temporum Historiam , faciunt , reperiuntur , quæ alibi frustra quæsiveris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam prodiisse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo produci , multa etiam illustrari possunt. Innumeræ quoque voces occurrunt , quas neque Glossaria à Labbæo , Meursio, du Cangio composita , neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguæ etiam peritiam haud parum conducit. Stylus cæterum satis comptus atque pro istius Seculi Barbarie sat elegans. Nunquam vero editum , imo vix cognitum hactenus optimum fuisse Codicem prorsus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis publici juris facta apparet , neque ab Hanckio , nec alio quod sciam , ulla ejus fit mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demiror, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam , & Glossarium suum adornandum incomparabili prorsus studio omnia rimatus est. Solus Gesnerus,* † *in Historia Litteraria peritissimus , ejus hisce meminit , dum inter alia Constantini Opera recenset :* Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum *pergit Gesnerus* , an forte sit idem Liber qvi Harmenopulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl Sarravium qvæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 186. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Froschov. 1583. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regis Gallorm, Ordo Regii Palatii. *Nullum vero mihi dubium est, aut falsò Constantino Harmenopulo inscribi aut plane diversum esse debere. Cum expressissimis verbis Imperator in omnium Tractatuum Titulis & præloquiis illos sibi ipsi vindicet, & quem Constantino Harmenopulo tribuit Codex, de Aulicis, meus vero de Ecclesiasticis potissimum agat. Du Cangius qui omnia Regiæ Bibl. MS. sedulo excussit, Harmenopulum non vidit, alias neglexisset minime, quare illum adesse vix credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset lubens consuluissem, is enim Regiæ Bibliothecæ MSS. inter cætera enumerat, qualis autem sit Catalogus de quo Gesnerus, ignoro. MStum fuisse oportet. Singularem enim Regiorum MStorum Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Illum vero ipsum esse Codicem qui Budensis Liberariæ supellectilis uberrimæ atque præstantissimæ quondam fuit, Ungariæ Regum arma ut supra dixi gentilitia, quibus ex utroque latere splendet, comprobant. In ultima Urbis Budæ expugnatione aliqua Bibliothecæ rudera recuperata, quæ Julius à Pflugk † descripsit, sed meus Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem fatis in meas tandem manus devenerit, equidem ignoro. Exiguo ære à me redemtus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignus etiam qui lucem publicum videat. Quod an mea unquam opera fiet nescio, exiguam enim in Græcis notitiam meam ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, ut Scriptoris vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litterariæ commodo temere mihi arrogare velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero dicto Schmidt Viro Græcarum imo omnium Litterarum peritissimo, Codici impendo. Hujus industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atq; dimidiæ etiam partis secundi Tractatus versio jam delineata. Rudis ea quidem, sed secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nacti erimus expolietur.*

Non dubium est qvin egregio prorsus munere rem literariam beaturi, & Historiæ Byzantinæ novem atqve insignem lucem allaturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atqve Imperatoriis auspi-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Harmenopoli promtuarium libris VIII. distinctum & pleraqve alia ad utrumqve jus Græcorum spectantia opuscula, *Officia Palatii & Ecclesiæ* ac sedes Patriarchæ CPol. subjectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & τάξις τῶν χειροτονιῶν per Demetrium Gemistum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & cæteros Patriarchas, ArchiEpiscopos. Sed nihil hæc ad præsens opus.

† in Epistola ad Seckendorfium qvæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

auſpiciis elucubratum opus ſtudio ac labore ſuo recenſitum atqve explicatum qvamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMI BANDURII Conſpectus * Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., *quorum pauca hactenus edita fuerunt, edendorum propediem duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notis atque VIII. Diſſertationibus Criticis, Dogmaticis & Hiſtoricis.*

Erudito Lectori.

Inter Conſtantinopolitanos præſules, nullus ab ævo Chryſoſtomi fuit tot doctrinæ pietatisqve dotibus exornatus, qvot Nicephorus ille, qvi octavo ſæculo, omnes Iconoclaſtarum impetus excepit, ſcripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hactenusqve tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus ſit, doctorum opem & conſilium expetere cogor; tum ut ſi qvid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expreſſum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum ut ſi uspiam pauca illa qvæ temporum injuria in manuſcriptis noſtris exciderunt, qvæqve ſuo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum uſum commodare ne graventur.

Qvanti vero æſtimanda ſint iſthæc Opera, etſi res ipſa per ſe loqvatur, paucis tamen recenſere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes ſententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; qva in re nihil perfectius hucusqve in lucem prolatum eſt. Hic bene multa ad Hiſtoriam pertinentia, & ab Hiſtoricis intacta, narrantur; ac ubiq; abſoluta & varia in rebus cum eccleſiaſticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Conſtantini Copronymi, qvem Mamonam ubiqve nuncupat, auſus in temeranda religione varii, doli, fraudesqve, furor in Chriſtianos, machinationes contra piam fidem, admixtis ſubinde rerum geſtarum monumentis recenſentur, ejusdemqve impia doctrina pro virili refellitur. Hic Euſebii Cæſarienſis dogmata, ut impia & à Chriſtianæ fidei ſinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præſtantiſſimos Euſebius ut Arianus & hæreticus (nec fortaſſe injuria) ſemper ** habitus eſt: in his vero qvæ Euſebium ſpectant multa habentur hacte-

* Promiſſus à me hoc ipſo capite pag. 296.
** Vide tamen qvæ pro excuſando Euſebio ſupra pag. 32.

hactenus inedita & ignota, qvæ ad illorum temporum historiam apprime conducant. *Epiphanidis* item cujusdam, cujus nec ætas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Qvodqve, meo qvidem judicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora qvæ jam in collectione Synodorum comparent; utpote qvæ ab oculato teste, qvi rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperias; In his *Macarii Magnetis* vix noti scriptoris, qvi teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa ἀποσπασμάτια qvam plurima, qvibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perqvam utilia, a doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perqvisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus περὶ γνησιότητος vel νοθείας accurate & sagaciter edisserit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqvalibus, tum subseqventis ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omniũ scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita, Photius in Bibliotheca & alii, qvorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Etsi vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qvi antheac ea publicare voluerint. Inter eos *Combefisius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At sive aliis distentus negotiis, sive morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exqve Colbertino 364. Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, qvæ publici juris sunt, qvæqve ordine digesta in fine seqventis laterculi reperies. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI. qvi ad bonum Reipublicæ cum

Ecclesiasticæ tum literariæ natus, & ad fastigii culmen evectus est, literis & ipse Græcis omniqve doctrinæ genere apprimè excultus.

Neqve silentio mittere licet cui hoc otium & hanc literarum colendarum facultatem, debeamus. Is est COSMUS III. Magnus Hetruriæ Dux, cujus Regia Celsitudo & nos & studia nostra fovere numqvam desistit, & progenitorum suorum qvorum opera Musas jamdiu exulantes in orbem reduces videmus, vestigiis insistens, literarum cultui & profectui animo semper Regio advigilat. Hujus magnificentiæ, si qvid ad studiosorum usum opportune dabitur, totum sive a nobis ab iis qvibus ex tenuitate nostra qvidpiam utilitatis & fructus obvenerit, acceptum referatur. Hujus item beneficio alia nos literarum monumenta in lucem emittere per otium paramus: in qvibus *Theodori* Mopsuesteni Commentaria in duodecim Prophetas: *Philonis* Carpathii in Cantica genuina Commentaria; *Hesychii* in Psalmos: qvæ omnia ex Bibliothecis eruimus; & alia qvoqve, si votis nostris faverit DEus.

Nos item multum debere profitemur V. C. *Clementi*, Bibliothecæ Regiæ custodi, qvi nobis hujusce vere Regiæ supellectilis ad nutum copiam fecit: nec minus Cl. *Boivinio* alteri custodi, qvi catalogum operum S. Nicephori ab se accuratissime concinnatum nobis perhumaniter obtulit, unde prospectum nostrum, & ex ipsis codicibus, adornavimus.

Neqve tacendus R. P. *Michaël Lequien* ex Familia Dominicanorum, vir eruditus & officio plenus, cujus item opera & consilio freqventer usi sumus. Sed nihil pro meritis umqvam dicere possim de doctissimo viro nobisqve summa necessitudine conjuncto R. P. D. *Bernardo de Montfaucon*, studiorum nostrorum fautori, cujus opera, consilio, exemplo ad hæc ac pleraqve alia capessanda animum adpulimus, cujus consilio Gallicum iter suscepimus & Græcarum Musarum, qvas a puero colueramus, studio, nos totos addiximus. Hi nobis aggrediendi operis auctores fuere. Jam vero superest ut eruditorum consiliorum judicumqve expectemus.

Parisiis In Monasterio sancti Germani à Pratis IV. Kal. Junii M. DCCV.

Elen-

Elenchus Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol.

Edita aſteriſcis notantur, locusque in margine indicatur.

TOMUS I.

Præliminaria Interpretis.

PRÆFATIO generalis.
Præfatio de iis qvæ hoc volumine continentur.
Diſſertatio de Nicephoris, eorumqve ſcriptis.
Vita * ſancti Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolitani, deſcripta ab Ignatio Diacono ejus diſcipulo.
Oratio Theophanis presbyteri habita in translatione ejus reliqviarum.
Chronica Synopſis ſancti Nicephori Patriarchæ CP. Acta ac ſcripta ordine annorum digerens; ex ejusdem Nicephori vita, ex epiſtolis ſancti Theodori Studitæ, aliorumqve Authorum monumentis.
Veterum teſtimonia de ſancto Nicephoro Patriarcha CP.

Sancti NICEPHORI *Patriarchæ Conſtantinopolitani, pro irreprehenſibili, & pura Chriſtianoram fide,* Capita LXXXIII.

Hæc Capitum diſtinctio ſumpta eſt ex codice Colbertino antiquiſſimo: Capitum autem argumenta toto opere perlecto reſtituta ſunt.

I. PROOEMIUM. Suum eſſe cuilibet rei tempus, juxta Salomonem: Fidei autem defendendæ tempus nunc adeſſe.
II. Melius facturos homines, ſi omiſſis inutilibus qvæſtionibus futurum judicium, vitamqve æternam meditentur.
III. De fidei progreſſu à prima usqve origine: ut variè pro variis temporibus divina Providentia hominum ſaluti conſuluerit: de lege veteri: de ſalute humani generis per CHriſtum reparata. Theologiam à ſanctis Doctoribus abundè eſſe hactenus explicatam.
IV. De perverſis Iconomachorum opinionibus: eas à ſynodis jam pri-

* Exſtat Græce in Actis Sanctor. T. 2. Martii p. 704. & Latine p. 294.

pridem esse damnatas: easdem nunc in perniciem Ecclesiæ reviviscere.

V. Iconomachorum vitia: eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.

VI. Continuatio invectivæ in Iconomachos: eorum plerosqve Concilio Nicæno subscripsisse, deinde mutavisse sententiam: mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.

VII. Ut Iconomachi lingva & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.

VIII. Iconomachi cum Judæis collati. CHristum per illos secundo ac tertio passum esse; ejus nempe imaginibus violatis ac deformatis.

IX. Iidem collati cum ædificatoribus Turris Sennaar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenæo, cum filiis Corè, ac deniqve cum senioribus Babyloniis, qvi Susannam calumniati sunt: adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Qvam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari? Invectiva in corruptissimos sacerdotum mortes.

X. Duplex Iconomachorum blasphemia: prima, Idololatras esse eos qvi imagines colunt: altera, corpus Christi incircumscriptum esse: primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.

XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.

XII De Eusebio Cæsariensi, deqve Ariana hæresi.

XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.

XIV. Invectiva in eos à qvibus schisma denuo excitatum.

XV. De persecutione ab iisdem suscitata.

XVI. De his qvi metu amittendi bona vel dignitates, hæresin amplexi sunt. Iconomachorum mores. CHristi, Apostolorum, ac Prophetarum dicta, adversus eos prolata.

XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana.

XVIII. Expositio fidei Orthodoxæ.
De DEO uno ac trino.

XIX. De CHristo.

XX. De

XX. De CHristo seu de incarnati Verbi mysterio fusius.
XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypostatica.
XXII. Duas esse in CHristo voluntates, & operationes duas diversas.
XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu: De objecto Idololatriæ crimine.
XXIV. Qvinam sint Idololatræ. Iconomachos DEI hostes esse. Dicta Prophetarum contra DEI hostes prolata.
XXV. Episcoporum ac Sacerdotum impietas per prosopopœiam amplificata. De secunda Nicæna Synodo.
XXVI. Argumentum contra Iconomachos petitum ex iis verbis qvæ in Liturgia recitabantur, ἀποστατήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τ͂ εἰδώλων, &c. Id est, *cum nos ab errore idololorum revocasset*, &c.
XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Nisi nos Constantinus* (Copronynus scilicet) *ab Idolorum insano cultu liberasset, CHristus nullo modo salutem nobis afferre potuisset.* Iconomachos in ipsa sacrorum mysteriorum celebratione pugnantia & dicere & facere. De religionis Christianæ progressu ab ipsa usqve origine.
XXVIII. Si CHristus Ecclesiam suam ab Idolorum cultu liberare non valuit, qvæ seqvantur inde absurda?
XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes se Idololatras fuisse.
XXX. Duo esse Idololatrarum genera: item diversum esse Idolorum & imaginum cultum.
XXXI. Multos coli ab Idololatris deos, habitu ac figurâ varios; unum à Christianis: Sacrificiorum diversitas.
XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes serviisse se Idolis.
XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis excogitata; prima in ipsam CHristi imaginem; altera in Christianos: Judæis ac Græcis pejores esse Iconomachos.

Pars Altera hujus Apologetici, in qua probatur ex sacris Scripturis omnes gentes ab Idolorum cultu virtute CHristi liberatas esse, & Ecclesiam universam errare non posse.

XXXIV. An ea qvæ Iconomachi docent congruant cum sacris Scripturis, dictisqve Propheticis? Seqvuntur Prophetarum dicta, ordine Chronologico.

XXXV. Davidis verba, & ad ea observationes sancti CP. Patriarchæ.
XXXVI. Verba Michææ, Oseæ, & Habacuc, cum explicatione, & observationibus.
XXXVII. Verba Sophoniæ & Zachariæ cum explicatione, & observationibus.
XXXVIII. Christianos ab Idolorum cultu longissime abesse: qvæ fuerit Martyrum, qvæ Ascetarum & Anachoretarum fid es
XXXIX. De Diis gentium ac fabulosa Theologia. Superstitiosum Idolorum cultum abolitum esse, ex qvo CHristus in mundum venit.
XL. Coli ab Orthodoxis CHristum: coli item ejus imaginem: scilicet Corpus CHristi pingi potuisse, circumscriptumqve & passibile fuisse.
XLI. Verba Malachiæ & Isaiæ, cum explicationibus, & observationibus.
XLII. Observationes ad verba Isaiæ.
XLIII. Isaiæ verba, cum explicatione & observationibus.
XLIV. Alia Isaiæ verba, cum observationibus & explicatione.
XLV. Verborum Isaiæ explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba. Apostolorum Pauli, Joannis, & Petri dicta cum Propheticis congruentia.
XLVI. Isaiæ verba cum explicatione & & observationibus.
XLVII. Isaiæ & Pauli Apostoli verba de purificata ac sanctificata à CHristo Ecclesia, & ejus cum CHristo unione.
XLVIII. Excursio in Iconomachos. Verba Prophetica, Isaiæ scilicet.
XLIX. Falsum est qvod Iconomachi dicebant, aversum esse, ac alienatum a DEo populum ejus. *Refutatio per dilemma.*
L. Id agere Iconomachos, ut CHristum sua & dignitate & virtute spolient. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.
LI. Eosdem & Patri injuriam facere & Spiritui sancto. Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
LII. Alia Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
LIII. Qvam dulcia sint DEI eloqvia ac promissa.
LIV. Ezechielis verba.
LV. Explicato Prophetiæ præcedentis, & ad eam observata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & observationibus.

LVI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & obſervat.
LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & obſervationibus.

Numeri ſequentes à Cl. Boivinio reſtituti ſunt. Nam codex Colbertinus, ex quo diſtinctio capitum ſumpta eſt, mutilus eſt hoc loco.

LVIII De Daniele Propheta: ejus verba, cum explicatione & obſervationibus.
LIX. Epilogus, ſeu concluſio Propheticorum teſtimoniorum ſupra allatorum. Excurſio in Iconomachos.
LX. Ut ab Iconomachis templa ipſa profanata ſint, ac deformata: item ſacra veſtimenta ac vaſa.
LXI. Ne ipſis qvidem libris Evangelicis eos pepercisse: qvid diſtent picturæ à ſcripturis, ſive hiſtoriæ pictæ ab iis qvæ ſcriptæ ſunt. De præſtantia & utilitate picturæ.
LXII. Iconomachos Evangelii contemptores eſſe, ac violatores.
LXIII. Eos & CHriſto & Sanctis bellum indixiſſe. *Proſopopœia.* Judæis pejores eſſe Iconomachos.
LXIV. Iconomachi imaginem CHriſti oderunt, ut panthera hominis effigiem. Qverimonia ſeu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici tertia pars.

LXV. Qvas rationes habuiſſe ſe dicant Iconomachi deſtruendarum imaginum: Eæ rationes refelluntur.
LXVI. Utilitas imaginum. De lege Moſaica. De Gratia, qvæ CHriſto authore Legi ſucceſſit.
LXVII. Lex & Gratia inter ſe collatæ. Non poſſe ſimul ſtare Idololatriam & Gratiam.
LXVIII. Qvantum Gratia & Veritas Legi & figuris præſtent. De Sacerdotio CHriſti. De Sacrificis ab eo inſtitutis. De tabernaculo ac cærimoniis.
LXIX. Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore ſeu miniſtro. De Pontifice, de candelabro, de menſa. De pane, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio.
Procemium fuſioris diſputationis de Cherubinis.
LXX. De Cherubinis aureis ipſius Dei juſſu fabricatis, & arcæ impoſitis: veneranda fuiſſe ſimulacra illa, multis de cauſis.
LXXI. Pretioſa eſſe ac veneranda ea qvæ ad DEum peculiari aliqva rati-

ratione referuntur, & ad ejus gloriam pertinent. Imagines Cherubinorum cum imaginibus CHristi collatæ: Imaginum usum antiqvissimum esse, & ipsi Ecclesiæ coævum. Qvantum præstent sacra novæ Legis, veteris Testamenti sacris.

LXXII. De Templo Salomonico. De Templo post transmigrationem Babylonicam ædificato. Qvanta utriusqve gloria fuerit.

LXXIII. Illam Templi ac veterum sacrorum gloriam evanuisse, ex qvo Veritas umbræ successit. Christianorum Templa cum Judæorum Templis collata.

LXXIV. Qvantum nova sacra veteribus præstent. Judæis templi instaurationem negligentibus indignatum esse Deum; qvanto magis Iconomachis templa evertentibus?

LXXV. Si CHristus carne assumpta homines nihil juvit, necesse esse ut vel nesciverit, vel noluerit, vel non potuerit.

LXXVI. Absurdum esse primum.

LXXVII. Item secundum, ac tertium.

LXXVIII. CHristum & scivisse, & voluisse, & potuisse salvos nos facere.

LXXIX. De fide & incredulitate. Fidem Christianorum esse irreprehensihilem.

LXXX. Qvænam verè impura & immunda sint. Non esse repudiandas imagines ob incredulitatem ac dementiam Iconomachorũ.

LXXXI. De Iconomachorum pertinacia ac duritie. Octingentos annos præterisse, ex qvo imaginum cultus in Ecclesia vigeat.

LXXXII. Qvi per omne illud tempus vixerunt, an Idololatræ fuerint? qvam absurdum sit id dicere.

LXXXIII. Invectiva in Iconomachos. Operis totius epilogus.

Præliminaria Interpretis.

APpendix ad librum superiorem, sive selectæ sententiæ, ac fidei regulæ, ex sacris Scripturis & ex libris sanctorum Patrum excerptæ.

Præfixum est Procemium, in qvo de Iconomachorum temeritate circa ea qvæ sunt fidei; de fugiendis vanis qvæstionibus; de fidei præstantia, &c.

Testimonia Scripturarum ac sanctorum Patrum, videlicet

Ex

Εκ τοῦ κατὰ Ιωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.
Τοῦ αὐτοῦ.
Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικεῖς.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἀπειθούντων.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς.
Ησαΐου προφήτου. Ἀμβακοὺμ Προφήτου. Ἐκ τῶν Σολομῶντος παροιμιῶν.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ρωμαίους.
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας τῆς εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν ἑρμηνείας.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ β'. βιβλίου τῶν πρὸς Ερμείαν διαλόγων.
Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς ἑρμηνείας.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπιστολῆς ἑρμηνείας.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἑρμηνείας, εἰς τὸ, πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, καὶ τὰ ἑξῆς.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς τὸν ριέ. ψαλμὸν ἑρμηνείας.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' Ευνομίου, ἐν οἷς καὶ πόθεν ἡ ἀπιστία γίνεται, δεικνύει.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ εἰς βάπτισμα λόγου.
Τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἐκ τῶν εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν. Κεφ'. κγ'.
Τοῦ αὐτοῦ κεφ'. κδ'.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου ἐπισκόπου Αθηνῶν ἐκ τοῦ περὶ τῶν θείων ὀνομάτων λόγου δ'. κεφ. κδ.
Τοῦ ἁγίου Αθανασίου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ τῶν φρονούντων τὰ Σαμοσατέως, καὶ περὶ πίστεως, ὅτι εἷς ὁ Χριστός.

Dissertatio de Constantini Copronymi, qui à Nicephoro Mamonas *est appellatus, vita, moribus, doctrina, ac scriptis.*

ANtirrheticus liber, seu refutatio ineptiarum, qvas irreligiosus Mamonas contra salutarem Dei Verbi incarnationem indoctè & impiè effutivit, Capitibus L.

I. Procemium. Duplex crimen Orthodoxis objectum esse ab Iconomachis: primum qvod Idolis servirent: alterum qvod CHristi Cor-

Corpus, tanqvam circumſcriptum, pingerent. De primo actum ſupra: de ſecundo, actum iri in hoc & ſeqventibus Antirrheticis.

II. Invectiva in Iconomachos.

III. Eos idem cum Manete ſentire.

IV. Item cum Ario.

V. Renovari ab iis varias hæreſes.

VI Generalia concilia nihili ab iisdem facta.

VII. Argumenta eorum futilia eſſe, ac vix refutatione digna; confundi autem ab iis illas voces, ἄγραπτὸν, & ἀπερίγραπτον.

VIII. De libro Dogmatico, cujus author Mamonas, qvo ordine, qvâ methodo ſit ſcriptus.

IX. Procœmium illius libri, ut Mamonas ſimulata pietate benevolentiam captet.

X. Ad illa Mamonæ verba: *Sancta Dei & Catholica noſtra Eccleſia*; eandem Eccleſiam ab illo & Catholicam vocari, & Idolicam ſeu Idolis addictam. De Mamonæ impietate & ſævitia.

XI. Ad illa Mamonæ verba; *Ita traditum confitetur*; traditionem Eccleſiaſticam ab eo agnoſci ſimul & repudiari.

XII. Ad illa ejusdem verba; *Non mutata Divinitate in carnem*, &c. incipere inde Mamonam ſeipſum prodere, de Incarnatione Verbi malè ſentientem.

XIII. Ad illa ejusdem verba; *Etſi omnis imago derivata à prototypo aliquo noſcatur*: non cohærere hæc cum ſuperioribus. De malignitate Mamonæ, virus ſuum evomere præfeſtinantis.

XIV. Mamonas Orthodoxus ſe initio mentitus: deinde proditâ erroris ſui turpitudine agnitus cum gracculo Æſopico, furtivis plumis nudato, comparatur.

XV. Ad illa Mamonæ verba; *Quamvis item ejusdem cum effigiato naturæ*, &c. Non magis hæc ad rem eſſe, qvam ſuperiora. Confundi à Mamona imaginem arte factam, cum imagine naturali.

XVI. Si imago ejusdem ſit eſſentiæ ſeu naturæ cum re effigiata, qvot inde ſeqvantur abſurda?

XVII. Ad illa Mamonæ verba: *Ut totum ſervetur*, &c. Non eſſe imaginem id, qvod prototypo per omnia ſimile ſit, ac nihilo ab eo differat.

XVIII.

XVIII. Ne Logicæ qvidem artis cognitionem ullam Mamonæ esse. Eum per ignorantiam, imaginis notionem penitus evertere.

XIX. Ad illa Mamonæ verba; *Quærimus à vobis quomodo fieri possit ut Dominus noster JEsus CHristus, (qui ex duabus naturis, corporea & incorporea, per unionem inconfusam persona una est) depingatur, hoc est, effigietur.* Solutio illius qvæstionis.

XX. Mamonam naturas in CHristo confundere, licet inconfusas dicat; CHristum, cum DEus simul & homo sit, simul esse & χαπλὸν & ἄχαπ]ον.

XXI. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam & alteram nuturam, incorpoream, carni unitam habet*, &c. Ex eo qvod naturæ in CHristo unitæ sint, non seqvi carnem esse incircumscriptam; inconfusam enim esse unionem.

XXII. Si propter unionem hypostaticam duarum naturarum in CHristo, caro incircumscripta est, sicut ipsa Divinitas: pariter propter unionem naturalem trium personarum in DEo, Pater & Spiritu sanctus erunt geniti, sicut Filius.

XXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam post unionem illam inseparabilis res est*, &c. Eum qvi solius carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam Personam, nec qvartam addere Trinitati.

XXIV. Mamonæ verba; *Id est personam characterizans, ac statuens CHristum creaturam esse dumtaxat, nec Divinam naturam ei inesse:* Refutatatio verborum. CHristum ipsum sudario divina vultus sui lineamenta impressisse. Iconomachos Judæorum æmulatores esse.

XXV. De Mysterio Incarnationis doctrina Orthodoxa. Contra eos qvi dicunt beatæ Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus qvo CHristus conceptus est Dilemma.

XXVI. Aphthartodocetarum opinio, assumptam a CHristo carnem incorturptibilem dicentium. Si CHristi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beata Virgine habuerit, an beatæ Virgini communicaverit?

XXVII. Qvi CHristum circumscriptum negat, is & hominem esse eum negat: qvi hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis, pictisqve. Invectiva in eumdem. Eum effigiem suam adorari voluisse.

XXVIII. Definitio archetypi. Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia. Qvi imagini illudit, eum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis εἰκὼν, qvæ imaginem significat. Imaginem CHristi aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & alius esse.

XXXII. Ad illa verba Mamonæ; *Ab unito Divino Verbo separat*, &c. Qvi CHristum effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive reipsa.

XXXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quod si non separetur, simul utique circumscribetur.* Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptum, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Chrystolytis. Si Pictorum ars Divinitatem CHristi à carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Qvicus verbis Pictor Iconomachum alloqvuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqva tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamonæ verba; *Impossibile enim est imaginem esse, quæ non declaret formam sive characterem prototypæ personæ*, &c. Mamonas CHristum personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Duæ sunt in CHristo formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri. De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamonæ verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui ex duabus naturis in una persona constat*, &c. Si duæ sunt in CHristo naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscripta sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamonas, ut Apolinarius, videtur unam in CHristo naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamonæ verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus CHristus ex duabus naturis persona una est, aut*, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circumscri-

ſcribitur; ſed neqvidem cum in carne eſſet, circumſcribebatur. Teſtimonia ex ſacris Scripturis. In DEo ſubſtantia nihil differt ab operatione.

XLII. Si CHriſtus compoſitus, neceſſe eſt etiam ut ſit circumſcriptus. Verbum Divinum, carne circumſcripta non circumſcribitur: probatur per exempla ſigilli aurei, & rotarum ignearum, qvæ cum Cherubinis pinguntur.

XLIII. Ad illa Mamonæ verba; *Dicit autem is, qui fecit illam imaginem, eam CHriſti imaginem eſſe*, &c. Qvi imaginem facit, eamqve CHriſti eſſe dicit, is CHriſti nomine diverſa ſignificari ſcit, ac cum duo ſint ſignificata, altero dumtaxat utitur.

XLIV. Cum ait Paulus, *nos autem prædicamus CHriſtum crucifixum*, non dicit, neqve opinatur crucifixum eſſe ipſum Verbum. Alia teſtimonia, ex qvibus patet nomen CHriſti de una ſæpe natura accipi.

XLV. Ad illa Mamonæ verba; *Et quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam ſignificans & humanam*, &c. Qvæ dicuntur de CHriſto, ea non neceſſe eſt de utraqve natura accipi. In Evangelio CHriſtus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.

XLVI. Non eſſe meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen ſeu permutationem; ut cum dicitur, *Si videritis filium hominis aſcendentem illuc, ubi erat prius.*

XLVII Per ἀντιδόσεως & οἰκειώσεως modum, fieri ut utraqve in CHriſto natura proprietates ſuas alteri communicet, ac ut Verbum adoptet ea qvæ ſunt carnis propria.

Teſtimonia ſanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphilochii, Gregorii Nyſſeni.

Item de CHriſti imaginibus.

XLVIII. Si de CHriſti Incarnatione recte ſentirent Iconomachi, non confunderent in CHriſto naturas, naturarumqve proprietates & operationes.

XLIX. De Divinis operationibus; non differe eas ab eſſentia. De operatione CHriſti, ſcilicet humana; eam eſſe finitam & circumſcriptam. De duplici CHriſti facultate, Divina & humana: duplicem item eſſe ejus voluntatem, nec tamen humanam Divinæ contrariam eſſe.

L. Duplex in CHristo cognitio: ut DEus, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, qvædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio. Cætera qvoqve in CHristo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat qvominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitibus XX.

PRoœmium.

I. Ad illa Mamonæ verba; *Constituimus autem & de alio capite interrogare vos*, &c.

Invectiva in Mamonam. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qvi ante illum justè ac piè imperarunt, sapientiorem se facere.

II. Ad illa Mamonæ verba; *Unus ille ex duobus in unam personam redactus*, &c. Eo ipso qvod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonæ verba; *Per Divinitatem suam cum præscivisset*, &c. Mamonam ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem CHristi monimentum esse incarnationis. * Refutatio eorum qvæ Mamonas docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qva utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere*, &c. Qvænam ea sint, qvæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam Virginem vocari θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusqve intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum. Excursio in Mamonæ impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliqviis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumqve esse.

VIII.

* *Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris.* Partem *autem interpretatus est Joannes Baptista Roussel. Editus à Combefisio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit.* p. 221.

a) *Fragmentum de Angelis & Cherubinis, editum à Combefisio, & assutum disputationi Nicephori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP.* pag. 178.

VIII. b) De Cherubinis, qvos DEus ipse jussit effigiari.
IX. De Angelorum apparitionibus, aliisqve ejusmodi visionibus; Angeli qvamqvam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.
X. De Angelis qvi mulieribus circa sepulchrum CHristi apparuerunt; eos qvales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.
XI. Ignorare Iconomachos qvid sit pictura, qvid circumscriptio, qvid γραπτὸς qvid περιγραπτός: hæc autem non confundenda.
XII. c) Qvid sit γραφὴ seu pictura, qvid περιγραφὴ, seu circumscriptio.
XIII. CHristum tribus modis circumscribi: non eadem esse γραπτὰ & περιγραπτά.
XIV. Enumeratio variarum rerum qvæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.
XV. Qvi virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum stupor, idem esse statuentium γράφειν ac περιγράφειν, Aliter sentire ipsum illum, cujus authoritate utuntur, & qvem verum esse Asterium contendunt.
XVI. Veri Asterii Testimonium. Nuspiam sancti Patres pro γράφειν dixere περιγράφειν, nec περιγραφὴ, aut περιγραφικὴ, aut ζωοπεριγράφος, pro γραφὴ seu γραφικὴ, seu ζωγράφος.
XVII. CHristus corpus habuit circumscriptum qvamdiu vixit: item cum ascendit in cœlos: cum cujusmodi corpore rursum venturus est judicatum vivos & mortuos.
XVIII. CHristus cum viveret, non aderat corpore in duobus simul locis: neqve etiam nunc cum in cœlo sit, eum nobis corporaliter adesse. Si fuit ἐνσώματος, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.
XIX. Qvi CHristum negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHristo crucifixo. CHristus cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id qve non qvatenus DEus, sed qvatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus,

XX. Si

b) *Locus divisus ab eo quem Canisius edidit.*

c) *Totum hoc caput Latinè edidit Canisius Antiq. lect. tom. 4. pag. 277.*

XX. Si propter hypoſtaſim, qvæ in CHriſto una eſt, corpus CHriſti eſſet incircumſcriptum, eſſet ob eamdem rationem & inviſibile, & incomprehenſibile, idemqve nec tangi poſſet, nec manducari. De corpore CHriſti in ſacramento Euchariſtiæ, verum illud corpus eſſe, non imaginem.

Præfatio Interptetis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quo reliqui; multa enim continet in ſuperioribus jam expoſita.

PRoœmium. Stulte Iconomachos qværere, unde traditum ſit colendas eſſe imagines.

I. Qvemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; ſic Orthodoxi traditionem ſecuti, imagines venerantur. In iis qvæ ad DEum pertinent non argumentandum, ſed credendum.

II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.

III. Uſum pingendi ipſi Evangelii prædicationi coævum eſſe: picturam eſſe genus qvoddam ſcripturæ, erudiendis ſimplicibus idiotisqve neceſſarium.

IV. Picturæ utilitas, per qvam eorum qvæ CHriſtus ſive fecit ſive paſſus eſt, memoria renovatur. Evangelicæ ſcripturæ, cum hiſtoricis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipſi nihil aliud ſunt niſi rerum imagines; ſermonibus lucem vimqve addunt Picturæ. De veteribus libris in qvibus adjunctæ erant ſermonibus imagines. Hiſtoricæ picturæ idem valent ac hiſtorici ſermones: major oculorum qvam aurium fides. Evangelica hiſtoria imaginibus expreſſa nihil aliud eſt qvam ipſum Evangelium.

VI * De ſtatua ærea qvam CHriſto poſuit mulier ſanguinis fluxu liberata. Qvid de ea re dicat Aſterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Chriſtianis, ſed Judæis anumerandos.

VII. De traditione non ſcripta. CHriſtus ſuas leges non ſcripſit, ſed animis inſculptas eſſe voluit. Teſtimonium Lucæ Evangeliſtæ, Mul-

* *Editum à Combefiſio in Auct. novo Bibliothecæ P. P. Græc. Tom. primo, pag. 278.*

Multa in Ecclesiiis observantur, qvæ usu ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

VIII. De lege & consuetudine. Traditio, id est usus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphanii scripto περὶ τῶν προσφερομένων ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων.

Idem valere legem & consuetudinem.

IX. Contra eos qvi dicunt: *Quænam lex jubet imaginem CHristi adorare?*

X. * De varia adoratione.

XI. De Cæsaris imagine.

XII. De eo qvod Imperatorum ipsæ imagines venerabiles sint.

XIII. Ipsis Judæis dementiores esse impios Iconomachos, qvi imperium CHristi excusserint.

XIV. Eosdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciores.

XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem CHristi.

XVI. Historia de sancta Maria Ægyptia.

XVII. Historia de imagine Polemonis.

XVIII. Verba sancti Basilii.

XIX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasin minime dissimilem.

XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma CHristi retinet.

XXI. Qvid sit imago, & secundum qvid εἰκὼν dicta sit? Divisio.

XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.

XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XXIV. Verba sancti Cyrilli.

XXV. Verba sancti Dionysii.

XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.

XXVII. Etiam Samuelem Prophetam CHristi imaginem fuisse.

XXVIII. De Græcorum detestandis superstitionibus.

XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde CHristum cum sit persona composita, composite ac materialiter effingi posse.

* *Editum Bibl. P. P. Græcolat. Tom. 1. p. 2. pag. 729.*

XXX. Sancti Patres & sacræ Synodi, imaginibus ornari templa dictis factisqve curaverunt.

XXXI. Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat natura nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qvi natura & potestate Filius est, qvam habent imagines cum prototypis.

XXXII. Seipsos fraudant impii Iconomachi adoptione, qva per sacrum Baptisma contigit eos adoptari.

XXXIII. Tollentes CHristi passionem, crucem ipsam simul tollunt.

XXXIV. Qvomodo sanctificantis CHristi figuram impii respuunt; sanctificatæ autem crucis figuram colunt.

XXXV. * Syllogismi decem; qvanto pretiosior CHristus propria cruce, tanto imaginem CHristi pretiosiorem esse imagine ipsius Crucis.

XXXVI. Pretiosa ipsa ligna conculcari ab iis, confringiqve ex auro & argento efficta phylacteria.

XXXVII. Contra eos qvi vetant sacris vestibus intexi imagines.

XLXVIII. Contra eos qvi dicunt, CHristum post resurrectionem non circumscribi.

XXXIX. Contra eos qvi dicunt, Si id qvod mortale ac corruptibile erat mutatum est, qvidni & illud qvod erat circumscriptum?

XL. Qvid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.

XLI. Contra eos qvi dicunt, Qvanam lege jubetur similitudinem DEI fieri?

XLII. De Abgaro & imagine CHristi non manufacta.

XLIII. De Persarum Rege, qvi misso pictore, CHristi in Urbe Bethlehem nati & sanctæ Virginis Matris imaginem videre voluit.

XLIV. A Manichæis & ab Arianis imagines aboleri.

XLV. De iis qvi avium & bestiarum imagines sacris vestibus intextas imaginibus CHristi ac sanctorum æqviparant.

XLVI. De iis qvi demonstrationem petunt, qva confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.

XLVII Demonstratio qva ostenditur, Christianos speciem & appellationem CHristi retinere, per derivationem, id est, à CHristo, tamqvam à fonte, derivatam.

XLVIII. Exemplum: duo filii unius Patris.

XLIX. Qvid

* *Canisius Antiq. Lect. Tom. 4. pag. 259.*

XLIX. Qvid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numqvid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?

L. Et olim in corporibus, & nunc in imaginibus cum CHristo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.

LI. De certaminibus sanctorum Martyrum.

LII. Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.

LIII. Iconomachi sanctorum intercessiones spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.

LIV. Templa & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiam æqve habere.

LV. Qvi hæc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.

LVI. Renuntiasse prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.

LVII. Imaginibus res veras indicari, itaqve Iconomachos CHristi ac Sanctorum memoriam abolere.

LVIII Qvid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*

LIX. Nostri Sacerdotes cœlestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.

LX. Qvare Filius, idemqve Verbum tamqvam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.

LXI. CHristi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.

LXII. Qvinam sint & cujus disciplinæ impii Iconomachi?

LXIII. Qvinam sint qvorum DEus venter est.

LXIV. De illis, qvi beatum prædicant impium Mamonam Constantinum.

LXV. De calamitatibus & mortiferis cladibus, qvæ illius tempore infinitæ acciderunt.

LXVI. Cœli astra, non ferentia injuriam CHristo factam, decidisse è cœlo, sicut passionis tempore.

LXVII. De fame, de rebellionibus contra Mamonam, de gentium incursionibus ac prædationibus.

LXVIII. Piæ Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.

LXIX. Errones illos vagos, qværentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

LXX. * De illis, qvi dicunt longævum ideo fuiſſe Mamonam, qvod in DEum contumelioſus fuiſſet.

LXXI. Mamonam, cum moreretur, gehennæ deſignatæ limina agnoviſſe.

LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.

LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævos ac fortunatos vixiſſe.

LXXIV. De Regibus Iſrael ac Juda.

LXXV. De crudelitate Mamonæ.

LXXVI. Qvomodo paſſionem CHriſti & ſanctorum certamina cavillabatur.

LXXVII. Qvomodo venerandum & Apoſtolicum habitum exuere cogebat Monachos, eosqve ἀμνημονεύτους vocabat.

LXXVIII. De fidelium Imperatorum præclare geſtis, ac moderatione.

LXXIX. Narratio de Imperatore Theodoſio Magno, & de Monacho, qvi baculo & ſudario cervice ſua detracto miraculum patravit.

LXXL. Monachos à Mamona mulieribus copulatos eſſe.

LXXXI. De piis Imperatoribus, qvorum vita & proſpera fuit, & longa.

LXXXII. Ab ipſa usqve CHriſti ætate Eccleſiam inſtituta ac dogmata ſua illæſa retinuiſſe, usqve ad tempora Mamonæ apoſtatæ.

LXXXIII. Non eſſe Imperatorium ſed Judaicum ſcelus hæreſim Iconomachorum.

LXXXIV. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Conſtantino irreligioſis Principibus adhæſiſſe.

Appendix ad libros ſuperiores, ſeu LXXV. teſtimonia Sanctorum Patrum crirca Quæſtionem, utrum CHriſtus circumſcriptus fuerit, necne. Præfixum eſt Proœmium, Teſtimonia videlicet.

Χρήσεις αἱ περιγραπτὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον κηρύσσουσαι τὸν Χριςόν.

ΤΟΥ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῦ κατὰ Δοκητῶν πρὸς Ερμείαν διαλόγου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν τὰ τῦ Σαμοσατέως φρονούντων, περὶ πίςεως, ὅτι εἷς ὁ Χριςός.

Τοῦ ἐν ἁγίος πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιςολῆς.

Τοῦ

* *Editum à Petavio cum Breviario Hiſtorico ejusdem Nicephori.*

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Σχόλιον τοῦ ἐν ἁγίοις Μαξίμου εἰς τὸ προκείμενον ῥητόν.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην τὸν Κουβικουλάριον δογματικῆς ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἐκ τοῦ κατηχητικοῦ.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς.
Τοῦ ἁγίου Ἱππολύτου τοῦ ἐπισκόπου Πόρτου καὶ μάρτυρος, ἐκ τοῦ κατὰ Βήρωνος καὶ Ἡλικίωνος τῶν αἱρετικῶν λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.
Τοῦ μακαρίου Λεοντίου, ἐκ τοῦ κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς λόγου.
Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας, ἐκ τοῦ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.
Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Ὀνώριον τὸν Ῥώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.
Ἀναστασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ὅρων.
Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τοῦ περὶ στηλογραφίας λόγου, ἔνθα περὶ τοῦ νομοθετοῦ Μωσέως τὸν λόγον ποιεῖται.
Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τοῦ λόγου, τοῦ κατὰ Ἰουδαϊζόντων.
Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ ὑπομνημάτων, τόμου δευτέρου.

Χρήσεις αἱ τέλειον ἄνθρωπον ὥσπερ καὶ τέλειον Θεὸν κηρύσσουσαι τὸν Χριστόν.

Ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τοῦ κατὰ Ἀπολλινάριον λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ λόγου.
Τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Σωζοπόλεως ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ περὶ νηστείας λόγου.
Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τοῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ περὶ Υἱοῦ λόγου β'.
Τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ θείων ὀνομάτων.

Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τȣ͂ Χρυσοςόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιςολῆς, μετὰ τὴν β. αὐτȣ͂ ἐξορίαν.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ιγνατίου, ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιςολῆς.

Τοῦ ἁγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, ἐκ τȣ͂ Αγκυρωτοῦ.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τῆς βίβλου τȣ͂ κατὰ Ωριγένους λόγȣ.

Τοῦ ἁγίου Ιουλίου ἐπισκόπου Ρώμης.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως, εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Αμβροσίȣ ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τȣ͂ πρὸς Ανιανὸν ἐπίσκοπον λόγου.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τῆς πίςεως περὶ τῆς θείας οἰκονομίας.

Αμφιλοχίου ἐπισκόπου Ικονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον, ἐπιςολῆς.

Τοῦ ἁγίου Ιουςίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τȣ͂ ιζ. κεφαλαίου τȣ͂ περὶ τῆς ἁγίας τριάδος συντάγματος.

Τοῦ ἁγίȣ Κυριακοῦ ἐπισκόπου Πάφου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐκ τȣ͂ εἰς τὰ Θεοφάνια λόγου, εἷς δὲ καὶ οὗτος τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τοῦ ἁγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιςίνης καὶ ὁμολογητοῦ. εἷς δὲ οὗτος τῶν ρν΄, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τȣ͂ συμβόλου.

Τοῦ μεγάλου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Αντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Λεοντίου ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ τȣ͂ πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Αντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ηρακλείδην κατὰ Συνουσιαςῶν.

Τοῦ ὁσίου Εφραὶμ τȣ͂ Σύρου, ἐκ τȣ͂ εἰς τὸν μαργαρίτην.

Τοῦ ὁσίȣ Ισιδώρου τȣ͂ Πηλουσιώτου, ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιςολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τȣ͂ διαλογικοῦ συντάγματος, ὅτι εἷς ὁ Χριςός.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τȣ͂ πρώτου τόμου τῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

Τοῦ αὐτȣ͂ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σούκενσον ἐπίσκοπον Διοκαισαρέων ἐπιςολῆς, τῶν κατὰ τὴν Ισαυρίας ἐπαρχίαν.

Τοῦ αὐτȣ͂, κατὰ τί εἴρηται ἄνθρωπος ὁ τȣ͂ Θεοῦ λόγος.

Τοῦ αὐτȣ͂, πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ τίνα τρόπον ἀποςέλλεται, Θεὸς ὢν ὁ λόγος. καὶ πῶς ἴδιον αὐτȣ͂ τὸ σῶμα λέγεται.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τȣ͂ πρώτου λόγου τȣ͂ πρὸς Ερμείαν διαλόγου.

Τοῦ αὐτȣ͂ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Εβραίȣς.

Τȣ͂ αὐτȣ͂ ἐκ τȣ͂ προσφωνητικȣ͂ πρὸς Αλεξανδρέας.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τȣ͂ κατὰ Συνουσιαςῶν λόγου.

Τοῦ αὐτȣ͂, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπιςολῆς β΄.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα προσφωνητικοῦ.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ὑπομνήματος.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

ΤΟΥ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ λόγου β′.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον πρώτης ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου κατὰ Εὐνομίου.
Ἀναστασίου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σέργιον.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων.
Τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τοῦ περὶ τριάδος. κεφ. ιζ.
Θεοδότου Ἀγκύρας περὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Αἱ λοιπαὶ ὑποτεταγμέναι χρήσεις εἰσὶν, αἳ τῷ εὐαγγελικῷ λόγῳ συνᾴδουσιν ὡς ἐψηλαφήθη ἡ θεία πλευρὰ καὶ τῶν ἥλων αἱ διατρήσεις, παρὰ τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.

ΤΟΥ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τοῦ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν λόγου.
Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀπόστολον. κεφ. ιϛ′.
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλόγων.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν τοῦ η. λόγου.
Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, ἐκ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς. κεφ. κϛ′.
Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ ἐκ τοῦ περὶ ἀγάπης λόγου.
Ἔτι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν σχολίων περὶ τοῦ ἄνθρακος.

Antirrheticus, ſeu confutatio eorum qvæ Euſebius & Epiphanides contra CHriſti Salvatoris noſtri Incarnationem inepte diſſeruerunt.

Hujus Antirrhetici duæ ſunt partes, prima contra Euſebium.
Secunda contra Epiphanidem.

De vita, moribus, doctrina, ac ſcriptis Euſebii, Disquiſitio.

Antirr-

Antirrheticus contra impium Eusebium, Capitibus LXXVI.

PRoœmium.

I. Mamonam librorum adulteratorum ac spuriorum testimonia observasse.

II. Mamonam Apostolicorum, Evangelicorumqve dictorum oppugnatorem fuisse,& Christianorum spe excidisse.

III. Ab scelesto & impostore Hebræo hæreticam rabiem ad Leonem & Constantinum Isauros manavisse.

IV. Mamonam sacrorum Templorum ac donariorum ornatum penitus delevisse.

V. Item multis contumeliis affectos Monachos & culeis insutos in profundum mare demersos esse.

VI. Mamonas falso sanctos Patres hæreseos suæ testes produit.

VII. Magistros sibi proposuit Eusebium Arianum, & Epiphanidem Docetam hæreticum.

VIII. Eusebius Filium creaturam & ministrum Patris vocat.

IX. Refutatio epistolæ Eusebii ad Imperatricem Constantiam.

X. Confundi ab eo substantiales CHristi formas, & earum proprietates.

XI. Unam formam veram agnoscens, alteram monstruosam ac falsam statuit.

XII. Ariani dicunt formam in CHristo humanam non esse proprie naturam, sed figuram simplicem, absqve hypostasi.

XIII. Qvid sit forma,& qvare dicatur forma, & qvot modis dicatur?

XIV. Qvomodo expressa formæ imago, secundum humanas proprietates effingatur.

XV. Eadem sensisse Eusebium, qvæ impii hæretici Valentinus, Marcio, Manes, & Arius.

XVI. Qvid sit, in similitudinem carnis peccati CHristum natum esse.

XVII. Eusebius Imperatrici innuit, non potuisse CHristum liberare nos ab Idolis.

XVIII. Eusebius commixtionem & alterationem formarum statuit.

XIX. Ariani substantiam & hypostasin idem esse statuunt.

XX. CHri-

XX. CHriſtum in transfiguratione deificatum eſſe dicit Euſebius.
XXI Eadem ſentire Euſebium, qvæ Manes, Marcio, Marcianus, & Maſſaliani.
XXII. Mutatam & confuſam eſſe humanam CHriſti naturam cum Divina ſubſtantia opinatur Euſebius.
XXIII. Argumentum ex eo petitum, qvod Imperatores & Martyres jampridem per imaginem formæ cogniti ſint.
XXIV. CHriſtum per ſpeciem noſtræ ſimilem exprimi.
XXV. De Baptismate, & qvomodo vetus noſter homo crucifixus ſit.
XXVI. Transformatum CHriſti corpus, jam & immortale evaſiſſe dicit Euſebius.
XXVII. Argumenta de mutatione & converſione.
XXVIII Qvid ſit in CHriſto ſubſtantia, & ἐνυπόστατον.
XXIX. Non circumſcripta humana forma, neceſſe eſſe paſſiones Divinitati tribuere.
XXX. De Arianorum opinione.
XXXI. De Docetarum errore.
XXXII. DEum Verbum ex ſancta Virgine cum aſſumpto corpore humano prodiiſſe.
XXXIII. Contrariæ Sectæ hæreticos opinari deificatum eſſe in Jordane CHriſtum, ac Filium vocatum fuiſſe.
XXXIV CHriſtum poſt reſurrectionem viſum eſſe hominibus non immutatum. (ſen editis.
XXXV. Naturalia & eſſentialia non mutari. De prodigiis per Moy-
XXXVI. De Divina Incarnatione.
XXXVII Qvid ſit naturæ novatio in divina Incarnatione.
XXXVIII. Ad primigeniam pulchritudinem rediiſſe humanam naturam.
XXXIX. Negari prorſus ab Euſebio CHriſti Incarnationem.
XL. Aliam in DEO rationem ſpectari, aliam in Incarnatione.
XLI. Etiam noſtra corpora poſt reſurrectionem non immutari.
XLII. Contra opinionem Manetis.
XLIII. Qvomodo formam Euſebius ſubſtantiam vocet intellectualem qvalis eſt Angelorum.
XLIV. Euſebius & Ariani inanimatam CHriſti carnem dicunt, eamqve utpote intellectualem non effigiari.
XLV. An Sacerdos Euſebius nominandus ſit CHriſti hoſtis?

XLVI. Contra eos qvi Divina CHristi Mysteria in Sacramento Eucharistiæ imaginem esse corporis dicunt.
XLVII. Contra eos qvi veros CHristianos Idololatras vocant.
XLVIII. Qvid sit Idolum, & qvatenus Idolum dicatur, & qvot modis dicatur.
XLIX. Contra eos qvi mutationem & alterationem factam in CHristo statuunt.
L. Exemplum Solis, de unione inconfusa duarum CHristi naturarum.
LI. Qvid sit, *Non facias similitudinem eorum quæcumque in cælo suprà, &c.*
LII. Nos Christianos vivificæ Trinitati, ac DEO cœli servire.
LIII. DEum jussisse etiam incorporeorum Cherubinorum imagines fieri.
LIV. JEsum, Nave filium lapides ex Jordane eductos factis columnis consecrasse.
LV. Isaias columnam, id est, statuam futuram Domino in Templo ejus prædicit.
LVI. Jacobus Patriarcha columnam in modum statuæ erexit.
LVII. Ab ipsis Apostolis transmissum esse usum effingendæ CHristi Imaginis.
LVIII Eusebium ipsum narrare historiam de statua Domini & mulieris.
LIX. Qvid sit illud, *Si enim cognovimus*, inqvit, *secundum carnem CHristum, at nunc non cognoscimus.*
LX. Testatur Eusebius Imaginem Manetis à Manichæis in conto sive hasta circumlatam fuisse, ut Imperatorum Imagines in militaribus signis.
LXI. Eusebii argumentatio ex illis verbis, *Beati mundo corde*, & ad eam responsio.
LXII. De Divina natura: eam incomprehensibilem esse.
LXIII. De testimoniis qvæ Mamonas pro se ex Gregorio Nysseno protulit, ubi is ait, *& Ario dico, & Aëtio.*
LXIV. Contra Apollinarium.
LXV. Testimonia S. S. Patrum de inconfusa unione & individua hypostasi.
LXVI Contra Eusebium, qvi mutatum & alteratum CHristum statuit.
LXVII Ambrosii Mediolanensis verba de anacrasi, seu commixtione, qvid ea sit.
LXVIII. De perfectis CHristi naturis.
LXIX. Definitio dogmatica formæ & personæ.
LXX. De statua, & herba adnata.

LXXI.

LXXI. De Apoſtolis & Jacobo DEi fratre, cujus imagines Hieroſolymis, primis ſtatim temporibus ab ejus Diſcipulis celebratæ ſunt.

LXXII. De Aſterio.

LXXIII. De ſtatua CHriſti qvam furatus eſt Maximinus, Julianus autem Apoſtata abolevit.

LXLIV. De Jacobo Patriarcha.

LXXV. Sancti Gregorii Armeniæ verba.

LXXVI. Sectatores Euſebii dicunt eum pœnituiſſe & ad orthodoxam fidem converſum eſſe, qvod eſt falſum.

Index χρήσεων quæ contra Euſebium & Mamonam proferuntur, videlicet

ΤΟΥ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς μετὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἐξορίαν.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τῷ τέλει.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλεξανδρεῖς προσφωνητικοῦ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ἑβραίοις τοῦ Ἀποστόλου ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑπομνήματος.

Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τοῦ κατὰ Ἀπολινάριον δευτέρου λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγου.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτητον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρειανῶν τρίτου ἢ τετάρτου λόγου.

Τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ περὶ Υἱοῦ λόγου δευτέρου.

Τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς. λόγ. ιδ΄.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἔξοδον ὑπομνημάτων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ διαλογικοῦ συντάγματος, ὅτι εἷς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τῶν προσενεχθεισῶν πεύσεων τῷ αὐτῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ παρὰ Τιβερίου διακόνου καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐν κεφαλαίοις ιβ΄. κεφάλαιον ἕκτον· πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθὲν σῶμα τῇ ἁγίᾳ τριάδι συγκέκραται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλογικῶν, λογ. α΄.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σοίκενσον ἐπίσκοπον Διοκαισαρείας. ἐπισ. α.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τρίτου τόμου τῶν κατὰ Νεστορίου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν σχολίων
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Βαλεριανὸν ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Συνουσιαστῶν λόγου.
Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, ἐκ τῶν κατὰ Απολιναρίου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ κατ' Ἐυνομίου τρίτου λόγου.
Αμφιλοχίου τοῦ Ικονίου, ἐκ τοῦ πρὸς Αρειανοὺς λόγου.
Τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων, ἐκ τοῦ εἰς τὴν ὑπαπαντὴν λόγου.
Εκ τοῦ ὅρου τῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου.
Εκ τοῦ ὅρου τῆς ἕκτης συνόδου.
Τοῦ ἁγίου Αμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ συμβόλου.
Τοῦ ἁγίου Εφραὶμ, ἐκ τοῦ περὶ ἀγάπης λόγου.
Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ιεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Ονώριον τὸν πάπαν Ρώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τοῦ περὶ τῶν θείων ὀνομάτων.
Τοῦ ἁγίου Αθανασίου, ἐκ τοῦ περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ.
Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τοῦ περὶ βαπτίσματος λόγου.
Τοῦ ἁγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκ τῆς λεγομένης βίβλου ἀγκυρωτοῦ.
Τοῦ ἱεροῦ Αμφιλοχίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἁγίου Εφραὶμ, ἐκ τοῦ εἰς τὸν μαργαρίτην λόγου.
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.
Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ θησαυροῦ, βίβλ. β'. κεφ. κδ'.
Θεοδότου ἐπισκόπου, ἐκ τοῦ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα λόγου.
Τοῦ ἀποστόλου πρὸς Κολοσσαεῖς.
Τοῦ ἁγίου Διονυσίου περὶ ἡνωμένης διακεκριμένης θεολογίας κεφ. β'.
Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ τέλους αὐτοῦ κεφαλαίου.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείων ὀνομάτων κεφ. α.

De Pseudonymi Epiphanii doctrina, Dissertatio contra Epiphanidem, Capita XXX.

I. Fuisse Epiphanidem Docetarum hæresi & Manichæorum impietati addictum.

II. Magnum Epiphanium Cypri Episcopum de omnibus hæresibus, scripto contra eas Libro, triumphasse.

III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari suppositititiam esse eam Epistolam, quæ Epiphanio tribuitur.

IV.

IV. Contra Epiphanidæ testamentum.
V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphanidæ.
VI. Contra eos qvi dicunt non faciendam esse imaginem CHristi, nec sanctæ DEI Matris.
VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus.*
VIII. Sancti Epiphanii verba contra Collyritas, & de mulieribus qvæ erant in Arabia.
IX. Qvomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
XI. Contra eos qvi dicunt; *Ubinam jussit Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
XII. De Abgaro, & imagine non manufacta, apud Edessenos, &
XIII. Contra eos qvi dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
XIV. Contra eos qvi dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse invectam.
XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
XVII. Contra eos qvi dicunt homines à diabolo rursum ad idololatriam esse pertractos.
XLIII. Contra eos qvi dicunt; *Quisnam verterum CHristi Imaginem depinxit?* (CHristnm.
XIX. Contra eos qvi dicunt senes pingi Apostolos, comatum autem
XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit CHristus, qvare Judæi ad illum prodendum triginta denariis Judam attraxerunt?
XXI. Epiphanidum Marcionis, Manetisqve sectatorem fuisse.
XXII. De velis, qvæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
XXIII. Contra eos qvi dicunt oportere jejunare in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscripsit.
XXV. De Epistola Nili.
XXVI. De Imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
XXVII. De Leontio Hæretico.
XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
XXIX Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio. (lorum.
XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinarii, Dioscori, & Acepha-

Index χρήσεων αἱρετικῶν *quæ Antirrhetico contra Epiphanidem subjunctæ sunt.*

Εὐδοξίου Κωνςαντινουπόλεως Αρειανοῦ, ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως λόγου.

Λουκίου ἐπισκόπου Αλεξανδρείας Αρειανοῦ, ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Μάνου ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὸν ἐπιςολῆς, ἐν ἑτέροις δὲ, Βαλεντίνου τοῦ διδασκάλου Μάνεντος, ἐπιγέγραπται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνδαρον Σαρακηνὸν ἐπιςολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οδδᾶν ἐπιςολῆς.

Απολιναρίου τοῦ ἀνοήτου καὶ ματαιόφρονος, πρὸς Πέτρον.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον. ἐν ἑτέρῳ, πρὸς Ηράκλειον γέγραπται.

Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διόδωρον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως rurſus.

Διοσκόρου, ἐκ τῆς παρ᾽ αὐτοῦ γραφείσης ἐπιςολῆς ἀπὸ Γαγγρῶν εἰς Αλεξάνδρειαν.

Εκ τῆς συγγραφῆς Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Μαρκιανιςῶν ἤτοι Ακεφάλων· καθ᾽ ὧν ἠγωνίσατο Κύριλλος Αλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτος Αντιοχείας. Λιτόϊος Μελιτηνῆς, καὶ Αμφιλόχιος Ικονίου· οἵ τινες, &c.

TOMUS II.

Præliminaria Interpretis.

PRÆFATIO de iis qvæ in hoc volumine continentur.

Diſſertatio de Synodo Nicæna ſecunda, ac in eamdem obſervationes variæ.

Recenſio critica qvamplurium Operum variorum SS. Patrum, ex qvibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.

Præfatio ad Macarii Magnetis Opera.

De Macario Magnete teſtimonia recentiorum Scriptorum.

De Macario Magnete Veterum teſtimonia, ſeu de verbis Macarii Magnetis, quæ Iconomachi contra Imagines ſacras impiè uſurpaverant, Antiſtitum Orthodoxorum Judicium.

PRoœmium. Non eſſe temere cuilibet doctrinæ credendum, ſed ei tantum qvæ cum ſacris Scripturis congruens ſit.

De

De mala fide Iconomachorum qvi teſtimonia trunca ac mutila, vix indicatis Authoribus, examinanda (*S. Nicephoro*) miſerant.

De teſtimonio ex Apocriticis Macarii ſumpto.

De manuſcripto codice vetuſtiſſimo in qvo continebantur Apocritica Macarii.

De Macario ipſo cujas fuerit, & qvo tempore vixerit.

Excerpta ex Apocriticis Macarii, ſive ex ejus Dialogis cum Græco ſive Ethnico.

Oſtendit ſanctus Nicephorus, qvæcumqve Macarius in iis libris de Imaginibus diſputavit, non pertinere ad Imagines CHriſti vel Sanctorum, ſed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

Brevis Præfatio Interpretis.

Sancti NICEPHORI *Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum nominare impiè auſi ſunt. Item quid ſit* γραπτὸν καὶ περιγραπτόν? *Et quomodo intelligendum illud*, Non facies ullam imaginem, *&c.*

Item observanda eſſe ea quæ à Patribus tradita ſunt: denique teſtimoniorum quæ ab Eccleſiæ hoſtibus impiè uſurpata ſunt, confutatio.

PRoœmium. Propoſitum ſibi eſſe veram doctrinam confirmare, adverſariorum autem errores refellere. Servanda eſſe ea qvæ à majoribus tradita & longo uſu confirmata ſunt.

Orthodoxos ſtabili fundamento niti; hæreticos autem non ita. De Eccleſia.

Orthodoxorum & hæreticorum viæ qvam diverſæ ſint. Iconomachorum mores. Incarnationis myſterium ab Iconomachis aboleri. Eorum ſævitia.

Cap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

Perſecutio contra orthodoxos excitata qvem exitum habuerit.

Cap. II. Iconomachos, poſtqvam Idololatriæ arguere orthodoxos fruſtra conati ſunt, aliâ viâ aggredi, & mota de *circumſcripto* controverſiâ, Incarnationis myſterium oppugnare, ac Valentini & aliorum errores amplecti.

Cap. III. Iconomachos objicere orthodoxis illa verba legis Moſaïcæ; *Non facies omnem ſimilitudinem, &c.* Illius objectionis ſolutio.

Legem

Legem illam, *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto, ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Qvæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent, non ad Christianos. Lex imagines coli vetat, qvadrupedum scilicet, ac cæterarum creaturarum, non autem CHristi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem CHristi & imaginem creaturæ, ac proinde nec inter CHristum & creaturam.

Cap. IV. Qvam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere, qvod eum non vidissent; Christianis autem licere, qvia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra τ̃ περικοσμίων, non autem τ̃ ὑπερκοσμίων. De tabernaculo, Propitiatorio, & Cherubinis. Imagines Judaicæ, cum iis qvas Christiani venerantur, collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant, qvæ nil aliud est qvam imago passionis CHristi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiqvissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos, si scripta Christianorum ac SS Patrum legissent, à qvibus eæ qvæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse, ut ne refelli qvidem digna sint. Imaginum cultum, CHristi & Apostolorum totiusqve Ecclesiæ authoritate constitutum, traditione ac longo usu confirmatum, ipsi deniqve rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum, qvod lege non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis qvibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum, ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam, & artem ποικιλτικήν.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex libro Exodi, verba qvibus commendantur variæ artes, veluti textorum, sculptorum &c.

Artes illas de qvibus actum supra, non esse per se malas, sed abusu tantum, neqve id ignoravisse sanctum Chrysostomum.

Qvatenus eæ artes utiles sint? qvatenus inutiles ac perniciosæ?

Sanctum Chrysostomum non fuisse ab imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostomi tempore ornata fuisse picturis texturisqve variis templa & ipsa altaria.

De aurificum arte; eam laudabilem esse, si templis non mulierculis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Picturis, qvatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisqve artibus.

Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusqve. Iconomachos Picturæ infensos esse qvatenus templis decorandis servit: non autem qvatenus eorum luxui ac fastui blanditur, contra qvam sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus, pictoriâ nempe & statuariâ, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in vigesima, seu ut alii numerant duodecima oratione εἰς τοὺς ἀνδριάντας. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chrysostomi.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum, vel Patarorum Lyciæ Episcopi, ab Iconomachis contra imagines productum, ex oratione περὶ ἀναστάσεως.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumqve picturarum: utrasqve autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Methodii sententiam. Eum loqvi de pictoribus qvi ad voluptatem & ambitiosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem, qvod colores facile deleantur: nec corruptis imaginibus ipsa qvoqve archetypa corrumpi.

De varia significatione vocis εἴδωλον.

Qvæ Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata, ea in Iconomachos aptissimè cadere.

De aliis locis in qvibus Methodius mentem suam apertius indicavit.
Eadem ab iisdem scriptoribus & laudari & vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis.
Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia.
Iconomachi pejores qvam Idololatræ. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas ac venerandas imagines ludibrio habuerunt.
Methodii verba de pictura & coloribus. Ejusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia ejusdem verba de imaginibus.

Dissertatio, cujus duæ partes. Prima de pseudosynodo Copronymiana. Altera de Conciliis generalibus, & ad quem spectet congregare Concilium: ac quodnam universale & œcumenicum dicatur.

Liber Antirrheticus, cujus duæ partes. Prima. Refutatio & eversio decreti illegitimi & pseudonymi, qvod promulgatum est ab iis qvi Catholicam & Apostololicam Ecclesiam deseruerunt, & alienæ sententiæ se accommodarunt ad evertendam Divini verbi Incarnationem.
Proœmium. * In religione nihil innovare tutissimum esse ac saluberrimum: qvanta fuerit pax ac tranqvillitas, qvam florens Ecclesiæ status, qvandiu nihil innovatum sit.

Post autem hæc verba, καὶ χρυσῷ καὶ λίθοις τοῖς Ινδικοῖς, λαμπρὸν ἀπαστράπτουσιν. εὐθύτητι τῶν δογμάτων, ἢ τῷ ἀλουργῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι, καὶ ὅσον . . . *desideratur folium unum vel plura; resumitur vero ab his verbis:* τρόπαια στήσωσι, διά τοι τοῦτο κατὰ τοῦ θείου φόβου ἀπηναισχύντησαν, καὶ ἦραν κατὰ τῶν ἁγίων, κεφ. &c.

De Leonis Armeni morte.
Qvibus artibus Leo Armenus pacem Ecclesiæ turbare cœperit.
De Synodo, qvam idem contra imagines coëgit.
Eam Synodum non fuisse canonice habitam.
De authoritate Pontificis Romani neglecta: de exclusis communione iis qvi Ecclesiæ præerant.

De

* *Examinatur in hoc libro* ὅρος *sive decisio pseudosynodi, à Leone Armeno convocatæ quâ abrogabatur Nicænum Concilium secundum, confirmabatur autem Synodus Copronymiana.*

De illius pſeudoSynodi deciſione, qvam Nicephorus vocat ὅρον ἀόριστον.

Ne refutatione qvidem digna eſſe Iconomachorum ſcripta, utpote futilia ac delira.

De Imperatoribus Leone Iſauro & Conſtantino Copronymo hæreſeos authoribus.

Cap. I. Initium deciſionis, ſeu decreti, qvo confirmatur Copronymiana Synodus.

Refutatio. Falſum eſſe, qvod dicunt Iconomachi, convocatam eſſe illam Synodum à Leone & Conſtantino Imperatoribus: convocatam enim eſſe à Copronymo poſt mortem Leonis.

Qvænam à Leone Iſauro geſta ſint; ut Patriarcham depoſuerit, & alium in ejus locum intruſerit.

De Conſtantino Copronymo: ut pſeudoſynodum ſuam coegerit. Invectiva in eam Synodum.

Cap. II. Verba Iconomachorum, ſumpta ex ſupradicta deciſione, Concilii Copronymiani confirmatrice.

Refutatio eorum verborum, qvatenus negant traditione niti CHriſti pingendi uſum.

De imagine CHriſti Edeſſena, cujus reliqviæ cernebantur adhuc Nicephori temporibus.

Non eſſe inutilem imaginum cultum.

Iconomachi fatentur ſe imagines coluiſſe, ac idolorum ſacerdotes fuiſſe.

De concilio Copronymiano; vere illud acephalum fuiſſe; habitum enim eſſe Conſtantopolitana ſede vacante, nec creatum eſſe novum Patriarcham, niſi ſub finem Concilii.

Imaginum cultum ab Iconomachis damnari ea mente, ut Incarnationis memoria deleatur.

Imagines CHriſti ad hoc pingi, ut ejus memoria conſervetur, ac renovetur.

Alia argumenta qvibus probatur non eſſe inutilem pingendarum imaginum uſum.

Cap. III. Verba Iconomachorum ex eadem deciſione.

Refutatio. Negat Nicephorus Chriſtianos imaginibus tamqvam idolis ſerviiſſe.

Non ideo malam eſſe rem aliqvam, qvia poſſit aliqvis ea re abuti.

Cap. IV. Verba Iconomachorum, indidem ſumpta.

Refutatio. Non congruere qvæ Iconomachi statuunt cum sex Synodis Oecumenicis, præsertim cum sexta.

Non ideo negligendum esse imaginum cultum, qvod illi præferendus sit is, qvi in spiritu & veritate exhibetur.

Vera causa cur Iconomachi imaginibus bellum indixerint.

Invectiva in Iconomachos.

Pios Imporatores multos fuisse, nullum tamen contra imagines sæviisse.

Qvi imagines colunt, iidem DEum in spiritu & veritate colunt.

De vera adoratione.

CHristi corpus nostro prorsus simile fuisse, idqve vere ac reipsa, non δοκήσει καὶ φαντασίᾳ; itaqve & circumscriptum fuisse, & pingi potuisse.

De cultu imaginis CHristi; qvis sit illius finis, & qvantas utilitates habeat.

Post hæc autem verba: διὰ μέσου τούτων ἐπὶ τὰ ὧν εἰσι σύμβολα, τοὺς μεμυσταγωγημένους ἀνάγειν. ἐντεῦθεν καὶ ἑρμηνευτικὰ εὐαγγελίου ὑπάρχουσιν. . . *desideratur folium unum; fortè plura: resumitur vero ab his verbis,* ἀρούσας εἰδώλοις ὡς θεοῖς προσκεκυνηκότων. ἢ γοῦν ἐπὶ καθαιρέσει τούτων ἀποφηναμένους &c.

Synodum Copronymianam Conciliorum sex Oecumenicorum æmulatricem falso dici.

De Synodo Nicæna, de Constantinopolitana utraqve, de Ephesina, de Chalcedonensi.

De sexta Synodo Oecumenica.

Veterum canonum, qvos sancti Patres constituerunt Apostolicæ doctrinæ consentaneos, collatio cum canonibus Concilii Copronymiani.

Canon de sacris Symbolis salutaris Christi incarnationis.

Cap. V. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Iconomachos sancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines.

Cap. VI. Verba Iconomachorum indidem sumpta & ad testimonium Gregorii Nysseni supra memoratum pertinentia.

Invectiva in Iconomachos.

Iconomachi testimoniis hæreticorum, veluti Eusebii Ariani, utuntur: negligunt autem sacras Scripturas.

Ne

Ne ipſe qvidem CHriſtus Cæſaris hominis Idololatræ & Ethnici imaginem contempſit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diverſam eſſe à SS. Patrum doctrina.

Invectiva.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum ex deciſione.

Refutatio. Falſiſſimum eſſe qvod Iconomachi aſſerunt, Eccleſiam tranqvillam fuiſſe, ex qvo Copronymus Synodum ſuam habuerit.

De perſecutione atrociſſima, qvæ Copronymianam Synodum conſeqvuta eſt.

Qvæ inde clades DEo irato conſecutæ ſint.

Terræ motus, glacies, peſtis, ætherei terrores.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum.

Invectiva in illos qvos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, qvam iidem deſpiciunt.

Qvantum illa muliebris ſimplicitas ſalutaris omnibus fuerit.

Narratio hiſtorica eorum qvæ Synodum Nicænam ſecundam anteceſſerunt, eiqve convocandæ occaſionem dederunt.

De receſſione Pauli Patriarchæ.

De Taraſio Patriarcha.

De Synodo Nicæna ſecunda.

Collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

Cap. IX. & X. Verba Iconomachorum.

Qvi illi Synodo interfuere Epiſcopi, ii horum magiſtri fuerunt, & hos, à qvibus deſpiciuntur, unxerunt.

Invectivæ in Epiſcopos Iconomachos.

Laus Epiſcoporum qvi Nicæno ſecundo Concilio interfuerunt.

Laus Imperatricis Irenes.

Poſt hæc verba ἄλλος τῶν προφητῶν ἐπικαλείτω, καὶ δὴ καὶ ἕτερος ταλανίζων ἐπιθρηνείτω. ἐγὼ ἐφύτευσά σε. *deſideratur folium unum vel aliud fortè, reſumitur vero ab his verbis:* ἐκείνων μεγαλοφυΐαν ἔχοντες, ὥσπερ χύτρα εὔθραυστος τῇ στερρότητι τῶν γενναίων οἷον λέβητι προσκρουόμενοι, τὸ σύντριμμα ἐφ' ἑαυτοῖς, *&c.*

Cap. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Arianis ſentiunt.
De cultu imaginum.

Cap. XII. Verba Iconomachorum.

Apologia pro imaginibus.

Cap. XIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Qvidni imaginibus tribuatur is honor, qvem Copronymus eqvis & eqvitibus exhibuerit? Qvanta fuerit Copronymi inſania circa eqveſtres pompas. Copronymus eqvos ungventis delibutos publicè proſeqvutus eſt, præferentibus faces & ſacra vaſa clericis.

Cap XIV. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Nec DEus circumſcripto corpore circumſcribitur, nec Divinitas à carne ſeparatur.

Exempla. Solare corpus, & ſolis radius.

Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.

Refutatio. De differentia γραφῆς καὶ περιγραφῆς. Hæc eadem alibi fuſius diſputata ſunt ab eodem Nicephoro in prioribus Antirrheticis.

Qvosnam authores Iconomachi ſeqvantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Euſebii, & Epiphanidæ & opiniones.

Teſtimonia viginti, qvibus vera de circumſcripto doctrina conſtituitur.

Cap. XVI. Verca Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetarum erroribus obnoxio, aſſentiri.

Imaginem CHriſti non eſſe pſeudonymam, ſed veram: omnem imaginem eſſe archetypo ſimilem, & ad eum relationem habere. Etymologia vocis εἰκών.

Cap. XVII. Verba Iconomachorum Refutatio. Seipſos damnant Iconomachi, cum Synodum ſecundam Nicænam damnant.

Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Cultus non imaginibus ipſis, ſed archetypis per imagines exhibetur.

Cap. XIX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. De Synodo Copronymiana.

Qvoniam ſint, qvorum authoritate ac teſtimoniis utantur Iconomachi.

Teſtimonia Patrum corrumpunt ac trunca proferunt.

Sacras

Sacras ſcripturas, in qvibus de Cherubinis agitur, irrident ac nihili faciunt.

* Conciliorum ſex Oecumenicorum præcipuæ deciſiones.

Poſt hæc autem verba: τὰ τούτοις ἑπόμενα, οἵαν αὐτοῖς ἀναπλάττει τὴν τερα-τείαν, καὶ οἵοις ἐναντι - - - - *deſunt folia duo, in quibus Iconomachorum deciſiones conferebantur cum deciſionibus ſupradictarum Synodorum: reſumitur vero ab his verbis:* - - - λεθρον ἢ δόξαν συςῆσαι βυλόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ τῦ θεοῦ ὐχ' ὑπετάγησαν καὶ τὸν, *&c.*

Exemplum Pantheræ, qvæ hominis imaginem ipſam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirhetico.

De myſterio Euchariſtiæ, an ſit imago corporis Chriſti.

De Concilio Nicæno ſecundo. Qvæ in eo Concilio conſtituta ſunt, ea cum deciſionibus Conciliorum cæterorum congruere.

Cap. XX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Non conſentire Iconomachos cum ſuis magiſtris Copronymo & aliis, imo nec ipſos ſecum.

Cap. XXI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Si imagines malæ ſunt, cur Idola non vocantur?

Nihil in Eccleſia receptum eſſe, qvod eſſet malum.

Iconomachos non eſſe Chriſtianos, cum ab Eccleſia defecerint.

De teſtimoniis, qvibus ii utuntur ad errores ſuos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac teſtimonia Patrum, variis technis ac dolis.

Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirrhetici.

REfutatio teſtimoniorum qvæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

I. Teſtimonium ſumptum ex Conſtitutionibus Apoſtolorum.

Refutatio, in qva teſtimonium Evagrii pro imaginibus.

** II. Teſtimonium Aſterii Amaſeæ Epiſcopi contra imagines. Ex oratione de divite, & Lazaro.

Re-

* *Edita à Combefiſio in auct. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** *Tota oratio de divite & Lazaro edita eſt à Combefiſio in Auct. primo Biblioth. S. S. P. P. Gr. pag. 2.*

Refutatio, in qva teſtimonium ex eadem oratione pro imaginibus. Item Encomium mulieris, qvæ ſangvinis fluxu liberata ſtatuam CHriſto erexit: eodem Aſterio auctore.

Teſtimonium Antipatri Boſtrenſis de eadem muliere.

Teſtimonium Euſebii Cæſarienſis de eadem re.

III. Teſtimonium Leontii contra imagines.

a) Refutatio, in qva veri Leontii, Neapoleos in Cypro Episcopi teſtimonium pro imaginibus, ſumptum ex Apologetico Chriſtianorum contra Judæos.

IV. Teſtimonium Theodori Galatæ contra imagines.

Refutatio, in qva teſtimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione in laudem Virginis, DEI matris.

Teſtimonia varia pro imaginibus, contra falſi Theodoti teſtimonium.

b) Teſtimonium Aſterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in laudem Euphemiæ, ſeu potius Ecphraſi tabellæ in qva depicta erat Euphemia.

V. Alia falſi Theodoti verba contra imagines.

Refutatio, in qva teſtimonium ſancti Baſilii pro imaginibus.

VI. Alia Pſeudonymi Theodoti verba.

Refutatio, in qva teſtimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine Polemonis Philoſophi.

Teſtimonium Gregorii Nyſſeni pro imaginibus.

Item Baſilii Magni.

Item Joannis Chryſoſtomi.

VII. Alia verba Pſeudonymi Theodoti.

VIII. Teſtimonium Pſeudonymi Baſilii Seleucienſis contra imagines.

Refutatio, in qva teſtimonium veri Baſilii Seleucienſis pro imaginibus, ex Epiſtola ad Imperatorem Leonem.

IX. Teſtimonium Amphilochii Iconienſis contra imagines ex Encomio Baſilii Magni.

Refutatio, in qvâ ejusdem Amphilochii verba, ex eodem Encomio proferuntur.

Teſtimonium ſancti Chryſoſtomi, ad illuſtrandam Amphilochii ſententiam.

X. Con-

a) *Editum in Concilio Nicano II. Act. IV. pag. 233.*

b) *Editum in Concilio Nicano II. Act. IV. pag. 207.*

X. Continuatio teſtimonii Amphilochiani.
Nicephori obſervationes ad Amphilochii teſtimonium.
De præſtantia Picturæ.
XI. Teſtimonium Baſilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.
Refutatio; in qva teſtimonium ejusdem Baſilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epiſtola ad Amphilochium Iconii Pontificem.
XII. Teſtimonium Gregorii Nyſſeni contra imagines.
Refutatio, in qva teſtimonia Patrum Gregorii Naianzeni, Gregorii Nyſſeni, Epiphanii, ſancti Joannis Chryſoſtomi pro imaginibus.
XIII. Teſtimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poëmate qvodam.
Refutatio, vel potius explicatio illius teſtimonii.
XIV. Teſtimonium ſancti Chryſoſtomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.
Explicatio illius reſtimonii.
XV. Ejusdem teſtimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines.
Explicatio illius teſtimonii.
XVI. Ejusdem aliud teſtimonium, ex Oratione in cuſtodem carceris.
Explicatio ilius teſtimonii
XVII. TeſtimoniumEpiphanii contra imagines, ex ejus Teſtamento.
Refutatio illius teſtimonii.
XVIII. Ejusdem teſtimonium contra imagines ex oratione qvæ inſcribitur., contra eos qvi imagines Idolico ritu facere ſtudent in ſimilitudinem CHriſti, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.
Refutatio.
XIX. Ejusdem teſtimonium ex Epiſtola ad Theodoſium, contra imagines.
Refutatio.
XX. Ejusdem teſtimonium, ex Epiſtola ad Joannem Æliæ Epiſcopum contra imagines.
Refutatio.
Argumenta duodecim qvibus probatur non eſſe veri Epiphanii ea teſtimonia qvæ ab Iconomachis allata ſunt.

Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL. antehac edita.

PRæfatio generalis, Interpretis.

Synodus Conſtantinopolitana ſub Nicephoro, in qva Joſephum qvem defunctus Taraſius, propter conciliatas inceſtas nuptias Conſtantini Imp. filii Irenes depoſuerat, in Presbyterum recepit.

Concilium Conſtantinopolitanum habitum contra Antonium Silæi Metropolitam à S. Nicephoro Patriarcha CP. & Epiſcopis CCLXX.

Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Eccleſiaſticis conſtitutionibus ipſius & S. S. Patrum cum eo congregatorum collecti.

Ex canonibus Nicephori ſanctiſſimi Patriarchæ CP. œcumenici, ex ipſius Eccleſiaſticis Conſtitutionibus Canones XVII.

Sancti Patris noſtri Nicephori Patriarchæ CP. & confeſſoris Epiſtola Canonica.

Epiſtola Nicephori qva prolixe confeſſionem fidei ſuæ anno DCCCII. Leoni Papæ declarat; cujus titulus: Leoni Papæ antiqvæ Romæ fratri & comminiſtro per omnia ſanctiſſimo beatiſſimoqve Nicephorus DEI miſericordia Epiſcopus CP. in Domino ſalutem.

Chronologia tripartita ſecundum rationem Græcorum olim Latine verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario; explicata à Joachimo Camerario. Eadem emendata & notis illuſtrata per Antonium Contium. Ac demum ſub titulo brevis Chronographiæ ad varias editiones recenſita, tabulisqve Chronologicis & Adnotationibus ditata prodiit Pariſiis anno MDCLII. cura & ſtudio viri de re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Goar Ordinis Prædicatorum.

Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Hiſtoricum, de rebus geſtis ab obitu Mauricii ad Conſtantinum usqve Copronymum, primum in lucem editum ac Latine verſum opera & ſtudio viri doctiſſimi ac eruditiſſimi adm. R. P. Dionyſii Petavii è Societate Jeſu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Pariſiis, MDCXVI. & ex Typographia Regia MDC. XLVIII.

Opera

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

Interpretamenta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Jambicis. Edita à Nicolao Rigaltio post Oneirocriticon Astrampsychi, eodem quo Oneirocriticon Artemidori volumine. In quarto Lutetiæ, ex officinia Claudii Morelli. MDCIII.

Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, authore vetustissimo, veterum ac recentiorum testimonia. Item fragmenta ex ejusdem libris excerpta, pleraque nunc primum è manuscriptis codicibus depromta.

Index eorum quæ hoc libello continentur.

I. PRæfatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus operibus.

II. Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.

III. De verbis Macarii Magnetis, qvæ Iconomachi contra imagines sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, qva continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.

IV. Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à Turriano & aliis qvibusdam Recentioribus edita.

V. Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Genesim, ex mſ. codice Eminentissimi Cardinalis Ottoboni desumpta.

HACTENUS CONSPETUS OPERUM S. NICEPHORI CPol. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inediti.

Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Vindobonensis concinnandum una cum nova editione Codini promisit Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl. ut T. 1. p. 132. T. 3. p. 56. 126. 172. 173. 174 &c.

Idem T. 1. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & mendarum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitanarum

rum, qvem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Possevinum qvæ ad calcem Apparatus sacri ex Verderio excerpsit, errores illos neutiqvam emendasse, ac simul pollicetur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Historico XLIX. se Catalogum illum longe emendatius editurum esse Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Historicum XCVIII. ordinis Nesseliani, † in qvo post Anonymi Miscellaneas Antiqvitates CPolitanas, MSti exstant Catalogi Græci Librorum *Constantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmorotæ*, *Joannis Suzi*, & *Manuelis Eugenici*.

De *Georgii Pisidæ* & *Theodosii* Diaconi scriptis ineditis huc facientibus, dixi supra p. 228. De *Leonis Diaconi* & *Mich. Pselli* p. 352. qvemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Siculi*, *Georgii Acropolitæ*, *Simeonis Logothetæ*, *Simeonis Sethi*, *Theodosii Melitini*, *Georgiique Chumni*, & *Ephræmi*, pag. 158. seq. *Michaëlis Attaliatæ* Chronicon MS. sive Historiam à Mich. Balbo usqve ad Michaëlem Ducam Parapinacium, qvod fuit in Bibl. Scoriacensi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Possevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemisti Plethonis* Byzantii ** Epitomes Historiarum Sicularum, & Historiæ *Georgii* Monachi *Lecapeni*.

Scriptores Historiæ Byz. deperditi.

Ammonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gaina Gotho tyranno per Arcadium oppresso, qvod Theodosio juniore A. C. 438. recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hist. narrat Tripartita

* Ad calcem supplementi Bibl. Gesnerianæ subjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitanam, quâ antiquitates ejusdem Urbis & permulti libri MSS. in hac tunc exstantes recensentur.* Lugd. 1585. fol.

† Vide Nesselii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus Georgii Gemisti Orationes duæ, qvarum altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera svasoria ad Theodorum Despotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum versione Gvil. Canteri Antwerp. 1575. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diversæ sunt à duobus libris ejusdem Gemisti de rebus Peloponnesiacis gestis olim post pugnam Mantineam. Hi Græce viderunt lucem una cum Xenophonte Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti Basil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Basil. 1540. 4. Zacharias Orthus, Professor Gryphiswaldensis, Rostoch. 1575. 8.

tita X. 6. & Nicephorus Callistus XIII. 6. Ex illo poëmate videntur repetita qvæ affert Etymologici Magni scriptor in μίμαντος.

Bemarchius Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in Βημάρχιος. Constantini tempore vixisse, neutiqvam constat. Hujus an alius Bemarchii Paraphrasis in qvatuor Evangelia occurrit in Catalogo qvodam MSS. apud Lambecium lib. 1. p. 150.

Callistus Juliani τοῦ παραβάτου in Persica expeditione comes, de ejus rebus poëma heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.

Candidi Isauri Historia, de qva supra p. 239.

Capito Lycius Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam qvæ in Joviniani obitu desinit libris X. De illa versione qvæ intercidit, qvemadmodum & de altera qvæ exstat, *Paanii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.

Constantinum Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutychianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumqve Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.

Demetrius Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388. 389.

Dexippi Historia de qva supra p. 231.

Eudocia Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.

Eunapii Historia, de qva supra p. 232.

Eusebius Scholasticus scripsit bellum qvo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.

Eutychianus à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur utiqve idem esse Floridus Eutychianus, primarius Imperatorum scriba qvem ab virtute & eruditione laudat, & à qvo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qvi omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.

Heliconius Byzantius Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Hermolaus Grammaticus Βυζαντικὰ ſua laudat in Epitome Stephani ἐθνικῶν in Γότθοι.

Heſychii illuſtris Hiſtoria, de qva ſupra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Hiſtoriam laudat civis ejus & cognatus Evagrius lib. V. Hiſt. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Hiſtoricos meminit Scylitzes.

Leonis Byz. antiqvi ſcriptoris ſub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat.

Malchi Philadelphienſis Hiſtoria de qva ſupra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Hiſtoriarum ſcriptores à Jo. Scylitze & Cedreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum Manuele Protoſpathario, qvi Magiſtri Joannis Curcuæ res octo libris fuit complexus teſte Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, qvem iidem Cedrenus ac Scylitzes memorant.

Nonnoſi Hiſtoria de qva ſupra p. 239.

Olympiodori Hiſtoria de qva pag. 237. ſeq.

Petri Patricii Hiſtoria de qva ſupra p. 234.

Praxagoræ Athenienſis, Ethnici ſcriptoris libri duo de rebus Conſtantini M. qvorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Priſci Hiſtoria de qva ſupra p. 235.

Sergii Confeſſoris Hiſtoria de rebus geſtis Imperatorum Iconomachorum Conſtantini Copronymi & Michaëlis, laudata Photio Cod. LXVII.

Teucri Cyziceni de Byzantio liber Svidæ memoratus in Τεῦκρος.

Thalaſſius citatus ab eodem Svida in Θεόφιλος.

Theodorus Sebaſtenus & alius *Sidæ Epiſcopus*, laudati à Joanne Scylitza & Georgio Cedreno, qvorum verba adſcripſi p. 388. 389.

Theophanes Byzantii Hiſtoria, de qva ſupra p. 239.

Trajanus Patricius χριστιανικώτατος & ὀρθοδοξώτατος ſub Juſtiniano Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon σύντομον laudat Svidas, & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Anaſtaſius Bibl. in Hiſtoria Eccleſ.

Troili Sophiſtæ CPolitani Epiſtolarum libri VII., ab eodem Svida laulati non pauca Hiſtorica ad res Byzantinas ſpectantia continuiſſe videntur. Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI.

XXVI. FRANCISCUS COMBEFISIUS * ad calcem Allatii de Simeonum ſcriptis, Pariſ. 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in qvo continentur:

1) Παραστάσεις σύντομοι χρονικαὶ, de monimentis, ſpectaculis & ædificiis CPolitanis eorumqve conditoribus *breves demonſtrationes Chronologicæ*, *incerto auctore*, p. 1-39. Græce primum editæ è Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi ſupra pag. 480. ſed à Combefiſio recenſitæ, & verſione atqve animadverſionibus illuſtratæ. In his cùm Lambecius qvandoqve reprehendatur, id ægerrime ferens ille paſſim ** in Combefiſium eſt invectus, pollicitusqve novam hujus ſcripti editionem, in qva notas Combefiſii confutare voluit. Sed illa nunqvam vidit lucem, & injuriam Combefiſio facit Lambecius qvod ejus manipulum ſubinde vocat plagiariam farraginem, eam nempe ob cauſam, qvod illi inſeruit qvæ-

* Obiit Combefiſius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Pariſiis A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut ſupra p. 348. perperam excuſum eſt, Vir præclare meritus de Antiqvitate Eccleſiaſtica, nec minus de CPolitana ut tot ejus ſcripta teſtantur. Ab ejus enim induſtria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum. Pariſ. 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Pariſ. 1648. fol. 2. Vol. qvorum poſterior præfixam habet Hiſtoriam Monothelitarum. 3) Auctarium noviſſimum. ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphilochium, Methodium & Andream Cretenſem. Pariſ. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol 6) S. Chryſoſtomi Homiliam de Morali Politia & in præcurſoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindiciis & emendationibus ſcholiorum S. Maximi ad Dionyſium. ibid. 1645. 4. 7) S. Chryſoſtomi librum de educandis liberis, & alios qvinq; tractatus Varios: Severianum Gabalorum Epiſc. de S. Cruce, Baſilium Seleucienſem de S. Stephano ejusqve reliqviis, Zachariæ Hieroſol. Epiſcopi Epiſtolam ad ſuæ plebis reliqvias è Perſide, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio. Pariſ. 1656. 8. 8) Eccleſiaſtem Græcum ſive ſermones & tractatus Baſilii Magni & Baſilii Seleucienſis. ibid. 1674. 4. 9) Baſilium Magnum ex integro recenſitum, ſive Varias Lect. caſtigationes, notas & ſupplementa in Baſilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyrani de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Pariſ. 1675. 8. 11) Illuſtrium CHriſti Martyrum lectos triumphos, vetuſtis Græcorum monumentis conſignatos. ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de qvo ſupra pag 151. ſeq. & 13) ſcriptores poſt Theophanem de qvibus pag. 348. ſeq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

qvædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumqve teſtetur ſe ea ex Lambecio repetere, & qvæ Græce tantum ille dedit, Combefiſius verſione ac notis illuſtrata exponit Lectori.

2) *Conſtantini Porphyrogeniti* Imp. CPolitani διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Ἄυγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν. *Narratio de imagine CHriſti Edeſſena* pag. 75-101. Vide qvæ de hoc ſcripto notavi ſupra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca qvædam ejus illuſtrat. De imagine vero Edeſſena CHriſti, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Βασιλέα Θεόφιλον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, Orientalium Patriarcharum *Chriſtophori* * Alexandrini, *Jobi* Antiocheni, & *Baſilii* Hieroſol. aliorumqve MCCCCLV. Epiſcoporum ac Clericorum *Epiſtola Synodica* (Joanni Damaſceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epiſtolæ Conſtantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edeſſena p. 90. (ſed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Chriſtophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334.

4) *Nicephori* Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν Ἀρμένιον περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων, *Diſputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita ſcripta per Theodorum Graptum, & MS in Bibl. Sorbonica. Confer ſupra p. 674. ſeq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhetico ſecundo cap. 7. Vide ſupra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confeſſoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν ἑλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surius 26. Dec.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου τῶν χριστιανῶν πίστεως, *de inculpata Chriſtianorum Fide*, p. 221. ſeq. cum latina

* Hujus Chriſtophori Alexandrini Paræneſin aſceticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654 notatum est.

8) *Theophanis Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224 - - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani* Patriarchæ CPol. Oratio in Encænia Templi S. Deiparæ inqve sanctas fascias Domini nostri JEsu CHristi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ p. 232-241. Incipit: Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Anonymi* διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex qvo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Cæsareensis* de eodem templo locus pag. 283-291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de qvo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. qvemadmodum de aliis scriptoribus qvi magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. nongentis qvondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracenica* sive *Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Commelini 1595. 8. in qvo volumine occurrunt

1) Ἔλεγχος σαφὴς τῶν Ἰσμαηλιτῶν καὶ τῆς φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν, *Ismaëlitarum, futiliumque ejus sectæ dogmatum perspicua confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione *Jo. Jacobi Beureri*, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qvi sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii* Zigabeni, circa A. C. 1112. clari κατὰ Σαρακηνῶν, contulitqve cum qvatuor Codicibus MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cujus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 228. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione *Petri Francisci Zini* qvi totam Panopliam latine vertit, de qva infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëlitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducæano Paris. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Σαρακηνῶν Μωάμεθ, τοῦ καὶ Μουχουμέτ. *De Saracenorum Principe Maometho*, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qvi observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 340. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. *Joannis Siculi* Chronico qvod in Michaële Theophili filio desinit.

3) Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιςρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν ἀληθῆ πίςιν ἡμῶν τῶν χριςιανῶν. *Ordo qui observatur super iis, & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se convertunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. *Catechesis ista*, inqvit, *Saracenorum ad Christianam fidem accedentium è MS. Palatinæ Bibliothecæ libro satis vetere desumta est: in quo multæ sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant.* Hoc κατηχητικὸν πυκτίον respicitur à Niceta Choniate in Manuele Comneno, ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qvi ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum deniqve qvod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia*: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex *Theophanis* Monachi Chronographia, & qvi Theophanem latine vertit *Anastasii* Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, *narratio de Saracenicæ sive Moamedicæ sectæ primordiis* p. 92-105. Utrumqve, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi, ut supra p. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina suppeditavit. *Erunt autem fortasse*, inqvit, *qui & alia his addi potuisse dicturi sint. Fateor. Primum enim* Joannem Damascenum a) *paullo post Saracenæ sectæ initium vixisse, & contra eam scripsisse, sed*

a) Forte respexit qvæ habet *Damascenus* ad calcem libri de hæresibus in Cotelerii monum. Ecclesiæ Græcæ T. 1. p. 326-335. atqve inter Damasceni opera T. 1. edit. Viri Clariss. Mich. le Qvien p. 110. seq.

sed pauca valde, in cribrationis suæ prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) *Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Romæ in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur* Nicetæ Byzantini Philosophi *contra Maomedem liber, & Epistolæ ab Agarenis missæ confutatio ad Michaëlem Theophili filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum exspectanda fuit occasio.* Joannis Cantacuzeni c) *contra Moamedem orationes quatuor, & tres * Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc* Richardi Florentini d) *confutatio Corani Moa-*

b) Latine in antiqvis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus à Saraceno, quis sit CHristus.* In nova editione T. 1. pag 466. Græca qvidem addita ex *Theodoro Abucara*, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, hoc initio: εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε. Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior διάλεξις MS. exstat Græce alio ordine, atqve incipit sic: Ἐρωτηθεὶς ὁ χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνȣ̃, τίνα λέγεις αἰτίαν καλȣ̃ καὶ κακȣ̃; Hisce scriptis jungendus *Bartholomæi Edesseni*, elenchus & confutatio Hagareni, qvam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moyne è MS. Scaligeriano in Variis sacris T. 1. p. 302-428. & alterius scriptoris κατὰ Μωαμὲδ, p. 429-451. Conferenda etiam qvæ de Muhamede scribit *Constantinus Porphyrogenitus* lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. *Gennadii* Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Mahomede, *de via salutis humanæ & recta fide Christianorum*, de qvibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.

c) Vide supra p. 473. & qvæ de *Georgio Phranza* ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * qvatuor.

d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodiit latine Paris. 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Arragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum anti Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjuncta Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Cæsareo hæc est inscriptio libri Richardi: Ἀνατροπὴ κεφαλαιώδης τȣ̃ νόμȣ Μωαμὲθ, ὑπὸ μὲν Ῥικάρδȣ τινὸς ἐκτεθεῖσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τȣ̃ Δημητρίȣ τȣ̃ Κυδωνίȣ ἑρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς. Vide Lambecium lib. I. p. 145 & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur: Ῥικάρδȣ τȣ̃ τῷ τάγματι τῶν παρὰ Λατίνοις καλȣμένων Πρεδικατόρων κατειλεγμένȣ ἀνασκευὴ τῆς παρὰ τȣ̃ καταράτȣ Μαχȣμὲθ τοῖς Σαρακηνοῖς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτȣ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διά τινος Δημητρίȣ. De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qvi circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qvi Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & qvam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydonio *in Græcum sermonem conversa , consulto à nobis omissa , quod & recentiora essent , & prolixiora quam quæ enchiridii forma exarari possent.*

XXVIII. MARTINI CRUSII * qvi ante hos centum annos Academiam Tubingensem doctrina atqve ingenio suo exornavit, atqve ut Græcæ lingvæ priscæ † peritissimi, sic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *TurcoGræciæ libri octo*, qvibus Græcorum status sub Imperio Turcico in Politia & Ecclesia, Oeconomia & Scholis describitur, excusi sunt Basileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusq; lingvæ ab A. 1559. in Academia Tubingensi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniæ magna ejus laus ob editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. TurcoGræciæ vero jungenda ejusdem Crusii gratulatio ad Salomonem Schweigerum, Imperatoris Rom. ad aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu post ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Qvam familiaris fuerit Crusio lingva Græca, docet edita ab eo Witeberg. 1602. fol. qvatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ qvas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græce calamo excepit, atqve ita Græce & Latine edidit. His adde poëmata ejus Græca non invitis Musis scripta & Orationes Græcas Epistolasqve editas Basileæ apud Oporin. 1566. 4. itemqve alia carmine & prosa Græca, qvæ libris sex *Germano Græciæ* complexus est Basil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanicos Græca Metaphrasi donavit, qvæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ernestum Lœschetum asservatur, una cum prosaria eorundem expositione sive Homiliis Hymnodicis, qvarum latinam versionem edidit Rev. Jo Christophorus Olearius, Arnstad. 1705. 8. Crusius qvoqve fuit qvi Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, vertit Græce, ne dicam de iis qvæ ad Patriarcham CPol Jeremiam missa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingensium scriptis utraqve lingva edita sunt Witeberg. 1584. fol Omitto Grammaticam Crusii Græcam qvam ipse puer olim didici, & Narrationem Græce scriptam de bello Smalcaldico editam inter scriptores rerum Germanicarum à Marqv. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Observationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Crusius ipse de se in TurcoGræcia p. 185. Πρῶτος, (*absit gloriatio & invidia*) *introductor Barbaro Græcæ Linguæ in nostram Germaniam. Quodsi non ubique* κατορθώσω, *veniam mihi* ὡς πρωτοπείρῳ *benigne dari peto. Mihi quidem hanc linguam* ἀόκνως καὶ ἀρπαλέως αὐτομαθήσαντι *diu nullum adjumentum, aut certe exiguum invenienti, DEus novit quanto labore, investigatione, ratiocinatione opus fuerit.* adde p. 311.

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPol. habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno CHristi 1391. ad A. 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à *Theodosio Zygomala*, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem qvæstionum Grammaticarum *Manuelis Moschopuli*, qvi pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum CHristi 1392. docetqve eundem esse qvi Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M.* τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ Γραμματικῆς γυμνασίας. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Nicetæ Acominati* Choniatæ Historiam BarbaroGræce MStam in inclytæ Augustæ Vindelicorum Bibliotheca, ex qva præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni θησαυρὸν, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiaconum & Studitam* appellat, qvi composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qvi liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus qvibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *Barbaro Græci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, qvod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomalæ* de CPoleos obsidionibus & Turcica expugnatione rebusqve hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in qvibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qvi pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPol. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutoriam qva Michaël Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, qvemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius qvam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPol. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qvi fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, qvid singulorum temporibus

geſtum ſit, & qvisnam fuerit auctor peſceſii (τοῦ πεσκεσίου) ſive muneris qvod Patriarcha novus Sultano dat, qvis præterea Charatzii, (τοῦ χαρατζίου) ſive annui tributi Eccleſiaſtici, qvis item additionem qvôqve tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Hiſtoriæ lingva Græca vulgari ſcriptæ auctor eſt incertus, deſcripſit eam *Emanuel Malaxus*, Peloponneſius, à qvo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A.C. 1677. menſe Aprili, Cruſius vero qvi eam accepit à Gerlachio, latinam verſionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A.C. 1581. diem obierat, qvi pueros & adoleſcentulos Græcos ſub Patriarcheio in parvula & miſera caſa docendo & libros deſcribendo vitam toleravit. Qvæ ex Hiſtoria Eccleſiaſtica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Cruſii editione p. 107. ſeq. & 120. Sed qvæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Hiſtoria hauſit Henricus Hilarius, qvæ de Patriarchis poſt CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Eccleſiæ Græcæ. In notis ſub initium Cruſius obſervat qvædam de Græcis qvi Concilio Baſileenſi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translato interfuerunt, de qvo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. ſq. Addit præterea Cruſius pag. 186. in Academiæ Baſileenſis Bibliotheca publica exſtare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è qvibus *ſcholia ex Patribus in Geneſin & Exodum* memorat. P. 187. ait ſe apud Jo. Zygomalam inſpexiſſe venalem librum MS. hoc titulo: τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου ἐξήγησις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς Συνεσίου, τοῦ σοφωτάτου καὶ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, γεγραμμένη οἰκείᾳ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ Καμαριώτου. Καὶ ἔτι βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὸν αὐτὸν Καμαριώτην, ὅτι ἀπὸ Θεσσαλονίκης &c. *Doctiſſimi viri* Matthæi Camariotæ *commentarius in Rever. Epiſcopi* Syneſii *Epiſtolas, manu ipſius ſcriptus. Præterea commentariolum in eundem* Camariotam, *quomodo patria Theſſalonicenſis, profeſſione Philoſophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Palæologorum miſeris temporibus: & hic poſt urbem amiſſam ſubſtiterit, poſtquam Scholarii qui poſtea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum, circa medium regni Amuratæ, præceptor fuiſſet.* Patriarcheii CPol. icon & deſcriptio exſtat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliotheca arcis Tubingenſis extare MS. partem operum Baſilii M. & librum pulcherrime in membranis deſcriptum continentem Sanctorum vitas per τρίτον τρίμηνον ſive per menſes Martium, Aprilem, Majum. P. 196. ubi

ubi de Græcorum Pſalmodia, Horisqve Canonicis, laudat vetuſtum MS. πανδέκτην καὶ λειμωνάριον Antiochi Monachi τῆς Λαύρας τοῦ Ἀββᾶ Σάβα ad Euſtathium Abbatem μονῆς Ἀτταληνῆς Ancyræ in Galatia, additqve ei ſubjunctum λειμῶνα ſive λόγους καὶ βίους διαφόρων γερόντων καὶ ἁγίων πατέρων qvod opus auctor qvisqvis fuit Sophronio cuidam inſcripſit, qvem ἱερὸν πιστὸν τέκνον appellat. Conciones ſacras à Græcis fieri p.197.207. notat non lingva Græcobarbara qvæ à vulgo intelligatur ſed antiqva. Ibidem nonnulla de Muſica Græcorum Eccleſiaſtica, & qvanti ſit apud Chriſtianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qvi à S. Babyla Antiocheno Epiſcopo excluſus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuiſſe Numerianum. P. 198. & 200.203. Græce affert verſus Διόπτρας, latine deinde editæ à Jac. Pontano (de qva dixi ſupra p. 566. ſq.) & p. 199.205. laudat MS. Auguſtanum Codicem Hiſtoriæ *Georgii Pachymeris* (de qva ſupra p. 458.) nec minus memorat *Auguſtanam Confeſſionem* è Græco verſam in lingvam Ibericam ſive Georgianam: & *Joannicium* Hieromonachum Cartanum & magnum Protoſyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, inſcriptum ἄνθος compoſuiſſe curas fallendi cauſa Venetiis in carcere in qvem eum Arſenius Monembaſienſis Epiſcopus compingi fecit, ſi Cartanum qvidem audimus non ob aliqvod crimen ſed ob ſtudium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma *Michaëlis Sophiani* Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ ἱερέως σκορδυλίου Κρητὸς τοῦ ἐπονομαζομένου Μαραφρᾶ καὶ ἐπιτρόπου τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Seragliæ ſive Regiæ Ottomannicæ CPolitanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum, Antonii Cantacuzeni, à qvo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca ſua habuiſſe *Acta tertii, quarti & quinti Concilii, exegeſin διαφόρων in Pentateuchum, Nilum Theologum* aliosq; libros optimos, ſed inæſtimabili pretio æſtimatos. P. 204. 250. 273. memorantur Διδαχαὶ Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Ῥαρτούρου καὶ χαρτοφύλακος τῆς Κερκύρας, excuſæ Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ qvæ his verbis inſcribitur: ὁ ἐν ἀρχιερεῦσιν ἐλάχιστος Θεωνᾶς καὶ ἔξαρχος τοῦ παναγιωτάτου Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῖς αἰδεσίμοις ἀρχιερεῦσι καὶ φιλαρέτοις πατράσι, τῷ τε λοιπῷ τοῦ Κυρίου χελσωνύμῳ πληρώματι εὐπραγεῖν. Ibidem exſtat notitia de *Cyrillo* Metropolita Nicæno Anno 1675. Epheſino *Athanaſio* & Theſſalonicenſi *Joaſapho*, & de Patriarcha CPol. *Jeremia* p.205. qvem virum humaniſſimum vocat ac veritatis ſtudioſiſſimum, perpe-

perpetuum in lectione Patrum & aliorum bonorum Autorum, qvantum ei per negotia Ecclesiastica & politica concessum fuit. *Nam præter Ecclesiarum*, inqvit, *curam incumbit ipsi etiam onus judicandi causas Græcorum, quas coram judice extraneo sive Turca disceptari nolunt. Cumque nemo sit qui liberales artes hodie juvenes doceat, non erubescit in virili ætate Dialectica, Rhetorica & Ethica à Rhetore suo sene Joanne Zygomala, nunc Cathedralis Ecclesiæ Scripturarum interprete audire, qui artium harum mediocrem cognitionem Patavii ante plures annos hausit. Epitomen Dialecticæ, Rhetoricæ & Ethicæ, Basileæ impressam Patriarchæ vertit. - - In tota Græcia studia nullibi florent: Academias & Professores publicos nullos habent, præter scholas triviales, in quibus pueri ὡρολόγιον, ὀκτώηχον, Psalterium aliosque libros quorum in Missa usus est, legere docentur. Qui vere eos intelligat inter presbyteros & calogeros, paucissimi sunt. Quidam Italiæ Academias adeunt, in quibus antiquam linguam, principia Philosophiæ, Patrumque Theologiam percipiunt. Hi reversi domum alios interdum erudiunt, quemadmodum CPoli in Patriarchatu medicus quidam* Leonardus è Chio (idem qvi expugnationem CPolis descripsit) *Patriarchæ aliisque Calogeris Ammonii Commentaria in Organum Aristotelis, Rhetorica Hermogenis & Hesiodum explicat.* P. 106. summum Græcorum sacerdotem & ArchiEpiscopum Venetiis Anno 1580. fuisse testatur *Gabrielem Philadelphiensem* ArchiEpiscopum. Vitam Apollonii (Tyrii) & Tarsiæ lingva Græcobarbara memorat p. 209. Michaëlem Eparchum Corcyræum διδάσκαλον καλὸν qvi Venetiis causas egit, & Andream Curcumelem p. 208. Trojæ ruinas referens multosqve adhuc ejus superesse muros testatus, addit majorem illam CPoli fuisse urbem p. 210. Ibidem ex *Barbaro Græco Chronico* qvod Michaëlis Cantacuzeni * fuit, affert narrationem de Trisagio, & p. 211. hosce versiculos in duodecim festa Græcorum:

Τὸ χαῖρε, γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
Θαβώριον, Λάζαρος, βάϊα, ξύλον,
Ἔγερσις, ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόρος.

Non prætermittendum est qvod in Historia Ecclesiastica Malaxi qvam Crusius Græce & Latine exhibet notisqve illustrat, etiam inserta legitur *Confessio Gennadii Scholarii* pro veritate fidei Christianæ ad Amuratem Suldanum Muhamedem II. capitibus XX, Græce & Latine cum Turcarabica versione Achmetis qvi Berrhœæ prætor & Mahometi

* Hic strangulatus est 3. Martii Anno 1578. Anchiali in sua domo. Vide Crusium pag. 211. 274.

hometi Zelebi Commentarienſis pater fuit, juſſu Suldani facta, & Græcis literis deſcripta pag. 110 - 119. Eadem prodiit etiam Græce & Latine ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de ſtatu Eccleſiarum in Græcia, Aſia, Africa, Ungaria, Bohemia Francof. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmſt. ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti ſed prolixiore *dialogo Gennadii & Amurathis* περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων qvi Græce & Latine vulgatus eſt à Jo. Alexandro Braſſicano, Viennæ 1530. 8. atqve à Chriſtiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygneæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani verſione, Joanne Polo de Albo Caſtro curante in Hæreſiologia Jo. Heroldi Baſil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Euſebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur variæ Græcorum inter ſe ab A. 1556. ad 1580. ſcriptæ *Epiſtolæ*, à *Theodoſio Zygomala* in Cruſii gratiam ſelectæ, cum Cruſii verſione & notis. Digeſtæ autem ſunt in partes tres hoc modo:

Prima pars complectitur Epiſtolas ſcriptas lingva vulgari, cum appoſita per eundem Zygomalam verſione Græca puriori. Scriptæ ſunt à *Joanne Maximo* Sacerdote & δευτερεύοντι ſeu Secundano: *Hermodoro Leſtarcho* Medico è Chio: *Simeone* Hieromonacho & Epiſcopatus Ephemero ſive vicario ex Andro, à *Michaële* Zygomalæ affine è Nauplio, *Manuele* ſcriba ex Anchialo, *Michaele Sbiri* è Monembaſia & *Stamatio* (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. *Parthenii* metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epiſtola ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Teſtimonium Comiti Alberto Levvenſteinio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro *Joachimo*. Utrisqve Joachimi & Parthenii literis præter

Libri 3ti Pars Altera.

† Hic qvoqve Chytræus Orationi illi ſubjunxit varias Epiſtolas ex Græcia ad Martinum Cruſium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchtenii editione tantum extare capita duodecim, adeoqve octo poſtrema deeſſe.

*** Non Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hiſt. literariam ſcriptorum Eccleſ. præſtantiſſimi Cavei.

ſubcriptiones obſcuris circumductionibus literarum involutas, una cum explicatione ſubjuncta ſunt etiam eorum ſigilla.

Pars ſecunda continet Epiſtolas ſcriptas lingva Græca puriori complures, qvarum primoribus decem idem Zygomala verſionem Græcobarbaram, omnibus latinam verſionem & notas Cruſius adjunxit. Qvi Epiſtolas ſcripſere ſunt *Joannes Coreſes* (Κορέσης) Medicus è Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem: Hermodorus* ſupra memomoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Eccleſiæ CPol. (ſive Exarchus Rhetor vide p. 259.) *Joannes Deſpota* ſeu Rex Moldaviæ, *Demetrius* Deſpotæ ſcriba ad Patriarcham CPol. *Joaſaphum*, *Nicolaus* Protopapa Naupligenſis, *Manuel* è Chio, *Matthæus Monachus* è Chio, *Methodius* Hieromonachus, *Neophytus* Lariſſæ Metropolita, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Epiſcopus montis Sinai & Raithi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Demetrius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem qvem præceptorem ſuum appellat A. 1559. p. 263. Interpoſita etiam ſunt p. 258. ſeq. Epitaphia verſibus ſcripta in *Iſaacum* Sacerdotem Peloponneſium, & *Gratioſam* Theodoſii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomalæ* Epigramma in Concilium Decemvirorum illuſtriſſimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem à qva morbo levari exoptat.

Tertia pars habet Epiſtolas ſeptem ab Anno 1556. ad 1575. ſtylo Græco mixto ſive Eccleſiaſtico qvi puris barbara adſperſa habet ſcriptas à *Calliſto* Metropolita Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Inſula Chio, *Theona* Paronaxiæ, ac deinde Theſſalonicæ Metropolita, *Arſenio* Metropolita Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Bonapheo* à Patris Achajæ, *Maximo* Protoſyngelo Patriarchæ, ex Joanninis ſive Caſſiope Ætoliæ, & *Ignatio* Hieromonacho è Chio, ad magnum Chartophylacem Alexandrum à Tera.

In notis p. 222. Cruſius è libro ἄνθος τῶν χαρίτων affert parabolam de ſeptem filiabus Diaboli ex injuſtitia susceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocriſi, ſuperbia ac ſcortatione. P. 230 ſeq. ex Martyrio S. Catharinæ *in veteri Codice MS. chartaceo folii magnitudine ſingulis paginis binas columnas quadragenorum verſuum habentibus, rubro corio aſſerculis inducto, cum bullis ſeu umbilicis & cum duabus clauſuris (more Græco) in aculeos infibulandis. Fuerat is Codex cum aliis pluribus MSS. à Cardinale Joanne de Raguſio tit. S. Sixti, Baſileæ in Concilio relictus.* P. 234. *Meletius* Patriarchæ Alex. Protoſyncellus commendatur

datur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis ſtudioſus. Ibidem narrat Turcas qvinqvies qvotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & qvartam, atqve hora prima noctis. Initium precationis eorum eſſe *ne DEus concordiam Chriſtianis det.* De *Joſepho* Hieromonacho Gardiano in Monaſterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235 ſeq. Μαρκάλε, βιβλίον ἔχον τῆς Θεοτόκε ἐγκώμια pag. 243. *Ex Gerlachio cognovi*, inqvit p. 246. *plerùque Græcorum templis in ſingulis Civitatibus, ſcholas puerorum adjunctas eſſe, in quibus nullæ ſint claſſes nec diverſæ lectiones, ſed unus præceptor pueros in Pſalterio, Horologio, Acoluthiis aliisque libris quorum in Eccleſiis uſus ſit, inſtituens. Ab Joanne Zygomala, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos eſſe: etiam à doctioribus Græciæ diſcipulos ad illam ali, & propter eam diſcendam Italiæ quoque Academias à Peloponneſiis, Cretenſibus, Chiis adiri.* Illum Joannem Zygomalam ex magno Rhetore Patriarchico factum μέγαν τῶν θείων γραφῶν ἑρμηνευτὴν notat pag. 248. atqve pag. 264. ſcribit verſionem Confeſſionis Auguſtanæ Græcam ſub Dolſcii editam nomine, compoſitam fuiſſe à Philippo Melanchthone, qvi illam per Demetrium Theſſalonicenſem, Diaconum CPol. miſit ad Joaſahum Patriarcham CPol. De illa verſione vide etiam p. 488. 496. Eadem eſt qvæ cum Wurtenbergenſium Theologorum ſcriptis ad Jeremiam Patriarcham CPol. prodiit Witeb. 1584. fol.

Libro Quarto Cruſius exhibet Epiſtolas alias ſexaginta vario ſtylo Græco ſcriptas, cum latina verſione & notis. Auctores Epiſtolarum ſunt: *Metrophanes* Cæſareæ Cappadociæ Metropolita & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joaſaphus* Patriarcha CPol. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hieroſolymorum & Palæſtinæ, *Gregorius* Meropolita Pruſæus, *Antonius* Mytilenes, *Calliſtus* Metropolita Rhodi, *Macarius* Hieromonachus & Abbas Monaſterii Inſulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac Abbas, & *Neophytus* Hieromonachus atq; Protoſyngelus Patriarchicus, *Hippolytus* Chii Metropolita (cujus Epiſtola p. 304. directa eſt ad magnæ Eccleſiæ CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scevophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Logothetam, item Nomophylacem, & Dicæophylacem, protonotarium ac protoapoſtellarium) *Joannes Coreſes* & *Franciſcus Domeſticus* Medici Chii; *Leonhardus Mendonius* Anchialo,

 Sma-

Smaragda Canabutzena, *Joannes Burclas*, *Stamatius* * è Scyro, *Josephus* Episcopus Scyri, *Joachimus* Imbri Episcopus, alius Protopapa sive Episcopus Teni insulæ, *Dionysius* Nauplii & Argorum, *Joasaphus* Menembasiæ Metropolita, *Arsenius* Coronæ Episcopus, *Dionysius* veterum Patrarum Metropolita Corinthi, *Nicanor* Athenarum, *Joasaphus* Thessalonicæ, *Jeremias* Larissæ Episcopus & *Damascenus* Demonici & Elassonis, *Damascenus* Episcopus Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης, Litæ & Rhendinæ: *Pachomius* ὁ Γάννης καὶ χώρας Ganni Metropolita & Choræ, *Theophanes* Hieromonachus qvi Theodosii Zygomalæ se spiritalem parentem p. 332. appellat: alius Oeconomus Calliupoleos, *Joasaphus* Adrianopoleos Episcopus, *Gabriel* Pogojanæ ArchiEpiscopus, *Gerasimus* Polianæ Episcopus, *Zosimus* Citri, Tornobi *Arsenius*, *Sophronius* Archiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, *Methodius* Melenici Episcopus, *Neophytus* Dicæi cœnobii Hieromonachus, *Thomas Palæologus* Despota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjiciuntur Sultani Turcici *Selimi* literæ comminatoriæ ad Venetos qvibus Cyprum ab eis repetit. Et p. 312. exstat *formula testamenti* facti A. 1574. Chii à *Maria Pilia*, cum subscriptionibus. Plerisq; etiam Epistolis hôc qvarto libro subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum ductus qvos cum expositione semper ad αὐτόγραφα accurate expressos Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 293. notat Theodosium Zygomalam A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ecclesiæ presbytero *Sabbatiano* Exarchum in insulas emissum fuisse, *nempe ad colligendas pecunias de quibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolveretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha CPol. Antistites Insularum, clericos Politicosque viros, & plebem ab Imbro & Lesbo Rhodum & Carpathum usque, ut velint contributione* βοηθεῖν τῇ μητρὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἅτε τῆς βοηθείας αὐτῶν αὐτῆς καὶ μέχρι τοῦ νῦν συντηρουμένης, καὶ τὸ ἀποτοῦδε συντηρηθησομένης. *Iidem* ἔξαρχοι ** *potestatem quoque habent à Patriarcha* τοῦ ἀργοὺς ποιεῖν καὶ ἀφορίζειν, *privandi dignitate Ecclesiastica & excommunicandi* δι᾽ εὐλόγους αἰτίας, *si quos hujusmodi pœna dignos repererint; sicut vicissim quoque pœnitentes absolvendi.* De Zygomalæ fratribus & aliis propinqvis vide p. 324. Ἀπολυτικοῦ sive dimissoriæ Epistolæ Clerico à Metropolita Rhodi datæ exemplum legitur p. 299. qvalium in veteri Ecclesia usus, de qvibus Bernardinus Ferrarius lib. 1. de

* Stamatii sive Eumathii Zygomalæ mentio p. 314. ** Confer p. 502.

1. de antiqvo Ecclesiasticarum genere cap. 8. & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis adhuc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Monasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephori Phocæ Imp. vide sis p. 333.

Libro quinto occurrunt LXII. Epistolia sive argumenta, Scholasticis qvi in stylo utroq; exercere se volunt, proponenda, qvæ Theodosius Zygomala A. 1578. ad Crusium misit stylo græcobarbaro cum pure Græcis è regione positis, atqve editor deniqve auxit latina interpretatione p. 349-370.

Libro sexto exstat 1) *Demetrii Zeni* Zacynthii, ejusdem cujus liber de Alexandro Macedone versibus Græcobarbaris politicis, Venet. 1529. excusus est, *Batrachomyomachia Homerica*, vulgari lingva Græcorum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. pag. 373-382. subjuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in Batrachomyomachiam p. 390-399. Hanc Demetrii Zeni Batrachomyomachiam Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joannes Michaël Langius in parte altera Philologiæ BarbaroGræcæ, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliqvot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara *Simeonis Cabasilæ* Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Tubingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p. 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andreæ: CPoli vero *Theodosius Zygomala*, hujus pater * *Joannes Zygomala* Rhetor, ex Nauplio Peloponnesi, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Simeon Cabasilas*, & *Joannes Trachæus* Nærensis. Patriarcham Jeremiam ita describit Crusius p. 486. *Patriarcha Hieremias vir humanus & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & proceræ staturæ. Veste utitur monastica, nigra & prælonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispos, & ex antecessorum consvetudine in humeros (quemadmodum Salvator noster pingi solet) diffluentes. Cumque totius Græciæ, & plurium locorum, cæterorumque Patriarcharum quasi* Ἐπίσκοπος *sit, nihil splendoris vita ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt.* & pag. 491. *Similis moribus, forma & statura*

* vide pag. 431. 491.

tura nostro Cancellario D. Jacobo Andreæ, & forte longior: in medio capitis rasura, in syncipite corolla, in occipitio & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illic Monachis. Patria ejus Ἀγχίαλος, *vulgo* Achilò, *Ponto Euxino vicinum opidum. Ætas illius A. 1578. fuit circiter XLII. amorum. Patriarchæ, Metropolitæ & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hieremiæ familiam vulgo* Τρανὸς *dici, id est* μείζονας. Ex fragmento veteri MS. Barbarogræco iconibus ornato de *amoribus Lybistri & Rhodamnes* specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulæ à se in compendium missum latine exponit, de qva alio loco, ubi scriptores Eroticos recenseo. De *Emanuele Margunio* Cretensi, in Academia Patavina Philosophiam Græcasqve literas edocto mentio p. 495. uti de *Simeone Diacono* p. 500. qvi Crusio significavit habere se *undecim capita Apollonii Dyscoli* Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de *Philippo Ptolemæo* Perusiano Medico Physico Sceptico, qvi A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paullo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. sq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epistola hæc brevis notitia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη Βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in insula Chalce.

Μέλισσα (Antonii Melissæ Loci Communes.)

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου περὶ τῶν καθ' αὐτὸν: ἃ χρύσεα ἔπη καλοῦνται.

Νικηφόρου καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμίδου ἐξήγησις εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Τετραευαγγέλιον ἐξηγημένον, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν δ΄ εὐαγγελιστῶν, παρὰ εὐσεβίου τοῦ παμφίλου, πρὸς Καρπιανὸν μοναχόν.

Χρυσοδούλου μοναχοῦ *libri tres contra Judæos.*

Josephi Monachi, cognomento πριεννίου, (forte Βρυεννίου) *orationes Theologicæ: quas temporibus Manuelis Regis pleras que in palatio Regio, & templo Apostolorum, habuit: de S. Trinitate, de processione Spiritus S. tantum ex Patre, contra Latinorum sententiam.*

Joan. Damasceni κεφάλαια ν. περὶ τῶν αἱρέσεων.

Γρηγορίου πάπα τῆς παλαιᾶς ῥώμης, μετὰ καὶ πέτρου τοῦ φιλοσόφου διάλογοι.

Εκκλησιαστικὸς Διάλογος τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν, ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονίκης, κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων: καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ θεοῦ.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας, τοῦ ὁσίου πατρὸς Σάβα.

In

In Patriarchatu, maximum opus, titulo: Συναγωγὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (*Athanasii, Cyrilli, Basilii, Chrysostomi, Theodoreti, Greg. Nysseni, Isidori, Eusebii, & aliorum*) εἰς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν; συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου ἡρακλείας Νικήτα τοῦ Σερρῶν.

Pandecta, continens summas, seu argumenta, canonum Apostolicorum: septem Synodorum universalium, & provincialium, Epistolarumque Synodalium: Acta vero sextæ & septimæ Synodi, perfecta. Cui addita est ἐξήγησις τῶν θείων κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ τοπικῶν: πονηθεῖσα ἰωαν. μοναχῷ ζωναρᾷ.

Εξηκοντάβιβλος, *liber Juris civilis, precio aliquot centuriarum Aureorum.*

Historici Laonicus Chalcondyles, Michael Glycas, Ἀγαθίας, Εὐνάπιος.

Fragmenta quædam historiæ Turc. de expugnatione Constantinopoleos, lingua vulgari.

Επιςολαὶ Πηλουσιώτου (Isidori) ἀνδρὸς σοφιςοῦ.

P. 510. narrat CPoli missos hosce libros MStos, emtos 37. thaleris: *Demosthenem* ab edito multum differentem, (adde p. 503.) additis nonnullis vitis *Plutarchi*, *Thucydidem*, *Theodoreti* ἐρανιςὴν cum explicatione *Epigrammatum* inedita, & Κεραμέως (*Theodori*) λόγους Θεολογικοὺς tunc adhuc ineditos. Deinde *Librum Canonum*, cui Acta Conciliorum Patrumqve auctoritates plurimæ insertæ, pro pretio duodecim thalerorum. *Testamentum Novum* pnlcherrimum cum iconibus, Psalterio adjuncto, ex libris Mich. Cantacuzeni, pro decem thaleris, qvod Græci qvindecim ducatis redimere voluerunt. *Manassem* (*Constantinum*) Historicum tum nondum editum, pro tribus thaleris. *Festorum Græcorum canones* cum explicatione libri Psaltici, qvi usitatissimus Græcis ὀκτώηχος dicitur, qvatuor thaleris. Librum sermonum Theologicorum. Orationes *Gregorii* (*Naz.*) Theologi cum expositione (*Nicetæ*) τοῦ Σερρῶν Metropolitæ Homeliæ, duodecim thaleris, ac deniqve *Theodosium Melitenum* Historicum pro duodecim Venetis Ducatis sive Zechinis qvorum unus sex & viginti baciis sive grossis valet. His p. 503. addit *Greg. Nyssenum* in Canticum Canticorum Bibl. Tubingensi inferendum. Prognostica Astrologica Annorum 1577. & 1578. exhibet Græce p. 499. & 501. narrat *Halepo sive Hierapoli CPolin vocatum esse Astrologum quendam, qui Sultanum de fortuna*

sua

sua ex astris præmoneat. Ideo ex Galatensi colle exstruxit profundam detectamque turrim, cujus summo imposuit astrolabium, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet quas gentes amicas quas inimicas habiturus sit Murates. Operi perficiendo septennium sumsit, quotannis stipendio trium millium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. Adjutor ei fuit Judæus quidam Thessalonicensis, qui ambo Cometam A. 1577. Arabiæ & Persiæ bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, quod sphæricum illud opus mense Januario A. 1580. spatio unius horæ omne solo æquatum est, quod vulgo crederetur id omnis hactenus mali, bello in Persis infeliciter gesto, causam fuisse. Etiam Græce exstare libellum τὰ τοῦ Σολομῶντος κλαβίκουλα, cognosces ex pag. 503. Tituli qvatuor Patriarcharum, CPol. Alexandrini, Antioch. & Hierosol. nec non qvatuor CPolitano Patriarchæ non subjectorum ArchiEpiscopum, Tornobi Bulgariæ, Pecii Serviæ, primæ Justinianæ, & Iberiæ sive Georgianæ leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo deniqve cum versione & notis occurrunt Epistolæ Græcæ XVIII. à Crusio scriptæ ad *Franciscum Portum* Cretensem, ejusqve filium *Æmilium Portum*: ad *Gabrielem Philadelphiensem* ArchiEpiscopum (Venetiis A. 1580. seq. degentem,) ad *Meletium* Cretensem, Alexandriæ Ægypti Protosyngelum & Hieromonachum, ad *Joannem Morzinum* Cretensem: & vicissim à *Porto* utroqve (Geneva & Lausannâ) à *Constantino Patricio* Chio (Patavio) à *Gabriele Philadelphiensi*, *Joanne Medico* è Peloponneso Epidaurio & ab *Andronico Cublide*, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Venetiis,) ad Crusium, Pars Epistolæ Crusii ad *Emanuelem Margunium* Cretensem p. 527. qvi idem est Margunius auctor Epigrammatis p. 538. qvod commentario Danielis Furlani in Aristotelem de partibus animalium præmittitur. Propinqvi ejus, *Maximi Margunii*, Cytherorum Episcopi Epistolam Hœschelius Photio suo præfixit.

XXIX. In LEONIS ALLATII * συμμίκτοις varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaqve & hujus collectionis bre-

* Obiit Allatius Romæ 19. Januar. 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texuit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de templis Græcorum edit. Coloniensis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiqvorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Eccles. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandectis Brandenburgicis &c.

brevem recenſionem præſenti loco inſerendam exiſtimavi. Prodierunt itaqve curante Bartoldo Nihuſio Amſtelodomi A. 1653. 8. licet titulus Coloniam Agrippinam præ ſe ferat, atqve diſtributa ſunt in libros duos, in qvorum priore exſtant

1) *Joannis Phocæ* Cretenſis ** Monachi qvi Matthæi Monachi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæſtinam luſtravit, *de locis Antiochiam inter & Palæſtinam* nec non Syriæ, Phœniciæ & Palæſtinæ, Græce & Latine p. 1-46. Hæc deſcriptio etiam Latine ex Allatii verſione præmittitur Tomo ſecundo Act. Sanctorum Maji, cui Papebrochius ſubjunxit fabuloſum Itinerarium Antonini Placentini è MS. Tornacenſi, cum ſuis animadverſionibus.

2) *Epiphanii* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ ſive Hieroſolymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs ſancta*, Græce è Codice Vaticano, cum Feder. Morelli verſione per Allatium multis locis interpolata p. 48-63. Ejusdem ſcriptoris *de vita S. Deiparæ* laudat Allatius de Simeonum ſcriptis p. 106. & ad Euſtathii Hexaëmeron pag. 285. ſeq. *Homiliam de S. Andrea Apoſtolo*, idem de Simeonibus p. 90.

3) *Perdiccæ* Protonotarii Epheſini *Hieroſolyma* verſibus Politicis cum metaphraſi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Cangio hic idem videtur Perdicca de qvo pſeudoSynodus Palamitarum A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hiſt. Ac Synodo illi CPolitanæ interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Perdicca*, magnæ Eccleſiæ à ſupplicationibus: & *Georgius Perdicca*, ſcevophylax Imperatorii cleri, ab utroqve tamen horum Epheſius diverſus fuiſſe videtur.

4) *Anonymi de Locis Hieroſolymitanis*, lingva Græca vulgari, cum Allatii verſione p. 80-102.

5) Eugeſippus de diſtantiis locorum terræ ſanctæ, Latine, p. 104-120. è Codice Caroli Moroni. Scripſit hic Eugeſippus A. C. 1040.

6) Willebrandi de Oldenburg Canonici Hildesheimenſis qvi A. C. 1211. Palæſtinam adiit, Itinerarium terræ ſanctæ. Latinè. p. 122-152.

** De primis ſex ſcriptis in priore hoc συμμίκτων volumine comprehenſis confer ſi placet qvæ dixi libro IV. cap. 2. §. 18.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiæ, sive loco in qvo solium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolæ sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, *prima* pro γνησιότητι Liturgiæ S. Jacobo Apostolo tributæ pag. 176-203. *secunda* pro Græcorum communione sub specie una p. 204-223. & *tertia* de reliqviis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiæ Ægyptiæ sive Cophtitarum, Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. I. qvi eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingva Copta & Arabica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiæ Landgraviæ, Latinè p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolæ binæ ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. liber *de vita & gestis* avi sui *Basilii Macedonis*, Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide qvæ supra p. 349.

2) *Joannes Cameniata de excidio urbis Thessalonicæ* A. C. 904. pag. 180-316. Vide qvæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) *Joannes Anagnosta* Thessalonicensis *de capta Thessalonica* A. C. 1430. pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) *Theodori Gazæ* Epistola ad Franciscum Philelfum *de Origine Turcarum* p. 382-392.

Hisce Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqva Ecclesia improbato, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa, ex monumentis Græcis. Editio qvarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) Lucæ Holstemii ad Nihusium Epistola de usitata etiam Abassinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejusdem & Anonymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Ca-

9) Catalogus operum *S. Joannis Damasceni*, Jo. Auberto qvi post Cyrillum Alex. recensitum novam eorum editionem meditabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448 - 453.

XXX. *Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.*

1. ANDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti II. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Origg. CPol. n. 124.

2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI. 9.) *per annos XVI.* Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudoDorotheus pag. 431. seq. post Chronicon Paschale Cangii, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qvi ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurium p. 731. ad Antiqvitates CPol.

3. *Onesimus*, ** *per annos XIV.*

4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male Πολύκαρπος) *per annos XVIII.* Hic à Matthæo Cigala omittitur.

5. *Plutarchus*, *per annos XVI.*

6. *Sedechias* (apud pseudoDorotheum p. 432. Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. 1. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σεδεκίων) *per annos IX.* male in latina pseudoDorothei versione *novemdecim*. Omittitur à Matthæo Cigala.

7. *Diogenes per annos XV.*

8. *Elevtherius per annos VII.* Hic à Matthæo Cigala omittitur.

9. *Felix per annos V.*

10. *Athenagoras per annos IV.* hic à PseudoDorotheo & Cigala omittitur. Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Athenogenes*.

* Non ab Andrea sed à *Petro* Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12. ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt PseudoDorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. Sed illum Onesimum Ephesi Episcopum tradunt veteres. Vide Baron. & Acta Sanctor. 16. Februar.

11. *Polycarpus* (secundus) *per annos XVII.* Cigala XVIII. qvi interponit *Elevtherium* , aitqve sedisse *per annos VII.*

11. b. *Athenodorus* PseudoDorotheo p.433. post Polycarpum memoratus. Cigalæ *Athenogenes* , qvem ait sedisse annos IV. Idem alium hic interponit *Polycarpum* , *annis XVIII.*

12. *Evzoius* , *per annos XVI.* (PseudoDorotheo VI.)

13. *Laurentius per annos XI. menses 6.*

14. *Alypius per annos XIII.* menses 6. à Cigala ponitur post Pertinacem.

15. *Pertinax* (Magister militum & Consulatu functus) *per annos XIX.*

16. *Lempianus per annos XI.* PseudoDorotheo & Cigalæ rectius *Olympianus.* ita & Philippus Cyprius Bandurii.

17. *Marcus per annos XIII.*

18. *Cyriacus per annos XVI.* Pseudo Dorotheo *Cyrillianus.*

19. *Castinus* (qvi templum S. Euphemiæ † in Petrio CPoli condidit) Philippo Cyprio Κηςῖνος *Cestinus* , in Nicephori Callisti Codicibus *Constantinus. per annos VII.*

20. *Taratus per annos XXXV. menses 6.* PseudoDorotheo *Titus.* Philippo Cyprio Τάρατος ὁ Κιτήτης.

21. *Demetrius* * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, *per annos XXXIV. menses 6.* Confer Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 391.

22. *Probus* , ejusdem Demetrii filius , per annos XII.

Exiguam fidem mereri quæ de successione Episcoporum jam commemoratorum traduntur , recte notat Papebrochius in Actis Sanctor. Tom. 1. Junii pag. 392.

(Cedreno hi tres modo ante Metrophanem memorantur Episcopi Byzantini :

22. b. *Presbyter* qvidam , *per annos VIII.*

22. c. *Philadelphus* , *per annos III.* imperante Antonino Caracalla.

22. d. *Eugenius* ab anno tertio Gordiani *per annos XXV.*)

22. e. In Chronico MS Simeonis Magistri & Logothetæ celebratur *Rufinus* qvi per annos novem præfuerit Ecclesiæ Byzantinæ.

CON-

† Vide Cangii CPolin Christianam libro IV. pag. 146. & Bandurium pag. 649. seq. Sed Tito Episcopo Byz. hoc tribuit PseudoDorotheus post Chronicon Paschale Cangii p. 430. licet & ipse p. 432. hoc referre videtur ad Constinum Imp.

* PseudoDorotheo p. 434. & Philippo Cyprio *Domitius* , Cigalæ *Domitianus.*

CONSPECTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
Flavius Valerius CONSTANTINUS	1	306		
Magnus, Constantii Chlori F. à	2	307	*Metrophanes* de qvo Me-	
25. Jul. De rebus hujus Imperatoris	3	308	næa 4. Junii.	1
Bemarchius Svidæ & Praxagoras,	4	309		2
Photio memoratꝰ periere. Exstant	5	310		3
Græci, Eusebius, Zosimus, Svidas &	6	311		4
atini Eutropius, Aurelius Victor,	7	312		5
Anonymus post Ammianum edi-	8	313		6
tus, Rufinus, Anastasius Bibliothe-	9	314		7
carius, aliiqve Hist. Eccles. atqve	10	315		8
Chronicorum scriptores.	11	316		9
	12	317	*Alexander* Metrophani	
	13	318	succedit. Vide Bas-	2
	14	319	nagii Annales T.	3
	15	320	2. p. 666. & Ban- durium ad Anti-	4
	16	321	qvitates CPol. p.	5
	17	322	888 seq. Acta San-	6
	18	323	ctor. Junii T. 1.	7
In hoc año definit Eusebii Hist. Eccles.	19	324	p. 387. seq.	8
In vicennalibus Constantini definit	20	325	Concilium Nicæ-	9
Eusebii Chronicon	21	326	num	10
	22	327		11
	23	328		12
	24	329		13
dedicata CPolis, ex veteri Byzantio	25	330		14
instaurata à Constantino. *Vide*	26	331		15
præter Annalium & Originum CPol. scri-	27	332		16
ptores, Ez. Spanhemium ad Orat. 1. Ju-	28	333		17
liani p. 96. sq. Cangii CPolin Christianam	29	334		18
lib. 1. p. 26.	30	335		19
	31	363		20

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
CONSTANTIUS Constantini M. Filius à 22. Maj. cum fratribus Constantino juniore & Constante. De his Zosimus, Eutropius, Victor, Amianus, Rufinus & cæteri Hist. Eccles. ac Chronicorũ scriptores Græci ac Latini.	1	337		21
	2	338		22
	3	339		23
Constantinus junior interfectus	4	340	*Paulus*, eoq; non diu post remoto *Eusebius Nicomediensis*. Vide Socratem l. 2. c. 7. Vitam Pauli apud Photiũ	1
	5	341		2
	6	342		3
	7	343	Post Eusebium extinctum restitutus *Paulus* à Catholicis, ab Eusebianis *Macedonius* electus. Sed Paulum iterum Constantius deposuit, Ariani plane obtruncarunt. Vide Bandurium p. 890. Acta Sanctorum T. 2. ad VII. Junii p. 13. seq 24.	1
	8	344		2
	9	345		3
	10	346		4
	11	347		5
	12	348		6
	13	349		7
	14	350		8
	15	351		9
	16	352		10
	17	353		11
	18	354		12
	19	355		13
	20	356		14
	21	357		15
	22	358		16
	23	359		17
	24	360	Macedonio deposito, die 15. Mensis Peritii (h. e. Februarii) ut testatur Chronicon Alex. succeßit *Eudoxius* Antiochenus hactenus Episc. Arianus. Vide Socratem, Sozom. &c.	1
Flavius Claudius JULIANUS, à 3. Nov. qvi ipse de se in suis scriptis tum Eunapius, Zosimus, Libanius, Eutropius, Victor, Ammianus, Orosius &c.	1	361		2
	2	362		3
Flavius JOVIANUS à 27. Jun. In hujus morte desinit Eutropii Historia & Sexti Rufi breviarium. De eodem Zosimus, Ammianus, &c.	1	363	Macedonium postea è diptychis erasere Patres Concilii CPol. secundi A. 381. Confer Henricum Noris de qvinta Synodo cap. 5.	4
Flavius VALENTIANUS Gratiani F. à 25. Febr. & Fl. VALENS Frater à 29. Mart.	1	364		5
	2	365		6
	3	366		7
Fl. GRATIANUS Valentini F. Aug. declaratur 24. Aug.	4	367		8
Gratiani annus 2	5	368		9
3	6	369		10
4	7	370	Eudoxio *Demophilus* succeßit Arianus. Vide Philostorgium IX. 10. & 14. Bandurium p. 891.	1
5	8	371		2

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ.	
Gratiani annus 6 Valentiani & Valentis	9	372	Orthodoxi qvidem *Evagrium* elegerant, sedis depositus est à Valente Imp.	3
7	10	373		4
8	11	374		5
Obiit Valentinianus Senior 17. Nov. VALENTIANUS filius, qvadrimus Imperator pronunciatur.	12	375		6
Gratiani annus 10 Valentiniani jun. 2	13	376		7
11 3	14	377		8
Obiit Valens, Gratiani annus 12 4 in hoc anno desinit Ammianus, & Hieronymi Chron.	15	378		9
Fl. THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.	1	379		10
Gratiani annus 14 Valentiniani jun. 6	2	380		11
15 7	3	381	*Gregorius Naz.* per paucas hebdomades. Huic *Nectarius* eod. año qvo Concilium CPolit. inter generalia secundum celebratum est, successit.	1
16 8	4	382		2
Gratianus occiditur die XXV. Augusti. Fl. ARCADIUS à Patre Theodosio Consors & Collega in Imperio adsciscitur 16. Januar.	5	383		3
	6	384		4
Arcadii annus 3 Valentini jun. 11. Theodosii M.	7	385		5
4 12	8	386		6
5 13	9	387		7
6 14	10	388		8
7 15	11	389		9
8 16	12	390		10
9 17	13	391		11
10 strangulatus Valentinianus junior, 15. Maj.	14	392		12
11	15	393		13
12	16	394		14
Theodosius M. moritur 17. Januar. Arcadii annus	13	395		15
De his Imperatoribus Zosimus, Claudianus Poëta, Paulus Diaconus, & Hist. Eccles. atqve Chronicorum scriptores cæteri. In Theodosii M. morte desinit Rufini Historia.	14	396		16
	15	397		17
	16	398		18
	17	399		19
	18	400	Nectario successit *Joannes Chrysostomus*, Antiochenus hactenus presbyter.	1
	19	401		2
	20	402		3
	21	403	Chrysostomus throno pulsus in Synodo ad Qvercum	4
	22	404	Iterum depositus in Synodo CPol. in ejus locum ordinatus *Arsacius* presbyter Nectarii frater, 26. Junii.	
	23	405	Obiit Arsacius 3. Id. Novemb. Vide Socratem VI. 20. Palladium in vita Chrysost. p. 94.	

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	24	406	Arſacio *Atticus* ſucceſſit de	1
	25	407	qvo Theodorus Lector lib.2. p.568. Socrates VI.20. Sozom.	2
Arcadius moritur Calendis Maji. Succeſſore relicto THEODOSIO juniore, Filio, de qvo Olympiodorus apud Phot.		408	VII.25. & Acta Sanctor. ad VIII. Januar. T.1. p.473. ſq.	3
Procopius lib.I. Perſicor.	2	409		4
In hoc tempore Zoſimi Hiſtoria deſinit.	3	410		5
	4	411		6
	5	412		7
	6	413		8
	7	414		9
	8	415		10
	9	416		11
In hoc tempore deſinit Oroſius.	10	417		12
	11	418		13
	12	419		14
	13	420		15
	14	421		16
	15	422		17
	16	423		18
	17	424		19
In hoc anno deſinit Philoſtorgii Hiſtoria.	18	425	Attico defuncto *Siſinnius* ordinatus prid. Calend.	1
	19	426	Martii. Vide Socratem VII.26	2
	20	427	Obiit Siſinnius 9. Cal. Januar.	3
	21	428	*Neſtorius* ordinatus Cal. April. Vide Liberatum c.4. Brevia-	1
In hoc anno deſinit Idatii Chronicon & Hiſtoria Eccleſiaſtica Theodoreti.	22	429	rii & Antonium Pagi in Cri-	2
	23	430	tica Baroniana.	3
	24	431	In Neſtorii menſe Junio depoſiti locum ordinatur *Maximianus*,	1
	25	432	25. Octobr. Vide Socratem VII.37. Henſchenium ad	2
	26	433	21. April. T.2. p.847.	3
	27	434	Maximiano prid. Id. April.	1
	28	435	mortuo ſuccedit *Proclus*, de qvo vide Acta Sanctor. ad	2
	29	436	Acta Flaviani (18. Febr.) n.29.	3
	30	437	& Tom.2. Martii X. pag.29. Theodorum Lectorem lib.2.	4
	31	438	p.568. Socratem VII.40. Co-	5
In hoc anno deſinunt Hiſtoriæ Socratis & Sozomeni.	32	439	dini Origenes CPol. n.25. edit.	6
	33	440	Lambecii.	7
	34	441		8

Impe-

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	35	442		9
	36	443		10
In hoc anno desinit Chronicon Prosperi Tironis	37	444		11
	38	445		12
	39	446	Proclus XXIV. Octobr. obit.	1
	40	447	Succedit *Flavianus*. De qvo Acta Sanctor. 18. Febr.	2
	41	448		3
	42	449	Synodus Ephesina λῃστρικὴ in	1
Theodosius junior obit 28. Jul. succedit in Oriente Fl. Valerius MARCIANUS, Arcadii gener.	1	450	qva occisum Flavianum refert Gregoras lib. X. cap. 5 Hist. In	2
	2	*451	Flaviani locum successit *Anatolius* presbyter & Apocrisia-	3
	3	452	rius Alexandrinus, qvem ordi-	4
	4	453	navit Dioscorus Protogene &	5
	5	454	Asterio COSS. hoc est A. C. 449. Vide Theodorum Lecto-	6
	6	455	rem p. 580. 552. Primus hic à	7
	7	456	Theophane vocatur nomine Patriarchæ p. 89.	8
Marciano qvi obiit CPoli 26. Januar. successit LEO Magnus, Græcis etiam ὁ Μακέλης.	1	457	Leonem Imp. coronavit Anatolius, teste Theodoro Lectore p. 568.	9
	2	458	Anatolio *Gennadius* successit.	1
	3	459	Vide eundem Theodorum p. 553. 554 & è recentioribus Til-	2
	4	460	lemontii memorias Hist. Ec-	3
	5	461	clef. T. XVI. Theodorus nar-	4
	6	462	rat qvorundam suffragiis pro Gennadio Acacium electum	5
	7	463	fuisse, hinc à Georgio Cyprio	6
	8	464	& in Nicephori Callisti Catalogo Acacius bis, semel ante	7
	9	465	atqve iterum post Phraitam	8
	10	466	memoratur.	9
	11	467		10
	12	468		11
	13	469		12
	14	470		13
	15	471	Gennadio *Acacius* successit	1
	16	472		2
	17	473		3
Leoni Magno mense Januar. extincto succedit LEO junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO Isaurus.	1	474		4

* Hoc anno 451. Concilio Chalcedonensi Anatolius interfuit.

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
Zeno â Basilisco tyranno pulsus, post viginti	2	475		5
mensium exilium restituitur. De his Candi-	3	476		6
dus Isaurus apud Photium, Procopius lib. 1.	4	477		7
Vandal. Evagrius, Theodorus Lector, Victor	5	478		8
Tunnunensis &c. Ne dicam de perditis Mal-	6	479		9
cho Philadelphiensi, Joanne Ægeate, Basilio.	7	480		10
Cilice, Eustathio Epiphaniensi, Hesychio	8	481		11
Milesio, aliisqve.	9	482		12
	10	483		13
	11	484		14
	12	485		15
	13	486		16
	14	487		17
	15	488		18
	16	489	Acacio cum ut hæreticorum	1
	17	490	fautor deponendus esset mortuo succedit *Phraitas* qvem	2
Obiit Zeno Imp. mense Aprili. succeffit Fl. Va-	1	491	alii *Flavitam* vocant, Victor	3
lerius ANASTASIUS Dyrrhachenus, cognomine Dicorus.	2	492	Tunnunensis *Flavianū*: & huic post tres menses itidem extin-	4
De hoc Procopius c. 19. Anecdot. Codinus Origg. CPol. n. 125. Jor-	3	493	cto *Euphemius* Evchaita, curator mendicorum Decapolis,	5
nandes, Historia Miscella &c.	4	494	de qvo Theophanes. Theodo-	6
	5	495	rus Lector p. 558. sq. Tillemontius T. 16. Memor. Eccles.	7
	6	496	Euphemio in exilium pul-	8
	7	497	so succedit Macedonius de	9
	8	498	qvo Henschenius ad 25. April. T. 3. p. 369. seq.	10
	9	499		11
	10	500		12
	11	501		13
	12	502		14
	13	503		15
	14	504		16
	15	505		17
	16	506		18
	17	507		19
	18	508		20
	19	509		21
	20	510		22

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	21	511	Macedonio itidem dejecto & in exilium pulso, sub hujus anni finem succedit *Timotheus* presbyter & Scephylax. Vide Theodorum Lectorem p. 563.	23
	22	512		1
	23	513		2
	24	514		3
	25	515		4
	26	516		5
	27	517	Timotheus V. Aprilis obiit.	1
Anastasius obiit X. Julii. Successit Fl. Anicius JUSTINUS senior sive Thrax.	1	518	ordinatus in Timothei locum *Joannes Cappadox*, XVII. April. Vide Bandurium p. 895. qvi notat primum hunc Joannem usum titulo Patriarchæ Oecumenici.	2
	2	519		3
In Justino seniore desinit Theodori Lectoris Historia.	3	520	Johanni Cappadoci defuncto succedit 25. Februarii *Epiphanius*, de qvo Allatius p. 446. de consensu utriusqve Ecclesiæ.	1
	4	521		2
	5	522		3
	6	523		4
	7	524		5
	8	525		6
	9	526		7
Justino 1. April. extincto successit Fl. Anicius JUSTINIANUS Magnus, Justini sororis F. De qvo Procopius, & qvod in Justiniani obitu desinit Jo. Malalæ Chronicon, tum Agathias, ac Jornandes: ut omittam Theophanem Byz. & Nonnosum Photio laudatos.	1	527		8
	2	528		9
	3	529		10
	4	530		11
	5	531		12
Hoc anno desinit Petavii Chronologia, libro XIII. Doctrinæ Temporum.	6	532		13
	7	533		14
In hoc anno desinit Marcellini Comitis Chronicon.	8	534		15
Belli Gothici, qvod Procopius describit, initium.	9	535	Epiphanio V. Junii defuncto succedit *Anthimus*, aliis *Anthemius*, hæreticus, Episcopus antea Trapezuntinus.	
	10	536	Anthimo intra mensem Martiũ deposito succenturiatur *Mennas*, XIII. Martii ordinatus. De hoc Cangius p. 60. ad Zonarã. Eodem anno celebratum celebre Concilium CPoli adversus Acephalos Eutychianos.	1
	11	537		2
Encænia prima templi Sophiæ sub Justiniano celebrata. Vide Bandurium p. 770 templum illud pridem jam conditum sub Constantino M. Lambec. VIII. p. 465. & sub Constantio. Bandur. p. 766.	12	538		3
	13	539		4
	14	540		5
	15	541		6
	16	542		7

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	17	543		8
	18	544		9
Vandali domiti, de qvibus Procopius.	19	545		10
Induciæ cum Persis.	20	546		11
	21	547		12
	22	548		13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23	549		14
	24	550		15
	25	551		16
Belli Gothici finis, in qvo desinit etiam Jornandis liber de regnorum successione.	26	552	Mennæ intra mensem Augustũ extincto succedit *Eutychius*, de qvo Papebrochius ad VI. April. T. 1. p. 548. sq. ubi Vitam ejus ab Eustachio scriptam exhibet.	1
	27	553	Concilium Generale Qvintum CPoli celebratum.	2
	28	554		3
	29	555		4
	30	556		5
	31	557		6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32	558		7
In hoc desinit Agathiæ Historia.	33	559		8
	34	560		9
	35	561		10
Encænia secunda templi Sophiæ, 24. Dec. Vide Bandurium p. 776. & Pauli Silentiarii poëma, de qvo supra p. 279.	36	562		11
	37	563		12
	38	564		13
In hoc año desinit Chronicon Victoris Tunnunensis	39	565	Pulso sede Eutychio XXII. Jan. succedit *Joannes Scholasticus* de qvo præter Theophanem Cedrenum &c. vide vitam Simeonis Stylitæ junioris, n. 188. seq. in Actis Sanctor. T. 5. Maji p. 377. 378.	1
Justinianus obiit 13. Nov. successit Fl. Anicius JUSTINUS junior, Curopalates, Justiniani Nepos, de qvo Menander Protector, Corippus Poëta, &c.	40	566		2
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marqv. Freheri, Juri Græco Romano præmissa.	1	567		3
	2	568		4
	3	569		5
	4	570		6
	5	571		7
	6	572		8
	7	573		9
	8	574		10
	9	575		11

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	10	576		12
	11	577	Post Joannem, XXXI Augusti mortuum, restituitur iterum *Eutychius* (de qvo supra) III. Octobr.	1
Justino Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus obtinuit FL. TIBERIUS Anicius Constantinns, Thrax. cum Augustus declaratus à Justino fuisset XXVI. Sept. De hoc vita Eutychii Patriarchæ, Evagrius &c.	1	578		2
	2	579		3
	3	580		4
In hoc anno desinit Chronicon Marii Aventicensis apud Andream du Chesne T. I. scriptor. Francic.	4	581		5
Tiberius Fl. MAURICIUS socero Tiberio successit 15. August. De hoc Menander Protector & Theophylactus Simocatta.	1	582	Eutychio VI. April. defuncto succedit Diaconus *Joannes Nestevtes* sive *Jejunator*, XII. April.	1
	2	583		2
	3	584		3
	4	585		4
	5	586		5
	6	587		6
	7	588		7
	8	589		8
	9	590		9
	10	591		10
	11	592		11
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon Joannis Biclariensis.	12	593		12
	13	594		13
	14	595	Joanni Septembr. II. defuncto succedit *Cyriacus*.	14
	15	596		1
	16	597		2
	17	598		3
	18	599		4
	19	600		5
	20	601		6
Mauricio 27 Nov. occiso, FL. PHOCAS, coronatus à Cyriaco Patriarcha Imperator 23. Nov. de qvo Theophylactus Simocatta VIII. 7. seq. Nicephorus CPol. sub init. breviarii.	21	602		7
	1	603		8
	2	604		9
In Phocæ initio desinit tomus tertius Annalium Samuelis Basnagii.	3	605		10
	4	606	Cyriaco XXIX. Octobr. defuncto succedit *Thomas Diaconus*, de qvo Acta Sanctor. ad 20. Martii. Ab illo conditum CPoli in πατριαρχείω triclinium qvod ab ipso dictum Θωμαΐτης, in qvo Patriarchæ Bibliotheca. Vide Nicephorum Callistum XVIII. 44. Cangium CPoli Christiana p. 143. & ad Zonaram p. 73 Hunc Thomam male inter Patriarchas Philipp⁹ Cyprius omittit.	11

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ.	
	5	607		1
	6	608		2
	7	609		3
Phocæ V. Octobr. occiso Fl HERACLIUS suc-	1	610	Thomæ 20. Martii de-	1
cedit, qva in re desinunt libri Nicephori Cal-	2	611	functo succedit 18. April.	2
listi Hist. Eccles. qvos habemus. De Hera- clio videndum Nicephori CPol. breviarium,	3	612	*Sergius* Diaconus. De qvo Nicephorus in breviario,	3
Theophanes Byz. & ex eo Anastasius Bibl. &	4	613	inter alia Heraclium ab	4
Miscella, aliiq; Annalium scriptores. Nam	5	614	eo coronatum referens.	5
Georgii Pisidæ libri de qvibus supra p. 228.	6	615	Hunc Sergium tacito no-	6
nondum viderunt lucem.	7	616	mine laudat Simocatta in	7
	8	617	procemio Historiæ. Mo- nothelitis favit. Vide	8
	9	618	Combefisii Historiam Mo-	9
	10	619	nothelitarum, Allatium	10
	11	620	de consensu p. 451.	11
	12	621		12
	13	622		13
In hoc anno desinit appendix ad Chronicon	14	623		14
Marii Aventicensis.	15	624		15
	16	625		16
	17	626		17
	18	627		18
	19	628		19
In vicesimo anno Heraclii desinit Chronicon	20	629		20
Alex.	21	630		21
	22	631		22
	23	632		23
	24	633		24
	25	634		25
	26	635		26
	27	636		27
	28	637		28
	29	638		29
	30	639	Sergio defuncto succedit *Pyrrhus* Presbyter, Monothelita,	1
FL. Heraclius CONSTANTINUS * Patri Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed	1	640	mense Januario. Vide Nicephori breviarium p. 18.	2

Impe-

* hunc Constantinum qvem è priore conjuge Eudocia suscepit, jam Augustum appellaverat Pater 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani		A.C.	Patriarchæ CPol.	
post 130. dies veneno á Martina noverca ex-	1	641	Pyrrhus mense Octobri	1
tingvitur 22. Jun. substituto FL. HERA- CLEONA Constantini fratre,qvem Martina	2	642	dejectus cui *Paulus Pres* *byter* successit. Idem Ni-	2
pepererat. Sed hæc sub extremum anni una	3	643	ceph. pag. 21 editionis	3
cum filio Heracleona in exilium pellitur Im-	4	644	primæ. Etiam Paulus hic	4
periumqve traditur FL. Heraclio CON-	5	645	Monothelitis favisse visus	5
STANTI, Constantini Filio. Vide Nice-	6	646	est.	6
phori CPol. breviarium, Theophanem &c.	7	647		7
	8	648		8
	9	649		9
	10	650		10
	11	651		11
	12	652		12
	13	653		13
	14	654		1
	15	655	In Pauli defuncti locum	1
	16	656	iterum restituitur *Pyr-* *rhus* post menses qvatuor	2
	17	657	& dies XXIII. defunctus,	3
	18	958	successore dato itidem	4
	19	659	Monothelita *Petro* Diaco-	5
	20	660	no, Oeconomo & Visita- tore.	6
	21	961		7
	22	962		8
	23	663		9
	24	664		10
	25	665		11
	26	666	Petrus obiit. Vide Anto- niũ Pagi ad A. 656. n. 5.	12
	27	667	Post sex menses & dies	1
Idibus Julii occiso Syracusis in balneo Constanti succedit filius CONSTANTINUS *pogonatus*. De qvo Nicephorus CPol. in breviario.	1	668	undecim eligitur *Thomas* Diaconus, secundus hoc nomine, de qvo Acta San- ctor. T. 3. April p. 58. & Antonius Pagi ad A. C. 656. n. 6. ubi eum Catho- licum non Monotheli- tam fuisse probat.	2
	2	669	Thomæ defuncto *Johan-* *nes* Presbyter & Protec-	1
	3	670	dicus sive primus Defen-	2

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	4	671	sor Ecclesiæ CPol. succe-	3
	5	672	dit. Hunc Johannem Phi-	4
	6	673	lippus Cyprius in Catalo- go Patriarcharum male omittit.	5
	7	674	Johanni succedit *Constan-*	1
	8	675	*tinus* Cancellarius.	2
	9	676	Constantino succedit *Theo-*	1
	10	677	*dorus* presbyter.	2
	11	678	Theodoro dejecto succes-	1
	12	679	sor datus *Georgius Cyprius.* Vide Theophanem p.301. sq. Cangium ad Zonaram p.71.sq.	2
	13	680	Concilium CPolit. in Trul-	3
	14	681	lo, inter Oecumenica sex- tum, adversus Mono-	4
	15	682	thelitas.	5
	16	683	Georgio pulso sive defun-	1
	17	684	cto succedit iterum *Theo-*	2
Fl. Heraclius JUSTINIANUS, sedecim annos natus, (deinde dictus *Rhinotmetus*) Patri Constantino Pogonato succedit mense Septembri.	18	685	*dorus* presbyter, de qvo paullo ante.	3
	1	686	*Paulus* è Laico succedit	1
	2	687	post mortuum Theodo-	2
	3	688	rum. Vide Theophanem	3
	4	689	p. 302. 303. Bandurium	4
	5	690	p. 902.	5
	6	691	Concilium Qvinisextum	6
	7	692	Trullanum CPoli habi- tum, adversus qvod disputat Allatius lib. 1. c. 27. de consensu utriusqve Ecclesiæ.	7
	8	693	*Callinicus* Presbyter Paulo	1
	9	694	succedit. Vide Nicepho-	2
FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi rapit, Justiniano naribus rescissis relegato in Chersonesum.	1	695	rum p. 25. & 28 brevia-	3
	2	696	rii, Theophanem p. 302.	4
	3	697		5
FL. TIBERIUS Apsimarus Constantini Pogonati frater Leontium naribus multat & in Monasterium Dalmati detrudit, imperatqve.	1	698		6
	2	699		7
	3	700		8
	4	701		9

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	5	702		10
	6	703		11
	7	704		12
JUSTINIANUS Rhinotmetus restituitur, qvi Tiberium captum fratremqve illius Heraclium & Patricium Leontium supplicio afficit.	1	705	Callinico dejecto privatoqve oculis successor datur *Cyrus* Monachus Amastrianus & Presbyter, de qvo Bollandus T. 1. Januarii p. 531. seq. Nicephorus CPol. Breviarii p. 28. Theophanes p. 302.	1
	2	706		2
	3	707		3
	4	708		4
	5	709		5
	6	710		6
Fl. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejusqve filium Tiberium interficit, & Imperium obtinet.	1	711	Cyro dejecto *Johannem* Diaconum Monothelitã successorem dat Philippicus Imp. Vide Theophanem p.302-320. Nicephori breviarium p.31.	1
	2	712		2
Philippico 3. Jun. excœcato successit ANASTASIUS II, *Artemius* antea dictus.	3	713		3
	1	714		4
THEODOSIUS τῶν κάλω, *Adramyttenus*, Philippico Thessalonicam relegato suffect⁹ invit⁹ est.	2	715	In Johannis dejecti locum substituitur XI. Augusti *Germanus* Cyzici Metropolita, de qvo Henschenius ad XII. Maji T. 3. p. 155. seq. Combefisii Auctar. nov. T. 1. p. 1462. sq.	1
	1	716		2
Idem mox cessit LEONI *Isauro*, qvi & *Conon* & *Iconomachus* dici solet. In hujus qvoqve potestatem mox venit qvem Imperatorem alii nuncupaverant *Basilius*, Gregorii Onomagali F. novo nomine *Tiberius*. Vide Nicephori CPol. breviarium, Paulum Diaconum, Theophanem, Anastasium Bibliothecarium &c.	1	717		3
	1	718		4
	2	719		5
	3	720		6
	4	721		7
	5	722		8
	6	723		9
	7	724		10
	8	725		11
	9	726		12
	10	727		13
	11	728		14
	12	729		15
In hoc anno definit liber XVIII. Pauli Diaconi.	13	730	Germano succedit XXII. Januar. *Anastasius* Iconoclasta. Vide Nicephori breviar. p.38.42. & Theophanem p.302. Bandurium p.904.	1
	14	731		2
	15	732		3
	16	733		4
	17	734		5
	18	735		6

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	19	736		7
	20	737		8
	21	738		9
	22	739		10
	23	740		11
Leoni Iſauro 18. Jun. aqva intercute extincto ſuccedit filius Fl. CONSTANTINUS *Copronymus* ſive * *Cabalinus*. Eqvidem *Artabazus* qvi Conſtantini ſororem duxerat, Tyrannidem invadere fuit aggreſſus, atqve imagines reſtituere cœpit, & *Nicephorum* Conſtantini F. Imperatorem coronavit. Sed à Conſtantino una cum Niceta Artabazi F. victus, captus & obtruncatus eſt. vide Nicephori CPol. breviarium, & Codini Origines CPol. n. 99. Theophanem, Cedrenum, Zonaram &c.	24	741		12
	1	742		13
	2	743		14
	3	744		15
	4	745		16
	5	746		17
	6	747		18
	7	748		19
	8	749		20
	9	750		21
	10	751		22
	11	752		23
	12	753		24
	13	754	Anaſtaſio mortuo ſuccedit *Conſtantinus* Iconomachus & Epiſcopus Syllæi, VIII. Auguſt. cum ſedes per aliqvot menſes vacaſſet. Vide Bandurium p. 904 ſeq. ubi ex Nicephori CPol antirrheticis MSS. notat Concilium Copronymianum illo Anno habitum fuiſſe ſede vacante, & ſub finem demum Concilii Conſtantinum à Mamona Epiſcopum CPol. creatum	1
	14	755		2
	15	756		3
	16	757		4
	17	758		5
	18	759		6
	19	760		7
	20	761		8
	21	762		9
	22	763		10
	23	764		11
	24	765		12
	25	766	Conſtantinus XXX. Auguſti dejectus, eiq; XVI. Nov. datus ſucceſſor *Nicetas* Slavus evnuchus, Eccleſiæ SS Apoſtolorum presbyter. Vide Niceph. breviarii p. 48. & Theophanem p. 302.	13
	26	767		1
	27	768		2
In hoc tempore, qvo Irene Leoni Chazaro nubſit, deſinit breviarium Hiſtoricum Nicephori CPol.	28	769		3
	29	770		4
	30	771		5
	31	772		6

* Καβαλίνη ἡ ἱππεία κόπρος. Cruſ. p. 273. TurcoGræc.

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	32	773		7
	33	774		8
Conſtantino Copronymo 14 Sept. mortuo ſucceſſit filius LEO *Chazarus* ſive è Chazara natus.	34	775		9
	1	776		10
	2	777		11
	3	778		12
	4	779		13
Leonem Chazarum 8 Sept. extinctum excepit filius CONSTANTINUS V. A. 771. natus, ſub tutela matris ſuæ IRENES.	5	780	Nicetæ VI. Febr. defuncto ſuccedit *Paulus Cyprius*, Lector, ſecunda jejuniorum Dominica. Vide Codini Origines CPol n. 123.	1
	1	781		2
	2	782		3
	3	783		4
	4	784	Paulus in Flori Monaſterium ſeceſſit, XXX. Aug. ſucceſſoremqve habuit *Taraſium*, XXV. Dec. Vide de eo Acta Sanctor. 25. Febr. & T. 1. Martii pag. 788. Vitam Taraſii ſcripſit Ignatius diſcipulus, deinde Svida teſte Epiſcopus Nicænus.	5
	5	785		1
	6	786		2
	7	787	Concilium Nicænum ſecundum pro Imaginibus.	3
	8	788		4
	9	789		5
Irene matre in ordinem coacta, Conſtantinus filius ſolus imperat.	10	790		6
	1	791		7
	2	792		8
	3	793		9
	4	794		10
	5	795		11
	6	796		12
Conſtantinus oculis 16. Auguſt. juſſu matris effoſſis non diu poſt obiit, hinc ſola imperium gerit IRENE mater.	7	797		13
	1	798		14
	2	799		15
	3	800		16
	4	801		17
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata & paulo poſt defuncta Imperium ſibi vindicavit NICEPHORUS Patricius ὁ ἀπὸ γενι-	5	802		18
	1	803		19
	2	804		20

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
χῶν sive Generalis Logotheta & anno post	3	805		21
mense Dec. STAVRACIUM filium, consor-	4	806	Tarasio XXV. Febr. defuncto	1
tem Imperii adscivit.	5	807	succedit XII. April. die festo Paschatos *Nicephorus*, de qvo	2
	6	808	supra pag. 295 seq. 640. seq.	3
	7	809	Vide & Acta Sanctor. T. 2. ad XIII. Martii. Cangium ad	4
	8	810	Zonaram p. 74.	5
Nicephoro dum bellum cum Bulgaris gerit 26. Jul. oc-	9	811		6
ciso, & Stavracio in monasterium se abdente Imperium datur Nicephori genero Fl. MICHAELI, Curopalatæ, cognomine *Rancabe*, 5. Octobr. In hujus initiis desinit Theophanis Chronicon. Incipit ab eo Joannes Scylitzes.	1	812		7
Michaël cum filio Theophylacto abdicare se Imperio	2	813		8
coactus successorem habuit II. Jul. LEONEM *Armenium*, Bardæ F. Iconomachum, qvi à brevi statura	1	814		9
dictus etiam Chamæleon. De hoc Anonymus ad	2	815	Nicephoro XIII. Martii in exi-	1
calcem Theophanis editus, scriptores post Theophanem de qvibus supra pag. 349. seq. Anonymus alter	3	816	lium misso ab Iconomachis statim succenturiatus *Theodo-*	2
qvem Leontium qvidam volunt, & Simeon Magi-	4	817	*tus* Melissenus, cognomento	3
ster ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes.	5	818	*Cassiteras*, 1. April. festo Paschatos, & eodem mense sub	4
& Genesius MS.	6	819	eo Concilium habitum. Vide	5
In hoc tempore desinit liber XXIV. Hist. miscellæ. Leo-	7	820	Cangium ad Zonaram p. 76.	6
ni occiso 25. Dec. succedit Thomamqve Constanti-	1	821	Theodoto defuncto (cui Philippus Cyprius *Theodorum*	1
num, æmulum vincit MICHAEL ὁ τραυλὸς sive	2	822	Spatharocandidati filium sub-	2
Balbus ex Amorio Phrygiæ opido. De hoc Imperatore Scylitzes, Genesiꝰ MS. & scriptores post Theophanem.	3	823	jicit) successit *Antonius* Sylæi Episcopus, qvem byrso-	3
	4	824	depsam alii, alii Cassimatam	4
	5	825	cognomine appellant. Vide	5
	6	826	Bandurium p. 908.	6
	7	827		7
	8	828		8
Mich. Balbo I. Octobr. extincto succedit filius THEO-	9	829		9
PHILUS, de qvo videndi continuator Theophanis Anonymus libro tertio, Simeon Magister, Georgius	1	830		10
Monachus, Scylitzes, Svidas, Genesius MS. & de ejus	2	831		11
nuptiis Anonymus à Martino Crusio ad calcem Epitomes Heliodori editus.	3	832	Antonio defuncto succedit	1
	4	833	XXI. April. *Joannes* ab hostibus Jannes magus appellatus	2
	5	834	& Lecanomantæ filius. Vide	3
	6	835	Continuatores Theophanis p. 75. 96. Simeonem Magi-	4
	7	836	strum p. 403. &c.	5
	8	837		6
	9	838		7
	10	839		8

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	11	840		9
Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MICHAEL cognomine μέθυσος sive μεθυςής, adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ, qvæ imagines restituit. Vide Anonymum continuatorem Theophanis libro IV. sive ultimo & Simeonem Magistrum, Georgium Monachum ac Scylitzen, Genesium MS.	12	841		10
	1	842	Joanni Iconomacho deposito succedit XII. Febr. *Methodius*, Cyzici Episcopus. Vide Cangium ad Zonaram p. 79.	1
	2	843		2
	3	844		3
	4	845		4
	5	846	Methodio XIV. Junii defuncto *Ignatius* Michaelis Curopalatæ Imperatoris, cognomine Rancabe filius succedit IV. Jul. Vide vitam ejus scriptam à Photii hoste Niceta Paphlagone, & editam cum Actis Concilii antiPhotiani & scriptores post Theophanem. Baronium ad Martyrolog. 23. Octobr.	5
	6	847		1
	7	848		2
	8	849		3
	9	850		4
	10	851		5
	11	852		6
	12	853		7
	13	854		8
Theodora cœnobio inclusa, hinc solus deinceps Michaël imperat.	14	855		9
	15	856		10
	16	857	Ignatio XXIII. Nov. depulso succedit *Photius* Tarasii Patriarchæ nepos, hactenus Laicus die XXV. Dec. Multa adversus Photium Allatius de consensu lib. 2. cap. 4. seqq. & libro de Synodo Photiana.	11
	17	858		1
	18	859		2
Barda Imperatoris avunculus Cæsar creatus, feria IV. Paschatos.	19	860		3
	20	861	Concilium CPol. adversus Ignatium	4
	21	862		5
	22	863		6
	23	864		7
	24	865		8
Barda interfecto, † 21. April. in Imperii consortium 26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo.	25	866		9
	1	867	Photio XXV. Sept. deposito *Ignatius* iterum restitutus, XXIII. Nov.	10
Post Michaelem 24. Sept. interfectum solus Basilius imperat. de qvo Constantinus Porphyrog. †† in hujus Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon Magister ac Scylitzes, & Genesius MS.	2	868		1
	3	869	Concilium CPol. AntiPhotianum.	2
	4	870		3
	5	871		4
	6	872		5

† Vide scriptores post Theophanem p. 128. 148.
†† Vide supra p. 349. & de Basilii hujus capitibus paraeneticis p. 572. sq.

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	7	873		6
	8	874		7
	9	875		8
	10	876		9
	11	877	Ignatio XXIII. Oct. defun-	10
	12	878	cto *Photius* restitutus iterum succedit XXVI Octob.	1
	13	879	Concilium pro Photio,	2
	14	880	qvod Græcis est Octavum	3
	15	881	Generale.	4
	16	882		5
	17	883		6
	18	884		7
	19	885		8
	20	886	Photio in Monasterium	1
	21	887	Armeniacorum Bordi di-	2
		888	ctum relegato succedit *Stephan9* Leonis sapientis	
Basilio I Martii extincto succedit filius LEO, cognomine *sapiens* de qvo Simeon Magister, Georgius Monachus, Anonymus alter continuator Theophanis p. 217-237. Scylitzes &c. De hujus Leonis scriptis supra p. 363 sq. In morte ejusdem desiit olim liber XXIII. Historiæ Ecclesiasticæ Nicephori, cujus hodie soli XVIII. libri exstant, cæterorum qvinqve tantum argumentis brevibus superstitibus.	1	889	Imp. frater. De qvo Acta	3
	2	890	Sanctor. T. 4. ad 17. Maj.	4
	3	891	p. 36. seq.	5
	4	892		6
	5	893	Stephano defuncto mense	1
	6	894	Majo succedit *Antonius Cauleas*, cujus vita scripta à Nicephoro Philosopho. Vide supra p. 300 Continuatorem Theophanis p. 220. Allatium de consensu p. 614. &c.	2
	7	895	Antonio defuncto XII.	1
	8	896	Febr. successit *Nicolaus*	2
	9	897	*Mysticus* sive Senator secretioris Consilii, de qvo	3
	10	898	Acta Sanctor. ad 15. Maji	4
	11	899	T. 3. p. 509. Continuat.	5
	12	900	Theophanis p. 224. 228.	6
	13	901	229 &c. Allatius de Consensu p. 604.	7
	14	902		8
	15	903		9
Excilium Thessalonicæ, qvod describit Johannes Cameniata. supra p. 351.	16	904		10

Imperatores CPolitani		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	17	905		11
	18	906	Nicolao qvod qvartas Im-	1
	19	907	peratoris nuptias impro-	2
	20	908	baret deposito successit *Euthymius* Syncellus. Vi-	3
	21	909	de Continuat. Theopha-	4
	22	910	nis p. 228. 231. &c.	5
ALEXANDER Leoni Fratri succedit xi. Maj.	1	911	Euthymio pulso per Leo-	1
CONSTANTINUS PorphyrogenitusLeo-	1	912	nem & Alexandrum *Nicolaus Mysticus* restitui-	2
nis Sap. filius Alexandro Patruo 6. Junii ex-	2	913	tur. Vide Bandurium p.	3
tincto succedit septennis, imperatqve sub tu tela ZOES Matris. De his videndi Anony-	3	914	910. seq.	4
mus Theophanis continuator, Simeon Magi-	4	915		5
ster, Georgius Monachus & Scylitzes. De	5	916		6
Constantini Porphyrogeniti scriptis dixi su-	6	917		7
pra p. 486. seq.	7	918		8
Zoë in ordinem coacta, cum Constantinus He-	8	919		9
lenam ROMANI Lacapeni filiam duxisset, mense Aprili, cujus ipsius anni mense De-	9	920		10
cembri coactus idem est Romanum socerum	10	921		11
suum una cum filio CHRISTOPHORO in	11	922		12
Imperii consortium adsciscere. Christo-	12	923		13
phorus non ita multo tempore post obiit.	13	924		14
	14	925	Nicolao xv. Maj. defuncto	1
	15	926	succedit Augusto Mense *Stephanus* AmaseæMetro-	2
	16	927	polita. Vide Continuat. Theophanis p. 254. 256. 258.	3
	17	928	Stephano xviii. Jul. defun-	1
	18	929	cto succedit xiv. Dec. *Trypho* Monachus de qvo Acta	2
	19	930	Sanctor. T. 2. April. 19 p. 619. seq. Continuatores Theophanis p. 258. 261. 487 seq.	3
	20	931	Tryphone intra mensem	
	21	932	Augustum deposito, sedes vacavit annum unum menses qvinqve.	
	22	933	*Theophylactus* Romani La-	1
	23	934	capeni Imp. filius ordinatus 2. Febr. Vide Conti-	2
	24	935	nuatores Theophanis.	3

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	25	936		4
	26	937		5
	27	938		6
	28	939		7
	29	940		8
	30	941		9
	31	942		10
	32	943		11
Romanus exauctoratus Monachi habitum induit 16. Dec. Mox etiam filii ejus *Stephanus* & *Constantinus* ab Imperio prohibiti. Sic soli Constantino Porphyrogenito Imperium mansit.	33	944		12
	34	945		13
	35	946		14
	36	947		15
	37	948		16
	38	949		17
	39	950		18
	40	951		19
	41	952		20
	42	953		21
	43	954		22
	44	955		23
	45	956	Theophylacto XXVII. Febr. defuncto succedit 3. April *Polyevctus*, forte antea in Monachatu dictus *Epiphanius*, ut ita fuerit iile de qvo multa Nicephorus in vita S. Andreæ τȣ̃ σαλȣ̃ apud Her schenium 28. Maji, T. VI. Vide etiam Continuatores Theophanis p. 269, 270, 277.	1
	46	957		2
	47	958		3
Constantino Porphyrog. 17. Nov. extincto succedit filius ROMANUS II. sive junior. jam A. 948. à Patre, ipso Paschatos festo coronatus.	48	959		4
	1	960		5
	2	661		6
	3	962		7
Romano 15. Martii defuncto successit filiis prælatus & 16. Augusti coronatus NICEPHORUS II. PHOCAS, qvi Theophanonem viduã à Romano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon Magister in Annalibus & Scylitzes: è Latinis Luitprandus in Legatione ad hunc Imperatorem qvam vulgavit Canisius Ingolstad. A. 1600. Hic etiam est Nicephorus cujus meminit Constantinus Porphyrog. in Basilii Macedonis vita p. 192.	1	963		8
	2	964		9
	3	965		10
	4	966		11
	5	967		12
	6	968		13

Impe-

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
Nicephoro 11. Dec mortuo succedit JOHANNES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reliqvi Annalium scriptores.	7	969		14
	1	970	Polyevcto xv. Jan. defuncto succedit *Basilius* Scamundrenus, Dominica Orthodoxiæ XIII. Febr.	1
	2	971		2
	3	972		3
	4	973		4
	5	974	Basilio deposito successor datur Antonius Studii Abbas, initio anni.	1
Post Tzimiscen anno hoc exeunte sublatum veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgaroctonus fraterqve ejus CONSTANTINUS, Romani junioris filii. Vide præter Scylitzen & Annalium scriptores, qvæ Acropolita cap. 11. & 13. & Basilii hujus Epitaphium in Cangii notis ad Zonaram p. 109. & apud Bandurium p. 179. 868.	6	975		2
	1	976		3
	2	977		4
	3	978		5
	4	979	Anno ineunte abdicavit se Patriarchatu Antonius. Sedes Vacavit per annos qvatuor & dimidium.	
	5	980		
	6	981		
	7	982		
	8	983	Paullo post medium anni ordinatur *Nicolaus Chrysoberges.*	1
	9	984		2
	10	985		3
	11	986		4
	12	987		5
	13	988		6
	14	989		7
	15	990		8
	16	991		9
	17	992		10
	18	993		11
	19	994		12
	20	995		13
	21	996	Nicolao defuncto succedit *Sisinnius Magister.*	1
	22	997		2
	23	998		3
	24	999	Sisinnio defuncto succedit *Sergius* Monachus (Photii ἀνεψιός.) Vide Continuatorem Theophanis pag. 269. Allatium de consensu p. 606. seq. & Bandu-	1
	25	1001		2
	26	1002		3
	27	1003		4
	28	1004		5
	29	1005		6

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	30	1006	rium p. 923. ex qvo	7
	31	1007	discesSergium non(ut	8
	32	1008	Pagius) fuisse bino- minem, nec ante Ser-	9
	33	1009	gium fuisse Johannem	10
	34	1010	nescio qvem, sed *Jo-*	11
	35	1011	*hannem Patriarcham*	12
Basilii Bulgaroctoni ejusqve fratris Constan-	36	1012	cujus in Epistola Petri	13
tini Imperii annus	37	1013	Antiocheni ad Mich. Cerularium mentio,	14
	38	1014	fuisse Patriarcham An-	15
	39	1015	tiochenum non CPo-	16
	40	1016	litanum. Vide Cotele-	17
	41	1017	rii monum. Ecclesiæ	18
	42	1018	Græcæ T. 2. p.148.	19
	43	1019	Sergio defuncto suc-	1
	44	1020	cedit *Eustathius* Pres-	2
	45	1021	byterorum Palatinæ	3
	46	1022	ædis princeps.	4
	47	1023		5
	48	1024		6
Basilio mense Dec extincto solus deinceps im-	49	1025	Eustathio paucis die-	7
perat Constantinus Romani F. Basili frater.	50	1026	bus ante Basilium Bul-	1
	51	1027	garoctonum extincto	2
Constantino Romani F defuncto 9. Nov. suc-	52	1028	succedit *Alexius* Stu- dii Abbas mense De-	3
cedit FL. ROMANUS *Argyrus* sive *Argy-*	1	1029	cembri.	4
ropulus Constantini gener. De hoc Scy-	2	1030		5
litzes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses.	3	1031		6
	4	1032		7
	5	1033		8
Romanus Argyropulus 11 April. veneno à Zoë	1	1034		9
conjuge extinguitur, succeditq; MICHAEL	2	1035		10
Καταλάκτης, *Paphlago* in torum non mi- nus qvam in Imperium. De hoc Scylitzes	3	1036		11
& Annalium scriptores.	4	1037		12
	5	1038		13
	6	1039		14
	7	1040		15

Impe-

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
Michaële Paphlagone Monachi induente habitum & paulo post 10. Dec. mortuo succedit MICHAEL CALAPHATES Paphlagonis sororis filius à Zoë adoptatus, sed qvam mox cum Joanne Paphlagonis fratre exauctoravit.	1	1041		16
Calaphati post effossos oculos exuuctorato 21. April. detrusoqve in Monasterium succedit CONSTANTINUS *Monomachus*, 12. Jun. adminiculo Zoës, qvam deinde duxit. Vide Scylitzen, Cedrenum, Zonaram, Manassem, Glycam,	1	1042		17
	2	1043	Alexio XX. Febr. defuncto succedit *Michael Cerularius*, festo Annunciationis XXV. Mart. De hoc intelligendus Jo. Scylitzes p. 808. seq Eum ut Latinæ Ecclesiæ adversarium insectatur Allatius de consensu p. 616. seq.	1
	3	1044		2
	4	1045		3
	5	1046		4
	6	1047		5
	7	1048		6
	8	1049		7
	9	1050		8
	10	1051		9
	11	1052		10
	12	1053		11
Constantino 30. Nov. mortuo succedit THEODORA, Zoës jam defunctæ soror.	1	1054		12
	2	1055		13
MICHAEL *Stratioticus*, à Theodora consors Imperii adsciscitur, qvæ obiit 22. Aug.	3	1056		14
In hoc tempore desinit Cedreni Chronicon	1	1057		15
ISAACUS *Comnen⁹* exauctorato Michaele & in Monasteriũ abdere se permisso Imperator eligitur 31. Aug. Vide Scylitzem, & Nicephorum Bryennium libro I.	1	1058		16
Is. Comnenus in Studii Monasterium se recepturus Imperatorem pronunciat CONSTANTINUM DUCAM, mense Decembri. Vide eosdem scriptores.	2	1059	*Michaeli Cerulario*, festo Michaelis, qvod Junii VIII. Græci celebrant, deposito successit *Constantinus Lichudes*. Vide Scylitzem pag. 809.	1
	1	1060		2
	2	1061		3
	3	1062		4
	4	1063		5
	5	1064	Lichudi circa initium Januarii defuncto succedit *Joannes Xiphilinus*. Vide Scylitzem p. 817. 860. Annam Comnenam pag. 75. Alexiados.	1
	6	1065		2
	7	1066		3
Duca 5. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum liberis, qvæ proximi anni die 13. Januarii nubsit ROMANO DIOGENI, eumqve Augustum fecit.	8	1067		4
	1	1068		5

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	2	1069		6
	3	1070		7
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducæ liberis mense Octobri excœcatur, & in insulā Protem relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducæ filius MICHAEL *Parapinaceus*, cum Matre *Eudocia*, sed qvæ paullo post Monacha esse jussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fuse lib. 2. & 3.	4	1071		8
	1	1072		9
	2	1073		10
	3	1074		11
	4	1075	Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit *Cosmas* Hierosolymitanus. Vide Scylitzem pag. 860. Alexiadem Comnenæ p. 68 75. 79. Forte & apud Niceph. Bryennium lib. 3. pag. 84. pro Θωμᾶς legendum Κόσμας.	1
	5	1076		2
	6	1077		3
Deposito 7. April. & in Monasterium detruso Michaële, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de qvo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qvi in hoc definit Scylitzes.	1	1078		4
	2	1079		5
	3	1080		6
Dejecto Botaniatæ 1. April succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de qvo fuse Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro qvarto, Nicetas Choniates libro 1. & qvi in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.	1	1081	Cosinæ qvi 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit *Eustratius Garides*, Evnuchus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 75. 79. 148. Antonium Pagi ad A. C. 1086. n. 9. Lambecium T. 4. p. 324.	1
	2	1082		2
	3	1083		3
	4	1084	Eustratio deposito succedit mense Septembri *Nicolaus Grammaticus*. Vide Annam Comnenam p. 273 & Pagium ad A. C. 1089 n. 8.	1
	5	1085		2
	6	1086		3
	7	1087		4
	8	1088		5
	9	1089		6
	10	1090		7
	11	1091		8
	12	1092		9
	13	1093		10
	14	1094		11
	15	1095		12
	16	1096		13
	17	1097		14
	18	1098		15
	19	1099		16
	20	1100		17
	21	1101		18
	22	1102		19

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
Alexii Comneni annus Imperii	23	1103		20
	24	1104		21
	25	1105		22
	26	1106		23
	27	1107		24
	28	1108		25
	29	1109		26
	30	1110		27
	31	1111	Nicolao defuncto succedit *Joh. Hieromnemon*, Chalcedonensis Episcopus. Vide Bandurium p. 915.	1
	32	1112		2
	33	1113		3
	34	1114		4
	35	1115		5
	36	1116		6
	37	1117		7
In hoc anno (qvo definunt Jo. Zonaræ & Mich. Glycæ Annales,) Alexio Comneno successit 15. Augusti, filius JOANNES COMNENUS, ob morum probitatem καλὸϊωάννης dictus. De hoc videndi Jo. Cinnamus libro primo, Nicetas Choniates, libro 1. & è latinis Otto Frisingensis, Gvil. Tyrius &c.	1	1118		8
	2	1119		9
	3	1120		10
	4	1121		11
	5	1122		12
	6	1123		13
	7	1124		14
	8	1125		15
	9	1126		16
	10	1127		17
	11	1128		18
	12	1129		19
	13	1130		20
	14	1131		21
	15	1132		22
	16	1133		23
	17	1134	Joanni Hieromnemoni defuncto succedit *Leo Styppiota*, ὁ Στϋπῆς de qvo vide Allatii consensum p. 644.	1
	18	1135		2
	19	1136		3
	20	1137		4
	21	1138		5
	22	1139		6

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	23	1140		7
	24	1141		8
	25	1142		9
Joanni Comneno 8. April. extincto successit MANUEL COMNENUS, Filius, de qvo Joannes Cinnamus libris 2. 3. 4. 5. & 6. Nicetas Choniates libris septem.	1	1143	Leoni Styppiotæ succedit *Michaël* 'Οξέιτης Monachus, cognomento Curacuas. Vide Nicetam Choniatem p 58. 59. & 88. & Jo. Cinnamum lib. 2. p 33.	1
	2	1144		2
	3	1145		3
In hoc anno desinit Chronicon Ottonis Frisingensis.	4	1146	Leoni se abdicanti successit *Cosmas Atticus*, patria Ægineta qvi cum per decem menses fuisset, XXVI. Februar. ob Bogomilorum hæresin jure an injuria ei impactam expulsus est. Vide Nicetam p. 88 seq. Cinnamum lib. 2. p. 67. seq. Allatium de consensu p. 683 seq. ubi formula depositionis & apud Bandurium p. 916 seq. Sedes inde per decem menses vacavit.	1
	5	1147	Die XXVI. Decembris Patriarcha creatus *Nicolaus Muzalus*. Vide Cinnamum lib. 2. p 88 seq. Banduriū p. 920. Lambecium lib. VI. p. 302.	
	6	1148		1
	7	1149		2
	8	1150		3
	9	1151	Nicolao se circa mensem Aprilem abdicanti successit *Theodot⁹* Monachus & præfectus Collegii S. Resurrectionis, qvem *Theodosium* pauci qvidam appellant.	1
	10	1152		2

Imperatores CPolitani		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	11	1153	Theodoto successisse ajunt Catalogi qvidam *Neophytum* ἔγκλειστον sive Monachum ex claustro Evergetidis. Vide Philippi Chronicon Ecclesiæ Græcæ cum notis Henrici Hilaridis p 193. & Bandurium pag. 920. qvi hunc Neophytum pro commentitio habet. Nicephorus Callistus successisse Theodoto ait *Constantinum Chliarenum* Diaconum, mense Aprili.	3
	12	1154		4
Manuelis Comneni annus Imperii	13	1155	Constantino Chliareno successit *Lucas Chrysoberges*, de qvo Cinnamus libro V.	1
	14	1156		2
	15	1157		3
	16	1158		4
	17	1159		5
	18	1160		6
	19	1161		7
	20	1162		8
	21	1163		9
	22	1164		10
	23	1165		11
	24	1166		12
	25	1167		13
	26	1168		14
	27	1169	Lucæ Chrysobergæ defuncto successit *Michaël Anchiali*, Diaconus, sacellarius & Princeps Philosophorum.	1
	28	1170		2
	29	1171		3
	30	1172		4
	31	1173		5
	32	1174		6
	33	1175		7
	34	1176		8
	35	1177	Sub initium anni extincto Michaeli succedit *Charito* Monachus, eodem anno exeunte mortuus.	1

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	36	1178	Hunc excipit *Theodosius*	1
	37	1179	Boradiotes Monachus	2
Manueli 24.Sept. defuncto succedit ALEXIUS	38	1180	collis S. Auxentii. vide	3
junior COMNENUS, Porphyrogenitus, de	1	1181	Nicetam p.265. 285. &	4
qvo Nicetas Choniates libro singulari, & è Latinis Gvil. Tyrius.	2	1182	Bandurium p.921.	5
Alexio mense Octobri strangulato rapit Imperium	3	1183	Theodosio in Insulam	6
ANDRONICUS Comnenus Isaaci F. Alexii senioris nepos.	1	1184	Terebinthum secedenti successor datur *Basilius*	1
De hoc Nicetas libris duobus, Gvil. Tyrius libro XXII.	2	1185	*Camaterus.*	2
Andronico 12.Sept. interfecto succedit ISAACIUS	1	1186	DejectoCamatero suffici-	1
secundus ANGELUS COMNENUS, de qvo idem Nicetas tribus libris.	2	1187	tur *Nicetas Muntanes*,	2
	3	1188	magnus Sacellarius,	3
	4	1189		4
	5	1190	Nicetæ dejecto sufficitur	1
	6	1191	*Leontius* diaconus, dictus	1
	7	1192	*Theotocites* qvod per Θεοτόκον qvam Imperator	1
	8	1193	apparuisse sibi dicebat	2
	9	1194	electus & post septem	3
Isaacio in carcerem conjecto & excæcato 10. April.	1	1195	menses iterum dejectus	4
ALEXIUS Angelus *Comnenus* frater Imperium eripit.	2	1196	est, succedente *Dositheo* Patriarcha Hierosol. qvi	5
Alexium Isaaci filium carceri includit, qvi elapsus Latinos ad evertendum imperium sollicitat.	3	1197	post anni & sex mensium spatium cessit locum *Georgio Xiphilino* magno Scevophylaci. Vide Bandurium p.922-925. Allatium de Georgiis pag. 341.seq.	6
In hoc anno desinunt Cæsaris Baronii & Antonii Pagi Annales.	4	1198	Post Xiphilini mortem	7
	5	1199	vacat sedes duobus mensibus, deinde eligitur *Joannes Camaterus*,	1
		1200	Diaconus & Chartophylax de	2
		1201	qvo Allatius de consensu	3
		1202	p.723. & ad Acropolitam p.222.	4
ALEXIUS IV. Isaaci Augusti F. à Latinis 25. Jul. una cum Patre ISAACO restitutus, sed post sex mensium intervallum strangulatus est ab ALEXIO V. *DUCA*, cognomine *Murzuflo* * qvi in Imperio successor post 70. dierum spatium misere periit. Gustavit etiam Imperium NICOLAUS CANABUS, de qvo Nicetas p.610. & MANUEL Isaacii Angeli filius, qvem ad breve tempus Balduinus Imperatorem renunciavit.		1203		5
Capta CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetisq; in qva desinit Joelis Chronicon compendiariũ de qvo supra p.456.		1204		6

* qvasi superciliosó; vide Nicetam p.608. Dousam & Acropolitam p.288. seq. Cangium ad Villeharduinum p.307.

Per annos LVIII. qvibus * Latini CPolin tenuerunt.

Imperatores CPol. è Latinis		A. C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia		Patriarchæ CPol. è Latinis		Patriarchæ Græci Nicææ	
BALDUINUS I. Flandriæ Comes, coronatus 31. Maj. de qvo Nicetas, extremo lib. XX & toto XXI. Villeharduinus &c.	1	1204			*Thomas* Maurocenus, nobilis Venetus, in qvem invehitur Nicetas.			7
	2	1205	FL. THEODORUS LASCARIS Alexii Angeli, cuj' filiam Añam duxerat gener, de qvo Nicetas lib. ult. Niceph. Gregoras lib. I. Acropolita c. 6. seq. & 18.			1		8
HENRICUS Balduino fratre occiso succedit, coronatus 20. August. de qvo Nicetas lib. ult. cap. ult.	1	1206		2		2	abdicantisse Camatero successit 20. Mart.	9
	2	1207		3		3	*Michael Autorianus* sive *Saurianus*, Diaconus.	1
	3	1208		4		4		2
	4	1209		5		5		3
	5	1210		6		6		4
	6	1211		7		7		5
	7	1212		8		8		6
	8	1213		9		9		7
	9	1214		10		10	Michaeli defuncto succedit post vacationem decem mensium *Theodorus Irenicus* cognomine *Copas* Diconus & Chartophylax ὕπατος φιλοσόφων. 8. Sept.	
	10	1215		11	*Gervasius* Tuscus creatus à Pontifice Rom.	1		1
PETRUS *Curtiniacus* Comes Antisiodoriensis	1	1216		12		2		2
	2	1217		13		3		3
Petro defuncto	3	1218		14		4		4
	1	1219		15		5		5
	2	1220		16		6		6
ROBERTUS Curtiniac' coronatur 25. Mart.	3	1221			*Matthæus* sive *Matthias*, à qvo Robertus coronatus est.	1		7
	4	1222	FL. JOANNES DUCAS, cognomine BATATZES sive DIPLOBATAZIUS,	17		2	Theodoro 3. Jun. extincto succedit *Maximus* Acœmetarum Abbas, qvi Joannem Ducam † teste Acropolita coronavit, sed	1
	5	1223		1		3		2
	6	1224		2		4		3
	7	1225		3		5		4

* Hanc partem Historiæ singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Francis, edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argumenti scriptoris, de qvo infra. Paris. 1657. fol.

† Exinde apparet falli Clariss. Bandurium (qvem alioqvi in hac Chronologia libenter seqvor) cum p. 927. Maximum refert ad A. C. 1215.

Imperatores CPol. è Latinis		A. C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia		Patriarchæ CPol. è Latinis		Patriarchæ Græci Nicææ.	
			Theodori Lascaris, cujus filiam *Irenem* duxerat, gener. Vide Acropolitam c. 18. ad 52. Gregoram lib. 2.				post sex menses mortuus successorem habuit *Manuelem Sarantenum Charitopulum* cognomento Philosophum.	
	8	1226		4	Joanne recusante *Simon* Archiepiscopus Tyri, creatur Patriarcha à Pontifice Rom.	6	Manueli sub extremum Augusti mortuo successit *Germanus* II *Naupli'*, Monachus, de qvo Allatius in consensu p. 211.	5
	9	1227		5		1		1
Roberto defuncto succedit JOANNES BRYENNIUS Hierosolymæ Rex, tutorio nomine pro Balduino secundo pupillo suo.	1	1228		6		2		2
	2	1229		7		3		3
	3	1230		8		4		4
	4	1231		9		5		5
	5	1232		10	*Nicolaus* Episcop' Spoletinus.	6		6
	6	1233		11		1		7
	7	1234		12		2		8
	8	1235		13		3		9
	9	1236		14		4		10
Joanne Bryennio defuncto BALDUINUS II. imperium suscipit vix octo & decem annos natus.	10	1237		15		5		11
	11	1238		16		6		12
	12	1239		17		7		13
	13	1240		18		8	Post Methodium defunctum sedes vacat ultra triennium.	
	14	1241		19		9		
	15	1242		20		10		
	16	1243		21		11	Sub extremum anni succedit *Manuel* Archipresbyter, à Manuele Charitopulo diversus, licet à Philippo Cyprio confunditur.	
	17	1244		22		12		1
	18	1245		23		13		2
	19	1246		24		14		3
	20	1247		25		15		4
	21	1248		26		16		5
	22	1249		27		17		6
	23	1250		28		18		7
	24	1251		29		19		8
	25	1252		30		20		9
	26	1253		31		21		10
	27	1254		32		22		11

Imperatores CPol. è Latinis		A C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia		Patriarchæ CPol. è Latinis		Patriarchæ Græci Nicææ	
	28	1255	FL. THEODORUS junior LASCARIS sive Ducas & Constantinus à qvibusdam dict', Johannis F. De hoc Gregoras lib.3. c.1.2. *Acropolita* c. 52. seq.	33		23	Manueli paullo ante Imperatorem Ducam defuncto succedit post ejusdem morrem *Arsenius* Monachus *Autorianus*, Nicephoro Blemida dignitatem illam respuente. Vide Acropolitam, c. 53. Gregoram, Pachymerem &c. Allatium de consensu pag.724.	1
	29	1256		1		24		2
	30	1257		2		25		3
	31	1258		3		26		4
	32	1259	JOHANNES LASCARIS Theodori F. vix sexennis, Imperium administrante qvi mox illud sibi plane vindicavit, MICHAELE *Comneno* PALÆOLOGO. Vide Gregoram lib. 3. c. 3.	1		27		5
	33	1260		2		28	Arsenio profugo succedit *Nicephorus* Ephesi Episcopus, qvi eodem anno, mense Nov. obiit. Vide Gregoram IV.1.	1
25. Jul. CPolis à Michaele Palæologo recuperata, atqve Imperium Francorum, Balduino secundo pulso, finem habuit.	34			3	Pantaleonis Zustigani annus	29		

Post recuperatam à Græcis CPolin, *titulo tamen Imperatorum CPolitanorum* adhuc usi è Francis sunt *Philippus* Curtiniacus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valesius, Philippi Pulchri, Galliæ Regis frater, qvi duxit *Catharinam* Philippi filiam A. 1300.

Catharina Valesia Caroli filia, ab A. 1308.

Philippus II. Princeps Tarentinus, qvi Catharinæ nubsit, filius Caroli II. Siciliæ Regis ab A. 1326. ad 1332. qvo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore Catharina Valesia.

Robertus II. Princeps Achajæ & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Baucius Andriæ Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde suffecerunt qvi *titulum Patriarchæ CPolitani* post Pantaleonem Zustiganum gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub Francis Imperatoribus p. 244. Fuerunt itaqve

Hugolinus Malebranchius Cardinalis, defunctus A. 1281.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusqve A. 1301.

Leonhardus Ecclesiæ S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII,

Nicolaus Nigroponti Episcopus, qvi fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Gotio Ariminensis, Cardinalis, A. 1331.

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus

Guilelmus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopns Cretensis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366.

Paulus A. 1367.

Philippus, præfectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Vissius Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recusante * suscepit oblatam à Pio II. *Bessario*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicænus, qvi Patriarcha CPolitanus vocatur etiam in titulo Panegyrici, qvo Baptista Platina eum A. 1462. 15. Nov. defunctum condecoravit.

Post receptam CPolin à Græcis

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
MICHAELIS *Comneni* † PALÆOLOGI ann⁹	3	1261	Recuperata CPoli *Arsenius*	
De illo Imperatore fuse Nicephorus Grego-	4	1262	15. August. restituitur. Con-	1
ras & Georgius Pachymeres. Addendus	5	1263	fer Bandurium p. 931.	2
etiam Phranzes.	6	1264	Arsenius qvi sacris Impera-	
	7	1265	tori ob excœcatum Joan- nem interdixerat à Concilio	
	8	1266	deponitur. Hinc sedes per aliqvod tempus vacat.	
	9	1267	*Germanus* Episcopus Adria- nopolitanus Festo Penteco- stes 5 Jun. creatus abdicat se 14. Sept. ejusdem anni.	
	10	1268	Calendis Jan. ordinatus *Jose-*	
	11	1269	*phus* Galesii Abbas de qvo	
	12	1270	Gregoras IV. 8. V. 2. VI. 1. Pachymeres &c. Allatius de	3
	13	1271	consensu p. 753.	4
	14	1272		5
	15	1273		6
	16	1274	Deposito Josepho succedit	7
	17	1275	*Johannes* Βέκκος sive *Vec-*	1
Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-	18	1276	*cus*, ordinatus 2. Junii, de qvo Gregoras V. 2. VI. 1. Hic est	2
chaële jam in consortium Imperii adscitum	19	1277	qvi multa scripsit pro Lati-	3

Impe-

* Ita de Isidoro Phranza III. 20. p. 200. Sed Odericus Raynaldus ad A. C. 1473. n. 58. Isidoro mortuo Bessarionem surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem Lascarim oculis orbari jussit 25 Dec. ejusdem anni.

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
patet ex subscriptione Codicis MS. 291. Regis Christianissimi: ἐν ἔτει ϛπϕδ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦτε Κυροῦ ΜΙΧΑΗ'Λ Δούκα Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κωνσταντίνου, καὶ ΘΕΟΔΩ'ΡΑΣ τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ τοῦ Κυροῦ ἈΝΔΡΟΝΙ'ΚΟΥ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, καὶ ἌΝΝΗΣ τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης.	20	1278	næ Ecclesiæ dogmatibus,	4
	21	1279	qvam cum Græca conciliare	5
	22	1280	volebat.	6
	23	1281		7
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONICUS PALÆOLOGUS *senior*, de qvo Gregoras, Pachymeres, Joannes Cantacuzenus & Georgius Phranzes. Huic Andronico Nicephorus Callisti Historiam suam Ecclesiasticam inscripsit.	24	1282	Vecco 26. Dec. dejectô, re-	8
	1	1283	stituitur *Josephus* Galesii Ab-	1
	2	1284	bas de qvo paullo ante: Huic autem paullo post cedenti	2
	3	1285	atqve deinde mortuo succe-	3
	4	1286	dit *Georgius Cyprius*, de cu-	4
	5	1287	jus scriptis supra p. 603. sq.	5
	6	1288		6
	7	1289	Abdicare se mense Jun. coacto Georgio succedit 14.	7
	8	1290	Octobr. *Athanasius Macedo*	1
	9	1291	de cujus scriptis supra pag.	2
	10	1292	582. seq.	3
	11	1293	Athanasio coacto se abdicare	4
	12	1294	16. Octobr. succedit *Joannes* (antea *Cosmas*) Sozo-	1
	13	1295	politanus, ordinatus Cal.	2
	14	1296	Jan. anni proximi. Vide	3
	15	1297	Gregoram VI. 7. & 11.	4
Ab hoc tempore incipit Laonicus Chalcocondyles.	16	1298		5
	17	1299		6
	18	1300		7
	19	1301		8
	20	1302	Pulsô 3. Aug Johanne, Atha-	1
	21	1303	nasius iterum restituitur.	2
In hoc tempore desinit Catalogus Patriarcharum CPol, adornatus à Nicephoro Callisto.	22	1304	Vide Gregoram VII. 9.	3
	23	1305		4
	24	1306		5
	25	1307		6
	26	1308		7
	27	1309		8
	28	1310	Post Athanasium secundâ vice se coactum abdicare sedes	
	29	1311	vacat per biennium.	

Impe-

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	30	1312	Initio anni Patriarcha crea-	1
	31	1313	tur *Nipho*, Cyzici metropolitanus.	2
	32	1314	Niphoni ob varia male ge-	3
	33	1315	sta pulso succedit post anni	
	34	1316	qvo sedes vacavit spatium	1
	35	1317	*Joannes*, *Glycys*, cursus pu-	2
	36	1318	blici Logotheta. Vide Bandurium p.986. Gregorã VII. 11.	3
	37	1319		4
	38	1320	Joanni successit *Gerasimus* è	1
Obiit Michaël Palæologus junior, Andronici senioris filius, qvem consortem Imperii Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni Historia.	39	1321	monasterio Manganorum	
	40	1322	Monach9. Post Gerasimum 19. April. 1321. defunctum sedes vacat per triennium.	
	41	1323	Patriarcha creatus *Esaias*,	
	42	1324	prid. Cal. Dec. Vide Gre-	1
	43	1325	goram VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9.	2
Andronico seniori 19. Maji abdicare se coacto & in Monasterium ubi Antonii nomen adscivit detruso, Imperium rapit ANDRONICUS PALÆOLOGUS *junior*, senioris ex filio Michaële nepos. De hoc Gregoras, Cantacuzenus, Phranzes, Chalcocondylas.	44	1326	10. X. 6. 7.	3
	45	1327		4
	1	1328		5
	2	1329		6
	3	1330		7
	4	1331		8
	5	1332		9
	6	1333	Esaiæ fatis functo succedit	10
	7	1334	*Joannes Calecas, Aprenus.*	1
	8	1335	Vide Boivini notas ad Gregoram p. 774.	2
	9	1336		3
	10	1337		4
	11	1338		5
	12	1339		6
	13	1340		7
Andronico Palæologo juniori 15. Junii defuncto succedit filius JOANNES PALÆOLOGUS novennis, 19. Nov. coronatus, sub tutela JOANNIS CANTACUZENI, qvi res suas & pupilli fuse descripsit, cui jungendi Gregoras libro ad XVIII. Ducas, Chalcocondylas & Georgius Phranzes. Vide supra p.469. seq.	1	1341		8
	2	1342		9
	3	1343		10
	4	1344		11
	5	1345		12
	6	1346		13

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
Cantacuzenus Januar. 8. CPolin occupat, Imperiumq; sibi vindicat: coronatur 13 Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam *Helenam* dat in matrimonium.	1	1347	depositus 8. Jan. Joannes Calecas, cui datus successor *Isidorus Buchiras*, Monembasiæ Episcopus Vide Bandurium p. 987.	1
	2	1348		2
	3	1349		3
	4	1350	Isidoro sub extremum anni superioris defuncto succedit *Callistus* Galata ex Monte Atho Monachus, qvi Georgii Palamæ favit, vide Gregoram XVIII. 1.	1
In hoc anno desinit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimus.	5	1351		2
	6	1352		3
	7	1353		4
	8	1354	Callisto dejecto *Philotheus* Heracleæ Episcopus substituitur, qvi & ipse cum Palama fecit Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.	
Joanne Palæolo CPolin & Imperium recipiente Cantacuzenus in Monasterium se abdit & *Joasaphi* nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hactenus inediti.	1	1355	Initio anni restitutus *Callistus*.	1
	2	1356		2
	3	1357		3
	4	1358		4
	5	1359		5
	6	1360		6
	7	1361		7
	8	1362	Sub extremum anni defuncto Callisto *Philotheus* restituitur. De ejus scriptis vide Bandurium p. 988. seq.	8
	9	1363		1
	10	1364		2
	11	1365		3
	12	1366		4
	13	1367		5
	14	1368		6
	15	1369		7
	16	1370		8
	17	1371		9
	18	1372		10
	19	1373		11
	20	1374		12
	21	1375		13
	22	1376	Philotheum fatis functum excepit *Macarius*.	14
	23	1377		1
	24	1378		2

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	25	1379	Philotheus obiit.	3
	26	1380	initio anni succedit *Nilus*.	1
	27	1381		2
	28	1382		3
	29	1383		4
	30	1384		5
	31	1385		6
	32	1386		7
	33	1387		8
	34	1388	Anno ineunte Nilus obiit	1
	35	1389	successoremqve nactus est	2
	36	1390	*Antonium*.	3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PA-	1	1391		4
LÆOLOGUS solus deinceps imperat, de	2	1392		5
qvo Ducam vide & Phranzem atqve Laoni-	3	1393		6
cum Chalcocondylem & Historiam Politicam CPoleos in lib. 1. Turco Græciæ.	4	1394		7
Manuelem fugat JOANNES secundus *Palæo-*	1	1395	Antonii defuncto succedit	8
logus Andronici fratris filius, Imperiumqve	2	1396	*Callistus* II. & huic itidem	
sibi rapit. De qvo iidem scriptores.	3	1397	post tres menses extincto *Matthæus*.	1
	4	1398		2
	5	1399		3
	6	1400		4
	7	1401		5
	8	1402		6
Restituitur MANUEL Palæologus, Joannem-	1	1403		7
qve victum in Insulam Lemnum relegat.	2	1404		8
Vide Phrancem Ducam, Chalcocondylem,	3	1405		9
& Hist. Politicam in Crusii TurcoGræcia.	4	1406		10
	5	1407		11
	6	1408		12
	7	1409		13
	8	1410	Matthæo mortuo succedit	1
	9	1411	*Euthymius*, de qvo Allatius p. 173. contra Hot-	2
	10	1412	tingerum.	3
	11	1413		4
	12	1414		5
	13	1415		6

Impe-

Imperatores CPolitani		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	14	1416	*Josephus* II. Ephesi Metropolita, Euthymio fatis functo succedit 21. Maj. Vide Bandurium p. 989. sq. ex Syropuli Hist. Concilii Flor. sect. 2. c. 4.	1
	15	1417		2
	16	1418		3
Defuncto Manueli succedit filius JOANNES PALÆOLOGUS. De qvo iidem scriptores.	1	1419		4
	2	1420		5
	3	1421		6
Ad hunc annum refer Jo. Canani narrationem de irrito Turcarum in urbem CPolin conatu, de qva supra p. 456.	4	1422		7
	5	1423		8
	6	1424		9
	7	1425		10
	8	1426		11
	9	1427		12
	10	1428		13
	11	1429		14
	12	1430		15
	13	1431		16
	14	1432		17
	15	1433		18
	16	1434		19
	17	1435		20
	18	1436		21
	19	1437		22
Concilium Florentinum pro concilianda cum Latinis Græcorum Ecclesia. Interfuit ipse Joannes Imperator, * & Josephus Patriarcha, in illo fatis functus.	20	1438		23
	21	1439	Joasaphus 9. Jun. Florentiæ in Concilio moritur, hinc succedit anni proximi vere *Metrophanes* Metropolita Cyzicenus. Nam Bessario qvem aliqvi electum scribunt, Romæ hæsit. Vide Bandurium pag. 992. & Allatium de consensu III. 3.	24
	22	1440		1
	23	1441		2
	24	1442		3
	25	1443		4
	26	1444		5
	27	1445	Metrophani succedit *Georgius* sive *Gregorius Mammas* Melissenus, Imperatoris confessarius.	1
	28	1446		2
	29	1447		3

* Confer Icones exhibitas à Lambecio VIII. p. 504.

Imperatores CPolitani		A.C.	Patriarchæ CPol.	
Joanni defuncto 31 Oct succedit ejus frater CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	30	1448		4
	1	1449		5
	2	1450		6
	3	1451	Gregorius Melissenus Romam se recipit, futurum Urbis excidium prævidens. Neqve ei alius Patriarcha substituitur.	7
	4	1452		8
CPolis capta die Martis 29 Maj. festo Pentecostes, à Mahomede II. Turcarum Imperatore, & Constantinus fugiens oppressus.	5	1453		9

Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamqve Crusii pag. 53. & 101. 102 & p. 76. seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chiensis Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6.

Patriarchæ CPolitani post captam à Turcis urbem.

A.C.

1454 *Georgius Scholarius*, postea *Gennadius* dictus, per annos qvinqve & aliqvot menses. Vide Manuelem Malaxum in TurcoGræcia Crusii pag. 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qvi in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de qvibus alibi.

1460 *Isidorus Hieromonachus.* TurcoGræc. p. 120.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitanus, cognomento Xylocarabes. TurcoGræc. p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qvi Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum conseqveretur. id. p. 125.

Dionysius Philippopoleos Metropolita, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. id. p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium *male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.*

Simeon restitutus sedit per triennium. TurcoGræc. pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium sive annuum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per ſex annos. id. p. 131. 138. hic vir doctiſſimus appellatur à Philippo Cyprio , qvi Symboli explicationem ab eo conſcriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A C. 1482.

Nipho Metropolita Theſſalonicenſis. TurcoGræc. p. 138.

Dionyſius reſtitutus ſedit per annos duos & aliqvot menſes. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manaſſes*) Serrarum Metropolita , Patriarchatum tenuit per ſexemium. id. p. 142.

Nipho reſtitutus , & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus eſt.

Joachimus Dramæ Metropolita. TurcoGræc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. ſq.

Pachomius , Zichnarum Metropolita. id. p. 145.

Joachimus reſtitutus. id. p. 146.

Pachomius reſtitutus , qvo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolita Joanninorum , per annos octo & menſes 6. TurcoGræc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolita. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolita. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias reſtitutus ; Patriarchatum geſſit per annos XXIII. & menſes aliqvot. id. p. 156. 164.

Dionyſius Nicomediæ Metropolita. id. p. 166.

Joaſaphus ſive *Joſaphatus* Adrianopoleos Metropolita. id. p. 169. ſeq. Hic qvod bina palatia ſibi condidiſſet ſuperbi nomen tulit , & per Synodum dejectus eſt. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. ſeq. ubi nomina Epiſcoporum qvi dejectioni ejus ſubſcripſere , petita è Manuele Malaxo.

Metrophanes Cæſareæ Metropolita. TurcoGræc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus ſive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

A. C.

1572 5. Maj. *Jeremias* cognomento Tranus, Metropolita Lariſſæ. Vide Manuelem Malaxum (qvi ſub hoc Jeremia ſcripſit) in Turco Græcia Cruſii p. 179. Hic eſt Jeremias cujus exſtant & Tubingenſium Theologorum mutua ſcripta.

1581 *Metrophanes* reſtitutus, poſt menſes novem deceſſit.

1582 *Jeremias* iterum.

1584 *Pachomius* Lesbius cognomento Batiſtas. Vide Philippi Cyprii Chronicon p. 427.

1587 *Theoleptus* Philippopoleos Metropolita.

Jeremias tertium reſtitutus.

1594 *Matthæus* Joanninorum, Patriarchatu per dies 19. (al. 16.) functus ſe abdicavit. Vide Bandurium p. 1000.

Gabriel Theſſalonicæ, per menſes V.

Theophanes Athenarum, per menſes VII.

Meletius Πηγᾶς, Alexandrinus Patriarcha ἐπιτροπικῶς ſive vicario nomine pro more adminiſtravit vacantem Patriarchatum CPol.

1595 *Matthæus* reſtitutus, cum qvatuor annos functus eſſet, iterum pellitur.

1599 *Neophytus* Athenarum, poſt anni Patriarchatum pulſus in exilium.

1600 *Matthæus* tertium reſtitutus, poſt paucos dies deceſſit.

1600 *Raphaël* Methymnæ, poſt annos qvinqve & menſes ſex dejectus.

Neophytus reſtitutus, annos qvinqve.

Cyrillus Lucaris, Alexandrinus Patriarcha, vicario nomine.

Timotheus Patrarum veterum, annum unum.

1621 *Cyrillus Lucaris*, (qvi vicario nomine jam functus Patriarchatu fuerat) per annum unum.

1623 *Gregorius* Amaſeæ, menſes tres

Anthimus Hadrianopoleos, dies 3.

1624 *Cyrillus Lucaris* reſtitutus, annos octo

1632 *Cyrillus Contari*, *Berrhoënſis* dies octo

1632 *Cyrillus Lucaris* tertio reſtitutus, annum unum & menſes duos.

1633 *Athanaſius* Patellarius dies 22.

1633 *Cyrillus Lucaris* qvarto reſtitutus, annum unum.

1634 *Cyrillus Berrhöenſis* reſtitutus, annos duos.

Neo-

A.C.

1636 *Neophytus* Heracleæ, annum unum. In hoc desinit Catalogus Matthæi Cigala, apud Bandurium p. 218.

1637 *Cyrillus Lucaris*, qvintum restitutus sed post annum unum strangulatus est.

1638 *Cyrillus Berrhöensis* tertium restitutus, post annum itidem conjectus in carcerem eodem fata periit. Confer Jo. Aymonii librum, Monumens avthentiqves p. 311. sq. Et qvæ pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliiqve, qvos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.

1639 4. Jul. *Parthenius* Adrianopoleos, (qvi prius Anchialensi Ecclesiæ præfuerat) annos qvinqve, menses duos. In hoc desinit Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ, apud Bandurium p. 229.

1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine Κεσκίνης, annos duos mensesqve totidem.

1646 *Joannicius* Heracleæ, annum unum, menses undecim.

1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.

1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.

Cyrillus Tornobi, cognomine Σπανὸς, dies viginti.

Athanasius Patellarius restitutus, dies qvindecim.

1654 *Paisius* Larissæ, undecim menses.

Joannicius tertium restitutus, menses totidem

Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.

Paisius restitutus, per undecim menses.

1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus.

1657 *Gabriel* Gani, dies duodecim. Suspensus qvod baptizasset Judæum qvem Judæi Turcam fuisse causabantur.

1657 *Parthenius* ὁ Κουκούμης, Prusæ Metropolita, annos tres.

Dionysius Larissæ, ὁ σπανὸς,

Parthenius Cumcumis, restitutus.

1661 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium Dionysius Larissæ A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post Cyrillum Lucarem, qvi exstat in libro perpetuité de la Foi

A.C. touchant l'Evchariſtie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed illum omittit Catalogus Græcus apud Bandurium p. 1002.

Methodius Heracleæ.

Parthenius Cumcumis, tertium reſtitutus

1671 *Dionyſius Muſelimes.*

Geraſimus Tornobi.

Parthenius qvartum reſtitutus.

Dionyſius Muſelimes, reſtitutus.

Athanaſius Rhaideſti, qvi poſt dies duodecim iterum ejectus.

Dionyſius Muſelimes, tertium reſtitutus.

Parthenius qvintum reſtitutus

Jacobus

Dionyſius Muſelimes qvartum reſtitutus.

Jacobus reſtitutus.

Callinicus Pruſæ,

Neophytus Hadrianopoleos.

1687 *Callinicus* reſtitutus per annos qvindecim.

1702 *Gabriel* Chalcedonis à 30. Sept. per annos qvinqve, menſes duos.

1708 *Neophytus* Heracleæ Metropolita. Vide Bandurium p. 1003.

Omitto titulares & nominetenus Patriarchas CPol. à Latinis venditatos qvos nonnulli memorant, A. 1400. Angelum Cornarium, 1474. Hieron. Laudum, 1485. Joannem Michaëlem, 1503. Marcum Cornarium, 1524. Ægidium Viterbienſem, 1532. Franciſcum Piſarum, 1545. Marinum Grimani, 1546. Ranucium Farneſium, 1550. Fabium Columnam, 1565. Scipionem Rebibam, 1577. Proſperum Rebibam, 1590. Bonifacium Bevilaqvam, 1599. Bonaventuram Calatagironem.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine Alphabeti compoſitus.

Inſerta ſunt currentibus literis nomina aliorum Imperatorum Romanorum & Occidentis.

ABſimarus Tiberius A. C. 698-705.

Achilleus Tyrannus ſub Dioclet.

Adolphus Naſſovius 1292-1298.

Adrianus 117-138.

Æmilianus 253.

Æmilia-

Æmilianus Tyrannus sub Gallieno.
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II. 1438.seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzuflus 1203.
Allectus, Tyrannus sub Dioclet.
Alphonsus Castellæ Rex, electus 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasius II. sive Artemius 713.sq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1326.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1341.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulphus 891-903.
Artavastus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713.seq.
Attalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno CHristi 14. defunctus
Augustulus 475.seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avitus 455.seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Galieno.
Balbinus 237.seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Balista Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro ἀπὸ γενικῶν.
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilius Macedo 866-889.
Basilius II. Bulgaroctonus 976-1025.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Baucius Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonosus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Vetranio Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculio.
Carinus 283.seq.
Carolus M. 800-815.
Carolus Calvus 877.seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

Caro-

Carolus VI. 1711.
Carolus Valesius, *titulo tenus Imperator* 1330.
Carus 282. seq.
Avidius Cassius 175. *Tyrannus.*
Catharina Valesia, *titulo solo usa* 1308.
Celsus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Censorinus, ex iisdem.
Christophorus Romani Lacapeni F. 919. seq.
Claudius 41-54.
Claudius Gothicus 268-270.
Commodus 180-192.
Comneni, vide Alexius, Joannes, Isaacius, Manuel.
Conradus I. 912-919.
Conradus II. 1025-1040.
Conradus III. 1138-1152.
Conradus IV. 1250-1254.
Constans Constantii frater 337-350.
Heraclius Constans 642-668.
Constantinus Magnus 306-337.
Constantinus II., Magni F. 337-340.
Constantinus III. Heraclii F. 640.
Constantinus IV. Pogonatus 668. ad 685.
Constantinus V. Copronymus sive Cabalinus 741-775.
Constantinus VI. Chazari F. 780-797.
Constantinus VII. Porphyrogenitus 912-959.
Constantinus VIII. Romani jun. Filius 976-1028.
Constantinus IX. Monomachus 1042-1054.
Constantinus Ducas 1059-1067.
Constantinus Palæologus 1448-1453.
Constantius Chlorus 305. seq.
Constantius, Constantini F. 337-360.
Cyriades è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Decentius tempore Constantii.
Decius 249-251.
Delmatius tempore Constantii.
Desiderius itidem.
Diadumenianus Macrini F.
Diocletianus 284-305.
Domitianus 81-96.
Domitius Domitianus è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Ducas. Vide Alexius, Joannes Michaël, & Constantinus.
Ecbertus anti Cæsar Henrici IV. 1087.
Etruscus Decii F.
Eudocia Michaëlis Parapinacei mater 1067-1071.
Eugenius Tyrannus Theodosii Majoris tempore.
Euphemius Tyrannus tempore Mich. Balbi.
Ferdinandus I. 1558-1564.
Ferdinandus II. 1619-1637.
Ferdinandus III. 1637-1658.
Firmus Tyrannus sub Aureliano.
Firmus Tyr. sub Valentiniano.
Florianus Taciti frater 276.

Fride-

Fridericus I. Barbaroſſa ſive Ahenobarbus. 1152-1190.
Fridericus II. 1212-1250.
Fridericus III. Pulcher 1314-1323.
Fridericus IV. 1440-1494.
Galba 68.
Galerius Maximianus 305-313.
Gallus 251-253.
Gallienus 253-268.
Geta 211.
Glycerius 473. ſeq.
Gordianus Pater 236. ſeq.
Gordianus filius 236 ſeq.
Gordianus nepos 238-244.
Gratianus 376-383.
Gratianus Tyrannus Honorii tempore.
Guido AntiCæſar Arnulphi 891.
Gvilelmus Hollandus 1254-1273.
Hadrianus 117-138.
Haniballianus Conſtantii tempore.
Harduinus 1012-1015.
Heliogabalus 218-222.
Henricus I. Auceps 919-938.
Henricus II. 1003-1025.
Henricus III. 1040-1057.
Henricus IV. 1057. 1105.
Henricus V. 1105-1126.
Henricus VI. 1190-1198.
Henricus VII. 1308-1314.
Henricus Balduini Frater 1206-1216.
Henricus Haſſiæ Landgravius 1245. ſq.
Heraclius 610-640.
Heracleonas 641.
Herennianus è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Hermannus Anticæſar Henrici IV. 1081-1087.
Herodes Odenati F. è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Honorius 395-423.
Severus Hoſtilianus 245.
C. Valens Hoſtilianus 251.
Joannes Tzimiſces 969-975.
Joannes Ducas, Batazes 1222-1255.
Joannes Bryennius 1228-1237.
Joannes Laſcaris 1259. ſeq.
Joannes Comnenus. Καλοϊωάννης. 1118-1143.
Joannes Palæologus 1341-1347. & 1355-1384.
Joannes Cantacuzenus. 1347-1355.
Joannes Palæologus junior Manuelis F. 1419-1448.
Jodocus Barbatus 1411.
Joſephus 1705-1711.
Jovianus 363. ſeq.
Jovinus Tyrannus tempore Honorii.
Irene Conſtantini Chazaridis mater 780-790. & 797-802.
Iſaacius Angelus Comnenus 1186-1195. & 1203.
Iſaacius Comnenus 1058. ſeq.
C. Julius Cæſar occiſus A. 45. ante CHriſtum natum.
Did. Julianus 193.
Fl. Julianus Apoſtata 361-363.
Juſtinianus Magnus 527-566.
Juſtinianus II. Rhinotmetus 685-695. atqve iterum 705-711.

Justinus senior Thrax 518-527.
Justinus junior, Curopalates 566-578.
Romanus Lacapenus 919-944.
Lambertus Gvidonis F. 894.
Thedorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
Leo I. Magnus ὁ Μακέλης 457-474.
Leo II. junior, Zenonis Isauri F. 474.
Leo III. Conon, Isaurus 717-741.
Leo IV. Chazarus 775-780.
Leo V. Armenus 813-820.
Leo VI. Sapiens 889-911.
Leontius 695-698.
Leopoldus 1658-1705.
Licinius 307-323.
Lollianus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Lotharius 841-856.
Lotharius II. 1126-1138.
Ludovicus Pius 815-871.
Ludovicus II. 856-871.
Ludovicus III. Balbus 848.
Ludovicus IV. 903-912.
Ludovicus V. Bavarus 1314-1346.
Ludovicus Bonosi F. 898.
Clod. Macer Tyrannus sub Nerone.
Macrinus 217. seq.
M. Fulvius Macrianus Pater è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Q. Fulvius Macrianus, ex iisdem triginta.
Maeonius, ex iisdem Tyrannis.
Magnentius 350-353.
Majorianus 457-461.
Manuel Comnenus 1143-1180.
Manuel Isaaci Angeli F. 1204.
Manuel Palæologus 1384-1419.
Marcianus 450-457.
Marcus Philosophus post Gordianum.
Marcus Antoninus Philosophus. 161-180.
Marinus Tyrannus sub Philippo Arabe.
Marius è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Matthias 1612-1619.
Mauritius 582-602.
Maxentius 305-312.
Maximianus Herculius 286-304.
Galerius Maximianus 305-311.
Maximilianus I. 1494-1519.
Maximilianus II. 1564-1576.
Maximinus 235-238.
Galerius Maximinus 308-313.
Pupienus Maximus 237. seq.
Petronius Maximus 455.
Maximus Tyrannus Gratiani tempore.
Maximus Tyrannus tempore Honorii.
Michael Rancabe 811-814.
Michael II. Balbus 821-829.
Michael III. μεθυστής 841-867.
Michael IV. Paphlago, Καταλάκτης 1034-1041.
Michael V. Calaphates 1041. sq.
Michael VI. Stratioticus 1056-1058.
Michael VII. Parapinaceus 1071-1078.
Michael VIII. Palæologus senior 1259-1282.

Mi-

Michael IX. Palæologus junior. 1321.
Mizizus sive Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
Julius Nepos 474 seq.
Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M. filii.
Nero 54-68.
Nerva 96-98.
Nicephorus ὁ ἀπὸ γενικῶν. 802-811.
Nicephorus II. Phocas 963-969.
Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
Nicephorus Botaniates. 1078-1081.
Nicolaus Canabus 1203.
Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
Numerianus 283. seq.
Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
Octavianus Augustus. A.C. 14. defunctus.
Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Olybrius 472.
Ottho 68.
Otto Magnus 938-974.
Otto II. 974-984.
Otto III. 984-1003.
Otto IV. 1208-1212.
Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michaële
Pertinax 193.
Pescennius Niger, antiCæsar Didii Juliani.
Petronius Maximus 455.
Petrus Curtiniacus 1216-1218.
Philippicus Bardanis F. 711-713.
Philippus Arabs 244-249.
Philippus II. 1198-1208.
Philippus Curtiniacus, *titularis.* 1272.
Philippus II. & III. Principes Tarentini, *itidem titulares* 1326. & 1352.
Phocas 602-610.
Piso è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
Postumus filius, ex iisdem.
L. Priscus Tyrannus sub Decio.
Probus 276-282.
Procopius Anticæsar Valentis.
Proculus Tyrannus sub Probo.
Pupienus Maximus 237. seq.
Quietus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
M. Aurelius Quintillus 270.
Regillianus è triginta Tyrannis.
Richardus Anglus, electus 1263.
Robertus Curtiniacus 1221-1228.
Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
Rodulphus I. Habsburgicus 1273-1292.
Rodulphus II. 1576-1612.
Rodulphus Sueviæ Dux, antiCæsar Henrici IV.
Romanus Lacapenus 919-944.
Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959-963.
Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
Romanus Diogenes 1067-1072.
Romulus Augustulus 475. seq.
Rupertus 1400-1411.

Jul. Sabinus Tyrannus sub Vespasiano.
Saturninus è triginta Tyrannis Galieni tempore.
Saturninus Tyrannus sub Probo.
Sebastianus Tyrannus sub Honorio.
Clodius Septimius Albinus, antiCæsar Septimii Severi.
Septimius Severus 193-211.
Alexander Severus 222-235.
Severus Lucanus 461-465.
Sigismundus 1411-1438.
Stavratius 803-811.
StavratiusTyrannus sub Constantino Chazari F.
Sylvanus Tyrannus sub Constantio, Constantini M. filio.
Tacitus 275. seq.
Tetricus Pater è triginta Tyrannis sub Gallieno.
Tetricus Filius ex iisdem.
Theodora Michaëlis μεθυςȣ mater 841-855.
TheodoraZoës soror 1054-1056.
Theodorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
Theodosius Magnus 379-395.
Theodosius junior 408-450.
Theodosius Adramyttenus 715. seq.
Theodosius Mauritii Imp. filius à patre consors Imperii factus.
Theophilus 829-841.
Theophylactus 813.
Thomas (Constantinus) Tyrannus sub Michaele Balbo.
Tiberius 14-37.
Tiberius II. Thrax. 578-582.
Tiberius III. Apsimarus. 698-705.
Timolaus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Titus Vespasianus 79-81.
Titus Tyrannus sub Maximino.
Trajanus 98-117.
Trebellianus è triginta Tyrannis.
Trebonianus Gallus 251. seq.
Vabalathus, ex iisdem.
Jul. Valens Tyrannus sub Decio.
Valens, Valentiniani frater 364-378.
Valens è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Valens Tyrannus ætate Maxentii.
Valentinianus senior 364-375.
Valentinianus junior 375-392.
Valentinianus III. 425-451.
Valentinus Tyrannus sub Valentiniano seniore.
Valerianus 253-260.
L. Verus 161-169.
Fl. Vespasianus 69-79.
Titus Vespasianus 97-81.
Trebonianus 252.
Vetranio sive Britannio, Tyrannus sub Constantio Constantini M. filio.
Victorinus Pater, è triginta Tyrannis, Galieni tempore.
Victorinus filius, ex iisdem.
Vindex Tyrannus, sub Nerone.
Vitellius 69.
Volusianus Treboniani F. cum Patre 252.
Wenceslaus 1378-1400.
Zeno Isaurus 474-491.
Zoë Constantini Porphyrog. mater 912-919.

Cata-

Catalogus Patriarcharum CPol. ordine Alphabetico compositus.

L. *Latinos.* T. *titulares denotat.*

Acacius ab A.C. 471. ad 489.
Ægidius Viterbiensis L. T. 1524.
Alexander 317-340.
Alexius Studii Abbas 1025-1043.
Alypius 14. *ante Constantinum M.*
Anastasius 730-754.
Anatolius 449-458.
Michaël Anchiali 1169-1177.
Andreas Apostolus 1.
Angelus Cornarius L. T. 1400.
Anthimus S. Anthemius Trapez. 535.
Anthimus Adrianopolitanus post (1621.
Antonius Cassimata, Sylæi Episc. 821-832.
Antonius Cavleas 893-895.
Antonius Studii Abbas 974-979.
Antonius IV. 1388-1396.
Arsacius 404-406.
Arsenius Autorianus 1255-1264.
Athanasius Macedo, Monachus ex monte Gano 1289 - 1293. & 1302-1310.
Athanasius Patellarus, Cretensis, Metropolita Thessalonic. 1633. & 1653.
Athanasius Rhaidesti post Ann. 1671.
Athenagoras *sive* Athenogenes. 10. *ante Constantinum M.*
Athenodorus 11. b. *ante Const.*
Atticus 406-425.
Basilius Scamundrenus 970-974.
Basilius Camaterus 1183-1186.
Joannes Beccus sive Veccus. 1274.
Bessario L. T. 1473. (1282.
Bonaventura Calatagiro L. T. 1599.
Bonifacius Bevilaqva L. T. 1590.
Joannes Calecas 1333-1347.
Callinicus Prusæ. post 1680. & 1687.
Callistus 1350-1362.
Callistus Xanthopulus 1395.
Basilius Camaterus 1183-1186.
Joannes Camaterus 1198.
Antonius Cassimata 821-832.
Theodotus Cassiteras 815-821.
Antonius Cauleas 893-895.
Mich. Cerularius 1043-1059.
Castinus sive Cestinus sive Constantinus 19. *ante Constantinum M.*
Charito 1177.
Nicolaus Chrysoberges 983-996.
Lucas Chrysoberges 1155-1169.
Jo. Chrysostomus 400-404.
Clemens Iconii 1662.
Fabius Columna L. T. 1550.
Constantinus *supra in Castino.*

Constantinus Cancellarius 674-676.
Constantinus Iconomachus, Syllæi Episcopus, 754-766.
Constantinus Lichudes, 1059-1064.
Constantinus Chliarenus, Diaconus. 1154.
Angelus Cornarius. L. T. 1400.
Marcus Cornarius. L. T. 1053.
Cosmas Hierosol. 1075-1081.
Cosmas Atticus 1146. seq.
Cosmas Sozopol. 1293-1302.
Cyriacus seu Cyrillianus. 18. *ante Constantinum M.*
Cyriacus II. 595-606.
Cyrillus Contari, Berrhoënsis. 1632. 1634. seq. 1638.
Cyrillus Lucaris 1621. 1624-1632. 1632. 1633. 1637.
Cyrillus ὁ Σπανὸς Tornobi 1652. (1656.
Cyrus 705-711.
Demetrius *sive* Domitius 21. *ante Constantinum M.*
Demophilus Arianus 370-381.
Diogenes 7. ante Constantinum M.
Dionysius Philippoleos. post A. 1470. & post 1487.
Dionysius Larissæ, ὁ Σπανὸς 1660. 1666.
Dionysius Muselimes 1671. ac deinde qvartum restitutus.
Domitius, vide supra in Demetrio.
Dositheus 1191.
Elevtherius. 8. *ante Constantinum M.*
Epiphanius 520-535.
Epiphanius qvi postea Polyevctus. 956-970.
Esaias 1323-1333.
Evagrius 370.
Eudoxius Arianus 360-370.
Eugenius 22. d. *ante Constantinum M.*
Euphemius Evchaita 489.
Eusebi⁹ Nicomediensis 340-343.
Eustathius 1019-1025.
Eustratius Garides 1081-1084.
Euthymius Syncellus 906-911.
Euthymius II. 1410-1416.
Eutychius 552-565. & 577-582.
Evzoius 12. *ante Constantinum M.*
Fabius Columna L. T. 1550.
Ranucius Farnesius L. T. 1546.
Felix. 9. *ante Const.*
Flavianus 446-449.
Flavitas sive Flavianus II. 489.
Franciscus Pisarus L. T. 1545.
Gabriel Thessalonicensis post A. 1594.
Gabriel Chalcedonis, 1702.
Gennadius 458-471.
Georgius Scholarius in Patriarchatu Gennadius 1454-1460.
Georgius Cyprius 679-683.
Georgius Cyprius alter, qvem male Zonaras Patriarcham CPol. tempore Constantini Copronymi facit. Vide Allatium de Georgiis p. 315 seq.
Georgius sive Gregorius Cyprius. 1283-1289.
Georgius sive Gregorius Mamas Melis-

Melissenus 1445-usqve ad captam à Turcis CPol.
Georgius Xiphilinus 1192-1198.
Gerasimus Tornobi post 1671.
Gerasimus Monachus 1320.
Germanus Cyzici Metrop. 715-730.
Germanus Nauplius 1226-1239.
Germanus Malchutz 1267.
Gervasius L. 1215-1220.
Gotio L.T. 1331.
Gregorius Nazianzenus 381.
Gregorius Cyprius 1283-1289.
Gregorius Amaseæ 1623.
Gregorius protosyncellus 1445-1453.
Marinus Grimani L. T. 1545.
Grullus sive Gryllus à Michale μεθυςῇ per jocum creatus.
Gvilelmus L.T. 1362.
Henricus L.T. 1345.
Hieronymus Laudus L.T. 1474.
Hugolinus L T.
Jacobus post 1675. & iterum.
Jacobus Vissius L.T.
Jeremias Sophiæ Metropol. post 1519. & 1520.
Jeremias Tranus, Larissæ 1572. & 1582. & post 1587.
Ignatius 846-857. & 867-877.
Joachimus post 1500.
Joannes Chrysostomus 400-404.
Joannes Cappadox 518-520.
Joannes Antiochenus Scholasticus 565-577.
Joannes Nestevtes sive jejunator 582-595.
Joannes Protecdicus 669-674.
Joannes Diaconus 711-715.
Joannes Camaterus 1198. usqve ad captam urbem à Latinis.
Joannes Iconomachus 832-842.
Joannes Xiphilinus 1064-1075.
Joannes Hieromnemon. 1111-1134.
Joannes Beccus sive Veccus 1274-1282.
Joannes Glycis 1316-1320.
Joannes Michaël L.T. 1485.
Joannes de Abbatis villa. L. 1246.
Joannicius Sozopol. 1520.
Joannicius Heracleæ. 1646. & 1651. & 1655.
Joasaphus sive Josephus Ephesi Metrop. 1416-1439.
Joasaphus Hieromonachus post 1460.
Joasaphus sive Josaphatus Adrianopoleos Metrop. post 1550.
Josephus Galesii 1268-1274. & 1282.
Josephus sive Joasaphus Ephesi Metrop. 1416-1439.
Isidorus Buchiras 1347-1349.
Isidorus Hieromonachus 1460.
Isidorus L.T. ante 1473.
Laurentius 13. *ante Constantinum M.*
Lempianus 16. *ante Const.*
Leo Styppiota 1134-1143.
Leonardus L. T. post 1301.
Leontius Theotocites 1190.
Lucas Chrysoberges 1155-1169.
Macarius 1376-1380.
Macedonius hæreticus 343-360.
Macedonius II. 496-511.

Ma-

Manuel (al. Maximus) 1480.
Marcus. 17. *ante Constantinum M.*
Marcus Hieromonachus post 1460.
Marcus Cornarius. L. T. 1503.
Marinus Grimani L. T. 1545.
Matthæus Joanninorum Metropol. 1594. & 1595. 1600.
Matthæus 1397-1410.
Matthæus L. 1221-1226.
Maximianus 431-434.
Maximus (al. Manuel) 1480.
Maximus Serrarum, post 1488.
Melitius Πηγᾶς vicario nomine 1594.
Mennas 536-552.
Methodius Cyzici Episc. 842-846.
Methodius II. 1240.
Methodius Heracleæ post 1662.
Metrophanes 307-317.
Metrophanes Cyzicenus 1439-1445.
Metrophanes Cæsareæ Metropol. post 1560. & 1581.
Michaël Cerularius 1043-1059.
Michaël Autorianus 1206-1214.
Michaël ὀξείτης 1143-1146.
Michaël Anchiali 1169-1177.
Nectarius 381-400.
Neophytus ἔγκλειστος 1154. dub.
Neophytus Athen. 1599. & 1607-1611.
Neophytus Heracleæ Episc. 1636.
Neophytus Hadrianopoleos 1686
Neophytus junior, Heracleæ Metropol. 1708.
Nestorius 428-431.
Nicephorus 806-815.
Nicephorus Ephesinus 1260.
Nicetas Slavus, Evnuchus 766-780.
Nicetas Muntanes 1186-1190.
Nicolaus Mysticus 895-906. & 911-925.
Nicolaus Chrysoberges 983-996.
Nicolaus Muzalus 1147-1151.
Nicolaus Grammaticus. 1084-1111.
Nicolaus L. 1232-1253.
Nicolaus L. T. 1340.
Nilus 1380-1388.
Nipho 1312-1314.
Nipho Thessal. post 1486. & iterum post 1490.
Onesimus 3. *ante Constantin. M.*
Pachomius Zichnarum Metrop. post 1500.
Pachomius Batistas, Lesbius 1584.
Paisius Larissæ 1654. & 1655.
Pantaleo Zustiganus L. 1253-1260.
Parthenius Adrianopoleos 1639.
Parthenius Adrianop. junior. 1644. & 1648.
Parthenius Chii Episc. 1656.
Parthenius Cumcumis, Prusæ Metrop. 1657. & 1661. & 1670. & post 1671. & post 1675.
Paulus 340. & iterum 343.
Paulus presbyter 641-655.
Paulus è Laicis 686-693.
Paulus Cyprius 780-784.
Paulus L. T. 1366.
Pertinax 15. *ante Constantin. M.*

Pe-

Petrus Apostolus 1. in not.
Petrus Diaconus *655-666.*
Petrus L. T. 1323.
Petrus Thomas L. T. 1366.
Philadelphus. 22. c. *ante Constant. M.*
Philotheus 1354 & 1362-1376.
Photius 857-867. & 877-886.
Phraitas sive Flavitas 489.
Franciscus Pisarus L. T 1532.
Plutarchus 5. *ante Constantinum M.*
Polycarpus 4. *ante Const.*
Polycarpus secundus. 11. *ante Const.*
Polyevctus 956-970.
Presbyter qvidam. 22. b. *ante Constantinum.*
Probus 22. *ante Const.*
Proclus 434-446.
Prosper Rebiba L. T. 1577.
Pyrrhus 639-641. atqve iterum 655.
Ranucius Farnesius L. T. 1546.
Raphaël Hieromonachus Servius post 1470.
Raphaël Methymnæ Episc. 1600-1607.
Prosper Rebiba L. T. 1577.
Scipio Rebiba L. T. 1565.
Robertus L. T. 1341.
Rufinus 22. e. *ante Constantinum M.*
Scipio Rebiba L. T. 1565.
Sedechias sive Sedecion 6. *ante Const.*
Sergius Diaconus 610-639.
Sergius Monachus 999-1019.
Simeon Hieromonachus Trapez. post 1460. atqve iterum post 1470.
Simon L. 1226-1232.
Sisinnius 425-428.
Sisinnius Magister 996 999.
Stachys 2. *ante Constantinum M.*
Stephanas Leonis Imp. frater 886-893.
Stephanus Amaseæ Metropolita 925-928.
Tarasius 784-806.
Taratus (al. Titus) 20. ante Constantinum Magnum.
Theodorus presbyter 676-678. & 683-686.
Theodorus Spatharocandidati F. 821.
Theodorus Copas, Irenicus 1215.
Theodosius Monachus, Boradiotes. 1178-1183.
Theodosius sive Theodotus 1151. seq.
Theodotus Cassiteras, Melissenus 815-821.
Theoleptus Joanninorum Metropol. post 1512.
Theoleptus Philippopoleos 1587.
Theophanes Athenarum Episc. 1594.
Theophylactus Romani Lacapeni Imp. Filius 933-956.
Thomas Diaconus 606 610.
Thomas II. 667-669.
Thomas Maurocenus L. 1204-1215.
Timotheus 511-517.

Timotheus Patrarum Episcopus, post 1610.
Trypho 928-931.
Joannes Veccus 1274-1282.
Joannes Xiphilinus 1064-1075.
Pantaleo Zustiganus L. 1253-1260.

XXXI. Hæc de Historia CPolitana, ejusqve Græcis scriptoribus dixisse sufficiat, qvibus unicum subjungere juvat Gallum *Godfridum de Villehardum* * sive *de Villa Harduini*, Campaniæ Gallicæ Marescalcum (Marechal de Champagne & de Romanie) qvi Historiam CPolis à Francis Venetisqve A. 1204. captæ, cui ipse interfuit, fideliter descripsit ab A. 1198. ad 1207. Gallico illius ætatis sermone, qvi cum ab hodierno usu in non paucis abhorreat, *Blasius Vigenerius* qvi primus eam novem libris arbitratu suo divisam edidit, recentiorem Gallicam interpretationem per singulas paginas apposuit, Paris. 1584. 4. Hinc sine ejusmodi interpretatione, sed ex emendatiore MS. Veneto prodiit Lugd. 1601. fol. divisa in sectiones CCLVII. Deniqve *Cangius* Paris. 1657. fol. utramqve harum editionum cum MS. membranaceo Regio contulit, Petri qvoqve Pithoei notulis ineditis usus, qvas marginibus ille Vigenerianæ editioni alleverat ex MS. Codice, & ex primis foliis editionis Villeharduini qvæ jussu Reip. Venetæ A.C. 1573. imprimi cœpit, sed postea suppressa est. Adjunxit Cangius varias Lectiones in margine, & Vigenerii exemplo interpretationem recenti idiomate Gallico: sectionum divisionem servavit ex editione Lugdunensi, subjunxitqve è Bibl. Regia Historiam brevem Imperatorum CPolitanorum Latinorum ab urbe capta usqve ad 1243. petitam ex Historia Galliæ, scripta versibus Gallicis à *Philippo Muskes* Episcopo Tornacensi (qvi A. 1282. obiit) & hactenus inedita, p. 212-229. Deniqve p. 230. 231. *appendicem latinam* Villeharduino in MS. Regio à Veneto aliqvo temporibus Andronici Palæologi subjectam annexuit. Post Observationes Cangii, qvibus Villeharduinus & Historia illius ætatis ex omni genere scriptorum erudite illustratur, & Rhamnusii, Outremanni aliorumqve recentiorum hallucinationes subinde castigantur, seqvitur ejusdem glossarium veterum vocum Gallicarum, qvibus Villeharduinus utitur pag. 354-370.

Non

* A Græcis scribitur Βιλαρδοῦïν, ut apud Acropolitam c. 47. ubi Achajæ & Peloponnesi Princeps hoc nomine memoratur. Confer Elogium Villeharduini & Genealogiam ejus familiæ, notis à Cangio præmissam.

Non minoris momenti est, qvæ Villeharduino subjuncta alteram Voluminis partem constituit, & tota Cangii industriæ debetur, Gallice itidem scripta & singulari studio ex fide dignis monumentis ordine temporum digesta Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Gallis ab A. 1198. usqve ad tempus captæ urbis à Turcis. *Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs Francois, contenant ce qui s'est passé de plus memorable dans cet Empire, depuis que les François s'en rendirent maistres, jusques a ce que les Turcs s'en sont emparez: dans laquelle la suite des Empereurs Francois, des Patriarches de Constantinople Latins, des Roys de Thessalonique, des Princes de la Morée & d'Achäie & d'Epire, des Ducs d'Athenes, de Duras, de Nicsia, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, & autres sont decrites,* (pagg. 326.) *avec un recueil de plusieurs titres & autres pieces non encore publiées, tirées tant du Tresor des Chartes du Roy, que d'allieurs, pour servir de preuves à cette Histoire* (pagg. 85.) Paris. 1657. fol. pagg. Raro obvium est hoc opus, in illa qvidam Historiæ parte necessarium, qvod licet unico modico volumine constat, & nullis iconibus ære descriptis superbit, tamen venit pretio qvinqvaginta amplius marcarum Lubecensium.

XXXII. Villeharduino jungere juvabit Innocentii III. Papæ Epistolas, & *Guntherum* Monachum Parisiensem, Ord. Cisterciensis, eorundem temporum scriptorem, qvi latine tradidit Historiam captæ à Latinis CPoleos, editam in Henrici Canisii T. V. Lectionum Antiqvar. p. 358. Monachii, 1604. 4. tum alios plures qvi Christianorum Europæorum expeditiones in terram sanctam ab A. C. 1080. ad 1291. (qvo Syria & Palæstina amissa est) descripserunt, imprimis volumina duo hortantibus Francisco Pithœo & Paulo Petavio collecta à Jacobo Bongarsio, & Hanoviæ 1611. fol. edita sub titulo: *Gesta DEI per Francos*, in qvibus scriptores latini illius vel paullo seqvioris ætatis præter Anonymos, Robertus Monachus Hierosolymitanæ Historiæ & belli Christianorum adversus Saracenos scriptor, Basil. 1533. fol. pridem vulgatus: tum Baldricus, Raimundus de Agiles, Albertus Aqvensis, Fulcherius Carnotensis, Gauterius, Gvibertus Abbas qvem habeo scriptum ante CCC. annos in membrana, Gvilelmus Tyrius scriptor præcipuus, & Jacobus de Vitriaco, cujus Historia Orientalis & Occidentalis prodierat Duaci 1597. 8.

Benedicti de Accoltis de bello à Christianis contra Barbaros gesto, pro CHristi sepulchro & Judæa recuperandis. Venet. 1532. 4. Basil. 1544. 8.

Annalium ſcriptores, Baronius, Bzovius, Pagius, Odoricus Raynaldus, Spondanus: Lexicorum item Hiſtoricorum concinnatores ut Morerius in *Croiſſade.* Cangii gloſſar. in *Crux.*

Hiſtoire des gverres des Chrétiens contre les Turcs, par Aubert. Pariſ. 1559. 4.

Belli ſacri Hiſtoria, edita à Johanne Mabillonio, Muſei Italici T.1. p. 131. ſeqq.

Jac. Benzelii Palæſtina, ſive de terra Promiſſionis & Sveonum Gothorumqve expeditionibus ſacris diſſertationes duæ Geographico-Hiſtoricæ. Upſal. 1703. 8.

Jo. Henr. Bœclerus in diſſ. de paſſagiis, T. 1. diſſertationum Academicarum p. 581. ſqq. ad Æneæ Sylvii Orationem ſuper hoc argumento Romæ A.C. 1452. habitam ad Nicolaum V. Pontificem nomine Friderici III. Imperatoris, pro ſvadenda in terram ſanctam expeditione.

Jo. Franciſcus Buddeus in ſelectis Juris Naturæ & Gentium, diſſertatione 2.

Jac. Gretſerus in Apologia cruciatarum expeditionum Tom. 3. de Cruce, lib. 2.

Commentarii duo Hiſtorici, antea inediti, alter de Regibus vetuſtis Norvvagicis, alter de profectione Danorum in terram ſanctam circa A. 1184. susceptam, eodem tempore ab incerto auctore conſcriptus, & primum editus à Bernh. Caſpare Kirchmanno. Amſtelod. 1684. 8. Confer etiam Janum Bircherodium lib. de Ordine Elephantino cap. VIII. ſeq. p. 51. ſeq.

Joannes Leunclavius ſcriptor præclariſſimus in Annalibus, Hiſtoria & Pandectis Turcicis, qvæ ſæpius excuſa latine & in alias etiam lingvas translata ſunt.

Stephanus Luſignanus in Hiſtoria regnorum Hieroſolymorum Cypri & Armeniæ, Pariſ. 1613. 4. Gallice.

Lud. Maimburgii, S.I. Hiſtoire des Croiſades pour la delivrance de la terre ſainte, Pariſ. 1675. & Amſt. 1682. 12. qvatuor Volum.

Jo. Molani de ſacra militia Ducum & Principum Brabantiæ, cum notis Petri Louvii, Sylvæducenſis. Antvverp. 1592. 8. Confer Clariſſ. Burchardi Gothelf Struvii Bibliothecam antiqvam T. 1. p. 214. ſeq.

L'im-

L' impreſe & eſpeditioni di Terra ſanta, & l'acqviſto fatto del Imperio di CPoli dalla Republica di Venetia, doppo l'anno 1198. inſino al 1205. da Andrea Moreſini. Venet. 1627. 4.

Paſſage d'outremer de Godefroy de Boullion. Pariſ. 4.

Paſſages d'outremer par les François. Pariſ. 1518 fol.

Petri d'Outremanni CPolis Belgica, ſive de rebus à Balduino & Henrico Imperatoribus CPol. ortu Belgis libri V. addito libro ſingulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus. Tornaci 1643. 4.

Adami Rechembergii Exercitatio de prima expeditione Cruciata, in ejus diſſ. Hiſtorico politicis T. 2. p. 474. ſeq.

Pauli Rhamnuſii de bello CPolitano & Imperatoribus Comnenis per Gallos & Venetos reſtitutis, qvo in opere Villeharduini veſtigiis inſiſtit. Venet. 1603. & curante Jac. Gaffarello, ibid. 1634. fol. & Italice 1604. 4.

Chronicon Hieroſolymitanum, ſive de bello ſacro Hiſtoria, libris XII. edita à Reinero Reineccio. Helmſt. 1584. 4. Auctor eſt Albertus Aqvenſis, in Geſtis DEI per Francos iterum recuſus.

Frid. Sylburgii Saracenica pag. 107. ſeq. ubi duodecim expeditiones cruciatæ recenſentur.

Hermannus Witſius in Dodecade Exercitationum Tom. 2. Miſcell. Exercitatione duodecima, qvæ eſt Hieroſolymæ Hiſtoria §. 41-47.

XXXIII. Præter Villeharduinum & Hiſtoriam CPolitanum ſub Imperatoribus Gallis, *Carolus Fraxinetus* (DU FRESNE) *Dominus* DU CANGE, Regi Galliæ à Conſiliis & Franciæ apud Ambianos Qvæſtor, etiam aliis multis nominibus de Hiſtoria, rebus, & antiqvitatibus CPolitanis ita præclare promeruit, ut ad earum lucem unus induſtria ſua plus videatur contuliſſe, qvam cæteri univerſi. Nam ne de Chronico Paſchali, cui immortuus eſt, atqve de Zonaræ Annalibus ab eo recenſitis & illuſtratis dicam, de qvibus ſupra p. 142. & 156. commemini: neqve repetam qvæ de ejus notis in Pauli Silentiarii deſcriptionem Templi Sophiæ pag. 79. & de obſervationibus in Nicephorum Gregoram p. 321. & in Nicepho-

rum Bryennium, Annæ Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 392. & 398 dicta à me sunt, qvibus descriptionem CPoleos ex *Christophori de Bondelmontibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum A. 1422. composito adjunxit: his omnibus veluti cumulus qvidam accedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, qvibus in lectione scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versatur⁹ carere nemo potest. Unum est *Historia Byzantina duplici Commentario illustrata*, qvorum prior *familias* ac *stemmata Imperatorum* CPolitanorum, cum eorundem Augustorum *nomismatibus* & aliqvot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celebriumqve ejus ædificiorum ac monumentorum, qvalis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omni scriptorum genere summo studio qvatuor libris contextam & adornatam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Cangius notis suis in Zonaram T. 2. ad calcem *dissertationis de hebdomo CPolitano* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Mediæ & infimæ Græcitatis*, in qvo laudatissima *Joannis Meursii* industria, qvi primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoqve Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610. & cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facem hisce literis accenderat, plura vero omiserat & inexplicata reliqverat, innumeris partibus vincitur, & Græca vocabula novatæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum notiones & originationes reteguntur: complures ævi medii ritus & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, & qvamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atqve ineditis monumentis recensentur & explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Portii* Romani Doctoris

* *Ingens ingentis opus* dicitur Cotelerio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. 3. p. 655. Cangius ipse *vir ad miraculum doctus* T. 1. p. 733. Obiit ex dysuria (qvæ Patrem qvoqve ejus abstulerat) Parisiis X. Cal. Nov. 1688. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliæ virorum T. 1. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, qvæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, *ab hoc opere*, inqvit, *edendo linguæ minus publici hodie saporis rationem Parisienses typographos deterruit. Tumque dixeram cum Terentiano Mauro*, hoc domi clausum manebit: *Cum ecce vir rei Literariæ perquam studiosus* Joan-

ctoris Grammatica lingvæ Græcæ vulgaris, inscripta Richelio: & ad calcem operis subjuncta Cangii appendix ad Glossarium suum mediæ & infimæ *** Latinitatis (Paris. 1678. fol. 3. Vol. editum & Francof. 1681. atqve 1713. recusum, & nunc auctius etiam Parisiis sub prælo sudans) qvod vel ideo etiam hoc loco commemorari à me convenit, qvoniam annexam habet auctoris dissertationem *de Imperatorum CPolitanorum nomismatibus*, de qvibus qvemadmodum & de variis CPolitanis Antiqvitatibus egregium nuper spicilegium accepimus à doctissimo Viro *Anselmo Bandurio*, in cujus Imperio Orientali (de qvo supra p. 569. sq.) præclara inprimis ad Chronologiam & Geographiam CPol. Imperii subsidia continentur. Idem jam molitur aliud Opus hoc titulo: *Imperatorum Romanorum à Trajano Decio ad Palæologos Augustos, Nomismata Latina, Græca, Ægyptiaca, omnis metalli ac moduli, distincta per classes, & quam diligentissime descripta, ac notis brevioribus illustrata, ad quindecim ferme millia, & in iis quamplurima inedita, ex quibus rariora ad tria millia in ære incisa repræsentantur, & in fronte Nomismatum, cujusque Imperatoris vita proponitur*, Paris. 2. Tomis in fol.

XXXIV. De Scriptoribus Historiæ Byzantinæ Græcis qvinqvaginta, insignem & accuratum Commentarium consignavit præclarus Vir *MARTINUS HANCKIUS*, Gymnasii Elisabethani apud Uratislavienses * nuper Rector, deditqve excudendum Lipsiæ 1677. 4. in qvo vitas singulorum exponit copiose, scripta etiam & de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset, eadem usq; methodo, qva de Romanarum rerum scriptoribus libros duos concinnaverat, excusos ibi-

Joannes Anissonius, Lugdunensis *qui artis Typographicæ, quæ sub Gryphiis, Tornæsiis, Rovilliis, aliisque pridem ea in urbe floruit, reparandæ gloriæ, dum paternis insistit vestigiis, sedulus incumbit, Glossarii nostri Græcanici typis suis elegantissimis edendi provinciam ultro in se recepit.* Cæterum typographi Parisienses injuriam sibi hac qverela fieri rati, ediderunt scriptum cui titulus: *les Imprimeurs & libraires de Paris à Messieurs les Gens des lettres*, in qvo negant sibi Glossarium Græcum à Cangio unqvam serio oblatum, sed ab Anissonio potius prævertente extortum è manibus, *Mais Mr. Anisson s'étant trouvé dans le meme tems à Paris, nous enleva cet ouvrage*.

*** Pauca & levia sunt qvæ in hoc opere notat Hadr. Valesius in Valesianis.

* Obiit B. Hanckius Uratislaviæ A. 1709. Ejus elogium habes in Actis Eruditorum illius Anni p. 331. in Novis Literariis Hamburgensibus p. 373. & in appendice ad Lexicon universale Historicum editum Germanice cura Rev. D. Jo. Francisci Buddei.

ibidem 1669. 1675. 4. *Id in Belgio & Anglia pro merito æstimari honorifice, Nobilissimus vir Nicolaus Heinsius index mihi fuit, cui placuit admodum, & vel uni placuisse satius est quam multis aliis minoris commatis*, inqvit Christianus Daumius ** Epistola ad Jo. Gebhardum, data Cygneæ 10. Febr. 1678. E Gallis vir itidem eruditissimus Joannes Boivinus in Nicephori Gregoræ vita: *Gregoræ Vitam accurate enarratam non ita pridem vulgavit Martinus Hanckius vir doctus, & in Historiis Græcis Latinisque haud mediocriter versatus.* Merito etiam idem Daumius reprehendit malignum nescio cujus de Hanckii opere judicium, qvi Vossio eum plura debere scripserat. *Id tamen Tibi dissimulare non possum, quidam nuper istud egregium opus in programmate publico non vituperare quidem ausus est, sed satis frigide laudavit, maxime eo nomine, quia multa deberet Vossio. Hinc cum Vossio nostrum Hanckium majore cura contuli, moxque sum expertus id male dictum. Exemplo sint Eusebius & Photius. De his quid Vossius? de priore quidem unius folii paginam, de posteriore autem ne paginam quidem dimidiam. At quam insignem de Eusebio & Photio confecit Hanckius commentarium - - Ad hæc scriptores non adeo paucos habet, de quibus vix ullum verbum Vossius, quos etsi Græcos nondum tamen editos, in MStis obvios penitus ignoravit. Igitur absit, ut actum egisse judicetur, ego certe non satis mirari possum Viri diligentiam, judicium, ordinem, styli elegantiam & parsimoniam, quæ ubivis in hoc opere animadvertas, cui nondum vidi laborem aliquem in hoc scribendi genere parem, quo superavit suos ipse scriptores Romanos. Nam his equidem etsi laudem non parvam merentibus præpono Græcos istos, in quibus multa nobis mysteria præsertim in Photio Historica revelavit, vulgo & doctissimis etiam credita & honorata, quæ figmentis esse accensenda primus nobis monstravit* &c. Hujus Hanckii, qvemadmodum Vossii qvoqve monumentis ita usum me profiteor, ut spicilegium Tibi post illorum messes dare, benigne lector, & scriptores ab illis omissos supplere fuerim conatus, qvod pro æqvitate tua boni ut consulas rogo.

XXXV. Deniqve ut constet qvid libri sit qvod Hamburgi A. 1686. 4. prodiit ex schedis *Rudolphi Cappelli τοῦ μακαρίτου* † Professoris in Gymnasio hujus Urbis bene meriti, sub titulo *Byzantina: Sche-*

** In Epistolis Philologico Criticis A. 1709. 8. Cygneæ editis p. 137. Vide etiam pag. 88.

† Obiit vir optimus A. 1684 20. April. De cujus vita consules ubi lubebit Elogia Germanorum qvorundam Theologorum à Rev. D. Georg. Henrico Gœzio in lucem data Lubecæ A. 1708. p. 180.

Schema Corporis Historiæ Byzantinæ sive CPolitanæ, à Constantino I. & Magno ad Constantinum ultimum & miserum: monere juvat nihil aliud esse qvam Catalogos Imperatorũ ex Calvisio, Goltzio, aliisq; recentiorib⁹, tum icones ac descriptiones Constantini M. & Constantini Palæologi, & de capta per Turcas CPoli narrationem ex Crusii TurcoGræcia, hinc Catalogos Scriptorum Historiæ Byz. ex Labbeo, Hanckio, Vossio & Caveo: deniqve vitam Constantini Magni è Calvisio, Petavio, Christiano Matthiæ & Jo. Ludovico Gothofredo.

XXXVI. INDICULUS SCRIPTORUM *Græcorum hoc & superiore capite recensitorum.*

Asteriscum qvi nullum præfixum habent, de illis tantum obiter dictum est. Latini scriptores *currentibus* qvas vocant *literis* expressi.

Abgarus notarius 561.
Benedictus de Accoltis 765.
* Constantinus Acropolita 449.
Acindynus 322.
* Georgius Acropolita 448. seq. Index Episcoporum & aliorum ab Acropolita laudatorum. 452. seq.
* Agapeti scheda regia 570 seq.
Agapeti plures 570.
* Agathias Myrinæus 260. sq. Index scriptorum ab eo memoratorum 263. seq.
Nic. Alemannus 257.
Alexander Monachus 516. 535.
Alexius Rharturus 695.
Leo Allatius 241. 398. 451. ejus σύμμικτα 704.
Ammonius Monachus Raithi. 549.
Ammonius Poëta 684.
Amorio 114.
Amphilochius 516. 540. 557. ter
* Joannes Anagnosta 486.
Anastasius Bibliothecarius 153.
Anastasius Sinaita 521. 533.
Anastasius Theopolitanus sive Antioch. Episcopus 531. 544. 553.
Anatolius Episcopus Thessal. 537. bis.
Angyrianus Chronogr. 137. Lambecius legit apud Codinum *Ancyranus*. Sed MSS. constanter Ἀγγυϱιανός. Vide Bandurii Imperium Orientale p. 738. 781.
Andreas Hierosol. ArchiEpiscopus Cretensis 521. 527. 533. 534 bis. 537. 542. 544. 545. ter. 550. 552. bis 563.

Andronicus Cublides 704.
Andronicus Palæologus 479. 576.
Anian⁹ Ægyptius Monachus. 135.
* Anna Comnena 390. seq. 693. Index scriptorum ab ea memoratorum. 394. seq.
Anonymi in Apocalypsin 255.
— *appendix ad Villeharduinum* 760.
— Opus contra Barlaamum & Acyndinum 255.
— *Belli sacri scriptores*. 765. 766. 767.
Anonymi Catalogi Patriarcharum CPol. 229. 567. Episcopatuum 479. 576. sq. Imperatorum CPol. 144. 229. 577.
— Prologus ad Commentaria in Aphthonium 255.
Chronicon Alexandrinum sive Paschale 142. seq Index scriptorum in eo allegatorum. 205. seq.
— Chronicon Barbaro Græcum. 693. 696. 158.
— Definitiones fidei 254.
— Demonstrationes Chronologicæ de rebus CPol. 480. 574. 603. 687.
— *Descriptio CPoleos per XIV. regiones* 229. 577. Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. 288. ad Villeharduinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qvi Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libellis CPolitanam Civitatem minutissima narratione descripsit.* Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorũ non notat brevissimã, qvalis est illa qvam habemus, sed diligentissimã qvæ minutius & scrupulosius omnia perseqvitur.
— Distinctiones antiqvæ Biblicorum libror. in capita. 255.
— de Hippodromo 605.
— Historia Politica & Patriarcharum CPol. in TurcoGræcia Crusii 693. 744.
— contra Iconomachos 350.
— de inventoribus artium & disciplinar. 255.
— Lexica 254. 255.
— de locis Hierosol. 705. seq.
— de Lybistri & Rhodamnes amoribus 702.
— contra Mohamedem 689. seq.
— de officiis CPol. 479.
— Oraculorum Leonis Imp. expositio 364.
— Poëta Græcobarbarus 323.
— de Russorum conversione, apud Bandurium ad Constantin. de administrando Imp. p. 112. seq.
— Tactica 255.
— de templo CPol. Sophiæ 689.
— Theophanis continuator 349.
— alter succinctior 350.
— Vitæ SS. & Martyrum. 510. sq.
— Vitæ Apollonii & Tarsiæ 696.
— de urbibus qvæ nomen mutarunt 605.

Alii

Alii Anonymi pag. 143. seq. 485. 568. 573. 574. 575.
Antiochus 254.
Antiochi Monachi Pandectes, 695.
Antipater Bostrensis 536. 680.
Antonius Mytilenes 699.
Antonius Monachus 558.
Aphrodisianus Persa 542.
Appianus 492.
Archippus Eremita sive prosmonarius 514. 549.
Arrianus 492. 127. 135.
Arsenius Pegadensis 560.
Arsenius Corcyrensis Episc. 512. 515.
Arsenius Tornobi Metropolita. 700. 698.
Arsenius Patriarcha CPol. 321.
Arsenius Coronæ Episcopus 700.
Asclepiodotus 485.
Asterius Amaseæ Episc. 547. 555. 680.
S. Athanasius Alex. 254. 513. 533. 560.
Athanasius junior Patriarcha Alex. 465.
Athanasius Ephesinus 695.
Athanasius Lauræ in monte Atho conditor 701.
* Athanasius Macedo Patriarcha CPol. 582. seq. 322. 323.
Athanasius ὁ ταχυγράφος 518.
Michael Attaliata 684.
* *Anselmi Bandurii Imperium Orientale.* 569. seq. *Conspectus operum Nicephori CPol.* 640. seq. *Opus promissum de numis Imperatorum.* 767.
Barlaam 322.
Barnabas sive Barbas 555.
Barsaphtas 511.
Bartholomæus Edessenus 691.
* Basilius Cilix 114. 130.
* Basilii Macedonis Imp. κεφάλαια παραινετικά. 572. seq.
Basilius Hierosol. Patriarcha 688.
Basilio Magno tributa Grammatica commentatio est Moschopuli 693.
Basilius Seleuciensis 532. 539. 544. 553. 560. 563.
Bemarchius 684.
Bessarionis Epistola 241. 619.
Joannes Boivin. 300. 319.
Christophorus de Bondelmontibus 768.
Brunichius 136.
Brutius Chronogr. ibid.
Nicephorus Bryennius 343. seq.
Joannes Bryennius 322.
Josephus Bryennius 542. 544. qvater, 702.
Ismaël Bullialdus 567.
Nicolaus Cabasila. 522. 530. 531.
Simon Cabasila 693.
Caddus nomen corruptum pro Candido 239.
Joannes Calecas 534.
Manuel Calecas 530.
Callistus Metropolita Rhodi 698. 699.
Callistus Poëta 685.
Callistus Patriarcha CPol. 534.

Matthæus Camariota, vide Matth.
* Joannes Cameniata 351.
* Joannes Cananus 456. seq.
* Candidus Isaurus 239.
Carolus du Fresne, Dominus du Cange. 764. seq. 767. seq.
Antonius Cantacuzenus 684. 695.
Georgius Cantacuz. 695.
* Joannes Cantacuzenus Imp. 469. seq. 691.
Matthæus Cantacuzenus 474.
Michael Cantacuz. 696. 698.
Carolus Cantoclarus 230.
Capito Lycius 685.
Rudolphus Cappellus. 768.
Cassiani Chronographia 112.
Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 159 seq.
Joannes Capistranus 366.
Chæremonus Syracusanus 550.
* Laonicus Chalcocondyles 474.
Demetrius Chalcocondyles 476.
Michaël Acominatus Choniates. 402.
* Nicetas Acominatas Choniates. 400. seq.
Christodorus Thebanus 575.
Christodulus Monachus. 702. (Joannes Cantacuzenus)
Christophorus, Alexandrinus Patriarcha 688.
Chrysippus presbyter Hierosol. 514. 536.
Macarius Chrysocephalus. Vide Macarius.
Demetrius Chrysoloras 521.
Manuel Chrysoloras 484.
Jo. Chrysostomus vide Johannes.
Matthæus Cigala, Cyprius 366. 577.
* Joannes Cinnamus 396. seq.
Alii Cinnami 396. seq.
Clemens Historicus 136.
* Georgius Codinus 476. seq.
* *Franciscus Combefisius.* 348. *Ejus Origines CPol.* 687. seq.
* Anna Comnena, Vide Anna.
Alexii & aliorum Comnenorum scripta 392. seq.
* Constantinus Acropolita 449. 538. 550. 562.
Constantinus Diaconus CPol. & Chartophylax 547.
Constantinus ab Epistolis 685.
Constantinus Patricius Chius 704.
* Constantinus Manasses 157.
* Constantinus Porphyrogenitus Imp. 486. seq. 519. 530. 569. 688. Vita Basilii Maced. 349. Cerimoniale MS. 623. seq.
Constantinus Episcopus Tii 525.
* Constantinus Magnus Imp. 1. seq. Donatio ei tributa. 5 seq.
Cosmas Vestitor 519. 535. 564.
* *Martini Crusii TurcoGræcia* 692. seq.
Cyrillus Alex. 532.
Cyrillus Nicænus 695.
Cyrillus Monachus & Presb. Scythopol. 526. 556. 562. Vide &, Eutychiana Hist.
Cyrillus Chronographus 159.
Damascenus Demonici & Elassonis Episc. 700.

Da-

Damascenus Hypodiaconus & Monachus Studita 693.
Joannes Damascenus. Vide Joannes.
Damascenus Litæ & Rhendinæ Episc. 700.
Daniel Monachus Raithu. 538.
Demetrius Chalcocondyles 476.
Demetrius Chrysoloras 521.
Demetrius Cydonius 322. 323. 351. 544. 691.
Demetrius Cyzicenus 685. 388. 389.
Demetrius Lampenus 399.
Demetrii Martyris miracula 351. 522.
Demetrius Thessalonicensis, Diaconus CPol. 698. 699.
Demetrius Joannis Despotæ scriba 698.
*Dexippus Herennius 231.
Alii Dexippi 232.
Diadochus Episcopus Photices Epiri 530.
Dio Coccejanus 492.
Diodorus Sic. 492.
Diodori Tarsensis Chron. 135.
Dionysius Nauplii & Argorum Episc. 700.
Dionysius Patrarum Episc. Metropolita Corinthi 700.
Dionysius Exiguus 148.
Dionysius Halicarnassensis 492.
Domninus 136. Varii hoc nomine. ibid.
Dorotheus Monembasiæ Metropolita 366. Ejus Chronicon recusum etiam Græce Venetiis 1684. 4. & cum auctario ac locupletissimo Indice. 1691. 4. apud Nicolaum Sarum.
Dorotheus Tyri Episcopus 145.
Georgius Dousa 241. *Hujus Epistola de itinere suo CPol. prodiit Lugd. Bat.* 1599. 8.
Theodorus Dousa 451.
*Ducas Michaëlis nepos. 567.
Theodorus Lascaris Ducas. Vide Theod.
Abrahami Ecchellensis Chronicon Orientale 226. *res Ecclesiæ Alexandrinæ maxime complectitur, quas nuper nova atque insigni luce perfudit V. C. Eusebius Renaudotus, in Historia Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum* Paris. 1713. 4.
Jo. Eichelius 256.
Eleusius Diaconus 685.
Elias Monachus 530.
Ephraim Chersonæ Episc. 519.
Ephræm Chronographus 159.
Ephraim Syrus. 510. 517. 521. 530. 532. 533. 539. bis. 547. bis.
Epigrammata 575.
Epiphanius Cypri Episc. 532. 551.
Epiphanius Monachus & presb. Hierosol. 512. 542. 705.
Epiphanius Scholasticus 120.
Evagrius Monachus. 552.
*Evagrius Hist. Eccles. scriptor. 126 seq.
Alii Evagrii 127. sq. (sq.
*Eudocia Macrembolitissa. 587.
Eudocia Theodosii jun. 684. 588.

Eugenius Episc. montis Sinai & Raithu 698.
Eumathius sive Stamatius 697.
* Eunapius Sardianus 232 sq. 703.
Alii Eunapii 233.
Evodius 547.
Euripus Jo. Baptistæ discipulus. 537.
Eusebius Alex. 529. 530. bis. 531. qvater.
Eusebius Historicus ab Octaviano ad obitum Imp. Cari. Evagrius lib. V. cap. ult.
Eusebius Monachus 555. Sebastenus. 526.
* Eusebius Pamphili 30. seq. 324. Index scriptorum in libris Præparat. Evangelicæ 37. seq. & in Historia Ecclesiastica laudatorum 63. sq. Epistola ad Carpianum 97.
Eusebius Scholasticus 685.
Alii Eusebii 105. seq.
Eustathius Epiphaniensis. 126. 136.
Eustratius Presbyter 526.
Euthymius Monachus 546.
Eutolmius 526.
Euthymius Zigabenus 689.
Ἐυθυμιακὴ ἱστορία à Cyrillo Scythopolitano scripta tribus libris, qvorum primus continebat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. secundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentiarii. Vide Lambecium VIII. p. 306. & Mich. le Qvien ad Damascenum T. 2. p. 879.
Eutropius 136. 685.
Eutychianus 136. 685.
Excerpta de Legation. 231. seq.
Excerpta Peiresciana 490. seq.
Hugonis Favolii Hodæporicon Byz. versu scriptum Heroico libris III. prodiit Lovan. 1563. 8.
Felix 555.
Florentius 557.
Franciscus Domesticus, Medicus Chius 699.
Carolus du Fresne, Dominus du Cange. 764. seq. 767. seq.
Gabriel Philadelphiensis. 696. 704.
Gabriel Pogojanæ Episc. 700.
* Genesius 620. seq. 389.
Gennadius Scholarius 364. 365. seq. 696. seq. 575.
Geoponica 500. seq. Index scriptorum in illis laudatorum. 506. seq.
* Georgius Acropolita 448. seq. 158.
Georgius Alex. ArchiEp. 518.
Georgius Cantacuzenus 695.
Georgius Chartophylax & Monachus CPol. 543. bis.
* Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 159. seq.
Georgius Chumnus 159.
* Georgius Cyprius. Vide Gregorius.
Georgius Gemistus Pletho 684.

* Geor-

* Georgius Codinus 476. seq.
Georgius Galesiota 342.
Georgius Grammaticus 515. bis.
Georgius Hagiopolita sive Hierosol. 535.
Georgius Hamartolus Chronici auctor 154. seq. 151.
Georgius Lapitha 322.
Georgius Lecapenus 684.
* Georgii Monachi *βίοι βασιλέων*. 353.
Georgius Monachus, tertii Chronici auctor 353. 492.
Georgius Metropolita Nicomediensis 520. 543. 544. bis. 545.
Georgius Ocnæota 342.
* Georgius Pachymeres 458. seq. 465. seq.
* Georgius Phranzes 615. sq. 228.
Georgius Pisides 159. 228. 575.
* Georgius Syncellus. 149. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 177.
Georgius Zegabenus 361.
Gerasinus Polianæ Episc. 700.
Germanus Patriarcha CPol. 514. 534. ter. 535. 543. 544. 545. 546. qvater.
Gesta DEI per Francos 765.
* Mich. Glycæ Annales 156. Index scriptorum in illis laudatorum 205.
Jac. Goarus 478. 151.
Jo. Georgius Grævius 228.
* Nicephorus Gregoras. infra, Nicephorus.
Gregorius Antiochenus Episc. 532.
Gregorius Basilii Anachoretæ discipulus 351.
* Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. 603. seq. 522. 526. 527. 322. 323. 540. 547.
Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. 522. 530.
Gregorius Mytilenæus 531.
Gregorius Nazianzenus 531.
Gregorius Neocæsareæ sive Thavmaturgus 532. 544. 550.
Gregorius Nyssenus 245. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. 561.
Gregorius presbyter, Nazianzeni discipulus 528.
Gregorius presbyter Cæsareæ Cappadociæ 519.
Gregorius Prusæus Metropolita 699.
Jac. Gretserus 241. 477. seq. 566. Ejus de Cruce 533. seq.
Guntherus Monachus 765.
Petrus Gyllius 577.
Harpocratio 255.
Hegesippus 112.
Heliconius 685.
Henricus Hilarius 694.
Heraclius Imp. 148.
Hermias 123.
Hermodorus Lestarchus 697. 698.
Hermolaus Grammaticus 686.
Herodotus 492.
* Hesychius illustris Milesius 240. seq. 137.

Hesy-

Hesychius presbyter Hierosol. 112. 137. 144. 243. seq. 512. 531. 540. bis. 554. 556.
Alii Hesychii 243 seq.
* Hierocles Hippiatricorum scriptor. 497.
* Hieroclis Grammatici Synecdemus 569 seq.
Hieronymus Monachus 553.
Hippiatrica 493. seq. Index scriptorum in illis allegatorum. 494 seq.
Hippocrates 323.
Hippolytus Portuensis 135.
Hippolytus Thebanus 155.
Hippolytus, Chii Metropolita. 699.
Corporis Historiæ Byzantinæ conspectus 221. seq.
Dav. Hæschelii eclogæ Legationum. 231.
Jacobus Apostolus 543. Hebræus. 542.
Jacobus Monachus 543. bis. 544. bis. 556.
Jacobus Diaconus 553.
* Matthæus Jatrus. Vide Matthæus.
Jeremias Larissæ Episcopus 700.
Jeremias Patriarcha CPol. 695. sq. 698. 699. 701. seq.
Ignatius Diaconus 295. 723.
Ignatius Chius Hieromonachus. 698.
Specimen sapientiæ Indorum. 460. seq.
Innocentius III. Papa 765.
Inscriptiones 575.
Joachimus Patriarcha Alex. 697.
Joachimus Imbri Episc. 700.
Joachimus Teni Episc. 700.
* Joannes Ægeates 112.
Joannes Anagnosta. 486. 706.
Joannes Antiochenus. 686. 492.
Joannes Apostolus, Theologus. 542 545.
Joannes Bonapheus 698.
Joannes Burclas 700.
Joannes Bryennius sacello præfectus 322.
Joannes Calecas 534.
* Joannes Cameniata 351. 706.
* Joannes Cananus 456. seq.
* Joannes Cantacuzenus. 469. seq. 322. 323. 691.
Joannes Chrysostomus 522. 532. bis. 533. qvinqvies 534. 537. 552.
Joannes Coreses 697. 698. Medicus 704.
Joannes Damascenus 516. 519. 545. ter. 688. 690. 691. 693. 707.
Joannes Despota Moldaviæ 698.
Joannes Diaconus Magnæ Ecclesiæ & Rhetor 539.
* Joannes ὁ διακρινόμενος 112.
Joannes Discipulus 546.
Joannes Discipulus Epiphanii. 524.
Joannes Monachus & presbyter Eubœæ 535. 543. bis. Episcopus 530.
Joannes Evchaitorum Metropolita

lita 513. 517. 523. 525. 527. 532. 545. 561. 562.
Joannes Geometra. 531. 544. 545. bis.
Joannes Monachus. 388. 515. Hierosol. 350.
Joannes Hagiopolita sive Hierosol. 541.
Joannes Patriarcha Hierosol 538.
*Joannes Malala 138. seq. 492. Index scriptorum ab eo allegatorum 139. seq.
Joannes Maximus 697.
Joannes Laurentius Lydus, Philadelphiensis 485. 389. 324.
*Joannes Thracesius, cognomine Scylitzes, Protovestiarius & Curopalata 386. seq. 254.
Joannes Siculus 157. seq.
Joannes Stavratius, Chartophylax Thessalon. 522.
Joannes Thessalonicensis Episc. 522. 531. 542. 546.
Joannes Trachæus, Nærensis 701.
Joannes Xiphilinus 529.
* Joannes Zonaras, vide Zonaras.
Joannicii ἄνθ۞. 695. 698.
Joasaphus Monachus (antea Jo. Cantacuzenus) 470
Joasaphus Monembasiæ Metropolita 700.
Joasaphus Thessalonicensis 695. 700. Patriarcha CPol. 698. 699.
Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
* Joël Chronographus 456.
Josephus 516. 542.
Flav. Josephus 492.
Josephus Bryennius. 531. 544. qvater. 702.
Josephus Historiæ CPol. scriptor 389. 620.
Josephus Hieromonachus 699.
Josephus Episcopus Scyri 700.
Josephus Thessalonic. ArchiEp. 533. 534. 551. vide Joasaphus.
Isaacus sacerdos Peloponnesi. 698.
Isidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
Isidorus Diaconus 137.
Isidorus ArchiEp. Thessal. 530. 532. 543. 544. 545. 557.
Judas Historicus 112.
Julius Africanus 112.
Julius Metaphrastes 514.
Julii Pollucis junioris Chronicon 485.
Franciscus Junius 467.
Philippus Labbe S. I. 229.
Petrus Lambecius 364.
Lampenus Tarchaniota 322.
*Laonicus Chalcocondyles 474. seq.
Leo Asianus 389. è Caria 388.
Leo Byz. 686.
Leo Cinnamus 324.
Leo Centuripinus 529.

Leonis Diaconi Hiſtoria MS. 353.
Leo Grammaticus 380.
Leo Metropolita Chalced. 254.
* Leo Sapiens, Imperator 363. ſeq. 367. ſeq. Naumachica ejus è MS. edita. 372. ſeq. Homiliæ 519. bis. 521. 522. bis. 523. 529. 530. bis. 531. bis. 532. bis. 533. bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551. 553. 557. 559. 564.
Leo Philoſophus 366.
Leones alii qvi Græce ſcripſerunt. 379. ſeq.
Leonhardus Chienſis 746. 696.
Leonhardus Mendonius 699.
Leontius Byzantius 349.
Leontius Epiſcopus Arabiſſi. 540.
Leontius presbyter CPol. 519. 528. 531. ter. 532. 536. 539.
Leontius Hieroſol. 552.
Leontius Neapoleos Cypri Epiſc. 538. 553. 558.
Leontius presb. & Abbas S. Sabæ Romæ 528.
Jo. Leunclavius 766.
Licinius 136.
Logizus ſacerdos Chius 698.
Lucianus presbyter 559.
Macarius Chryſocephalus Archi Ep. 534. 535. Philadelph. 514. bis. 529. 531. 532. qvater. 535. 536. 537. 551.
* Leo Magentenus 383.
Macarius Magnes 683.
Magnus Hiſtoricus 136.
Manuel Malaxus 695.
* Malchus Philadelphienſis 236.
Claudius Maltretus 228. 252. 253. 256.
Manuel ſcriba ex Anchialo. 697.
Manuel Byz. Protoſpatharius. 686. 389.
Manuel Calecas 530. 559.
Manuel è Chio 689.
Manuel Chryſoloras 484.
Manuel Eugenicus 684.
Manuel Moſchopulus 693.
Manuel Palæologus. 530. 545. 546.
Manuel Phile 322.
Stylianus Mapa 568.
Marcellus Archimandrita 537.
Marcion ſive Marcius 555.
Manuel Margunius 702.
Maximus Margunius 704.
Marcus Monachus & Abbas S. Sabæ, CPol. 528.
Jacobus Marmorota 684.
Matthæus Camariota. 517. ejus in Syneſii Epiſtolas. 694. lamentatio ſuper capta CPoli. 746.
Matthæus Epheſius 323.
* Matthæus iatrus 479. Nota in MS. Vindobonenſi, triginta verſibus auctiore, non legi Μοναχȣ̃ ἰατρȣ̃ ſed Μοναχȣ̃ οἰκτρȣ̃ καὶ θύτȣ. h. e. miſeri Hieromonachi. Vide Lambecium VIII. p. 469.
Maximus Planudes 513. 532. 323. 575.
Maximus Protoſyncellus 698.
Meletius Cretenſis Protoſyncellus

lus 704. & inde Patriarcha Alex. 698. seq.
*Menander Protector 236. seq.
Constantinus Acropolita, novus Metaphrastes 449. 562.
Julius Metaphrastes 514.
* Symeon Metaphrastes. Vide Symeon.
Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionysii Areopag. 522.
Methodius Episcopus. 365. 366. 533.
Methodius Melenici Episc. 700.
Methodius (al. Timotheus) presbyter Hierosol. 531.
Joannes Meursius. 241. 487. seq. 766.
Metrophanes Patriarcha CPol. 698. 699.
Metrophanes Smyrnensis Metropol. 568.
Michael Acominatus Choniates. 402.
Michael Antiochenus Patriarcha. 693. 699.
Michael Archimandrita 550.
Michael Eparchus 696.
Michael Glycas. vide Glycas.
Michael Monachus. 514. 554. 561. 568.
Michael è Nauplio 697.
Michael Psellus. 511. 513. 517. 528. 531.
Michael Sophianus 695.
Michael Sbiri 697.
Michael Synadorum Episcopus. 514.
Michael Syngellus sive Syncellus 254. 513. 522.
Milichius Chronographus 137.
Bernardus de Montfaucon. 300.
Andreas Moresini 767.
Philippus Muskes 964.
Nectarius ArchiEp. 562.
Ludolphus Neocorus 228.
Neophytus Larissæ Metrop. 698.
Alius Hieromonachus & protosyncellus CPol. 699.
Nestorianus 137.
Nicanor Athenarum Episcopus. 700.
Nicæna Synodus II. 254.
Nicephorus Basilacas 400.
*Nicephorus Blemidas 341. 553. 536. 322. 323.
* Nicephorus Bryennius 343. sq. 702.
* Nicephorus Callistus Xanthopulus 130. sq. 129. 485. 546.
Nicephorus Chartophylax 298.
Nicephorus Chumnus 322. 323. 344. seq.
Nicephorus Diaconus Phryx. 388. 389.
*Nicephorus Gregoras 300. seq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.
* Nicephorus Patriarcha CPol. 153. seq. 295. seq. 512. 688. 324. Conspectus ejus operum edendorum à V. C. Anselmo Bandurio. 640. seq.
*Nicephorus Philosophus 300.

Nicephorus Phryx & Diaconus. 686.
Alii Nicephori 299. ſeq. 344.
*Nicetas Acominatus Choniates 400. ſeq. 418. ſeq. 323. Ejus narratio de ſtatuis CPolitanis. 321. 547. exhibetur integra Græce cum nova verſione 405. ſeq Index ſcriptorum in Nicetæ hiſtoria laudatorum 435. ſq. Hiſtoria Græco barbare ſcripta. 693. liber contra Moamedem. 690.
*Nicetas David Paphlago Epiſc. 431. 388. 389. 512. bis. 513. 529. bis. 534. 563. 560. 554. bis. 548. bis. 543. 542. 539 536.
Nicetas Rhetor (idem cum Davide) 485. 513. 516. 518. 552. bis. 550.
Nicetas Philoſophus 520.
Nicetas Serrarum Epiſc. 703.
Nicetas Smyrnæ Metropolita, ad qvem Simeonis Metaphraſtæ Epiſtola apud Allatium p. 254. de Simeonibus.
Alii Nicetæ 429 ſeq.
Nicetæ Xylinitæ duo, de qvibus Bandurius in Imperio Orientali p. 715.
Nicolaus Cabaſilas 522. 530. 531. 561. 544. 543. 322.
Nicolaus Damaſcenus 492.
Nicolaus junior Chronographus. 137. ſeq
*Nicolaus Chalcocondyles 475. ſeq.
Nicolaus ſacellarius Chii 699.
Nicolaus Nauplienſis 698.
Nicolaus Pepagomenus 539. 323.
Nicolaus Patriarcha de excidio Theſſalonic. A. C. 904. p. 486.
Nicoſtratus Trapezuntius 127.
Nilus 562. alius 472.
Nilus Monachus 549.
Nilus Rhodi Metropolita 548.
*Nonnoſus 239. ſeq. Huic Nonnoſo Lambecius V. p. 131. tribuit Gregentii diſputationem cum Herbano Judæo, & VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & ſociorum.
Oecumenius 255.
Olympius 622.
*Olympiodorus 237. ſeq.
Alii Olympiodori 238. ſeq.
Oneſimus Pauli Apoſt. diſcipulus. 564.
Oracula 324. 363. ſeq.
Petrus Outremannus 767.
Pachomius Ganni & Choræ Metropolita 700.
*Georgius Pachymeres 458. ſeq. 695. 574. 323.
Pæanius 685.
Manuel Palæologus 530.
Gregorius Palamas 254 530. 545. 322. 323. 324.
Palamiticæ Synodi 322. 336.
Palladius Helenopolitanus 518.
Pamphilus Martyr 254. 255.
Panodorus Ægyptius Monachus. 135.

Pan-

Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol. CPol. 514. ter.
Pantaleo presbyter CPol. (idem forte) 534.
Paphnutius Anachoreta 551.
Parthenius Patriarcha CPol 479.
Parthenius Sophiæ Metropolita 697.
Paſicrates 526.
Patriſcus, corruptum nomen pro Priſco 235.
* Paulus Silentiarius 278. ſeq.
Perdiccæ varii 705.
Dionyſius Petavius 296.
* Petrus Magiſter 234.
Petrus Epiſcopus Argivorum. 520.
Manuel Phile 322.
Philippus Cyprius 576.
* Philippus Sidetes 112. ſeq.
* Philippi Solitarii Dioptra 566. 695.
Philo ſcriptor Hiſt. Eccleſ. 114. adde Lambecium III. p. 196. IV. 169. VIII. p. 424.
* Philoſtorgius 114. ſeq.
Alii Philoſtorgii 114.
Philotheus Patriarcha CPol. 513. 517. 521. 533. 534. 557. 322. 323. 324.
Joannes Phocas 705.
Photius Patriarcha CPol. 255. 485. 575.
Photius Scevophylax 541.
* Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
Georgius Piſides 159. 228. 575.
Georgius Gemiſtus Pletho 684.
Maximus Planudes. vide Max.
Polybius Hiſtoricus 492.
Polybius Epiſcopus Rhinocurorum. 524.
Polycarpus Aſceta 560.
Jacobus Pontanus 566. 616. 472.
Antonius Poſſevinus 684.
Petrus Poſſinus 343. 398. 459.
* Praxagoras Athenienſis 686.
* Priſcus Panites 235.
Alius hoc nomine 236.
Prochorus S. Joannis diſcipulus. 536.
Proclus Philoſ. 486.
Proclus Patriarcha CPol. 512. 531. bis. 532. qvinqvies. 559. bis. 552. 551. 542. 543.
* Procopius Cæſareenſis 248 ſeq. 689. Index ſcriptorum ab eo laudatorum 265. ſeq.
Procopius Diaconus & Chartophylax 258. 514. 542. 536.
Alii Procopii 258 ſeq.
Michaëlis Pſelli Hiſtoria 388. 389. MSta adhuc exſtat 352. Epiſtolæ. ibid. Jambi 375. alia 558.
Philippus Ptolemæus 702.
Πύῤῥων ſive Pyrrho Chronographus 138.
Alexius Rharthurus 695.
Paulus Rhamnuſius 767.
Joannes Rhuzanus ſive Rhyzanus. 360.
Richardus Florentinus 691.
Rufini Hiſtoria Eccleſ. 118. ſeq.
Sabbatianus presbyter 700.
Sabinus Macedonianus 119.

Salomonis κλαβίκουλα 704.
Joannes Scylitzes, Curopalata. Vide Joannes.
Segvierianæ Bibliothecæ MSS. Græca brevi edenda 253. seq.
Selimi Sultani litteræ ad Venetos. 700.
Sergius Confessor. 686.
Severianus Gabalensis Episc. 549.
Severus ArchiEp. 253.
Siculus Magister, Hist. Byz. scriptor 388. 389. Joannes Siculus 157. seq.
* Paulus Silentiarius 278. seq.
Simeon Hieromonachus ex Andro 697.
* Theophylactus Simocatta, vide Theoph.
Sisinnius ArchiEp. CPol. 514.
Smaragda Canabutzena 700.
* Socrates Hist. Eccles. scriptor. 117.
Mich. Sophianus 695.
Sophronius Monachus 521.
Sophronius Hieromonachus 699.
Sophronius Patriarcha Hierosol. 534. bis. 554. 547. 546. 536. 147. alius junior 699.
Sophronius ArchiEp. primæ Justinianæ & Achridarum 700.
* Sozomenus 121. seq.
Stamatius sive Eumathius 697. 700.
Sebast. Gotfridus Starckius 461.
Stephanus Byz. de Urbibus 255.
Stephanus Byz. alius 560.
Stephanus Monachus Sabaita. 556.
Stylianus 254. Mapa 568.
Svidas 247.
Jo. Suzus 684.
* *Frid. Sylburgii Saracenica* 689.
Symeon Cabasilas 693. 701.
Symeon Diaconus 702.
Symeon humilis 558. Abbas S. Mamantis ad Xerocerum νέος Θεολόγος. ibid. in notis.
* Symeon Metaphrastes 509. seq. 560. 564. seq.
* Symeonis Magistri Annales. 352. pars prior inedita 158.
Symeon Sethus 460. ejus Chronicon 158.
Symeonis Thessalonicensis Chronicon MS. laudat Cangius glossario Græco in τρίλιθος & alibi.
Tarasius Patriarcha 543.
Medicus Taronita 322.
Teucrus Cyzicenus 686.
Thalassius 686.
Theodoritus Episcopus 558. 537. 147. ejus Hist. Eccles. 124. sq.
Theodorus Abucara 691.
Theodorus Alaniæ Episcopus. 532.
Theodorus Balsamo 322.
Theodorus Cerameus 703.
Theodorus Cutula 322.
Theodorus Cyzici Metropolita. 517.
Theodorus Daphnopata 388. 389. 552. 537. bis.
Theodorus Episcopus 518.
Theodorus Galata 680.
Theodorus Gaza 706.
Theodorus Graptus 688. 324.

Theo-

Theodorus junior, Confessor, 543.
Theodorus Lascaris Ducas 321. 564.
* Theodorus Lector 128. seq.
Theodorus Magister 552.
Theodorus Metochita, magnus Logotheta 114. 528. 547. 323.
Theodorus Paphi Episcopus 559.
Theodorus Petrarum Episc. 562.
Theodorus presbyter CPol. 546.
Theodorus Qvæstor 527.
Theodorus Scutariota 552.
Theodorus Scythopolitanus 254.
Theodorus Sebastenus 388. 389. 686.
Theodorus Sidæ Episc. 686. 388. 389.
Theodorus Studita 254. 533. 555. 538.
Theodorus Trimithuntis Episc. 518.
Theodosius Diaconus 228.
Theodosius Melitenus Historicus 703. 158.
Theodotus Ancyranus 550.
Theodulus Abbas 536.
Theodulus Rhetor 322. Magister 322.
Theognostus Monachus, Exarchus CPol. 568.
Theonas 695. 698.
* Theophanes Byzantius 239.
Theophanes Graptus 689.
* Theophanes Isaurus, Confessor, scriptor Chronici 151. sq. 388. 389. 690. Index scriptorum ab eo laudatorum 171. seq.
Scriptores post Theophanem p. 348. sq. Index scriptorum ab illis laudatorum 354 seq.
Theophanes Cerameus, Tauromeniæ Episc. 535.
Theophanes Hieromonach9 700.
Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
Theophilus Cronographus 137.
Theophilus presbyter 364.
* Theophylactus Bulgariæ Archi Episc. 285. seq. 533.
* Theophylactus Simocatta 280. sq. Index scriptorum ab eo memoratorum 290. seq.
Alii Theophylacti 284. seq.
Theosteristus Monachus 550.
Thomas Apostolus 563.
Thomas Palæologus Despota, 700.
Thomas Magister 323.
Thomaïs 526.
Jo. Thracesius, Protovestiarius, 388. vide Jo. Scylitzes.
Timotheus Episcopus Alex. 549.
Timotheus Chronographus 137.
Timotheus Presbyter Antioch. 531. 533.
Timotheus presbyter Hierosol. 531.
Titus Bostrensis Episc. 552.
Trajanus Patricius 686.
Troilus Sophista, 686.
Henr. Valesius 230. 491.
Constantinus Varinus 684.

Varus

Varus notarius 561. (al. Abgarus.)
Antonius Verderius 684.
Godfridus de Villebarduin. 764.
Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.
Hieron. Wolfius 318. 319.
Joannes Xiphilinus 529.
Zacharias Rhetor 114. 126.
Zacharias Maraphras 695.
Zaridas 322.
Georgius Zegabenus 364.
Demetrius Zenus 701.
Joannes Zonaras 156. seq. 531. 533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.
* Zosimus Historicus 605. seq.
Zosimus Citri Episc. 700.
Alii Zosimi 612.
Eumatius sive Stamatius Zygomala 700.
Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.
Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & *aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.*

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. *ejus editiones.* 2. *Imitatores & Epitomæ.* 3. *Carmen ineditum de arte Chemica.* 4. *alii Heliodori.* 5. *liber de vero amore perperam tributus Athenagoræ.* 6. *Achillis Tatii de amoribus Clitophontis & Leucippes.* 7. *Longi Pastoralia.* 8 *Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus.* 9. *Theodori Prodromi de amoribus Rhodantis & Dosiclis.* 10. *Alia Theodori Prodromi scripta.* 11. *Alia scripta Erotica edita,* 12. *inedita,* 13. *deperdita.* 14.

I.



HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus cla-

* Auctor in extremo libri X Æthiopicon: τοιόνδε πέρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τῶν περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Αἰθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν ἀνὴρ Φοίνιξ Ἐμεσηνὸς τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, Θεοδοσίου παῖς Ἡλιόδωρος. Photius cod. LXXIII. hanc ipsam clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, & pro Ἐμεσηνὸς legit Ἀμινδηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

clar⁹, homo Christianus composuit admodū juvenis ** 'ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ', † fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, complexamq; amores castos & varias jactationes *Theagenis* & *Charicleæ*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qvi post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Qvod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuisse, ut qvoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu excidere, qvam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p.72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bælio in Dictionario Historico Critico Tom. 2. p. 1499. Meminit Helidori hujus 'Αἰθιοπικῶν scriptoris, Photium, præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Charicleæ

** Socrates V. 22. p. 287. 'Αλλὰ τοῦ μὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἔθους ἀρχηγὸς Ἡλιόδωρος Τρίκκης τῆς ἐκεῖ γενόμενος Ἐπίσκοπος, οὗ λέγεται πονήματα ἐρωτικὰ βιβλία ἃ νέος ὢν συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Photius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τοῦτον δὲ, inqvit, καὶ Ἐπισκόπου τυχεῖν ἀξιώματος ὕστερον φασίν. Dubium qvidem hoc videtur Valesio, *neque enim satis constat*, inqvit, *utrum libri illi de amoribus Theagenis & Charicleæ ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam.* Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At saltim certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qvi Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in AntiBailleto.

† Alio sensu 'Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de qvo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Sed Heliodorus 'Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακὰ, Aristides Μιλησιακὰ, i. e. fabulam sive drama prosarium de amoribus Charicleæ Æthiopum Regis filiæ & Theagenis Thessali. Pro numero librorum decem in qvibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem qvam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper fuerint.

ricleæ & Leucippes laudat & ex eo nonnihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori anteqvam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non dilutæ auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum *Græcè* Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincentii Obsopœi*, qvi ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite * qvodam direptum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotto ni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marqvardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Stanislai Warschewiczki* nobilis Poloni. Basil. 1551. fol. apud Oporinum. Versionem subinde præter Bourdelotium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qvi judicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, qvam etiam promisit sed non dedit Janus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qvi in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latina Heliodori recusa est Lugduni Bat. 1637. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græce innumeris locis emendatus à Gvil. Cantero, & latine à Warschevvickio versus in 8. Sed illam editionem nunqvam vidi.

Græce & Latine cum eadem Warschevviczii versione & *Hieronymi Commelini* castigationibus, qvi Heliodorum contulit cum qvatuor MSS. Palatino, Vaticano, Gvil. Xylandri & Basileensi. Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschevviczii versione & notis eruditis *Jani Bourdelotii* Paris. 1619. 8.

Cum

* Opsopœus in præfat. *Devenit ad me servatus ex ista clade Ungarica, qua serenissimi quondam Regis Matthiæ Corvini Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis* (A. 1526.) *à barbarie Asiatica vastata est. Hunc cum aliis nonnullis miles quidam plane gregarius* (*Gregorius perperam excusum est in Mich. Neandri præfat. ad Gnomologiam Stobæi p. 27.*) *& ab omnibus tam Græcorum quam latinorum disciplinis abhorrentissimus, jam apud nos tinctorem agens, tunc vero illustrissimum Principem Casimirum Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoriæ comitatus in Ungariam fortuna non sine mente reor, nec sine numine divûm sustulit, quia auro exornatus nonnihil adhuc exsplendescebat, ne scilicet tam bonus auctor & visus & lectus paucissimis, interiret.*

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parei*. Francof. 1631. 8. Gilberti qvidem Gaulmini notæ in Heliodorum qvarum spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodromum, nunqvam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amioto* Paris. 1549. & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. qvæ versio ipsi Abbatiam ** conciliasse dicitur, licet auctor, qvem transtulit, hoc ipso opere Episcopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidior nescio qvo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs incisis prodiit Parisiis apud Samuelem Thiboust, 1623. 8. Metaphrasin *Melipi SanGelasii* (de Saint Gelais) Episcopi Engolismensis qvi carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena* Toletanum, recensente Cæsare Oudino, Paris. 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, transladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo: vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Jani Vergeræ* memorat Nic. Antonius in Bibl. Hispana.

Anglico carmine Hexametro Heliodorum reddere conatus est *Abraham Fraunce*, cujus initium videbis ubi lubebit in Actis Eruditorum Anni 1687. p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Zschorn* Westhofii in Alsatia ludimagistrum, Francof. 1580. 8. qvæ altera & denuo recensita est editio.

Belgice Amstelod. 1669. 12.

Polonice, Vilnæ 1606. 8.

** Baillet jugemens de Savans T. 1. p. 557. *Quelques uns disent qu'Amiot eut l'Abbaye de Bellosane aprés la mort de Vatable pour une traduction assez mauvaise qu'il fit du Roman d'Heliodore & qu'il ne raccommoda qu'aprés son voyage au Concile de Trente.* Mr. Teissier elog. T. 2. p. 152. *Rovillard dans son Histoire de Melun dit qu'Amiot exercea à Bourges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la latine pendant dis ans avec beaucoup de reputation: que ce fut durant ce temps la qu'il fit sa traduction de l'Histoire Ethiopique de Theagene & Chariclee, dont il ne connoissoit pas l'Auteur, & qu'étant alle à Rome il apprit de Romulus Amasée, Bibliothecaire du Pape, qu'Heliodore Eveque de Trica dans la Thrace étoit l'Auteur de cette Histoire* &c.

*** Sorel remarqv. sur le XIII. livre du Berger extravagant p. 683. Mr. Bayle Dictionnaire p. 1499.

III. Veram esse historiam qvam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Opsopœus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, qvam qvod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vir doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingva Æthiopica. Vel qvod Menagius Tom. 2. Anti Bailleti p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qvi officio sacro functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopica eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel qvod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Cæterum in locorum descriptione fide haud indignus esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Soloecistam pag. 746. Ita qvoqve de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiastæ aliquando scriptum hoc Achillis Tatii citant nomine Λευκίππης, ut Heliodori Æthiopica sub titulo χαρικλείας. Hi duo sunt optimi ac præstantissimi Ἐρωτικῶν auctores qui hodie exstent & terantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertiæ studiosorum. Reliqui omnes, Eustathii & Prodromi, nugæ sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in operosiore dicendi genere eloquentiam quam promittit ac præstat, etiam venditans. Certe abundantior est, & tractatu limpido & amœno diffusæ orationis, lectorem allicit & tenet. Iste* (Achilles) *simplicioris & magis inaffectatæ elegantiæ sectator, ut plane in eo agnoscas peculiares Alexandrinis vernulis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac svavitate conditi. Succinctior ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto intorquens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior* (qvandoqve etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) *quamvis nec Achilles hac in parte sibi defuerit. Sed Ἐπισόδια intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus.* Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. *Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Gaulmino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo.* Prætereo qvæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustris Huetius libro de origine fabularum Romanensium p. 36. sq. post alia deniqve observans à seqventium temporum fabulatoribus Heliodorum tanqvam exemplum propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, nota (E)

propoſitum ſibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum. Qvod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanenſium ſcriptoribus verum eſſe conſtat, ut in Gaſperis Gilli Hiſpani Diana latine à ſe ſub Erotodidaſcali nomine edita obſervavit Caſp. Barthius, in Gvarini Myrtilo & Urſæi Sylvandro Huetius. Confer Claudii Qvilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Pariſ. 1556. 8. Elegans epitome nec minus perſpicua qvam brevis librorum Heliodori concinnata eſt à *Gvil. Cantero* lib. 1. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem ſcriptoris caſtigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans judicium viri docti, qvi Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet proſa decurrat, pro optimo exemplari illis proponendum ſvaſit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum qvibusdam obſervationibus & narratione de parentibus ſuis *Martinus Cruſius* Francof. 1584. 8. Sed & *Johannes Scholvinus* Lubecenſis Æthiopiſſam Tragicocomœdiam vulgavit verſibus latinis, cujus argumentum fatetur ſe ex Heliodori Æthiopicis petiiſſe. Francof. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum verſibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi: Ἡλιόδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικὰ Ἐπίσκοπος ἦν τῆς Τρίκκης ἐπὶ Θεοδοσίου. Γράφει δὲ διὰ στίχων ἰάμβων τὴν τοῦ χρυσοῦ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον. Vide Cangii gloſſarium Græcum in vocabulo ποίησις, Conringium de Hermetica Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. ſeq. Exſtat adhuc illud poëma ſub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, qvod interpretabor infra, ubi Chemicos ſcriptores recenſebo libro VI. Nunc Græcum repræſentabo, qvale ex apographo Codicis Pariſienſis, ſed valde inemendato potui exſculpere, ut ſi non omnia reſtituerim ac correxerim, lector æqvus mihi facile hoc ſit condonaturus.

Ἡλιο-

** Gvil. Canterus præf. ad librum ſuum de ratione emendandi Græcos autores: *Secundo vero loco Heliodori hiſtoriam adducemus ex duobus antiquis Codd. mirum in modum à nobis emendatam. Etenim primum cum Vaticano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia ſcripto libro G. Falkenburgius idem emendavit. Ex utriusque porro libri notis in unum collectis Heliodorum correximus, noſtris etiam conjecturis interjectis.*

Ἡλιοδώρου Φιλοσόφου * πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν Βασιλέα, περὶ τῆς τῶν Φιλοσόφων Μυστικῆς τέχνης, δι' Ἰάμβων.

Σκῆπτρα γαίης μέδοντες, ὡς πανέμφρονες
Μυστιπόλοι ἕποντες ἄκρῳ δακτύλῳ,
Καὶ πανσόφων ἐπῶντε τὴν γνῶσιν πᾶσαν
Ποθοῦντες ἅψασθαι μὲν, ὡς μυούμενοι
Ἐγκυκλίου παιδείας ἐννοίας σοφὰς
Αἰνιγμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγους
Μαθεῖν σκοπὸν θέλοντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσιν
Καὶ γνῶσιν ὧν ἔφησαν οἷα δὴ ἐπῶν,
Πάσης τιμῆς κρίνουσιν ἀξίους πέλειν
Τοὺς ἐμπόνως φήσαντας αὐτῶν τοὺς πόνους,
Καὶ δωρεῶν πλείστων τε παντίμων χάριν
Νέμουσι, καὶ τιμῶσιν εὐκλεῶς πάνυ,
Μάλιστα τοὺς ἄγοντας αὐτοῖς γνησίως
Ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐννοίας ἀρχαίων τε ῥητόρων σοφῶν
Ἠσκημένων μύησιν εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ Θεόστεπτε καὶ σῶφρον μέδων
Πόθησας ὥσπερ γνῶσιν εἰδέναι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν ἔμπειρον δέχου
Ἔντεχνον ὡς ἔχουσαν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμάθησιν εἰς δόξαν κλέους,
Γυμναστικῆς παιδείας ἔνθεον τέλος
Φέρουσαν, ἄρρητόν τε κέρδος καὶ κράτος
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλοῦτον ἀξίοις τε πέμπουσαν βροτοῖς,
Πενίας ἄχθος ἐκδιώκουσαν βίου
Εὐκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκτου, φρένας
Τέρπουσαν, ἡδύνουσαν εὐνούστων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσάγουσαν ἐκ λύπης φθόνου
Ἄπαυστον ἄλγος καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὢν ἄναξ πανέμφρον, εὐσεβέστατε

Ἀγαλ-

* Latinam versionem nescio qvo auctore compositam audio exstare MS. in Codice Regis Christianissimi 311. Apographum Græcum nescio à qvo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindingii, τοῦ μακαρίτου.

Ἄγαλμα παιδείας τε θειοείκελον,
Πρόσεξον εἰς καθέδραν οἰκειούμενος
Παιδευτὰς ἔμφρονάς τε καὶ ἄνδρας σοφοὺς
Μύησιν ὡς ἔχοντας ὧν ζητεῖς ἐπῶν,
Κλῖνον τὸ οὖς σου θάτερον ἀκροώμενος,
Ὁμιλίας τε ὥσπερ ἐξηγήσεως
Τούτων τὰς εὐελπείας ἀσμένως δέχου.
Ἄκουε ἂν λέγουσιν μὲν πρὸς ῥήσεων
Αἰνίγμασι προσδέχεσθαι καὶ ῥήμασιν
Οὗτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσί σου βίῳ
Κοσμοῦντες εὐπραγείᾳ τῆς βιώσεως
Κράτος σὺν εὐφραίνοντες εὑρήσει λόγων
Μύσται σοφισταὶ ὄντες ὡς ἐχέφρονες
Μηδὲν φθονοῦντες τοῖς θέλουσι μανθάνειν
Ἐγκειμένην μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις,
Ἀλλ' ἀφθόνως ἁπλοῦντες ἀξίοις ἔπος
Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥστε πλουτέειν
Καὶ ποιέειν ἄριστον ἐκ πόνων λόγον
Καρποὺς Θεοῦ ἱλασμὸν εἰς ὀφλημάτων.
Πρόσελθε γοῦν Σοφιστὰ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
Τοῖς ἐμπόνως ῥηθεῖσιν ἐκ πλείστων πόνων
Καὶ νουνεχῶς ἄκουε ῥημάτων πλοκὰς
Καὶ συνθέσεις ἔννοιαν ὡς μυσταρχικῶς
Ἔχουσαν εὔληπτον ἀῤῥήτων λόγων
Ἔκφανσιν εὐγνωστόντε τοῖς φιλεμπόνως
Ζητοῦσι καὶ πονοῦσι νυκτὸς, ἡμέρας,
Μυσταρχικῶς τέχνης τε θείας ἱερᾶς
Τεχνουργίας τὴν πεῖραν ἐκ θείας ῥοπῆς
Ἄριστον ἐκπληροῦσαν ἀρχὴν καὶ τέλος.
Οὕτως πρόσεστί μοι γὰρ ἄρξασθαι λέγειν
Ἀρχὴν λόγου πάρειμι δ' ὁ σκοπῶν ἔπος
Τεύξεται τὴν σύνταξιν ἐξ εἴδους ἑνός
Φέροντος εἰς δήλωσιν ὡς οὐκ ἄλλοθεν
Ἀλλ' ἐκ μιᾶς τε φύτλης τὸ κοσμούμενον
Τῆς ἐνθεούσης ἐκ θαλάσσης εἰς θέαν
Βασταζομένης ὥσπερ ἀτμὸς εἰς νέφος
Ὑγροῦ τε θερμοῦ ἑνῶσει καὶ συμπλοκῇ

Ἑνω-

Ἑνωμένοιν ἀμφοῖν μὲν εἰς μίαν κρᾶσιν
Ταύτης φυλαττούσης δὲ τῶν ἄμφω γένος
Τοῦ ἄρρενος πρὸς θῆλυ καὶ τερπομένων
Ζεύξεις θελόντων εἶδος ἀλλοῖον θέας
Γάλακτι οὗ πυρροῦτε γίνεται γόνος
Συλλαμβάνουσα μὲν βρέφος σπουδαίας
Ἐξ ἄρρενος θήλεια τίκτουσα κλέος
Τέρας βροτοῖσι πλήρες ὄλβου καὶ κράτους
Ἀεὶ ξένον, πάμπλουτον, ἠγαπημένον
Ποθούμενον, φιλητὸν ὡς ζητούμενον
Καὶ μηδόλως τῇ πείρᾳ πρὶν ἀναξίοις
Ἐκφαῖνον αὐτοῦ ὄψιν, ἀλλ' οὕτως μὲν εἶ
Κρυπτὸν πρόσωπον γαστρὸς ἐντὸς μητέρος
Τῇ λευκότητι, τῆς δὲ φαιδρᾶς οὐσίης
Θησαυρὸς ὡς ποικίλος ἐκφεύγει χεροῖν
Ἀφὴν, ὁρᾶν δὲ κάλλος οὐδεὶς ἰσχύει
Ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ
Πάρειμι τοῖς ζητοῦσιν ἐν μέσῳ πέλων.
Ὁρῶντες ἀγνοοῦσιν ὅνπερ τοῖς κόποις
Ζητοῦσι καὶ μοχθοῦσιν ὡς πλανώμενοι,
Ἐκεῖσε ὧδε ἀσχολοῦνται εἰς κενόν.
Ἐγὼ δὲ ὡς ὑπουργὸς ἀτιμώμενος
Δοῦλος τε πάντων οὐδαμοῦ ἀφίσταμαι
Κτηνῶν γὰρ εἰμι δοῦλος, εὑρήσεις δέ με
Ὅπου δ' ἂν οἰκήσωσιν ἄνθρωποι ὅλοι,
Μὴ οὖν πρευθεὶς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν
Οὐ γὰρ πέλω εἰς πόντον, εἰ ἐκεῖσε μὲν,
Ἐκ τῆς θαλάττης εἰς νέφος εὑρίσκομαι,
Βαίνω γὰρ, ὥσπερ ἀτμὸς, ἐκ πόντου μέσου,
Νέφη ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτομαι
Σκότος ὁμίχλης καὶ μέλανσίς με σκέπει,
Ἀνέρχομαι δὲ καπνὸς ὡς λεπτὸς πάνυ
Ἀὴρ ἔχει με κρύπτων ἐν αὐτῷ ὅλον,
Εὑρίσκομαι δ' ἔκλαμπρος ἔκστιλβος λίαν
Πλύσει ὅταν με ἐκπλυνεῖς θείῳ πυρί
Ἑψῶν παροτῶν καὶ ὕδωρ τὸ πόντιον

Μέ-

Μέτρῳ χέων μου εἰς πρόσωπον αὖ πάλιν
Διχῶς μερίζομαι γὰρ εἰς τρεῖς γίνομαι
Κάτω ἄνωτε πατρὶ καὶ τῇ πιζάσῃ
Αὐγή με λευκὴ γεννᾷ τῶν σπλάγχνων μέσον
Πατὴρ Φύσας δὲ πυρὸς ἐξελεύσεται
Θνήσκων βίου ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ὡς φονεὺς
Κτείνω ἐῶν ἔξοικον ὄρφανον πάλιν
Ὕλης ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ἴχνος μὲν φέρειν
Λαβὼν δ' ἀπ' αὐτοῦ σθένος ἀρεθήσομαι
Κρείττων, ἔχων τῆς σφῶν τε μορφὴν εἰκόνος.
Ξανθὸν φέρων τὸ εἶδος, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρόους
Βρύων χρυσόσπερμόν τε καὶ χρυσοζώμιον
Ὃ καὶ χρύσανθον εἶδος ἐκ μετάλλου χρυσῆς
Ποικιλόμορφον ἄχρεαν ἀργυρόχρυσον
Χρυσάργυρον ξανθόχρουν αὖθις πορφυροῦν
Ὡς κυτρινόπρασόν τε πυῤῥοφεγγίτης
Χρυσοῦ κόραλλός εἰμι ταύτας ἐκφέρων
Τὰς χρόας, ἄνθη πάντα καὶ χλοηφορῶ.
Ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανὲς
Μορφῆς ἐμῆς τὰς χρόας ἐκμορφουμένας,
Πρόσελθε γεννηθέντι παιδίῳ νέῳ
Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκρυμμένῳ
Σκότει ἀφαίςῳ εἶα καὶ τῇ ἀχλύι
Ἀλλ' ἔνδον ἐκστίλβοντι καὶ κεκασμένῳ
Γάλακτι ἐκθήλαζε μαθῶν μητρῴων
Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον τίτιζέ με
Θρέψον με μικρὰ μικρὰ νήπιος πέλω
Ἕως ἂν ἔλθῃ ἰσχὺς ἐκτρέφουσά με
Ἄγουσα εἰς ἀνδρεῖον εὔρυθμον μελῶν.
Εἰς σχῆμα δ' αὖ τέλειον εὔμορφον πάνυ
Ἐγὼ γὰρ ἀνδρωθεὶς μὲν λεπτυνθήσομαι
Τραφεὶς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέος
Τῇ ποιότητι τεσσάρων τῶν στοιχείων
Καὶ ἐν νέφει ὡς λεπτὸς ἀτμὸς ἵζομαι
Ἀὴρ γὰρ εἰς κόλπους με θάλπων βαστάζει

Ἔνδον δέ μου ἔχων πῦρ ὑψωθήσομαι
Ἀρθεὶς ἕωσε ὕψος, ὄμβρος ἔσομαι
Οἴητε γαίᾳ ξηρᾷ θέων μου νάμα
Φύτλης ἐμῆς γεννηθεὶς ὡς ὑπερφυῶς
Τῶν στοιχείων τὴν ποιὰν εὐκράτως ἔχειν
Κατακλῦσαι ἀρδείᾳ γῆν ἐκβλαστάνειν,
Χλοηφόρους παντοίας ἀνθῶν εἰδέας,
Πυκνούμενος γὰρ ἀτμὸς ἐκ γῆς εἰς νέφος
Ἐξ ὑγρᾶς οὐσίας τε θᾶττον γίνεται
Ὕδωρ βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλαστάνειν γένη
Τῶν ἀνθέων παντοῖα καὶ καρποφορεῖ,
Ὅτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
Φύσις πρὸς ὑγρὰν ἐκρέουσα καὶ νάμα
Ὑπερφυῶς εἰς θεῖον ἐκτραπήσεται
Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποιέει,
Αὕτη γὰρ ἡ λεύκωσις ἔσται δευτέρα
Ἥνπερ ποθοῦσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίας τραφῇ
Τῆς ὥσπερ οὔσης νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχους
Εἰς φαιδρὸν ὄμμα λευκότητος ὡς χιὼν
Τὸ θεῖον ἐκβλύζουσα νέκταρ ἐκ μέσου
Πηγαίας ὡς φέρουσα τὸ ζητούμενον
Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντὸς γαστέρος
Τὸ κάλλος ἐξαστράπτων αὐγὰς ἐκφέρει
Λευκὴν μὲν ὄψιν δεικνὺς ἔκστιλβον πάνυ
Χρυσάνθιον κόραλλον, ἀλλ' ἀσώματον
Εὐειδὲς εὐέκλαμπρον ἀστραπήχροον
Ζώνας χρυσιζούσας τε καὶ χλοηφόρους
Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὖθις ἡλίου
Λεύκωσιν ὡς κάλυμμα ἔξωθεν φέρων
Ἔνδον δὲ τοῖς βλέπουσιν ὥσπερ πυρφόρος
Λαμπτὴρ φλογηφόρος τε φεγγίτης μέλας
Τὰς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χρόας
Ὡς ἄμπελον χλωρὸν τὸ εἶδος τῶν φύλλων
Ὡραῖον, εὐειδὲς μὲν ἄνθος βλαστάνων
Ἐκ τεττάρων κλάδων δὲ συνηνωμένων
Ὁμοῦ μίαν πρὸς ῥίζαν εὔκαρπον φέρει

Πέπει-

Πέπειρον ἀρδευθέντα βότρυν ὡς μέλι
Τὴν ποιότητα γεύσεως κεκτημένον
Λευκὸν πάνυ πρόσχημα καὶ μορφὴν ἔχει.
Οὗτος δὲ λευκὸς βότρυς εὐθαλὴς πέλων
Λειούμενος ταῖς χερσὶν οἶνον βλαστάνει
Πυῤῥὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γεύσει εὔκρατον
Εὔοσμον ἐξ οὗ βάπτεται ἡ πορφύρα
Τῇ κογχύλῃ μιχθεῖσα πόντου ἐκ μέσου
Ἐρυθρὰ ὥσπερ ἀτμὸς εἰς νέφος θέσει
Ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάναι
Νυμφοστολούσης παρθένου φαιδρὸν γάλα
Βρέφους νέου τεχθέντος εἰς διατροφήν
Ἀνδρωθὲν ἔσαι γὰρ τεκούσῃ ὡς υἱός,
Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὖθις ὡς νικηφόρος
Ὀφθήσεται τὸ θῆλυ ἐκκαλούμενος
Πρὸς συμπλοκῆς ἕνωσιν εἰς συνουσίαν.
Ταύτης ἑνωθείσης δὲ φαιδρῶς ἄῤῥεν
Πρὸς δευτέραν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
Ἔσαι ὅλη ἔκσιλβος ἀχλὺν τοῦ σκότους
Ὕλην γεώδη ἐκβάλλουσα εἰς τέλος
Καὶ μίγνυται εἰς ζεῦξιν οὐκ ἀφίσταται
Τῇ δευτέρᾳ πλοκῇ τε θᾶττον ἐκτελεῖ
Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ στέφος
Λευκώσεως πληροῦσα ἔργον δευτέρας
Χρήζουσα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
Τὸ σῶμα λευκαίνειν πᾶν οἷον καὶ θέλει
Τῶν τεσσάρων βάπτουσα σωμάτων φύσιν
Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκότους
Τὸ ἐμφωλεῦον ὡς κάλυμμα ἀχλύος
Ἔκσιλβον ἔκλαμπρόν τε δείκνυσι πλέον
Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
Νικῶντα λευκότητι λεύκωσιν πᾶσαν.
Ἑξῆς τε δευτέρα κλεὶς ἄρχεται πάλιν
Ξανθώσεως λεύκωσιν εἰς ξανθὸν φέρειν
Ξανθόν τε δεικνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
Ἐργάζεται γὰρ αὖθις ὥσπερ καὶ πάλαι,
Οὕτως γὰρ ἡ ξάνθωσις εἰς πέρας φέρει

Ἄριςον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμένον
Πληρουμένων τῶν βαθμῶν εἱρμὸν καὶ τέλος·
Ὥσπερ γὰρ ἡ λεύκωσις, οὕτως γίνεται
Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρούμενον
Εἰς κέρδος ὀλβιόντε τὸν κόπον φέρει·
Καὶ χαρμονὴν πάμπλουτον ἐξάγει κόπους
Πάροιθεν οὓς ἔπειρας, ὥςε πλουσίως
Τῶν τούτου δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν
Φόρους καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν ἀφραδέςατον
Εἰς ἐκβολὴν πενίας αὖθις εὕρεσιν
Πλούτου τε καὶ ὄνησιν ἔνθεον βίῳ
Οὕτω γὰρ εὐπραγοῦντες ὀφθῶμεν σοφοί
Χρήζοντες ὧδε μηδὲν ἔκ τινος βροτοῦ
Μὴ ἀσχολούμενοι δὲ πάμπαν ἐν βίῳ
Ἀλλὰ Θεῷ λατρείας αἶνον προσφέρειν
Στέργειν ποθεῖντε τρυφᾶν ἡτιμασμένον
Ἄπονον χαρὰν καὶ δόξαν ἔνθεον χάριν
Πτωχοῖς νέμειν δέοντα καὶ πάντας θέλειν
Σώζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
Καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείνειν πᾶσιν
Καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἔκφαυλον λέγειν
Ἢ τεκταίνεσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
Ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
Εἶναι θέλοντας, κλῆρον ὄλβιον μέγαν
Ζωῆς ἔχειν μιμητὰς ἔργοις ἐνθέοις
Τοῦ Δεσπότου ΧΡιςοῦ θείῳ ἐν λόγῳ
Πράξει τε φωσφοροῦντας εἶναι ὡς σέλας
Μηδὲν λέγειν εἰς πρᾶξιν ἀλλ' εἴτι φρονεῖν
Πένητας εὐποιΐᾳ συμπαθεῖν ὅπως
Τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦντες εἰς αὐτοὺς ῥᾷον
Εὕρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
Ἐντεῦθεν ἐκδημοῦντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
Οὗτος γάρ ἐςιν εὐσεβείας ἔνθεος
Ἀγὼν πόθος τε θερμὸς εἰς θεότροπον
Ζῆλον τελούμενος, ἀνδρεία φρενῶν
Καὶ σώματος κάθαρσις ὥσπερ καὶ ψυχῆς.
Οὕτως γὰρ εὐπραγοῦντες ἀξιόκλεοι

Ἐσόμεθα πρὸς Χριςὸν ὡς καὶ τῷ σέφει
Στεφηφοροῦντες αὖθις ἐθλῶν πράξεων
Σκηπτουχίας τῶν κλήρων ἀξιούμεθα
Ἐκλάμψεως εἰς δόξαν αἴγλης καὶ φάους
Τιμῆς σέβας εὔκλειαν εὐσεβεςάτοις
Ἄναξι πιςοῖς προσφέροντες ἐντίμως
Τοῖς τὸ κράτος καὶ σκῆπτρα γῆς πιςευμένοις
Ὡς χριςολάτραις οὖσι δόξης ἐμπλέοις,
Ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες, αἰνοῦντες Θεὸν
Ὑπέρθεον τὸν φωτὸς ὄντα αἴτιον
Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
Λύτρωσιν εὑρεῖν ὥσπερ ἀμπλακημάτων
Οὕτως τυχεῖν μέλλουσαν εὔκλειαν πάλιν,
Καὶ προσφέρειν λατρείαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
Θεῷ Λόγῳ σὺν Πατρὶ θείῳ Πνεύματι
Εἰς κυκλικοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

V. Fuere & alii Heliodori, qvos præsenti loco succincte perseqvar. Nonnulli qvidem *nostro antiquiores*, ut 1) Heliodorus Γαζοφύλαξ Seleuci Regis, jussu ejus, templum Hierosolymitanum spoliaturus, de qvo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Imperii Seleucidarium 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Atheniensis, qvi Athenæo & Harpocrationi ὁ περιηγητής & 3) Heliodorus alter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusqve scriptis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr. 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctissimus, cujus meminit Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qvi L. Junium Silanum discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit. Schol. Juvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor qvi Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16. Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii Cassii Pater, Rhetor, & præfectus Ægypti. Xiphilin. pag. 810. 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capitolin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus Ὀλυμπιονίκης Olymp. 248. 10) Heliodorus fatorum interpres sive Mathematicus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1 Nescio an ab hoc vel qvinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qvi

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Arabius Sophista sub Antonino Caracalla, de qvo Philostratus 2. de Sophist. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspicantur auctor Græci scholii qvod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subjicitur, Sorellus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photiiqve testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusqve filius 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaënsis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qvi de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte qvem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de qvo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qvi contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qvi martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibiæ Aureliæ Sabinæ, Marci Antonini filiæ, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. thesaur. Brandeb. p. 676.

Alii æquales nostri 1) Heliodorus de qvo sæpius meminit Hieronymus in Epist. eum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon scriptore viri docti faciunt, sed qvia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad qvem Nilus in Epistolis lib. 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentiarius ad qvem idem Nilus IV. 61. Nescio qvisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad qvem exstant Epistolæ Synesii, alius certe cujus in Epistolis Libanius meminit.

Alii juniores nostro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de qvo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de qvo Honoratus Massiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. 111. *In his profectibus constitutum subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Arianæ vinculis colligatum expeteret* (leg. expediret) *illuminaret, attraheret.* 4) Heliodorus qvem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermeæ F. Ammonii frater. Præterea 6) Heliodorum presbyterum, qvi puer cum disciplinam subterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis qvibusdam in terram pygmæorum delatus, & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, qvam fabulam ex Silvestri Giraldi itinerario Cambriæ lib. 1. c. 8. plura ttansscribens qvam credens refert V. C. Jo. Christoph. Becmannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodori consangvineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incertæ ætatis, ut Q. Sosius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabrettum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebius p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hanc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

Heliodorus insanus Carthaginiensis ad extremum orbis sarcophago, testamento me hic jussit condier, ut viderem si quispiam me unquam insanior ad me visendum ad hæc usque loca penetraverit.

Omitto qvod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit Petavii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum κυρεύοντος & κερατίνου inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum) non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Superest unus adhuc dicendus HELIODORUS Larissæus * sub cujus nomine Optica sive κεφάλαια τῶν Ὀπτικῶν paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud Juntas 1573 4. & ibidem Italice *Ignatio Dante* interprete, una cum Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte qvoqve visu valuisse, Τινὰς καὶ νύκτωρ ὁρᾷν, οἷος ἐκεῖνος ὁ Τιβέριος γέγονεν ὁ Ῥωμαίων βασιλεύς. Confer qvæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap 68. Laudat & Ptolemæi Ὀπτικὴν πραγματείαν, ut Platonem qvoqve & Euclidis στοιχεῖα Optica, atqve Heronem Mechanicum ἐν Κατοπτρικοῖς. Multis idem argumeutis contendit videre nos non per solam immissionem radiorum ex objectis, sed & per προβαλλόμενον ἀφ᾽ ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, qvod multis hodie prætex rem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiæ cum Opuſculis Mythologicis Phyſicis & Ethicis A. 1670. 8. Prodierunt etiam Heliodori Lariſſæi Optica ſed pleniora & in duos diſtincta libros cum interpretatione & animadverſionibus *Eraſmi Bartholini* Pariſ. apud Cramoiſium 1657. 4. Κεφάλαια illa qvæ Florentiæ edita dixi in qvibusdam Codd. MSS. inſcribuntur: Δαμιανȣ̃ Ἡλιοδώρȣ Λαρισαίȣ περὶ ὀπτικῶν ὑποθέσεων. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus Iſ. Voſſii, Galei, & Gudii: tum in eo qvi exſtat in Johannea noſtra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices Iſ. Voſſii eſt etiam Heliodorus de menſuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni ſive Domneni Lariſſæi Philoſophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabula erotica qvæ ſub ATHENAGORÆ nomine prodiit, alibi dixi: tamen non poſſum non in præſenti cum Lectore communicare qvæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctiſſimum ſcripſit vir ſupra laudes, & legiſſe te non pœnitebit.

Eruditisſimo viro Jo. Chriſtophoro Wolfio, Sacrarum litterarum Profeſſori, S. P. D. Maturinus Veyſſierius LaCroze.

Actum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum cariſſime, in hacce quam tibi nuper pollicitus ſum ἐπικρίσει fabulæ illius amatoriæ, quam viri quidam eruditi Athenagoræ Philoſopho Chriſtiano adſcripſerunt. Poſt illa enim quæ Vir Illuſtris Gisbertus Cuperus eam in rem annotavit, in quibus conſentientem habuit amicum noſtrum communem, a) *- - vix quemquam fore cenſeo, qui ei ſententiæ tuendæ, in quam Guillelmus Cave* b) *præter alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum ſcribebam me neſcio quid eam in rem habere aliis indictum; unde etiam ita lis mota inter eruditos dijudicari poſſet, ut in poſterum nihil futurum eſſet ea in re controverſiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψεῦδος deprehendiſſe mihi videbar, potiſſimam*

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & ſeq.
b) Hiſtor. Litterar. p. 87. ed. Gen.

mam videlicet causam, quæ Fumæum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptionis liquido demonstraretur.

Ea autem editione usus sum, quæ Anno 1599. Parisiis prodiit apud Michaëlem Sonnium, quo Typographo c) *Martinus Fumæus Genilliacus sæpius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonnii typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumæo conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historiæ Indiæ Occidentalis, à Gomara Hispanice scriptæ, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumæo auctore, apud eumdem Sonnium edita A. C. 1594. Hinc haud ægre conjeceris ipsum Fumæum, hunc quem Athenagoræ fœtum supposuerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani,* d) *cujus cura liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Præfatio Athenagoræ præfixa, Castri in Occitania scripta est A. C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumæi liber nonnisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si qua tamen fides haberi potest ejusdem Fumæi Epistolæ quæ libri nuncupatoria est, & Marliaco* e) *A. C. 1569. ad Lamanæum Protonotarium missa fuisse fingitur. Hæc sane omnia nescio quid fraudis & doli mali præ se ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetæ,* Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

Quicquid tamen de iis censendum putes quæ modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Æthiopicis concedit. Sunt plane quædam quæ haud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere fefellerunt; etsi ea legeram quæ Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus quæ jam nonnihil subolebat, manifesto apparuit, cum Libro secundo pag. 64. hæc legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Periandre --- fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circoncire. *Quæ cum apud Herodotum legere meminissem, miratus sum ecquid castrationis loco*

c) Martin Fumeé S. de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolæ Nuncupatoriæ Agonistici : *E Sanjorriano Suburbano, 4. d. Kalend. Mart. Anno CHristi M. D. XC.*

e) Marly.

Fumæus circumcisionem posuisset, περιτομὴν pro ἐκτομῇ, meque vix è difficili loco extricassem, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam extare, quam forte Fumæus neglectis fontibus expressisset. Nec me conjectura fefellit. Ubi enim Herodotus Libro tertio, c. XLVIII. p. m. 180. hæc habet: Κερκυραίων γὰρ παῖδας τριηκοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περίανδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδις ἀπέπεμψε παρὰ Ἀλυάττεα ἐπὶ ἐκτομῇ. Periander enim Cypseli filius trecentos optimatum Corcyræorum filios Sardis ad Alyatten castrandos mittebat. *Hæc verba Petrus Saliat* a) *vetus Herodoti Gallicus interpres sic vertit:* Car envoiant Periandre filz de Cypsele trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Haliatte pour les circumcir &c. *Vel hinc intelligi potest Fumæum haud eum fuisse qui priscos Græcæ linguæ scriptores nonnisi ope parum emendatæ Gallicæ versionis intelligebat.*

Post hanc observationem se se complures aliæ aperuerunt, quas mihi fere omnes præripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est prætermittentur, si unam aut alteram excipias, haud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus, arguendæ. Libro quinto Pseudo-Athenagoræ, pag. 169. Manethyssæ cujusdam Historia refertur tragica plane & lugubris, verum ita similis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrant Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum, & Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manethyssæ illius lugubres casus ex Eponinæ calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Slavos ad mare Adriaticum prope Epidamnum collocat, quo sane nondum migrarant ex avitis sedibus, qua ætate Theogenes & Charide vixisse finguntur. Jovis Hammonis templum ita describitur Libro sexto à pagina 204. ut mirandum plane artis architectonicæ specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Blondellus Tomo primo Systematis b) *Architectonici Athenagoram propterea inter eos auctores recenseat, quorum lectione Architectonicæ artis studiosus adjuvari possit.*

Adhuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistolæ initio τὸ πρῶτον ψεῦδος *latere tibi narrabam. Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jactaret in hoc opere Fumæus, nimirum vanissimam, sic enim censeo,* τῶν χρυσοποιῶν ματαιοτεχνίαν. *Id miror neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus sedulo versarunt, ne quidem Doctissimum Huetium, qui se bis Athenagoram legisse profitetur. Ego vero* id

a) Edit. in fol. Anno CHristi 1566.
b) Cours d'Architecture.

id non solum Fumæum intendisse mox docebo, verum & poëtam quemdam haud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinum initio Libri adscriptum est:

De Interprete.

Dum Gallis Graios flores felicis olivæ
Detegit, & lingua lucidiore parat:
*Quæ fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,*
Non mirum si non lucidiora refert.
Haud etenim indignis præstanda scientia, quæ vult
Legitimis tantum pabula digna suis.
Qualiacumque tamen sunt hæc quæ scripserit Author,
Hinc poterunt omnes carpere grata sibi.

Nosti procul dubio adeptorum, *quos vocant mirandam taciturnitatem & ænigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis scriptor:* indignis, *inquit*, haud est præstanda scientia, *quæ* legitimis *tantum*, *id est* adeptis *& filiis artis revelanda est. Quo hæc spectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX. mox Latine describam ex Pseudo-Athenagora, fol. verso 344.*

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une cer-" taine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes," estant pour lors en l'armeé, où il estoit, feit representer en un" soir dedans sa tente pour donner plaisir à plusieurs autres Seigneurs" qu'il avoit conviez chez soy à soupper. Du nombre desquels j'estois," disoit Theogenes, & ceste fable fut à ce que je pouvois congnoistre" exterieurement seulement par les personnages qui estoient repre " sentez, ne pouvant au reste bien entendre leur langage: que le" Dieu Apollo se presenta en place, beau & bien peigné, ayant sa tres-" se blonde, qui lui pendoit sur les espaules, proferant quelques" paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un" Daimon se manifestant à nous soubs un voile blanc, palpable ce" sembloit-il: mais toutefois ne se pouvoit il arrester. En moins de" rien ce Daimon s'aprochant d'Apollo, je ne sçay quelle illusion" brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon" sembla demeurer seul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'estoit ad-" vis, venger Apollo, usant de grande violence contre ce Daimon," lequel ne pouvant supporter cet effort, je fus estonné que je ne le"

 ,,veis

* Forte legendum est, *multis*.

„veis plus : & Apollo nous apparut comme devant. Je ne ſçay ſi „ces Scythes trouvoient ces changemens & diſparutions eſtranges. „Mais j'en eſtois ſi esmerveillé, que je ne ſçavois quaſi qui j'eſtois. „Je regardois fort attentivement & obſervois de l'oeil autant qu'il „m'eſtoit poſſible, & neantmoins il m'eſtoit impoſſible d'y remar- „quer aucune ſubtilité ou tour de main, encor que cela ſe feiſt cinq „ou ſix fois. Car auſſi toſt que Vulcan s'eſtoit retiré penſant avoir „bien vengé Apollo, & l'avoir remis & rendu en ſa premiere forme, „ce Daimon ne failloit à revenir, & ſe ſaiſiſſant promptement du Dieu „le rendoit esvanouy comme devant. Vulcan revenoit derechef „faiſant pareils effects qu'à la premiere fois. Mon esprit eſtoit en „grand peine voyant des actes ſi eſtranges : parceque je n'entendois „rien de ce qu'ils proferoient, & ſe diſoient l'un à l'autre. Ce „que ſi j'euſſe peu entendre, la merveille peut eſtre n'euſt eſté ſi „grande, & euſſe receu quelque contentement, & aprins quelque „choſe de nouveau, qui n'eſt commune en la Grece. Or à la ſixiesme „fois, & Vulcan & le Daimon s'eſtans abſentez, Apollo nous parut „fort debile, encor que ſon teint ne fuſt diminué, & ſe pleignoit „d'avoir eſté tout caſſé, & corrompu par ce Daimon, ainſi que ſes „geſtes me le donnoient à cognoiſtre. Ce Daimon non content de „l'avoir tant tourmenté, revint encor un coup vers luy, amenant „avec ſoy un ſien compagnon repreſenté avec un veſtement blond, „qui le couvroit entiérement. Ces deux envahirent enſemble „Apollo & le reduirent à telle extremité q'uil ne paroiſſoit plus, & „ce dernier Daimon plus fort que l'autre ſembloit paroitre ſeul. Vul- „can ne faillit à venir ſecourir le Dieu, & ſe monſtrant plus robuſte „contraignit ces deux Daimons de gagner le haut. Apollo ſe mon- „ſtra, lors encor plus corrompu qu'il n'avoit eſté, & ne ſe pouvoit „plus ſouſtenir, demeurant tousjours couché. Æsculape le medecin „le vint viſiter. Je penſe bien que c'eſtoit ſeulement pour conſerver „la regle, qui veut qu'un Medecin en ſa maladie doive s'aider du ſe- „cours d'un autre Medecin. Car il eſt ſans doute qu'Apollo eſt plus „ſçavant, & expert en cette ſcience que n'eſt Æsculape. Iceluy or- „donna un bain que je veis faire, composé de certaines drogues „qu'on apporte des ſablons de la region Cyrenaicque, purgées & net- „toyées de leurs immondices ſablonneuſes. De ce bain devant un feu „fut oint & frotté Apollo par pluſieurs fois, le ſechant autant de fois

qu'on"

qu'on le frottoit. Puis fut remis en un bain froid fait des excremens" de Bacchus durant quelque espace de temps. Je ne sçay si Æscula-" pe estoit bien entendu en son art : mais nous voyons que cest Apol-" lo diminuoit, & se fondoit en ce bain, comme la neige au soleil," & en toute l'eau du bain sembloit sa substance estre dissipée. Tou-" tefois Æsculape ne faisoit point semblant de s'en estonner, ains" estoit assez resolu en son fait. Il feit escouler l'eau du bain, laquel-" le il mettoit à part, & lui en rebailla de pareille, le baignant ainsi" souventefois, & quasi autant comme il l'avoit frotté & lavé & se-" ché de l'autre. Apres pour le rechauffer apposa à ces eaux qu'il avoit" tirées du bain, un petit feu, au devant duquel l'humidité qui rendoit" Apollo tout mouillé, s'evapora, & estant sec il sembloit encor" avoir esté rendu plus debile par tous ces bains, onctions, & lave-" mens. Je l'estimois de ma part tout perdu, & m'estonnois com-" me en ce pays on representoit devant un peuple la mort de quelque" Dieu, estant ainsi que nous devons croire les Dieux estre immortels." Mais je me trompai comme entendrez. Car ce Medicin invoc-" quant le fils de l'air & de la Lune que je veis se presenter devant luy," iceluy donna à Æsculape du plus beau & du plus precieux qui fust en" soy, le quel il bailla soudainement à avaller à Apollo, qui apres cet-" te prinse, semble estre resuscité reprenant un teint vif, & beau à" merveilles avec une telle plenitude de vie, qve se communiqvant en" tel estat aux malades & decrepits, il les remettoit en meilleure dis-" position qu'ils n'avoient esté. Voila la fin de ceste fable, laqvelle" je n'ai peu vous reciter plus appertement que comme je ferois la de-" scription de certaines figures que j'aurois vuës en un tableau, sans" sçavoir le sujet du peintre." *Hactenus Pseudo-Athenagoras quem jam Latine dicentem audies.*

Theogenes (è captivitate Scythica redux) inter alias nar-" rationes Dominæ suæ Charidi hanc fabulam narravit, qvam qvidam" ex Optimatibus Aulæ Regis Damasdis, qvi tunc in exercitu versa-" batur, in scenam protulerat in tabernaculo suo, qvo multos alios" proceres qvos ad cœnam invitarat, hujus spectaculi voluptate dele-" ctaret. Ipsis intereram, inqvit Theogenes, fuitqve hæc fabula" hujusmodi, qvantum qvidem ex personis intelligere potui, nec" enim eorum lingvam satis asseqvebar. In medium processit * "

Apol-

* Aurum.

„Apollo egregia forma, eleganter comptus, flava coma in humeros „pendente, qvi voces qvasdam protulit, qvas minime intellexi. „Paulo post alius nobis Dæmon * apparuit velo candido tectus, „qvi qvidem palpari posse videbatur, etsi nunqvam uno loco consi„steret. Cum ad Apollinem is Dæmon accessisset, statim illusio„nis nescio qvod genus oculos meos ita fascinavit, ut Apollo ab „aspectu evanesceret, solusqve postremus ille Dæmon remansisse vi„deretur. Tum prodiit ** Vulcanus, ulturus Apollinem, sic „enim mihi videbatur. Is magna vi eum Dæmonem aggressus, eum, „ut pote sibi imparem, ita fugavit, ut plane discederet, unusqve „Apollo, ut antea cerneretur. Haud eqvidem dixero an Scythis „hæ mutationes & fugæ mirabiles visæ fuerint: ego vero eas ita ad„mirabar, ut fere meimet ipsius immemor essem. Qvam atten„tissime poteram oculis & animo omnia lustrabam, nec qvicqvam „fraudis aut præstigiarum subesse animadverti, id licet qvinqvies vel „sexies perageretur. Ubi primum Vulcanus exierat, egregie ulto, „ut putabat Apolline, restitutoqve in pristinum decus, haud mo„ram faciebat hic Dæmon qvin rediret, & arreptum Deum, ut antea, „evanescere cogeret, qvi tamen Vulcano redeunte pristinam de„nuo formam recipiebat. Eqvidem anxius hærebam mirabili inso„litarum mihi rerum spectaculo eo vehementius perculsus, qvod ni„hil eorum intelligerem, qvæ inter se fabulabantur; qvorum si non„nulla asseqvi licuisset, minor forte animum meum incessisset admi„ratio; mihiqve aliqva in re satis factum esset, cum novi qvidpiam „didicissem, apud nos in Græcia haud ita obvium. Itaqve cum jam „sexies res processissent, Vulcanusqve & Dæmon ille abiissent ex ocu„lis, Apollo nobis valde debilis apparuit, utpote qvi, licet nihil „detrimenti in colore passus esset, se tamen ab eo Dæmone fractum „& luxatum esse qverebatur, qvod qvidem ex ejus gestu intellige„bam. Atqvi hic Dæmon qvasi parum profecisset Apolline ita cru„ciando, iterum rediit adducto secum comite qvodam suo † fla„vam vestem induto qva totus tegebatur. Ambo ergo Apollinem „unanimiter adorsi ad eas angustias adduxerunt, ut jam nullo loco „appareret, solusqve postremus hic Dæmon, socio videlicet suo for„tior, cerneretur. Nec tamen defuit Vulcanus qvin opem ferret „Apollini, & robustior effectus utrumqve Dæmonem fugaret. Tum

vero"

* Mercurius, sive Argentum vivum. ** Ignis. † Sulphur.

vero Apollo magis qvam antea vitiatus apparuit, fractus enim jace-" bat, nec jam poterat consistere. Tunc ad eum Æsculapius acces-" sit, moris puto illius servandi causa, qvi jubet medicos, si qvan-" do ægrotaverint, alterius Medici ope uti. Qvis enim dubi-" taverit Apollinem & doctiorem & peritiorem esse illius artis" qvam Æsculapium? Jussit ergo Æsculapius lavationem Apolli-" ni parari qvibusdam mercimoniis constantem * qvæ è Cyre-" naica regione afferuntur, purgatis tamen antea à sordibus suis" arenosis. In eo lavacro prope ignem unctus fuit & imbutus" Apollo, totiesqve exsiccabatur, qvoties antea unctus erat. Su-" binde vero, per aliqvod temporis spatium in lavationem frigidam" immersus est qvæ Bacchi excrementis † constabat. Eqvi-" dem nesciebam an Æsculapius artem suam rite calleret: Apollinem" enim minui videbam, & in lavacro diffluere, qvemadmodum nix" in sole liquescit; ita ut tota ejus substantia in ea aqva, qva lavatio" constabat, dissipata & dispersa videretur. Nihilo secius id Æscula-" pium nihil curare credidisses, ita interritus id qvod moliebatur" peragebat. Lavationis aqva ejecta & seorsim posita, similem ei" subinde aqvam addebat Æsculapius, sæpiusqve lavabat Apollinem" qvoties fere eum antea unxerat, imbuerat & siccarat. Tum ve-" ro ut eum calore recrearet, iis aqvis qvas è lavatione tulerat," ignem exiguum apposuit, coram qvo in vapores solutus est omnis" ille humor, qvo Apollo madefactus fuerat. Jam vero exsicca-" tus longe debilior hic unctionibus & lotionibus effectus fuisse vide-" batur. Itaqve Apollinem periisse judicabam, & mirabar qvi in" illis regionibus alicujus Dei interitus in scena exhiberetur, cum" certe Deos immortales esse arbitrari debeamus. Allucinabar ta-" men, ut mox audies. Nam medicus ille advocavit aëris & Lunæ" filium, a) qvem ipsi obviam venientem vidi. Is Æsculapio dedit" qvicqvid sibi inerat egregium & pretiosum, qvod ille statim Apol-" lini bibendum dedit, qvi ex potione recreatus, qvasi nova vita do-" natus est, resurgens vegetiori colore insignis, b) ea pulcritu-" dine & vi sanitatis, ut eo in statu manens, si qvos decrepitos &" morbo laborantes adeat, seque cum iis communicet, in longe" meliorem statum eos restituat, qvam is fuerit, in qvo antea ver-"

„saban-

* Sal Hammoniacus.

† Tartarum sive fecula vini.

a) Ros defecatus.

b) Lapis Philosophicus.

„ſabantur. Is eſt fabulæ iſtius finis: eam autem non potui enarra„re apertius, qvam figuras qvasdam & imagines in tabella pictas de„ſcriberem, ſi quidem ignorarem qvidnam in animo habuerit ille „artifex, à qvo depictæ fuerunt.„

Jam puto aliquam gratiam inivero à lapidis Philoſophici ſectatoribus: vix enim crediderim tum in Bibliotheca Chemica Curioſa Jacobi Mangeti, tum in iis voluminibus quibus Borellus omnes fere hujus artis ſcriptores collegit, ullum proceſſum, *ut vocant, clariorem aut expeditiorem legi. Interim dum ipſi hoc tentabunt, & pro theſauro, ut ſolent, carbones nanciſcentur, id ſaltem habebimus, Fumæum hujus libri ſcriptorem Chemicæ vanitati fuiſſe obnoxium, nec poſſe antiquo ſcriptori Græco hanc fabulam tribui, quæ novitatem ſuam manifeſtiſſime prodit. Haud ſane ſum neſcius Democriti, Zoſimi, Syneſii, Olympiodori & aliorum jactari codices Manuſcriptos miræ antiquitatis, quibus arcana artis Chemicæ continentur; at video viros eruditiſſimos horum librorum novitatem ex ipſius Græci Sermonis corruptelis arguiſſe. Unum novi inter paulo antiquiores Æneam Gazæum, ſæculi quinti exeuntis ſcriptorem, qui de transmutatione metallorum aliquid attigiſſe videatur, pag. 67. edit. Barthianæ.* Ἐπεὶ καὶ παρ' ἡμῖν οἱ περὶ τὴν ὕλην σοφοὶ ἄργυρον καὶ κασσίτερον παραλαβόντες, καὶ τὸ εἶδος ἀφανίσαντες ἐπὶ τὸ σεμνότερον μεταβαλόντες τὴν ὕλην χρυσὸν κάλλιστον ἐποίησαν. „Sic namqve apud nos qvoqve mate„riarii talium periti, argentum ſtannumqve accipientes, speciem „priorem delent, in excellentiorem rem tranſigunt, aurum efficiunt „pulcherrimum.“ *Hæc ex verſione Barthii, cujus notas adi ſis in hunc locum. Hoc, inquam, mihi teſtimonium unum in tota antiquitate occurrit, quo Chemici in arte ſua tuenda abuti poſſint, niſi quis eo trahendum putet locum Platonis in Euthydemo p. 289. & 290. edit. Stephani.* ὥστε οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐπισταίμεθα ποιεῖν, οὐδενὸς ἂν ἀξία ἡ ἐπιστήμη εἴη. εἰ γὰρ μὴ χρῆσθαι ἐπιστησόμεθα τῷ χρυσίῳ, οὐδὲν ὄφελος αὐτοῦ ἐφάνη ὄν. „Qvin etiam ſi lapides „qvidem aureos facere noſſemus, nihili æſtimanda eſſet ſcientia. „Niſi enim ſciremus auro uti, nulla ſane ex illo rediret ad nos uti„litas.„ *Sane pleroſque Chemicæ artis ſtudioſos ita credulos expertus ſum, ut ne dubitem fore qui his verbis Platonem ad artem ſuam digitum intendiſſe arbitrentur.*

Verum redeo ad Athenagoram, à quo tantiſper digreſſus ſum. Vides in hac Scythica fabula Apollinem & Mercurium pro metallorum nominibus uſurpari, quemadmodum id hodie fit, ex veteri certe uſu, neſcio tamen an ita antiquo ut ad Athenagoræ ætatem referri poſſit. Euſtathius quidem in primum Iliadis, id vel remo-

remotissimæ antiquitati tribuit p. 25. edit. Romanæ. Τὸ δ᾽ σκῆπτρον χρυσοῦν ἐνταῦθα πλάττει ὁ Ποιητὴς τῷ Ἀπόλλωνι, τούτεστι τῷ ἡλίῳ, διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, ἡλίῳ παρὰ τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸ ἄργυρον, καὶ ἑτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου Φέρεται. "Sceptrum aureum hic fingit Poëta & Apollini, id est So-" li, adscribit, eo qvod metallum auri Soli ab antiqvis attributum" sit, ut Lunæ, argentum, & alii Planetæ aliud metallum, ut fer-" tur in Scholiis Pindari." *Hæc Eustathius, qui* παρεκβάσεις *suas* * *in Pindarum innuere videtur, quæ non totæ perierunt: earum enim Præfationem longam satis & eruditam Manuscriptam vidi in Bibliotheca Academiæ Basileensis. Erunt forte & alii* ** *Eustathio antiquiores, qui de metallorum affinitate cum Planetis eadem dixerint: certe aliquid ejusmodi olim observavi, nec tamen auctoris aut loci in memoriam redeo, - - Interim nonnihil hanc in rem invenies in Commentario Erasmi Schmidii in Odam V. Isthmiorum Pindari, p. 93.*

* Potuit etiam respicere antiqviora in illum Poëtam scholia, qvæ hodie in manibus doctorum sunt, & in qvibus ad Isthm. Od. V. leguntur hæc verba: ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀστέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν χρυσὸς, σελήνῃ δὲ ὁ ἄργυρος, Ἄρει σίδηρος, Κρόνῳ μόλιβδος, Διῒ ἤλεκτρος, Ἑρμῇ κασσίτερος, Ἀφροδίτῃ χαλκός.

** Olympiodorus in 3. Meteorolog. p. 59. b. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι θεῖος Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανωμένους, λέγων ἀνακεῖσθαι τὸν μὲν μόλιβδον τῷ Κρόνῳ διὰ τὸ βαρὺ καὶ στυγνὸν καὶ ψυχρόν. Τὸ δὲ ἤλεκτρον τῷ Διῒ διὰ τὸ εὔκρατον καὶ ζωογόνον τοῦ ἀστέρος, ὁμοίως δὲ καὶ τό μίγμα τιμιώτερόν ἐστι χρυσοῦ καὶ εὔκρατον. Τῷ δὲ Ἄρει τὸν σίδηρον, διὰ τὸ τμητικὸν καὶ ὀξύ. Ἡλίῳ δὲ τὸν χρυσὸν, ὡσανεὶ πηγῇ φωτὸς ὄντι. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸν χαλκὸν διὰ τὸ ἀνθηρόν, καὶ ὅτι πλησίον ἐστὶ τοῦ ἡλίου, ὥσπερ καὶ χαλκὸς τοῦ χρυσοῦ. Ἑρμῇ δὲ τὸν κασσίτερον διὰ τὸ διαφανὲς καὶ στιλπνὸν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ κασσίτερος τοῦ ἀργύρου. Τῇ δὲ Σελήνῃ τὸν ἄργυρον, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄργυρος παρὰ χρυσῷ τιθέμενος δοκεῖ καταλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ φωτεινότερος γίνεσθαι, ὥσπερ ἡ σελήνη ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται. Constantinus Manasses, sed Eustathio junior p. 3. Annalium:

Ὁ Κρόνος ἦν μελάντερος, μολίβδινος τὴν χρόαν,
Ἔλαμπε ζεὺς ὡς ἄργυρος, Ἄρης φλογώδης ὦπτο,
Ἔστιλβεν ἥλιος λαμπρὸν ὡς εὔροιζον χρυσίον,
Ἀντήυγει δ᾽ ὡς κασσίτερος σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης,
Ὡσεὶ χαλκὸς ἐρυθραυγὴς Ἑρμῆς ἔλαμπτηροῦχει,
Διαφανὴς ὡς ὕελος ἤυγαζεν ἡ σελήνη.

Quicquid sit, nihil peribit Chemicis si Athenagoras ipsis decesserit. Vidi quosdam & novi, homines, quod mireris, non ignaros bonarum litterarum, qui in Metamorphosibus Ovidii, in Apuleio, in Heliodori Æthiopicis &c. nihil aliud agi † *contendebant, quam ut ars conficiendi auri ænigmatice describeretur. Quid dicam de Midæ fabula, quam totam eo libentius & facilius ad artem suam trahunt, quod manifesta transmutationis aureæ mentio ibi occurrat. Ego vero quando jam Athenagoram absolvi, & ad Chemicos digressus sum, etsi vereor ne te adeo prolixa loquacitate obtundam, nonnulla addere constitui ex Plutarchi Parallelis Græcis & Romanis, quorum mihi memoriam Midæ fabula in mentem revocavit.*

Scis in obscurissimo Poëmate, Ara Dosiadæ, versum septimum parum emendate legi

Ἐς γάρ βωμὸν ὁρῆς με μήτε * ταγχούρου
πλίνθοις, μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοις.
Vides enim me aram nec auri
Lateribus, nec argenti glebis compactam.

Ibi τάγχουρον, *vocem nihili, probabiliter emendavit Cl. Salmasius, qui sic legit:* Ἐς γάρ βωμὸν ὁρῆς με μήτε γ' αὐροῦ. *Ego vero olim ex historia sive fabula Anchuri filii Midæ locum Dosiadæ satis commode interpretabar, ita ut codicis Manuscripti lectio constaret. Nimirum hæc refert Plutarchus ille, quisquis est pag. 306. edit. Francofurtanæ. Cum ad Celænas Phrygiæ, multæ domus in hiatum terræ absorberentur, oraculique responsum Midas accepisset, tum demum hiatum coiturum, cum res omnium pretiosissima in eum injiceretur,* Ἄγχουρος ὑὸς τοῦ Μίδα, *Anchurus Midæ filius, cum ejus pater necquicquam profecisset, injecta magna vi auri & argenti, se ipsum eques in hiatum injecit nihil anima humana pretiosius existimans.* συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, χρύσεον βωμὸν ἐποίησεν Ἰδαίου Διὸς ἁψάμενος τῇ χειρί. οὗτος ὁ βωμὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τὸ χάσμα συνέβη γενέσθαι, λίθος γίνεται, τῆς δὲ ὡρισμένης προθεσμίας παρελθούσης, χρύσεος ὁρᾶται. *„Cum jam terra coivisset, ibi Midas auream „aram fecit Idæi Jovis, manu admota (qua scilicet lapides aræ in aurum mutati sunt) „Hæc ara circa tempus quo hiatum fieri contigit, lapidescit, post illud „vero tempus aurea apparet „. Jam intelligis versum commode legi potuisse* μήτ' Ἀγχούρου πλίνθοις, neqve lateribus aræ Anchuri similibus. *At duo obstiterunt quominus ei sententiæ inhærerem, quæ initio valde arridebat. Versus*

† Multa in hanc sententiam Jac. Tollius vir doctus in fortuitis.

* Is. Vossius legit μήτε Γάγγου. Alias conjecturas vide in Clariss. Viri Hadr. Relandi parte 2. diss. Miscell. p. 247. 248.

*ſus enim Phalæcius eſt qui cum Spondæo in quarto pede ſtare non poteſt. Deinde illius Pſeudo-Plutarchi, qui Parallela Græca & Romana ſcripſit, auctoritas valde vacillat apud eruditos, & videntur hæc Parallela Græculi alicujus recentioris eſſe figmentum; quam in rem adeas velim Dodwelli Diſſertationem quartam præfixam volumini ſecundo Geographorum Minorum, Oxoniæ ſtudio Cl. Hudſoni editorum; cui velim addas Joſiæ Merceri notas ad Fulgentii Expoſitionem ſermonum antiquorum. Jam vero merito ſuſpicari licet Parallelorum ſcriptorem Anchuri fabulam commentum eſſe, * ut pravam Doſiadæ lectionem, aliquis aliquando ex Parellelis tanquam ex Plutarcho interpretaretur.*

Quod autem Holobolus Rhetor, qui Scholia erudita in hanc aram ſcripſit, τάγχουρον *vocem eſſe Perſicam affirmavit, quæ aurum ſignificaret, id minime credendum eſt, & vero valde ſimile videtur deceptum fuiſſe Holobolum ex male intellectis locis Coſmæ Indico-Pleuſtis, qui* τάγχαραν *lingua Axumitarum, vel Afrorum Barbarorum aurum ſignificare dixit, edit. Montfauconii pag. 139. D. & 143. verſu 4. ante finem. Haud ſic dimittam aram Doſiadæ quin tibi rem aperiam, quam mirum eſt latuiſſe Salmaſio & Liceto, qui operoſis commentationibus hoc poëma illuſtrarunt. Nimirum* Ἀκροςιχὶς *eſt in eo carmine, & litteræ quæ verſuum initia conſtituunt, ſi ordine legantur, hanc ſententiam efficiunt:*

Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτεσι θύσειας.
Olympie multis annis ſacrifices.

Hinc conjicio hanc Aram dono miſſam fuiſſe Olympio cuidam, ſive in die ſuo natali, ſive Saturnalibus, pro more Græcorum qui Romanos mores induerant, quod vel Lucianus in Epiſtolis Saturnalibus, ſive Κρονικαῖς *luculenter docet. Eum Olympium Poetam fuiſſe, oſtendunt hi Doſiadæ verſus:*

Σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθεν ἣν
Ἶνις κόλαψε Γόργονος.
Tu vero bibens è fonte, qvem
Fœtus exſculpſit Gorgonis.

Qua autem ætate Olympius ille vixerit quis eruet? - - Hactenus Vir doctiſſimus Mat. Veiſſierius la Croſe. Nunc alios ſcriptores Græcos Eroticos perſeqvamur.

VII. ACHILLES TATIUS (velut Tatii libertus vel filius, ut Salmaſio placet) apud Svidam Στάτιος, Alexandrinus, Ethnicus primum, poſt Chriſtianus ac ſi eidem Svidæ credimus Epiſco-

* Hoc, fateor, mihi non videtur eſſe veriſimile, qvi puto parallelorum qvoqve librum argumentis non plane certis Plutarcho eripi. Vide qvæ ſupra lib. IV. c. 11. num. 69. & Dodwellum libro laudato p. 109.

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum περὶ σφαίρας cujus pars hodieqve exstat * sub titulo *Isagoges in Phænomena Arati*, scripsit etiam *libros VIII.* Ἐρωτικῶν τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, sive *de amoribus Clitophontis & Leucippes.* Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homeri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii συμμίκτοις p. 10. cui dicitur ὁ τὴν Λευκίππην γράψας. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Eliensis Episcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philosophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmasius suæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt *Annibale Crucejo* Mediolanensi interprete Basil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Crucejique translationem adjunxit *Jo. Commelinus, Heidelbergæ* Anno 1601. 8. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus *Claudio Salmasio* Lugd. Bat. 1640. 12. qvi usus codice Thuanæo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Christianissimi Regis, tum Codice Casauboni qvi est in Bibliotheca Reg. Angliæ, atqve comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim ἐκδόσεις hujus scripti ab ipso Achille prodiisse. Idem Salmasius Græcis à se recensitis adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vossium p. 315. de Hist. Græcis) versionem, & in calce libri breves notas, in qvibus varias lectiones perseqvitur & interpretem subinde castigat. *Si plus otii*, inqvit, *adfuisset, novam versionem adjunxissem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinquere integram quæ jam prodiit, quamvis infinitis locis vitiosam & à mente Græci auctoris longissime recedentem, quam eam interpolare. Nunquam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum - - Sive bene sive male alicui cesserit studium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare posteros hoc nolumus, quid quisque in eo genere recte an secus ediderit. Si plura bona malis in versione erunt, ita illa censeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem necessarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam qua unum opus de meo & alieno, pæne rem monstro similem componam. - - Si autem plura vituperanda laudandis interpres aliquis dederit, quid reliquum est nisi ut nova alia subrogetur in locum ejus quæ pessima sit, modo quis id possit aut velit.* Gothofredus qvoqve Jungermannus novam Tatii editionem versionemqve molitus fuisse cognoscitur ex literis Gruteri

qvæ

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumqve opus anteqvam Christianus fieret ab Achille scriptum notant viri docti, ut Ricciolus in Alamagesto.

qvæ leguntur inter Gudianas pag. 210. *Gallice* Anonymo! (Francisco Belleforesto forte, vide A. Verdier Bibl. Gallicæ pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete. Parif. 1568. 1575. 8. Deniqve *Anglice* qvoqve prodierunt Erotica Tatii Oxon. 1638. 8. Alia fcripta deperdita hujus fcriptoris à Svida memorantur Ἐτυμολογίαι, & ἱστορία σύμμικτος, in qva mentionem fecit de viris infignibus ac clariffimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipfe ætatis fcriptor, & vix cuiqvam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & poft Heliodorum fcripfiffe videtur, eumqve locis qvibusdam imitatus effe. Exftant ejus *libri qvatuor* Ποιμενικῶν τῶν κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην, *Paftoralium de Daphnide & Chloë*, qvos Politiano pridem laudatos c. 2. Mifc. & à *Jac. Amioto*, *Gallice* verfos Parif. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex *Aloyfii Alemanni* Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. *Raph. Columbanius*. Opus hoc profa amœna Græca fcriptum, latino carmine in *expofitis* fuis reddidit *Laurentius Gambara* jam tum fenex, * *fed libere adeo, ut fæpe vix Longum agnofcas, adeo multa addit, demit, mutat, ut taceam quod fæpe nec mentem Longi fuerit affecutus, quippe Poëta melior quàm Græcè intelligentior*, ut ait Voffius pag. 517. de Hift. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: *Non eo fine Gambara fuos expofitos cecinit, quod voluerit interpretem Longi agere. Quin fuo fibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipfius peritia* Ἑλληνισμοῦ *ne quid odiofe protuliffe videar, dicant tibi doctiffimi illi quos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius.* Ex hac Gambaræ Metaphrafi factum eft ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Hiftoricis Græcis & poft eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës fcripfiffe, cum profa opus fuum Græca contexuerit. Græce & Latine cum verfione *Gotbofredi Jungermanni* editus eft Longus Hanoviæ A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis fed eruditis notis, in qvibus præter Florentinam edit. codices MSS. Fulvii Urfini Romæ collatos confuluiffe fe teftatur. Cum *Laurentii Gambaræ* liberiore (de qva fupra dixi) Metaphrafi Longus etiam prodiit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Poft Gallicam qvam memoravi Amioti translationem *Anglice* vertit *Georgius Thornley* Lond.

* Apud Voffium pro *ante annos CLXX.* haud dubie legendum *ante annos LXXX.* Gambaræ poëmata & in his expofiti ejus lucem viderunt Antwerpiæ A. 1569. 8. Voffii liber excufus eft A. 1649.

Lond. 1657. 8. Jungermanni vero interpretationem ignorans *Petrus Moll* Snecanus, Profeſſor Græcæ L. in Academia Franeqverana aliam verſionem Longi latinâ adornavit, qvam cum abſolviſſet, demonſtrata licet ipſi poſtea ab amico Jungermanniana editione, noluit labores ſuos ſibi perire, ſed Longum cum nova verſione ſua & uberioribus notis edidit Franeqveræ 1660. 4. In *Italicam* lingvam transtulerat Longum *Annibal Carus* teſte Gaddio de ſcriptoribus non Eccleſiaſticis T. 1. p. 122. ſed edita non eſt qvod ſciam illa verſio. Illuſtris Huetius libro de fabulis Romanenſibus p. 67. *Cum puer eſſem*, inqvit, *Longum latine interpretandum ſuscepi, cum nondum haberem exploratum quid in eo laudabile eſſet, quid vitioſum, & quantum ejus lectio pueritiæ damnoſa ſit, quam parum etiam ætati provectiori decora.* Qvæ porro in Longo laudentur vel etiam reprehendantur, tum apud eundem Huetium tum apud Clariſſ. Baylium in Lexico ubi voles videbis. A Barthio qvidem II. 8. Adverſar. celebratur his verbis: *Jucunda ſane commentatio Longi Sophiſtæ, ſimplicitate cum rerum natura certans, fortunæ vero ludibriis & inopinatis eventibus cum cothurno & ſocco quibusvis.*

IX. EUSTATHIUS, ſive ut in Codicibus qvibusdam vocatur EUMATHIUS * auctor *XI. librorum* qvi exſtant *de Iſmeniæ & Iſmenes amoribus*, ſive dramatis ** proſa Græca ſcripti καθ' Ὑσμινίαν καὶ Ὑσμίνην, patria Macrembolites fuit ſive Parembolites urbe Ægypti, ut obſervavit Iſ. Caſaubonus qvem conſule Epiſtolâ CCCCXXIII. ad Jungermannum. In codice Mediolanenſi teſte Voſſio p. 491. de Hiſt. Græcis, vocatur *Eumathius Macrembolites Protonobeliſſimus*, ita enim legendum pro *Protonobeliſarius*. In Codice Cardinalis Barberini etiam Eumathius Macrembolites dicitur, teſte Holſtenio annotationibus ad Ortelium p. 111. In alio codice qvem memorat Cangius in Gloſſario Græco, vocabulo νωβελίσιμος: Ποίημα Ἐυςαθίου Πρωτονωβελισίμου καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τὸ καθ' Ἱσμινίαν δρᾶμα, βιβλία περιέχον ιά. Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem iſtum diverſum eſſe ab Euſtathio ArchiEpiſcopo Theſſalonicenſi, de qvo dixi nonnihil lib. 2. c. 3. §. 9. Qvo tempore autem vixerit, adhuc reqviro.

* Vide Mauſſacum ad Harpocration. pag. 277. Jungermannum ad Longum p. 220. 223. Allatium de ætate & interſtitiis ordinum apud Græcos p. 186.

** Ismenias ipſe in extremo libri XI. Κλῆσις δὲ ἔςαι τῇ βίβλῳ τὸ καθ' Ὑσμίναν δρᾶμα καὶ Ὑσμινίαν ἐμέ.

qviro. Primus Græce vulgavit cum eleganti versione vir doctissimus *Gilbertus Gaulminus*, Molinensis. Paris. 1617. 8. cui editioni anno proximo 1618. accessere ejusdem Gaulmini præfatio ac notæ, in qvibus pag. 21. qvatuor Codicibus MSS. usum se fuisse testatur. Regio, Maussaci, & aliis duobus qvorum unum suum subinde appellat. Latina versio sola cum Parthenii eroticis recusa est Lugd. Bat. 1618. 12. Editionem hujus Eustathii molitus etiam fuerat *Jungermannus*, † sed morte præventus est Hanoviæ A. 1610. Exstat præterea in *Italicam* translatus lingvam à *Lilio Curani* atqve ex Italico in *Gallicam* ab *Hieronymo d'Avost de Laval* Paris. 1582. teste Francisco Crucimanio Bibl. Gall. p. 168. & 238. præter versionem Gallicam *Joannis Loveau* Aurelianensis Lugd. 1559. 8. & *Germanicam*, nescio qvo interprete Lips. 1663. 12. Laudavit etiam hunc scriptorem, anteqvam à Gaulmimino ederetur, Rigaltius ad Onosandrum &c. Salmasius præfat. ad Tatii amores: *In Germania cum essem, animus fuit in unum corpus omnium ἐρωτικῶν scripta concludere. Et habui tunc plura quæ eo tempore edita nondum erant, ut Eustathium ex codice Augustano mihi descriptum & Cyrum Prodromum ex Palatino.* Cum superioribus neutiqvam conferendum hunc Eustathium, sed admodum rudem Heliodori, Tatii, Longiqve imitatorem nec verisimilitudine fictionis nec inventionis dispositionisve elegantia lectiori se probantem notat Huetius p. 62. sq. libri de origine fabular. Romanens. Isaacus vero Casaubonus in Casaubonianis pag. 13. testatus hoc opus legisse se in Codice MS. H. Stephani (qvo etiam Palladii liber de Brachmanibus continebatur) *Est sane ejusmodi*, inqvit, *quem legisse me non pœnitet, non legisse haud magni faciam. Inventiones frigidiusculæ, narrationes fere ὁμοειδεῖς καὶ πιθανὸν οὐκ ἔχουσαι. Dictio negligens sæpe, interdum affectata putidiuscule. Verbis quibusdam & phrasibus ad satietatem scriptor utitur. Vix aliquot periodos reperias sine nomine ὅλος.*

X. THEODORUS PRODROMUS, sive ut in MStis Codicibus freqventer, Cangio teste, appellatur, PTOCHOPRODROMUS, inter Monachos *Hilarionis* cognomen adeptus, claruit circa sæculi à CHristo nato duodecimi initia Alexio & deinde Joanne * Comneno imperium tenentibus scripsitqve *de Rhodantes & Dosiclis amoribus* libros IX. versu jambico, qvos cum versione sua prosa & versibus mix-

† Vide Epistolas Gudianas p. 210.
* Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Orientalis & Occid. p. 629. & adversus Creyghtonum p. 9.

mixta notisq; præclaris edidit Vir reconditæ eruditionis, à qvo Eustathium vulgatum jam dixi, *Gilbertus Gaulminus* Parif. 1625. 8. Edidit autem è Salmasiano Codice, à Peirescio etiam nactus unde lacunas ejus suppleret, qvi per Barclajum Erotica è Codice Vaticano describi curaverat, ut testatur Gassendus in vita Peirescii lib. 3. ad A. 1619.

XI. Alia Theodori hujus scripta, qvi honoris causa subinde * *Cyrus*, hoc est κυρὸς sive κύριος, *Dominus* Theodorus (ὁ φιλόσοφος κυρὸς Θεόδωρος) à Græcis dicitur, scripta non pauca exstant, qvæ breviter commemorare non fuerit à præsenti loco alienum.

2. Ἀμάραντος ἢ γέροντος ἔρωτες. *Amarantus sive senilis amor*, dialogus prosa scriptus, cum IX. amorum libris modo memoratis à Gaulmino latina versione donatus, & primum utraqve linqva editus.

3. Ἀπόδημος φιλία, *Amicitia exulans*, Dialogus versibus jambicis, cum *Conradi Gesneri* versione sæpius vulgatus ad calcem Stobæi. Tiguri 1543. 1559. &c. fol. Græce primum prodierat inter alia, de qvibus mox, Theodori poëmatia Basil. 1536. 8. Latine vertit præter Gesnerum & *Hieron. Erardum*, *Jo. Laëtius*, Paris. 1559. 4. Exstat & Gallice hoc titulo: *Amitié bannie du monde: par Cyre Theodore, Poëte Grec, & traduit en vers François par* Jean Figon *de Monteilimar en Dauphiné, à Tholose* 1558. 8.

4. Poëmatia cætera ex Sim. Grynæi codice à Jo. Hontero & Hieronymo Guntio recensita, junctimq; Græce (parum emendate) edita Basileæ 1536. apud Jo. Bebelium in 8. & cum versione latina, argumentis & notis *Hieron. Erardi*, Lipf. 1598. 8. hæc sunt:

Τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ γραφῇ, *Argumenta sive capita librorum sacrorum, tetrastichis jambicis eademque Heroicis scripta in Pentateuchum, Josuam, Judices, quatuor libros Regum, totidem Evangelistas & Acta Apostolorum.* Prodierunt hæc emendatiora separatim Græce & Latine sub titulo: *Cyri Theodori Prodromi Epigrammata*

* Falluntur itaqve qvi Cyrum pro nomine proprio Theodori Prodromi habent. Vide Barthium XXIX. 19. Adversar. Gaulminum in limine notarum, Antonium Borremansium p. 8. vesperarum Gorinchemensium, & Cangium in Κῦρ. Nec minus fallitur Kœnigius, qvi Prodromum A. C. 444. floruisse scribit in Bibliotheca. Idem ait *Cotyæi* in Phrygia fuisse *Episcopum*, qvo auctore vel teste antiqvo, nescio.

mata nunc primum latinitate donata, cura & interpretatione Gvidonis de Sovvigny, *Blæsensis, Congregat. Oratorii Domini JESU Presbyteri.* Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurium locorum castigatione. Non tamen primus hæc Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis ante annis *Joannis Ribitti* versionem Genevæ excudisse traditur Crispinus, qvanqvam ipse fateor in hanc nunqvam incidi. Tetrasticha illa cum Anonymi commentario Græco Grammatico exstant MSS. in Bibl. Vindob. teste Lambecio VI. pag. 32. seq. Epigrammata tria cum versione & notis exhibet Gretserus Tomi tertii de Cruce, libro qvarto.

Τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῷ βίῳ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ ἁγίου χρυσοστόμου. *Argumenta sive capita præcipua de vitis sanctorum trium Hierarcharum Gregorii Naz. Basilii Magni & Jo. Chrysostomi, tetrastichis jambicis & Heroicis comprehensa.*

Προσφωνητικοὶ *elegi quibus Paulum Apostolum, tres jam dictos Hierarchas, nec non Gregorium Nyssenum & S. Nicolaum alloquitur.*

Ἴαμβοι σχετλιαστικοὶ εἰς τὴν πρόνοιαν, *Carmen jambicum querulum & expostulatorium de providentia, quod malis bene, bonis male fit.* Emendavit *Eustathius Swartius* lib. 1. Analectorum c. 11. & latinis Jambis reddidit c. 12. Lugd. Bat. 1616. 4.

Εἰς τὸν Βαρέα τὸν καταφλυαρήσαντα αὐτοῦ τὸ τοῦ αἱρετικοῦ ὄνομα. *In Baryn* * qvi per calumniam illi qvod humanioribus litteris paullo largius se imbuisset, nomen *baretici* impegerat, *invectiva versibus jambicis.* Ex hac non omittendus locus, qvo de se & parentibus suis avoqve & avunculo Episcopo loqvitur:

Ἐγὼ, κάκιστε, δυσσεβὴς εἰς τὸν λόγον;
Ὃς πατέρων μὲν ἐξέφυν θεοφρόνων
Τὴν πίστιν ἔκ τε πραγμάτων πιστουμένων
Καὶ κλήσεων μάλιστα χριστωνυμίας

* Gesnerus *in Bareum.* Gaulminus *Baream*, sed nomen hominis Βάρυς, ad qvod alludens Theodorus: ὄντως βαρύς σὺ, καὶ γηρὰ καρδία.
& mox ait componi ex βὰρ qvod filium denotat (non Græcis qvidem sed Syris) & ὗς qvod suem,
Τὸ βὰρ γὰρ υἱός ἐστιν Ἑλλάδι φράσει
Τοῦ δ' ὗς πρόδηλός ἐστιν ἡ σημασία.

Πάππου γὰρ εὐμοίρηκα Προδρομωνύμου
Καὶ θεῖον ἔσχον χριστὸν ὠνομασμένον
Γῆς Ῥωσικῆς πρόεδρον ἀστρὸν ἐν λόγοις,
Ὑφ' οἷς ἀναχθεὶς εὐσεβῶς ἀνετράφην.

Ait vero, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum pleniores haustus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium, Gregorios, Chrysostomum, Maximum.

Ἆρ' αἱρετικὸν ὡς λόγοις τεθραμμένον
Καλεῖς λόγων ἄμοιρε, τοῖς ἐξωτέροις·
Ὡς συγκαλύψῃς τὴν ἑαυτοῦ μωρίαν,
Κάλει τὸ λοιπὸν αἱρετικὸν, εἰ θέλεις,
Τὸν Γρήγορον νοῦν, τὴν Βασιλείου χάριν,
Τὸ χρύσεον μέλισμα τοῦ χρυσοστόμου,
Τὸ Γρηγορίου φθέγμα τοῦ Νυσσαέως,
Τὸν Μάξιμον, τὸ θαῦμα τῆς ἡσυχίας,
Οἷς εἰς τόσον μέτεστι τῶν ἔξω λόγων
Ὡς καὶ Πλάτωνας ἐκτρέπειν καὶ Σωκράτας.
Εἰ μὲν τὸ λεχθὲν αἱρετικίζειν λέγεις,
Συναιρετικίζοιμι τοῖς λελεγμένοις.

Εἰς εἰκονισμένον τῷ βίῳ, *in imaginem vitæ*, versus politici.

Νουθετικοὶ κατὰ φθονούντων, jambi *ad invidos*.

Jambi ἀνεπίγραφοι *in hortum*.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum qvædam carmina ac poëmatia, de qvibus alibi: *Rhetoris* nescio cujus in S. Chrysostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Synodos, Emanuelis *Phile* (Φιλοῦ) ὅτε ἐπὶ χρονογραφίᾳ μεταβληθεὶς ἀπητήθη ὅρμον περὶ ἀσφαλείας, Jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum, qvibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea qvæ in Chronographia scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem postulat. *Callictis* jambi in sacram crucem ab Augusta porphyrogenita Anna Alexia ornatam, in CHristum in Cruce, & in S. Georgium ex saxo candido sculptum. *Nicephori* deniqve *Callisti Xanthopuli* synopsis S. Scripturæ & alia carmina de qvibus supra p. 132. seq.

5. De

Extra illud volumen, prodiit

5. *De sapientia dissertatio* sive invectiva in illud Poetæ, ἡ πενίη σοφίην ἔλαχεν, *sors pauperum, sapientia*, Græce è Bibl. Regis Christianissimi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam qvoqve versionem addidit. Paris. 1608. 8.

Inedita Theodori Prodromi scripta.

6. *Lexicon*, qvod allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. Ἐξήγησις sive *expositio in Hymnos festis Dominicis* * *consecratos à Cosma Episcopo Majumæ & Jo. Damasceno.* MS. in Bibl. Vaticana, Cæsarea, Mutinensi aliisqve. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277. Montfauconi Diarium Italicum p. 32. & Labbei Bibl. nov. MSS. p. 97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus Tomi III. de Cruce libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit, ὁ τῶν ἱερῶν κανόνων πρῶτος σαφηνιστὴς dicitur Nicephoro Blemmidæ Orat. 1. de processione Spiritus S.

8. *Epitome commentariorum Theodoriti in Psalmos.* Labbe pag. 78. Bibl. novæ MSS.

9. De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos. Incipit: *Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὥσπερ ὁ υἱὸς, οὕτω καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἴεται ἐκ Πατρὸς μόνου ἔχειν ὕπαρξιν.* Allatius p. 629. seq. de consensu utriusqve Ecclesiæ.

10. *Grammatica quædam* ad calcem Demosthenis obvia in Bibl. Vindobonensi, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philologico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorissam Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Horum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum sive ἡγούμενον. MS. in Regis Galliæ Codice 1334. & laudatur à Cangio in Græco glossario.

* Δεσποτικαὶ ἑορταὶ Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis CHristi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniæ sive baptismatis CHristi & transfigurationis, resuscitationis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resurrectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumtionis B. Virginis.

13. *De Mure*, ex codice Regio laudat idem Cangius.

14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & περὶ ἐπιδεικτικῶν Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gesnero.

15. *De pauco & multo, magno & parvo, quod non sint relativa sed contraria.* Labbe p. 115.

16. *Ad quæsita Sebastocratorissæ Irenes, brevis enarratio*, in Bibl. Regis Galliæ, id. p. 90.

17. *Epistola ad Gregorium* Monasterii Insulæ Oxiæ Abbatem. Incipit ὤιμοι θεσπέσιε καὶ σοφέ μου πάτερ. Vide Lambecium lib. V. p. 233.

18. Aliæ *Epistolæ* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Baroccianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI sive JOSAPHATI *vita, historia ex interiori Æthiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per* JOHANNEM *Monachum de contubernio S. Sabæ.* Hic est titulus libri (dramatibus eroticis utiqve, sed castis ac piis adscribendi) in codice Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine separatim Antvverpiæ in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Damasceni*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Trapezuntio antiqviore, qva Vincentium Bellovacensem jam usum observat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qvi *Johannem Sinaitam* qvi sub Thedosio vixerit, alii *Johannem Climacum* qvi & ipse monachus Sinaita circa A. C. 564 claruit, libri Græca prosa compositi auctorem esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulinæ Lipsiensis. Vide Joach. Felleri τοῦ μακαρίτου Catalogum p. 157. 163. Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Bibliothecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eo tempore latine denuo transtulit *Jacobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse post Bellarminum non ab re pleriqve eruditi dubitarunt, ut notavit Rob. Cocus censuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græce è Codice Bibl. Regiæ se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomo tertio recepit, qvi jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta præclaro studio expolivit vulgavitqve, vir doctissimus Michaël Le Qvien Monachus O. P.

NAR-

NARRATIO EORUM QVÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco verſa ab homine Chriſtiano, * ante mille annos, exſtat Latine, è MS. Bibl. Auguſtanæ vulgata à Marco Velſero Auguſtæ Vindel. 1595. 4. atq; inter ejusdem Opera junctim curante Chriſtophoro Arnoldo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Caſus ſuos*, ut in extremo narrationis illius legitur, *Apollonius ipſe deſcripſit, duo volumina perfecit, unum in templo Epheſiorum, alterum in ſua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, ſed multis locis ab impreſſa diſcrepantem habuit MStam Theodorus Canterus, ut teſtatus eſt litteris ad Joannem Meurſium. Gallice etiam prodiit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les avantures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, διήγησις ὡραιωτάτη, Ἀπολλωνίου τοῦ ἐν Τύρῳ ῥημάδα.

De aliis qvæ edita Græce ſuperſunt ſcriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere me memini, ſunt autem *Anacreontis*, *Sapphonis*, *Alcæi* aliorumqve Lyricorum poëmatia amores ſpirantia, de qvibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philoſophi ἐρωτικὸς, Phædrus & Epigrammata laſciva de qvibus lib. III. cap. 1.

Demoſtheni tributa oratio qvæ ἐρωτικὸς inſcribitur, de qva lib. II. cap. 26.

Parthenii Nicæni amatoriæ narrationes, de qvibus lib III. cap. 27.

Plutarchi ἐρωτικὸς & amatoriæ narrationes de qvibus lib. IV. c. 11. num. 97. & 98.

Luciani Samoſatenſis Λούκιος, ἔρωτες ad Theomneſtum, & dialogi meretricii, de qvibus lib. IV. cap. 16.

Epiſtolæ Eroticæ *Ariſtæneti*, *Alciphronis*, aliorumqve de qvibus lib. II. cap. 10.

Muſæi carmen de amoribus Heronis & Leandri, de qvo lib. 1. cap. 16.

XIII. *Ineditos* hujus argumenti ſcriptores Græcos hoſce octo obſervavi, qvi à viris doctis aliqvando, ſi tanti videbitur, in lucem protrahentur.

 1. JAM-

* *Sympoſio* verſionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo. Meurſius, & Caſp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. Adverſariorum. Nempe in illa p. 699 & 700. ejusmodi ænigmata legi obſervavit, qvalia Sympoſii habemus, de qvibus dicere me memini in Bibliotheca Latina.

1. JAMBLICHI liberti Marco Antonino imperante clari *Babylonica de Sinonidis & * Rhodanis amoribus* memorata Svidæ qvi libros *XXXIX.* & Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum eorum compendio recenset. Meminit Jamblichi iterum inter scriptores eroticos Photius codice CLXVI. Svidas in γάρμ& & φάσμα & Theodorus Priscianus sive Octavius Horatianus lib. 2. de re Medica c. 11. apud qvem pro *Sirii aut Amblii* legendum *Syri Jamblichi*, ut notant Reinesius p. 514. Var. lect. & Vossius pag. 548. de Hist. Gr. Fragmentum qvoddam illius operis Leo Allatius cum versione sua edidit in Græcorum Rhetorum & Sophistarum excerptis Romæ A. 1641. 8. sub falso nomine Rhetoris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis simile habens qvarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Florentinæ, unde exscripsit Is. Vossius, inscribitur: Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἐρωτικῶν Βαβυλωνιακῶν, περὶ Πρώδου ** Βαβυλωνίων βασιλέως, teste Colomesio pag. 16. Opusc. Opus integrum fuit manu exaratum in Bibliotheca Scorialensi, si Catalogo MSS. fides (non edito illi Alex. Borvoëtii sed Martini Lafarinæ Abbatis & Philippi IV. à domesticis sacris & consiliis, qvem ἀνέκδοτον habuit Isaacus Vossius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno 1671. Dicuntur Jamblichi Babylonica edere voluisse 1) *Aloysius Alemannus* de qvo Joh. Wovveranus II 10. Epistolar. (in literis datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloysius Alemannus is qui Longi pastoralia vertit, *** nescio quæ Jamblichi inedita parat.* 2) *Gothofredus Jungermannus* de qvo Scaliger in Scaligeranis secundis pag. 222. *Jungermann donnera amatoria de Jamblichus, qui à esté du temps de Commodus.* Jungermannus ipse præf. ad Longum: *si mihi favebis - - dabo operam ut alium mox scriptorum amœnissimum hactenus ἀνέκδοτον publice habeas.* 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib. de vita & morte Mosis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jamblichum ἐν βαβυλωνιακοῖς plura dicemus.* Qvo tamen in loco non inte-

* Ῥοδάνης, Svidæ Ῥοδῖν& viri nomen, Σινωνὶς virginis, non contrà, ut Maussacus p. 156. ad Harpocrat. notatus eo nomine à Reinesio p. 363. Var. lect.

** Vossius Pater pag 548. de Hist. Gr. legit περὶ προόδου *de progressu Regis Babyloniorum.* Sane apud Photium Regis nomen Γάρμ&, non Πρώδης.

*** Non vertit sed tantum edidit Longum Alemannus, itaqve recte Colomesius in Wowerii verbis exhibet *dedit.* Addes hunc Aloysium Alemannis qvos singulari libro descripsit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus. Lipsf. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi ſed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomeſio p. 264. Galliæ Orientalis. Diverſus fuit hic Jamblichus & antiqvior Jamblicho itidem Syro, Chalcidenſi qvi ſub Conſtantino Imp. claruit, de qvo dixi ad Eunapium & ſupra lib. IV. c. 28. Confer ſcholion græcum ab Hœſchelio editum p. 937. ad Photium, è qvo diſces Jamblichum Babylonicorum ſcriptorem genere Syrum, Babylone â nutritio ſuo educatum fuiſſe captumqve inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invaſiſſet: ex qvo Svidas forte Jamblichum iſtum ἀπὸ δούλων ſive mancipium fuiſſe ſcribit. Alioqvi Babylone ſcribam Regis geſſit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & poſtea Græcam etiam ita edoctus ſub Trajano (Jonſius ſub M. Antonino, Scaliger ſub Commodo vixiſſe affirmant) ut Rhetor non ineptus illa qvoqve lingva evaſerit.

2. XENOPHONTIS Epheſii *Epheſiaca* de qvibus Svidas: Ξενοφῶν Ἐφέσιος ἱστορικὸς Ἐφεσιακά, ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι' περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας. Hujus operis erotici libri qvinqve habentur Græcè in Monaſterio S. Virginis, Florentiæ, teſte Bernhardo de Montfauçon, diarii Italici p. 365. & ſpes eſt brevi in lucem edenda eſſe.

3. CHARITONIS Aphrodiſienſis *de Chærea & Callirrhoë amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere teſtatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exſtat teſte Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hiſt. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremonienſi, editore eroticorum Andreæ Capellani.

4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chryſorrhoës* Verſibus politicis, laudat Meurſius in gloſſario græcobarbaro vocabulo βάνειν & alibi paſſim.

5. NICETÆ EUGENIANI Poëſis *de Charicellis & Droſillæ amoribus* ad imitationem Prodromi † Philoſophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 220.

6. ANO-

† Theodori Prodromi, de qvo ſupra §. 11.

6. ANONYMI *ποίημα* ſcriptum ante Annos 400. *de Amoribus Lybiſtri & Rhodamnes*, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meurſius gloſſario græcobarbaro in *γαϊτάνιον* & alibi. Cruſius TurcoGræcia p. 489. 490. Cangius in Βιτζέα &c. Argumentum & ſpecimen ex Cruſio adſcribere placet: *Conſtat verſibus politicis: id eſt, bina dimetra jambica (quorum poſterius, catalecticum) habentibus. Ut cum Rhodamne, quæ adhuc repugnarat amanti Lybiſtro, jam benigne reſpondet, ipſe gaudet:*

Ψυχὴ γὰρ ἐρωτότρωτος, ὅσα ψυχοπονέσῃ:
Χάνει τοὺς πόνους, ἂν γλυκὺν μάθῃ τοῦ πόθου λόγον.

Anima enim amore vulnerata, qvamvis multum doluerit:
perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore reſponſum.

In talium vero dimenſione, συναίρεσις fit:

πόσους κινδύνους ἔπαθα, καὶ ἀνάγκας ὑπεστάθλω;
Τί πράγματα ἐσυνέβησαν διεσέναν εἰς ἐμέναν;
πέτρας ἀνάχες ἔθησιν, καὶ σιδηρὶν καρδίαν:
ναμετὰ συνεπάσχησες, τὰ ἐπάσχησα δι᾽ ἐσέναν.

O qvot pericula adii, qvot neceſſitates ſuſtinui?
O qvæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?
Saxeum ſi habuiſſes ſenſum, & ferreum cor:
certè in his condoluiſſes, qvæ paſſus ſum propter te.

Addam ſanè totius fabulæ hujus argumentum: quantum ex mutilo, & transpoſita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis ſeriem.

Lybiſtrum, ingenio formaque præſtantem juvenem, Chriſtianum, Regem latinum, ſolum triſtiſſimè vagantem (quia magico dolo ſuam chariſſimam uxorem Rhodamnam amiſerat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Clitophon, & ipſe amore triſtis. Hi una amicitiam juramento ineuntes firmant. Huic Lybiſter narrat: quomodo initio amorem contemnens, poſtea occaſione venationis & ſomnii, in eum inciderit. Itaque centum Miniſtris comitatus, in regionem ethnici Regis Chryſi venerit: ac poſt multos totius biennii labores, ſpecioſiſſimam illius filiam conſilio amici; multis literis ſagitta in arcem ejus, nomine Argyrocaſtrum, conjectis, operaque Eunuchi adhibita, concilians) nomine Rhodamnam (victo Ægyptio Rege Friderico, qui rivalis ejus erat) in matrimonium duxerit: ſucceſſorque Regni, à Socero deſignatus fuerit. Deinde dolo

Fride-

Friderici (sicut à vase ei prædictum fuerat) magia cujusdam anus, sibi sua chara Rhodamna erepta fuerit. Exiverat ergo mœstissimus, cum centum Ministris, quærens ipsam per mille pericula: Ministris in varia loca quærendi causa dimissis: qui, biennio exacto, ad eundem locum redirent. Tunc invenerat eum ille Clitophon: qui Lybistro poscenti, vicissim de sua fortuna exponit: sibi nomen Clitophontem esse: ex Regia familia Armeniæ descendisse: & quod filiam patrui sui, nomine Myrtanam, deperisset, metu sponsi profugisse. Proficiscuntur dehinc unà per loca difficilima: somnium Lybistri de aquila & perdice, ut faustum, Clitophon exponit. Reperiunt Friderici anum, ignorantes scelus ejus: & ab ea decipiuntur. Tandem Clitophontis fideli prudentia, Rhodamna reperitur: & Lybister (quem ipsa, scelere anus necatum esse putaverat) ad eam cum summo gaudio reducitur. Redeunt ad locum, ubi initio Lybister à Clitophonte inventus fuerat. Reperiunt & in loco constituto centum illos Ministros.

Summa cum lætitia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergò, Lybister sororem Rhodamnæ, nomine Melanthiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybister consumpsit in concilianda sibi & ducenda, Rhodamna: biennium in eadem reperienda consumpsit, & domum reducenda. Πολὺ, τὸ ἐλέους πάθος, *ubique: & alicubi,* τὸ τῆς ἡδονῆς. *Loci communes præcipui: 1. De vi amoris. 2. de bono veræ amicitiæ. 3. quod industria & constantia omnia vincat. Omnia, castissima & honestissima. Vetustum autem esse eum libellum (cui non pauca initio, medio & fine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie & attritu: sed etiam ex iconibus, ubi nulli sclopi apparent: sed arcus & sagittæ, & musicæ testudines. Fortasse illo tempore extitit, quo Germani, Galli, & Veneti, Constantinopolin (ante 370. * annos) per Flandrenses comites rexerunt. Nomen enim Frederichi, Germanicum est. Item* σκέλπε, *schelm. In concursu equestri, Lybister ad Fridericum:* ἢ ἐγὼ τὸν ἀπεκρίθηκα: τώρα ἀποθήσκεις σκέλπε. *Ego ei respondi: nunc moreris, scelestæ.* Hæc Crusius.

7. ANONYMI διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ καὶ ξένη τοῦ Ἱμπερίου θαυμαστοῦ, *Narratio amatoria de quodam Hemperio*, versibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæsarea. Incipit: Καὶ πᾶς ναγράψω τὴν ἀρχὴν &c. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως τῆς χώρας τῆς Πρεβέντζας. Ἄνθρωπος μέγας θαυμαστὸς αὐθέντης τῆς Πρεβέντζας. Vide Nesselium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.

8. Anonymi διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ καὶ ξένη Φλωρίου τοῦ πανευτυχοῦς καὶ κόρης Πλατζαφλώρης. *Narratio versibus politicis græcobarbaris*

* Crusii liber prodiit A. C. 1584.

ris de amoribus Florii & Platzaflora. Incipit: Εἷς καβελάρης ἀδυγενὴς ὁρμώμενος ἐκ Ῥώμης. Exstat MS. in eadem Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium I. p. 343. & Lambecium V. p. 264.

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, qvos literarum ordine strictim recensere juvat:

Agathiæ Δαφνιακά de qvibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.

Ammonius, *Antiphanes*, * *Apollodorus*, *Aristophanes* Byz. *Gorgias* & *Lynceus* Samius scripserant de meretriculis Atheniensibus teste Athenæo, qvi & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex qvo multa qvæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in officina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem Naidis meretricis *Alcidamas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Diniæ ac Dercyllidis amoribus & qvæ ipsis in ultimam usqve Thulen & ulterius oberrantibus & jactatis acciderunt, admirandarum atqve incredibilium narrationum libri XXIV. Isidoræ sorori inscripti; qvorum argumentum recenset Photius Cod. CLXVI. suspicans auctorem non diu post Alexandri M. ** tempora vixisse, Lucianoq; & Lucio atq; aliis qvi dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasionem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit, fuit Antiphanes Bergæus, de qvo Scymni Chii locum attuli lib. 1. c. 22. §. 4. cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pytheæ, Evemeri & Antiphanis ψευσμάτων mentionem facit.

Aristides Μιλησιακῶν impudicorum libellorum scriptor, qvos latine verterat *Sisena* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius operis apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum Parthicis, Lucianum amoribus aliosqve. Vide Politianum c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Aristo

* Forte apud Athenæum XIII. p. 586. pro Ἀντιφάνης legendum Ἀριστοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavassori lib. de ludicra dictione p. 148. *nam & duplex nomen*, inqvit, *insitata res veteri Græciæ, & nomen Romanum in Græcum hominem nisi forte libertum minus cadit, neque quod gravissimum est tum nata gens Antonia aut facta vox aut audita temporibus illis. Suspicio quoque est nondum cognitam Thulen insulam de qua isti ferebantur inscripti libri.* Confer tamen, si placet qvæ contra Vavassorem disputat Bælius in Lexico T. 1. p. 163.

Aristo Julietes è Julide Cei insulæ opido Peripateticus, circa Olymp. CXL. clarus ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν ὁμοίων laudatur ab Athenæo IV. 15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἐρωτικὰς διατριβὰς tribuit Laërtius VII. 163.

Aristotelis ἐρωτικῶν libri. Vide qvæ supra III. 6. in scriptis hujus Philosophi deperditis.

Astyanassa περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν. Svid.

Botrys Siculus lascivus & obscœnus scriptor, cujus meminit Timæus apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. qvem locum describit Svidas in Δημοχάρης. Adde eundem Svidam in βοτρυσταγῆ ἔρνη & Athenæum VII. pag. 322. ubi Botrys παιγνίων qvorundam apud Messanenses repertor memoratur. Fuit & Botrys Medicus Atheniensis Plinio laudatus & Galeno qvi ejus compositiones Medicas memorat III. 1. de medicam. κατὰ τόπους.

Cadmus Archelai F. Milesius, qvem juniorem Svidas vocat, scripsit eodem teste λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἐποποιὸς ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν. Athen X p. 425.

Cleanthis Stoici περὶ ἔρωτος & ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἐρωτικά laudat Athenæus XIII. p. 573. πρῶτον ἐρωτικῶν id. XV. p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædicorum scriptorum auctor, ut colligas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἐρωτικὰ μέλη memorat Athenæus XIII. p. 605.

Damascium cum Achille Tatio, Heliodoro aliisqve hujus commatis scriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros qvatuor παραδόξων διηγημάτων de qvibus cod. CXXX. Incertum an idem hic sit Damascius Damascenus de qvo infra inter Philosophos.

Diogenes Cynicus ἐρωτικὸν scripsit teste Laërtio VI. 80. & inter lascivorum auctores scriptorum refertur ab Apulejo in Apologia.

Elephantis (sive ut Svidæ in Ἀστυάνασσα dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina lascivorum poëtria carminum, de qvibus vide qvæ viri docti ad Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ez. Spanhemius diss. IX. de usu numismatum p. 771 seq. Ejus περὶ κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite 1. de medicamentis

κτ' τόπȣς. Male *Cleophantis* in qvibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraqvello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περὶ ἔρωτ۞ scripsisse traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 416. *Eubius impuræ conditor Historiæ.*

Evenus ἐν τοῖς εἰς Ἔυηνον ἐρωτικοῖς allegatur ab Artemidoro lib. 1. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli qvod dicatur qvasi κάμμηρ۞, *curvans femora*, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. Epictearum: ἀντὶ χρυσίππȣ καὶ ζήνων۞ Ἀριςείδην ἀναγινώσκεις καὶ Ἔυηνον, ȣδὲν ἀπώλεκας; *In locum Philosophicorum scriptorum Chrysippi ac Zenonis jam lectitas impudicas fabulas Milesias Aristidis, & Eveni amatoria: nonne plurimum inde perdidisti?* Confer qvæ de Eveno utroqve supra lib. II. c. XI. §. 7.

Hemitheon de cujus Sybaritider sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclidis Pontici ἀκȣσι۞ ἐρωτικὸς ἢ Κλεινίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. *Utendum sane lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt Amphipolitæ Philippi, aut Herodiani, aut certe Syri Jamblichi, vel cæteris suaviter amatorias fabulas describentibus.*

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in *libris Metamorphoseon* è qvibus Lucianus Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. qvanqvam prius subdubitanti utrum Luciani διήγησιν amplificaverit potius Lucius. Lucium hunc Patrensem græcum scriptorem cum Apulejo Madaurensi (cui Lucii prænomen ex ejusdem Lucii imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum Milesiarum scriptore perperam confundit Hendreichius in pandectis Brandenburgicis T. 1. p. 234. Ab hoc Lucio Tertullianus c. 3. Apologetici Lucium dixit pro homine amoribus perdito: *Qui juvenis quam Lucius, quam amasius.*

Lysiæ Rhetoris Epistolæ ἐρωτικαί. Svid.

Melesermi Atheniensis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Svid.

De Menandri Ἀφροδισίοις dixi lib. II. c. 22.

Misthonis Sybaritæ, hominis impuri meminit Lucianus in Pseudologista T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis qvam

qvam Ariphradem & Bastam Chium. Unde notandus Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Mnaseæ ἐρωτικὰ Ælian. XVII. 46. hist. animal. sed legendum Ἐυρωπιακὰ cum Reinesio p. 71. Epist. ad Daumium, ubi promittit eroticos se scriptores vir doctus recensiturum in sexto Variarum libro, sed qvi lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro qvod non liceat svaviter vivere secundum Epicurum p. 1101. Xylandri versio exhibet: *Scripsit in Amatoriis poëta.* Sed in Græco aliter est, & conjungenda sunt verba ἀφίησιν ἑαυτὴν ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, tum seqvitur: ὡς ὁ ποιητὴς εἴρηκε.

Pamphila Epidauria scripserat inter alia qvæ memorat Svidas, etiam περὶ Ἀφροδισίων.

Paxamus δωδεκάτεχνον composuerat teste eodem Svida, ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων. Ita leg. pro ἔτι δὲ. Confer eundem Svidam in δωδεκαμήχανον & Schol. Comici ad ranas.

Persei Stoici περὶ ἐρώτων. Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poëtæ Elegiaci ἔρωτες sive καλοὶ allegantur à Clemente Alex. protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demosthene juniorem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scaligerum ad Euseb. p. 41 seq.

Philænis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philænidis commentarii.* Svid. in Ἀστυάναστα.

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obscœnos teste Svida scripsit. Hunc ipsum allegat in Ἀποσιμῶσαι. Adde & Theodori Prisciani locum supra in Herodiano.

Polycharmi Naucratitæ librum περὶ Ἀφροδίτης *de Venere Dea* allegat Athenæus XV. p. 675.

Polycrates Atheniensis Sophista turpissimum opus περὶ σχημάτων Ἀφροδισίων (consimili scelere qvo parentum nostrorum memoria nebulo qvidam impudentissimum librum edidit sub nomine Aloysiæ * Sigææ) vulgaverat sub nomine *Philænidis*, Leucadiæ Matronæ honestissimæ, ut testatur Æschrion apud Athenæum VIII p. 335. Confer Epitaphium Philænidis Samiæ auctore Dioscoride qvod ex Anthologia inedita primus vulgavit illustris Ez. Spanhemius p. 764. diss. 9. de usu numismatum, & emendatius

Mmmmmm 3

* Vide V. C. Joh. Molleri Homonymoscopiam p. 35. Tentzelii Monatliche Unterredungen A. 1693. p. 166. seq.

tius Gvil. Fleetvvood p. 338. Vet. Inſcription. Memorat ὑπομνήματα Φιλαίνιδος Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peireſc. & Svidam in Δημοχάρης. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in ἀςυάνασσα, Lucianum amoribus T. 1. p. 894. Meminit Philænidis inter meretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220.

Protagoridæ Cyziceni ἀκροάσεις ἐρωτικὰς allegat Athenæus IV. p. 162.

Pythonicus Athenienſis. Vide Athenæum V. p. 220.

De *Sophoclis* ἐρασταῖς dixi lib. II. c. 17.

Sotades mollium & laſcivorum auctor carminum de qvo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis.

Sphærus Stoicus ſcripſerat Διαλόγους ἐρωτικούς. Laërt. VII. 178.

Sphodrias Cynicus in τέχνῃ ἐρωτικῇ allegatur ab Athenæo IV. p. 162.

Θεοδωρὶς, εἰς ἔρωτα μέλος. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis?

Theophraſti ἐρωτικὸς ſive περὶ ἔρωτος liber. Vide ſupra III. 9. in ſcriptis hujus Philoſophi deperditis.

Xenophon Babylonius, Βαβυλωνιακά, ἔςι δὲ ἐρωτικά. Svid.

Xenophon Cyprius, Κυπριακά. Ἔςι δὲ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱςορία, περί τε Κινύραν καὶ Μύῤῥαν καὶ Ἄδωνιν, Svid.

Zeno Stoicus inter laſcivorum ſcriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 34.

Zonæi Epiſtolæ ἐρωτικαί. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in ſex Voluminibus hujus Bibliothecæ diſtinctorum.

ABercii V. 1, 24. p. 188.
Abydeni I. 22, 5.
Achæi II. 19.
Achilles IV. 5, 23.
Acominati V. 5. p. 402.
Acropolitæ V. 5. p. 449.
Adamantii III. 6, 38. V. 1. p. 213. (223.
Addæi III. 28, 7.
Adraſti III. 11.
Æliani IV. 21, 1.
Æneæ III. 30, 9.
Æſchines II. 23, 31. & 26, 9.
Æſchriones III. 5, 19.
Æſculapii I. 8, 5.
Æſchyli II. 16, 2.
Æſopi II. 9, 3.
Agapeti V. 5. p. 570.
Agatharchides III. 8.

Aga-

Agathemeres IV. 2, 10.
Agathocles III. 11.
Agathones II. 19.
Albini III. 2.
Alcæi II. 15, 9. II. 19.
Alcibiadæ II. 26, 1.
Alcinoi III. 23, 13.
Alciphrones II. 10, 25.
Alcmanes II. 15, 10.
Alexandri III. 8. & 11. & IV. 25. n. 11 & IV. 30. in Ariſtidæ ſcriptis n. 12.
Alexines II. 22.
Alypii III. 10, 6.
Ammonii III. 11. IV. 26, 15.
Amunes, Amones I. 2, 2.
Anatolii III. 11. IV. 29.
Anaxagoræ II. 23, 7.
Anaximandri II. 23, 8.
Anaximenes II. 23, 9.
Andromachi III. 26, 8.
Andronici III. 6, 29.
Antigoni III. 27, 8.
Antiochi III. 15.
Antipatri III. 11. & 15.
Antiphanes II. 22.
Antiphontes II. 26, 1.
Antiſthenes II. 23. § 32.
Antiſtii III. 28, 7.
Apollodori II. 19. III. 15. & 27, §. 7.
Apollonii III. 15. & 21, §. 7. & IV. 24, 15. V. 1, 24. p. 191.
Apollophanes II. 22. III 15.
Apſines IV. 31. §. 16. n. 12.
Arati III. 18, 10.
Archelai II. 23, 10.
Archidemi III. 15.
Archilochi II. 15, 16.
Archytæ II. 13.
Arctini I. 2, 4.
Ariſtæneti II. 10, 40.
Ariſtarchi III. 5, 14.
Ariſtidæ IV. 30, 4. & 8. V. 1, 24. p. 187.
Ariſtippi II. 23, 33. III. 33, 4.
Ariſtobuli III. 8. & 11.
Ariſtocles III. 11.
Ariſtones III. 11. & 15. V. 1, 24. p. 187.
Ariſtophanes II. 21.
Ariſtoteles III. 6, 1.
Ariſtoxeni III. 10, 2.
Arriani IV. 8. 1.
Arſenii V. 5. p. 771.
Artemidori IV. 3, 9.
Artemones II. 15, 19.
Aſclepiadæ II. 15, 20. III. 13.
Aſclepiodoti III. 3.
Aſpaſiæ II. 23, 31.
Aſtydamantes II. 19.
Athanaſii V. 2. p. 298. V. 5. p. 771.
Athenæi III. 24, 1. IV. 20.
Athenagoræ V. 1, 19. p. 91.
Athenodori III. 15.
Attali III. 15.
Avtocrates II. 19.
Avtolyci III. 5, 13.
Bacchii III. 10, 5.
Bardeſanes III. 24, 9.
Baſilii V. 5. p. 771.
Batones II. 22.
Bianores III. 28. 7.
Biones II. 19. III. 17, 11.

Boëthi III, 11.
Botryes V. 6. p. 827.
Bryennii V. 5. p. 771.
Calecæ. ibid.
Calliæ II. 19. & 22.
Callimachi III. 19, 6.
Callippi III. 5, 10. & III. 11.
Callisti V. 5. p. 771.
Callisthenes III. 11.
Callistrati III. 24, 14.
Cantacuzeni V. 5. p. 772.
Carcini II. 19.
Carneadæ III. 3.
Cassii III. 6, 38.
Castores V. 1, 24. p. 187.
Celsi III. 33, 3.
Cephisodori II. 22.
Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
Chæremones III. 15.
Chalcondylæ V. 5. p. 476.
Chilones II. 23, 14.
Chrysippi III. 15.
Chrysoloræ V. 5. p. 772.
Cinesiæ II. 15, 23.
Cinnami. V. 5. p. 396. seq.
Cleanthes III. 15.
Clearchi III. 11.
Cleobuli II. 23, 15.
Cleomedes III. 5, 22.
Comneni V. 5. p. 392. seq.
Conones III. 5, 18.
Constantini V. 5. p. 722.
Coraces IV. 32.
Corinnæ II. 15, 24.
Corinni I. 4, 1.
Cornuti III. 15.
Cosmæ III. 25, 3. & 28, 7.
Crantores III. 6.
Cratini II. 22.
Critolai III. 11.
Critones II. 23. 35.
Ctesiæ II. 25, ult.
Ctesibii III. 24, 7.
Ctesiphontes II. 15, 26.
Cyri III. 28, 7. IV. 31, 16. V. 6. p. 816.
Cyrilli V. 5. p. 772.
Damasceni id. p. 772. seq.
Daphnæ I. 4, 6.
Dardani I. 4, 10.
Demadæ & Demeæ IV. 30, 13.
Demetrii III. 3. & 11. & 14. & 26, 2. IV. 31. 1. V. 5. p. 773.
Democrates II. 13.
Democriti II. 23, 5.
Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
Demophili II. 13.
Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
Dexippi III. 11. IV. 26. 7. V. 5. p. 232.
Diagoræ II 23. 16.
Dicæarchi III. 11.
Didymi II. 3. 1. & II. 13.
Dinarchi II. 26. 11.
Diodori II. 19. III. 31, 7.
Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13. & 15. & 33, 3.
Diogeniani IV. 9, 4.
Diones IV. 10.
Dionysii III. 32, ult. & III. 3. & 15. & IV. 31, 9. V. 1, 6. & 24. p. 191.
Dionysiadæ II. 19.
Diophanti IV. 22, 12.

Dioſcoridæ IV. 3, 2.
Diotimi III. 15.
Diphili II. 22.
Domnini V. 4. p. 136.
Dorothei V. 4. p. 145.
Doſiadæ III. 17, 17.
Doſithei III. 5, 11.
Empedocles II. 19.
Epaphroditi IV. 7, 1.
Ephræmi V. 2. p. 335.
Epigenes III. 5, 8.
Epimenidæ II. 13.
Evagrii V. 4. p. 127. ſeq.
Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III. 33. 6.
Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 588.
Eudoxi III. 5, 9.
Eunapii V. 5. p. 233.
Euphrones II. 22.
Euripidæ II. 18, 1.
Euſebii V. 4. p. 105. ſq. V. 5. p. 774.
Euſtathii V. 6. 9.
Euſtratii III. 6, 29.
Gaudentii III. 10, 7.
Gemini III. 5, 20.
Glauci III. 28, 7.
Glaucones II. 23, 37.
Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
Hannones I. 6, 9.
Harpocrationes IV. 36, 13.
Hegeſippi V. 1, 24. p. 189.
Heliodori V. 6. 1.
Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22. II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
Hercules I. 6, 15.
Hermæ V. 1, 10. p. 30.
Hermetes I 7, 2.
Hermiæ V. 1, 19. p. 97.
Hermogenes IV. 31, 7.
Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
Herones III. 24, 7.
Heſiodi II. 8, 1.
Heſychii V. 5, p. 234. ſq. IV. 35, 3.
Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
Himerii III. 30, 12.
Hipparchi III. 5, 19.
Hippiæ II. 23, 19.
Hippocrates II. 24, 1. & 6.
Hippolyti V. 1. p. 211.
Hipponactæ II. 15, 32.
Hippones II. 23, 20.
Homeri II. 7, 11.
Horapollines I. 13, 3. & 8.
Hori I. 13, 2. & 8.
Jamblichi IV. 28, 2. & ult.
Ignatii V. 1, 13. p. 45.
Jones II. 19.
Joſephi IV. 6, 17.
Iſæi II. 26, 6.
Iſocrates II. 19. II. 26, 5.
Juſtini V. 1, 15. p. 52.
Laërtii IV. 19, 1.
Lampes III. 28, 7. in Baſſus.
Lampri II. 15.
Leonidæ III. 15.
Leontii III. 18, 4.
Lesbonactes IV. 30, ult.
Liberales III. 27, ult.
Lini I. 14, 6.
Locmanni II. 9, 14.
Longini IV. 31, 10.

Luciani *IV.* 16, 4.
Lucilii *III.* 28, 7.
Lycones *III.* 11.
Lycophrones *III.* 16, 7.
Lycurgi *II.* 26, 7.
Lysimachi *II.* 15.
Magnes *II.* 25. *V.* 1. p. 276.
Mariani *III.* 28, 7.
Maximi *IV.* 23, 8.
Melampodes *I.* 15, 2. & 4.
Melanippidæ *II.* 15.
Melanthii *II.* 19.
Meliſſi *II.* 23, 22.
Melitones V. 1, 24. p. 185.
Menandri *II.* 23, 37. *III.* 13.
Menedemi *II.* 23, 37. *III.* 13.
Menelai *III.* 5, 17.
Menippi *II.* 22. *III.* 13.
Methodii *V.* 1. p. 259.
Metii *III.* 28, 7.
Metrodori *III.* 28, 7. *III.* 33, 3.
Midæ *I.* 34, 4.
Milones *II.* 13.
Miltiades V. 1, 24 p. 193.
Mneſithei *II.* 22.
Modeſti V. 1, 24 p. 192.
Mœrides *IV.* 34, 5.
Moſchi *III.* 17, 13.
Muſæi *I.* 16, 5.
Muſonii *III.* 13. & 15.
Myiæ *II.* 15.
Myrones *II.* 15.
Neocles *III.* 33, 1. & 3.
Nepotes *V.* 1. p. 273.
Nicandri *III.* 26, 8.
Nicanores *III.* 8.
Nicarchi *III.* 28, 7.
Nicephori *V.* 4. p. 299. 344.
Niciæ *III.* 17, 2. & 22.
Nicolai *IV.* 32.
Nicomachi *IV.* 22, 2. *II.* 19.
Nili, ad Allatii diatribam de Nilis.
Numenii *III.* 3.
Oenomai *III.* 13. *III.* 28, 7.
Olympi *I.* 17, 3. *V.* 5. p. 622. 811.
Olympiodori *III.* 11.
Opheliones *II.* 22.
Oppiani *IV.* 20, 1.
Origenes *IV.* 26. ad vitam Plotini c. 3. & *V.* 1. p. 213.
Orthagoræ *III.* 8.
Palæphati *I.* 21, 4. & 22, 4.
Palamedæ *I.* 23, 5.
Panætii *III.* 15.
Papæ *V.* 1, 15. p. 59.
Papiæ *V.* 1, 24. p. 186.
Parmenidæ *II.* 23, 3.
Parmeniones *III.* 28, 7.
Parthenii *III.* 27, 9.
Paſtores *V.* 1, 11. p. 31.
Pauſaniæ *IV.* 15, 1.
Periandri *II.* 23, 25.
Phædri *III.* 1, 12.
Phaniæ *III.* 11.
Pherecydæ *II.* 23, 26.
Philemones *II.* 22.
Philippi *II.* 22.
Philiſci *II.* 19.
Philiſtiones *II.* 22.
Philocles *II* 19. & 22.
Philodemi *III* 33, 3.
Philones *IV.* 4. *III.* 24, 4. & 29, 3. & 33. 6.
Philonidæ *II.* 22.

Philo-

Philoſtrati *IV.* 24, 13.
Philoxeni *II.* 19.
Phlegontes *IV.* 13, 1.
Phrynichi *II.* 19. & 22.
Pindari *II.* 15, 1.
Pittaci *II.* 23, 26.
Platones *III.* 1, 1. *II.* 19. & 22.
Plutarchi *IV.* 11, 7. (30, 2.
Polemones *III.* 3, 6. *III.* 6, 38. *IV.*
Polluces *IV.* 33, 3.
Polyæni *IV.* 15, 6.
Polybii *III.* 30, 9.
Polycleti *III.* 8.
Polyidæ *II.* 19.
Polyzeli *II.* 22.
Porphyrii *IV.* 27, 1.
Poſidippi *II.* 22.
Poſidonii *III.* 15.
Potamones *IV.* 26. ad vitam Plotini c. 9.
Praxiphanes *III.* 11.
Procli *III*, 15.
Procopii *V.* 5.
Prodici *II.* 23, 41.
Protagoræ *II.* 23, 28.
Pſelli, ad Allatii diatribam de Pſellis.
Ptolemæi *IV.* 14, 1. *III.* 11. *IV.* 33, 5.
Pythagoræ *II.* 12, 3. *II.* 13.
Qvadrati *V.* 1. 24. p. 186.
Junii Ruſtici duo *III.* 18.
Salluſtii *III.* 13.
Sapphones *II.* 15.
Scævolæ *III.* 15.
cylaces *IV.* 2, 6.
Serapiones *II.* 22. *V.* 1, 24. p. 193.
Severi *III.* 3. *IV.* 30, 10.
Sexti *II.* 13. *III.* 15. *IV.* 18. 1.
Sibyllæ *I.* 29, 6.
Simmiæ & Simones *II.* 23, 42. *III.* 17, 14. & Allatius de Simeonibus.
Simonidæ *II.* 15.
Sirachi *III.* 29.
Siſyphi *I.* 34, 2.
Socrates *II.* 23, 30.
Sopatri *II.* 10, 12. *II.* 22.
Sophili & Sophocles *II.* 17, 1.
Soſigenes *III.* 5, 21.
Sotadæ *II.* 22.
Sotiones *III.* 15.
Spinthari *II.* 19.
Strabones *IV.* 1, 7.
Tatiani *V.* 1, 19. p. 84.
Teleſtæ *II.* 15.
Thaletes *I.* 35, 3.
Thamyres *I.* 35, 6.
Theanones *II.* 13.
Themiſtocles *III.* 15.
Theocriti *III.* 17, 4.
Theodectes *III.* 11.
Theodori *III.* 18, 4.
Theodoti *V.* 1, 21. p. 107.
Theognides *II.* 11. 1. *II.* 19.
Theones *IV.* 31, 14. *III.* 5, 21. *III.* 15.
Theophili *V.* 1, 19. p. 94.
Theophraſti *III.* 9. ult.
Theſpides *II.* 16, 1.
Thucydides *II.* 25, 9.
Tiberii *IV.* 31, 18.
Timocles *II.* 22. *III.* 15.
Timones *III.* 33, 5.

Timothei *II.* 19.
Tzetzæ *III.* 16, 3.
Vettii Valentes *III.* 20, 9.
Xanthi *II.* 15.
Xenocles *II.* 19.
Xenocrates *III.* 3.
Xenones *II.* 22.
Xenophanes *II.* 23, 2.
Xenophontes *III.* 4, 1.
Zenæ *V.* 1, 15. p. 58.
Zenobii *IV.* 9, 3.
Zenodoti *II.* 2, 16. *III.* 28, 7.
Zenones *II.* 23, 29. *III.* 15. *III.* 33, 3. *IV.* 32.
Zoili *II.* 7, 10.
Zoroaſtræ *I.* 36, 1.

EMENDANDA ET ADDENDA QVÆDAM.

Pag. 3. *v.* 8. *poſt verba,* prodiit hoc reſcriptum etiam ſeparatim Pariſ. 1598. *adde:* apud Federicum Morellum, cum latina verſione è Baronii Annalibus ad A. C. 319. n. 8. ſeq. licet verſionis auctor non ſit Baronius, ut ſcribit Morellus, ſed Petrus Morinus, teſte ipſo Baronio.

Pag. 8. *v.* 8. *à fine, lege* Manilius, IV. 547. *pro* Mamilius.

10. v. 17. Conſtantius Chlorus *pro* Conſtantinus.

13. *poſt verba:* ut ait Joh. Damaſcenus in Synodica ad Theòphilum p. 112. *adde:* Nullum ejusmodi numum reperiri notat Clariſſ. Bandurius in Imperio Orientali p. 796. qvi p. 633. è vetuſto Codice Nazianzeni exhibet deſcriptam ære iconem Conſtantini M. Maxentium ad pontem Milvium, vincentis, appicto Crucis ſigno illiqve inſcriptis verbis ἐν τούτῳ νίκα.

Pag. 20. *poſt verba:* ſole in occaſum vergente, *adde:* περὶ δειλινὸν, in Originibus CPol. Combefiſii p. 26.

P. 25. *à fine, poſt verba,* & hanc plurimi homines conſpexerunt, *adde:* Nicephorus Gregoras in extremo libri VIII. ἐφάνη δὲ μετὰ βραχὺ καὶ ἕτερον ἐν οὐρανῷ σημεῖον. Περὶ γὰρ σταθερὰν μεσημβρίαν τοῦ ἡλίου τυγχάνοντος, ἐφάνη περὶ τὰ ἑσπέρια μέρη τοῦ οὐρανοῦ νέφος εἰς τύπον σταυροῦ, πολὺν ἐπέχοντος τόπον τοῦ οὐρανίου σώματος, ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος ὥσπερ συγκεκραμένον χρώματος.

Pag. 30. *v. ult. in notis poſt verba,* uterqve à fratre, *adde:* In jure Græco Romano p. 295. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ab interprete male redditur: *Euſebius Pamphilides.*

Pag. 35. *v. ult. in notis poſt verba:* Cornelius Tollius, *adde:* Bochelli obſervationes MSS Chronicas ad Euſebium laudat Berneggerus ad Juſtini lib. XVIII. cap. 6.

Pag. 36. *ad verba:* Anonymi ἐπιτομὴ χρόνων *addendus aſteriſcus, & in ima pagina, ponenda hæc nota:* Alia brevior ἐπιτομὴ χρόνων ab Adamo usqve ad Alexium Comnenum, qvam ad calcem Zonaræ edidit Cangius & in cujus titulo legitur: ταῦτ' ἱστορεῖ ὁ Καισαρεὺς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐκλήθη βασιλικός.

*Pag.*63.*pro*(Rufino) Abdias, *lege* (Rufino Abdias.)

Pag. 91. *in notis v.* 5. *à fine post verba*: Acta illa Martyrum ſelecta, *adde*: recudit emendatius nec ſine inſigni ab ipſo Ruinarto acceſſione, & cum auctoris vita H. Wetſtenius. Amſt. 1712. fol.

*Pag.*94.*adde*, Euſebii argumenta in Pſalmos edita etiam à Grabio in præfatione ad Tomum tertium verſionis Græcæ LXX. Interpretam, Lond. 1709. fol. & 8.

*Pag.*101. *delenda verba*: Undecim libris conſtitiſſe *usque ad*: à Combefiſio editus, *& pro eis ponenda hæc*: Duobus librorum decadibus, ſive viginti libris conſtitiſſe illud opus, tradit ſcriptor Actorum S. Silveſtri apud Lambecium T. VIII. p. 321, 322. Verba ſcriptoris illius ſunt: Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος, ἡνίκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν, παραλέλοιπεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ ὑπομνήμασι. Καὶ γὰρ ἐν εἴκοσι λόγοις, τουτέστιν ἐν δύο δεκάσι, σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις Μαρτύρων, Ἐπισκόπων, Ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκεύασε τὰ πάθη φέρεσθαι. Miror Caveum huic operi tribuere libros non *viginti* ſed *undecim*, ejusqve rei auctorem laudare Acta Silveſtri à Combefiſio edita.

*Pag.*102 *v.*6. *poſt* impugnata, *adde*: Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. Hiſt. ubi Euſebium τῶν τότε λογίων τὸν πρῶτον appellat p. 591.

Ibid. v. 9. *poſt* de incarnatione *adde*: Sed recte auctori illa ſuo vindicatur à Clariſſimo Boivinio.

Ibid. v. 20. *ante* Hebed JEſu, *adde*: Non aſſentior Bartholomæo Germonio, qvi lib. de hæreticis Codicum Eccleſiaſticorum corruptoribus pag. 305. ſeq. nullas Pamphili partes in Apologia pro Origene fuiſſe contendit, ſed meram hanc fuiſſe Rufini fraudem, qvi Euſebii opus ſub Pamphili nomine venditaverit.

Pag. 104. *ad Euſebii ſcripta inedita, adde*: Clariſſ. Caveus ait in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barocc. 148. exſtare *novem Homilias* ſub Euſebii nomine in memoriam Sanctorum, ſed ſpurias. Exſtat vero ibi unica tantummodo, qvæ nona inſcribitur.

Ibid. v. 16. *adde*: Allegatur Euſebii Ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in Jure GræcoRomano lib. IV. p. 295.

*Pag.*105. *Euſebiis variis adde* Euſebium Hiſtoricum, qvem ab Octaviani, Trajani & Marci Antonini rebus geſtis usq; ad obitum Imperatoris Cari, telam Hiſtoriæ ſuæ produxiſſe ſcribit Evagrius lib. V. cap ult.

*Pag.*107. *v.* 4. *à fine*, *poſt verba* à Jo. Gagnejo, *adde*: latinè.

Pag. 109. *v.* 6. *à fine*, *adde*: Vitam S. Philippi Presbyteri Argyrienſis ab Euſebio Monacho ſcriptam edidit Papebrochius T. 3. Maji, ſub initium ſtatim voluminis.

Pag. 110. *lege* : Eusebius *Officiorum Magister* sub Anastasio Imp.

Pag. 112. *de Philippo Sidete adde* : Anno XXII. Theodosii junioris scripsit, teste Theophane p. 75.

Pag. 114. *lege* : MSS. Bibl. Scoriacensis. *Mox adde* per Theodori Metochitæ Historiam Ecclesiasticam forte intelligenda pars Annalium Michaëlis Glycæ, qvam sub Theodori Metochitæ nomine edidit Jo. Meursius.

Pag. 124. de Theodoriti Historia Ecclesiastica, qvæ ab A. C. 325. res annorum centum & qvinq; usqve ad mortem Theodori Mopsvesteni & Theodoti Antiocheni A. C. 429. complectitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diss. Hypaticam §. 33. seq. & in Critica Baroniana ad A. C. 427. n. 9. seq. qvi n. 16. observat admodum incertum esse an Theodoritus post Socratem & Sozomenum scripserit, eosqve supplere, ut putabat Valesius, & emendare voluerit. Potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodosii junioris annis: & Socratem ac Sozomenum cum CPoli degerent, scriptis prodidisse potissimum qvæ in CPolitana Ecclesia contigerunt: Theodoritum autem utroq; longe doctiorem & in Oriente versantem errores plurimos in qvos uterq; incidit vitasse, & in rebus Orientis fusiorem ac diligentiorem fuisse, licet de Socrate & Sozomeno ne qvidem cogitaret.

Ad Pag. 128. Titulus Epitomes Hist. Eccles. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est: Θεοδώρου ἀναγνώστου ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν. Incipit : Καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι χρήσιμον καὶ λαμπρὸν φανεῖται. Finis : Καὶ τὸ μὲν ὧδε γέγονεν ὃ οἱ προφῆται. Καίπερ πρὸ πλείστων γενεῶν ὑπὸ γῆν κείμενος σῶος ἀνεφάνη ἐν χρῷ κεκαρμένος, εὔθυρις, γενειάδα μετρίως καθημένην ἔχων, τὴν δὲ κεφαλὴν - - - καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀλίγῳ ἐν βάθει τοῖς ὀφρύσι καλυπτομένους.

Pag. 132. *v. ult. lege* : lib. VIII. pag. 54. seq.

Eadem pag. adde qvod Lambecius VIII. p. 63. scribit se apographum syntagmatis Nicephori Callisti de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem, communicasse ut ederetur cum Reinoldo Dehnio, S. I.

Ad pag. 145. De Dorotheo Tyrio vide Theophanis Chronicon p. 19. & 41. ex qvo hausit Anastasius Bibliothecarius qvæ de eodem refert in Historia Eccles. p. 27. seq. Scripta qvæ sub hujus Dorothei nomine ambulant, edidi Græce & Latine hoc ipso A. 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Mosis, Prophetarum & Apostolorum vita.

Pag. 155. *pro verbis*: è Joanne Scylitze Curopalata qvi Cedrenum exscripsit, *lege* qvem Cedrenus exscripsit. *Deinde dele totam notam à verbis* : fallitur Labbeus usqve ad Psellum, &c. *atque loco illius repone hac verba* : Vide qvæ de Scylitze infra p. 387.

Pag. 157. *de Constantini Manassis scriptis adde* : In MS. Codice Leonis Allatii fuerunt ejusdem Manassis sed à tineis blattisqve misere admodum habita, 1) Ἔκφρασις εἰκονισμάτων κατὰ μέσον μὲν ἐχόντων τὸν Κύκλωπα τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους διασπαράσσοντα

σοντα καὶ ἐσθίοντα, τὸν δὲ Ὀδυσσέα οἶνε ἀσκὸν προφέροντα καὶ δεξιέμενον πόσει τὸν Κύκλοπα. Incipit: Οὐδὲν ἄρα Φιλοκάλε ψυχῆς ὀλβιώτερον, εἰ δ' ἅμα καὶ φιλολόγ© εὑρεθῇ. 2) Ἐπικήδει© πρὸς τὸν ἀποιχόμενον ἐπὶ τῶν δεήσεων Κύριν Νικήφορον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀράβων γῆ πιωτάτη, καὶ μήτηρ γονίμων χυμῶν, ἀέρες δὲ ἐν κεκραμμένοι. His adde 3) qvod è Constantini Manassis libro tertio Hodœporici, rsibus Iambicis scripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169. *adde:* Malchus τὰ περὶ τε Ζήνωνος καὶ Βασιλίσκε συγγραφόμεν©. Z. b. 52.

Pag. 170. *dele* Metasthenes, *nam Megasthenes solum rectum est.*

Pag. 190. *post* Hesychius presbyter, *dele verba*, & Episcopus.

Pag. 204. *lege:* Zeuxippus ἱςορεῖ. 177. forte Dexippus.

Pag. 240. *v.* 6. *post* omissa sunt, *adde:* Huic Nonnoso Lambecius V. pag. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbano Judæo, & VIII. pag. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.

Pag. 241. *post* Bessarionis Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone, *adde:* servatamqve à Georgio Phranza & à Jac. Pontano editam Græce in notis ad Phranzam p. 309.

Pag. 251. *ante notam* 1) *adde:* Locum ultimi libri Procopii de origine Gothorum primus è MS. Græce edidit, latinamqve versionem addidit Petrus Pithœus ante Codicem Legum Wisigothorum. Paris. 1579. fol.

Pag. 279. *lege:* anno Imperii sui XXXVI. 24. Dec. CHristi anno 562.

Ad p. 287. *adde:* Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce è MS. Argentinensi proferet latinamqve versionem addet V. C. Jo. Henricus Lederlinus, Lingvar. Orientalium in illa Academia Professor.

P. 322. *nota* Bryennium sacello præfectum in MS. meo codice vocari Joannem Bryennium, habeo enim & ipse illius aliorumq; ad Nicephoram Gregoram Epistolas scriptas in charta ante annos circiter trecentos.

P. 341 *post verba*, Epistolam ejus Encyclicam, *adde:* de pellice Imperatoris Mich. Palæologi Marcesina, in Gregorii Thavmaturgi monasterium irrumpente, & ab Blemmyda Abbate repulsa.

P. 342. *nota*, qvod separatim deinde utraqve latine etiam Wegelinus vulgavit, Physicam qvidem Blemmidæ A. 1606. & Physicam 1607. 8.

P. 348. *v.* 4. *à fine*, *lege* ætatis 74, *pro* 47.

P. 364. *post verba:* in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis, *adde:* Latine qvoqve eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis. Qvod autem illa vaticinia ibidem tribuuntur *Severo* & Leoni Imperatoribus, nullam aliam ob causam factum est, qvam qvod Svidas in ξηρόλοφ© scribit Xerolophum à Severo fuisse conditum CPoli, in illoqve fuisse θεμάτιον τρίπεν, in qvo sæpius sacra Severus fecerit. Deinde subjungit: ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγόνασι. Ex his autem verbis neutiqvam colligas Severum oraculorum ibi editorum fuisse auctorem, nedum oracula illa fuisse eadem cum his qvæ sub Leonis nomine habemus. Martinus Crusius in TurcoGræcia p. 57. *Meminit Chiensis & Laonicus tabularum Leonis, in quibus Catalogus fuerit omnium secutorum Constantinum M. Imperatorum & Patriarcharum, usque ad Constantinum ultimum & Patriarcham Josephum qui Florentiæ mortuus est, non ulterius. Unde fatale fuerit, ipsorum tempore Imperium Orientis aboleri. Illas tabulas in Monasterio S. Georgii Manganio, ab antiquo asservatas fuisse.* Aliud vaticinium de Imperii CPol. ruina memorat idem Crusius p. 494.

Ad pag. 366. Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus, cum Gennadii Scholarii expositione legitur in Dorothei Monembasiensis Chronico pag. φμδ. edit. Venetæ 1684. 4. atqve inde in Clariss. Bandurii libro VII. Antiqvitatum CPol. addita latina versione. Vide sis etiam ejus notas p. 872.

Pag. 395. *Post* ὁ μελῳδὸς, *dele verba*: forte Cosmas. Certo certius enim David intelligitur, ad cujus Psalm. XII. 6. Anna respicit, ut notatum Clariss. Collegæ meo Jo. Christophoro Wolfio, diss. de Bogomilis p. 28.

P. 402. *pro* frater Germanus *lege* germanus.

P. 409. *in fine extremæ notæ adde*: Scribitur tamen Lysimachus etiam in Nicetæ Alexio Angelo Comneno lib. 3. c. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo est.

Ad pag. 459. Icon Pachymeris (qvi ὑπομνηματογράφος dicitur in MS. apud Lambecium VIII. p. 385.) occurrit ante Nicephorum Gregoram Hieron. Wolfii, & apud Lambecium VII. post pag. 70.

Ad p. 473. Primam Apologiam ait se scribere Cantacuzenus Anno post CHristi σάρκωσιν 1360.

Pag. 493 *adde*: aliud opus Constantini Porphyrogeniti jussu digestum qvod MS. in Bibl. Regis Christianissimi exstat teste Clariss. Boivino ad Julii Africani cestos p. 360. In illo excerpta ex Africano & aliis scriptoribus.

Pag. 510. ante nomen Abercii ponendus asteriscus.

Ibid. v. 10. *à fine pro* 20. April. *lege* 22.

v. 3. *à fine pro* 11. Nov. *lege* 2. Nov.

Pag. 511. ante Alexii nomen asteriscus tollendus.

Pag. 515. *leg.* ad Acropolitam, *&* Athenogenis.

Pag. 537. *leg.* iterum furit Herodias, πάλιν ἡρωδιὰς μαίνεται T. 7. Chrysost. edit. Savilianæ p. 745.

Pag. 559 *v.* 5. *à fine, verba* in easdem reliqvias *& quæ sequuntur, non pertinent ad Stephanum Papam sed protomartyrem.*

Pag. 568. *v.* 4. *post* Anonymum, *tolle* alium, *idem enim est haud dubie.*

Pag. 571. *v.* 5. *post* Basil. 1574. 12. *adde*: & Venetiis apud Antonium Bartoli, 1709. 8.

Pag. 572. *v.* 11. *post* Francof. 8. *adde*: cum Ottonis Casmanni systemate Doctrinæ Vitæqve politicæ.

Pag. 582. *v.* 13. *à fine, post* Alphabeta Slavonica, *adde*: & Græce ac Latine p. 112 seq. Anonymus de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore & svasu Basilii Macedonis facta.

Pag. 628. *in fine notæ extremæ post* πανάγίας, *adde*: sed male, nam infra p. 635. κυριακὴ παγανὴ iterum occurrit pro nomine solennis diei.

Pag. 629. *in fine paginæ adde*: Exstat ille tomus unionis in Jure GræcoRomano pag. 104.

Pag. 738. in serie Patriarcharum CPol. è Latinis ad A. 1253 ponendum nomen Pantaleonis Zustigani, & pro annis Patriarchatus 21, 22 &c. reponendi numeri 1, 2, usqve ad 9.

FINIS.

